Regeringens proposition till riksdagen med förslag till kreditinstitutslag och vissa lagar i samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en ny kreditinstitutslag som ersätter den gällande lagen med samma namn. Genom den föreslagna lagen genomförs Europeiska unionens direktiv om kreditinstitut och förordning om kreditinstituts kapitaltäckning, som är baserade på en totalrevidering av det internationella regelverket för banker (den s.k. Basel III-reformen).

Med avvikelse från den gällande lagen föreslås inga bestämmelser om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag, till den del som det föreskrivs om sådana krav i nämnda förordning.

Det föreslås att lagens innehåll justeras så som direktivet förutsätter när det gäller skyldigheterna i fråga om kreditinstituts administrationssystem, styrningssystem och riskhantering samt i fråga om de krav som i samband med dem ställs på tillsynsmyndighetens bedömning.

Dessutom föreslås det att till lagen i enlighet med direktivet fogas bestämmelser om kontracykliska kapitalbuffertar och om kapitalkonserveringsbuffertar. För kreditinstitut gäller enligt EU:s tillsynsförordning dessutom krav på kärnprimärkapital motsvarande en kapitalkonserveringsbuffert på 2,5 procent och en kontracyklisk kapitalbuffert på 0—2,5 procent av summan av kreditinstitutets enligt EU-förordningen beräknade totala exponering. Finansinspektionens direktion beslutar om den kontracykliska kapitalbufferten utifrån det rådande konjunkturläget.

Vidare föreslås att till lagen i överensstämmelse med direktivet fogas bestämmelser om buffertkrav som ska tillämpas på globalt systemviktiga och andra systemviktiga institut. Kapitalbufferten för globalt systemviktiga institut kan enligt förslaget uppgå till högst 3,5 procent och för andra systemviktiga institut till högst 2 procent av summan av kreditinstitutets i enlighet med EU:s tillsynsförordning beräknade totala exponering. Krav för kapitalkonserveringsbufferten och den kontracykliska bufferten ska, med avvikelse från direktivets bestämmelse om en gradvis övergångsperiod, i sin helhet träda i kraft i början av 2015. Krav för andra systemviktiga kreditinstitut ska träda i kraft i början av 2016 och krav för de globalt systemviktiga kreditinstitut stegvis innan 2019.

Bestämmelserna om administrations- och styrningssystem samt om buffertkrav ska tillämpas också på värdepappersföretag, med undantag för mindre värdepappersföretag som det föreskrivs närmare om i EU:s tillsynsförordning.

Enligt lagförslaget ska det kreditbelopp som en kund beviljas för bostadsköp begränsas i förhållande till värdet av kreditsäkerheten, på så sätt att den maximala belåningsgraden vid köp av en första bostad direkt med stöd av lag får uppgå till högst 95 procent och i fråga om andra lån till 90 procent. Under de förutsättningar som närmare anges i lagen kan Finansinspektionen dessutom sänka den maximala belåningsgraden med högst 10 procentenheter.

Det föreslås att till lagen om Finansinspektionen och till kreditinstitutslagen fogas bestämmelser om administrativa påföljder som Finansinspektionen ska kunna påföra i enlighet med direktivet. Påföljdsavgiftens maximibelopp höjs avsevärt Påföljdsavgiften för juridiska personer får utgöra högst 10 procent av den totala koncernomsättning och för fysiska personer 5 miljoner euro. Till lagen ska i enlighet med direktivet också fogas bestämmelser om rapportering av överträdelser. I lagen om investeringstjänster föreslås motsvarande ändringar.

297040

Dessutom föreslås att kreditinstitutslagen, lagen om Finansinspektionen, lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, med anledning av rådets förordning om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, ändras så att Finansinspektionen ska sköta sina lagstadgade uppgifter endast till den del som de inte i enlighet med den nämnda förordningen har överförts till Europeiska centralbanken.

Dessutom föreslås i 36 andra lagar tekniska ändringar som är nödvändiga på grund av omstruktureringen av kreditinstitutslagen.

Avsikten är att lagarna ska träda i kraft så snart de antagits och fastställts.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL 1
INNEHÅLL 3
ALLMÄN MOTIVERING 9
1 INLEDNING 9
2 NULÄGE 10
2.1 Gällande lagstiftning 10
2.1.1 Tillsynskrav och andra krav som gäller kreditinstituts finansiella ställning 10
2.1.2 Likviditetskrav 11
2.1.3 Krav som gäller administrations- och styrningssystem samt riskhanteringssystem 11
2.1.4 Påföljdssystem 11
2.1.5 Tillsyn över utländska kreditinstituts filialer i Finland 12
2.2 Europeiska unionens lagstiftning 12
2.2.1 Allmänt 12
2.2.2 Tillsynskrav inom EU 13
2.2.3 Administrations- och styrningssystem samt krav på riskhanteringssystem 18
2.2.4 Påföljdssystemen 18
2.2.5 Tillsynen över kreditinstitut 19
3 BEDÖMNING AV NULÄGET 20
3.1 Krav på finansiell ställning 20
3.1.1 Allmän bedömning 20
3.1.2 Kapitalkonserveringsbuffert samt buffertkrav för systemviktiga institut 21
3.1.3 Krav på kontracykliska kapitalbuffertar och övrig tillsyn över makrostabiliteten 22
3.1.4 Krav på bruttosoliditet 25
3.2 Krav på administrations- och styrningssystem 26
3.3 Påföljdssystem 26
3.4 Tillsyn över filialer 27
3.5 Förfaranden i kundverksamhet 29
3.6 Tillsyn över kreditinstitut 29
4 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN 29
4.1 Målsättning 29
4.2 De viktigaste förslagen 30
4.2.1 Lagstiftningens struktur 30
4.2.2 Tillsyn över kreditinstituts finansiella ställning 31
4.2.3 Makrotillsyn 32
4.2.4 Krav som gäller för administrations- och styrningssystem samt riskhanteringssystem 35
4.2.5 Påföljdssystem 36
4.2.6 Utländska kreditinstituts filialer i Finland 38
4.2.7 Tillsyn över kreditinstitut 38
4.2.8 Förfaranden 39
5 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER 39
5.1 Allmänna konsekvenser 39
5.2 Konsekvenser för företag och hushåll 40
5.3 Konsekvenser för samhällsekonomin och myndigheterna 42
6 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN 42

7 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER....43
DETALJMOTIVERING....44
1 LAGFÖRSLAG....44
1.1 Kreditinstitutslag....44
AVDELNING 1....44
RÄTT ATT BEDRIVA KREDITINSTITUTSVERKSAMHET....44
1 kap. Allmänna bestämmelser....44
2 kap. Rätt till kreditinstitutsverksamhet och annan upplåning från allmänheten 47
3 kap. Rätt att äga aktier eller andelar i kreditinstitut....47
4 kap. Beviljande och återkallande av koncession samt begränsning av affärsverksamhet....47
5 kap. Allmänna verksamhetsförutsättningar....47
6 kap. Filialetablering, tillhandahållande av tjänster i Finland samt flyttning av säte till utlandet....48
AVDELNING II....48
ADMINISTRATION OCH STYRNING....48
7 kap. Förvaltnings- och styrningssystem....48
8 kap. Ersättningar....56
AVDELNING III....61
FINANSIELL STÄLLNING....61
9 kap. Riskhantering....61
10 kap. Finansiella förutsättningar....66
11 kap. Tillsyn över finansiell ställning....72
12 kap. Bokslut, delårsrapport och revision....79
13 kap. Säkerhetsfond....79
AVDELNING IV....79
KUNDSKYDD OCH KUNDTRANSAKTIONER....79
14 kap. Insättningsgaranti....79
15 kap. Förfaranden vid kundtransaktioner....79
AVDELNING V....81
UTLÄNDSKA KREDITINSTITUTS VERKSAMHET I FINLAND....81
16 kap. Utländska EES-kreditinstituts rätt att etablera filialer och tillhandahålla tjänster i Finland....81
17 kap. Tredjeländers kreditinstituts rätt att etablera och öppna representationer i Finland 81
18 kap. Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut....81
19 kap. Rekonstruktion och avveckling av utländska kreditinstitut....81
AVDELNING VI....81
PÅFÖLJDER....81
20 kap. Administrativa påföljder....81
21 kap. Skadestånds- och straffbestämmelser....89
22 kap. Tillsynsbefogenheter....89
AVDELNING VII SÄRSKILDA BESTÄMMELSER....90
23 kap. Ikraftträdande - och övergångsbestämmelser....90
1.2 Lag om Finansinspektionen....91

1.3 Lag om betalningsinstitut ... 100
1.4 Lag om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform ... 101
1.5 Sparbankslag ... 101
1.6 Lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform ... 101
1.7 Lag om en sammanslutning av inlåningsbanker ... 102
1.8 Lag om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet ... 102
1.9 Lag om statens säkerhetsfond ... 103
1.10 Lag om Finlands bank ... 103
1.11 Lag om hypoteksbanksverksamhet ... 103
1.12 Lag om hypoteksföreningar ... 103
1.13 Lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ... 103
1.14 Lag om investeringstjänster ... 104
1 kap. Allmänna bestämmelser ... 104
6 kap. Ekonomiska verksamhetsförutsättningar för tillhandahållande av investeringstjänster samt tillsyn över den ekonomiska stabiliteten ... 105
7 kap. Organisering av värdepappersföretags verksamhet ... 105
8 kap. Bokslut och revision ... 106
11 kap. Ersättningsfonden för investerarskydd ... 106
12 kap. Sekretess och kundkontroll ... 106
15 kap. Administrativa påföljder ... 106
16 kap. Skadestånds- och straffbestämmelser ... 109
16 a kap. Tillsynsbefogenheter ... 110
1.15 Lag om handel med finansiella instrument ... 110
1 kap. Tillämpningsområde och definitioner ... 110
2 kap. Börsverksamhet ... 110
1.16 Lag om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet ... 110
2 kap. En värdepapperscentrals verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet ... 110
8 kap. Särskilda bestämmelser ... 110
1.17 Lag om placeringsfonder ... 110
1.18 Lag om förvaltare av alternativa investeringsfonder ... 110
2 kap. Definitioner ... 110
8 kap. Riskhantering ... 111
14 kap. Auktorisation att verka som förvaringsinstitut ... 111
22 kap. Påföljder och överklagande ... 111
23 kap. Övergångsbestämmelser ... 111
1.19 Försäkringsbolagslag ... 111
26 kap. Extra tillsyn över försäkringsgrupper samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ... 111
1.20 Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag ... 111
1.21 Lag om borgen och tredjemanspant ... 111
1.22 Betaltjänstlag ... 111
1.23 Lag om finansiella säkerheter ... 112
1.24 Handelsregisterlag ... 112
1.25 Lag om pantlåneinrättningar ... 112
1.26 Konkurrenslag ... 112
1.27 Lag om dataskydd vid elektronisk kommunikation ... 112
1.28 Lag om bolaget Finlands Exportkredit Ab ... 112
1.29 Lag om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism 112

1.30 Lag om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem 112
1.31 Lag om penninginsamlingar....113
1.32 Lag om strukturstöd till jordbruket 113
1.33 Lag om sjömanspensioner....113
1.34 Lag om pension för lantbruksföretagare 114
1.35 Lag om Finansinspektionens tillsynsavgift....114
1.36 Lag om beskattning av inkomst av näringsverksamhet. 114
1.37 Mervärdesskattelag 114
2 kap. Skattskyldighet....114
1.38 Lag om bundet långsiktigt sparande 114
1.39 Lag om fastighetsfonder....114
2 FÖRFATTNINGAR PÅ LÄGRE NIVÅ 114
3 IKRAFTTRÄDANDE 114
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING 115
Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen....190
Lag om ändring av lagen om betalningsinstitut 200
Lag om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform....202
Lag om ändring av sparbankslagen 204
Lag om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform....207
Lag om ändring av lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker....209
Lag om ändring av 1 och 16 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet....213
Lag om ändring av lagen om statens säkerhetsfond....214
Lag om ändring av 26 § i lagen om Finlands Bank....215
Lag om ändring av lagen om hypoteksbanksverksamhet....215
Lag om ändring av 1 och 26 § i lagen om hypoteksföreningar 217
Lag om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat....218
Lag om ändring av lagen om investeringstjänster....221
Lag om ändring av 1 kap. 2 § och 2 kap. 12 § i lagen om handel med finansiella instrument....228
Lag om ändring av 2 kap. 18 § och 8 kap. 4 § i lagen om värdeandelssystemet och Lag om clearingverksamhet 229
Lag om ändring av lagen om placeringsfonder 230
Lag om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder 231
Lag om ändring av 26 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen....233
Lag om ändring av 5 och 12 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag....233
Lag om ändring av 10 § i lagen om borgen och tredjemanspant....234
Lag om ändring av 37 § i betaltjänstlagen....235
Lag om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter....235
Lag om ändring av 14 § i handelsregisterlagen....236
Lag om ändring av 22 § i konkurrenslagen 237
Lag om ändring av 33 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation...238
Lag om ändring av 6 § i lagen om bolaget Finlands Exportkredit Ab 238
Lag om ändring av i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism 239

Lag om ändring av lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem 239
Lag om ändring av 28 § i lagen om penninginsamlingar 241
Lag om ändring av 52 § i lagen om strukturstöd till jordbruket 241
Lag om ändring av 205 § i lagen om sjömanspensioner 242
Lag om ändring av 124 § i lagen om pension för lantbruksföretagare 242
Lag om ändring av 1 och 6 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift 243
Lag om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet 246
Lag om ändring av 13 a § i mervärdesskattelagen 247
Lag om ändring av 6 § i lagen om bundet långsiktigt sparande 247
Lag om ändring av 18 e § i lagen om fastighetsfonder 248
BILAGA 249
PARALLELLTEXT 249
Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen 249
Lag om ändring av lagen om betalningsinstitut 268
Lag om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform 271
Lag om ändring av sparbankslagen 274
Lag om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform 280
Lag om ändring av lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker 283
Lag om ändring av lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet 292
Lag om ändring av lagen om statens säkerhetsfond 293
Lag om ändring av 26 § i lagen om Finlands Bank 295
Lag om ändring av lagen om hypoteksbanksverksamhet 296
Lag om ändring av 1 och 26 § i lagen om hypoteksföreningar 298
Lag om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat 299
Lag om ändring av lagen om investeringstjänster 306
Lag om ändring av 1 kap. 2 § och 2 kap. 12 § i lagen om handel med finansiella instrument 322
Lag om ändring av 2 kap. 18 § och 8 kap. 4 § i lagen om värdeandelssystemet och Lag om clearing-verksamhet 324
Lag om ändring av lagen om placeringsfonder 325
Lag om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder 327
Lag om ändring av 26 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen 331
Lag om ändring av 5 och 12 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag 332
Lag om ändring av 10 § i lagen om borgen och tredjemanspant 333
Lag om ändring av 37 § i betaltjänstlagen 334
Lag om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter 335
Lag om ändring av 14 § i handelsregisterlagen 336
Lag om ändring av 33 § i lagen om pantlåneinrättningar 337
Lag om ändring av 22 § i konkurrenslagen 338
Lag om ändring av 33 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation 339
Lag om ändring av 6 § i lagen om bolaget Finlands Exportkredit Ab 339

Lag om ändring av 2 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansie-ring av terrorism 340
Lag om ändring av lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklings-system 341
Lag om ändring av 28 § i lagen om penninginsamlingar 343
Lag om ändring av 52 § i lagen om strukturstöd till jordbruket.....344
Lag om ändring av 205 § i lagen om sjömanspensioner 344
Lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare.....345
Lag om ändring av 1 och 6 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift.....346
Lag om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet 349
Lag om ändring av 13 a § i mervärdesskattelagen 351
Lag om ändring av 6 § i lagen om bundet lång-siktigt sparande.....352
Lag om ändring av 18 e § i lagen om fastighetsfonder 352

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Baselkommittén lade år 2010 fram ett förslag om högre solvens- och likviditets för kreditinstitut (*Basel III-reformen*). Dessutom fastställde Europeiska unionens råd år 2009 målsättningen att ändra regleringen av kreditinstitutens och värdepappersföretagens finansiella ställning så att den till sin karaktär ska vara en maximiharmonisering samt att avsevärt minska antalet nationella regleringsoptioner i den gällande lagstiftningen (en enda europeisk regelbok, dvs. *Single European Rulebook*).

Av denna anledning antog Europeiska kommissionen i juli 2011 ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (nedan *kreditinstitutsdirektivet*) samt ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (nedan *EU:s tillsynsförordning*). Det nya direktivet och den nya förordningen ersätter direktivet 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och det kompletterande direktivet 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

Direktivet 2013/36/EU och förordningen (EU) nr 575/2013 antogs den 26 juni 2013 och publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 27 juni 2013. Direktivet trädde i kraft den tjugonde dagen efter att det publicerats och förordningen trädde i kraft dagen efter att den publicerats i Europeiska unionens officiella tidning. Direktivet ska huvudsakligen genomföras i den nationella lagstiftningen senast den 31 december 2013. Förordningen ska huvudsakligen börja tillämpas 1 januari 2014.

Avsikten med direktivet och förordningen är framför allt att högre krav ska ställas på kreditinstitutens solvens och likviditet. Bestämmelserna om solvens och likviditet överförs numera i huvudsak från det på minimiharmonisering baserade direktivet till den för branschen direkt förpliktande, huvudsakligen på maximibasering baserade förordningen som består av 521 artiklar. I ett senare skede kommer de direkt tillämpliga delegerade rättsakter som kommissionen antar på nivå två samt de tekniska reglerings- och genomförandestandarderna att leda till att de normer som ska tillämpas på kreditinstitutens verksamhet ökar avsevärt. De högre tillsynskraven träder i kraft stegvis och ska tillämpas fullt ut från och med den 1 januari 2019.

I kreditinstitutslagen (121/2007) föreskrivs om de krav som ställs på kreditinstituts finansiella ställning och tillsynen över den. Till följd av omstruktureringen av bestämmelserna är det skäl att ersätta den nuvarande kreditinstitutslagen med en ny motsvarande lag.

Bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning om tillsyn över kreditinstituts finansiella ställning gäller i princip både kreditinstitut och sådana värdepappersföretag som definieras i förordningen. Av denna anledning gäller det som nedan sägs om kreditinstitut på motsvarande sätt den typen av värdepappersföretag, om inte annat särskilt nämns. I lagen om investeringstjänster (747/2012) föreskrivs i detalj vilka bestämmelser i kreditinstitutslagen som ska tillämpas också på sådana värdepappersföretag.

Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut nedan *SSM-förordningen* antogs 22.10.2013. Genom SSM-förordningen inrättas för euroområdet en gemensam tillsynsmekanism (*Single Supervisory Mechanism - SSM*), som består av Europeiska centralbanken (nedan *ECB*) och de nationella behöriga myndigheterna. Avsikten är att förordningen ska börja tillämpas inom 12 månader efter att den trätt i kraft eller från och med ett senare datum som ECB bestämmer. Med anledning av förordningarna om den gemensamma tillsynsmekanismen är det skäl att i den föreslagna kreditinsti-

tutslagen och i lagen om Finansinspektionen ta in de bestämmelser som genomförandet av förordningarna förutsätter. SSM-förordningen ska inte tillämpas på värdepappersföretag.

2 Nuläge

2.1 Gällande lagstiftning

2.1.1 Tillsynskrav och andra krav som gäller kreditinstituts finansiella ställning

I kreditinstitutslagens 6 kap. föreskrivs om tillsynskrav och andra krav på kreditinstituts finansiella ställning. Bestämmelser om tillsynen över att dessa krav iakttas finns dels i kreditinstitutslagen och dels i lagen om Finansinspektionen (878/2008). Lagens tillsynskrav samt övriga bestämmelser om kreditinstituts finansiella ställning, förvaltning och riskhantering ska med stöd av 6 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012) tillämpas också på värdepappersföretag. Vad som i denna proposition sägs om kreditinstitut gäller sålunda också värdepappersföretag om inte något annat uttryckligen nämns.

Kreditinstitutslagen trädde i kraft den 15 februari 2007. Lagen har därefter ändrats i flera repriser, bl.a. på grund av ändringar i direktivet om kreditinstitutsverksamhet. I lagen har bl.a. tagits in bestämmelser som begränsar värdepapperisering av kreditinstituts tillgångar och utbetalning av resultatbonus, inräknande av hybridinstrument i kreditinstituts kapitalbas samt maximal exponering mot andra kreditinstitut.

Enligt lagen ska ett kreditinstitut ha en i lagen närmare definierad kapitalbas som motsvarar 8 procent av kreditinstitutets riskvägda tillgångar och förbindelser utanför balansräkningen.

Bestämmelserna är baserade på Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut samt på Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut. Direktiven har karaktären av minimiharmonisering och de har i Finland genomförts enligt de minimikrav som direktiven ställer.

Ett kreditinstituts kapitalbas, indelas i tre delar. På den högre nivån omfattar den primära kapitalbasen närmast aktie- och andelskapitalet, överkursfonden och de outdelade vinstmedlen. På den lägre nivån omfattar den primära kapitalbasen närmast kapitallån som uppfyller i lagen angivna villkor samt övriga motsvarande hybridinstrument. Det supplementära kapitalet omfattar närmast uppskrivningsfonden, omvärderingsreserven samt fonden för verkligt värde samt sådana efterställda lån och hybridinstrument med en löptid på minst fem år som inte uppfyller de krav som ställs på den primära kapitalbasen. Av ett kreditinstituts sammanlagda primära kapitalbas ska minst 50—65 procent vara primärt kapital på den högre nivån, beroende på karaktären av den primära kapitalbasen på den lägre nivån. Av kreditinstitutets totala kapitalbas ska minst 50 procent utgöras av primärt kapital.

Kapitalbasen ska täcka de i lagen och Finansinspektionens föreskrifter med stöd av lagen närmare definierade kreditriskerna, funktionella riskerna, valuta - och råvaruriskerna samt de risker som är förenade med positionerna i handelslagret. Dessutom får ett kreditinstitut i regel ha en motpartsrisk (*exponering*) mot en kundgrupp, motsvarande 25 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Kreditinstitutet får inte heller investera i sådana aktier eller andelar i ett företag som huvudsakligen bedriver verksamhet som inte är tillåten för kreditinstitut, av vilka kreditinstitutet äger över 10 procent (*betydande ägarandel*) och om de motsvarar mer än 15 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Kreditinstitutets betydande ägarandelar får sammanlagt inte heller överstiga 65 procent av kreditinstitutets kapitalbas.

Enligt lagen får kapitalkravet för kreditrisker, funktionella risker och för risker i handelslagret beräknas antingen schematiskt i enlighet med den på direktivet baserade lagen och finansministeriets förordning eller, om Finansinspektionen har gett ett kreditinstitut tillstånd, med användning av kreditinstitutets interna modeller. De detaljerade krav som ställs på interna modeller är baserade på direktivet och dessa krav har i Finlands lagstiftning uppfyllts genom Finansinspektionens detaljerade föreskrifter.

I lagen föreskrivs dels om kvantitativa krav på kapitalbasen (den s.k. första pelaren) och dels om de krav som ställs på kvalitativ riskhantering (den andra pelaren). Kraven i fråga om den andra pelaren omfattar kreditinstitutets interna kapitalförvaltningsprocess, Finansinspektionens skyldighet att årligen granska denna interna kapitalförvaltningsprocess samt Finansinspektionens rätt att enligt prövning ålägga kreditinstitutet buffertkrav om det framkommer brister i kreditinstitutets interna kapitalförvaltningsprocess.

I lagen och i Finansinspektionens föreskrifter som utfärdats med stöd av den ingår också direktivenliga detaljerade bestämmelser om kreditinstituts skyldighet att offentliggöra uppgifter om sin solvens och hur den är uppbyggd (den s.k. tredje pelaren).

De krav som gäller kreditinstituts finansiella ställning ska tillämpas både på institutsnivå och på basis av kreditinstitutets konsoliderade finansiella ställning. I lagen föreskrivs om begreppet finansiell företagsgrupp och om skyldigheten att sammanställa uppgifter om de till en finansiell företagsgrupp hörande företagens finansiella ställning, huvudsakligen med iakttagande av vad som föreskrivs om upprättande av koncernbokslut. Till en finansiell företagsgrupp hör ett kreditinstitut som gruppens moderföretag eller dess holdingföretag samt de finansiella institut och tjänsteföretag som är dotterföretag till holdingföretaget eller moderkreditinstitutet.

Dessutom föreskrivs i lagen att kreditinstitutets fastighetsinnehav inte får överstiga 13 procent av kreditinstitutets kapitalbas. På motsvarande sätt får de konsoliderade fastighetsinnehaven inte överstiga nämnda procentuella andel av den konsoliderade kapitalbasen. Begränsningarna är baserade enbart på nationell lagstiftning.

2.1.2 Likviditetskrav

I den gällande lagen föreskrivs inte om kvantitativa likviditetskrav för kreditinstitut. Lagen innehåller endast en allmän bestämmelse enligt vilken ett kreditinstituts likviditet ska vara tillräckligt tryggad i förhållande till dess verksamhet. Dessutom kan Finansinspektionen enligt bilaga V till direktiv 2006/48/EU och med stöd av den gällande kreditinstitutslagens 93 § utfärda närmare föreskrifter om de kvalitativa krav som ska ställas på hantering av likviditeten.

2.1.3 Krav som gäller administrations- och styrningssystem samt riskhanteringssystem

Den gällande kreditinstitutslagens 49 § innehåller en generalklausul om riskhantering. Bestämmelsen är delvis av nationellt ursprung och delvis baserad på artikel 22 i direktiv 2006/48/EU. Depositionsbankslagen från 1990 och kreditinstitutslagen från 1993 förpliktade kreditinstituten generellt att inte ta så stora risker att deras solvens eller likviditet äventyrades. Förpliktelsen har sedermera kompletterats med skyldigheten att upprätthålla tillräckligt effektiva system för riskkontroll och intern kontroll.

Till lagrummet fogades, i överensstämmelse med direktivet om ändring av direktiv 2006/48/EU, genom lagen 1357/2010 det allmänna kravet att belöningssystemen ska utformas så att de stöder en effektiv riskhantering. Finansministeriet har i syfte att genomföra direktivet utfärdat en förordning om kreditinstituts och värdepappersföretags ersättningssystem (1372/2010).

Enligt den gällande kreditinstitutslagens 49 § 2 mom. ska kreditinstitut ha en tillförlitlig intern styrning som möjliggör effektiv riskhantering. Enligt lagens 40 §, som gäller kreditinstituts och holdingföretagets ledning, stiftas för ett kreditinstituts styrelse, verkställande direktör och övriga högsta ledning skyldigheten att leda kreditinstitutet med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. I bestämmelsen ställs dessutom kravet att de som hör till den högsta ledningen ska vara tillförlitliga personer, men i övrigt regleras kreditinstituts administrations- och styrningssystemet inte i den.

2.1.4 Påföljdssystem

I 11 kap. i den gällande kreditinstitutslagen och i 4 kap. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om påföljder för kreditinstitut och deras ledning. I kreditinstitutslagens 11 kap. föreskrivs om skadeståndsskyldighet och om straffrättsliga påföljder för vissa gärningar. Bestämmelserna gäller kreditinstitutsbrott

(168 §), brott mot tystnadsplikten (169 §), brott mot bestämmelserna om förvärv och överlåtelse av kreditinstituts aktier eller andelar (170 §), brott mot bestämmelserna om kreditinstituts likvidation (171 §), kreditinstituts bokföringsförseelse (172 §) samt brott mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts medel (173 §). I samband med kreditinstitutslagens straffbestämmelser tillämpas inte strafflagen när det är fråga om juridiska personers straffansvar, eftersom kreditinstitutslagens kriminaliseringar faller utanför strafflagen och sålunda enligt allmän lagstiftningspraxis inte utsträcks till att gälla juridiska personers straffansvar.

I 4 kap. i lagen om Finansinspektionen ingår dessutom allmänna bestämmelser om administrativa påföljder. Av dessa påföljder kan ordningsavgift och offentlig varning påföras eller tilldelas också för överträdelse av bestämmelser i kreditinstitutslagen. Påföljdsavgift kan däremot för närvarande inte tillämpas på överträdelse av bestämmelser i kreditinstitutslagen. I 3 kap. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs dessutom om vissa befogenheter som kan tillämpas också på kreditinstitut. Sådana är t.ex. återkallande av koncession, begränsning av koncessionsenlig verksamhet, begränsning av ledningens verksamhet för viss tid, begränsning av rättigheter som baserar sig på aktier och andelar, verkställighetsförbud och rättelseuppmaning.

2.1.5 Tillsyn över utländska kreditinstituts filialer i Finland

På filialer ska enligt direktiv 2006/48/EU i första hand tillämpas hemstatens lagstiftning. Enligt direktivet kan den stat där en filial är etablerad (nedan *värdstaten*) dock tillämpa värdstatens lagstiftning också när det gäller skydd för det allmännas bästa. Efter de tillägg som gjordes i kreditinstitutslagen år 2010 ska på utländska kreditinstituts filialer i Finland i enlighet med 10 b kap. tillämpas bl.a. följande krav:

- allmänt krav på tillräcklig riskhantering och likviditet,
- krav på tillräckliga kundinformationssystem,
- iakttagande av vad som i finsk lag föreskrivs marknadsföring och avtalsvillkor,
- iakttagande av vad som i finsk lag föreskrivs om kundkontroll och tystnadsplikt,
- iakttagande av vad som i finsk lag föreskrivs om beredskap för undantagsförhållanden,
- skyldigheten att hålla kreditinstitutets bokslut tillgängligt för allmänheten,
- krav som gäller filialchefers behörighet.

Enligt lagen om Finansinspektionen kan Finansinspektionen förbjuda en filial att fortsätta sin verksamhet i Finland, om filialen inte uppfyller dessa krav och om tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat inte har vidtagit tillräckliga åtgärder för att rätta till saken.

2.2 Europeiska unionens lagstiftning

2.2.1 Allmänt

Det nuvarande kreditinstitutsdirektivet ersätts med ett nytt direktiv där det huvudsakligen på motsvarande sätt som i det nuvarande direktivet föreskrivs om rätten att bedriva kreditinstitutsverksamhet samt om de krav som ställs på kreditinstituts administration och tillsyn. Direktivet har huvudsakligen karaktären av minimiharmonisering.

Med avvikelse från det nuvarande direktivet föreskrivs det om de krav som gäller kreditinstituts finansiella ställning i EU:s direkt tillämpliga tillsynsförordning, med undantag för de buffertkrav som nedan behandlas närmare och som det föreskrivs om i direktivet. Förordningen har huvudsakligen karaktären av maximiharmonisering.

På motsvarande sätt som den nuvarande EU-lagstiftningen är uppbyggd ska bestämmelserna om kreditinstituts och värdepappersföretags finansiella ställning, administration och riskhantering samt om tillsynen över dem tillämpas på samma sätt såväl på banker och övriga kreditinstitut som på värdepappersföretag, med undantag för vissa värdepappersföretag som är små eller bedriver begränsad verksamhet. Vad som nedan sägs om kreditinstitut ska sålunda tillämpas också på värdepappersföretag, om inte något annat uttryckligen sägs. I fråga om rätten att bedriva verksamhet som värdepappersföretag gäller

fortfarande direktivet om marknader för finansiella instrument (2004/39/EG).

SSM-förordningen ska tillämpas på tillsynen över euroområdets samtliga kreditinstitut och på tillsynen över kreditinstituten i de medlemsstater som anslutit sig till den gemensamma tillsynsmekanismen. ECB utövar direkt tillsyn över kreditinstitut och företagsgrupper som överskrider de tröskelvärden som anges i förordningen. De nationella tillsynsmyndigheterna samarbetar emellertid med ECB när det gäller tillsynen över dessa kreditinstitut och dessutom svarar de nationella myndigheterna, liksom hittills, huvudsakligen för tillsynen över alla andra kreditinstitut. Till följd av förordningen upphör Finansinspektionens befogenhet att fatta tillsynsbeslut som gäller de största finländska kreditinstituten och grupperna av kreditinstitut i dessa avseenden, med vissa undantag som nämns i förordningen. Förordningen inverkar inte på Finansinspektionens rätt att inspektera alla finländska kreditinstitut och grupper av kreditinstitut och att få information direkt från dem.

2.2.2 Tillsynskrav inom EU

Definition av solvenskapital samt dess struktur

I EU:s tillsynsförordning justeras definitionen av begreppet kapitalbas med tanke på bättre förlusttäckning, framför allt genom skärpning av såväl de kvantitativa som de kvalitativa kraven gällande hybridinstrument (inklusive s.k. *kapitallån*) och godkännande av debenturlån som solvenskapital. Egentligt aktie- eller andelskapital och därmed jämförbara kapitalposter (nedan *kärnkapital*) ska i fortsättningen täcka minst 4,5 procent av de riskvägda tillgångarna utanför balansräkningen, medan andelen för närvarande är 2 procent. På motsvarande sätt minskas hybridkapitalets och debenturlånens största tillåtna andel av solvenskapitalet (framför allt förordningens *artikel 92*).

Dessutom skärps kraven när det gäller bl.a.

- vinstutdelning på instrument som hänförs till solvenskapitalet (framför allt förordningens *artikel 28.1(h)*,
- återinlösen av solvenskapital (framför allt förordningens *artiklar 77 och 78*), för vilket alltid ska utverkas tillsynsmyndighetens uttryckliga samtycke, oberoende av hur mycket solvenskapital som återstår,
- avdrag från kapitalbasen bl.a. i fråga om minoritetsandelar (framför allt förordningens *artiklar 81—88*).

En del av hybridkapitalet ska omvandlas till aktie- eller andelskapital i en situation där aktiekapitalets belopp till följd av förluster underskrider den gräns som närmare anges i förordningen (förordningens *artikel 54*), eller användas för att täcka förlusterna. Kapitalet kan återbetalas till investerarna endast på de villkor som anges i EU:s tillsynsförordning.

Till ett kreditinstituts kärnkapital får räknas närmast aktie- och andelskapitalet och den därtill hörande överkursfonden samt upplupen vinst. Aktie- och andelskapitalet ska dock uppfylla de detaljerade kvalitativa krav som föreskrivs i förordningen, t.ex. i fråga om förtursrätten för samtliga aktier eller andelar och avkastningen på dem.

Kvantitativa tillsynskrav

Det egentliga minimikapitalkrav som beräknas för riskvägda tillgångar förblir på nivån 8 procent. I vissa avseenden skärps den nuvarande regleringen emellertid bl.a. genom att det i EU:s tillsynsförordning ställs strängare kapitalkrav på icke-standardiserade derivatinstrument.

Det totala kapitalkravet skärps dessutom genom att det i direktivet för kreditinstitut fastställs en kapitalkonserveringsbuffert, vilket närmare behandlas nedan. Dessutom fastställs en kontracyklisk kapitalbuffert, vilket likaså närmare behandlas nedan. Utöver dessa krav fastställts det för systemviktiga institut, beroende på deras betydelse, ytterligare ett särskilt krav på kapitaltillägg.

Enligt det nya kreditinstitutsdirektivet ska kreditinstitut med avvikelse från det nuvarande direktivet utöver minimikapitalkravet uppfylla ett 2,5 procents permanent krav på kapitaltillägg, dvs. *kapitalkonserveringsbuffert*, och ett krav på kapitaltillägg, dvs. *kontracyklisk kapitalbuffert* som beroende på konjunkturläget varierar mellan 0 och 2,5 procent. Utöver dessa krav ska globalt

systemviktiga institut uppfylla ett 1—3,5 procents buffertkrav (*G-SII*) medan andra systemviktiga institut på motsvarande sätt ska uppfylla ett högst 2 procents buffertkrav (*O-SII*).

Dessutom har medlemsstaterna om de så önskar rätt att utöver de ovan nämnda kapitalbaskraven tillämpa en s.k. systemriskbuffert vars storlek respektive medlemsstat själv kan bestämma, med vissa begränsningar.

Alla de buffertkrav som nämns ovan ska täckas med kärnkapital, vilket innebär att det sammanlagda minimikravet när det gäller för globalt systemviktiga instituts kärnkapital i enlighet med Europeiska unionens tvingande rättsakter kommer att vara totalt 8—13 procent, för övriga systemviktiga institut 7—11,5 procent samt för övriga kreditinstitut 7—9,5 procent av kreditinstitutets i enlighet med EU:s tillsynsförordning beräknade totala exponering. Med total exponering avses summan av de i enlighet med EU-förordningen riskvägda tillgångarna och posterna utanför balansräkningen inklusive den operativa risken beräknad i enlighet med förordningen.

Buffertkrav ska, i likhet med övriga tillsynskrav, tillämpas också på värdepappersföretag, dock med undantag för sådana små och medelstora värdepappersföretag som närmare definieras i direktivet. Till kategorin värdepappersföretag som faller utanför tillämpningsområdet hör enligt förslaget företag som inte har rätt att bedriva annan affärsverksamhet än att handla för egen räkning, tillhandahålla kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning eller ordna emission av finansiella instrument. Dessutom behöver medlemsstaterna inte tillämpa tilläggskraven på sådana små värdepappersföretag som inte utgör något hot mot finansmarknadens stabilitet. Med små värdepappersföretag avses i direktivet värdepappersföretag som uppfyller den definition av små eller medelstora företag som ingår i kommissionens rekommendation 2003/36/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag.

I fråga om globalt systemviktiga institut fastställs kravet på kapitaltillägg så att tillsynsmyndigheten enligt principer som närmare framgår av direktivet placerar in sådana kreditinstitut i minst fem klasser. I de fyra första klasserna fastställs kravet lineärt med en halv procentenhets mellanrum, enligt den klass som kreditinstitutet har placerats in i. Kravet kan uppgå till högst 3,5 procent i den högsta femte klassen. Beslut om kapitalkrav för andra systemviktiga institut ska fattas av tillsynsmyndigheten, i enlighet med de grunder som föreskrivs i direktivet. Kravet kan uppgå till högst 2 procent. Buffertkravet på ett visst kreditinstitut ska justeras årligen.

I likhet med kreditinstitutsdirektivets bestämmelser överlag har buffertkrav i princip karaktären av minimiharmonisering. Medlemsstaterna kan sålunda i sin nationella lagstiftning fastställa de procentuella andelarna på en högre nivå än de som nämns ovan, dock så att rådet med kvalificerad majoritet kan besluta förbjuda tillämpning av en högre kapitalkonserveringsbuffert.

Kapitalbuffertar ska i fråga om samtliga krav i första hand beräknas på summan av kreditinstitutets totala exponering, med iakttagande av vad som i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om beräkning av det allmänna kravet på minimikapital, varefter beloppet multipliceras med det nämnda procenttalet. Vid beräkning av den kontracykliska kapitalbufferten ska dock beaktas också det geografiska området för kreditexponeringarna på så sätt att kravnivån fastställs som det vägda medelvärdet av de nivåer som tillämpas i länderna där bolagets tillgångar eller poster utanför balansräkningen finns. Medlemsstaterna kan dock besluta att på en post som finns i en annan medlemsstat ska tillämpas ett kapitalkrav på högst 2,5 procent.

Kapitalkonserveringsbufferten och den kontracykliska kapitalbufferten ska beräknas både på det enskilda kreditinstitutets nivå och på konsoliderad nivå. För globalt systemviktiga institut ska kapitalbufferten beräknas endast på kreditinstitutets yttersta EES-moderföretags konsoliderade nivå. För andra systemviktiga institut kan kapitalbufferten beräknas på det yttersta EES-moderföretagets samt på det enskilda kreditinstitutets nivå. I fråga om de sist nämnda kreditinstituten ska tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets och dess moderföretags hemstat för egen del besluta om dess finansiella företagsgrupp eller nationella företagsgrupp eller ett enskilt kreditinstitut i medlemsstaten i fråga kan betrak-

tas som ett sådant kreditinstitut eller en sådan grupp av kreditinstitut. Om ett kreditinstituts moderföretag på basis av dess konsoliderade finansiella ställning tilldelas ett buffertkrav för ett globalt eller något annat systemviktigt institut, kan det buffertkrav som ska tillämpas på ett icke systemviktigt institut dock utgöra högst 1 procent eller vara lika stort som det konsoliderade buffertkrav för ett globalt systemviktigt eller ett annat systemviktigt kreditinstitut som ska tillämpas på moderföretaget, beroende på vilket som är större.

Om på ett kreditinstitut på grund av dess konsoliderade finansiella ställning ska tillämpas båda de buffertkrav som ska tilldelas systemviktiga institut, ska det större av kraven tillämpas. Om utöver någotdera buffertkravet eller båda de nämnda kraven dessutom har fastställts en systemriskbuffert för den finansiella företagsgruppen, ska detta krav tillämpas endast om det är högre än någotdera av de ovan nämnda buffertkraven. Ett undantag i detta avseende utgör en situation där en medlemsstat tillämpar systemriskbufferten endast på sådana tillgångar eller poster utanför balansräkningen som finns i hemstaten, men inte på poster i en annan medlemsstat. I sådana fall ska kraven tillämpas kumulativt.

Kapitalkonserveringsbuffertar och kontracykliska kapitalbuffertar skiljer sig från övriga kapitalkrav som föreskrivs i direktivet och i EU:s tillsynsförordning, inklusive institutspecifika kapitalbuffertar som är beroende av prövning, i det avseendet att påföljden för underlåtelse att uppfylla de först nämnda buffertkraven endast är förbud mot vinstutdelning, medan en förutsättning för att kreditinstitutet ska få behålla sin koncession, liksom för närvarande i fråga om minimikapitalkravet, är att institutet uppfyller alla andra kapitalkrav. Om ett kreditinstitut underskrider kravet på kapitalkonserveringsbuffert och kontracyklisk kapitalbuffert blir det dessutom skyldigt att inom 5 dagar eller med Finansinspektionens tillstånd inom 10 dagar från det att underskridningen konstaterats upprätta en plan för hur det ska kunna återställa sitt solvenskapital till den nivå som krävs.

Europeiska systemrisknämnden (nedan *ESRB*) som inrättats i samband med ECB har enligt kreditinstitutsdirektivet rätt att enligt de allmänna principer som framgår av förordningen (EU) nr 1092/2010 ge rekommendationer om fastställande av kontracykliska kapitalbuffertar. Rekommendationerna kan gälla övriga kapitalkrav, konjunkturcykler, trendbrott i fråga om kreditstocken och bruttonationalprodukten, variabler för beräkning av makrotillsynsrisker samt andra faktorer som är relevanta för att fastställa och avveckla kapitalkrav. ESRB ska regelbundet utvärdera och vid behov justera sina rekommendationer, på basis av erfarenheterna från tillämpningen av direktivet och internationellt avtalade förfaranden. Av den ovan nämnda förordningen följer att direktivet inte begränsar utfärdandandet av rekommendationer. Direktivets bestämmelser kan i dessa avseenden endast betraktas som en exempelförteckning. Rekommendationerna är naturligtvis inte bindande för medlemsstaterna eller de nationella tillsynsmyndigheterna, men de ska utöver andra omständigheter tas i beaktande i den nationella beslutsprocessen.

Den kontracykliska kapitalbufferten ska baseras på kreditcyklerna och på kreditstockens tillväxt i medlemsstaten. Utgångspunkten bör vara makrotillsynsmyndighetens kvartalsvisa beräkning av hur förhållandet mellan kreditstocken och bruttonationalprodukten avviker från den lånsiktiga trenden. Dessutom kan vid beräkningen beaktas andra faktorer som de nationella myndigheterna anser vara relevanta. Dessa övriga faktorer definieras inte närmare i kreditinstitutsdirektivet, men medlemsstaterna kan fatta nationella beslut om dem. När de fastställs är det emellertid skäl att beakta eventuella rekommendationer från ESRB.

Enligt kreditinstitutsdirektivet ska den behöriga myndigheten kvartalsvis besluta om nivån på den kontracykliska kapitalbufferten ska ändras eller hållas oförändrad. Beslutet ska baseras på det ovan nämnda nyckeltalet kreditstocken/BPN, på ESRB:s rekommendationer samt på eventuella andra indikatorer på förändringar i systemriskerna.

Den myndighet som beslutar om höjning eller sänkning av den kontracykliska kapitalbufferten ska samtidigt besluta om tidpunkten för dess ikraftträdande som i regel, när det är fråga om höjning, inte kan infalla tidigare än ett år från det att beslutet fattades. Vid sänkning av kravet ska myndigheten

lägga fram en uppskattning av den period inom vilken någon höjning inte är att vänta. Myndigheten ska på sina webbsidor kvartalsvis meddela den gällande kravnivån och de övriga uppgifter som avses i kreditinstitutsdirektivet.

I kreditinstitutsdirektivet föreskrivs också hur långt buffertkravet sträcker sig i geografiskt hänseende. Detta är nödvändigt eftersom utgångspunkten är den att varje medlemsstats myndigheter är behöriga i förhållande till samtliga auktoriserade kreditinstitut i medlemsstaten i fråga, oberoende om kreditinstitutet bedriver verksamhet i flera medlemsstater. Av kravets karaktär följer å andra sidan att dess storlek baseras på konjunkturläget i respektive medlemsstat, oberoende av hur många utländska banker det finns i medlemsstaten i fråga. Av denna anledning föreskrivs i direktivet att medlemsstaternas myndigheter är skyldiga att beräkna kravet så att de i fråga om varje tillgång eller post utanför balansräkningen tillämpar den i procent angivna kapitalbuffert som tillämpas av den medlemsstat där riskexponeringen finns. Medlemsstaten är emellertid inte skyldig att på en sådan exponering i en annan medlemsstat tillämpa en i värdstatens nationella lagstiftning eventuellt angiven nivå som är högre än den direktivenliga miniminivån (2,5 procent). Det är meningen att Europeiska bankmyndigheten ska utfärda en teknisk regleringsstandard med närmare bestämmelser om i vilket land risken är belägen.

Enligt kreditinstitutsdirektivet ges medlemsstaterna dessutom möjlighet att utöver kontracykliska kapitalbuffertar och kapitalkonserveringsbuffertar dessutom fastställa ett särskilt permanent buffertkrav som gör det möjligt att beakta systemrisken. Medlemsstaterna får i princip fastställa kravnivån enligt nationell prövning, men kommissionen ska underrättas om nivån höjs över 3 procent (från och med år 2015 över 5 procent). När kreditinstitutets hemstat beräknar kravet är det möjligt att beakta också kreditinstitutets exponeringar i andra medlemsstater. Buffertkrav för systemrisker kan uppställas både för enskilda kreditinstitut och på konsoliderad nivå, och då ska tillämpas samma undantag i fråga om små och medelstora värdepappersföretag som när det är fråga om permanenta buffertkrav och buffertkrav som varierar. Systemriskbuffertar kan tillämpas också på en av medlemsstaten fastställd del av kreditinstituten.

Alla buffertkrav ska börja tillämpas successivt senast börjande från år 2016 så att de fullt ut tillämpas senast 2019.

Enligt SSM-förordningen är det i princip den nationella myndigheten som beslutar om kontracykliska buffertkrav också när det gäller kreditinstitut som står direkt under ECB:s tillsyn. ECB kan dock inom de gränser som den nationella lagstiftningen ställer fastställa en högre kapitalbuffert än den nationella myndigheten har fastställt.

I kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning föreskrivs dessutom om vissa andra nya författningar som uttryckligen beaktar systemrisker.

Enligt *artikel 103* i kreditinstitutsdirektivet kan tillsynsmyndigheten då den enligt prövning ålägger ett enskilt kreditinstitut buffertkrav på grund av att kreditinstitutets solvenskapital inte täcker vissa risker som hänför sig exempelvis till en viss bransch eller ett visst land samtidigt ålägga högre buffertkrav också för andra kreditinstitut som har motsvarande öppna exponeringar.

Enligt *artiklarna 124 och 164* i EU:s tillsynsförordning ska tillsynsmyndigheterna följa utvecklingen på fastighetsmarknaden. De ges också rätt att på basis av uppföljningen vid behov i enlighet med förordningen ställa högre kapitalkrav än det harmoniserade kapitalkravet när det är fråga om krediter med fastigheter som säkerhet.

Enligt förordningens *artikel 458* kan en medlemsstats tillsynsmyndighet dessutom be kommissionen om tillstånd att nationellt tillämpa strängare krav i de avseenden som nämns i artikeln. Om kommissionen inte ger en medlemsstat ett sådant tillstånd överförs ärendet till rådet för avgörande.

Buffertkrav enligt övervägande

Tillsynsmyndigheterna får utvidgad rätt att utöver de lagstadgade kapitalkraven ålägga enskilda kreditinstitut buffertkrav enligt övervägande (*artikel 102* i kreditinstitutsdirektivet). Buffertkrav kan med avvikelse från vad som nu är fallet åläggas dels i en situa-

tion där ett kreditinstitut inte uppfyller direktivets kvalitativa krav på intern förvaltning eller kontroll eller på riskhanteringssystem och dels också i situationer där tillsynsmyndigheten gör bedömningen att kreditinstitutet sannolikt inte i framtiden klarar av att uppfylla de krav som ställs på dess finansiella ställning, trots att dessa krav fortfarande uppfylls vid tidpunkten för bedömningen. I en sådan situation kan tillsynsmyndigheten bl.a. ställa högre krav på minimikapitalet, förbjuda vinstutdelning eller begränsa kreditinstitutets verksamhet. Dessutom föreslås motvarande rätt att ställa strängare krav enligt övervägande än de likviditetskrav som föreskrivs i förordningen (*artikel 105* i kreditinstitutsdirektivet).

Likviditetskrav

I EU:s tillsynsförordning åläggs kreditinstitut på kort sikt ett bindande likviditetskrav vars innebörd dock inte preciseras i detta skede (*artiklarna 412 och 414* i förordningen). Däremot åläggs en relativt detaljerad rapporteringsskyldighet som motsvarar ett bindande likviditetskrav enligt Basel III - reformen. Rapporteringsskyldigheten innebär att de likvida medlen ska räcka för den följande månadens utbetalningar, inklusive eventuella uttagsanstormningar (i synnerhet *artiklarna 415—425* i förordningen). Enligt förordningen är det sålunda oklart vilket förhållandet är mellan ett kortsiktigt bindande likviditetskrav och en detaljerad rapporteringsskyldighet. Också innebörden av rapporteringsskyldigheten förblir sålunda i detta skede delvis oklar, eftersom definitionen av begreppet likvida medel i vissa synnerligen viktiga avseenden är beroende av de tekniska regleringsstandarder som Europeiska bankmyndigheten utfärdar i ett senare skede.

Avsikten med det andra nyckeltalet som nämns i EU:s tillsynsförordning är att på längre sikt (1 år) säkerställa kreditinstitutets balansstruktur från likviditetssynpunkt. Detta nyckeltal ska emellertid åtminstone tills vidare tillämpas enbart för uppföljningen och det utgör sålunda inget bindande krav *(artiklarna 427 och 428* i förordningen).

I den gällande EU-lagstiftningen föreskrivs inte över huvud taget om några kvantitativa likviditetskrav, men direktivets karaktär av minimiharmonisering innebär att medlemsstaterna om de så önskar kan ställa sådana krav i sin nationella lagstiftning, inklusive tidigareläggning av de krav som följer av Basel III.

Efter år 2014 kommer värdstaten inte längre att ha rätt att övervaka filialers likviditet. Däremot kommer hemstatens och värdstatens tillsynssamarbete när det gäller filialer att effektiviseras och dessutom utrökas värdstatens rätt att få information av hemstatens myndigheter. Vidare ska värdstatsmyndigheternas rätt att i krissituationer trygga filialkundernas ställning regleras noggrannare än för närvarande (i synnerhet *artiklarna 40, 43 och 50* i kreditinstitutsdirektivet).

Bruttosoliditetsgrad

Enligt EU:s tillsynsförordning är tillsynsmyndigheterna skyldiga att som en del av den kvalitativa övervakningen av kreditinstitutens solvens ge akt på nyckeltalet som anger den bruttosoliditetsgrad (*Leverage Ratio*) som fastställts av Baselkommittén för banktillsyn och som enligt rekommendationen ska vara minst 3 procent. Syftet med nyckeltalet är att det på ett enkelt sätt ska vara möjligt att övervaka förhållandet mellan eget och främmande kapital och på så sätt förhindra okontrollerad tillväxt och skuldsättning inom den finansiella sektorn. Nyckeltalet beräknas på basis av förhållandet mellan å ena sidan summan kärnkapitalet och den primära kapitalbasen och å andra sidan balansomslutningen, varvid enligt vad som närmare föreskrivs i förordningen också åtaganden utanför balansräkningen ska beaktas (*artiklarna 429 och 430* i förordningen).

Europeiska bankmyndigheten ska år 2016 bedöma nyckeltalets lämplighet som en bindande begränsning. Kommissionen ska före utgången av 2016 ge Europarådet och Europaparlamentet en rapport om behovet av en bindande reglering när det gäller nyckeltalet, inklusive ett förslag till lagstiftning. Så länge det inte finns bindande bestämmelser om saken i Europeiska unionens lagstiftning kan medlemsstaterna om de så önskar ta in bindande bestämmelser om bruttosoliditetsgraden i sin nationella lagstiftning.

Övervakning av den finansiella ställningen

I kreditinstitutsdirektivet ställs mera omfattande krav än för närvarande på tillsynsmyndighetens verksamhet. I direktivet föreskrivs med avvikelse från gällande bestämmelser bl.a. om stresstester samt om tillsynsmyndighetens skyldighet att upprätta ett tillsynsprogram och fortlöpande övervaka användningen av interna metoder för beräkning av kreditinstitutens solvens.

2.2.3 Administrations- och styrningssystem samt krav på riskhanteringssystem

Avsikten med kreditinstitutsdirektivet är att förbättra kvaliteten på kreditinstitutens administrations- och styrningssystem samt på deras riskhanteringssystem, inklusive övervakning av ledningen av affärsverksamheten och den interna kontrollen av kraven på de finansiella verksamhetsförutsättningarna. De krav har avsevärt utökats i detta avseende och preciserats i det nya direktivet. I *artiklarna 73—87* i kreditinstitutsdirektivet finns bestämmelser om riskhanteringssystemen, i *artikel 88* föreskrivs om administrations- och styrningssystem och i *artiklarna 89—96* om ersättningar. Dessutom föreskrivs i direktivet om kreditinstituts skyldighet att på sina webbsidor lägga ut information, enligt vad som närmare anges i EU:s tillsynsförordning (*artiklarna 89, 90 och 96* i direktivet samt *artiklarna 431—455* i förordningen).

Direktivet understryker den roll och det ansvar som ett kreditinstituts styrelse har både när det gäller riskhanteringen och över huvud taget tillsynen av den verkställande ledningen. I de nya bestämmelserna understryks också vikten av en kompetent styrelse och ett effektivt styrelsearbete. Efter den globala finanskrisen konstaterades det att kreditinstitutens förvaltningsorgan eller ledning inte nödvändigtvis hade någon heltäckande bild av de risker som bolagen utsattes för och som kreditinstituten tog samt att styrelsen eller ledningen inte hade fått korrekta och tillräckliga rapporter om förändringar i dessa avseenden.

Inte bara i direktivet utan också i EU:s tillsynsförordning finns vissa direkt tillämpliga bestämmelser som preciserar skyldigheterna i fråga om kreditinstitutens riskhantering samt förvaltningsorganens och den högsta ledningens skyldigheter i samband därmed.

2.2.4 Påföljdssystemen

Kreditinstitutsdirektivet innehåller bestämmelser om de påföljder och åtgärder som står till medlemsstaternas behöriga myndigheters förfogande i sådana fall då nationella bestämmelser om genomförande av EU:s tillsynsförordning eller direktivet inte iakttas. I direktivet räknas upp de artiklar i direktivet om EU:s tillsynsförordning som vid överträdelse leder till att de administrativa sanktioner som föreskrivs i direktivet åtminstone ska tillämpas (*artiklarna 66 och 67*). Påföljdsavgiften ska för juridiska personer uppgå till minst 10 procent av koncernens totala årliga nettoomsättning och för fysiska personer till minst fem miljoner euro. Oberoende av de nämnda maximibeloppen ska påföljdsavgiften dock alltid uppgå till minst två gånger beloppet av den ekonomiska fördel som erhållits genom överträdelsen, om denna fördel kan fastställas. Medlemsstaterna kan också föreskriva om strängare påföljder än enligt direktivet. Direktivet innehåller vidare bestämmelser om offentliggörande av administrativa sanktioner (*artikel 68*), informationsutbyte om sanktioner (*artikel 69*) och om effektiv tillämpning av sanktioner (*artikel 70*). Dessutom föreskrivs i direktivet (*artikel 71*) om kreditinstituts skyldighet att skapa särskilda förfaranden för rapportering om överträdelser både till den behöriga tillsynsmyndigheten och internt inom kreditinstitutet, s.k. *visselblåsning*.

Europeiska kommissionen har utöver kreditinstitutsdirektivet för finansmarknaden antagit ett antal andra direktiv- och förordningsförslag som innehåller motsvarande bestämmelser om administrativa sanktioner. Här kan nämnas t.ex. kommissionens förslag till förordning om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (2011/0295 (COD)) samt förslagen till ändring av direktivet om marknader för finansiella instrument (2011/0298 (COD)), insynsdirektivet (2011/0307 (COD)), fondföretagsdirektivet (2012/0168 (COD)) samt försäkringsförmedlingsdirektivet (2012/0175 (COD)). I samband med genomförandet av sanktionsbe-

stämmelserna i nämnda direktiv och förordningar bör de nationella påföljdsbestämmelserna ytterligare justeras.

Också SSM-förordningen innehåller bestämmelser om administrativa sanktioner (*artikel 18*). Enligt förordningen får Europeiska centralbanken ålägga kreditinstitut som står under dess direkta tillsyn administrativa tillsynsavgifter för överträdelse av sådana direkt tillämpliga akter i unionsrätten vilkas efterlevnad ska övervakas av ECB. Vilka bestämmelsers efterlevnad som ska övervakas av ECB framgår av lagförslagets 3 § 2 mom. enligt vilket efterlevnaden av bestämmelserna i lagens 5—14 kap. ska övervakas av ECB i fråga om kreditinstitut som enligt SSM-förordningen står under ECB:s tillsyn. När ECB påför en påföljd ska den dels tillämpa SSM-förordningen och dels utöva de befogenheter som enligt den nationella lagstiftningen i dessa avseenden tillkommer den behöriga myndigheten. Vid överträdelse av bestämmelser som omfattas av ECB:s befogenheter och som har genomförts nationellt med stöd av direktivet kan ECB däremot be den nationella behöriga myndigheten inleda förfarandet för påförande av administrativa sanktioner. Den behöriga myndigheten ska när den påför administrativa sanktioner iaktta de nationella bestämmelserna om genomförande av direktivet. ECB och den nationella behöriga myndigheten ska samarbeta i sanktionsärenden. Finansinspektionen kan i enlighet med lagen om Finansinspektionen påföra administrativa påföljder till den del som beslutsförfarandet inte på det sätt som föreskrivs i SSM-förordningen har överförts till ECB.

2.2.5 Tillsynen över kreditinstitut

Enligt SSM-förordningen ska till ECB överföras den direkta tillsyn som avser de medlemsstater som hör till euroområdet samt de största kreditinstituten och kreditinstitutsgrupperna i de medlemsstater som hör till den gemensamma tillsynsmekanismen. Enligt förordningens *artikel 6* ska under ECB:s direkta tillsyn ställas kreditinstitut om det sammanlagda värdet av dess tillgångar överstiger 30 miljarder euro eller om förhållandet mellan dess sammanlagda tillgångar och BNP i den deltagande medlemsstaten där etableringen föreligger överstiger 20 procent, utom i de fall det sammanlagda värdet av dess tillgångar understiger 5 miljarder euro. Dessutom kan ECB i enskilda fall besluta utsträcka tillsynen också till andra kreditinstitut och betydande företagsgrupper. I fråga om beviljande och återkallande av koncession samt ägartillsyn omfattar ECB:s befogenheter dock samtliga kreditinstitut.

ECB:s direkta tillsyn utsträcks sålunda till kreditinstitut och grupper som uppfyller de angivna tröskelvärdena samt till sådana holdingföretag för finansiella konglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004). När förutsättningarna är uppfyllda utför ECB dessutom extra tillsyn av finans- och försäkringskonglomerat. Förslaget innebär att Nordea Bank Finland Abp, OP-Pohjola-gruppen samt Danske Bank Abp i Finland ställs under ECB:s direkta tillsyn.

ECB:s tillsynsuppgifter utsträcks också till andra kreditinstitut än de som omfattas av dess direkta tillsyn, dock så att de nationella myndigheterna i princip sköter de praktiska tillsynsuppgifterna i den utsträckning som föreskrivs i förordningen. I SSM-förordningen föreskrivs om fördelning av tillsynsuppgifterna och tillsynsansvaret mellan ECB och de nationella myndigheterna. Med tanke på iakttagandet av förordningen och skapandet av en enhetlig tillsynspraxis ges ECB rätt att utfärda kompletterande föreskrifter om tillsynsförfarandet samt att ge de nationella behöriga myndigheterna anvisningar om vilka aktörer som i första hand omfattas av deras tillsynsansvar. Med anledning av förordningen bör den nationella lagstiftningen justeras bl.a. i det avseendet att det som föreskrivs om Finansinspektionen inte i enlighet med förordningen ska tillämpas på kreditinstitut och konglomerat som har ställts under ECB:s direkta tillsyn, till den del som till ECB enligt förordningen har överförts tillsynsuppgifter.

ECB:s befogenheter regleras i praktiken genom kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning samt genom direktivet om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat (2002/87/EG). Till den del som de ovan nämnda kraven regleras i direk-

tivet är ECB skyldig att tillämpa den nationella lagstiftning varmed direktivet har genomförts i respektive medlemsstat. ECB har huvudsakligen tillgång till samma rättigheter i fråga om inspektion, information och sanktioner som den nationella tillsynsmyndigheten. I SSM-förordningens *artikel 4* räknas upp de tillsynsuppgifter som ECB har tilldelats i fråga om alla banker i medlemsstaterna inom euroområdet.

Medlemsstater utanför euroområdet kan efter att förordningen trätt i kraft ansluta sig till den gemensamma tillsynsmekanism som inrättats genom förordningen, i enlighet med förordningens *artikel 7*.

Enligt förordningens *artikel 6*, som innehåller den grundläggande bestämmelsen om den gemensamma tillsynsmekanismen inklusive övervakare av det finansiella systemet, svarar ECB för att den gemensamma tillsynsmekanismen fungerar effektivt och konsekvent, dock så att ECB utför sina tillsynsuppgifter i samarbete med de nationella myndigheterna. Dessutom har de nationella myndigheterna uttryckligen tilldelats vissa uppgifter. I artikeln föreskrivs närmare om ansvarsfördelningen mellan myndigheterna vid skötseln av uppgifterna. Finansinspektionen ska liksom hittills efter att förordningen trätt i kraft också ha rätt att självständigt få information från alla finländska kreditinstitut och inspektera dem.

Av förordningen följer att i första hand stora och betydande institut ställs under direkt tillsyn av Europeiska centralbanken. De nationella myndigheterna ska enligt förslaget också för deras vidkommande sköta de pratiska tillsynsuppgifterna och bereda beslut om dem. Med avvikelse från denna huvudsakliga indelning omfattar ECB:s ansvar dock alla banker i de medlemsstater som hör till euroområdet, oberoende av hur stora eller betydande de är (*artikel 6.4*). Förfarandet när det gäller beviljande och återkallande av tillstånd regleras i detalj i förordningens *artikel 14*. Utkast till beslut om tillsynsåtgärder ska huvudsakligen beredas genom den nationella myndighetens försorg, medan beslutanderätten tillkommer ECB.

Med avvikelse från den nämnda huvudsakliga indelningen tillkommer rätten att ställa buffertkrav på kreditinstitut enligt *artikel 5* i regel till nationella myndigheterna i fråga om alla kreditinstitut, men enligt punkt 2 i artikeln kan ECB enligt prövning, likaså för alla kreditinstituts vidkommande, inom ramen för den nationella lagstiftningen ställa högre krav än de nationella myndigheterna när det gäller myndighetskrav på kontracykliska kapitalbuffertar.

Det föreskrivs om befogenheterna att påföra administrativa sanktioner i förordningens *artikel 18* enligt vilken Europeiska centralbanken beslutar om sanktioner för överträdelse eller försummelse att iaktta bestämmelser i direkt tillämpliga förordningar, medan de nationella myndigheterna beslutar om sanktioner för förfaranden som strider mot direktivbestämmelser.

Förordningen innehåller dessutom bestämmelser bl.a. om en tillsynsnämnd, om en omprövningsnämnd, om personalen samt om hur tillsynsuppgifterna ska hållas åtskilda från de penningpolitiska uppgifterna inom ECB. Dessutom föreskrivs i förordningen om rapporteringen till Europaparlamentet och till de nationella parlamenten.

Enligt förordningens *artikel 30* har ECB rätt att ta ut årliga tillsynsavgifter av kreditinstitut som etablerats i de deltagande medlemsstaterna och av filialer som etablerats i en deltagande medlemsstat av ett kreditinstitut som är etablerat i en icke-deltagande medlemsstat. ECB har än så länge inte offentliggjort detaljerade regler för tillsynsavgifterna. De tillsynsavgifter som ECB tar ut fråntar inte de nationella myndigheterna rätten att ta ut avgifter. Då den gemensamma tillsynsmekanismen införs blir det i ett senare skede nödvändigt att justera den nationella lagstiftningen i detta avseende.

3 Bedömning av nuläget

3.1 Krav på finansiell ställning

3.1.1 Allmän bedömning

Den nuvarande lagen behöver ändras för att kreditinstitutsdirektivet ska kunna genomföras och för att de ändringar ska kunna beaktas i Finlands lagstiftning som föranleds av EU:s tillsynsförordning. Eftersom de krav som ställs på kreditinstituts finansiella ställ-

ning huvudsakligen regleras i EU:s tillsynsförordning, som är direkt förpliktande lagstiftning, är det skäl att upphäva de bestämmelser som motsvarar eller står i konflikt med förordningens bestämmelser.

I kreditinstitutsdirektivet finns bestämmelser om kapitalbuffertkrav som ska tillämpas utöver det minimikapitalkrav som enligt EU:s tillsynsförordning ställs på kreditinstituten. Det är därför skäl att i lagen ta in sådana bestämmelser om dessa buffertkrav som direktivet förutsätter. Motsvarande bestämmelser finns inte i den nuvarande lagstiftningen. Det är samtidigt skäl att ta ställning också till frågan om ytterligare reglering av tillsynen över den finansiella makrostabiliteten, i synnerhet med anledning av de rekommendationer som bl.a. Baselkommittén för banktillsyn, Europeiska systemrisknämnden och Internationella valutafonden (*IMF*) har gett i syfte att effektivisera tillsynen över makrostabiliteten på finansmarknaden. Med tillsynen över makrostabiliteten avses i denna proposition förebyggandet av sådana inom det finansiella systemet uppkommande eller växande systemrisker som, om de faller ut, orsakar betydande kostnader för samhällsekonomin.

Avsikten är att totalharmoniserade EU-krav på likviditet ska utfärdas senast 2015. Direktivet och EU:s tillsynsförordning gör det möjligt att hålla kvar och ta i bruk nationella likviditetsbestämmelser till dess att bindande minimikrav gällande kreditinstituts likviditet fastställs och fullt ut införs från början av 2018. Det anses dock inte finnas tillräckliga grunder för att enbart för övergångsperioden lagstifta om likviditetskrav som avviker från den nuvarande lagen. Detta beror framför allt på att det detaljerade innehållet i den kommande likviditetsregleringen på EU-nivå inte ännu är känt, och å andra sidan på att det i de finländska bankernas likviditetshantering inte har framkommit brister som motiverar brådskande ändringar i den gällande lagstiftningen. Dessutom förutsätter direktivet att tillsynsmyndigheten i varje fall ges rätt att ställa kvantitativa likviditetskrav på kreditinstitut som enligt tillsynsmyndighetens bedömning sannolikt inte under de följande tolv månaderna kommer att uppfylla förutsättningarna för koncession.

Enligt EU:s tillsynsförordning ska kommissionen senast 2016 lägga fram ett förslag som gäller frågan om det är skäl att i enlighet med Basel III -reformen fastställa bindande bruttosoliditetskrav. Trots att det enligt förordningen är möjligt att genom nationell lagstiftning fastställa bindande krav redan innan de fastställs på EU-nivå, har detta bl.a. för tryggande av jämlika konkurrensförutsättningar inte ansetts ändamålsenligt förrän en bindande reglering har avtalats på internationell nivå.

I det nya kreditinstitutsdirektivet ställs mera detaljerade kvalitativa krav på kreditinstitutens riskhantering och på tillsynsmyndighetens skyldighet att regelbundet göra en bedömning av riskhanteringen. Det är sålunda skäl att i lagen mera i detalj reglera kreditinstitutens och Finansinspektionens skyldigheter i detta avseende. Vid tillämpningen av den nuvarande lagen har det å andra sidan inte framkommit problem som skulle motivera att lagen ändras i andra avseenden än på det sätt som direktivets minimikrav förutsätter.

Det finns ingen anledning att i andra avseenden ta ställning till frågan om behovet att göra ändringar i bestämmelserna om kreditinstituts solvens och likviditet. Av denna anledning är det i detta sammanhang påkallat att närmare ta ställning endast till frågan om hur direktivets kapitalbuffertkrav på ett ändamålsenligt sätt kan genomföras i den nationella lagstiftningen.

3.1.2 Kapitalkonserveringsbuffert samt buffertkrav för systemviktiga institut

Det är skäl att i lagen föreskriva om kapitalkonserveringsbuffertar som genomförandet av direktivet förutsätter samt om buffertkrav för systemviktiga institut.

Med systemviktiga institut avses i denna proposition både globalt systemviktiga institut som närmare definieras nedan och övriga systemviktiga institut.

En kapitalkonserveringsbuffert ska enligt förslaget enbart vara baserad på lag och uppgå till minst 2,5 procent. Av skäl som närmare förklaras nedan är det inte ändamålsenligt att föreskriva om ett högre krav, åtminstone inte i detta skede.

Bestämmelserna om kapitalbuffertkrav för systemviktiga institut ska utformas efter prövning på nationell nivå, i synnerhet i fråga om behörig myndighet. Till denna del förutsätter direktivet att antingen den myndighet som svarar för tillsynen över kreditinstitut eller någon annan myndighet som utses för tillsynen över makrostabiliteten ska svara för den klassificering av kreditinstituten enligt direktivet som är en förutsättning för tillämpningen av kravet. Eftersom den prövningsrätt som myndigheten förutsätts ha, till sin karaktär motsvarar prövningsrätten då kontracykliska kapitalbuffertkrav fastställs, kan lämpligen en och samma myndighet svara för fastställandet av dessa krav.

De globalt systemviktiga instituten definieras på internationell nivå i praktiken av Baselkommittén för banktillsyn och genom Europeiska bankmyndighetens tekniska regleringsstandarder. Det är därför i detta skede inte möjligt att mera exakt definiera dem i lagen. Definitionen av övriga systemviktiga institut kan däremot i större utsträckning ske efter prövning på nationell nivå. Det är därför skäl att i lagen ta in en så objektiv definition som möjligt av begreppet systemviktigt institut. Myndigheten kan emellertid avvika från definitionen om ett kreditinstitut inte i övrigt uppfyller kriterierna.

3.1.3 Krav på kontracykliska kapitalbuffertar och övrig tillsyn över makrostabiliteten

Allmänna utgångspunkter

En förutsättning för genomförande av direktivet är att Finansinspektionen eller någon annan nationell myndighet åläggs tillsynen över makrostabiliteten. Dessutom förutsätter direktivet att makrotillsynsmyndigheten ges rätt att under de förutsättningar som föreskrivs i direktivet ålägga kreditinstitut sådana krav på kontracykliska kapitalbuffertar som nämns ovan. I direktivet föreskrivs inte om andra obligatoriska makrotillsynsinstrument. Enligt Europeiska systemrisknämndens rekommendation ska medlemsstaterna ha tillräckliga befogenheter att vidta behövliga makrotillsynspolitiska åtgärder för att avvärja systemrisker som hotar det finansiella systemets stabilitet. Sådana befogenheter kan behövas framför allt för att förhindra att hushåll och företag överskuldsätter sig och för att vid behov förhindra alltför kraftiga prisstegringar. Det kan framför allt vara skäl att förebygga osund prisbildning som, om realpriserna sjunker, i värsta fall kan leda till en omfattande finansiell kris. De finländska myndigheterna har för närvarande inga särskilda metoder eller befogenheter som är avsedda uttryckligen för att trygga finansmarknadens makrostabilitet. Detta har beaktats också i regeringsprogrammet, enligt vilket Finansinspektionen ska ha de befogenheter som krävs bl.a. för att förhindra att företag och hushåll ackumulerar alltför stora skulder.

Makrotillsynsinstrumenten för finansmarknaden är å andra sidan inte ännu internationellt vedertagna och det finns än så länge rätt liten praktisk erfarenhet av användningen av dessa instrument. Dessutom kommer EU:s allmänna solvensreglering, som succesivt skärps från början av 2014, för sin del att stärka det finansiella systemets motståndskraft mot externa och interna chocker. Det är sålunda motiverat att i nuläget inta en avvaktande hållning till sådana ytterligare krav som får ställas efter prövning på nationell nivå.

Behovet av makrotillsyn anses i första hand gälla banksektorn. På senaste tid har växande uppmärksamhet riktats också mot den s.k. skuggbankssektorn, varmed avses den sektor av samhällets finansieringsmekanism som inte omfattas av kreditinstitutsregleringen. Skuggbankssektorn har emellertid inte definierats och behovet av att reglera den har inte heller ännu bedömts på internationell nivå. I synnerhet på den finländska marknaden opererar inga så betydande icke-reglerade finansförmedlare att det skulle vara motiverat att utsträcka regleringen längre än för närvarande, åtminstone inte i detta skede. Av denna anledning är det möjligt att utveckla makrotillsynen inom ramen för regleringen och tillsynen av sådana kreditinstitut som avses i den nuvarande lagstiftningen.

De krav som ställs på makrotillsynen behandlas närmare i arbetsgruppspromemorian ”Reglering av och tillsyn över finansmarknadernas makroekonomiska konsekvenser” (Finansministeriets publikationer 32/2012).

Krav på kontracykliska kapitalbuffertar

Ett minimikrav när det gäller utvecklingen av makrotillsynen över finansmarknaden i Finland är att bestämmelser om kontracykliska kapitalbuffertar enligt kreditinstitutsdirektivet tas in i Finlands lagstiftning.

Utgångspunkten för att i enlighet med kreditinstitutsdirektivets krav fastställa och dra tillbaka krav på kontracykliska kapitalbuffertar bör vara att förhållandet mellan kreditstocken och bruttonationalprodukten under ett visst kvartal avviker från en långvarig trend. Enligt empiriska undersökningar är det dock oändamålsenligt att fastställa dra tillbaka krav enbart på denna grund. Makrotillsynsmyndigheten ska därför ha möjligheter att använda också andra grunder, exempelvis kraftigt ökade marknadspriser på vissa tillgångsposter, exempelvis fastigheter eller aktier, eller vissa gäldenärsgruppers stigande skuldsättningsgrad. Sådana övriga grunder förefaller det emellertid åtminstone inte ännu vara möjligt att definiera på ett entydigt sätt och inte heller uttrycka dem som kvantitativa variabler som kan sättas in i en beräkningsformel. Av denna anledning är det motiverat att reglera fastställandet och avvecklingen endast på en relativt generell nivå, ur målsynpunkt och principiellt.

Det är skäl att särskilt uppmärksamma definitionen av begreppet kreditstock som ligger till grund för begreppet kontracyklisk kapitalbuffert, eftersom olika kreditgivningssektorer kan uppträda på olika sätt i samma konjunkturläge. Det är skäl att också fästa avseende vid att uppfattningarna om ett visst konjunkturläge kan vara delade eftersom t.ex. olika grupper av kredittagare vid en viss tidpunkt kan befinna sig i olika konjunkturfaser. Av dessa skäl är det nödvändigt att identifiera de kreditgivar- och förmögenhetsgrupper som har en central betydelse för makrostabiliteten på finansmarknaden. Fastställandet av en kontracyklisk kapitalbuffert är dessutom förenat med viktiga aspekter på statistisk tillförlitlighet och uppdatering. Detta talar för sin del för att kraven inte mekaniskt kan baseras på ett eller ens flera på förhand fastställda nyckeltal.

Vid fastställande av en kontracyklisk kapitalbuffert måste man dessutom beakta att de nationella tillsynsmyndigheterna enligt EU:s tillsynsförordning ska följa utvecklingen på fastighetsmarknaden i sin hemstat och vid behov fastställa en högre riskkoefficient för krediter med bostads- och affärsfastigheter som säkerhet än det minimikrav som föreskrivs i förordningen. Detta bemyndigande är baserat på tillsynsmyndighetens direkt bindande förordning och utnyttjandet av bemyndigandet kan därför inte regleras genom nationell lagstiftning. Denna möjlighet måste emellertid beaktas vid beslut om att fastställa en kontracyklisk kapitalbuffert och dessutom är det ändamålsenligt att på beslutsprocessen tillämpa samma principer som vid fastställande av en sådan kapitalbuffert. Att fastställa högre riskkoefficienter anses, åtminstone om höjningarna inte är anmärkningsvärt stora, dock inte ha en så stor betydelse att de på ett avgörande sätt kan ersätta en kontracyklisk kapitalbuffert.

Höjning av allmänna kapitalkrav

I de länder där finanssektorns relativa andel av bruttonationalprodukten är stor, exempelvis i Storbritannien, Schweiz och Sverige, anses det med tanke på finansmarknadens makrostabilitet vara viktigt att det i den nationella lagstiftningen kan ställas tillsynskrav som är högre än minimikraven i EU-lagstiftningen.

Eftersom kreditinstitutsdirektivet är baserat på principen om minimiharmonisering kan i den nationella lagstiftningen fastställas både krav på kapitalkonserveringsbuffert och krav på kontracyklisk kapitalbuffert som överstiger den miniminivå som föreskrivs i direktivet. Dessutom är det möjligt att fastställa ett separat krav på kapitalbuffertkrav för systemrisken.

Efter bankkrisen i början av 1990-talet har Finlands finansmarknad varit förhållandevis stabil. Den finländska finansmarknadens relativa storlek är inte heller lika stor som i de ovan nämnda länder där man på kreditinstituten vill ställa kapitalkrav som är högre än de internationella kraven. Enligt Finlands Banks statistik uppgick hela den finländska finansiella sektorns andel, exkl. interna poster, i slutet av år 2012 till 361 procent av bruttonationalprodukten, medan de finländska kreditin-

stitutens relativa andel av den nominella bruttonationalprodukten vid motsvarande tidpunkt uppgick till 282 procent. Av denna anledning är det motiverat att i detta skede lägga EU-lagstiftningens minimikrav till grund för regleringen av makrotillsynen. En omständighet som talar för detta är också att framför allt en höjning av de lagstadgade kapitalkraven också kan få negativa realekonomiska konsekvenser, om kreditinstituten inte kan skaffa nytt solvenskapital på marknaden utan, beroende på konjunkturläget, blir tvungna att begränsa sin utlåning.

I samband med regleringen av tillsynen över makrostabiliteten är det dessutom skäl att beakta att den myndighet i en medlemsstat som svarar för makrotillsynen enligt artikel 458 i EU:s tillsynsförordning kan underrätta kommissionen om att i medlemsstaten på kreditinstitutens finansiella ställning tillämpas lagstadgade krav som är strängare än direktivets minimikrav. Rådet, eller om rådet inte fattar beslut om saken, vederbörande medlemsstat kan under de förutsättningar som närmare föreskrivs i artikeln fatta beslut om tillämpning av sådana strängare nationella krav.

Maximal belåningsgrad

Både i internationella och i nationella sammanhang har det som en viktig metod för hantering av de makroekonomiska riskerna inom banksystemet föreslagits det fastställs lånetak, dvs. maximal belåningsgrad för bostadslån (*loan to value ratio*). I gällande lag finns inga bestämmelser om saken.

Med en maximal belåningsgrad är det möjligt att förhindra framför allt att hushållen överskuldsätter sig och att dämpa en osund utveckling som pressar upp bostadspriserna. Genom att fastställa ett lånetak är det också möjligt att dämpa överhettningen på fastighetsmarknaden och värdepappersmarknaden. Av dessa skäl och med hänvisning till den senaste tidens utveckling i vissa andra länder finns det vägande skäl för att också i Finland införa bindande bestämmelser om lånetak. Genom en sådan reglering är det framför allt möjligt att förhindra en osund utveckling som resulterar i att ökad utlåning pressar upp marknadspriserna på de egendomsgrupper som används som säkerhet. Det är därför skäl att i lagen, utöver de krav som följer av EU-lagstiftningen, ta in bestämmelser om maximal belåningsgrad som ett instrument för makrotillsynen.

Framför allt för att dämpa överhettningen av bostadsmarknaden är det ändamålsenligt att föreskriva om begränsningar av belåningsgraden. Sådana begränsningar har en stor makroekonomisk betydelse. Motsvarande behov föreligger inte i fråga om säkerställd utlåning i övrigt.

Med tanke på förutsägbarheten är det motiverat att överväga möjligheten att i lagen ta in bestämmelser om lånetak. Det är emellertid ändamålsenligt att föreskriva om en relativt lindrig begränsning eftersom den ska kunna tillämpas oberoende av konjunkturläget. En permanent begränsning måste emellertid kunna skärpas i exceptionella situationer, dvs. vid särskilt kraftig ökning av bostadspriserna eller andra risker som berör bostadsmarknaden.

Det är motiverat att i lagen föreskriva om ett högre lånetak för köp av en första bostad, eftersom regleringen av belåningsgraden kan begränsa framför allt sådana transaktioner.

I samband med frågan om bindande reglering av belåningsgraden är det skäl att ta ställning också till frågan om det med tanke på syftet med regleringen är motiverat att beakta en kunds andra säkerheter än den egendom som kunden löper för lånet. Detta är motiverat med beaktande av den målsättning som nämns ovan, dvs. att ett viktigt syfte med regleringen av belåningsgraden från makrotillsynens synpunkt är att dämpa hushållens skuldsättning och att i detta avseende förhindra en (orimlig) osund utveckling som pressar bostadspriserna. Vid bedömningen är det emellertid å andra sidan skäl att beakta också den omständigheten att eventuella tilläggssäkerheter skulle försvaga regleringens allmänna syfte, dvs. att dämpa den effekt som en ökad utlåning har på bostadspriserna.

Effekten av ett lånetak när det gäller att förhindra överskuldsättning försvagas om marknaden för säkerställd utlåning skulle övertas av i Finland etablerade filialer till utländska kreditinstitut som inte berörs av regleringen. Det är därför skäl att utsträcka tillämpningsområdet för regleringen till att gäl-

la också utländska kreditinstituts filialer i Finland. Detta förutsätter att det är förenligt med s.k. allmänt intresse (*general good*) att värdstaten kan anses ha sådan befogenhet.

De olägenheter och fördelar som är förknippade med reglering av belåningsgraden samt de krav som kan ställas på regleringen behandlas närmare i arbetsgruppspromemorian ”Reglering av och tillsyn över finansmarknadernas makroekonomiska konsekvenser” (Finansministeriets publikationer 32/2012).

Makrotillsynen ur administrativ synvinkel

Kreditinstitutsdirektivet förutsätter att medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning utser en behörig myndighet för fastställande av kontracykliska buffertvärden. Enligt regeringsprogrammet ska makrotillsynen åläggas Finansinspektionen. Av denna anledning är det motiverat att i den nationella lagstiftningen föreskriva att Finansinspektionen är den behöriga myndighet som avses i direktivet.

Enligt allmänna internationella principer ska den myndighet som svarar för tillsynen över finansmarknaden vara oberoende i detta uppdrag. Med beaktande av att direktivet inte förutsätter att den nationellt behöriga myndigheten i fråga om makrotillsynen är samma myndighet som den som svarar för tillsynen över kreditinstitut, kan beslutsprocessen för makrotillsynen i detta avseende organiseras så att den blir smidigare än den egentliga tillsynen över finansmarknaden.

Också finansministeriet, Finlands Bank samt social- och hälsovårdsministeriet svarar för sin del för stabiliteten på finansmarknaden. Dessa myndigheter har också rätt att utse representanter till Finansinspektionens direktion. Det mest ändamålsenliga alternativet förefaller sålunda vara att Finansinspektionens direktion ska besluta om att fastställa och avveckla av kontracykliska kapitalbuffertar samt höja den maximala belåningsgraden.

Eftersom också de ovan nämnda myndigheterna utöver Finansinspektionen för sin del svarar för stabiliteten på finansmarknaden och eftersom Finansinspektionens självständighet inte innebär likadana begränsningar för beslutsprocessen gällande makrotillsynen som Finansinspektionens övriga tillsynsverksamhet, kan beredningen av beslut ordnas på ett sätt som avviker från Finansinspektionens beslutsprocess i övrigt. Vid beredningen av besluten ska framför allt de ovan nämnda myndigheternas synpunkter beaktas också i större utsträckning än via de personmedlemmar som de utsett till Finansinspektionens direktion. Det bör därför vara ett minimikrav att de nämnda övriga myndigheterna enligt lagen ges rätt att bli hörda före beslut om att fastställa eller avveckla kontracykliska buffertar. Det är dessutom skäl att säkerställa att dessa myndigheter har självständig rätt att ta initiativ till beslut som gäller användning av makrotillsynsinstrument. Utöver denna lagstadgade samverkan är det skäl att se till att myndigheterna i tillräcklig utsträckning utbyter information och i andra avseenden samarbetar inofficiellt också utanför den formella beslutsprocessen gällande användningen av makroinstrument. Däremot förefaller det inte finnas tillsvidare skäl att inrätta ett separat lagstadgat organ för beredning av beslut om användning av makrotillsynsinstrument.

3.1.4 Krav på bruttosoliditet

Enligt EU:s tillsynsförordning ska Europeiska bankmyndigheten under de följande tre åren bedöma om en tre procents bruttosoliditetsgrad enligt Basel III-reformen är lämplig som en bindande begränsning, varefter kommissionen ska lägga fram ett förslag till lagstiftning om saken.

Av denna anledning kommer de närmare bestämmelserna om beräkning av nyckeltal sannolikt att ändras i någon mån under denna tid. Dessutom kommer man sannolikt att i de flesta medlemsstaterna under denna tid inte att ta i bruk bindande krav på bruttosoliditet, vilket innebär att det skulle innebära en konkurrensnackdel för de finländska kreditinstituten om en sådan begränsning införs innan regleringen harmoniseras. Av dessa skäl samt av de skäl som nämns i föregående stycke förefaller det inte vara motiverat att i Finlands lagstiftning ta in bindande krav på bruttosoliditet förrän bestämmelserna om saken harmoniseras på EU-nivå.

Trots det som konstateras ovan är det dock skäl att bereda sig på att kravet på bruttosoli-

ditet enligt Basel III-reformen kommer att bli bindande under de närmaste åren. Det förefaller finnas starka skäl för att införa krav på bruttosoliditet, i synnerhet från den globala finansmarknadens synpunkt, t.ex. av den anledningen att det inte heller i den nya EU-lagstiftningen ställs några kapitalkrav när det gäller skuldförbindelser som stater emitterar i sin egen valuta.

3.2 Krav på administrations- och styrningssystem

I den gällande kreditinstitutslagen, med undantag för 40 och 49 §, finns det inga bestämmelser om kreditinstituts administrations- och styrningssystem. Närmare bestämmelser om saken har tagits in i Finansinspektionens föreskrifter samt, i fråga om ersättningssystemen, i finansministeriets förordning. Det är skäl att i lagen ta in bestämmelser om de nya krav som direktivet förutsätter. Om de centrala bestämmelser som för närvarande ingår i förordningen och i Finansinspektionens föreskrifter överförs till lagnivå skulle detta dessutom förtydliga den nationella regleringen och för sin del underlätta Finansinspektionens verksamhet som en del av det europeiska banktillsynssystemet. I synnerhet med beaktande av de lokala bankernas andel av den finländska finansmarknaden samt den omständigheten att tillämpningsområdet för bestämmelserna omfattar också värdepappersföretag, är det å andra sidan skäl att i lagen understryka den med direktivet förenliga proportionalitetsprincipen vid tillämpningen av bestämmelserna om administrations- och styrningssystem.

3.3 Påföljdssystem

Då den gällande kreditinstitutslagen stiftades hölls den föregående lagens skadeståndsoch straffbestämmelser huvudsakligen oförändrade. Bestämmelserna om skadeståndsansvar justerades i överensstämmelse med motsvarande bestämmelser i den nya aktiebolagslagen. Den största bristen i de nuvarande påföljdsbestämmelserna kan anses vara att Finansinspektionen kan påföra kreditinstitut eller deras ledning endast ordningsavgift men inga andra tillräckligt kännbara ekonomiska påföljder. Enligt Europeiska bankmyndighetens utredning från år 2009 (CEBS 2009 47) var Finland den enda medlemsstaten i EU där tillsynsmyndigheten inte över huvud taget hade några befogenheter att påföra kreditinstitut eller deras ledning ekonomiska administrativa påföljder. Enligt utredningen hade praktiskt taget alla tillsynsmyndigheter rätt att sanktionera både kreditinstitut och deras ledande personer. Finland hörde till de få medlemsstater där tillsynsmyndigheten inte heller hade påfört kreditinstituten andra administrativa påföljder. Sedermera har Finansinspektionen gett också några offentliga varningar. Däremot har Finansinspektionen i Sverige årligen påfört kreditinstitut påföljder i tiotals fall. Den svenska tillsynsmyndigheten kan numera ge kreditinstitut påföljder på upp till 50 miljoner svenska kronor. Enligt utredningen har tillsynsmyndigheten själv i nästan samtliga medlemsstater rätt att påföra ekonomiska påföljder. Endast i ett fåtal stater påförs påföljderna antingen av en separat sanktionskommitté som inrättats i anslutning till tillsynsmyndigheten eller av någon annan myndighet (t.ex. centralbanken eller ett ministerium). Inte i en enda medlemsstat har domstolarna getts rätt att påföra påföljder.

En betydande del av de gärningar och försummelser som enligt kreditinstitutsdirektivet hör till tillämpningsområdet för bestämmelserna om administrativa sanktioner är av den arten att kreditinstitutslagens nuvarande straffbestämmelser inte gäller dem. En del av kreditinstitutslagens kriminaliseringar gäller dock samma typ av överträdelser för vilka enligt direktivet ska påföras administrativa påföljder. Till denna del kan kreditinstitutslagens straffbestämmelser upphävas och motsvarande överträdelser kan hänföras till tillämpningsområdet för bestämmelserna om administrativa påföljder. Å andra sidan kan kriminaliseringarna till dessa delar också hållas i kraft och enligt dem kan verkställigheten av de administrativa påföljder som föreskrivs i direktivet ersättas åtminstone delvis, eftersom direktivet tillåter detta. Enligt direktivet kan medlemsstaterna avstå från att föreskriva om administrativa påföljder för överträdelser på vilka tillämpas nationell straffrätt. Förfaranden som strider mot skyldigheterna i fråga kan sålunda dels kriminali-

seras och dels kan det, på det sätt som avses i direktivet, föreskrivas om administrativa påföljder för juridiska personer.

Det nationella genomförandet av direktivet förutsätter att Finansinspektionens påföljdsavgift kan utsträckas till att i vissa avseenden gälla förfaranden som strider mot kreditinstitutslagen och EU:s tillsynsförordning. I samband med totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen (RP 32/2012 rd) höjdes påföljdsavgiftens maximibelopp så att den för juridiska personer numera kan uppgå till högst tio procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen, dock högst till 10 miljoner euro. Påföljdsavgiften för en juridisk person får däremot uppgå till högst tio procent av dennes inkomst enligt senast verkställda beskattning dock högst till 100 000 euro.

Det nationella genomförandet av kreditinstitutsdirektivet förutsätter en höjning av påföljdsavgiftens nuvarande maximibelopp för sådana överträdelser som avses i direktivet. Direktivet förutsätter för det första att juridiska personers omsättning beräknas på hela koncernens omsättning och inte enbart på den juridiska persons omsättning som gjort sig skyldig till gärningen eller försummelsen. De bestämmelser i lagen om Finansinspektionen som gäller påföljdsavgifter ska i fråga om överträdelser som avses i kreditinstitutslagen och i EU:s tillsynsförordning ändras så att med omsättning avses omsättningen enligt koncernens moderföretags koncernbokslut, då den juridiska person som är föremål för påföljdsavgiften är dotterföretag till ett moderföretag. Dessutom ska påföljdsavgiftens maximibelopp utgöra tio procent av den juridiska personens omsättning utan att det fastställs någon sådan absolut övre gräns på tio miljoner euro som enligt den gällande lagen. Också den maximala påföljdsavgiften för en juridisk person ska höjas till fem miljoner euro. Vidare föreslås att den övre gränsen på tio procent av en fysisk persons inkomster ska slopas. Det nationella genomförandet av direktivet förutsätter också att det vid behov är möjligt att påföra en större påföljdsavgift än de nämnda maximibeloppen, om den vinning som erhållits genom överträdelsen förutsätter det och om vinningen kan fastställas. I sådana fall ska påföljdsavgiftens maximibelopp vara två gånger större än den ekonomiska vinningen, om den kan fastställas.

Genomförandet av kreditinstitutsdirektivet förutsätter dessutom att i kreditinstitutslagen och i lagen om Finansinspektionen tas in sådana bestämmelser som direktivets *artikel 71* förutsätter om rapportering av överträdelser av bestämmelser i kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning. Visselblåsning (*Whistleblowing-system*) erbjuder för det första en möjlighet att till Finansinspektionen rapportera misstankar om eventuella missbruk i ett kreditinstituts verksamhet. För det andra ger systemet kreditinstitutets anställda möjlighet att internt till arbetsgivaren rapportera eventuella misstankar om missbruk. I den nuvarande lagen finns inga motsvarande bestämmelser.

3.4 Tillsyn över filialer

Genom kreditinstitutsdirektivet utvidgas i vissa avseenden värdstatens tillsynsmyndigheters befogenheter att övervaka filialer i utländska kreditinstituts värdstater. Tillsynen över filialer kan i framtiden få en större betydelse i Finland, om utländska bankkoncerners dotterbanker i Finland ombildas till filialer.

Finansinspektionen har emellertid begränsade möjligheter att befatta sig med i Finland verksamma kreditinstituts och filialers finansiella stabilitet, eftersom filialer inte är separata och självständiga juridiska personer. Värdstatens lagstiftning ger närmast möjligheter att stänga en filial i en situation där filialen eller det utländska kreditinstitutet i fråga inte uppfyller de krav som värdstatens lagstiftning ställer i enlighet med Europeiska unionens lagstiftning. Dessutom har de likviditetskrav som ställs på filialer justerats genom en lagändring 2010.

Det är dock skäl att i lagen i enlighet med kreditinstitutsdirektivet ta in bestämmelser om Finansinspektionens rätt att på eget initiativ inspektera filialer, om det behövs för att säkerställa stabiliteten på den finländska finansmarknaden, och om rätten att i detta syfte också kräva att filialer ska ge regelbundna rapporter.

Enligt kreditinstitutsdirektivet kan värdstatens tillsynsmyndighet i krissituationer, utan hinder av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut vidta säkerhetsåtgärder för att trygga insättares och investerares intressen. Säkerhetsåtgärderna upphör dock att gälla så snart hemstatens myndigheter vidtar åtgärder enligt det nämnda direktivet. Finansinspektionen kan redan med stöd av den gällande lagen i en sådan situation förbjuda en filial att fortsätta med sin verksamhet och t.ex. ta emot nya insättningar. Den gällande lagen gör det emellertid inte möjligt att frysa en filials tillgångar för att förhindra bankrusning, på samma sätt som i fråga om kreditinstitut enligt lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001).

Eftersom en filial inte i rättsligt hänseende är en självständig juridisk person är det inte möjligt att med stöd av finländsk lagstiftning begränsa ett utländskt kreditinstituts rätt att betala förfallna skulder i utlandet. Genom finländsk lagstiftning är det enligt det nämnda direktivet inte heller möjligt att föreskriva om finländska insättares företrädesrätt till insatta medel som tagits emot av en filial i samband med det utländska kreditinstitutets konkurs och inte heller att i andra avseenden försämra utländska borgenärers ställning.

Av dessa skäl är det i de flesta fallen från de finländska insättarnas synpunkt skadligt att en filials tillgångar fryses när det gäller insättningar som filialen tagit emot i Finland, eftersom detta kan gälla endast den situationen att motsvarande frysning av tillgångar inte har gjorts i det utländska kreditinstitutets hemstat. De utländska insättarna skulle då ha en bättre ställning än de finländska eftersom de fritt kan lyfta sina insättningar, vilket avsevärt skulle försämra de finländska insättarnas möjligheter att få betalning för sina fordringar vid det utländska kreditinstitutets konkurs.

Det är emellertid tänkbart att det i vissa situationer kan vara befogat att frysa en utländsk filials tillgångar för att förhindra att ett i Finland verksamt utländskt kreditinstituts ekonomiska svårigheter hos filialen orsakar en bankrusning som kan sprida sig till finländska inlåningsbanker. Det är av denna anledning skäl att överväga möjligheten att utsträcka tillämpningsområdet för den ovan nämnda lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet till att omfatta också utländska filialer.

Kreditinstitutsdirektivets bestämmelser om värdstatens rätt att övervaka utländska filialers likviditet är otydliga. Enligt direktivets *artikel 50.4* kan värdstaten i vissa situationer vidta åtgärder för att skydda insättarnas och investerarnas intressen och stabiliteten på finansmarknaden. I direktivet definieras inte förhållandet mellan bestämmelsen och övrig EU-lagstiftning, exempelvis likviditetsregleringen som är baserad på hemstatstillsyn enligt EU:s tillsynsförordning. Avsikten är att sådana totalharmoniserade kvantitativa likviditetskrav som avses i EU:s tillsynsförordning ska sättas i kraft den 1 januari 2015. I synnerhet därefter kan det ifrågasättas om värdstaten kan ställa särskilda krav på tillsynen över utländska EES-filialer.

Enligt den gällande lagen ska ett kreditinstituts likviditet vara tillräckligt tryggad. Kreditinstitutsdirektivet förutsätter dessutom att hemstatens tillsynsmyndigheter ska se till att kreditinstitutet uppfyller de kvalitativa krav som ställs på övervakning av likviditeten. I enlighet med dessa krav ska kreditinstitutet bl.a. ha en skriftlig beskrivning av likviditetshanteringen, inklusive en beskrivning av hur kreditinstitutets utländska filialers likviditet tryggas. Värdstatens tillsynsmyndighet har enligt direktivet rätt att av hemstatens myndigheter få information och möjlighet att i ett tillsynskollegium tillsammans med de övriga EES-tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen över kreditinstitutet och dess finansiella företagsgrupp bedöma om kreditinstitutets likviditetshantering är tillräckligt effektiv också i dessa avseenden samt att vid behov föra meningsskiljaktigheter till Europeiska bankmyndigheten för avgörande. Finansinspektionen kan redan med stöd av den nuvarande lagen förbjuda en utländsk filial att fortsätta med sin verksamhet, om den anser att filialen inte uppfyller det ovan nämnda kravet att i tillräcklig utsträckning trygga filialens likviditet. Finansinspektionen kan fatta ett sådant beslut t.ex. på den grunden att filialens likviditet inte är tryggad på det sätt som förutsätts i ett utländskt kreditinstituts plan

för likviditetshantering eller att planen är bristfällig i fråga om filialen.

Europeiska unionens lagstiftning hindrar inte reglering av likviditeten när det gäller utländska filialer till kreditinstitut i tredjeländer. Av de för Finland bindande internationella överenskommelserna om avreglering av handeln med tjänster följer emellertid att inte heller på sådana filialer kan ställas strängare krav än på inhemska kreditinstitut. När det gäller filialer från tredjeländer kan det sålunda ställas kvantitativa kvar på likviditeten först då kraven i sinom tid kommer att gälla finländska kreditinstitut. Av denna anledning och eftersom det i Finland inte ännu finns filialer till utländska inlåningsbanker som är etablerade i tredjeländer förefaller det som om det i detta sammanhang inte heller finns tillräckliga grunder för särskild likviditetsreglering när det gäller filialer i tredjeländer, åtminstone inte förrän kvantitativa likviditetskrav börjar tillämpas på finländska kreditinstitut. Dessutom är det redan med stöd av den nuvarande lagen möjligt att i koncessionen ställa åtminstone kvalitativa krav på hanteringen av sådana utländska filialers likviditet.

I syfte att säkerställa en stabil verksamhet i filialer till tredjeländers kreditinstitut är det emellertid skäl att överväga alternativet att för sådana filialer uppställa krav motsvarande dem som gäller för inhemska kreditinstituts startkapital. Trots att på dem inte kan tillämpas egentliga kapitalkrav, eftersom de inte är separata juridiska personer, kan det krävas att de ständigt i Finland har tillgångar som åtminstone motsvarar det krav på startkapital som gäller för kreditinstitut.

3.5 Förfaranden i kundverksamhet

I lagen finns för närvarande inga bestämmelser som ålägger kreditinstitut att i sin kundverksamhet iaktta god banksed, till åtskillnad från vad som föreskrivs t.ex. i fråga om tillhandahållande av investeringstjänster och försäkringar. God banksed är för närvarande enbart baserad på bankernas självreglering, vilket innebär att Finansinspektionen inte har befogenheter att vidta åtgärder om en bank till nackdel för en kund handlar på ett sätt som strider mot principer som allmänt iakttas inom bankverksamheten. Kunder i konsumentställning har ofta inte heller i praktiken, på grund av risken för rättegångskostnader, några möjligheter att föra tvister till domstol. Av dessa skäl föreslås det att i lagen tas in en uttrycklig bestämmelse om att kreditinstitut ska iaktta god banksed.

3.6 Tillsyn över kreditinstitut

SSM-förordningen är direkt bindande av vilken orsak behöver förordningens bestämmelser inte uttryckligen sättas i kraft i den nationella lagstiftningen. Det är emellertid skäl att i lagen för tydlighetens skull konstatera att Finansinspektionen kan utöva sina lagstadgade befogenheter endast till den del som dessa inte genom den nämnda förordningen har överförts till ECB. Finansinspektionens samarbete med ECB regleras likaså med stöd av den nämnda förordningen samt de förordningar och beslut som ECB har utfärdat med stöd av den. Inte heller dessa frågor är det nödvändigt eller ens möjligt att uttryckligen reglera i lagen.

4 Målsättning och de viktigaste förslagen

4.1 Målsättning

Syftet med propositionen är att i den nationella lagstiftningen göra de ändringar som kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning förutsätter.

Syftet är att i enlighet med kreditinstitutsdirektivet förbättra kreditinstitutens och värdepappersföretagens förlusttålighet och även deras likviditet i enlighet med de rekommendationer som utfärdats av Baselkommittén för banktillsyn. Avsikten med förslaget är dessutom att harmonisera regleringen av finansmarknaden inom EU genom att ersätta den nationella lagstiftningens bestämmelser om tillsyn över kreditinstituts och värdepappersföretags finansiella ställning med EU:s tillsynsförordning som är direkt bindande för branschen.

Avsikten med de föreslagna bestämmelserna är dessutom att förbättra kreditinstitutens och värdepappersföretagens administration och riskhantering, tillsynen över den finansi-

ella ställningen, administrationen och riskhanteringen samt att effektivisera efterlevnaden av lagen genom att föreskriva om strängare påföljder för försummelse att iaktta lagen.

Det behövs effektiva administrativa påföljdssystem för att trygga efterlevnaden av EU:s rättsakter, skydda dem som använder banktjänster samt säkerställa säkerheten och stabiliteten på bankmarknaden. De gällande påföljdssystemen har visat sig vara otillräckliga och variera från en medlemsstat till en annan. Det finns också avsevärda nationella skillnader i fråga om den faktiska användningen av administrativa påföljder. Av dessa skäl måste Finlands nationella påföljdssystem skärpas i enlighet med direktivets målsättningar, genom tillräckligt avskräckande administrativa påföljder som ska tillämpas vid överträdelse av direktivets och förordningens viktigaste bestämmelser. Europeiska kommissionen ska också ge akt på hur effektivt det påföljdssystem som direktivet förutsätter de facto har genomförts och hur det har fungerat i medlemsstaterna. Avgörande kriterier när det gäller dessa bedömningar är dels antalet konstaterade överträdelser och påförda påföljder och dels hur påföljderna påförs. Avsikten med visselblåsning som avses i kreditinstitutsdirektivets *artikel 71* är att öka risken för upptäckt och sålunda effektivisera efterlevnaden av bestämmelserna och övervakningen. Om bolaget har en fungerande intern rapporteringskanal blir också bolagets interna riskhantering effektivare.

Syftet med propositionen är dessutom att förtydliga Finansinspektionens befogenheter då tillsynsansvaret för de största kreditinstituten i enlighet med SSM-förordningen överförs till ECB.

Avsikten med propositionen är vidare att förtydliga den gällande lagstiftningens struktur.

4.2 De viktigaste förslagen

4.2.1 Lagstiftningens struktur

Det föreslås att den nuvarande kreditinstitutslagen ersätts med en ny lag med samma namn. Den föreslagna lagen motsvarar huvudsakligen den gällande lagen, med undantag för bestämmelserna om kreditinstituts solvens och finansiella ställning i övrigt, inklusive offentliggörande av information om kreditinstituts finansiella ställning som det huvudsakligen ska föreskrivas om i EU:s direkt bindande tillsynsförordning. I fråga om solvensregleringen föreslås det emellertid att till lagen i enlighet med kreditinstitutsdirektivet fogas bestämmelser om kapitalbuffertar för kreditinstitut.

Av en EU-förordnings rättsliga karaktär följer att när en lag eller bestämmelser och föreskrifter på lägre nivå som utfärdats med stöd av den står i konflikt med EU:s tillsynsförordning eller en med stöd av den utfärdad direkt bindande rättsakt på lägre nivå, kommer förordningen och föreskrifterna på lägre nivå att åsidosätta de nationella bestämmelserna och förutsättningarna.

I syfte att förtydliga lagens struktur föreslås att lagens kapitel ska indelas i avdelningar och att paragraferna i varje kapitel med avvikelse från den gällande lagen ska numreras kapitelvis.

Liksom för närvarande ska genom förordning av finansministeriet föreskrivas närmare om vilka uppgifter som ska ingå i ett kreditinstituts koncessionsansökan samt om rapporteringsskyldigheten i anslutning till kreditinstituts ägartillsyn. Med avvikelse från den gällande lagen ska genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare föreskrifter också om fastställande och offentliggörande av kapitalbuffertkrav. Dessutom föreslås att finansministeriet i fråga om vissa stora exponeringar ska vara den behöriga myndighet som avses i EU:s tillsynsförordning. Liksom för närvarande ska sålunda genom förordning av finansministeriet föreskrivas vilket av regleringsalternativen i EU-förordningen som ska väljas.

På grund av tillsynsförordningens bindande karaktär kommer Finansinspektionens rätt att utfärda närmare föreskrifter i praktiken att begränsas avsevärt. I lagen ska dock fortfarande liksom enligt den nuvarande lagen föreskrivas om Finansinspektionens rätt att utfärda närmare föreskrifter om hur kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning ska genomföras. Dessa föreskrifter kan i praktiken gälla närmast beräkning och offentliggörande av kapitalbuffertkrav samt omständig-

heter om vilka i förordningen nämns regleringsoptioner som den behöriga myndigheten får välja mellan. I den föreslagna lagen föreskrivs inte uttryckligen att finansministeriet ges denna befogenhet.

4.2.2 Tillsyn över kreditinstituts finansiella ställning

Kapitalkonserveringsbuffertar och kapitalbuffertar för systemviktiga institut

Det föreslås att till lagen i enlighet med direktivet fogas obligatoriska bestämmelser om kapitalkonserveringsbuffertar och kapitalbuffertar för systemviktiga beslut. Sist nämnda buffertkrav ska i enlighet med direktivet uppställas separat för globalt systemviktiga institut och för övriga systemviktiga institut. Med globalt systemviktiga institut avses kreditinstitut som vid fallissemang skulle utgöra ett hot mot hela världens finansmarknaders stabilitet och med systemviktiga institut avses kreditinstitut som på motsvarande sätt kunde utgöra ett hot mot stabiliteten på Finlands eller EU:s finansmarknad.

Buffertkrav för globalt systemviktiga institut behöver inte närmare preciseras, eftersom dessa institut i praktiken identifieras och buffertkraven för dem fastställs på internationell nivå. Övriga systemviktiga institut måste däremot identifieras enligt objektiva kriterier för att säkerställa att lagen är tillräckligt förutsägbar och för att tillräckligt noggrant avgränsa myndighetens prövningsrätt med avseende på den vedertagna tolkningen av grundlagen. Med ett systemviktigt institut avses sålunda i princip ett kreditinstitut vars balansomslutning eller, om gruppbaserad tillsyn tillämpas på kreditinstitutet, vars konsoliderade balansomslutning på nivån yttersta finländska moderföretag uppgår till minst en miljard euro. Finansinspektionen kan emellertid också för kreditinstitut som överstiger denna gräns fastställa ett kapitalkrav på 0 procent, om kreditinstitutet inte annars uppfyller de i enlighet med internationellt vedertagna principer fastställda kriterierna på ett systemviktigt institut.

En kapitalkonserveringsbuffert ska sålunda i enlighet med direktivets minimikrav uppgå till 2,5 procent av kreditinstitutets i enlighet med EU:s tillsynsförordning beräknade totala exponering. Kravet ska tillämpas både på det enskilda kreditinstitutets nivå och på konsoliderad nivå.

När det är fråga om kapitalbuffertar för globalt systemviktiga institut ska den behöriga myndigheten med iakttagande av principerna i Europeiska bankmyndighetens tekniska standarder indela kreditinstituten i fem klasser. Klassificeringen ska baseras på direktivets principer. Enligt lagen ska i den lägsta klassen tillämpas en kapitalbuffert på 1,0 procent och i de följande en kapitalbuffert förhöjd med 0,5 procent per klass med undantag av den högsta klassen. Kapitalbufferten i den högsta klassen ska vara 3,5 procent. Det föreslås att Finansinspektionen ska vara behörig myndighet i detta avseende. Liksom i fråga om den kontracykliska kapitalbufferten ska beslutet fattas av Finansinspektionens direktion efter att de övriga finansmarknadsmyndigheterna har hörts.

Kapitalkravet för globalt systemviktiga institut ska tillämpas endast på nivån yttersta moderföretag som står under gruppbaserad tillsyn i någon annan EES-stat.

För övriga systemviktiga institut fastställs en kapitalbuffert på 0—2 procent. Nivån bestäms enligt grunder som närmare anges i lagen, enligt motsvarande klassificering som när bufferten fastställs för globalt systemviktiga institut. Kravet ska enligt förslaget tillämpas på kreditinstitut som står under Finansinspektionens gruppbaserade tillsyn, oberoende av om den finansiella företagsgruppen ingår i en undergrupp till en finansiell företagsgrupp i en annan EES-stat.

För harmonisering av de buffertkrav som enligt ovanstående åläggs systemviktiga institut föreskrivs i enlighet med direktivet att om ett kreditinstitut eller dess finansiella företagsgrupp omfattas av två buffertar ska den högre av de båda gälla.

Både kapitalkonserveringsbufferten och systemriskbufferten ska för systemviktiga institut så som förutsätts i direktivet täckas enbart med kärnkapital som definieras i *artiklarna 26—40* i EU:s tillsynsförordning.

Om kravet på kapitalkonserveringsbuffert och kontracyklisk kapitalbuffert samt buffertkrav för global systemviktiga institut inte uppfylls leder detta enligt direktivet endast

till vinstutdelningsbegränsning så som närmare föreskrivs i lagen. Enligt EU:s tillsynsförordning ska kapitalbaskrav tillämpas endast på värdepappersföretag som utför värdepappersorder för kunders räkning, ger investeringsrådgivning eller förvaltar kunders kapital eller annars förvarar kunders tillgångar. I enlighet med förordningen föreslås att på sådana företag inte heller ska tillämpas buffertkrav, trots att det varken i EU:s tillsynsförordning eller i direktivet finns uttryckliga bestämmelser om saken. Vidare föreslås i överensstämmelse med direktivet att buffertkrav inte heller ska tillämpas på andra värdepappersföretag som har färre än 250 anställda eller vilkas balansomslutning uppgår till högst 250 000 euro.

Buffertkrav för systemviktiga institut ska enligt förslaget tillämpas också på värdepappersföretag, men dessa krav gäller i praktiken inte värdepappersföretag i Finland.

Kvalitativa krav på hantering av solvens- och likviditetsrisker

Det föreslås att till lagen i enlighet med kreditinstitutsdirektivet fogas bestämmelser om Finansinspektionens skyldigheter att göra en regelbunden bedömning av tillsynsobjekten (*tillsynsbedömning*) och om Finansinspektionens befogenheter att ingripa i ett tillsynsobjekts verksamhet om dess riskhantering inte uppfyller lagens och tillsynsförordningens krav. Också i dessa avseenden motsvarar den föreslagna lagen huvudsakligen den gällande lagen.

Med avvikelse från den gällande föreslås detaljerade bestämmelser om den nämnda bedömningen. Dessutom föreslås att till lagen fogas bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att fastställa ett årligt tillsynsprogram samt om tillsynsprogrammets minimiinnehåll. Med avvikelse från den gällande lagen föreskrivs likaså om Finansinspektionens skyldighet att vid behov göra stresstester på kreditinstitut samt regelbundet granska de interna metoder som kreditinstituten använder för sina solvensberäkningar.

I enlighet med kreditinstitutsdirektivet föreslås mera omfattande reglering av Finansinspektionens befogenheter att ingripa i sådana tillsynsobjekts verksamhet vilkas riskhantering inte uppfyller de krav som lagen och EU:s tillsynsförordning ställer. Finansinspektionen föreslås bl.a. få rätt att i sådana situationer begränsa utbetalning av resultatpremier till kreditinstituts ledande personer, kräva frekventare och mera detaljerad rapportering samt rätt att ställa kvantitativa krav på likviditeten. Dessutom föreslås i lagen mera detaljerade bestämmelser om omständigheter som Finansinspektionen ska beakta när den överväger att fastställa ett individuellt krav på kapitalbuffert för ett kreditinstitut vars riskhantering har visat sig v ara bristfällig. Vidare föreslås att i lagen i enlighet med direktivet tas in en bestämmelse om Finansinspektionens skyldighet att i krissituationer som närmare anges i lagen förse utländska myndigheter med information.

Kvantitativa likviditetskrav

I lagen föreslås inga sådana kvantitativa likviditetskrav som EU:s tillsynsförordning tillåter. Det är meningen att dessa krav ska träda i kraft 2015 direkt med stöd av förordningen, men enligt förordningen är det möjligt att fastställa motsvarande nationella krav redan innan den obligatoriska regleringen träder i kraft. De nationella bestämmelserna upphör emellertid att gälla när förordningen träder i kraft till denna del.

Med beaktande av att de bindande likviditetskraven inte ännu gäller på internationell nivå samt den korta tid en eventuell nationell lagstiftning kommer att vara i kraft, har det i detta skede inte ansetts motiverat att föreslå bestämmelser om kvantitativa likviditetskrav. Finansinspektionen kan dock, med stöd av de utökade befogenheter som den föreslås få, fastställa sådana krav för kreditinstitut vars hantering av likviditetsrisker inte uppfyller de kvalitativa kraven.

4.2.3 Makrotillsyn

Kontracyklisk kapitalbuffert

Det föreslås att till lagen i enlighet med kreditinstitutsdirektivet fogas bestämmelser om kontracyklisk kapitalbuffert. Vidare föreslås att bestämmelserna om kontracyklisk

kapitalbuffert huvudsakligen utformas med direktivets minimikrav som utgångspunkt.

Den kontracykliska kapitalbufferten ska enligt förslaget utgöra högst 2,5 procent av kreditinstitutets i enlighet med EU:s tillsynsförordning beräknande totala exponering. Med avvikelse från direktivets minimikrav ska dock på sådana poster som finns i en annan EES-stat, när det är fråga om kontracykliska kapitalbuffertar, tillämpas i respektive etableringsstat gällande buffertkrav.

Kontracykliska buffertkrav ska enligt förslaget tillämpas både på enskilda instituts nivå och på konsoliderad nivå.

Kontracykliska buffertkrav ska så som förutsätts i direktivet täckas enbart med kärnkapital som avses i *artiklarna 26—40* i EU:s tillsynsförordning.

Utgångspunkten för fastställande av kontracykliska buffertvärden är enligt direktivet en kvartalsvis beräkning av hur förhållandet mellan kreditgivningen och bruttonationalprodukten avviker från den långsiktiga utvecklingstrenden. Enligt förslaget ska det föreskrivas närmare om beräkningen genom förordning av finansministeriet.

Eftersom enbart det ovan nämnda förhållandet mellan kreditstocken och bruttonationalprodukten inte i samtliga fall räcker för att syftet med det kontracykliska buffertkravet ska uppnås, kan vid fastställandet av buffertkravet enligt de föreslagna bestämmelserna användas också andra variabler som beskriver konjunkturläget. Sådana variabler är framför allt tillgångsprisökningar som påverkar det finansiella systemets stabilitet och ökning av skuldkvoten inom branscher som har relevans för stabiliteten. I lagen föreslås dock inga uttömmande bestämmelser om sådana parallella variabler, utan användningen av dem ska vara beroende av den myndighets prövning som svarar för fastställandet av buffertkrav.

Till åtskillnad från övriga kapitalkrav ska den omständigheten att buffertkravet är uppfyllt inte vara en förutsättning för koncession, utan en följd av att kravet inte uppfylls ska endast vara en sådan vinstutdelningsbegränsning enligt direktivet, vars storlek bestäms i relation till underskridningen. Utöver vinstutdelningsbegränsning kan ett kreditinstitut som inte uppfyller kapitalbaskravet åläggas skyldighet att upprätta en plan för åtgärder som kreditinstitutet ämnar vidta för att uppfylla kravet.

Ett motiverat beslut om att fastställa, avveckla eller hålla kvar ett buffertkrav ska fattas kvartalsvis.

Det finns än så länga inga erfarenheter av att i samband med makrotillsyn använda kapitalbuffertar som jämnar ut konjunktursvängningar. Av denna anledning och med beaktande av att den finansiella sektorns relativa andel i Finland inte är särskilt stor och att de finländska kreditinstituten internationellt sett är relativt solventa, föreslås i detta skede att i lagstiftningen inte tas in andra bestämmelser om buffertkrav än de ovan nämnda minimikrav som direktivet förutsätter. Enligt förslaget ska i enlighet med Baselkommitténs rekommendation inte heller i Finlands lagstiftning föreskrivas om en bruttosoliditet på 3 procent förrän det fastställs harmoniserade bestämmelser om saken på EU-nivå.

Enligt EU-bestämmelserna ska beslut som gäller buffertkrav ses över minst kvartalsvis. Det har dessutom ansetts nödvändigt att i lagen ta in uttryckliga bestämmelser om finansministeriets och Finlands Banks rätt att när som helst överföra makrotillsynsärenden till Finansinspektionens direktion, för att beredningen av nödvändiga åtgärder ska kunna inledas i tillräckligt god tid. De föreslagna bestämmelserna hindrar inte Finansinspektionen att på eget initiativ behandla justering av buffertkrav oberoende av lagstadgade frister. För att säkerställa att buffertkrav så långt som möjligt fastställs i rätt tid föreslås att i lagen tas in också en bestämmelse om att rekommendationer och varningar i anslutning till ESRB:s makrotillsyn utan dröjsmål ska överföras till Finansinspektionens direktion för behandling, till den del som de är relevanta från Finlands synpunkt.

Det föreslås att bestämmelsen om Finansinspektionens lagstadgade uppgifter kompletteras med en hänvisning till beslut om användning av sådana makrotillsynsinstrument som det föreskrivs om i lagen. De föreslagna ändringarna anses inte förutsätta ändring av de allmänna bestämmelserna om Finansinspektionens verksamhet och målsättningar i övrigt, med anledning av att till Finansin-

spektionens lagstadgade uppgifter redan nu hör att följa och utvärdera utvecklingen av finansmarknadens och finansmarknadsaktörernas verksamhetsmiljö och övriga allmänna verksamhetsförutsättningar. Också beslut som avses i *artiklarna 124 och 164* i EU:s tillsynsförordning om fastställande av högre kapitalbaskrav för fordringar med panträtt i fast egendom än den nivå som föreskrivs i förordningen ska fattas av Finansinspektionens direktion, eftersom sådana beslut har ett nära samband med makrotillsynen över finansmarknaden.

Det föreslås att i lagen om investeringstjänster ska föreskrivas att bestämmelser om buffertkrav inte ska tillämpas på sådana små och medelstora värdepappersföretag som närmare definieras i lagen. Eftersom värdepappersföretag inte bedöms få någon större betydelse för makrotillsynen i Finland, föreslås det att lagen till denna del tillämpas i enlighet med kreditinstitutsdirektivets minimikrav, som framgår av Europeiska kommissionens rekommendation 2003/36/EG om definitionen av små och medelstora företag.

Övriga makrotillsynsinstrument

Utöver sådana obligatoriska kontracykliska buffertkrav som avses i EU-lagstiftningen föreslås det att i Finlands lagstiftning också ska tas in bestämmelser om maximal belåningsgrad. Enligt förslaget får belåningsgraden för bostadslån inte överstiga 90 procent av bostadens värde, dock så att ett lånetak på 95 procent tillämpas vid köp av en första bostad. Det föreslås att begränsningarna inte ska gälla övrig säkerställd utlåning, på grund av att sådan kreditgivning har en relativt liten makroekonomisk betydelse. Regleringen av den maximala belåningsgraden ska enligt förslaget tillämpas endast i situationer där lånet används för att finansiera bostadsaktier eller en bostadsfastighet och då bostaden används som säkerhet.

Vidare föreslås att belåningsgraden enligt prövning kan sänkas om det är nödvändigt att begränsa risker som den finansiella stabiliteten utsätts för, t.ex. till följd av kraftigt stigande bostadspriser eller övriga risker som är förenade med bostadsmarknaden. Finansinspektionen fattar beslut om sänkning av belåningsgraden på samma sätt som den beslutar om kontracykliska buffertkrav.

Uttryckligen för att underlätta köp av en första bostad föreslås att det då belåningsgraden sänks ska vara möjligt att beakta också eventuella andra säkerheter än själva bostaden, dock inte personborgen. Om sådana andra säkerheter godkänns innebär detta de facto inte heller att syftet med regleringen, dvs. den dämpande effekten på hushållens skuldsättningsgrad, undergrävs. När Finansinspektionen så som ovan nämns beslutar om sänkning av belåningsgraden kan den dessutom begränsa definitionen av relevanta säkerheter så att som säkerhet godkänns panträtt i egendom men inte t.ex. garantier som beviljats av en bank, ett finansinstitut eller en offentlig organisation och inte heller låneskyddsförsäkring som beviljats av ett försäkringsbolag. Enligt förslaget ska personborgen i samtliga fall lämnas obeaktad, bl.a. av den anledning att i lagstiftningen på grund av erfarenheterna av tidigare kriser skapas möjligheter att använda personliga borgensförbindelser som säkerhet.

Det föreslås att i lagen inte ska föreskrivas om andra makrotillsynsinstrument än sådana som är resultat av nationella överväganden, exempelvis begränsningar som är baserade på förhållandet mellan kreditens belopp och kundens inkomster. Det är ändamålsenligt att bedöma sådana övriga tillsynsmetoder i ett senare skede, då man har fått tillräckliga erfarenheter av de tillsynsinstrument som nu föreslås.

Administrering av makrotillsyn

Det föreslås att Finansinspektionen ska vara den myndighet som svarar för makrotillsyn enligt direktivet. Beslut om fastställande och avveckling av kontracykliska buffertar eller sänkning av den maximala belåningsgraden bedöms inte vara av en sådan karaktär eller omfattning att det på grund av dem är nödvändigt att inrätta en ny myndighet eller nya lagstadgade samarbetsorgan.

Beslut som gäller fastställande, avveckling och bevarande av kontracykliska buffertkrav eller den maximala belåningsgraden ska fattas av Finansinspektionens direktion, som utöver två oberoende medlemmar består av

medlemmar som utses av finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet samt Finlands Bank. Eftersom de nämnda myndigheterna emellertid formellt inte själva är representerade i direktionen föreslås det att i lagen tas in en uttrycklig bestämmelse om Finansinspektionens skyldighet att bereda beslut om makrotillsyn i samråd med finansministeriet och Finlands Bank samt be dessa myndigheter samt social- och hälsovårdsministeriet om yttranden innan beslutet fattas.

4.2.4 Krav som gäller för administrations- och styrningssystem samt riskhanteringssystem

Krav som gäller för riskhanteringssystem

Det föreslås att de skyldigheter som sammanhänger med kreditinstituts riskhanteringssystem enligt direktivets *artiklar 74—87* ska regleras i enlighet med direktivet och tas in i lagförslagets 9 kap. Regleringen ska jämfört med den gällande lagen preciseras så att utöver generalklausulen på lagnivå ska föreskrivas närmare om varje risktyp. För närvarande regleras detta i Finansinspektionens föreskrifter.

Riskhanteringen ska ordnas på ett sådant sätt att kreditinstitutets styrelse kan bilda sig en helhetsuppfattning om kreditinstitutets exponeringar, både vid rapporteringstidpunkten och i framtiden. Betydande kreditinstitut ska tillsätta en riskkommitté bestående av styrelsemedlemmar för att bistå styrelsen i riskrelaterade ärenden. Med systemviktiga institut avses i den föreslagna lagen sådana med tanke på det globala finansiella systemet betydande kreditinstitut samt övriga för det finansiella systemet betydande kreditinstitut som i enlighet med den föreslagna lagen kan åläggas också särskilda buffertkrav.

Ett kreditinstitut ska i varje fall ha en särskild tillsynsfunktion för riskhanteringen. Denna ska vara oberoende av institutets övriga funktioner och ha en chef med en stark ställning inom kreditinstitutets organisation. Kreditinstitutet ska ha tillräckliga egna resurser för bedömning av kreditrisker och det får enligt förslaget inte längre automatiskt eller mekaniskt lita på utomstående kreditinstitut. Systemviktiga institut ska så långt som möjligt använda interna kreditvärderingsmetoder för kapitalbasen och stora exponeringar. I fråga om likviditeten—inklusive stresstester och skyldigheten att ha en plan för återställande av likviditeten—föreslås längre gående krav. Kreditinstituten ska också varje år utvärdera sina riskhanteringssystem.

Administrations- och styrningssystem

Direktivet innehåller noggrannare bestämmelser om de centrala principerna för administrations- och styrningssystemen, exempelvis om styrelsens uppgifter och sammansättning, om medlemmarnas kompetens samt om kvalitativa krav på styrelsearbetet. Enligt *artikel 422* i EU:s tillsynsförordning ska kreditinstitut offentliggöra innehållet både i sin riskhanteringspolicy och i sina administrations- och styrningssystem.

Nya är bl.a. direktivets *artikel 88* som gäller administrations- och styrningssystemen generellt och *artikel 91* som gäller de krav som ställs på styrelsemedlemmarna. Det är skäl att i lagen ta in motsvarande bestämmelser. Det föreslås att i lagen tas in också bestämmelser om en nomineringskommitté och om institutsledningens tidsanvändning.

Ersättningar

De bestämmelser som föreslås om ersättningspolicy är baserade på direktivets *artiklar 92—96* och bibehålls i sak nästan oförändrade. För tydlighetens skull föreslås det emellertid att den gällande regleringen överförs från finansministeriets förordning (1372/2010) till lagen. I enlighet med direktivets principer preciseras dock bestämmelserna om rörliga ersättningar. Grunderna för fasta och rörliga ersättningar måste klart hållas i sär från varandra. Det föreslås att maximiantalet för en rörlig ersättning fastställs 100 procent av den totala fasta ersättning som betalas till en person. Med bolagsstämmans beslut blir det möjligt att godkänna en rörlig ersättning på högst 200 procent av den fasta ersättningen. Liksom för närvarande ska kreditinstitut med stöd av *artikel 435* i EU:s tillsynsförordning fortsättningsvis offentliggöra väsentlig information om sina ersättningssystem.

Den enda av direktivets artiklar om ersättningssystem som det inte anses nödvändigt att genomföra nationellt är *artikel 94.1 g iii* som gäller den diskonteringsränta som ska tillämpas på rörliga ersättningar som betalas ut i pengar. Om denna artikel genomförs skulle följden i praktiken bli att ersättningarnas tillåtna maximibelopp höjs.

Kreditinstituts ledningsorgan, ledning och verkställande ledning

Det föreslås att i lagens bestämmelser om administration och styrning som överbegrepp används termen kreditinstitutets ”ledning”. Detta är mera omfattande än enligt 6 kap. i aktiebolagslagen och lagen om andelslag, enligt vilket med ”ledning” avses endast styrelsen, förvaltningsrådet och verkställande direktören. Det föreslås sålunda att begreppet kreditinstituts ”ledning” ska innefatta också begreppet ”verkställande ledning” som definieras i lagen. Därmed avses verkställande direktören samt alla de omedelbart under verkställande direktören verksamma personer som sköter kreditinstitutets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder kreditinstitutets verksamhet.

I Finansinspektionens föreskrifter används för närvarande motsvarande terminologi (standarden 1.3 Intern styrning och organisation av verksamheten, punkt 5.2 ”Verkställande ledning”). Termen ”verkställande ledning” är förenlig med regleringen av kreditinstitut eftersom flera skyldigheter – exempelvis styrelsens tillsynsuppgifter samt den s.k. ”*fit and proper*”-regleringen som gäller ledningens yrkesskicklighet och tillförlitlighet, avser också personer som inte hör till den bolagsrättsliga ledningen.

4.2.5 Påföljdssystem

Det föreslås att i den föreslagna kreditinstitutslagens 22 kap. tas in administrativa påföljdsbestämmelser som motsvarar bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet. I 15 kap. i lagen om investeringstjänster föreslås motsvarande påföljdsbestämmelser för överträdelse av de bestämmelser i kreditinstitutslagen och EU:s tillsynsförordning som tillämpas också på värdepappersföretag. Motsvarande påföljdsbestämmelser som enligt kreditinstitutsdirektivet föreslås när det gäller tillämpningsområdet för påföljdsavgift enligt lagen om Finansinspektionen. För försummelse eller överträdelse av andra bestämmelser och föreskrifter än sådana som föreslås när det gäller tillämpningsområdet för bestämmelserna om påföljdsavgift kan enligt förslaget fortsättningsvis påföras ordningsavgift när tillämpningsförutsättningarna enligt 38 § i lagen om Finansinspektionen är uppfyllda eller också kan offentlig varning tilldelas i enlighet med 39 § i lagen om Finansinspektionen. Förhållandet mellan de administrativa påföljderna ska enligt förslaget ordnas på samma sätt som enligt totalrevideringen av värdepappersmarknadslagen. Offentlig varning ska sålunda vara den primära påföljden för överträdelse av alla andra bestämmelser eller föreskrifter än de som hör till tillämpningsområdet för bestämmelserna om ordningsavgift enligt 38 § i lagen om Finansinspektionen och för påföljdsavgift enligt 40 § i samma lag. I stället för ordningsavgift kan också i undantagsfall påföras påföljdsavgift. En förutsättning är då att gärningen eller försummelsen är särskilt klandervärd. För överträdelse av bestämmelser som enligt förslaget hör till tillämpningsområdet för påföljdsavgift kan enligt förslaget under de förutsättningar som föreskrivs i 42 § i lagen om Finansinspektionen i stället för påföljdsavgift meddelas offentlig varning.

Enligt 38 § 1 mom. 1 punkten i lagen om Finansinspektionen kan Finansinspektionen ålägga den att betala ordningsavgift som försummar eller bryter mot skyldigheten att lämna Finansinspektionen uppgifter enligt 18 § 2 eller 3 mom. eller annan information som enligt bestämmelser eller föreskrifter regelbundet ska ges in till Finansinspektionen för att den ska kunna fullgöra sina lagstadgade uppgifter. Enligt denna bestämmelse kan ordningsavgift sålunda tillämpas också på överträdelse av alla sådana bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av kreditinstitutslagen och EU:s tillsynsförordning, och som innebär skyldighet att regelbundet rapportera till Finansinspektionen. Det är sålunda inte nödvändigt att i kreditinstitutslagen ta in en särskild bestämmelse om ordningsavgift, som uttömmande räknar upp alla

de rapporteringsskyldigheter som, om de bryts, leder till tillämpning av bestämmelsen om ordningsavgift. Om försummelsen eller överträdelsen av de bestämmelser eller föreskrifter som gäller uppgifter som regelbundet ska rapporteras till Finansinspektionen och som sålunda i princip hör till tillämpningsområdet för ordningsavgiften är särskilt klandervärd, kan i enlighet med 38 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen i undantagsfall påföras påföljdsavgift i stället för ordningsavgift. Dessutom kan vissa överträdelser av skyldigheten att regelbundet rapportera i princip hänföras till tillämpningsområdet för bestämmelsen om påföljdsavgift, vilket innebär att påföljdsavgift kan vara en primär påföljd.

Den gällande lagens bestämmelse om gärningar som är straffbara som kreditinstitutsbrott ska enligt förslaget huvudsakligen bibehållas oförändrad liksom också de gällande bestämmelserna om brott mot tystnadsplikten och om olaglig utdelning av medel. På grund av de sist nämnda gärningarnas klandervärdhet föreslås att de fortfarande ska vara kriminaliserade. Gärningarna kan riktas mot flera olika personer och orsaka omfattande ekonomisk skada. De är också ägnade att avsevärt undergräva förtroendet för ett kreditinstituts verksamhet. En omständighet som talar för att gärningar som är straffbara som kreditinstitutsbrott ska anses vara av straffrättslig karaktär är också att man i samband med sådana brott inte kan avgränsa den personkrets som kommer i fråga som gärningsmän. Vilka personer som helst kan göra sig skyldiga till en sådan gärning, inte enbart Finansinspektionens tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer i fråga om vilka Finansinspektionen i allmänhet har mera omfattande befogenheter. I och med att gärningar av det slag som det här är fråga om fortfarande kommer att vara kriminaliserade kan också polismyndigheterna vid behov tillräckligt effektivt utreda dessa brott.

I fråga om gärningar som är straffbara som kreditinstitutsbrott respektive olaga utdelning av medel föreslås det dock att en juridisk person utöver en straffrättslig påföljd ska kunna påföras också en administrativ påföljdsavgift för samma gärning, till den del som bestämmelsen om påföljdsavgift kan tillämpas på gärningarna i fråga. Detta är motiverat eftersom direktivet förutsätter att både juridiska och fysiska personer kan påföras påföljder. En stor del av de ovan nämnda straffbestämmelserna är av den arten att en person som överträder dem kan påföras sådana påföljder som nämns i direktivet. Vissa av straffbestämmelserna är emellertid sådana att direktivet inte sanktionerar överträdelse av dem. I dessa avseenden är det beroende av nationell prövning om tillämpningsområdet ska utsträckas inte bara till straffbestämmelserna utan också till bestämmelsen om ordningsavgift.

I fråga om andra än de straffbestämmelser som nämns ovan ska enligt förslaget tillämpas endast bestämmelser om administrativa påföljder som avses i kreditinstitutsdirektivet. Merparten av de gärningar och försummelser som enligt förslaget ska hänföras till tillämpningsområdet för den administrativa påföljdsavgiften sammanhänger med genomförandet av direktivet. Dessutom hör några gärningar och försummelser, som enligt förslaget hänförs till tillämpningsområdet för bestämmelsen om påföljdsavgift, till den kategori för vilken de nuvarande straffbestämmelserna enligt förslaget ska upphävas. Det föreslås att dekriminaliseringen ska avse brott mot bestämmelserna om erbjudande av skuldinstrument till allmänheten (168 § 2 mom.), brott mot bestämmelserna om förvärv och överlåtelse av kreditinstituts aktier eller andelar (170 §), brott mot bestämmelserna om kreditinstituts likvidation samt kreditinstituts bokföringsförseelse (172 §). Enligt förslaget kan påföljdsavgift påföras för överträdelse av dessa bestämmelser.

Administrativ påföljdsavgift kan påföras juridiska och fysiska personer. På det sätt som avses i direktivet kan påföljdsavgift påföras också utöver eller i stället för påföljdsavgift som påförs en juridisk person, när det gäller en sådan till den juridiska personens ledning hörande person vars skyldigheter gärningen eller försummelsen kränker.

Förslaget innebär att man i fråga om de straffrättsliga straffbestämmelserna ytterligare har avvikit från den i samband med totalrevideringen av straffrätten tillämpade centraliseringsprincipen som innebär att straff som är förenade med hot om fängelse ska re-

gleras i strafflagen. Med tanke på bestämmelsernas karaktär och målgruppen har det ansetts mera ändamålsenligt att ta in dessa straffbestämmelser i speciallagen om kreditinstitutsverksamhet samt i lagen om investeringstjänster och i sparbankslagen.

I den gällande lagens skadeståndsbestämmelser föreslås inga betydande ändringar. Det föreslås emellertid att bestämmelsernas tillämpningsområde utvidgas så att ersättningsskyldigheten i några avseenden ska gälla också förfaranden som strider mot EU:s tillsynsförordning samt mot kommissionens förordningar och beslut som utfärdats med stöd av EU:s tillsynsförordning eller kreditinstitutsdirektivet.

I lagen om Finansinspektionen föreslås i enlighet med direktivet ändringar i fråga om påföljdsavgiftens maximibelopp samt de omständigheter som ska beaktas då påföljdsavgift påförs. De högre maximibelopp för påföljdsavgiften som direktivet förutsätter ska enligt förslaget tillämpas endast på överträdelser som sammanhänger med genomförandet av direktivet. I den föreslagna lagen preciseras också bestämmelserna om offentliggörande av påföljder.

Till kreditinstitutslagens kapitel om administrations- och styrningssystem ska enligt förslaget fogas en ny paragraf om rapportering av överträdelser. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska ett kreditinstitut ha rutiner för att dess anställda internt genom en oberoende kanal ska kunna rapportera misstänkta överträdelser av bestämmelser och föreskrifter om finansmarknaden. Det föreslås att motsvarande bestämmelse fogas till lagen om investeringstjänsten. Utöver dessa bestämmelser om kreditinstituts och värdepappersföretags interna visselblåsare föreslås det att till 8 kap. i lagen om Finansinspektionen fogas en ny 71 a § som gäller rapportering av misstänkta överträdelser till Finansinspektionen. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska Finansinspektionen upprätthålla ett system genom vilket det kan ta emot rapporter om misstänkta missbruk som har samband med bestämmelserna om finansmarknaden.

Det föreslås att i de påföljds- och straffbestämmelser som ingår i lagen om investeringstjänster ska göras huvudsakligen motsvarande ändringar som i kreditinstitutslagen. Liksom de ändringar som föreslås i kreditinstitutslagen är de huvudsakligen baserade på genomförandet av direktivet.

4.2.6 Utländska kreditinstituts filialer i Finland

De föreslagna bestämmelserna motsvarar huvudsakligen den gällande lagen. Till lagen ska emellertid i enlighet med direktivet fogas en bestämmelse om Finansinspektionens rätt att på eget initiativ inspektera utländska kreditinstituts filialer i Finland. Dessutom föreslås att till lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet, i enlighet med direktivet fogas bestämmelser om temporärt avbrytande av utländska EES-filialers verksamhet. Syftet med bestämmelsen är för sin del att förhindra spridning av bankrusning till finländska banker på grund av ett i Finland verksamt utländskt kreditinstituts fallissemang. Av de skäl som nämns ovan i stycke 3.5 har det inte ansetts möjligt eller nödvändigt att föreslå bestämmelser som reglerar andra utländska kreditinstituts filialer i Finland.

4.2.7 Tillsyn över kreditinstitut

Det föreslås att till kreditinstitutslagen, lagen om Finansinspektionen, lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker och till lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat fogas bestämmelser enligt vilka Finansinspektionen övervakar kreditinstitut, en sammanslutning av inlåningsbanker samt finans- och försäkringskonglomerat endast om något annat inte följer av SSM-förordningen. Frågan om Finansinspektionens deltagande i övervakningen av kreditinstitut som står direkt under ECB:s tillsyn blir beroende av ECB:s beslut. Det föreslås att till lagen fogas en bestämmelse enligt vilken det av Finansinspektionens nätsidor tydligt ska framgå vilka uppgifter och befogenheter den har vid tillsynen över varje finländskt kreditinstitut.

Av tillämpningsområdet för SSM-förordningen följer att den inte i något avseende ska tillämpas på värdepappersföretag.

Dessutom föreslås att bestämmelserna om sparbanksinspektionen upphävs. Den nuva-

rande sparbanksinspektionen måste i varje fall omorganiseras till följd av att merparten av sparbankerna har meddelat att de ansluter sig till sammanslutningen av sparbanker. Av motsvarande skäl har redan tidigare upphävts motsvarande bestämmelser om andelsbanksinspektionen. Det har inte ansetts motiverat i lagen ta in bestämmelser enligt vilka ett nytt privaträttsligt rättssubjekt skulle tilldelas uppgifter som annars sköts av det allmänna.

4.2.8 Förfaranden

Det föreslås att i lagen föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att iaktta god banksed. Med god banksed avses dels sådan god banksed som branschen själv definierar genom självreglering och dels bästa praxis som allmänt iakttas inom branschen och som ett kreditinstitut åtminstone inte får avvika från till nackdel för en kund. I lagen föreslås ingen definition av begreppet god banksed, eftersom det inte anses möjligt att definiera begreppet tillräckligt heltäckande.

Motsvarande bestämmelse finns inte i den gällande lagen. Det anses emellertid motiverat att ta in bestämmelsen framför allt för att förbättra skyddet för konsumenterna.

5 Propositionens konsekvenser

5.1 Allmänna konsekvenser

Bankernas höga skuldsättningsgrad innebär att det finansiella systemet är känsligt för finanskriser. I den ekonomiska historien har detta kommit till synes i form av de enorma kostnader som bankkriser har inneburit för skattebetalarna. En del av kostnaderna har orsakats av direkt och indirekt offentligt bankstöd medan återstoden indirekt har orsakats av recession som följt efter krisen. Internationella valutafondens (*IMF*) undersökningar visar att genomsnittsbankkrisen i industriländerna åren 1970—2011 räckte tre år och ledde till en kumulativ minskning av totalproduktionen med ca en tredjedel jämfört med den potentiella produktionstrenden, och i relation till totalproduktionen åsamkade den offentliga ekonomin direkta kostnader på ca 3,8 procent.

Bankkrisen som började år 2008 är i detta avseende inget undantag. Enligt kommissionens beräkningar beviljade EU:s medlemsstater åren 2008—2012 kapitalstöd till ett belopp av sammanlagt 413 miljarder euro och finansierade utrensning av problemlån från balansräkningarna för 179 miljarder euro. Medlemsstaterna garanterade också rekapitalisering och gav andra former av likviditetsstöd till ett belopp som år 2009 uppgick till sammanlagt 906 miljarder euro. Garantierna och likviditetsstödet minskade sedermera, i slutet av år 2012, till ca 535 miljarder euro. Som mest utgjorde medlemsstaternas bankstöd år 2009 12.3 procent av värdet av hela EU:s totalproduktion. I slutet av 2012 hade stödets belopp i förhållande till totalproduktionen minskat till något under 9 procent. Det är skäl att dessutom beakta de synnerligen stora indirekta kostnader som krisen gett upphov till. I flera av EU:s medlemsstater ligger totalproduktionen fortfarande på en lägre nivå än år 2008.

De föreslagna bestämmelserna ökar de riskvägda kapitalkraven för bankerna och är sålunda ägnade att förstärka hela banksektorn och finanssystemets stabilitet samt att lindra de nuvarande kapitalkravens förstärkande effekt på konjunktursvängningar. Det är typiskt att de nuvarande riskbaserade kapitalkrav som ställs på kreditinstituten lättas under en konjunkturuppgång. På kort sikt minskar ett gynnsamt konjunkturläge kreditinstitutens kreditrisker och sålunda de riskbaserade kapitalkraven. På motsvarande sätt är det typiskt att de riskbaserade kapitalkraven skärps under en lågkonjunktur. Ju mindre kapitalbuffert ett kreditinstitut har för sin verksamhet, desto större blir trycket att sälja av tillgångar om dess kapitaltäckning eller finansiella ställning försämras på grund av förluster. Om banksektorns solvens eller likviditet försvagas i större utsträckning kan detta leda till en negativ utvecklingsspiral där sjunkande tillgångspriser utlöser ytterligare avsäljning till fallande priser. En sådan process skulle försvaga balansräkningarna och försämra de reella kreditmöjligheterna vilket i värsta fall skulle leda till en allvarlig kreditåtstramning.

Genom att i enlighet med förslaget fastställa och avveckla kontracykliska kapitalkrav är det möjligt att lindra de nuvarande solvens-

bestämmelsernas icke önskvärda konjunkturförstärkande effekter. Syftet med kontracykliska kapitalkrav är att under högkonjunkturer bromsa bankernas kreditgivning och att under lågkonjunkturer minska trycket att minska kreditgivningen. Den föreslagna regleringen av belåningsgraden har däremot betydelse för efterfrågan på krediter. Genom att fastställa en maximal belåningsgrad är det möjligt att dämpa överhettningen på bostadsmarknaden och de systemrisker som är förenade med överskuldsatta hushåll. Att förebygga de risker som är förenade med bostadsmarknaden och bostadskrediter är särskilt viktigt med tanke på stabiliteten i det finansiella systemet i Finland, eftersom bostäderna utgör en stor del av hushållens förmögenhet.

Avsikten med de föreslagna bestämmelserna är sålunda att förebygga att det på finansmarknaden uppstår skuld- och prisbubblor samt sådana bubblors negativa effekter på den allmänna ekonomiska utvecklingen. De föreslagna bestämmelserna beräknas få en stabiliserande effekt på realekonomin framför allt på längre sikt, eftersom de minskar sannolikheten för bankkriser.

5.2 Konsekvenser för företag och hushåll

De föreslagna bestämmelserna får konsekvenser för kreditinstitut, realekonomiska företag och hushåll.

Det finns farhågor om att högre tillsynskrav när det gäller bankerna kommer att strypa kreditgivningen och sålunda bromsa den realekonomiska tillväxten. Konsekvenserna av de nya bestämmelsernas är emellertid inte entydiga. Nivån på bankernas utlåning borde i princip inte vara beroende av relationen mellan eget och främmande kapital med avseende på bankernas finansiering. För att upprätthålla utlåningen kan ett kreditinstitut vid behov emittera mera aktiekapital eller överföra en större andel av sitt nettoresultat till sina reserver.

Oron för att kreditgivningen ska strypas till följd av de högre kapitalkraven accentureras emellertid i det nuvarande ekonomiska läget, då exempelvis smi-företagens finansiering kan försvåras till följd av den allt striktare regleringen. De flesta i Finland verksamma kreditinstitutens nuvarande kapitalbas räcker å andra sidan redan nu för att uppfylla också de nya kraven. För de finländska kreditinstituten behövs sålunda i praktiken till följd av de nya buffertkraven inte i någon större utsträckning ytterligare buffertar.

De föreslagna bestämmelserna bedöms också öka kostnaderna för kreditinstitutens medelsanskaffning, eftersom investerarnas avkastningsförväntningar på det egna kapitalet är större än då det är fråga om främmande kapital. Det har samtidigt framförts farhågor om att kostnadsökningen i sista hand kommer att tas ut hos kreditinstitutens kunder, dvs. företagen och hushållen. Denna misstanke är inte obefogad men inte heller helt entydig.

För det första måste man beakta att investerarnas genomsnittliga avkastningsförväntningar i regel är beroende av de risker som är förenade med investeringen. Om den risk som är förenad med investering i ett kreditinstituts aktier sålunda minskar då kreditinstitutet har ett större eget kapital för sin verksamhet, minskar samtidigt investerarnas genomsnittliga förväntningar när det gäller avkastningen på investeringarna. Skuldfinansieringens hävstångseffekt verkar å andra sidan åt båda hållen. En hög hävstång förbättrar aktieägarnas avkastning om avkastningen på kreditinstitutets investeringar är större än räntekostnaden för medelsanskaffningen. Men effekten blir den motsatta om avkastningen på kreditinstitutets investeringar är mindre än räntekostnaderna för skulderna. Aktieägarna torde emellertid framför allt vara intresserade av genomsnittlig avkastning som är riskkorrigerad.

Det bör också observeras att om buffertkrav ger upphov till kostnader behöver dessa inte nödvändigtvis överföras på kunderna. Kreditinstituten har också andra metoder för att anpassa sig till en ökning av de genomsnittliga kostnaderna för medelsanskaffningen än att kompensera dessa med högre lånemarginaler. Kreditinstituten kan bl.a. utveckla sina affärsmodeller eller minska sina fasta kostnadsposter. I vilken utsträckning kostnadsstegringen i sista hand överförs på kreditpriserna beror bl.a. på hur väl konkurrensen mellan bankerna fungerar. Buffertkra-

vens eventuella kostnadsverkningar kommer också sannolikt att spädas ut på längre sikt.

Det har dessutom framförts farhågor om att ifall den genomsnittliga avkastningsförväntningen på en banks eget kapital bibehålls oförändrad och tillsynskraven höjs, så kommer kreditinstitutets ledning att få ett incitament att gå över till en affärsstrategi som innebär större risker. Det bör å andra sidan beaktas att även om så skulle ske kommer den högre kapitalbufferten att öka institutsägarnas ansvar för kostnaderna till följd av den ökade risktagningen.

Kontracykliska buffertkrav försämrar kreditinstitutens kreditgivningsförmåga under en högkonjunktur. Samtidigt begränsar de åtminstone i viss mån företagens och hushållens kredittillgång samt stramar åt kreditprissättningen och -villkoren i det aktuella konjunkturläget. Detta är visserligen ändamålsenligt i en situation där myndigheterna bedömer att kreditgivningen växer allt för mycket. På motsvarande sätt kommer slopandet av kontracykliska buffertkrav under konjunkturnedgångar att stödja kreditinstitutens förmåga att bevilja krediter till företagen och hushållen.

Genom att fastställa eller sänka belåningsgraden ökar man lånekostnaderna för hushåll som helt eller delvis lånefinansierar sitt boende (dvs. då självfinansieringsandelen är liten). En maximal belåningsgrad skulle eventuellt minska hushållens benägenhet att ta stora bostadslån. Denna effekt skulle i fråga om förstabostadsköpare lindras genom att för dem fastställs en högre belåningsgrad än för andra låntagare. Ett lånetak skulle i varje fall dämpa hushållens skuldsättning och prisstegringen på bostäder. Sannolikt skulle ett lånetak också minska bankernas kreditförluster eftersom bostadslånens maximistorlek i förhållande till bostädernas säkerhetsvärde skulle minska. Därmed minskar också risken för att fallande bostadspriser leder till att bostadssäkerheterna inte täcker bankernas eventuella kreditförluster.

De föreslagna bestämmelserna innebär att kreditinstituten också åsamkas kostnader för utvecklandet och upprätthållandet av datasystemen så att dessa uppfyller de nya rapporteringskrav som hela kapitalreformen förutsätter, dvs. krav som är betydligt mera detaljerade och omfattande än de nuvarande. Kostnaderna kommer visserligen till största del att hänföra sig till de förpliktelser som EU:s tillsynsförordning medför och de kan sålunda inte påverkas genom Finlands lagstiftning.

De bestämmelser som föreslås i denna förordning bedöms i någon mån innebära att kreditinstituten åsamkas kostnader för utveckling av datasystemen så att de gör det möjligt att på ett tillförlitligt sätt beräkna buffertkraven i synnerhet i sådana fall där kreditinstituten har balansposter eller poster utanför balansräkningen i länder där det tillämpas andra buffertkrav än de som föreskrivs i vår lagstiftning.

De ändringar som föreslås när det gäller riskhanteringkraven kan leda till en ökning av kreditinstitutens administrativa kostnader. Den kostnadsökning som utvecklingen av administrations- och styrningssystemen leder till är inte nödvändigtvis betydande, eftersom bestämmelserna ska tillämpas i enlighet med proportionalitetsprincipen och de redan nu delvis motsvarar Finansinspektionens gällande föreskrifter.

De föreslagna bestämmelserna beräknas få betydande konsekvenser för kreditinstituten och de realekonomiska företagen samt för hushållen. Konsekvenserna kan emellertid inte entydigt bedömas och det är inte möjligt att på ett tillförlitligt sätt modellera dem i kvantitativt hänseende eller från allokeringssynpunkt. De eventuella kostnadseffekterna för kreditinstituten kan också resultera i att skattebetalarnas presumtiva stöd minskar. På det hela taget torde också ökningen av de realekonomiska kreditpriserna att bli endast marginell. Den största anledningen till oro kommer att vara frågan om kredittillgången för smi-företag och prissättningen av krediterna. I detta avseende aktualiseras emellertid mera omfattande reglerings- och andra frågor än endast de bestämmelser som är aktuella i denna proposition. Fastställandet av buffertskrav kommer sannolikt att endast i en begränsad utsträckning påverka storföretagens finansieringsbehov, eftersom dessa har möjlighet att utöver bankfinansiering skaffa marknadsfinansiering genom emission av obligationer.

I övrigt bedöms lagförslagen inte få några betydande konsekvenser för företagen och hushållen.

5.3 Konsekvenser för samhällsekonomin och myndigheterna

Bestämmelserna om högre tillsynskrav för kreditinstitut beräknas inverka positivt på samhällsekonomin, i och med den på medellång och lång sikt förstärkade stabiliteten på finansmarknaden. Kreditinstitutens ägare drar i nuläget nytta av institutens höga skuldsättningsgrad under en högkonjunktur, medan det ofta är skattebetalarna som får bära kostnaderna i samband med bankkriser. Trots att högre kapitalkrav från institutsägarnas eller borgenärernas synpunkt innebär kostnader, avspeglar dessa närmast minskningen av skattebetalarnas presumtiva stöd till branschen.

De föreslagna bestämmelserna innebär en ökning av Finansinspektionens arbetsuppgifter samt, i fråga om makrotillsynen också av Finlands Banks och finansministeriets uppgifter. I synnerhet tillämpningen av bestämmelserna om makrotillsyn kommer att öka Finansinspektionens arbetsmängd. Också tillsynen över kreditinstitutens finansiella ställning, de utökade sanktionsbefogenheterna samt det ökade kravet på rapportering till Europeiska bankmyndigheten motiverar en omallokering av Finansinspektionens resurser.

De största konsekvenserna för hela tillsynsarkitekturen sammanhänger med det separata bankunionprojektet vars syfte är att skapa en gemensam tillsynsmekanism. Vilka följder och kostnadseffekter detta kommer att få när det gäller organiseringen av de nämnda myndigheternas verksamhet kan på ett heltäckande sätt bedömas först 2014, då ECB:s regelverk och anvisningar om den gemensamma tillsynsmekanismen preciseras. Också Finansinspektionens resurser, organiseringen av dess verksamhet samt finansieringen kan granskas först i samband med det separata projekt för justering av lagen om tillsynsavgifter med anledning av att den gemensamma tillsynsmekanismen införs.

6 Beredningen av propositionen

Utkastet till regeringens proposition med förslag till kreditinstitutslag och vissa lagar i samband med den har beretts som tjänstearbete vid finansministeriet. I utarbetandet av lagutkasten före den offentliga remissomgången har deltagit företrädare för Finlands Bank, Finansinspektionen och Finansbranschens Centralförbund. Propositionsutkastet sändes på remiss 11.10.2013 (Statsrådets projektregister VM019:00/2013). Remisstiden gick ut 22.11.2013. Utkastet har funnits till påseende också på ministeriets webbsidor.

Utkastet sändes på remiss till justitieministeriet, arbets- och näringsministeriet, inrikesministeriets polisavdelning, social- och hälsovårdsministeriet, högsta förvaltningsdomstolen, marknadsdomstolen, Europeiska centralbanken, Finlands Bank, Finansinspektionen, Riksåklagarämbetet, Helsingfors polisinrättning, Advokatförbundet, Finansbranschens Centralförbund rf., Sparbanksförbundet, Paikallisosuuspankkiliitto, Insättningsgarantifonden och Kommunfinans Abp.

Av remissvaren framgår att den allmänna inställningen till regeringens propositionsutkast samt till dess utgångspunkter och målsättningar på det hela taget är positiv. Enligt de flesta remissyttrandena är utkastet huvudsakligen lyckat, trots att man i många fall kommenterat detaljer i utkastet. De synpunkter på tekniska detaljer samt på många materiella frågor som framförs i yttrandena har i mån av möjligheter beaktats vid den fortsatta beredningen av propositionen. Finlands Bank och Finansinspektionen understöder framför allt förslaget att i full utsträckning införa buffertkrav och likviditetskrav i enlighet med EU-regelverket samt att införa dessa krav i ett så tidigt skede som möjligt. I branschorganisationernas yttranden understöds däremot alternativet att regelverket i fråga om kapitalkraven och övriga nya krav ska genomföras så att de nationella marginaler som EU-regelverket möjliggör i de nämnda avseendena ska utnyttjas fullt ut.

Den fortsatta beredningen av propositionen har utförts som tjänstearbete vid finansministeriet, utifrån lagutkasten, remissyttrandena och det övriga materialet.

I fråga om tillsynen över makrostabiliteten har den fortsatta beredningen huvudsakligen baserats på arbetsgruppspromemorian ”Reglering av och tillsyn över finansmarknadernas makroekonomiska konsekvenser” (Finansministeriets publikationer 32/2012). Med anledning av arbetsgruppens slutsatser och remissyttrandena har i propositionens lagförslag tagits in bestämmelser om maximal belåningsgrad. Däremot behandlas i propositionen inte frågan om att i lagstiftningen ta in bestämmelser om s.k. systemriskbuffert och om tidigare nationellt genomförande av de likviditetskrav som EU-lagstiftningen förutsätter.

I samband med den fortsatta beredningen av propositionen har i den föreslagna kreditinstitutslagens 7—9 kap. tagits in bestämmelser om undantag som beaktar proportionalitetsprincipen. Enligt lagförslaget ska kreditinstituts administrations- och styrningssystem vara heltäckande och så i rätt proportion till verksamhetens art, omfattning och komplexitet. Också bestämmelserna om styrelsens nomineringskommitté, ersättningskommitté och riskkommitté har i samband med beredningen blivit i det avseendet lindrigare genom att begränsa skyldigheten att inrätta kommittéer till endast koncernens moderbolag och i centralinstitutet för en sammanslutning av inlåningsbanker.

Den föreslagna bestämmelsen om tillsättning av en nomineringskommitté har under den fortsatta beredningen preciserats så att denna antingen kan bestå av styrelsemedlemmar eller utses av aktieägarna. Under den fortsatta beredningen har bestämmelsen om riskhantering utökats med skyldigheten att inte ta så stora risker att kreditinstitutets solvens eller likviditet väsentligen äventyras. Dessutom har i de nämnda kapitlen med anledning av remissyttrandena gjorts flera tekniska och andra preciseringar.

I de föreslagna bestämmelserna om påföljder har med anledning av remissyttrandena gjorts ett antal huvudsakligen tekniska preciseringar. I de övriga lagförslag som bifogats propositionen har gjorts tekniska preciseringar. I synnerhet lagen om ändring av lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker har i samband med den fortsatta beredningen preciserats i överensstämmelse med den gemensamma tillsynsmekanismen och EU:s tillsynsförordning. Också förslagets ikraftträdandebestämmelser har preciserats under den fortsatta beredningen.

7 Samband med andra propositioner

Lagförslagen har inga samband med andra propositioner som samtidigt behandlas i riksdagen, med undantag av lagförslaget nr 27 om ändring av 33 § i lag om dataskydd vid elektronisk kommunikation. Den nämnda lagen ska upphävas genom informationssamhällsbalken, regeringens proposition till vilken (RP/221/2013) behandlas av riksdagen samtidigt med denna proposition

I propositionen föreslås inga bestämmelser om systemriskbuffertar som avses i direktivet. Finansministeriet kommer att under år 2014 utreda behovet att lagstifta också om sådana alternativa kapitalbuffertkrav. Dessutom finns det skäl att yttermera bedömas om ett register som innehåller s.k. positiva kreditupplysningar av alla gäldenärer skulle bidra till den föreslagna lagstiftningens mål.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Kreditinstitutslag

AVDELNING 1

RÄTT ATT BEDRIVA KREDITINSTITUTSVERKSAMHET

1 kap. **Allmänna bestämmelser**

1 §. *Lagens syfte*. Paragrafens *1 och 2 mom*. motsvarar 1 § i den gällande lagen.

I paragrafens *3 mom*. konstateras för tydlighetens skull att denna lag delvis ska tillämpas på värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster, till den del som de omfattas av den definition av begreppet värdepappersföretag som ingår i EU:s tillsynsförordning. I 6 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster nämns de bestämmelser i den föreslagna kreditinstitutslagen som ska tillämpas på kreditinstitut som omfattas av definitionen.

2 §. *Annan lagstiftning om kreditinstitutsverksamhet*. I paragrafens *1 mom*. hänvisas till EU:S tillsynsförordning samt till de tekniska standarder som utfärdats med stöd av förordningen och kreditinstitutsdirektivet och som ska tillämpas utöver denna lag. Förordningen och de tekniska standarderna ska huvudsakligen ersätta de bestämmelser och föreskrifter om kreditinstituts kapitaltäckning, stora exponeringar, begränsning av innehav, offentliggörande av uppgifter om ekonomisk ställning samt om värdepapperisering av tillgångar som ingår i den gällande lagen samt i finansministeriets förordningar och Finansinspektionens föreskrifter som utfärdats med stöd av den. De EU-rättsakter som det hänvisas till i momentet ska tillämpas i första hand, också då de eventuellt avviker från finsk lagstiftning. De tekniska standarder som avses i momentet bereds av Europeiska bankmyndigheten och utfärdas formellt som kommissionens förordningar eller beslut.

Paragrafens *2—6 mom*. överensstämmer i sak med den nuvarande paragrafen.

3 §. *Tillsyn*. Paragrafens *1 mom*. motsvarar gällande 3 § 1 mom.

I paragrafens *2 mom*. föreskrivs med avvikelse från 3 § i den gällande lagen att Finansinspektionen ska övervaka kreditinstituten endast i den mån som något annat inte följer av SSM-förordningen. Enligt den nämnda förordningen ska hösten 2014 alla de kreditinstitut ställas direkt under ECB:s direkta tillsyn vilkas balansomslutning uppgår till minst 30 miljarder euro eller utgör 20 procent av BNP i kreditinstitutets hemstat, om detta belopp uppgår till minst 5 miljarder euro. Dessutom kan ECB besluta att också andra kreditinstitut eller grupper ska ställas under dess direkta tillsyn. Trots vad som föreskrivs i förordningen kommer Finansinspektionen fortfarande på samma sätt som enligt den gällande lagen att ha rätt att inspektera och få information också om kreditinstitut som står direkt under ECB:s tillsyn.

Arbetsfördelningen mellan Finansinspektionen och ECB när det gäller tillsynen över kreditinstitut som står direkt under ECB:s tillsyn ska bestämmas i enlighet med SSM-förordningen och beslut som ECB utfärdat med stöd av den. Information om arbets- och ansvarsfördelningen samt förfarandena mellan ECB och Finansinspektionen ska läggas ut på Finansinspektionens webbsidor. Till den del som i 1 mom. och i de följande momenten föreskrivs om arbetsfördelningen mellan ECB och Finansinspektionen är bestämmelserna rent informativa, eftersom ECB:s behörighet är direkt baserad på SSM-förordningen och inte kan regleras i finsk lagstiftning.

I den föreslagna paragrafens *3 mom*. konstateras att ECB ska övervaka att de kreditinstitut som avses ovan ska iaktta vad som föreskrivs i lagens 3 och 6—11 kap. ECB ska sålunda svara för tillsynen över de kvalitativa krav som ställs på sådana kreditinstituts administration, riskhantering, ersättningssystem samt finansiella ställning och konsoliderade finansiella ställning, som står direkt under

ECB:s tillsyn. ECB ska enligt förslaget i dessa avseenden också ha rätt att påföra administrativa påföljder så som föreskrivs i lagförslagets 20 kap. samt utöva de övriga tillsynsbefogenheter som tilldelats Finansinspektionen i lagen om Finansinspektionen.

ECB:s behörighet i fråga om beviljande och återkallande av koncession samt ägartillsyn avser enligt SSM-förordningen samtliga kreditinstitut. Uppgifter som har samband med beredningen av beslut förblir dock hos Finansinspektionen. Av denna anledning konstateras arbetsfördelningen mellan Finansinspektionen och ECB när det gäller ägartillsyn och beviljande av koncession, enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. uttryckligen i dessa kapitel.

Dessutom kan ECB enligt förslaget höja det kontracykliska buffertkrav som avses i 10 kap. 4 § i den föreslagna kreditinstitutslagen inom de gränser som anges i lagen, men ECB föreslås inte få några andra befogenheter i anslutning till makrotillsynen. Av denna anledning ska enligt 3 mom. i respektive kapitel uttryckligen föreskrivas också om arbetsfördelningen mellan Finansinspektionen och ECB när kontracykliska kapitalbuffertar fastställs.

Enligt den föreslagna paragrafens *4 mom.* ska också de uppgifter som enligt lagförslaget ankommer på tillsynsmyndigheterna i hem- och värdstaten, i enlighet med SSM-förordningen höra till ECB.

Den föreslagna paragrafens *5 mom.* motsvarar 2 mom. i den gällande paragrafen. Det föreslås emellertid att i momentet stryks hänvisningen till sparbanksinspektionen, eftersom bestämmelserna om sparbanksinspektionen enligt förslaget stryks i sparbankslagen.

I paragrafens *6 mom.* konstateras för tydlighetens skull att det ska föreskrivas särskilt om Finansinspektionens samarbete med Europeiska bankmyndigheten. Sådana bestämmelser finns bl.a. i lagförslagets 1 kap., i lagen om Finansinspektionen, i EU:s tillsynsförordning och i förordningen om Europeiska bankmyndigheten.

Enligt paragrafens *7 mom.* ska Finansinspektionen på sina webbsidor uppge vilka i Finland auktoriserade kreditinstituts och moderföretags tillsyn eller gruppbaserade tillsyn som ECB och på motsvarande sätt Finansinspektionen svarar för. Dessutom ska av webbsidorna framgå vilka samarbetsarrangemang ECB och Finansinspektionen har avtalat om när det gäller tillsynen och den gruppbaserade tillsynen över kreditinstitut.

4 §. *Gruppbaserad tillsyn.* I EU:s tillsynsförordning föreskrivs om den gruppbaserade tillsynens innehållsliga och regionala dimension. Det föreslås därför att i paragrafens *1 mom.* endast hänvisas till den nämnda förordningen. I den nämnda förordningens *artikel 4* definieras begreppen moderföretag och dotterföretag.

Av den nämnda förordningen följer att som moderföretag inte, liksom inte heller för närvarande, ska betraktas ett kreditinstitut som är dotterföretag till ett finländskt kreditinstitut eller holdingföretag. Liksom enligt den gällande lagen ska som moderföretag enligt förordningen dock betraktas ett kreditinstitut vilket som dotter- eller intresseföretag eller, som dotter- eller intresseföretag som holdingföretag i egenskap av moderföretag har minst ett sådant utländskt kreditinstitut, med ett fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) jämförbart utländskt företag eller finansiellt institut, som är etablerat i en stat utanför EES.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs, på motsvarande sätt som i den gällande lagen, vilka till ett konglomerat hörande kreditinstitut de konsoliderade kraven ska tillämpas på i sådana fall då moderföretag är ett holdingföretag. Med holdingföretag avses i lagen ett finansiellt holdingföretag enligt *artikel 4.20* i EU:s tillsynsförordning samt, om inte något annat följer av *3 mom.* ett blandat finansiellt holdingföretag enligt förordningens *artikel 4.21*. Med avvikelse från den gällande lagen ska som moderföretag i enlighet med kreditinstitutsdirektivets *artikel 108.4* betraktas också ett sådant moderföretag till en finländskt underkonsolideringsgrupp, som i en stat utanför EES har ett dotterföretag eller intresseföretag till ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller till en AIF-förvaltare. Med intresseföretag avses ägarintresse enligt *artikel 4.35* i EU:s tillsynsförordning.

Enligt paragrafens *3 mom.* kan Finansinspektionen i enlighet med kreditinstitutsdi-

rektivets *artikel 119* på ansökan av ett moderföretag som avses i 1 eller 2 mom. besluta att om moderföretaget är ett sådant blandat finansiellt holdingföretag som avses i förordningen och som samtidigt är ett sådant holdingföretag som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, ska moderföretaget inte betraktas som den finansiella företagsgruppens moderföretag utan endast som finans- och försäkringskonglomeratets holdingföretag. En förutsättning för beslutet är enligt förslaget att på finans- och försäkringskonglomeratet ska tillämpas motsvarande bestämmelser som på den gruppbaserade tillsynen. Av den gällande lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat följer att de begränsningar som gäller konsoliderade kapitalkrav och konsoliderade stora exponeringar ska kunna beräknas endast i enlighet med lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Lagens materiella innehåll förändras inte till denna del.

Enligt paragrafens *4 mom*. kan Finansinspektionen liksom för närvarande avtala med tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat om att den tillsynsmyndigheten ska svara för den gruppbaserade tillsynen över ett kreditinstitut. I lagförslagets 11 kap. 13 § föreskrivs närmare om överföring av tillsynsuppgifter.

Definitioner

5—14 §. Dessa paragrafer motsvarar huvudsakligen 4, 7—11, 13 och 14 § i den gällande lagen. Med avvikelse från gällande 13 § ska definitionen av begreppet finansiellt institut, liksom definitionen i EU:s tillsynsförordning omfatta också fondbolag. Därav följer också att definitionen av begreppet finansiellt institut inte längre inbegriper värdepappersföretag. I föreslagna 14 § stryks emellertid definitionen av begreppet tjänsteföretag och ersätts med en hänvisning till EU:s tillsynsförordning. Paragrafens materiella innehåll förändras dock inte utan som tjänsteföretag ska enligt förslaget fortfarande betraktas finländska och utländska företag vilkas huvudsakliga verksamhet består i att producera tjänster för ett eller flera kreditinstitut eller utländska kreditinstitut genom att äga, inneha eller förvalta fastigheter eller för ett eller flera kreditinstitut producera databehandlingstjänster eller andra motsvarande tjänster som hänför sig till den huvudsakliga kreditinstitutsverksamheten.

15 §. *Holdingföretag*. Denna paragraf motsvarar 15 § i den gällande lagen. I paragrafens *1 mom*. ingår till åtskillnad från den gällande lagen inte någon definition av begreppet holdingföretag, eftersom detta definieras i EU:s tillsynsförordning. Paragrafens *2 och 3 mom.* motsvarar den gällande lagen.

16 §. *Finansiell företagsgrupp*. Denna definition motsvarar gällande lag. Definitionen gäller i enlighet med EU:s tillsynsförordning inte sådana företag som beaktas i fråga om kreditinstitutets konsoliderade finansiella ställning, utan denna fastställs uteslutande på basis av förordningen.

17 §. *Kärnprimärkapital*. I denna paragraf definieras begreppet kärnprimärkapital. Med kärnprimärkapital avses tillgångsposter som räknas upp i *artikel 26* i EU:s tillsynsförordning. Det är i praktiken fråga om poster som i bokföringen hänförs till kreditinstitutets kapitalbas.

18 §. *Utläggande på entreprenad*. Denna paragraf motsvarar 16 a § i den gällande lagen.

19 §. *Europeiska bankmyndigheten, Europeiska bankkommittén och Europeiska systemrisknämnden*. Denna paragraf motsvarar 16 c § i den gällande lagen.

20 §. *Ledning och verkställande ledning*. Denna definition är ny. Det är skäl att i lagen definiera de begrepp som används i kapitlen 9—11, i synnerhet på grund av att de avviker från bolagslagstiftningens vedertagna begrepp. Det föreslås att i bestämmelserna om administrations- och styrningssystem som övergripande begrepp används termen ”ledning”, som i detta lagförslag är mera omfattande än det begrepp ”ledning” som används i aktiebolagslagen och lagen om andelslag. Till åtskillnad från det överbegrepp som används i 6 kap. i aktiebolagslagen och lagen om andelslag föreslås att lagförslagets ”ledning” ska inbegripa också den s.k. ”verkställande ledningen”.

Begreppet ”verkställande ledning” (*Senior Management*) avser enligt kreditinstitutsdirektivets *artikel 3.1.7* ”personer som utövar verkställande funktioner vid ett institut och som är ansvariga och kan ställas till svars in-

för ledningsorganet för den dagliga ledningen av institutet". Till denna personkategori hör t.ex. ledningsgruppens medlemmar och personer som leder centrala affärsfunktioner, trots att de eventuellt i undantagsfall inte hör till ledningsgruppen. Beroende på kreditinstitutets verksamhet kan en sådan person vara t.ex. chef med ansvar för värdepappershandeln, datasystemen eller ett viktigt geografiskt område. Med "ledning" avses i aktiebolagslagens (624/2006) 6 kap. 2 § endast styrelsen, verkställande direktören och förvaltningsrådet. Verkställande direktören hör till den verkställande ledningen oberoende av om han eller hon från bolagsrättslig synpunkt har tillsynsansvar bl.a. när det gäller den löpande förvaltningen, exempelvis bokföringens laglighet och finansförvaltningens tillförlitlighet. Verkställande direktörens uppgifter utgör kärnan i institutets operativa ledning.

2 kap. **Rätt till kreditinstitutsverksamhet och annan upplåning från allmänheten**

1—4 §. Dessa paragrafer motsvarar 17 och 19—21 § i den gällande lagen. Det föreslås att 4 § *1 mom.* preciseras så att rätten att använda ordet "bank" dels gäller firma och dels också verksamheten över huvud taget, vilket innebär att det är förbjudet att på ett vilseledande sätt hänvisa till bankverksamhet i samband med annan företagsverksamhet. Bestämmelsen är motiverad för att trygga det allmänna förtroendet för bankverksamheten.

3 kap. **Rätt att äga aktier eller andelar i kreditinstitut**

1 §. *Anmälningsskyldighet vid förvärv och avyttring av aktier och andelar.* Denna paragraf motsvarar 42 § i den gällande lagen. Det förfarande som föreskrivs i paragrafen motsvarar den gällande lagen, med undantag för *5 mom.* som kompletteras i enlighet med kreditinstitutets *artikel 26.1* så att också Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten ska informeras när det är fråga om ett kreditinstitut eller holdingföretag vars värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad.

2 §. *Begränsning vid förvärv av aktier och andelar.* Denna paragraf motsvarar 43 § i den gällande lagen. Det föreslås emellertid att den i överensstämmelse med SSM-förordningen justeras så att Finansinspektionen för ECB ska lägga fram ett beslutsförslag gällande förvärv av endast aktier eller andelar. Bankens uppgift är att i enlighet med SSM-förordningen fatta ett slutligt beslut om saken för samtliga kreditinstituts vidkommande.

4 kap. **Beviljande och återkallande av koncession samt begränsning av affärsverksamhet**

1—9 §. Dessa paragrafer motsvarar 22—28 § i den gällande lagen. Kapitlets 1 och 2 § ska emellertid i överensstämmelse med SSM-förordningen justeras så att ECB på förslag av Finansinspektionen ska fatta det slutliga beslutet om beviljande av koncession. Finansinspektionen ska lägga fram förslaget för ECB inom fyra månader efter att ha tagit emot ansökan. Dessutom skiljer sig föreslagna 4 § från den gällande lagen i enlighet med direktivets *artikel 14* så att på bedömning av ägarnas tillförlitlighet enligt paragrafen ska tillämpas samma principer som när det gäller förvärv av egendom som avses i 3 kap. Till övriga delar motsvarar de föreslagna bestämmelserna om koncessionsförfarandet den gällande lagens bestämmelser.

5 kap. **Allmänna verksamhetsförutsättningar**

Tillåten affärsverksamhet

1—3 §. Dessa paragrafer motsvarar 30, 31 och 33 § i den gällande lagen.

4 §. *Begränsning som gäller konsoliderade fastighetsinnehav.* Denna paragraf motsvarar 81 § i den gällande lagen.

5 §. *Tillämpning av lånebestämmelserna i lagen om andelslag.* Denna paragraf motsvarar i sak 34 § i den gällande lagen.

6 §. *Finansiering av förvärv och mottagande som pant av egna och koncernföretags aktier, andelar, kapitallån och debenturer.* Denna paragraf motsvarar 35 § i den gällande lagen. Bestämmelsen inverkar inte på de

förutsättningar under vilka kapitalinstrument som avses i paragrafen får hänföras till kapitalbasen. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 7 mom. där det för tydlighetens skull konstateras att den föreslagna paragrafen inte inverkar på definitionen av begreppet kapitalbas enligt EU:s tillsynsförordning.

7 §. *Begränsningar av förvärv av värdepapperiserade tillgångsposter.* Det föreslås att 35 a § i den gällande lagen ersätts med en hänvisning till EU:s tillsynsförordning, eftersom det i den nämnda förordningens *artiklar 404—410* föreskrivs om de begränsningar som avses i paragrafen.

Allmänna förutsättningar för tillsyn över verksamheten

8 §. *Registrering av transaktioner.* Det föreslås att till lagen i överensstämmelse med *artikel 4.6* i kreditinstitutsdirektivet fogas en bestämmelse enligt vilken ett kreditinstitut ska ha en sådan beskrivning av sitt bokföringssystem och sina övriga datasystem samt registrera sina transaktioner på ett sådant sätt att Finansinspektionen i tillräcklig utsträckning kan kontrollera att uppgifterna är korrekta. Detta gäller all informationsskyldighet som är baserad på lag samt med stöd av lag utfärdade hierarkiskt lägre bestämmelser och föreskrifter, inklusive rapportering som är baserad på EU:s tillsynsförordning samt på Europeiska bankmyndighetens tekniska reglerings- och genomförandestandarder.

I lagförslagets 7 kap. föreskrivs om krav som enligt direktivets artikel 4.4 ska ställas på administration och intern kontroll.

9—11 §. Dessa paragrafer motsvarar 36, 36 a, 36 b och 37 § i den gällande lagen.

12 §. *Kreditinstitutets bundenhet.* Denna paragraf motsvarar till sitt materiella innehåll 37 § i den gällande lagen. Med avvikelse från den gällande lagen definieras emellertid inte begreppet betydande bindningar, eftersom motsvarande begrepp definieras i EU:s tillsynsförordning.

13 §. *Förvärv av bestämmande inflytande i utländska företag.* Denna paragraf motsvarar i sak 38 § i den gällande lagen. Det föreslås att paragrafens terminologi justeras i överensstämmelse med den terminologi som används i lagen i övrigt.

14 §. *Tillhörighet till en utländsk finansiell företagsgrupp eller till ett utländskt finans- och försäkringskonglomerat.* Denna paragraf motsvarar 39 § i den gällande lagen.

15 §. *Interna transaktioner.* Denna paragraf motsvarar 51 § i den gällande lagen.

Beredskap för undantagsförhållanden

16 och 17 §. Dessa paragrafer motsvarar 123 och 124 § i den gällande lagen. I syfte att förtydliga lagstiftningens struktur föreslås emellertid att i 17 och 18 § om skyldighet att vidta förberedelser stryks hänvisningen till finansiella institut, eftersom lagen om betalningsinstitut (297/2010) ska tillämpas på sådana finansiella institut som avses i paragrafen. Motsvarande bestämmelser föreslås i lagen om betalningsinstitut.

6 kap. Filialetablering, tillhandahållande av tjänster i Finland samt flyttning av säte till utlandet

1—6 §. Dessa paragrafer motsvarar 161—166 § i den gällande lagen.

AVDELNING II

ADMINISTRATION OCH STYRNING

7 kap. Förvaltnings- och styrningssystem

1 §. *Allmänna krav på förvaltnings- och styrningssystem.* Paragrafens *1 mom.* är baserad på direktivets artikel 88.1 a och d och *2 mom.* är baserat på artikel 88.2 b och c. Enligt direktivets 88 ska kreditinstitutets styrelse ansvara för att institutet har förvaltnings- och styrningssystem (*governance arrangements*) varmed det säkerställs att kreditinstitutet leds effektivt och enligt försiktiga affärsprinciper. Den nämnda artikeln, i synnerhet underpunkt d, understryker styrelsens skyldighet att ansvara för en effektiv övervakning av den verkställande ledningen, vilket innebär att det ska ställas oavhängighets- och behörighetskrav på styrelsens sammansättning och arbete.

Första meningen i den föreslagna paragrafens *1 mom.* ersätter första meningen i den gällande kreditinstitutslagens 40 §. Proportionalitetsprincipen som ingår i det föreslagna momentets andra mening är baserad på direktivets artikel 74.2. Den punkten i artikeln gäller bestämmelser både i 9 kap. och i detta kapitel.

Direktivets artikel 88 och dess underpunkter stämmer huvudsakligen överens med den arbetsfördelning mellan förvaltningsorganen som föreskrivs i aktiebolagslagen och i lagen om andelslag. Uppgifterna i fråga omfattas av styrelsens skyldigheter och allmänna behörighet enligt 6 kap. 2 § i aktiebolagslagen och lagen om andelslag. Artikel 88.12 b och c som ska genomföras enligt den föreslagna paragrafens *2 mom.* anger styrelsens viktigaste uppgifter. Styrelsen ska säkerställa de centrala interna kontrollsystemens tillförlitlighet. Enligt underpunkt c måste styrelsen också övervaka processerna för informationsgivning och kommunikation. Därmed avses både information till Finansinspektionen och sådan information som ska offentliggöras t.ex. på institutets webbsidor. Det föreslås att generalklausulen om förvaltnings- och styrningssystemet för riskhanteringen enligt direktivets artikel 74.1—3 ska genomföras i lagförslagets 9 kap. som innehåller de övriga bestämmelserna om riskhantering. Riskhanteringssystemen utgör en del av den helhet som bildas av kreditinstitutets administrations- och styrningssystem.

I överensstämmelse med det inledande stycket i artikel 88.1 föreskrivs i den föreslagna paragrafens *3 mom.* att vid ledningen av kreditinstitutet och i dess verksamhet ska arbetsuppgifterna preciseras så att intressekonflikter kan förebyggas. Preciseringen gäller dels om ledningens arbetsbeskrivningar och dels de anställdas arbetsbeskrivningar som, om de överlappar varandra, kan leda till sådana skadliga intressekonflikter som avses i paragrafen. Detta utgör en del av de interna processernas tillförlitlighet. Överlappande arbetsuppgifter kan resultera i sämre kvalitet på beslutsfattandet, ansvarsfördelningen och tillsynen. Preciseringen gäller alla arbetsbeskrivningar som kan äventyra förutsättningarna att leda institutet på ett effektivt sätt och enligt försiktiga affärsprinciper.

I överensstämmelse med artikel 88.1 c föreskrivs i momentets andra mening att kreditinstitutets styrelseordförande inte utan Finansinspektionens tillstånd samtidigt får vara verkställande direktör för samma kreditinstitut. Bestämmelsen understryker att organisationens förvaltnings- och styrningssystem ska vara oberoende av den verkställande ledningen. I slutet av meningen görs en nationell precisering: om kreditinstitutet har ett förvaltningsråd som har tilldelats uppgifter som enligt detta kapitel har ålagts styrelsen, kan styrelseordföranden i en sådan situation vara också verkställande direktör för kreditinstitutet. Bestämmelsen är förenlig med direktivet eftersom direktivet förbjuder verkställande direktören att vara ordförande för det förvaltningsorgan som sköter tillsynsuppgifter, men inte att vara ordförande för organet som ansvarar för den verkställande ledningen av kreditinstitutet. I en tvåstegs förvaltningsmodell sköter förvaltningsrådet tillsynsuppgifterna medan styrelsen leder kreditinstitutet. Undantaget kan emellertid inte tillämpas om förvaltningsrådet endast delvis sköter tillsynen och riskhanteringen i enlighet med detta kapitel, exempelvis beslutar endast om ersättningar till den verkställande ledningen eller om godkännande av bokslutet, ifall uppgifterna till övriga delar hör till styrelsen.

Den föreslagna paragrafens *4 mom.* är baserat på direktivets artikel 88.1.3 och enligt momentet ska styrelsen regelbundet utvärdera förvaltnings- och styrningssystemens effektivitet samt vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister. Det är särskilt viktigt att identifiera ändringsbehov som beror på förändringar i kreditinstitutets verksamhet eller verksamhetsmiljö.

I paragrafens *5 mom.* föreskrivs att om kreditinstitutet har ett förvaltningsråd gäller kapitlets bestämmelser om styrelsen på motsvarande sätt förvaltningsrådet, i den utsträckning som det enligt bolagsordningen eller stadgarna har ålagts dessa uppgifter. Detta behöver sålunda inte konstateras i varje paragraf. Bestämmelsen är nationell. Om förvaltningsrådet verkar som kreditinstitutets tillsynsorgan gäller detta kapitels bestämmelser om styrelsen, exempelvis bestämmelserna om styrelsemedlemmarna, styrelsens sam-

mansättning och arbete, på motsvarande sätt förvaltningsrådet.

I den föreslagna paragrafens *6 mom.* föreskrivs om tillämpning av kapitlet på kreditinstitutets finansiella företagsgrupps moderföretag och inom samma finansiella företagsgrupp.

2 §. *Krav som gäller styrelsens sammansättning och arbete.* I denna paragraf föreskrivs om allmänna krav som gäller styrelsens behörighet. Den första meningen i paragrafens *1 mom.* är baserad på direktivets nya artikel 91.1 där det hänvisas till samma punkter (2—8) i artikeln, samt på artikel 91.7. Enligt det föreslagna momentet ska styrelsen bedömas dels med beaktande av de enskilda medlemmarnas yrkesskicklighet och erfarenhet och dels med beaktande av medlemmarnas yrkesskicklighet som helhet. Styrelsemedlemmarna kan sålunda ha olika styrkor och kompetenser. I direktivet föreskrivs inte om några formella krav på styrelsens oberoende som helhet. Krav på oberoende gäller emellertid för medlemmarna i nomineringskommittén, ersättningskommittén och riskkommittén, vilket innebär i praktiken att styrelsemedlemmarnas oberoende ligger till grund för den nya regleringen. Frågan behandlas nedan i samband med respektive paragrafer.

Momentets andra mening är baserad på kreditinstitutsdirektivets artikel 91.9 enligt vilken kreditinstitutet ska avsätta tillräckligt med personalresurser och finansiella resurser för att introducera och utbilda styrelsemedlemmarna. Detta kan i praktiken betyda t.ex. att introduktionen och utbildningen ska ges av så sakkunniga personer som möjligt eller att medlemmarna ska besöka olika driftställen och i praktiken bekanta sig med olika affärsfunktioner samt att introduktionen och utbildningen ska uppdateras när det sker förändringar i affärsverksamheten eller regleringen. Principen är förenlig med de allmänna kompetenskrav som ställs på styrelsen och med de krav som i fråga om tidsdispositionen ställs i följande paragraf.

Enligt den första meningen i paragrafens *2 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med kreditinstitutsdirektivets artikel 91.10 att styrelsen ska godkänna verksamhetsprinciper för kreditinstitutet i syfte att främja mångsidigheten i styrelsens sammansättning. Värvningen av nya styrelsemedlemmar ska planeras på lång sikt och på ett sådant sätt att den kompetens som kreditinstitutet behöver är representerad i styrelsen. I momentets andra mening föreskrivs i enlighet med det andra stycket i kreditinstitutsdirektivets artikel 88.2 a att styrelsen för kreditinstitutet ska godkänna målet att könen ska vara jämnt representerade i styrelsen samt utarbeta en policy för uppnående och upprätthållande av målet. De principer som nämns i momentet kan kombineras och det kan därför föreskrivas om dem i samma lagrum. Båda punkterna i direktivet ålägger denna skyldighet nomineringskommittén. Om institutet har en nomineringskommitté kan denna bereda ärenden för styrelsen.

I den första meningen i paragrafens *3 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med det tredje stycket i direktivets nya artikel 88.2 att styrelsens arbete ska organiseras på ett sådant sätt att en enskild styrelsemedlem eller en minoritet av medlemmarna inte dominerar styrelsens beslutsprocess på ett sätt som är osakligt eller strider mot kreditinstitutets intressen. Denna skyldighet nämns i en underpunkt till artikeln om nomineringskommittén. Enligt finsk rätt kan skyldigheten emellertid inte åläggas endast en delmängd av typen nomineringskommitté, vilket innebär att denna punkt i artikeln enligt förslaget ska genomföras i en paragraf som gäller hela styrelsearbetet. Också nomineringskommittén ska i sitt uppdrag beakta den princip som framgår av paragrafen, t.ex. vid planeringen av styrelsens, kommittéernas och utskottens sammansättning. Principen ska iakttas redan med stöd av den jämlikhetsprincip som framgår av aktiebolagslagens 1 kap. 7 § och de allmänna principer i fråga om ledningens uppdrag som framgår av 8 § i samma kapitel. Enligt aktiebolagslagens 6 kap. 3 § gäller majoritetens åsikt som styrelsens beslut, om det inte i bolagsordningen eller i stadgarna förutsätts kvalificerad majoritet. Det kan vara fråga om att ”en minoritet av medlemmarna dominerar på ett sätt som är osakligt” om en sådan grupp t.ex. på ett sätt som är osakligt eller strider mot bolagets intressen förhindrar uppkomsten av styrelsebeslut med kvalificerad majoritet. Sådan de facto skadlig påver-

kan kan förhindras t.ex. så att verkställande direktören inte är styrelsemedlem eller genom att se till att styrelsen och dess eventuella kommittéer och utskott har en balanserad sammansättning som gör det möjligt att undvika intressekonflikter. Dessutom kan skadlig påverkan hindras genom iakttagande av god mötessed, exempelvis genom att styrelsen informeras på ett jämlikt sätt och i god tid.

Momentets andra mening är baserad på kreditinstitutsdirektivets artikel 91.8. Varje styrelsemedlem är skyldig att fullgöra sitt uppdrag på ett oberoende sätt. Enligt den nämnda artikeln ska varje medlem agera med ärlighet, integritet och självständigt tänkande, för att vid behov kunna bedöma och ifrågasätta den verkställande ledningens verksamhet och effektivt kontrollera och övervaka ledningens beslut. Från bolagsrättslig synpunkt utför styrelsemedlem ett personligt uppdrag och ska handla på ett sätt som är förenligt med bolagets och samtliga aktieägares intressen.

3 §. *Nomineringskommitté.* Denna paragraf är ny och baserad på direktivets nya artikel 88.2.1.

Enligt paragrafens *1 mom.* ska systemviktiga kreditinstitut tillsätta en nomineringskommitté bestående av personer som utses av styrelsemedlemmarna eller aktieägarna. Definitionen av begreppet systemviktigt kreditinstitut framgår av lagförslagets 10 kap. 7 och 8 §. I momentets andra mening föreskrivs om undantag i fråga om kreditinstitut som hör till en systemviktig finansiell företagsgrupp eller sammanslutning av inlåningsbanker. Bestämmelsen hindrar inte att det tillsätts en nomineringskommitté också i andra kreditinstitut än sådana som avses i paragrafen. Bestämmelsen hindrar inte heller att nomineringskommittén i sitt arbete anlitar eller att i arbetet deltar också andra än kreditinstitutets styrelsemedlemmar, exempelvis utomstående rekryteringskonsulter eller representanter för betydande aktieägare.

I direktivets artikel 88.2.5 konstateras det att artikeln inte behöver genomföras om styrelsen enligt nationell rätt inte har behörighet att välja och utnämna sina medlemmar. Utgångspunkten för det finländska bolagsrättsliga systemet är att förvaltningsorgan och den verkställande ledningen inte kompletterar sig själva. Det föreslagna lagrummet åsidosätter emellertid inte det val- eller nomineringsförfarande enligt bolagsordningen, stadgarna eller styrelsens arbetsordning som avses i aktiebolagslagen och lagen om andelslag. Enligt bestämmelsen ska nomineringskommittén biträda styrelsen eller något annat organ som väljer styrelsemedlemmar, exempelvis förvaltningsrådet eller bolagsstämman, i ärenden som gäller nominering och val.

Aktieägarna väljer styrelseledamöter om uppgiften inte i någon annan lag eller i bolagsordningen eller i stadgarna har ålagts något annat organ, exempelvis förvaltningsrådet. Styrelsen ska utse verkställande direktör, om det inte föreskrivs något annat om saken i bolagsordningen eller i stadgarna. I princip är det också styrelsen eller verkställande direktören som utser den övriga verkställande ledningen. Till styrelsens allmänna bolagsrättsliga befogenheter kan det emellertid anses höra att bereda och planera dels uppgifter som berör verkställande direktören och dels också styrelsens egen sammansättning. Denna uppgift är förenlig med bolagets och ägarnas intressen och kan, om den sköts dåligt, inverka negativt på bolagets affärsverksamhet. Det är därför motiverat att till lagen, i enlighet med direktivet, fogas en bestämmelse om att en nomineringskommitté ska tillsättas som biträdande organ. Med hjälp av kommittén kan processen utformas så att den blir effektivare och genomskinligare från referensgruppernas synpunkt. Nomineringskommittén ska på ett lämpligt sätt informera de aktörer om sitt arbete som från juridisk synpunkt tillsätter den. Bolagens styrelser planerar – t.ex. med hjälp av aktieägarnas representanter eller konsulter – i praktiken redan nu på lång sikt sin egen sammansättning och utnämningsärenden som berör den verkställande ledningen. Nomineringskommitténs uppgiftsbeskrivning gör det möjligt att upprätthålla en högklassig beredning av ärenden som gäller t.ex. rekrytering av och ersättningar till ledningen och andra nyckelpersoner samt att integrera styrelsens och valorganens uppgifter.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om kommitténs allmänna uppgifter. Kommittémedlemmar i anställnings- eller tjänsteförhållan-

de får inte delta i den dagliga ledningen av kreditinstitutet eller företag vars ärenden hör till kommitténs uppgifter. Momentet är baserat på artikel 88.2.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om nomineringskommitténs uppgifter enligt kreditinstitutsdirektivets artikel 88.2.2 a—d. Bolagsrättsligt hör uppgifterna till styrelsens eller bolagsstämmans allmänna befogenheter. Nomineringskommitténs roll är sålunda att vara ett beredande organ, om inte styrelsen formellt beslutar delegera ärendet till nomineringskommittén, eller om inte kreditinstitutet beslutar att ärendena i fråga ska behandlas av hela styrelsen i enlighet med den föreslagna paragrafens 4 mom.

Enligt momentets 1 punkt som är baserad på direktivets artikel 88.2 a, ska nomineringskommittén bedöma den kompetens som krävs samt den förväntade tidsinsatsen och nominera kandidater för lediga platser i styrelsen. Styrelsens optimala sammansättning ska planeras uttryckligen utifrån institutets verksamhet, vid tidpunkten för bedömningen och i framtiden. Kraven kan förändras t.ex. till följd av förändringar i affärsverksamheten eller till följd av att styrelsemedlemmar byts ut. Det är sålunda skäl att regelbundet uppdatera också de krav som ställs på medlemmarna. Till nomineringskommitténs uppgifter hör enligt 3 mom. 2 punkten att bedöma kvaliteten på styrelsens arbete. Denna punkt är baserad på kreditinstitutsdirektivets artikel 88.2 b och c. Motsvarande bedömningsprocess är redan nu praxis när det gäller börsbolagens styrelser. Enligt Finsk kod för bolagsstyrning (2010), rekommendation 7, ska styrelsen årligen bedöma sitt arbete och sina arbetsmetoder.

Momentets 3 punkt gäller bedömning av grunderna för val av den verkställande ledningen och urvalsförfarandet. Denna punkt är baserad på kreditinstitutsdirektivets artikel 88.2 d som gäller val av den verkställande ledningen (*senior management*). Det är ändamålsenligt att ta in bestämmelserna om val av den verkställande ledningen i samma paragraf eftersom verkställande direktören hör till den verkställande ledningen och ingår i ”ledningen” enligt aktiebolagslagen och lagen om andelslag samt eftersom valet och bedömningen av verkställande direktören sålunda i princip hör till styrelsens uppgifter. Också förfarandena för val av den övriga verkställande ledningen har en så central betydelse för kreditinstitutets verksamhet och tillsynen över den att det hör till styrelsens allmänna befogenheter, trots att den övriga verkställande ledningen från juridisk synpunkt står i anställningsförhållande till kreditinstitutet. Momentets 4 punkt har samband med mångfalds- och jämställdhetsmålet i kreditinstitutsdirektivets artikel 88.2.2 a, som det föreskrivs om i 2 § 2 mom. i detta kapitel.

Skyldigheten att i enlighet med paragrafens *4 mom.* göra en årlig bedömning är baserad på kreditinstitutsdirektivets artikel 88.2.2 b och c, medan skyldigheten att göra en regelbunden bedömning är baserad på underpunkt d i samma artikel. Det kan räcka att göra bedömningar mera sällan (punkterna 1 och 3) t.ex. i en situation där ledningens sammansättning bedöms vara god och då varken sammansättningen, institutets verksamhet eller verksamhetsmiljön har förändrats på ett sätt som kräver åtgärder. Enligt artikel 88.2.4 ska nomineringskommittén ha rätt att i sitt arbete använda alla slags resurser som den bedömer vara lämpliga, inklusive extern rådgivning. Detta behöver inte uttryckligen nämnas i bestämmelsen, eftersom styrelsen också annars har denna rätt när den fullgör sina lagstadgade skyldigheter.

Enligt paragrafens *5 mom.* ska, i det fall att kreditinstitutet inte har någon nomineringskommitté, styrelsen eller förvaltningsrådet svara för uppgifterna i den omfattning som förvaltningsrådet enligt bolagsordningen eller stadgarna har tilldelats dessa uppgifter.

4 §. *Krav på ledningens tillförlitlighet och kompetens.* I denna paragraf föreskrivs om de personliga behörighets- och kompetenskrav som ställs på ett kreditinstituts styrelse och verkställande ledning. Paragrafens *1 mom.* är baserat på kreditinstitutsdirektivets artikel 99.1 och innehåller också närmare nationell reglering. Bestämmelsen är delvis ny och ersätter delvis 40 § i den gällande kreditinstitutslagen. Den föreslagna bestämmelsen är emellertid mera omfattande då den utöver uppdrag som styrelsemedlem och verkställande direktör omfattar också den verkställande ledningen. Brottsbenämningarna har sedermera ändrats och reglering som gäller

kreditinstitut har ökat. Exempel på viktiga bedömningsgrunder är medverkan till upprepade och uppsåtliga överträdelser av bestämmelser om kreditinstitut (s.k. *non-compliance*), anseenderisker som kreditinstitut skulle bli utsatt för samt att ledningen förutsätts iaktta goda verksamhetsprinciper.

I paragrafens 1 mom. nämns behörighetskrav som ställs på ledningen i fråga om personlig tillförlitlighet och gott anseende. I enlighet med lagförslagets 1 kap. 20 § används i lagrummet termen ”ledningen” avseende styrelsen och ett eventuellt förvaltningsråd, om detta har tilldelats uppgifter som avses i denna lag, samt kreditinstitutets verkställande ledning.

I paragrafens *2 mom.* nämns nationella kriterier som, om de uppfylls, innebär att en person inte anses ha den tillförlitlighet som krävs för uppdrag i kreditinstitutets ledning. Punkterna i detta moment överensstämmer i sak med 40 § 2 mom. i den gällande kreditinstitutslagen och 6 kap. 16 § i lagen om investeringstjänster.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med den gällande kreditinstitutslagens 40 § 3 mom. om en i 1 mom. avsedd persons rätt att fortsätta i sitt uppdrag till dess att en eventuell dom som gäller honom eller henne har vunnit laga kraft. Den första meningen i momentet anger också hur tidsfristen ska räknas. Kreditinstitutet ska göra en egen bedömning av frågan om en person kan fortsätta sköta ett uppdrag i ledningen i ett sådant fall.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs om personliga kunskaper och erfarenheter som krävs av personer som hör till kreditinstitutets ledning. Momentet stämmer överens med direktivets artikel 91.7 och i det nämns både styrelsemedlemmarna och den verkställande ledningen. Detta kapitels 2 § gäller styrelsen i dess helhet samt styrelsemedlemmarnas kunskaper, i synnerhet som en del av den helhet som utgörs av styrelsen och dess arbete.

Enligt paragrafens *5 mom.* ska kreditinstitutet underrätta Finansinspektionen om det sker förändringar i ledningen. Bestämmelsen ersätter 27 § i den gällande lagen och stämmer överens med generalklausulen i direktivets artikel 5.5 enligt vilken medlemsstaten ska säkerställa att tillsynsmyndigheten får all den information som den behöver för sin tillsyn.

5 §. *Ledningens tidsdisposition.* Denna paragrafs *1 mom.* är baserad på direktivets artikel 91.2. Enligt den ska kreditinstitutets ledning avsätta tillräcklig tid för att kunna utföra sina uppdrag i institutet. Bestämmelsen gäller också andra inom den verkställande ledningen än verkställande direktören. Den verkställande ledningens uppgifter är antingen huvudsysslor eller deltidssysslor. Om de inte är huvudsysslor ska direktörens arbetsbeskrivning utformas så att denne utan svårighet klarar av de uppgifter som enligt generalklausulen i 1 mom. hör till dennes ansvarsområde. Enligt momentets andra mening ska vid bedömningen av maximiantalet styrelseuppdrag och övriga uppdrag beaktas åtminstone direktörens personliga förhållanden samt arten, omfattningen och komplexiteten hos kreditinstitutets verksamhet. Europeiska bankmyndigheten ska enligt artikel 91.12 utfärda riktlinjer bl.a. om begreppet tillräcklig tid som en medlem i ledningsorganet ska avsätta för att kunna utföra sina uppgifter, i förhållande till omständigheterna i det enskilda fallet och arten, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet.

I fråga om i denna lags 10 kap. 7 och 8 § avsedda systemviktiga kreditinstituts styrelsemedlemmar och verkställande direktörer gäller de på artikel 91.3 baserade maximiantal uppdrag i ledningsorgan som nämns i paragrafens *2 mom.*

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om uppdrag som i överensstämmelse med artikel 91.4 ska betraktas som ett enda uppdrag. De uppdrag som nämns i momentets 1 punkt hör till samma finansiella företagsgrupp eller samma sammanslutning av inlåningsbanker, likaså enligt momentets 2 punkt uppdrag i företag där kreditinstitutet har ett kvalificerat innehav enligt artikel 4.36 i EU:s tillsynsförordning.

Enligt paragrafens *4 mom.* vars första mening är baserad på direktivets artikel 91.3, ska paragrafens 2 och 3 mom. inte tillämpas på en styrelsemedlem som har valts in i styrelsen som statens representant. Från bolagsrättslig synpunkt är ett styrelseuppdrag alltid personligt och enligt finsk rätt ska en sådan medlem inte från bolagsrättslig synpunkt be-

traktas som ”statens representant”. I den föreslagna paragrafen avses sålunda den situationen att en statlig myndighet har rätt att utse en styrelsemedlem. Den undantagsbestämmelse som det här är fråga om gäller sålunda i praktiken situationer där ett kreditinstitut får statsbidrag eller är föremål för krisåtgärder. Paragrafens 2 och 3 mom. ska i överensstämmelse med direktivets artikel 91.5 inte tillämpas när det är fråga om ledningsuppdrag i ett bolag eller företag vars huvudsakliga syfte inte är att generera vinst åt aktieägarna. Undantaget kan emellertid tillämpas endast om uppdraget inte äventyrar de principer som föreskrivs i 1 mom.

Enligt paragrafens *5 mom.* ska 1—3 mom. inte tillämpas på styrelsemedlemmar som är personalrepresentanter enligt lagen om personalrepresentation i företagens förvaltning (725/1990).

Enligt paragrafens *6 mom.* kan Finansinspektionen ge tillstånd att utöver vad som föreskrivs i 2 mom. ta emot ett ytterligare uppdrag, förutsatt att detta inte äventyrar de principer som nämns i 1 mom. Finansinspektionen ska i enlighet med proportionalitetsprincipen uppmärksamma t.ex. den tid som uppgifterna kräver samt motiveringen för att behålla uppdraget. Det kan t.ex. vara rimligt att tillåta att en person är verkställande direktör eller styrelsemedlem i ett bolag som grundats för förvaltning av egendom tillhörande personen själv eller dennes närmaste krets och som inte bedriver verksamhet i någon större omfattning.

6 §. *Rapportering om överträdelser.* Det föreslås att i lagen i överensstämmelse med direktivet tas in en ny paragraf som gäller rapportering om överträdelser. Enligt direktivets artikel 71.3 ska medlemsstaterna kräva att instituten har inrättat lämpliga rutiner för att deras anställda ska kunna rapportera om överträdelser internt genom en särskild, oberoende och självständig kanal. På sådan rapportering ska tillämpas samma skyddsbestämmelser som enligt direktivets artikel 71.2 b, c och d föreskrivs i fråga om rapportering till myndigheter. Direktivets artikel 71.2 b föreskriver om lämpligt skydd för anställda som rapporterar om överträdelser begångna inom institutet mot åtminstone repressalier, diskriminering och andra former av missgynnande behandling. I underpunkt c föreskrivs om skydd av personuppgifter både för den person som rapporterar överträdelser och den fysiska person som påstås vara ansvarig för en överträdelse i enlighet med direktiv 95/46/EG. I underpunkt d föreskrivs att tydliga regler som under alla omständigheter ser till att konfidentialiteten för den person som rapporterar om överträdelser begångna inom institutet ska garanteras, såvida inte offentliggörande i enlighet med nationell lagstiftning krävs i samband med ytterligare utredningar eller efterföljande rättsliga förfaranden.

Enligt paragrafens *1 mom.* ska ett kreditinstitut ha rutiner för att dess anställda internt genom en oberoende kanal ska kunna rapportera om misstänkta överträdelser av bestämmelser och föreskrifter som gäller finansmarknaden. Rapportörens och den rapporterade personens personuppgifter ska sekretessbeläggas, om inte något annat föreskrivs i lag.

Trots att den nämnda artikeln i direktivet avser endast misstänkta överträdelser av bestämmelser i EU:s tillsynsförordning, ger den föreslagna bestämmelsen möjligheter att rapportera om misstänkta överträdelser också i större utsträckning, eftersom den gäller bestämmelser om finansmarknaden över huvud taget. Motsvarande bestämmelser ingår i flera andra av kommissionens direktiv- och förordningsförslag, exempelvis i MiFID och UCITS V samt i förslaget till förordning om marknadsmissbruk. Det är inte ändamålsenligt att begränsa möjligheten att rapportera om överträdelser till enbart misstänkta överträdelser av bestämmelser i kreditinstitutslagen och EU:s tillsynsförordning.

Enligt bestämmelsen ska det finnas en öppen rapporteringskanal endast för kreditinstituts anställda, men kreditinstitutet kan enligt förslaget erbjuda en sådan kanal också för andra aktörer, exempelvis för externa referensgrupper. Rapporterna ska kunna göras via en särskild, oberoende kanal. Mottagaren kan sålunda beroende på misstanken och vem den riktar sig mot vara t.ex. en chef, den interna kontrollen, en person som ansvarar för tillsynen över att bestämmelserna efterlevs, en advokatbyrå, den verkställande ledningen eller styrelsens revisionsutskott. Alternativt

kan mottagarna vara flera, för att säkerställa en oberoende undersökning av ärendena samt systemets flexibilitet. I bestämmelsen varken preciseras eller begränsas rapporteringskanalerna.

En förutsättning för ett fungerande system är att det finns tydliga anvisningar om förfarandena och att systemet är enkelt att använda. I kreditinstitutets anvisningar kan behandlas bl.a. rapportörens och den rapporterade personens rättigheter och skyldigheter, rapportens innehåll, förfarandena vid behandling och undersökning av rapporter samt eventuella andra åtgärder. Kreditinstitutet ska också säkerställa skyddet av misstänkta personer och garantera att de inte på grund av rapporter blir utsatta för diskriminering eller annan osaklig behandling. Också arbetsavtalslagens bestämmelser kan tillämpas när det är fråga om att i enlighet med direktivets artikel 71.2 b skydda arbetstagare mot repressalier, diskriminering och andra former av missgynnande behandling.

Enligt paragrafens 1 mom. ska rapportörens och den rapporterade personens personuppgifter sekretessbeläggas, om inte något annat föreskrivs i lag. Bestämmelsen sänker tröskeln för rapportering av misstankar till arbetsgivaren. Den bidrar sålunda till att personer som sitter inne med information som är viktig för att avslöja och utreda en eventuell överträdelse, konfidentiellt ska kunna lämna informationen till sin arbetsgivare. Bestämmelsen förutsätter inte att rapporten ska kunna göras anonymt. Tillgången till information om rapportörens och den rapporterades identitet samt om rapportens innehåll ska kunna begränsas till de personer för vilka det är nödvändigt att få informationen för utredning av ärendet. Trots den tystnadsplikt som gäller för kreditinstitutet och personer som deltar i dess verksamhet kan informationen yppas också t.ex. då ärendet i ett senare skede utreds av myndigheter och behandlas i domstol.

Systemet innebär att ett kreditinstitut vid behandling av personuppgifter är skyldigt att iaktta också personuppgiftslagen (523/1999). Kreditinstitutet är då registeransvarigt i enlighet med personuppgiftslagen. I registret registreras sådan information om misstänkta överträdelser som har lämnats av kreditinstitutets anställda eller andra personer, i fråga om bestämmelser eller föreskrifter som gäller finansmarknaden. Informationen kan användas för kreditinstitutets interna utredningar om eventuella missbruk. Vid behov kan informationen utnyttjas också så att den överlämnas till myndigheterna, exempelvis Finansinspektionen eller polisen, för att de ska kunna sköta sina lagstadgade uppgifter. I enlighet med personuppgiftslagen registreras endast uppgifter som behövs för utredning av misstankar om missbruk. I samband med behandlingen av informationen ska det om möjligt kontrolleras att den är korrekt.

Rapportören behöver inte ha några särskilda bevis till stöd för sin misstanke utan det räcker att misstanken är motiverad. Däremot kan arbetsgivaren ingripa när det är fråga om klart omotiverade anmälningar som görs i syfte att skada, t.ex. när det är fråga om sådana trakasserier och annat osakligt bemötande på arbetsplatsen som avses i 18 och 28 § i arbetarskyddslagen. I undantagsfall kan det också bli aktuellt att tillämpa t.ex. bestämmelsen om ärekränkning i strafflagens 24 kap. 9 §. I sådana fall kan rapportörens identitet vid behov också utredas, om bolaget har ett anonymt rapporteringssystem.

I bestämmelsen åläggs arbetsgivaren inte någon särskild skyldighet att rapportera misstänkta eller konstaterade överträdelser till den behöriga tillsynsmyndigheten. Finansinspektionens tillsynsobjekt kan emellertid till följd av andra bestämmelser vara skyldiga att rapportera sådana överträdelser till Finansinspektionen. Exempelvis enligt värdepappersmarknadslagens 14 kap. 5 § är en tillhandahållare av investeringstjänster skyldig att rapportera misstänkta marknadsmissbruk till Finansinspektionen. I situationer där någon själv kan bli föremål för någon administrativ påföljd kan dennes samarbete med Finansinspektionen för utredning av överträdelsen beaktas när påföljden bestäms, enligt ett förslag till ändring av 41 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

Enligt paragrafens *2 mom.* ska kreditinstitutet i fem år bevara information som avses i 1 mom. Informationen ska avföras fem år efter rapporteringen, om den inte fortfarande behövs för en brottsutredning, en pågående rättegång eller myndighetsundersökning eller

för att trygga rapportörens eller den rapporterade personens rättigheter. Senaste tre år efter att behovet att bevara informationen konstaterades ska behovet av fortsatt bevarande omprövas. En anteckning ska göras om omprövningen. Information som visat sig vara felaktig eller obehövlig ska emellertid i enlighet med personuppgiftslagen avlägsnas ur registret så snart som möjligt. Den föreslagna bestämmelsen stämmer i stort sett överens med 23 § 4 mom. i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om begränsning av den registrerades rätt till insyn. En registrerad person som rapporterats har inte rätt till insyn i information som avses i 1 och 2 mom. Dataombudsmannen får på begäran av den registrerade kontrollera att de uppgifter om den registrerade som avses i 1 och 2 mom. är lagenliga. Det är motiverat att begränsa rätten till insyn, av den anledningen att den på det sätt som avses i personuppgiftslagens 27 § kan försvåra förebyggande eller utredning av brott. Den registrerades rätt till insyn kan dessutom försvåra förebyggandet eller utredningen av finansmarknadsmissbruk som kan leda till straff enligt strafflagen. Av den anledningen kan det inte anses tillräckligt att begränsa enbart den allmänna rätten till insyn enligt personuppgiftslagens 27 §. Dataombudsmannen ska dock ha rätt att på den registrerades begäran kontrollera att sådana uppgifter om den registrerade som avses i 1 och 2 mom. är lagenliga.

Enligt den föreslagna paragrafens *4 mom.* ska kreditinstitutet vidta lämpliga och tillräckliga åtgärder för att skydda rapportörer. Sådana åtgärder som avses i bestämmelsen är t.ex. sekretessbeläggning av personuppgifter och förhindrande av diskriminering i syfte att skydda rapportörer. En liknande bestämmelse ingår i 34 § 2 mom. i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism, där det föreskrivs att den rapporteringsskyldiga ska genomföra lämpliga och tillräckliga åtgärder för att skydda anställda som gör en anmälan enligt lagen.

Enligt den föreslagna paragrafens *5 mom.* kan Finansinspektionen utfärda närmare föreskrifter om hur rapporter som avses i 1 mom. ska göras och behandlas hos kreditinstitutet.

7 §. *Utläggning på internet.* I denna paragraf föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att på sina webbsidor informera om hur de efterlever bestämmelserna i detta kapitel. Öppenhetsskyldigheten är baserad på direktivets artikel 96. Motsvarande bestämmelse finns i lagförslagets 8 kap. 15 §.

8 kap. Ersättningar

1 §. *Tillämpning av bestämmelserna.* Paragrafens *1 mom.* är baserat på den sista meningen i det inledande stycket till direktivets artikel 92.2 och av det framgår proportionalitetsprincipen som ska tillämpas vid tolkningen av bestämmelserna i detta kapitel. Bestämmelsen motsvarar i sak den gällande regleringen. En omständighet som understryker proportionalitetsprincipens betydelse är bl.a. att kapitlets bestämmelser, med undantag av 11 och 12 §, ska tillämpas också på andra än sådana personers ersättningssystem vilkas yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil.

Enligt den föreslagna paragrafens *2 mom.* gäller av bestämmelserna i detta kapitel 11 och 12 § endast den persongrupp som avses i det inledande stycket i direktivets artikel 92.2. I momentets 1—4 punkt räknas upp personer vilkas yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil. I 1 punkten används det i 1 kap. 20 § definierade begreppet verkställande ledning. I direktivet används om dessa personer uttrycket ”risktagare vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutens riskprofil” (*key risk taker*) nedan ”risktagare”. Dessa inbegriper naturligtvis också kreditinstitutets ledning.

Det föreslås att kapitlets tillämpningsområde ska vara detsamma som enligt den gällande regleringen. För detta alternativ talar regleringens innehåll samt synpunkter på tillämpningens tydlighet. Enligt direktivets artikel 92.2 ska ersättningsbestämmelserna tillämpas endast på institutets risktagare, inte på hela personalen. I praktiken kan det dock vara omöjligt att skilja åt de risktagare som avses i direktivet från den övriga personalen. Också förvaltningen av ersättningsprogrammen kan i praktiken vara svår att särskilja en-

ligt denna grund. Också av de övriga bestämmelserna i lagförslaget följer att det inte i fråga om ersättningar till någon personalgrupp ska vara tillåtet att handla i strid med god riskhantering eller att inte administrera ersättningssystemen på ett omsorgsfullt sätt. Finansinspektionen kan ge riktlinjer om tillämpning av bestämmelserna.

Enligt paragrafens *3 mom.* ska kreditinstitutet föra en förteckning över risktagare som avses i 2 mom. Bestämmelsen motsvarar finansministeriets gällande förordning 1372/2010 (nedan *”ersättningsförordningen”*). Skyldigheten att föra förteckningen innebär att kreditinstitutet själv ska bedöma vilka som är ”risktagare”.

I paragrafens *4 mom.* konstateras att vad som föreskrivs i 14 § i detta kapitel i överensstämmelse med direktivets artikel 93 ska tillämpas endast på kreditinstitut som får statligt stöd.

Enligt paragrafens *5 mom.* ska bestämmelserna i detta kapitel tillämpas också på moderföretaget till ett kreditinstituts finansiella företagsgrupp samt på den finansiella företagsgruppen. Bestämmelsen motsvarar ersättningsförordningen Enligt 18 § i lagen om sammanslutningen av inlåningsbanker ska kapitlets bestämmelser tillämpas också på centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker.

Enligt paragrafens *6 mom.* tillämpas 7 och 8 § också på övriga högsta förvaltningsorgan och dess medlemmar än bolagsstämmor.

I paragrafens *7 mom.* hänvisas till förvaltningsrådets uppgifter i det fall att kreditinstitutet har ett förvaltningsråd.

2 §. *Definitioner.* I detta lagrum föreskrivs om de definitioner som används i kapitlet. Definitionerna motsvarar i sak dem som används i ersättningsförordningen.

3 §. *Allmänna krav på ersättningssystem.* Denna paragraf är baserad på direktivets artikel 92.2 a och b och motsvarar i sak den gällande regleringen.

4 §. *Övervakning av ersättningssystem.* Paragrafens *1 mom.* är baserat på direktivets artikel 92.2 c och motsvarar i sak den gällande regleringen.

Paragrafens *2 mom.* är baserat på direktivets artikel 92.2 b och överensstämmer i sak med den gällande regleringen. Ersättningssystemen ska enligt förslaget förvaltas på ett sätt som gör det möjligt att undvika intressekonflikter. Som exempel kan nämnas de förfaranden som föregår ersättningsbesluten.

Paragrafens *3 mom.* är baserat på direktivets artikel 92.2 d och stämmer överens med den gällande regleringen, utom i det avseendet att den oberoende kontrollfunktionen ska kontrollera ersättningssystemen ”minst en gång om året” i stället för ”regelbundet”. Ändringen innebär t.ex. att då bonusar och andra rörliga ersättningar i allmänhet fastställs eller betalas ut en gång per år, ska den interna kontrollfunktionen varje år se till att bestämmelserna och institutets interna föreskrifter efterlevs.

I paragrafens *4 mom.* hänvisas till ett eventuellt förvaltningsråd. Motsvarande bestämmelse finns i lagförslagets 9 kap. 3 § 3 mom.

Enligt direktivets artikel 75.2 har Europeiska bankmyndigheten rätt att utfärda riktlinjer för en sund ersättningspolicy som är i överensstämmelse med principerna i artiklarna 92—95.

5 §. *Ersättningskommitté.* Denna paragrafs *1 mom.* är baserat på direktivets artikel 95.1 och 2 och motsvarar den gällande regleringen. Ett kreditinstitut som enligt 10 kap. 7 eller 8 § är systemviktigt eller moderbolaget för samma företagsgrupp ska ha en ersättningskommitté som består av styrelsemedlemmar och har till uppgift att biträda styrelsen vid beslut om förvaltning och styrning av ersättningssystemen. I momentets andra mening föreskrivs om undantag i fråga om kreditinstitut som hör till en systemviktig finansiell företagsgrupp eller sammanslutning av inlåningsbanker. Det är rekommendabelt att också andra kreditinstitut tillsätter en ersättningskommitté och bestämmer dess sammansättning och arbete på ett sätt som står i rätt proportion till arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamhet. Om kreditinstitutet inte har en ersättningskommitté ansvarar hela styrelsen för uppgifterna i fråga.

Enligt direktivets artikel 95.2 ska ersättningskommittén ansvara för förberedelserna inför beslut om ersättning, inbegripet beslut som får konsekvenser för det berörda institutets risker och riskhantering. Förvaltningen och styrningen inbegriper t.ex. beslut om ersättningsprinciperna och -processerna samt

om kontrollsystemen. Ersättningskommittén ska framför allt ha tillsyn över ersättningar till den verkställande ledningen och risktagare. Kreditinstitutets styrelse kan ålägga kommittén också andra ersättningsrelaterade uppgifter, exempelvis planering och uppföljning av ersättningspolicyn och andra strategiska personalärenden.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om kommitténs arbete. Momentet är baserat på direktivets artikel 95.1. Enligt artikeln ska ersättningskommittén inrättas på ett sätt som gör det möjligt för den att göra en kompetent och oberoende bedömning av ersättningspolicyn och ersättningspraxis samt de incitament som skapats för hantering av risker, kapital och likviditet. I momentets andra mening föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 95.2 att när utskottet utför sina uppgifter ska det beakta aktieägarnas, investerarnas och kreditinstitutets övriga referensgruppers intressen på lång sikt samt det allmänna bästa. De principer som gäller för kommittémedlemmarna stämmer i övrigt överens med styrelsens skyldigheter enligt aktiebolagslagen och lagen om andelslag, dock så att styrelsen i ersättningsärenden dessutom ska beakta övriga referensgrupper och även det allmänna bästa, som inte entydigt kan härledas från aktiebolagslagen och lagen om andelslag. Övriga referensgrupper ska i allmänhet tas i beaktande på basis av övriga skyldigheter, exempelvis avtalsförpliktelser eller bestämmelser i speciallagstiftning. Som exempel kan nämnas skyldigheten att i enlighet med denna lag leda kreditinstitutet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Med detta sammanhänger också det i momentet föreskrivna kravet att medlemmarna ska vara oberoende. Kommitténs ordförande och medlemmar i anställningsförhållande får sålunda inte delta i den dagliga ledningen (*executive function*) av kreditinstitut eller företag vars ärenden hör till kommitténs uppgifter. I momentets sista mening föreskrivs i överensstämmelse med samma artikel om skyldigheten att utse minst en personalrepresentant till medlem i ersättningskommittén, om det finns sådana i styrelsen.

Enligt paragrafens *3 mom.* ska, i det fall att kreditinstitutet inte har någon ersättningskommitté eller om kommittén inte tilldelas uppdraget i fråga, styrelsen ansvara för uppgifterna eller alternativt förvaltningsrådet i den utsträckning som uppgifterna enligt bolagsordningen eller stadgarna hör till det.

6 §. *Ersättning till personer som arbetar inom kontrollfunktioner.* Paragrafen är baserad på kreditinstitutsdirektivets artikel 92 e och f och motsvarar den gällande regleringen. Kreditinstitutets interna kontrollfunktioner inbegriper funktionerna enligt 9 kap. 8 § och 7 kap. 1 §. Enligt underpunkt f ska ersättningen till högre befattningshavare (*senior officers*) som ansvarar för riskhantering och efterlevnad av lagstiftningen övervakas av ersättningskommittén eller, om en sådan inte har inrättats, av styrelsen.

Enligt paragrafens *2 mom.* som är baserat på artikelns underpunkt e får ersättningarna till personer som arbetar inom kontrollfunktioner inte vara beroende av resultatet för den affärsenhet som de övervakar. Ersättningarna kan i stället bestämmas utifrån hela företagets resultat, dock så att de är förenliga med de principer som framgår av denna lag i fråga om risktagare, exempelvis med god riskhantering och efterlevnad av regleringen.

7 §. *Förhållandet mellan fasta och rörliga ersättningar.* I paragrafens *1 mom.* föreskrivs om principerna för att göra åtskillnad mellan kriterierna för fasta respektive rörliga ersättningar. Denna nya bestämmelse är baserad på direktivets artikel 92.2 g.

Också paragrafens *2 mom.* är baserat på direktivets artikel 94.1 g och stämmer överens med den gällande regleringen. I momentet föreskrivs att kreditinstitutet ska fastställa lämpliga kvoter mellan fasta och rörliga delar samt vilka element som sålunda ska ingå i ersättningssystemet vid utbetalning av rörliga ersättningar. Orsaken till bestämmelsen är att de rörliga ersättningarna kunde uppgå till okontrollerat höga belopp ersättningsstrukturen i så stor utsträckning bygger på rörliga ersättningar att utbetalningen av sådana kunde fortsätta på alltför lätta grunder. Avsikten med regleringen är dock inte att det i sådana fall då resultatmålen inte uppnås ska betalas ut endast fasta ersättningar som är oskäligt små med beaktande av arten av mottagares uppgifter och det ansvar som sammanhänger med dem.

Paragrafens *3 mom.* är baserat på direktivets artikel 94.1 g första och andra strecksatsen. I överensstämmelse med artikeln får den rörliga ersättningens andel inte överstiga 100 procent av totalersättningens fasta del för varje enskild ersättningstagare, om inte kreditinstitutets bolagsstämma beslutar något annat, dock så att den inte överstiger 200 procent av totalersättningen.

8 §. *Bolagsstämmans beslut om stora maximikvoter för rörliga ersättningar.* Paragrafen är baserad på direktivets artikel 94.1 g andra styckets inledande mening, som gäller förfarandena på bolagsstämman.

I denna nya paragrafs *1 mom.* föreskrivs om minimiinnehållet i styrelsens beslutsförslag i överensstämmelse med den första strecksatsen. Förslaget ska nämnas i kallelsen till bolagsstämman. På beslutsfattande ska i övrigt tillämpas lagstiftningen om respektive bolagsform, bolagsordningen eller stadgarna, om de inte står i konflikt med denna bestämmelse.

Enligt paragrafens *2 mom.* ska kreditinstitutet underrätta Finansinspektionen om det förslag som ska läggas fram på bolagsstämman. I praktiken ska styrelsen själva lägga fram förslagen på bolagsstämman, men förslaget kan också framläggas av en aktieägare eller, beroende på vad som föreskrivs i bolagsordningen eller i stadgarna av någon annan aktör.

Paragrafens *3 mom.* är baserat på den andra strecksatsen och anger majoritetskraven för att bolagsstämmans beslut ska vara giltiga. Direktivets bestämmelse är strängare än aktiebolagslagens 5 kap. 26 och 27 §, eftersom direktivet utgår från det antal aktier som är representerat på stämman. Vid omröstning räcker det å andra sidan med kvalificerat majoritet av de avgivna rösterna, vilket innebär att det inte är nödvändigt att räkna andelen aktier som är representerad på stämman. Eftersom den föreslagna lagen är en speciallag åsidosätter den aktiebolagslagens krav på kvalificerad majoritet och sådana bestämmelser i bolagsordningen som eventuellt är lindrigare än denna paragraf men strängare än aktiebolagslagen.

Paragrafens *4 mom.* är baserat på den sista strecksatsen i underpunkt b och innehåller en jävsbestämmelse som är strängare än aktiebolagslagens 15 kap. 14 §. En aktieägare eller dennes ombud får enligt den föreslagna paragrafen inte rösta i ett ersättningsärende utom i det fall att beslutet gäller kreditinstitutets samtliga aktieägare. I det sist nämnda fallet uppkommer inte jäv. Ersättningstagarna eller deras ombud får sålunda i praktiken inte delta i beslutsfattandet, utom i det fall att kreditinstitutets ägande är koncentrerat till nyckelpersoner vilkas ersättningar det är fråga om.

Enligt paragrafens *5 mom.* ska kreditinstitutet utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om bolagsstämmans beslut och Finansinspektionen ska i sin tur underrätta Europeiska bankmyndigheten om beslutet. Bankmyndigheten ska samla in dessa uppgifter om medlemsstaterna för sin statistik och publicera siffrorna per medlemsstat.

9 §. *Krav som gäller rörliga ersättningar.* I denna paragraf föreskrivs om de krav som kreditinstitut ska iaktta för att kunna betala rörliga ersättningar på basis av ersättningssystemet. Paragrafen är baserad på direktivets artikel 94.1 och motsvarar den gällande regleringen, med undantag för det nya 6 mom. Momentet är baserad på tredje stycket i underpunkt n och innehåller kravet att kreditinstitutet ska utöva sin rätt att inte betala ut eller att återkräva en ersättning om ersättningstagaren har handlat i strid med bestämmelser och föreskrifter som är förpliktande för kreditinstitutet eller i strid med kreditinstitutets interna principer eller förfaranden. Artikelns punkt c, som paragrafens 4 mom. är baserad på, genomfördes inte år 2010 i samband med att det föregående direktivet genomfördes nationellt. Enligt momentet i fråga kan det inte uppkomma skyldighet att betala ut ett arvode om kreditinstitutet behöver tillgångar för att stärka sin kapitalbas.

10 §. *Ersättning i övergångssituationer.* Paragrafens *1 mom.* är baserat på artikel 94.1 d och e och 2 mom. på samma artikels underpunkt i.

Paragrafens *2 mom.* är helt nytt. Förutsättningarna för att ett kreditinstitut ska ha rätt att förbinda sig till att betala en garanterad rörlig ersättning har i någon mån skärpts i förhållande till den gällande regleringen. En rörlig ersättning som är anknuten till ett tidigare uppdrag ska inte betalas utan att bedöma

hurdan kvarhållande verkan den har i det nya uppdraget.

Paragrafens *3 mom.* är baserat på punkt h i samma artikel och motsvarar i övrigt den gällande regleringen, men i direktivet nämns uttryckligen klandervärt förfarande som en faktor som minskar den rörliga ersättningen, antingen före utbetalningen eller genom återbetalning.

11 §. *Uppskjuten betalning av rörliga ersättningar.* Denna paragraf är baserad på direktivets artikel 94.1 m och motsvarar den gällande regleringen. Av en central betydelse är att ersättningen genom en uppskovsperiod går att binda till institutets resultat samt att ersättningen ska stå i proportion till utfall av eventuella förlustrisker i anslutning till ersättningstagares verksamhet. Enligt artikeln är längden av uppskovsperioden flexibel, vilket möjliggör beaktande av olika typer av kreditinstitut och krav som verksamheterna ställer. Det är av en central betydelse att bestämmelsen inte tillåter tidigareläggning av utbetalningen inom ramen för uppskovsperioderna utan förutsätter att ersättningen betalas ut minst jämnt fördelat eller med större vikt på den senare delen av den tillämpliga uppskovsperioden.

12 §. *Betalning av rörliga ersättningar i annan form än pengar och fastställande av väntetiden.* I denna paragraf föreskrivs om betalning av rörliga ersättningar på annat sätt än kontant och om begränsningar i rätten att förfoga över ersättningar som bestäms under uppskovsperioden. Paragrafen är baserad på direktivets artikel 94.1 första stycket underpunkterna i och ii med strecksatser samt på andra stycket i samma punkt. Bestämmelsen stämmer i övrigt överens med den gällande regleringen, men kravet på användning av finansiella instrument för ersättningar som inte betalas kontant har utvidgats. Kravet på att använda sådana instrument har inte längre något samband med att kreditinstitutet är offentligt noterat. Däremot förutsätts det att aktier eller aktierelaterade finansiella instrument används endast då kreditinstitutets aktier är föremål för handel på en reglerad marknad. Europeiska bankmyndigheten ska ge anvisningar om hurudana finansiella instrument som kommer i fråga.

Paragrafens *2 mom.* är baserat på andra stycket i artikelns 1 punkt och stämmer överens med den gällande regleringen.

13 §. *Förbjudna förfaranden.* Paragrafens *1 mom.* är baserat på direktivets artikel 94.1 q och *2 mom.* på underpunkt p. Momenten motsvarar gällande reglering. Paragrafens nya *3 mom.* är baserat på punkt l andra stycket i samma artikel. Enligt momentet får Finansinspektionen en ny befogenhet att begränsa eller förbjuda användningen av ett visst finansiellt instrument eller arrangemang för betalning av rörliga ersättningar, om förfarandet kan anses stå i strid med bestämmelserna i detta kapitel.

14 §. *Ersättningar i kreditinstitut som får statligt stöd.* Denna paragraf är baserad på direktivets artikel 93 som inte genomfördes i samband med att det föregående direktivet år 2010 genomfördes nationellt. Paragrafen ska tillämpas endast på kreditinstitut som får statligt stöd.

Paragrafens *1 mom.* är baserat på underpunkt a i den nämnda artikeln. Enligt den nationella bestämmelsen ska maximikvoten bestämmas av finansministeriet på förslag av kreditinstitutets styrelse.

Paragrafens *2 mom.* är baserat på punkterna b och c i artikeln. Enligt momentet kan finansministeriet kräva att kreditinstitutet ändrar sina ersättningssystem, begränsa ersättningar till kreditinstitutets ledning och helt förbjuda utbetalning av ersättningar till ledningen. Enligt denna nationella bestämmelse ska ministeriet då det överväger att förbjuda utbetalning beakta kreditinstitutets intresse och allmänt intresse som en helhet.

15 §. *Utläggning på internet.* I denna paragraf föreskrivs om kreditinstitutens skyldighet att på sina webbsidor informera om hur det efterlever bestämmelserna i detta kapitel. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 96. I paragrafen föreskrivs inte närmare hur webbsidorna ska upprätthållas eller hur informationen ska utformas. Finansinspektionen kan utfärda närmare riktlinjer om utformningen av informationen och upprätthållande av webbsidorna. Kreditinstituten kan på basis av riktlinjerna publicera informationen så som de anser vara bäst och på samma sätt som de i övrigt offentliggör information om sin finansiella ställning samt om sina för-

valtnings- och styrningssystem. Motsvarande bestämmelse finns i 7 kap. 7 §.

16 §. *Finansinspektionens uppgifter vid övervakningen av ersättningssystem.* Denna nya paragraf är baserad på direktivets artikel 75.1 och 3. För Finansinspektionen uppställs detaljerade skyldigheter när det gäller tillsyn över och insamling av information om ersättningssystem. Europeiska bankmyndigheten ska enligt artikelns punkt 2 utfärda riktlinjer för en sund ersättningspolicy och förutsätts i samråd med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten utveckla principer för en sund ersättningspolicy också för värdepappersföretagens personal. I artikel 450 i EU:s tillsynsförordning föreskrivs i detalj om kreditinstitutens skyldigheter att informera om sina ersättningssystem. Enligt den kan tillsynsmyndigheten utöva tillsyn och förmedla information till Europeiska bankmyndigheten.

AVDELNING III

FINANSIELL STÄLLNING

9 kap. **Riskhantering**

1 §. *Utvärdering av det interna kapitalets tillräcklighet.* I denna paragraf föreskrivs om ett kreditinstituts skyldighet att se till att det har en tillräcklig intern kapitalbas som är diversifierad med tanke på riskexponeringen inom kreditinstitutet och dess verksamhet. Paragrafen är baserad på direktivets artikel 73 och motsvarar i sak 54 § i den gällande kreditinstitutslagen. Den andra meningen i paragrafens *1 mom.* är nationell och motsvarar 94 § 1 mom. i den gällande lagen.

Enligt paragrafens *2 mom.* ska kreditinstitutet på det sätt som föreskrivs i artikelns 2 punkt regelbundet se över strategierna och processerna, som gäller internt kapital för att säkerställa att de fortsättningsvis är heltäckande. Momentet ersätter 54 § 2 mom. i den gällande kreditinstitutslagen.

Enligt paragrafens *3 mom.* ska vad som i detta kapitel föreskrivs om kreditinstitut även tillämpas på moderföretaget för ett kreditinstitut och dess finansiella företagsgrupp, på övriga bolag inom samma finansiella företagsgrupp och på konsoliderad riskhantering.

Paragrafens *4 mom.* motsvarar till sitt sakinnehåll 78 § 3 mom. i den gällande lagen. I momentet föreskrivs att Finansinspektionen kan bevilja tillstånd att avvika från tillämpning av paragrafens 1 och 2 mom. på ett enskilt kreditinstitut som hör till en finansiell företagsgrupp. Bestämmelsen stämmer överens med direktivets artikel 108. Ett sådant undantag är förutsättning för tillämpning av undantag enligt 5 mom.

I paragrafens *5 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 108 om undantag i fråga om tillämpningen. Om Finansinspektionen i enlighet med artikel 10 i EU:s tillsynsförordning har beviljat undantag från tillämpning av bestämmelserna om kapitaltäckning när det gäller enskilda kreditinstitut som hör till en koncern, gäller samma undantag också de kvalitativa krav som avses i detta kapitel. Om Finansinspektionen i enlighet med artikel 15 i EU:s tillsynsförordning har beviljat undantag i fråga om konsoliderad riskhantering, behöver i enlighet med den nämnda artikeln inte heller bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på gruppnivå utan endast på enskilda företag.

2 §. *Allmänna krav på riskhanteringssystem.* Denna paragraf är baserad på artikel 74 i kreditinstitutsdirektivet.

Paragrafens *1 mom.* motsvarar i sak 49 § i den gällande kreditinstitutslagen och är baserat på direktivets artikel 74.

I paragrafens *2 mom.* konstateras i överensstämmelse med 2 punkten i den nämnda artikeln att systemen ska vara heltäckande och stå i rätt proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet. Enligt artikeln ska riskhanteringssystemen uppfylla kraven i direktivets artiklar 76—95. Det föreslås att artiklarna genomförs huvudsakligen i lagförslagets 8 och 9 kap.

3 §. *Styrelsens uppgifter i samband med riskhanteringen.* Denna paragraf är baserad på artikel 76.1 och delvis på 2 punkten i samma artikel. Paragrafen ersätter 49 § i den gällande kreditinstitutslagen. Till åtskillnad från gällande 49 § förutsätter artikeln att det uttryckligen stadgas att styrelsen ska godkänna strategierna och riktlinjerna för hantering av kreditinstitutets risker. Om skyldigheten föreskrivs i *1 mom.* I artikeln nämns även risker som är förknippade med det makro-

ekonomiska klimat i vilket kreditinstituten verkar, i förhållande till konjunkturcykelns olika faser. Till strategierna och processerna hör t.ex. risktagning, begränsning och uppföljning av risker samt riskhantering. I överensstämmelse med den nämnda artikeln föreskrivs i 1 mom. att alla väsentliga risker, alla anvisningar om riskhantering och alla väsentliga förändringar i dessa avseenden ska rapporteras till styrelsen.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 76.2 att kreditinstitutets styrelse ska ägna tillräcklig tid till beaktande av riskfrågor. Styrelsen ska också se till att tillräckliga resurser avsätts för hantering av risker. Som exempel på sådana uppgifter nämns i artikeln användning av extern kreditvärdering och interna modeller.

I paragrafens *3 mom.* ingår en motsvarande hänvisning som i 7 kap. 1 § 5 mom. till ett eventuellt förvaltningsråd.

4 §. *Riskkommitté.* Denna nya paragraf är baserad på kreditinstitutsdirektivets nya artikel 76.3. Enligt den föreslagna paragrafen är alla kreditinstitut som är systemviktiga på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § skyldiga att tillsätta en riskkommitté. I momentets andra mening föreskrivs om undantag för kreditinstitut som hör till en systemviktig finansiell företagsgrupp eller sammanslutning av inlåningsbanker. Enligt lagen behöver övriga kreditinstitut inte tillsätta en riskkommitté, men det rekommenderas att alla kreditinstitut tillsätter en sådan.

Enligt paragrafen får riskkommitténs medlemmar i anställnings- eller tjänsteförhållande inte delta i den dagliga ledningen (*executive functions*) av kreditinstitut eller företag vars ärenden hör till kommitténs uppgifter. Som ett förbjudet uppdrag nämns i direktivet att höra till den verkställande ledningen, men också andra anställningsförhållanden eller befattningar hos ett kreditinstitut eller dess finansiella företagsgrupp kan vara oförenliga med kravet att medlemmarna ska vara oberoende.

Riskkommittén ska aktivt delta i utformningen och uppdateringen av institutets riskstrategi så att denna är heltäckande med avseende på verksamheten. I det andra stycket i den nämnda artikelns 3 punkt nämns uttryckligen både nuvarande och framtida riskstrategi. Kommittén ska bistå styrelsen när det gäller övervakningen av den verkställande ledningens genomförande av strategin. Hela styrelsen bär dock det övergripande ansvaret för riskhanteringen.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med andra stycket i direktivets artikel 76.6 om riskkommitténs uppgifter.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 73.4 andra stycket om kommitténs skyldighet att bedöma kreditinstitutets ersättningssystem, i synnerhet med beaktande av om de utgör incitament att ta hänsyn till de krav som riskhanteringen ställer.

I paragrafens *4 mom.* konstateras att om kreditinstitutet inte har någon riskkommitté eller om kommittén inte tilldelas uppgifter som avses i denna paragraf, ska styrelsen eller förvaltningsrådet ansvara för uppgifterna i den omfattning som de enligt bolagsordningen eller stadgarna hör till styrelsen eller förvaltningsrådet.

5 §. *Revisionskommitté.* I denna paragraf föreskrivs att kreditinstitut som är systemviktiga på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § ska ha en revisionskommitté. Denna nya bestämmelse är baserad på artikel 41 i revisionsdirektivet 2006/43/EG som inte tidigare har genomförts nationellt. I revisionsdirektivets artikel 2.13 definieras begreppet ”företag av allmänt intresse” som artikel 41 ska tillämpas på. Till denna kategori hör kreditinstitut. I enlighet med artikelns punkt 5 och punkt 6 a—c föreskrivs att tillämpningen av bestämmelsen ska begränsas så att det i fråga om betydande finansiella företagsgrupper och betydande sammanslutningar av inlåningsbanker räcker att moderföretaget eller centralinstitutet har en revisionskommitté. Samma undantag som i fråga om styrelsens övriga kommittéer föreslås gälla. Undantaget i momentets sista mening är baserat på artikel 41.6 d. Undantaget gäller, med de begränsningar som framgår av momentet, kreditinstitut vars aktier inte är föremål för handel på en reglerad marknad men som har emitterat skuldebrev.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om kompetenskrav och i 3 mom. om revisionskommitténs uppgifter. Kompetenskraven stämmer

överens med förteckningen i revisionsdirektivets artikel 41.2. I momentet föreslås krav på oberoende som motsvarar vad i detta kapitels 7 och 8 § bestäms om styrelsens övriga kommittéer. Momentets sista mening är baserad på revisionsdirektivets artikel 41.1, dock med den preciseringen att med oberoende avses oberoende både av kreditinstitut och av dess betydande aktieägare.

Uppgiftsförteckningen i paragrafens *3 mom.* är baserad på revisionsdirektivets artikel 41.2 a—d. Uppföljningen av revision som nämns i momentets 3 punkt innebär att kommittén på styrelsens vägnar ska ta emot revisorernas rapportering. Uppföljning av revisorernas oberoende enligt momentets 4 punkt inbegriper särskilt revisorns sidotjänster till den granskade enheten. Beredningen av revisorsval som nämns i samma punkt är baserad på artikel 41.3.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs om arbetsfördelningen mellan styrelsen och förvaltningsrådet på motsvarande sätt som föreslås i 7 och 8 och i detta kapitel i fråga om styrelsens övriga kommittéer.

6 §. *Kombinerad risk- och revisionskommitté.* Denna bestämmelse är baserad på fjärde stycket i direktivets artikel 76.3 och gäller endast andra kreditinstitut än sådana som är systemviktiga på det sätt som avses i 10 kap. 7 och 8 §. En kombinerad kommitté sköter båda kommittétypernas uppgifter och majoriteten av kommittémedlemmarna utgörs av samma personer. Enligt artikeln i fråga ska medlemmarna i en kombinerad kommitté ha den sakkunskap som krävs för både riskkommittén och revisionskommittén.

7 §. *Riskkommitténs medlemmars tillgång till information.* Denna paragraf är baserad på direktivets artikel 76.4. De verksamhetsformer som räknas upp i bestämmelsen understryker riskkommitténs sakkunniguppdrag, initiativrätt och oberoende. I paragrafens sista mening föreskrivs i enlighet med samma punkt i artikeln att riskkommittén också ska ha rätt att vid behov anlita utomstående experter. Rätten att enligt detta kapitels 4 § få information och övriga uppgifter som avses i denna paragraf kan ankomma på styrelsen eller förvaltningsrådet.

8 §. *Riskkontrollfunktion som är oberoende av operativa funktioner och övriga kontrollfunktioner.* Denna paragraf är baserad på direktivets artikel 76.5 styckena 1—5.

I paragrafens *1 mom.* föreskrivs om kreditinstitutets interna kontrollfunktioner som är oberoende av dess operativa funktioner. Sådana oberoende kontrollfunktioner är bl.a. riskkontrollfunktionen, den interna kontrollen och den funktion som kontrollerar efterlevnaden av reglering som gäller kreditinstitut och institutets interna verksamhetsprinciper (*compliance-funktionen*). Kontrollfunktionerna är baserade på att kreditinstitutet ska enligt 2 § i detta kapitel ha effektiva riskhanteringssystem och enligt 7 kap. 1 § tillförlitliga interna övervakningssystem. I denna lags 8 kap. 6 § föreskrivs om krav på ersättningar till personer som arbetar inom kontrollfunktionerna.

Riskkontrollfunktionens uppgift är enligt *2 mom.* att se till kontrollen av riskerna och riskhanteringen. I direktivet används termen ”riskhanteringsfunktion” men i artikeln avses uttryckligen en funktion som är oberoende av affärsfunktionerna. Därför föreslås att i paragrafen används termen riskkontrollfunktion (*risk control*), eftersom riskhanteringen i första hand ska ske inom ramen för respektive operativa affärsfunktion. Förenligt med direktivet föreslås att den oberoende riskkontrollfunktionen aktivt ska deltar i kreditinstitutets riskstrategi samt i beredningen av andra viktiga beslut som gäller risker och riskhantering. Den oberoende riskkontrollfunktionen måste för styrelsen kunna skapa en helhetsbild av institutets exponeringar i anslutning till affärsfunktionerna, balansräkningen och verksamhetsmiljön, både vid tidpunkten för granskningen och i framtiden.

I första meningen av paragrafens *3 mom.* föreskrivs i enlighet med direktivets artikel 76.5, första, fjärde och femte stycket att riskkontrollfunktionen måste ges en tillräckligt stark administrativ ställning samt tillräckliga befogenheter och resurser. I överensstämmelse med direktivets artikel 76.5 tredje stycket föreskrivs i momentets andra mening om riskkontrollfunktionens skyldighet att rapportera direkt till styrelsen förbi de normala godkända rapporteringsprocesserna. Detta ska ske om styrelsen inte via de normala rapporteringsprocesserna får tillräcklig information eller en helhetsbild av kreditinsti-

tutets riskprofil eller nya exponeringar. Möjligheten att rapportera direkt till institutets ledning säkerställer uppfyllandet av artikelns krav att kontrollfunktionen ska kunna framföra negativa eller kritiska synpunkter till styrelsen och den verkställande ledningen, som bär det övergripande ansvaret för kreditinstitutets affärsverksamhet.

I momentets sista två meningar föreskrivs att den som leder riskhanteringsfunktionen ska sköta uppdraget som huvudsyssla. Endast kreditinstitutets styrelse kan entlediga chefen från uppdraget. Kravet att sköta uppdraget som huvudsyssla ska inte tillämpas till chefen för övriga kontrollfunktioner.

I enlighet med proportionalitetsprincipen som framgår av direktivets artikel 76.5 föreskrivs i *4 mom.* att kreditinstitutet har rätt att avvika från de krav som gäller inrättande av en riskkontrollfunktion som är oberoende av de operativa funktionerna och från kravet att den som leder riskkontrollfunktionen ska sköta uppdraget som huvudsyssla. I direktivets artikel 76.5 hänvisas till proportionalitetsprincipen enligt artikel 7.2 i direktivet om genomförande av investeringstjänstdirektivet (2006/73/EG). I artikeln föreskrivs att ”om ett värdepappersföretag inte är skyldigt enligt första stycket att införa och upprätthålla en oberoende riskhanteringsfunktion måste företaget ändå kunna visa att de riktlinjer och förfaranden som det har antagit enligt punkt 1 uppfyller kraven i den punkten samt alltid fungerar ändamålsenligt”. Enligt momentet har kreditinstitutet rätt att avvika från kravet att inrätta övriga kontrollfunktioner, om det är befogat enligt proportionalitetsprincipen.

9 §. *Interna metoder för bedömning av kreditrisker och motpartsrisker.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 77.1—3 om grundläggande krav för bedömning av kreditrisker.

Enligt paragrafens *1 mom.* får ett kreditinstitut inte uteslutande eller schablonmässigt förlita sig på extern kreditvärdering om en motpart eller ett finansiellt instrument. Denna skyldighet ska tolkas i överensstämmelse med proportionalitetsprincipen. Bestämmelsen stämmer överens med direktivets artikel 77.2, som är ny. Kreditinstitutet ska oberoende av en eventuellt extern kreditvärdering i samtliga fall bedöma också annan relevant information för att allokera tillräckligt internt kapital för riskerna i fråga. Med kreditvärdering avses kreditvärdering enligt förordningen (EG) nr 1060/2009.

Paragrafens *2 mom.* är baserat på direktivets nya artikel 77.1 och 3. Enligt artikeln ska systemviktiga kreditinstitut om möjligt använda internmetoden, den s.k. IRB-metoden, för beräkning av kapitalbaskraven och specifika risker. I artikelns andra stycke hänvisas till de direkt tillämpliga kriterierna i del tre, avdelning IV kapitel 5 avsnitten 1—5 i EU:s tillsynsförordning.

10 §. *Kreditrisk och motpartsrisk.* Paragrafens *1 mom.* är baserat på direktivets artikel 79 a.

Paragrafens *2 mom.* är baserat på direktivets artikel 79 b. I momentet föreskrivs att kreditinstitutet ska ha interna metoder för att räkna och allokera tillräckligt internt kapital (eget kapital) exponeringar för enskilda tillgångs- och skuldposter. Enligt den nämnda artikeln ska kreditrisken också bedömas för exponeringar för enskilda gäldenärer, värdepapper och enskilda motparter såväl som kreditrisken på portföljnivå. I bedömningen av kreditrisken ingår också bedömning av tillgängliga säkerheter och övriga arrangemang som reducerar risken.

Paragrafens *3 mom.* är baserat på direktivets artikel 79 c och d. Enligt underpunkterna ska kreditinstitutet säkerställa att dess processer för exempelvis problemkrediter drivs genom effektiva system och att kreditportföljerna har en lämplig diversifiering enligt kreditinstitutets strategi.

11 §. *Kvarstående risk.* Denna paragraf, enligt vilken kreditinstitutet ska ha beredskap för risken för att dess riskreducerande tekniker visar sig vara mindre effektiva än förväntat, är baserad på direktivets artikel 80.

12 §. *Koncentrationsrisk.* Denna paragraf, enligt vilken ett kreditinstitut ska ha beredskap för utfall av koncentrationsrisker, är baserad på direktivets artikel 81.

13 §. *Värdepapperiseringsrisk.* Denna paragraf, enligt vilken ett kreditinstitut ska ha beredskap för risker som uppkommer till följd av värdepapperiseringstransaktioner, är baserad på direktivets artikel 82. I artikelns 1 punkt konstateras att kreditinstitutet i värdepapperiseringstransaktioner kan ha olika

roller, t.ex. investerare, originator eller medverkande institut (*sponsor*). I paragrafens *1 mom.* föreskrivs dessutom om skyldigheten att ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden för hantering av värdepapperiseringsrisker.

Skyldigheten enligt paragrafens *2 mom.* att ha tillräckliga likviditetsplaner för att åtgärda effekterna av både avtalad och förtida amortering gäller endast kreditinstitut, som genomför rullande värdepapperisering som originator.

14 §. *Marknadsrisk.* Skyldigheten att enligt denna paragraf hantera kreditinstituts marknadsrisker är baserad på direktivets artikel 83.

Paragrafens *1 mom.* är baserat på artikelns 1 punkt som nationellt preciseras med ett omnämnande om dokumenterade riktlinjer och förfaranden . I artikeln nämns att beredskapsskyldigheten gäller alla väsentliga källor till och effekter av marknadsrisker.

Den första meningen i paragrafens *2 mom.* är baserad på artikelns 2 punkt. Där nämns uttryckligen likviditetsbristen i en obalanssituation där en kort position förfaller före en lång position. Momentets andra mening är baserat på första stycket i 3 punkten.

Paragrafens *3 mom.* behandlar nettning av marknadspositioner och beredskap för likviditetskrav i anslutning till finansiella positioner. Momentet är baserat på direktivets artikel 83.3 andra stycket. Paragrafens *4 mom.* är baserat på det tredje stycket i samma punkt.

15 §. *Ränterisken i den finansiella balansräkningen.* Skyldigheten enligt denna paragraf att införa system för hantering av ränterisk som påverkar institutets finansiella balansräkning är baserad på direktivets artikel 84. Den preciseras nationellt med ett omnämnande om dokumenterade riktlinjer och processer.

16 §. *Operativ risk.* Paragrafens bestämmelse om skyldigheten att införa metoder för identifiering av operativa risker är baserad på direktivets artikel 85 som preciseras nationellt med ett omnämnande i *1 mom.* om kravet på skriftliga riktlinjer och processer.

Enligt paragrafens *2 mom.* ska kreditinstitutet säkerställa att det har adekvata, trygga och funktionssäkra datasystem för hantering av operativa risker. I paragrafen nämns som exempel datasystem för betalningsförmedling, värdepappershantering och – förvar samt andra datasystem. På dessa ska ställas höga krav om trygghet och funktionssäkerhet. I princip kan åtminstone sådana system anses vara trygga och funktionssäkra som är förenliga med bästa praxis inom branschen, t.ex. när det gäller säkerhetskopiering av information och trygg förvaring av säkerhetskopior, reservsystemen samt skydd mot intrång i datasystem.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 85.2 om skyldigheten att ha beredskaps- och affärskontinuitetsplaner för allvarliga störningar.

17 §. *Likviditetsrisk.* Denna paragraf om skyldigheten att hantera likviditetsrisker är baserad på direktivets artikel 86.1—5.

I paragrafens *1 mom.* som är baserat på artikelns punkter 1 och 3 förutsätts på ett allmänt plan att kreditinstitut ska ha effektiva och tillförlitliga strategier och system. Med system avses som ett över gripande begrepp både datatekniska system och även operativa verksamhetsprinciper, riktlinjer och processer .

Paragrafens *2 mom.* är baserat på artikelns 2 punkt och delvis på 3 punkten, där det uttryckligen hänvisas till att systemen skall vara rätt dimensionerade och effektiva. Momentets tredje mening är en nationell precisering när det gäller dokumentation av riktlinjerna och processerna i överensstämmelse med de krav som nämns i artikel 86.1.

Paragrafens *3 mom.* är baserat på artikelns 4 punkt och *4 mom.* på 5 punkten.

I paragrafens *5 mom.* föreskrivs att ett kreditinstitut som har fått eller ansöker om tillstånd för hypoteksbanksverksamhet ska för hela kreditinstitutets affärsverksamhet uppställa ett kvantitativt mål för hypoteksbanksverksamhetens proportionella andel av hela verksamheten. Om Finansinspektionen i sina tillsynsbedömningar enligt 11 kap. 2 § anser att målet är så högt ställt att det kan äventyra kreditinstitutets affärsverksamhet i andra avseenden än när det gäller refinansiering av hypoteksbanksverksamheten, kan Finansinspektionen i enlighet med 11 kap. 9 § vidta åtgärder för att begränsa maximimålet.

18 §. *Överföring av tillgångar och skulder mellan olika enheter.* Denna paragraf är baserad på direktivets artikel 86.6.

19 §. *Metoder för likviditetsriskreducering.* I denna paragraf som är baserad på direktivets artikel 86.7 nämns exempel på metoder som ett kreditinstitut bör beakta när det gäller hantering av likviditetsrisker.

20 §. *Regelbunden granskning av alternativa scenarier för likviditetspositioner.* Denna paragraf är baserad på direktivets artikel 86.8—10.

I paragrafens *1 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med 8 punkten att ett kreditinstitut minst en gång om året ska granska alternativa scenarier för likviditetspositioner och riskreducering samt se över de antaganden som ligger bakom dessa scenarier. I artikeln nämns som exempel poster utanför balansräkningen och andra ansvarsförbindelser, inklusive sådana som avser specialföretag för värdepapperisering och andra specialföretag gentemot vilka institutet agerar som sponsor eller tillhandahåller ett väsentligt likviditetsstöd. I artikel 83 i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om specialföretag.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med artikelns punkter 8 och 9 om vissa minimikriterier för granskningen av alternativa scenarier.

I paragrafens *3 mom.* som är baserat på punkt 10 i samma artikel förutsätts det att kreditinstitutet justerar sina strategier, interna strategier, verksamhetsprinciper och gränsvärden för likviditetsrisker samt utarbetar effektiva återställningsplaner med beaktande av resultatet av scenerierna.

21 §. *Likviditetsåterställningsplan.* Paragrafens *1 mom.* är baserat på direktivets artikel 86.11. Återställningsplaner i anslutning till försämrad likviditet ska testas minst en gång om året och vid behov uppdateras på grundval av resultatet av de scenarier som avses i 20 § samt förändringar i dem. Av planen ska framgå kreditinstitutets strategi för att återställa likviditeten. Den ska också omfatta tillräckligt detaljerade och tydliga operativa riktlinjer som gör det möjligt att genomföra planen omedelbart. Enligt den nämnda artikeln ska sådana operativa riktlinjer också omfatta planer om innehav av säkerheter som är omedelbart tillgängliga för centralbanksfinansiering, vid behov i en annan stats valuta som kreditinstitutet har exponering mot.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 86.11 och 8 om uppdatering av återställningsplanen.

22 §. *Risk för alltför låg bruttosoliditet.* Paragrafens *1 mom.* är baserat på direktivets artikel 87.1 och föreskriver att ett kreditinstitut ska ha metoder för identifiering, hantering och övervakning av risken för alltför låg bruttosoliditet. I den nämnda punkten i artikeln hänvisas till vad som i artikel 429 i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om bruttosoliditetsgraden.

Paragrafens *2 mom.* är baserat på 2 punkten i samma artikel och ålägger skyldighet att beakta en eventuell ökning av skuldsättningsrisken i det fall att institutets kapitalbas minskar på grund av förväntade eller inträffade förluster. Bedömningen är beroende av hur förlusterna behandlas och periodiseras i bokföringen.

23 §. *Rapportering om räkningar och räkningsmetoder till Finansinspektionen.*

I paragrafen föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att rapportera till Finansinspektionen om resultat av sina beräkningar som utförts genom interna klassificeringsmetoder samt om vilka interna metoder som använts. Paragrafen gäller endast metoder som är godkända enligt EU:s tillsynsförordning och den är anknuten till Finansinspektionens tillsynsplikt enligt 5 § i 11 kap. Paragrafen är baserad på direktivets artikel 78.1.

24 §. *Finansinspektionens befogenhet att utfärda föreskrifter.* I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens rätt att utfärda närmare föreskrifter om vissa skyldigheter enligt detta kapitel och om vilka det är nödvändigt att Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter av teknisk karaktär.

10 kap. **Finansiella förutsättningar**

Allmänna kapitalkrav

1 §. *Kapitalkrav.* Med avvikelse från den gällande lagen föreslås inte längre bestämmelser om kapitalkrav och konsoliderade ka-

pitalkrav eftersom sådana bestämmelser huvudsakligen ingår i EU:s tillsynsförordning. Av denna anledning tas i paragrafens *1 mom.* in endast en hänvisning till nämnda förordning och till de buffertkrav som föreskrivs i detta kapitel. I EU:s tillsynsförordning del tre föreskrivs om minimikapitalkrav.

Utöver vad som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning och i detta kapitel kan Finansinspektionen enligt prövning fastställa buffertkrav enligt 11 kap. 6 § på de villkor som nämns i paragrafen.

I paragrafens *2 mom.* hänvisas för tydlighetens skull till förordningens definition av begreppet kapitalbas samt till att också den konsoliderade kapitalbasen ska beräknas i enlighet med förordningen.

Enligt paragrafens *3 mom.* avses med totalt exponeringsbelopp i detta kapitel detsamma som i EU:s tillsynsförordnings *artikel 92.3*, dvs. ett belopp som i enlighet med nämnda förordning inkluderar riskvägda tillgångar och poster utanför balansräkningen samt den operativa risken beräknad enligt förordningen.

2 §. *Minimikapital.* Denna paragraf motsvarar 44 § i den gällande lagen. Enligt paragrafens 2 mom. ska kreditinstitutets kapitalbas ständigt uppgå till minst det belopp som föreskrivs i 1 mom.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *3 mom.* enligt vilket 2 mom. inte ska tillämpas om kreditinstitutets kapitalbas minskar till följd av ändringar i lag, förordning eller myndighetsföreskrifter. Kreditinstitutet får dock inte dela ut tillgångar till aktie- eller andelsägarna så länge som kapitalbasen underskrider det belopp som föreskrivs i 2 mom.

Buffertkrav

3 §. *Buffertbelopp.* I denna paragraf föreskrivs om buffertkrav som avses i artiklarna 129 och 130 i kreditinstitutsdirektivet. I direktivets artikel 129 och i lagen används benämningen kapitalkonserveringsbuffert (*Capital Conservation Buffer*) och när det är fråga om en sådan kapitalbuffert som avses i artikel 130 används benämningen kontracyklisk kapitalbuffert (*Countercyclical Buffer*). De föreslagna bestämmelserna är baserade på direktivets minimikrav. I direktivets artikel 131 föreskrivs om buffertkrav för globalt systemviktiga institut (*global systemically important institutions, G-SII*) och om andra systemviktiga institut (*other systemically important institutions, O-SII)*.

I paragrafens *1 mom.* konstateras det att ett kreditinstituts minimikapitalkrav omfattar både harmoniserade kapitalkrav som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning och buffertkrav som föreskrivs i detta kapitel. Det totala kapitalkravet utgörs av summan av de kapitalkrav som nämns ovan. Om de kapitalkrav som föreskrivs i detta kapitel underskrids blir följden dock, med avvikelse från kapitalkravet enligt EU:s tillsynsförordning och det buffertkrav enligt prövning som avses i 11 kap. 6 §, endast en sådan begränsning av vinstutdelningen som det föreskrivs närmare om i 10 § i detta kapitel.

I paragrafens *2 mom.* konstateras det att buffertkrav som avses i kapitlet omfattar kapitalkonserveringsbuffertskrav enligt 3 mom., ett kontracykliska buffertkrav enligt 4 mom. och buffertkrav för globalt systemviktiga eller andra systemviktiga institut enligt 5 mom.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs att en kapitalkonserveringsbuffert utgör 2,5 procent av summan av kreditinstitutets riskvägda tillgångar och poster utanför balansräkningen, vilka beräknats i enlighet med föreslagna 1 § 3 mom. Kapitalkonserveringsbufferten fastställs direkt med stöd av lag och är i kraft fortlöpande, vilket innebär att det inte finns något behov att föreskriva närmare om saken. Kapitalkonserveringsbufferten ska täckas med kärnprimärkapital.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs om fastställande av kontracykliska buffertkrav. Ett sådant buffertkrav ska beräknas i enlighet med kapitlets 4—6 § på så sätt att det får utgöra högst 2,5 procent av summan av kreditinstitutets riskvägda tillgångar och poster utanför balansräkningen. Också ett kontracykliskt buffertkrav ska täckas med kärnprimärkapital.

I paragrafens *5 mom.* föreskrivs om buffertkrav för globalt systemviktiga och andra systemviktiga institut. Buffertkrav för globalt

systemviktiga institut ska fastställas enligt 7 § och kan uppgå till högst 3,5 procent av det totala exponeringsbeloppet. Buffertkravet för andra systemviktiga institut fastställs i enlighet med 8 § och kan uppgå till högst 2,0 procent av det totala exponeringsbeloppet. Enligt paragrafens *6 mom.* ska de buffertkrav som föreskrivs i paragrafen tillämpas både på det enskilda kreditinstitutets nivå och på konsoliderad nivå. I del ett i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om principerna för konsolidering. Av förordningen följer att buffertkrav liksom övriga kapitaltäckningskrav i regel ska tillämpas på det yttersta finländska moderföretagets nivå. När det gäller konsoliderade buffertkrav för globalt systemviktiga institut ska ett konsoliderat buffertkrav dock i enlighet med direktivets artikel 131 tillämpas endast på det yttersta moderföretags nivå som är etablerat i en EES-stat.

4 §. *Fastställande av kontracykliska buffertkrav.* I denna paragraf föreskrivs om de allmänna principerna för fastställande av kontracykliska buffertkrav.

Enligt paragrafens *1 mom.* fastställs kontracykliska buffertkrav av Finansinspektionen. Beslut om saken ska fattas kvartalsvis, oberoende av om kapitalkravet ändras eller hålls oförändrat. Med en ändring av kravet avses att det höjs eller sänks, inklusive att det fastställs ett buffertkrav i en situation där ett sådant inte över huvud taget är i kraft, samt att ett tidigare fastställt krav helt och hållet avvecklas. Finansinspektionen ska fatta beslut om saken inom tre kalendermånader efter utgången av varje kvartal.

Enligt momentet ska beslut om buffertkrav beredas i samråd med finansministeriet och Finlands bank, med iakttagande av vad som sägs om saken nedan i samband med förslaget till 3 § 2 mom. 12 punkten i lagen om Finansinspektionen.

Enligt paragrafens *2 mom.* ska ärenden som gäller fastställande eller ändring av buffertkrav, oberoende av de tidsfrister som föreskrivs i 1 mom., tas upp till behandling utan dröjsmål, om finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet eller Finlands bank kräver det eller om Europeiska systemrisknämnden har gett en rekommendation eller varning som är relevant för Finlands finansmarknad.

Enligt paragrafens *3 mom.* ska Finansinspektionen före beslut som avses i 1 mom. höra finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet samt Finlands Bank. Det är i praktiken fråga om att be dessa myndigheter inkomma med yttranden eller ordna ett diskussionstillfälle för representanter för dessa myndigheter, utöver att ärendet behandlas av Finansinspektionens direktion. Av samarbetsförpliktelsen enligt 1 mom. följer dessutom att fastställandet av buffertkrav ska beredas i samråd med finansministeriet och Finlands Bank redan före det formella diskussionsförfarandet.

Enligt paragrafens *4 mom.* träder Finansinspektionens beslut som avses i denna paragraf, så som direktivet förutsätter, i kraft tolv månader efter beslutet, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl bestämmer en tidigare tidpunkt för ikraftträdandet. En sänkning av buffertkravet kan enligt förslaget träda i kraft omedelbart.

I paragrafens *5 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivet om innehållet i beslut som avses i paragrafen och i 6 mom. föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att offentliggöra beslut.

Enligt paragrafens *7 mom.* föreskrivs genom förordning av finansministeriet närmare om uppgifter som ska ingå i ett beslut som avses i denna paragraf och om offentliggörande av beslutet. Avsikten är att de bestämmelser i direktivet som inte har tagits in i lagen ska sättas i kraft genom förordning.

I paragrafens *8 mom.* konstateras för tydlighetens skull att i SSM-förordningen föreskrivs om ECB:s rätt att fastställa buffertkrav som överstiger det kontracykliska buffertkrav som avses i denna paragraf. ECB är emellertid skyldig att i sitt beslut iaktta bestämmelserna i detta kapitel, både i fråga om buffertkravets maximibelopp och i fråga om beslutsförfarandet.

5 §. *Grunderna för fastställande av kontracykliska buffertkrav.* I denna paragraf föreskrivs om omständigheter som Finansinspektionen måste beakta i beslut som avses i 4 §.

Enligt paragrafens *1 mom.* ska kontracykliska buffertkrav i första hand fastställas på grund av hur förhållandet mellan kreditstocken och bruttonationalprodukten utvecklas på lång sikt. Finansinspektionen ska så-

lunda fortlöpande följa utvecklingen av detta nyckeltal så att det i realtid står till Finansinspektionens förfogande när den beslutar om nivån på det kontracykliska buffertkravet. Avsikten är emellertid inte att lagen ska tillämpas så att buffertkrav fastställs mekaniskt enbart på basis av detta nyckeltal. Finansinspektionen ska dock i enlighet med vad som föreslås nedan separat motivera varför detta nyckeltal inte har kunnat användas som huvudsaklig grund för beslutet om buffertkrav.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med vad som sägs ovan om möjligheten att tillämpa också andra grunder än de som avses i 1 mom. när buffertkrav fastställs. Det har inte ansetts vara ändamålsenligt att i lagen precisera dessa alternativa grunder, men enligt det föreslagna momentet ska de så som direktivet förutsätter dock alltid baseras på förhållandet mellan kreditinstitutsbranschens utveckling och samhällsekonomins eller någon av dess sektorers utveckling. Flera grunder kan tillämpas samtidigt och de kan också tillämpas på olika sätt i fråga om olika sektorer av samhällsekonomin eller olika delar av landet. Användningen av sådana alternativa grunder måste dock alltid motiveras separat, så som föreskrivs nedan.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att vid fastställandet av buffertkrav beakta Europeiska systemrisknämndens rekommendationer och varningar, till den del som de berör Finlands finansmarknad. Finansinspektionen måste emellertid i fråga om varje rekommendation bedöma om den är på så sätt viktig för Finlands finansmarknad att den kan beaktas i beslutsfattandet. Också användningen av denna grund måste separat motiveras i beslutet.

Enligt paragrafens *4 mom.* föreskrivs genom förordning av finansministeriet närmare för grunderna av kontracykliska buffertkrav. Genom förordning kan föreskrivas närmare framför allt om beräkning av sådana trendavvikelser som avse i 1 mom.

6 §. *Beaktande av utländska poster vid fastställande av kontracykliska buffertkrav.* I denna paragraf föreskrivs om kontracykliska buffertkravs regionala dimension. Paragrafen ska tillämpas på kreditinstitut som har tillgångar eller poster utanför balansräkningen i andra länder än Finland. Var posterna är belägna bestäms i enlighet med Europeiska bankmyndighetens tekniska regleringsstandarder. Vid tillämpning av bestämmelsen ska branschernas avdel av kapitalkravet för operationella risker jämställas med balansposter.

På sådana tillgångar i utlandet som avses i paragrafen ska tillämpas den kapitalkravsnivå som gäller i den stat där tillgången är belägen. Nivån enligt värdstatens lagstiftning ska tillämpas oberoende av om den överskrider miniminivån enligt direktivet. Det sammanlagda buffertkravet för ett kreditinstitut beräknas så att det i fråga om varje stat beräknade buffertkravet multipliceras med de i landet i fråga belägna tillgångarnas relativa andel av summan av kreditinstitutets samtliga tillgångar, varefter alla värdstaters på detta sätt erhållna kapitalkravsandelar räknas ihop.

Om ett kreditinstitut har tillångar eller poster utanför balansräkningen i en sådan stat utanför EES där det inte föreskrivs om buffertkrav som avses i denna paragraf, ska buffertkravet i alla avseenden beräknas enligt finsk lag. Vid tillämpning av bestämmelsen är det dock skäl att beakta Europeiska systemriskkommitténs eventuella rekommendationer om saken.

7 §. *Buffertkrav för globalt systemviktiga institut.* I denna paragraf föreskrivs om buffertkrav för globalt systemviktiga institut som avses i direktivets artikel 131. Buffertkrav som avses i paragrafen ska tillämpas utöver sådana buffertkrav som föreskrivs ovan i detta kapitel.

I paragrafens *1 mom.* föreskrivs att med globalt systemviktiga kreditinstitut i denna paragraf avses kreditinstitut vars fallissemang kan äventyra det globala finansiella systemets stabilitet. I direktivet definieras inte begreppet globalt systemviktiga institut, utan tillsynsmyndigheten ska i överensstämmelse med de grunder som föreskrivs i direktivet bedöma om ett kreditinstitut är globalt systemviktigt. Bestämmelsen kommer i praktiken att tillämpas på multinationella bankkonglomerat som utses av Baselkommittén för banktillsyn. Eftersom tillämpningsområdet i praktiken bestäms med det internationella samarbetet som utgångspunkt föreslås inte någon närmare definition i lagen.

Enligt paragrafens *3 mom.* ska buffertkravet beräknas endas på det yttersta i en EES-stat belägna moderföretagets konsoliderade finansiella ställning. På nivån av ett enskilt kreditinstitut ska buffertkravet i enlighet med 2 mom. tillämpas endast då kreditinstitutet inte har något sådant moderföretag som avses ovan. Kravet ska liksom övriga buffertkrav täckas med kärnprimärkapital och i likhet med övriga kapitalkrav beräknas som en procentandel av de riskvägda tillgångarna och posterna utanför balansräkningen.

Enligt paragrafens *4 mom.* ska Finansinspektionen dela in de kreditinstitut som avses i paragrafen i sex klasser, så att på den lägsta klassen inte tillämpas något buffertkrav alls och på den följande klassen tillämpas ett buffertkrav på 1,0 procent. På varje följande klass, med undantag för den högsta, ska tillämpas ett 0,5 procent högre krav än på den närmast föregående klassen.

I paragrafens *5 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivet att Finansinspektionen på sina webbsidor för varje kreditinstitut som avses i paragrafen ska offentliggöra de koefficienter som ska tillämpas med stöd av denna paragraf och därav följande buffertkrav som en procentandel enligt 4 mom. Bestämmelsen begränsar inte Finansinspektionens rätt att offentliggöra också ytterligare information.

Enligt paragrafens *6 mom.* föreskrivs i Europeiska kommissionens förordning närmare om tillämpning av denna paragraf.

Beslut som avses i denna paragraf ska enligt de ändringar i lagen om Finansinspektionen som behandlas längre fram i denna motiveringstext fattas av Finansinspektionens direktion.

8 §. *Buffertkrav för andra systemviktiga institut.* I denna paragraf föreskrivs likaså i överensstämmelse med direktivets artikel 131 om buffertkrav för andra systemviktiga institut än sådana som avses i 7 §. Buffertkravet ska beräknas enligt motsvarande principer som det buffertkrav som avses i 7 §.

Enligt paragrafens *1 mom.* ska paragrafen tillämpas endast på kreditinstitut vars balansomslutning uppgår till minst en miljard euro och vars fallissemang skulle äventyra stabiliteten på Finlands eller någon annan EU-stats finansmarknad.

Enligt paragrafens *2 och 3 mom.* ska buffertkravet beräknas på samma sätt som det buffertkrav som avses i 7 §, dock så att kravet ska tillämpas också på en sådan finländsk finansiell företagsgrupp som står under en annan EES-stats tillsyn.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som i 7 § 4 mom. om klassificering av kreditinstitut som avses i paragrafen. Kreditinstituten ska enligt denna bestämmelse delas in i fem klasser så att buffertkravet i den lägsta klassen är 0 procent och därefter stegvis 0,5 procent så att buffertkravet i den högsta klassen är 2,0 procent.

I paragrafens *5 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivet om de grunder på vilka klassificeringen enligt 4 mom. ska göras. Enligt momentet ska Finansinspektionen i överensstämmelse med direktivet för varje grund fastställa en kvantitativ mätare varmed klassificeringen utförs. Avsikten är att momentet ska tillämpas i enlighet med de närmare anvisningar som Europeiska bankmyndigheten utfärdar.

I paragrafens *6 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som i 7 § 5 mom. offentliggörande av klassificeringen.

I paragrafens *7 mom.* föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att genom ett separat beslut fastställa en eventuell ändring av en klassificering i enlighet med 4 mom. samt huruvida ett institut på basis av den kvantitativa gräns som anges i 1 mom. hör till tillämpningsområdet för paragrafen. Om de krav som gäller institutet skärps till följd av beslutet ska Finansinspektionen i beslutet ange en övergångstid på minst sex månader inom vilken kraven ska uppfyllas. Övergångstiden gäller också tillämpning av de bestämmelser i 7—9 kap. vilkas tillämpningsområde sammanhänger med denna paragraf.

9 §. *Samordning av buffertkrav för systemviktiga institut.* I denna paragraf föreskrivs om samordning av buffertkrav som avses i 7 och 8 §. Det är skäl att samordna kraven i synnerhet i en situation där den tillsynsmyndighet i en annan EES-stat som ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp, för hela den finansiella företagsgruppen har fastställt ett buffertkrav enligt 7 § och Finansinspektionen dessutom för en sådan finansiell företagsgrupps finländska undergrupp har

fastställt ett sådant buffertkrav som avses i 9 §. I en sådan situation ska endast det högre av dessa av dessa buffertkrav tillämpas.

10 §. *Underskridande av buffertkrav*. På underskridande av buffertkrav ska enligt *1 mom*. med avvikelse från föreslagna 11 kap. 8 § tillämpas begränsning av vinstutdelningen enligt denna paragraf.

Enligt paragrafens *2 mom*. ska vinstutdelningsbegränsningen bestämmas på basis av momentets tabell utifrån den relativa skillnaden mellan kapitalbufferten och kreditinstitutets kapitaltäckning.

I paragrafens *3 mom*. föreskrivs om kreditinstitutets skyldighet att upprätta en plan varav framgår vilka åtgärder kreditinstitutet ämnar vidta om det inte uppfyller buffertkravet. Planen ska tillställas Finansinspektionen inom fem vardagar, eller med Finansinspektionens tillstånd inom 10 dagar, från det att kreditinstitutet har konstaterat underskridningen. På planen ska i övrigt tillämpas vad som föreskrivs i 11 kap. 7 §.

I den föreslagna paragrafens *4 mom*. föreskrivs att om kreditinstitutet inte inom den tidsfrist som nämns i 3 mom. har tillställt Finansinspektionen en plan som uppfyller de i momentet angivna förutsättningarna, kan Finansinspektionen ålägga kreditinstitutet ett buffertkrav enligt 11 kap. 6 §. Ett buffertkrav som avses i momentet får inte överskrida det belopp som räcker för uppfylla det sammanlagda beloppet av kapitalkravet enligt EU:s tillsynsförordning och det buffertkrav som fastställts i enlighet med detta kapitel.

I paragrafens *5 mom.* föreskrivs om Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter. Enligt bestämmelsen kan Finansinspektionen utfärda närmare föreskrifter om skyldigheten att i enlighet med 2 mom. stärka kapitalbasen och om sådana rapporter till Finansinspektionen som behövs för tillsynen samt om de krav som ställs på innehållet i en plan som avses i 3 mom. Av föreslagna 11 kap. 14 § följer att bestämmelserna ska inskränkas till att gälla vad som är nödvändigt för att genomföra direktivets bestämmelser.

Övriga krav på finansiell ställning.

11 §. *Exponeringar mot kunder.* Med avvikelse från den gällande lagen föreskrivs inte längre om begränsning när det gäller stora exponeringar, eftersom det finns bestämmelser om saken i EU:s tillsynsförordning. Av denna anledning tas i paragrafens 1 mom. in endast en hänvisning till den nämnda förordningen.

Enligt artikel 493 i EU:s tillsynsförordning kan medlemsstaterna under den övergångstid som nämns i artikeln besluta om tillämpning av sådana undantag som avses i artikeln. I *2 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med den gällande lagen om möjligheten att genom förordning av finansministeriet göra undantag. Förordningen ska vara i kraft till dess att EU:s tillsynsförordning med stöd av justeringsklausulen i EU:s tillsynsförordnings artikel 507 eventuellt ändras i detta avseende, dock senast till 2.1.2029.

I paragrafens *3 mom*. uppställs dock ett särskilt tilläggskrav som gäller tillämpning av underpunkt c i den nämnda artikeln, utöver vad som i finansministeriets förordning som avses i 2 mom. föreskrivs om förutsättningarna för undantag. Den nämnda punkten gäller finansiella företagsgruppers interna poster som enligt den nämnda punkten i artikeln får lämnas utanför de begränsningar som gäller i fråga om stora exponeringar. I momentet förutsätts till denna del Finansinspektionens tillstånd, om en sådan intern exponering är riktad mot ett annat företag inom den finansiella företagsgruppen än mot ett dotterföretag till det kreditinstitut som är föremål för begränsningen. Det kan vara nödvändigt att tillämpa strängare krav på exponeringar mot dotterföretagets moderföretag eller mot moderföretagets övriga dotterföretag, i synnerhet när det är fråga om gränsöverskridande finansiella företagsgrupper vilkas finländska kreditinstitut har exponeringar mot utländska företag inom den finansiella företagsgruppen. I en sådan situation är Finansinspektionens möjligheter att övervaka exponeringarna betydligt mindre än när det gäller exponeringar mot inhemska företag i den finansiella företagsgruppen.

12 §. *Offentliggörande av information om finansiell ställning*. Med avvikelse från den gällande lagen föreslås inte längre någon bestämmelse om skyldighet att offentliggöra information om den finansiella ställningen, eftersom det finns bestämmelser om saken i EU:s tillsynsförordning. I den föreslagna paragrafens *1 mom*. endast hänvisas därför till

den nämnda förordningen. I förordningens del åtta föreskrivs om skyldigheten att offentliggöra information.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 89 om kreditinstituts skyldighet att offentliggöra information om varje land där kreditinstitutet bedriver verksamhet samt om antalet anställda, den sammanlagda avkastningen, vinsten eller förlusten före skatt, den sammanlagda inkomstskatten och om mottaget offentligt kapitalstöd. Informationen ska lämnas antingen i samband med bokslutet eller i verksamhetsberättelsen. Den information som avses i paragrafen ska i överensstämmelse med direktivet ingå i revisionen på samma sätt som årsredovisningen och noterna. Avsikten är att momentet ska tillämpas till dess att det eventuellt tas in bestämmelser om saken i bokföringslagen eller en EU-förordning.

Enligt paragrafens *3 mom.* ska uppgifter om den sammanlagda vinsten eller förlusten före skatt i fråga om varje land rapporteras på koncernnivå, i tillämpliga delar med iakttagande av principerna för upprättande av koncernbokslut.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 90 om kreditinstitutets skyldighet att i sin årsberättelse offentliggöra uppgifter om avkastningen (*nyckeltalet ROA*) som beräknas på det sätt som föreskrivs i nämnda artikel.

Enligt paragrafens *5 mom.* ska Finansinspektionen årligen rapportera information enligt 2 mom. till kommissionen.

Närmare bestämmelser

13 §. *Finansinspektionens befogenhet att utfärda föreskrifter.* I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens rätt att utfärda närmare föreskrifter om beräkning av buffertkrav enligt detta kapitel och om skyldigheten att rapportera om buffertkrav samt om närmare definition av information som avses i 12 §. Till övriga delar föreskrivs i EU:s tillsynsförordning om regelbunden rapportering om kreditinstituts finansiella ställning.

11 kap. Tillsyn över finansiell ställning

Uppföljning av finansiella verksamhetsförutsättningar

1 §. *Rapporteringsskyldighet.* Denna paragraf motsvarar 84 § i den gällande lagen. Med avvikelse från den gällande lagen föreskrivs inte längre om skyldighet att rapportera om kapitalkrav och stora exponeringar, eftersom det finns bestämmelser om saken i EU:s tillsynsförordning. Den föreslagna paragrafen ska därför tillämpas endast på buffertkrav som avses i 10 kap. 3 §.

2 §. *Solvens- och likviditetsbedömning.* I paragrafens *1 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 97* och huvudsakligen på motsvarande sätt som i den gällande lagens 85 § 1 mom. om Finansinspektionens skyldighet att göra en bedömning av tillsynsobjektens finansiella ställning och riskhantering i kvalitativt hänseende (nedan *tillsynsbedömning*). Med avvikelse från den gällande lagen behöver en tillsynsbedömning av samtliga tillsynsobjekt inte göras varje år, utan bedömningsfrekvensen ska anpassas till verksamhetens art, omfattning och komplexitet samt till kreditinstitutet relevans för stabiliteten på den globala finansmarknaden. Kreditinstitutets betydelse för det globala finanssystemet ska bedömas bl.a. med beaktande av vad som i artikel 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, nedan *Europeiska banktillsynsförordningen*, föreskrivs om Europeiska bankmyndighetens skyldighet att i samråd med Europeiska systemrisknämnden definiera risker som är relevanta för finansmarknadens stabilitet.

Paragrafens *2 mom.* stämmer överens med direktivets *artikel 98* och huvudsakligen med 85 § 2 och 3 mom. i den gällande lagen.

I momentets *1 punkt* föreskrivs i överensstämmelse med *artikel 98.1 a och g* om beaktande av kreditinstitutets stresstest i tillsynsbedömningen. Det föreslagna momentet gäller stresstest som med stöd av *artikel 177* i

EU:s tillsynsförordning har genomförts av kreditinstitut som använder en av Finansinspektionen godkänd intern metod för bedömning av kapitalkravet för kreditrisk. Dessutom gäller momentet kreditinstitut som beräknar kapitalkravet för handelslagret med den interna metod som avses i förordningens del tre kapitel IV stycke 5. Punkten motsvarar den gällande lagen.

I momentets *2 punkt* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 98.1 b, f och h* om Finansinspektionens skyldighet att utsträcka tillsynsbedömningen till motpartsriskernas geografiska spridning samt hanteringen av eventuella spridningseffekter i samband med riskhanteringen. Denna punkt motsvarar den gällande lagen.

I momentets *3 punkt* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 98.1 c* att tillsynsbedömningen ska omfatta principerna för hantering av restrisker som orsakas av användning av metoder för riskreducering. Denna punkt motsvarar den gällande lagen.

I momentets *4 punkt* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 98.1 d och 3* att tillsynsbedömningen ska omfatta kapitalbaskravet för exponeringar som orsakas av värdepapperiserade poster. Särskild uppmärksamhet ska befästas på inverkan av transaktioner som innebär att för kreditinstitutet eventuellt återstår en direkt eller indirekt exponering som orsakas av sådana poster. Denna punkt motsvarar den gällande lagen.

I momentets *5 punkt* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 98.1 e* att tillsynsbedömningen ska omfatta likviditetsrisker. De i momentet avsedda principer ska bland annat ta hänsyn till olika riskscenarier, metoder för minskning av likviditetsrisker liksom likviditetsbuffertars storlek och struktur. Med avvikelse från den gällande lagen ska det också tas hänsyn till eventuella inverkan på finansieringssystemets stabilitet i de EES-stater där kreditinstitutet bedriver verksamhet.

I momentets *6 punkt* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 98.4* att tillsynsbedömningen åtminstone ska omfatta frågan om handelslagret har värderats tillräckligt försiktigt, så att kreditinstitutet inte drabbas av väsentliga förluster om det inom en kort tid måste avyttra eller säkra sina positioner i handelslagret. Denna punkt motsvarar den gällande lagen.

I momentets *7 punkt* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 98.6* att tillsynsbedömningen ska omfatta en beräkning av de sammanlagda riskvägda tillgångarna i balansräkningen på basis av bruttosoliditetsgraden, risken för alltför låg bruttosoliditet, systemrisken och andra indikatorer på balansrisker. Med bruttosoliditetsgrad avses ett procenttal enligt *artikel 429* i EU:s tillsynsförordning. Motsvarande krav föreskrivs inte i den gällande lagen.

I momentets *8 punkt* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 98.1 i* att tillsynsbedömningen ska omfatta kreditinstitutets affärsmodell. I den gällande lagen ingår ingen motsvarande bestämmelse.

I momentets *9 punkt* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 98.7 att tillsynsbedömningen ska omfatta principerna för kreditinstitutets förvaltning samt styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens förutsättningar att utföra sitt uppdrag. Motsvarande bestämmelse ingår inte i den gällande lagen.

I paragrafens *3 mom*. föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 98.5* och den gällande lagen att Finansinspektionen ska vidta sådana åtgärder som avses i 6 eller 10 § om utfallet av en ränterisk kan leda till att kreditinstitutets kapitalbas minskar med mer än 20 procent. Med avvikelse från den gällande lagen ska möjligheten för att kapitalbasen minskar bedömas på grund av ett scenario att räntenivån plötsligt sjunker mer än 200 baspunkter.

I paragrafens *4 mom*. föreskrivs att Finansinspektionen är skyldig att främja den interna kontrollen av kundernas kreditvärdighet och användningen av interna kreditbetyg vid kapitalutvärderingen. Momentet motsvarar i fråga om kontrollen av kundernas kreditvärdighet direktivets *artikel 77* och i fråga om likviditetshanteringen *artikel 98.2*. I fråga om likviditetshanteringen är syftet med artikeln att minska i synnerhet kreditinstitutens användning av externa kreditbetyg.

Enligt lagen åläggs kreditinstituten inte direkt att utveckla sådana interna metoder som avses i paragrafen. Finansinspektionen ska

dock i sin bedömning enligt paragrafen fästa avseende bl.a. vid frågan om kreditinstitutens interna kontroll av kundernas kreditvärdighet är tillräckligt utvecklad för att de inte i allt för hög grad ska vara beroende av externa kreditbetyg, och om deras interna metoder motsvarar bästa praxis som inom branschen allmänt tillämpas i verksamhet av motsvarande typ.

I lagen föreslås inte någon mot direktivets *artikel 110* svarande bestämmelse om att Finansinspektionen vid tillämpning av nämnda bestämmelse årligen ska göra en sådan bedömning av värdepapper som omfattas av undantaget som avses i denna paragraf, eftersom skyldigheten att göra den nämnda bedömningen direkt följer av föreslagna 1 mom.

3 §. *Tillsynsprogram*. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 99* om Finansinspektionens skyldighet att upprätta ett årligt tillsynsprogram. Motsvarande bestämmelse ingår inte i den gällande lagen.

Enligt paragrafens *1 mom*. ska av programmet uttryckligen framgå vilka kreditinstitut som kommer att bli föremål för effektiviserad tillsyn enligt 3 mom. samt vilka inspektioner som kommer att utföras i kreditinstituten samt i deras utländska filialer och dotterbolag. Däremot behöver i tillsynsprogrammet inte tas in något omnämnande om tillsyn som baseras på regelbunden rapportering.

Enligt paragrafens *2 mom*. ska i det årliga tillsynsprogrammet alltid anges kreditinstitut som avses i 1 och 2 punkten. Däremot kan Finansinspektionen enligt prövning utsträcka det årliga tillsynsprogrammet till andra kreditinstitut.

I paragrafens *3 mom*. föreskrivs om effektiverad tillsyn över kreditinstitut som enligt det tillsynsprogram som avses i 1 mom. anses kräva effektiviserad tillsyn. Finansinspektionen kan i sådana fall som avses i momentet använda en eller flera av de kontrollmetoder som nämns i momentet.

4 §. *Stresstester*. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 100* om Finansinspektionens skyldighet att göra stresstester till stöd för tillsynsbedömning enligt föreslagna 2 §. I praktiken styrs stresstesterna och de metoder som används i samband med dem i stor utsträckning av Europeiska bankmyndighetens anvisningar.

5 §. *Löpande tillsyn över interna metoder*. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artiklar 78 och 101* om Finansinspektionens skyldighet att övervaka kreditinstitutens interna metoder. Den föreslagna paragrafen gäller metoder för vilka innan de tas i bruk i enlighet med EU:s tillsynsförordning ska utverkas Finansinspektionens tillstånd.

Finansinspektionen ska enligt den föreslagna paragrafens *1 mom*. med jämna mellanrum granska att kreditinstituten fortfarande uppfyller tillståndsförutsättningarna. Finansinspektionen ska vid tillämpningen av paragrafen särskilt fästa avseende vid situationer där det efter att tillståndet beviljats skett betydande förändringar i kreditinstitutets affärsverksamhet eller produkturval. Finansinspektionen ska se till att tillståndsvillkoren är uppfyllda och dessutom övervaka att de metoder som används i övrigt är adekvata och tidsenliga. Vid bedömningen av frågan om en metod är adekvat ska det bl.a. beaktas om metoden i tillräckligt väl täcker kreditinstitutets samtliga risker på det sätt som avses i direktivets artikel 101.1—3.

Om ett kreditinstitut använder en metod som inte uppfyller tillståndsvillkoren eller som inte annars är tillräckligt effektiv eller förenlig med kraven, ska Finansinspektionen enligt *2 mom*. kräva att kreditinstitutet inom utsatt tid ändrar metoden i de avseenden som Finansinspektionen kräver. Om kreditinstitutet efter tidsfristen fortfarande inte uppfyller de krav som ställs på metoden ska Finansinspektionen återkalla tillståndet. Dessutom ska Finansinspektionen kräva ändringar om tillämpningen av en metod på en sådan referensportfölj som avses i 3 mom. visar att tillämpningen av metoden leder till resultat som avsevärt avviker från andra kreditinstituts resultat. I paragrafen föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 78.5 att Finansinspektionen vid bedömningen ska beakta de mål som ställts för användningen av interna metoder. Enligt den nämnda punkten i direktivet innebär detta framför allt att Finansinspektionen inte får kräva att kreditin-

stituten standardiserar sina metoder. Tillämpningen av bestämmelsen får inte heller ge upphov till flockbeteende på marknaden eller skapa felaktiga incitament för kreditinstituten.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 78* om ett kreditinstituts skyldighet att i enlighet med den internmetod som kreditinstitutet använder beräkna kapitalbaskravet för en referensportfölj som fastställts av Europeiska bankmyndigheten. Enligt den nämnda artikeln ska Europeiska bankmyndigheten föreslå tekniska standarder för definition av referensportföljen. Syftet med bestämmelsen är att hjälpa tillsynsmyndigheten att bedöma tillförlitligheten av de interna metoder som ett kreditinstitut tillämpar, som en del av den kontinuerliga tillsyn av de interna metoderna som avses i 1 mom.

Finansinspektionen ska enligt 16 § utfärda bestämmelser om rapportering av information som avses i paragrafen. Till den del som rapporteringsskyldigheten definieras i Europeiska bankmyndighetens tekniska standarder med stöd av den nämnda artikeln, kan Finansinspektionen dock inte utfärda föreskrifter som avviker från dessa standarder.

Enligt paragrafens *4 mom.* ska paragrafen inte tillämpas på interna metoder för beräkning av operativ risk.

6 §. *Buffertkrav enligt prövning.* I denna paragraf föreskrivs huvudsakligen i överensstämmelse med den gällande lagens 86 § om Finansinspektionens rätt att för kreditinstitut fastställa buffertkrav enligt prövning. Bestämmelsen är baserad på direktivets *artiklar 102, 104 och 142.*

Buffertkrav som avses i paragrafen ska, liksom för närvarande, baseras på Finansinspektionens tillsynsbedömning enligt 2 §. Liksom enligt den gällande lagen får ett buffertkrav fastställas för högst tre år åt gången, varefter behovet av en kapitalbuffert senast måste omprövas. Det i paragrafen avsedda buffertkravet ska enligt 1 mom. täckas med kärnprimärkapital. Finansinspektionen måste bedöma behovet av att fastställa ett buffertkrav i enlighet med den allmänna proportionalitetsprincipen på så sätt att ett buffertkrav kan fastställas om kreditinstitutets kapitalbas inte räcker för att uppfylla kapitalkravet på ett mindre kostnadskrävande sätt.

Enligt paragrafens *1 mom. 1 punkten* kan Finansinspektionen fastställa ett buffertkrav för det första om kreditinstitutets kapitalbas inte räcker för att uppfylla det kapitalbehov som kreditinstitutet enligt 10 kap. 9 § har beräknat för sin totalexponering, eller om kreditinstitutet på grund av brister i den interna kontrollen eller riskhanteringen har bedömt sitt kapitalbehov på ett väsentligen bristfälligt eller felaktigt sätt. Punkten stämmer överens med direktivets *artikel 104.2 a*. Med avvikelse från den gällande lagen kan ett buffertkrav fastställas också då ett kreditinstitut inte uppfyller de krav som i *artikel 393* i EU:s tillsynsförordning ställs på hantering av stora exponeringar och kreditinstitutet av den anledningen inte har en tillräcklig kapitalbas för stora exponeringar. Punkten täcker också kraven i direktivets *artikel 101*, dvs. att tillsynsmyndigheten kan fastställa buffertkrav i situationer där de av prövning beroende interna modeller som kreditinstitutet använder för solvensberäkning inte uppfyller tillståndsvillkoren eller modellerna annars i väsentliga avseenden visar sig vara felaktiga eller bristfälliga. Punkten täcker likaså, på det sätt som avses i direktivets *artikel 101.4*, situationer där Finansinspektionen med stöd av 2 § 6 punkten har gjort bedömningen att kreditinstitutets handelslager inte har värderats tillräckligt försiktigt. Tillämpningen av punkten ska baseras på en sådan tillsynsbedömning som avses i 2 § eller en bedömning på andra grunder som fastställts på förhand.

I momentets *2 punkt* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 102* att Finansinspektionen kan fastställa ett buffertkrav också i det fall att ett stresstest som avses i 4 § visar att förluster som eventuellt orsakats av kreditinstitutet leder till att kreditinstitutets kapitalbas under de följande 12 månaderna sannolikt underskrider det belopp som krävs enligt lagen. Med lagstadgat kapitalkrav avses buffertkrav enligt 10 kap. i denna lag, kapitalkrav enligt EU:s tillsynsförordning samt sådana buffertkrav enligt prövning som avses i denna paragraf. Punkten täcker in också den situation som avses i direktivets *artikel 104.2 f.* Det har emellertid ansetts ändamålsenligt att utsträcka möjlighe-

ten att fastställa buffertkrav enligt denna paragraf också till andra situationer än sådana som nämns i punkten, dvs. då stresstestresultatet talar för att buffertkrav ska fastställas. Eftersom det i samtliga situationer som avses i punkten är fråga om bedömning av sannolikheten för framtida förluster, är det ändamålsenligt att avgränsa den period som bedömningen avser så att den utöver de situationer som nämns i direktivets artikel 102 uppgår till 12 månader i fråga om alla situationer som nämns i denna punkt.

I *2 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 104.2 b att buffertkrav enligt prövning kan fastställas också om kreditinstitutet har sådana tillgångar eller åtaganden utanför balansräkningen som är förenade med risker för vilka det inte har fastställts några kapitalbaskrav i denna lag eller i EU:s tillsynsförordning eller om det har exponeringar för vilka har fastställts uppenbart otillräckliga kapitalkrav. Med beaktande av de begränsningar i fråga om affärsverksamhet som är tillåten för kreditinstitut som föreskrivs i 5 kap. samt med beaktande av dimensioneringen av den gällande lagstiftningen, kan det bli aktuellt att tillämpa denna punkt endast i exceptionella situationer, t.ex. då ett finansinstitut som är dotterföretag till ett kreditinstitut vid sidan av sin huvudsakliga verksamhet tar finansiella risker som är betydande med tanke på kreditinstitutets gruppbaserade finansiella ställning, exempelvis på råvarumarknaden, eller om kapitalkraven enligt lagen och EU-förordningen när de fastställdes baserades på antaganden som senare visat sig vara felaktiga i väsentliga avseenden. En förutsättning för att fastställa eller höja ett kapitalkrav är då att sådana risker dels kan identifieras på ett tillförlitligt sätt och dels också mätas så tillförlitligt så att en bedömning av kapitalkravets rimlighet är möjlig.

Av de allmänna principerna för omfattningen av tillsynsmyndighetens prövningsrätt följer att det ansetts vara problematiskt att i finsk lag sätta i kraft direktivets *artikel 104.2 c och e* som sådan. Av den anledningen föreslås i överensstämmelse med den gällande lagen att kriteriet i nämnda punkt c inte ska tillämpas, dvs. kriteriet enligt vilket buffertkrav kan fastställas oberoende av övriga ovan nämnda kriterier enbart på den grunden att en tillräcklig kapitalbas annars inte kan tryggas. Däremot ska denna princip på motsvarande sätt som i den gällande lagen beaktas i den föreslagna paragrafen som en allmän begränsning gällande tillämpning av övriga kriterier. Ett sådant buffertkrav som avses i paragrafen kan sålunda fastställas endast om övriga tillsynsmetoder, exempelvis åläggande av kreditinstitut att ändra sina interna modeller, eller förbjudande av affärsverksamhet som är förenad med risker som kreditinstitutet inte kan hantera, inte räcker för att säkerställa att kreditinstitutets kapitalbas är tillräcklig. Punkt e som det hänvisas till ovan, enligt vilket ett buffertkrav kan fastställas alltid då det är sannolikt att riskerna kommer att underskattas, föreslås inte bli genomförd i lagen eftersom den i praktiken skulle göra de i paragrafen nämnda särskilda grunderna överflödiga. Den nämnda punkten ska sålunda i praktiken tillämpas i anslutning till momentets 1 punkt, i överensstämmelse med de där nämnda principerna.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med gällande lag att buffertkrav enligt paragrafen, på de grunder som föreskrivs i paragrafen kan fastställas också på basis av ett kreditinstituts gruppbaserade finansiella ställning.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 104.3* om omständigheter som Finansinspektionen ska beakta när den fastställer buffertkrav enligt paragrafen. Av paragrafen följer att Finansinspektionen i sitt beslut om åläggande av buffertkrav ska kunna motivera beslutet med minst en av de grunder som nämns i momentet.

7 §. *Skyldighet att öka kapitalbasen.* Denna paragraf motsvarar huvudsakligen 87 § i gällande lag. Med avvikelse från den gällande lagen ska ett kreditinstitut för Finansinspektionen lägga fram en särskild åtgärdsplan varav framgår hur kreditinstitutet har för avsikt att förbättra sin ekonomiska ställning upp till den nivå som lagen kräver. En sådan plan som avses i paragrafen motsvarar en återhämtningsplan enligt direktivets *artikel 74* till dess att det närmare föreskrivs om planen i rekonstruktionsdirektivet som är under beredning.

8 §. *Utdelningsrestriktioner som föranleds av kapitalbasen*. Denna paragraf motsvarar 88 § i gällande lag. I föreslagna 10 kap. 10 § föreskrivs dock med avvikelse från denna paragraf i överensstämmelse med direktivets *artikel 141* om sådana proportionella utdelningsrestriktioner som avses i den nämnda artikeln i en situation där kreditinstitutet endast underskrider det sammanlagda buffertkrav som avses i det nämnda kapitlet.

9 §. *Specifika likviditetskrav*. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 105 om Finansinspektionens rätt att ställa likviditetskrav på kreditinstitut, utöver vad som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning.

Enligt paragrafens *1 mom*. ska Finansinspektionen, om det inte annars är möjligt att säkerställa ett kreditinstituts likviditet, ställa tilläggskrav på kreditinstitutets likvididet. Denna krav kan omfatta antingen processer för hantering av likviditetsrisker eller en kvantitativ likviditetsbuffert. En förutsättning för tillämpning av paragrafen är att Finansinspektionen på basis av en bedömning enligt 2 § anser att hanteringen av kreditinstitutets likviditet är förenad med brister som äventyrar kreditinstitutets förmåga att ansvara för sina förpliktelser.

Enligt paragrafens *2 mom*. ska Finansinspektionen på motsvarande sätt som enligt 6 § i detta kapitel minst vart tredje år ompröva de tilläggskrav som avses i paragrafen.

Enligt paragrafens *3 mom*. kan sådana ytterligare krav som avses i paragrafen ställas också på basis av ett kreditinstituts gruppbaserade finansiella ställning, om de allmänna förutsättningar som föreskrivs i paragrafen är uppfyllda.

I paragrafens *4 mom*. föreskrivs på motsvarande sätt som i 6 § om omständigheter som Finansinspektionens beslut enligt denna paragraf ska baseras på.

10 §. *Finansinspektionens övriga särskilda befogenheter vid tillsynen över soliditet och likviditet*. I denna paragraf föreskrivs om sådana andra befogenheter än de som beskrivs ovan som Finansinspektionen ska ha med stöd av direktivets *artikel 104.1*. På grund av omfattningen av myndighetens prövningsrätt och på grund av de allmänna krav som ställs på avgränsningen av de särskilda befogenheterna kan Finansinspektionen enligt förslaget utöva sina befogenheter enligt paragrafen endast på de grunder som föreskrivs i 6 § 4 mom. I enlighet härmed ska utövandet av befogenheterna baseras på brister som konstaterats i samband med en bedömning enligt 2 § och som gäller kreditinstitutets förvaltning, interna kontroll, riskhantering eller kapitaltäckning, stora exponeringar mot kunder eller likviditetshantering, med beaktande av de risker som bristerna innebär för finansmarknadens stabilitet.

I paragrafens *1 punkt* föreskrivs på motsvarande sätt som i gällande lag om Finansinspektionens rätt att begränsa ett kreditinstituts ersättningar. Punkten är baserad på direktivets artikel 104.1 g.

I paragrafens *2 punkt* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 104.1 j om Finansinspektionens rätt att kräva mer frekvent och detaljerad regelbunden rapportering än kreditinstitutet annars skulle vara skyldig att tillhandahålla.

I 9 § föreskrivs om Finansinspektionens befogenhet att ställa sådana kvantitativa och kvalitativa krav på kreditinstituts likviditet som avses i direktivbestämmelsens underpunkt k.

I paragrafens *4 punkt* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 104.1 l om Finansinspektionens rätt att ställa strängare krav på offentliggörande av information om kreditinstitutets finansiella ställning än de som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning.

I lagen föreskrivs inte om andra särskilda tillsynsbefogenheter enligt direktivets *artikel 104.1* än de som föreskrivs i detta kapitel.

Rätten att i enlighet med direktivets artikel 104.1 b kräva kvalitativa förbättringar i ett kreditinstituts förvaltning, interna kontroll eller riskhantering ingår delvis i 4 § i detta kapitel och i 33 § i lagen om Finansinspektionen, där det föreskrivs om verkställighetsförbud och rättelseuppmaning. Den befogenhet som avses i direktivets artikel 104.1 d och h kvarstår, liksom även befogenheten att fastställa buffertkrav enligt denna paragraf. Punkterna e och f har delvis genomförts i 28 § i lagen om Finansinspektionen, dvs. i bestämmelsen om begränsning av ledningens verksamhet för viss tid, och delvis i ovan

nämnda 33 §, medan punkt i har genomförts i 5 § i detta kapitel.

11 §. *Samtidig tillämpning av befogenheter på flera kreditinstitut.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets *artikel 103* om möjligheten att tillämpa buffertkrav enligt prövning och om samtidig tillämpning av sådana särskilda befogenheter som avses i detta kapitel på flera kreditinstitut, utan att den baseras på att en tillsynsbedömning enligt 2 § har gjorts i fråga om varje kreditinstitut. Enligt paragrafen kan åtgärder som på basis av en tillsynsbedömning enligt 2 § har riktats mot ett kreditinstitut riktas också mot andra kreditinstitut vilkas affärsverksamhet och risker motsvarar de först nämnda kreditinstitutets affärsverksamhet och risker. Momentet kan i praktiken tillämpas närmast i situationer där ett kreditinstitut med stöd av 6 § 2 mom. 4 punkten har ålagts ett buffertkrav av den anledningen att det är fråga om en risktyp för vilken inte föreskrivs om kapitalkrav i någon annan lag. Ett sådant krav som avses i paragrafen kan i enlighet med 16 § fastställas av Finansinspektionen.

Tillsynens offentlighet och tillsynssamarbete

12 §. *Offentliggörande av tillsynsprinciper och tillämpliga bestämmelser.* Denna paragraf motsvarar 89 § i gällande lag.

13 §. *Gemensamt beslutsfattande om tillsyn över finansiell ställning.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 113 om förfarandet i situationer där tillsynsmyndigheterna ska eftersträva samförstånd om tillämpningen av lagen. Paragrafen gäller bedömningar som avses i 2 § i detta kapitel och kapitalkrav som föreskrivs i 3 § samt andra tillsynsåtgärder med anledning av bedömningen. Paragrafen motsvarar 90 § 3—6 mom. i gällande lag.

14 §. *Informationsutbyte i krissituationer.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 114 om Finansinspektionens informationsskyldighet i krissituationer som avses i artikel 18 i Europeiska banktillsynsförordningen, då Finansinspektionen är den myndighet som ansvarar för den gruppbaserade tillsynen. Enligt den nämnda artikeln ska Finansinspektionen om möjligt använda sig av vedertagna kanaler för utbyte av information.

15 §. *Överföring av grupptillsynsuppgifter till andra tillsynsmyndigheter.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artiklar 111.5 och 6 samt 115.2 om överföring av uppgifter som gäller gruppbaserad tillsyn till tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat.

I 67 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om överföring av inspektionsuppgifter till utländska myndigheter.

Med avvikelse från den gällande lagen kan gruppbaserad tillsyn överföras också till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 28 i EBA-förordningen. Dessutom ska ett sådant tillsynsprotokoll som avses i paragrafen alltid delges också Europeiska bankmyndigheten. Paragrafens 2—4 mom. motsvarar i övriga avseenden 91 § i den gällande lagen. Med avvikelse från den gällande lagen kan också tillsynen över ett enskilt kreditinstitut med stöd av föreslagna 1 mom. överföras till Europeiska bankmyndigheten eller till den utländska EES-tillsynsmyndighet som ansvarar för den gruppbaserade tillsynen, under de förutsättningar som föreskrivs i 4 mom.

Närmare bestämmelser

16 §. *Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter.* Denna paragraf motsvarar 92 § i gällande lagen. Eftersom närmare bestämmelser om tillämpning av EU:s tillsynsförordning ska utfärdas genom Europeiska bankmyndighetens tekniska standarder, kan Finansinspektionen utfärda närmare föreskrifter om genomförande av EU:s tillsynsförordning endast till den del som förordningen innehåller regleringsoptioner som enligt förordningen ska väljas av den behöriga myndigheten. Behörigheten att enligt paragrafen utfärda föreskrifter gäller också verkställigheten av Europeiska bankmyndighetens tekniska standarder till den del som tillsynsmyndigheterna genom dessa standarder ges rätt att utfärda närmare föreskrifter om verkställigheten av tekniska standarder.

12 kap. **Bokslut, delårsrapport och revision**

1—15 §. Dessa paragrafer motsvarar 146—160 § i den gällande lagen.

13 kap. **Säkerhetsfond**

1—10 §. Dessa paragrafer motsvarar 113—122 § i den gällande lagen

AVDELNING IV

KUNDSKYDD OCH KUNDTRANSAKTIONER

14 kap. **Insättningsgaranti**

1—21 §. Dessa paragrafer motsvarar 95—112 f § i den gällande lagen, med undantag för 12 § 1 mom. som motsvarar gällande 109 § 1 mom. Den begränsning av inlåning som föreskrivs i momentet föreslås bli så lindrad att en förutsättning för inlåning inte ska vara att fondens egna medel ha använts. Avsikten är att bestämmelsen ska tillämpas framför allt i situationer där fonden har ett tillfälligt finansieringsbehov och en försäljning av tillgångar, på grund av att marknadsläget, skulle vara affärsekonomiskt olönsam jämfört med att ta lån.

22 §. *Tystnadsplikt*. I denna paragraf föreslås bestämmelser om tystnadsplikt med anledning av den nya 13 punkt som föreslås bli fogad till 71 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen gällande tystnadsplikt för personer som sköter insättningsgarantifondens uppgifter. Enligt punkten ska Finansinspektionen trots sekretessbestämmelserna ha rätt att lämna ut information bl.a. till insättningsgarantifonden för att den ska kunna sköta sina uppgifter. Enligt den föreslagna paragrafen får den som vid fullgörande av insättningsgarantifondens uppdrag som avses i lagens kapitel om insättningsgaranti har fått kännedom t.ex. om en inlåningsbanks affärs- eller yrkeshemligheter eller en kunds ekonomiska ställning eller enskilda förhållanden, inte röja eller utnyttja informationen. Tystnadsplikten fortsätter också efter det att personen i fråga inte längre sköter uppgifterna. Det är skäl att i lagen ta in en särskild bestämmelse om tystnadsplikt, eftersom på en insättningsgarantifond med beaktande av dess rättsliga karaktär inte ska tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och en sådan person som avses i lagrummet sannolikt får reda på information som annars vore sekretessbelagd.

Enligt paragrafens *2 mom*. föreskrivs i lagen om Finansinspektionen om Finansinspektionens rätt att lämna ut information.

15 kap. **Förfaranden vid kundtransaktioner**

1 §. *God banksed*. Enligt den föreslagna paragrafen ska kreditinstitut iaktta god banksed. Motsvarande bestämmelse finns inte i den gällande lagen.

Det föreslås inte att god banksed uttryckligen definieras i lagen, eftersom det är fråga om ett omfattande begrepp som vid olika tidpunkter eventuellt tolkas på olika sätt, på grund av förändringar i de finansiella tjänsterna och bankrutinerna. God banksed avser för det första god banksed, sådan man inom branschen skriftligen har definierat den eller så som branschens eget tolkningsorgan i enskilda fall bedömer saken. Avsikten är emellertid inte att paragrafen ska tillämpas enbart på förfaranden som branschen själv definierat. I det enskilda fallet är det Finansinspektionen och, när Finansinspektionens beslut överklagas, förvaltningsdomstolen som ska avgöra om god banksed har iakttagits.

God banksed ska dessutom för det första bedömas i skenet av allmänt vedertagen praxis inom branschen, dvs. så att om ett kreditinstitut till nackdel för en kund och utan motiverad anledning väsentligen avviker från allmän praxis kan förfarandet anses strida mot den föreslagna bestämmelsen. Det kan också anses vara fråga om ett förfarande som strider mot god banksed då ett kreditin-

stitut, t.ex. när det i egenskap av panthavare realiserar en kunds pant, inte på kundens begäran ger denne med tanke på rättssäkerheten tillräcklig information om realiseringen av egendom inklusive om realiseringssättet och -kostnaderna samt om det belopp varmed kundens lån amorteras efter realiseringen. Det kan också anses strida mot god banksed att ett kreditinstitut t.ex. innehar en uppenbart överstor säkerhet varav den överskjutande delen som hänför sig till motpartsrisken på kundens begäran kunde återlämnas till denne utan att hela säkerheten realiseras.

Om Finansinspektionen gör bedömningen att kreditinstitutet i sin verksamhet inte iakttar god banksed så som förutsätts i bestämmelsen och inte på Finansinspektionens uppmaning låter sig rättas, har Finansinspektionen de befogenheter som avses i 3 kap. i lagen om Finansinspektionen och i 22 kap. i detta lagförslag, vilket innebär att den t.ex. kan besluta om verkställighetsförbud och rättelseuppmaning samt förena dessa med vite. För överträdelse av bestämmelsen kan också påföras en administrativ påföljd enligt 4 kap. i lagen om Finansinspektionen.

2—10 §. Dessa paragrafer motsvarar 125, 126 och 132—138 § i den gällande lagen.

11 §. *Maximal belåningsgrad*. I denna paragraf regleras bolånetaket i förhållande till lånesäkerheterna. I lagen används benämningen belåningsgrad om förhållandet mellan det lån som beviljas och de säkerheter som ställs för lånet. Det finns inga motsvarande bestämmelser i den gällande lagen. Finansinspektionen kan utan hinder av denna paragraf vidmakthålla rekommendationer om strängare belåningsgrader.

I paragrafens *1 mom*. definieras bestämmelsens tillämpningsområde. Bestämmelsen ska tillämpas när en fysisk person eller ett jämförbart företag tar lån för att köpa aktier i ett bostadsaktiebolag eller för att köpa en bostadsfastighet. Med ett företag som är jämförbart med en fysisk person avses i lagen ett företag vars syfte är att placera en fysisk persons tillgångar. Bestämmelsen ska tillämpas på köp av bostadsaktier och bostadsfastigheter, oberoende av om den bostad som förvärvas är avsedd för låntagarens egen användning eller inte.

I paragrafens *2 mom*. föreskrivs om säkerhet som ska beaktas när den maximala belåningsgraden beräknas. Godtagbara säkerheter är andra säkerheter än personsäkerheter. Med personsäkerhet avses borgen som ställs av en eller flera fysiska personer. Ett företag som avses i 1 mom. jämställs med en fysisk person.

I paragrafens *3 mom*. föreskrivs att lån som inte beviljas för köp av en första bostad får uppgå till 90 procent av det sammanräknade värdet av de säkerheter som avses ovan då lånet beviljas.

I paragrafens *4 mom*. föreskrivs att lån som beviljas för köp av en första bostad får, då lånet beviljas, uppgå till 95 procent av det sammanlagda verkliga värdet av de säkerheter som avses ovan.

Enligt paragrafens *5 mom*. kan Finansinspektionen i exceptionella situationer sänka den maximala belåningsgraden enligt 3 och 4 mom. med högst 10 procentenheter. Den maximala belåningsgraden kan sålunda när det är fråga om lån för köp av en första bostad sänkas till 85 procent och när det är fråga om andra bostadslån till 80 procent.

Avsikten är att momentet ska tillämpas i situationer där det finns risk för att bostadsmarknaden överhettas på ett sätt som äventyrar finansmarknadens stabilitet och den makroekonomiska stabiliteten. En viktig indikator på överhettning är att bostadspriserna stiger i förhållande till den allmänna utvecklingen av inkomstnivån. Andra beaktansvärda grunder för tillämpning av momentet är i synnerhet en betydande ökning av bostadslånestocken i förhållande till hushållens disponibla inkomster samt avsevärda hot mot den makroekonomiska utvecklingen.

Finansinspektionen kan i syfte att avvärja de risker som beskrivs i föregående stycke också besluta att i fråga om andra säkerheter än realsäkerheter begränsa definitionen av sådana säkerheter som får beaktas vid beräkning av belåningsgraden enligt momentet. Med realsäkerhet avses i momentet inteckning i fast eller lös egendom eller panträtt i ett bostadsaktiebolags aktier, värdepapper som är föremål på en reglerad marknad, bankinsättningar eller andra sådana förmögenhetsobjekt som vanligen används som säkerhet i bankverksamhet. Rätten att enligt

momentet begränsa godtagbara säkerheter gäller sålunda kreditsäkerheter eller borgensförbindelser och försäkringar som beviljats av företag eller offentliga samfund samt därmed jämförbara säkerheter. Sådana säkerheter omfattas i normala situationer definitionen av begreppet godtagbar säkerhet, men Finansinspektionen kan helt eller delvis förbjuda beaktande av sådana säkerheter om det är motiverat i syfte att begränsa en ökning av risker som hotar den finansiella stabiliteten.

Finansinspektionen ska enligt det föreslagna momentet informera om principerna för tillämpningen av momentet. Ett sådant beslut som avses i momentet ska i enlighet med de ändringar som föreslås i lagen om Finansinspektionen fattas av Finansinspektionens direktion. Beslutet ska beredas i samråd med Finlands Bank och Finansinspektionen med iakttagande av vad som i föreslagna 10 kap. 4 § föreskrivs om beredning av kontracykliska buffertkrav. Dessutom ska Finansinspektionen innan beslutet fattas, i enlighet med allmänna förvaltningsprinciper inhämta yttranden från aktörer i branschen.

Enligt paragrafens *6 mom.* kan Finansinspektionens beslut enligt 5 mom., varmed den maximala belåningsgraden sänks, träda i kraft tidigast tre månader efter att det fattats. Ett beslut varmed belåningsgraden höjs kan träda i kraft omedelbart.

Enligt paragrafens *7 mom.* kan Finansinspektionen utfärda närmare föreskrifter om verkställigheten av denna paragraf. Det är sålunda t.ex. möjligt att för varje godtagbar säkerhetstyp precisera kraven och definiera säkerhetens verkliga värde. Genom bestämmelsen är det däremot inte möjligt att vid beräkningen av belåningsgraden begränsa de säkerhetstyper som enligt paragrafen får beaktas. Vidare kan Finansinspektionens i sina föreskrifter definiera sådana undantagssituationer där kreditinstitutet får avvika från begränsningar enligt 3 och 4 mom. Avsikten är att bestämmelsen till denna del ska tillämpas framför allt i det skedet då en bostad byggs eller när det gäller lån som beviljas för grundlig reparation, för kortvarig finansiering i samband med bostadsbyte samt i jämförbara situationer.

12—18 §. Dessa paragrafer motsvarar 139—145 § i den gällande lagen.

AVDELNING V

UTLÄNDSKA KREDITINSTITUTS VERKSAMHET I FINLAND

16 kap. Utländska EES-kreditinstituts rätt att etablera filialer och tillhandahålla tjänster i Finland

1—4 §. Dessa paragrafer motsvarar 29 a—29 d i den gällande lagen.

17 kap. Tredjeländers kreditinstituts rätt att etablera och öppna representationer i Finland

1—7 §. Dessa paragrafer motsvarar 29 e—29 k i den gällande lagen.

18 kap. Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut

1—13 §. Dessa paragrafer motsvarar 166 j—166 v § i den gällande lagen. Det föreslås likväl att till 6 § fogas en hänvisning till bestämmelsen om maximal belåningsgrad enligt 15 kap. 11 §, eftersom den ska tillämpas också på filialer.

19 kap. Rekonstruktion och avveckling av utländska kreditinstitut

1—9 §. Dessa paragrafer motsvarar 166 a—166 i § i den gällande lagen.

AVDELNING VI

PÅFÖLJDER

20 kap. Administrativa påföljder

1 §. *Påföljdsavgift.* Det föreslås att i denna paragraf tas in de bestämmelser i den gällande kreditinstitutslagen och EU:s tillsynsför-

ordning samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdas med stöd av de, som, om de överträds, i princip leder till att påföljdsavgift påförs enligt lagen om Finansinspektionen. Den föreslagna paragrafen är huvudsakligen baserad på direktivets *artiklar 65—67*.

För försummelse att iaktta och för överträdelse av bestämmelser om föreskrifter som inte hör till tillämpningsområdet för den föreslagna bestämmelsen om påföljdsavgift kan antingen påföras ordningsavgift, om de tillämpningsförutsättningar är uppfyllda som avses i 38 § i lagen om Finansinspektionen, eller tilldelas offentlig varning enligt 39 § i den nämnda lagen. I 38 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen ingår den allmänna bestämmelsen enligt vilken Finansinspektionen ska ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot skyldigheten att lämna Finansinspektionen uppgifter enligt 18 § 2 eller 3 mom. eller annan information som regelbundet ska rapporteras till Finansinspektionen för att den ska kunna fullgöra sina lagstadgade uppgifter. I situationer där försummelsen eller överträdelsen av bestämmelser eller föreskrifter om information som regelbundet ska rapporteras till Finansinspektionen är särskilt klandervärd kan, i stället för ordningsavgift, i undantagsfall påföras påföljdsavgift enligt 38 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen. På motsvarande sätt kan för överträdelse av de bestämmelser som föreslås i fråga om tillämpningsområdet för påföljdsavgiften, under de förutsättningar som föreskrivs i 42 § i lagen om Finansinspektionen, i stället för påföljdsavgift endast tilldelas en offentlig varning.

I den föreslagna paragrafens *1 mom.* ingår en förteckning över sådana bestämmelser och beslut enligt 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen som vid försummelse eller överträdelse i princip leder till att påföljdsavgift påförs. Beroende på nationell prövning kan tillämpningen av de i momentet nämnda bestämmelser utsträckas till tillämpningsområdet för bestämmelsen om påföljdsavgift. Vissa av de bestämmelser som avses i momentet (1, 2 och 6 punkten) är sådana att de nuvarande kriminaliseringarna gällande dem enligt förslaget ska hållas i kraft. De återstående bestämmelserna (3, 4, 5 och 7 punkten) är däremot sådana att de nuvarande bestämmelserna enligt förslaget ska dekriminaliseras. I de sist nämnda punkterna avses emellertid också straffbestämmelser i aktiebolagslagen och lagen om andelslag som, om de överträds, i första hand leder till att kreditinstitutet i fråga påförs påföljdsavgift. I lagen föreslås dock ingen uttrycklig bestämmelse om att bestämmelserna om aktiebolagsförseelse i 25 kap. 2 § i aktiebolagslagen och om andelslagsförseelse i 27 kap. 2 § i lagen om andelslag inte ska tillämpas på kreditinstitut.

Enligt momentets *1 punkt* ska Finansinspektionen påföra påföljdsavgift för det första för överträdelse av lagens 1 kap. 9 § 2 mom. om användning av ordet ”inlåning” vid marknadsföring. Dessutom ska Finansinspektionen enligt momentets 1 punkt påföra påföljdsavgift för överträdelse av lagens 2 kap. 4 § om användning av ordet ”bank” i firma eller annars i verksamheten. Dessa förbud är för närvarande kriminaliserade som kreditinstitutsbrott i kreditinstitutslagens 168 § 1 mom. 3 punkten. Kreditinstitutsdirektivet förutsätter inte att förfarande som strider mot bestämmelserna i fråga hänförs till tillämpningsområdet för administrativa sanktioner. Överträdelsen av denna bestämmelser föreslås dock att hänföras till tillämpningsområdet av påföljdsavgift på samma sätt som förfarande som är straffbara som kreditinstitutsbrott. Detta motiveras med att en påföljdsavgift ofta kan vara en tillräcklig och ändamålsenlig sanktion för gärningar av det ifrågavarande slaget. Det föreslås emellertid att kreditinstitutslagens straffbestämmelser hålls i kraft också med tanke på gärningar av det mest klandervärda slaget. För överträdelse av förbud som avses i 1 punkten kan enligt föreslagna 40 § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen i regel påföras påföljdsavgift endast när det är fråga om en juridisk person, eftersom förfarande som strider mot bestämmelserna i fråga också enligt lagförslagets 21 kap. 2 § är kriminaliserat som kreditinstitutsbrott. Straffbestämmelsen om kreditinstitutsbrott kan tillämpas dels när det är fråga om att påföra en juridisk person påföljdsavgift och dessutom kan den tillämpas på de fysiska personer som är ansvariga för gärningen.

Enligt momentets *2 punkt* ska påföljdsavgift påföras den som bryter mot vad som i 5 kap. 1 § föreskrivs om affärsverksamhet som är tillåten för inlåningsbanker och mot 2 § om affärsverksamhet som är tillåten för kreditföretag. Sådana överträdelse är för närvarande kriminaliserade som kreditinstitutsbrott enligt kreditinstitutslagens 168 §. Påföljderna för överträdelse av de bestämmelser som avses i punkten är baserade på nationell prövning. Överträdelserna i fråga har det i likhet med de gärningar som föreskrivs i 1 punkten ansetts vara ändamålsenligt att hänföra till tillämpningsområdet för bestämmelsen om påföljdsavgift och dessutom att hålla kvar kriminaliseringarna som kreditinstitutsbrott. På grund av begränsningsbestämmelsen i 40 § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen kan påföljdsavgift i likhet med 1 punkten i regel påföras endast juridiska personer.

Enligt momentets *3 punkt* ska påföljdsavgift påföras den som bryter mot lagens 5 kap. 13 § om förvärv av bestämmande inflytande i ett utländskt företag. Överträdelse av denna nationella bestämmelse är för närvarande kriminaliserad i kreditinstitutslagens 170 § som brott mot bestämmelserna om förvärv och överlåtelse av kreditinstituts aktier eller andelar. Det föreslås att bestämmelsen dekriminaliseras.

Enligt momentets *4 mom*. ska påföljdsavgift påföras den som bryter mot de bestämmelser om upprättande och offentliggörande av bokslut, verksamhetsberättelse, koncernbokslut och delårsrapport som ingår i 2 kap. 3 § 2 mom. och 12 kap. i denna lag, i 8 kap. i aktiebolagslagen och i 8 kap. i lagen om andelslag. Brott mot dessa bestämmelser kriminaliseras för närvarande i kreditinstitutslagens 128 § 2 mom. som brott mot bestämmelserna om erbjudande av skuldinstrument till allmänheten samt i kreditinstitutslagens 172 § 1 mom. 1—3 punkten som kreditinstituts bokföringsförseelse. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan påföljdsavgift påföras också för överträdelse av sådana bestämmelser i aktiebolagslagen och lagen om andelslag som tillämpas på kreditinstitut. Bestämmelsen blir i detta avseende tydligare, eftersom på upprättande av bokslut för kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen utöver den ska tillämpas dessutom respektive bestämmelser i aktiebolagslagen eller i lagen om andelslag. För kreditinstitut kan sålunda för överträdelse av bestämmelserna i fråga påföras påföljdsavgift i stället för att på förfarandet tillämpas de allmänna straffbestämmelser om aktiebolagsförseelse och andelslagsförseelse i aktiebolagslagen och lagen om andelslag som är baserade på individansvar.

Enligt momentets *5 punkt* ska påföljdavgift påföras den som bryter mot de bestämmelser om slutredovisning i samband med kreditinstituts fusion, delning och likvidation som ingår i aktiebolagslagen, lagen om andelslag och sparbankslagen, de bestämmelser om kreditinstituts likvidation och konkurs som ingår i 20 kap. i aktiebolagslagen, i 6 kap. i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, i 8 kap. i sparbankslagen, i 23 kap. i lagen om andelslag, i 7 kap. i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform samt i 5 kap. i lagen om hypoteksföreningar. Kriminaliseringarna i momentets 5 punkt avser för närvarande kreditinstituts bokföringsbrott i lagens 172 § 1 mom. 4 punkten och brott mot bestämmelserna om kreditinstituts likvidation i den gällande kreditinstitutslagens 171 §. Det föreslås inte att de bestämmelser i aktiebolagslagen, sparbankslagen och lagen om andelslag som gäller upprättande av revisorsyttrande ska hänföras till tillämpningsområdet för bestämmelsen om påföljdsavgift. Förfarande som strider mot bestämmelserna i fråga är emellertid kriminaliserat som aktiebolagsbrott enligt 25 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten i aktiebolagslagen och som andelslagsbrott i 27 kap. 1 § 1 mom. 1 punkten i lagen om andelslag. I sparbankslagen föreslås motsvarande straffbestämmelse.

De i 4 och 5 punkten nämnda straffbestämmelserna i kreditinstitutslagen som gäller kreditinstituts bokföringsbrott och brott mot bestämmelserna om kreditinstituts likvidation föreslås bli dekriminaliserade. Trots att direktivet inte förutsätter det föreslås det att förfarande som strider mot bestämmelserna i fråga dock på det sätt som föreskrivs ovan ska utsträckas till tillämpningsområdet för bestämmelserna om påföljdsavgift. På grund av bestämmelsernas betydelse bör brott mot dem sanktioneras tillräckligt effek-

tivt. Ändamålsenligt och tillräckligt effektivt kan ett sådant förfarande anses vara som innebär att Finansinspektionen i stället för att inleda en straffprocess kan påföra påföljdsavgift för brott mot bestämmelserna i fråga. Det bör emellertid observeras att Finansinspektionen på det sätt som avses i 3 c § i lagen om Finansinspektionen ska göra en undersökningsbegäran till polisen då den misstänker att det har begåtts ett sådant bokföringsbrott som avses i strafflagens 30 kap. Finansinspektionen kan i dessa situationer i samråd med förundersöknings- och åklagarmyndigheterna också bedöma om det finns anledning att i något avseende inleda ett straffrättsligt förfarande med anledning av överträdelsen.

Enligt momentets *6 punkt* ska påföljdsavgift påföras den som bryter mot lagens 5 kap. 6 § om finansiering och mottagande som pant av finansiella instrument som hör till kapitalbasen samt mot Finansinspektionens beslut om begränsning av utdelning enligt 30 § i lagen om Finansinspektionen. Det föreslås att dessa bestämmelser som är baserade på nationell prövning hänförs till tillämpningsområdet för bestämmelsen om påföljdsavgift samt att de ska kvarstå som kriminaliserade i kreditinstitutslagens 21 kap. 3 §.

Enligt momentets *7 punkt* ska påföljdsavgift påföras den som överträder denna lags 15 kap. 11 § om maximal belåningsgrad.

Enligt momentets *8 punkt* ska påföljdsavgift påföras den som inte iakttar lagens 18 kap. 4 § 2 mom. om tredjeländers filialers skyldighet att i Finland bevara belopp som föreskrivs i momentet, dvs. minst fem miljoner euro.

Enligt momentets *9 punkt* ska påföljdsavgift påföras den som bryter mot sparbankslagens bestämmelser om utfärdande av grundfondsbevis, optionsbevis, interimsbevis och om grundfondsemissionsbevis samt om förande och framläggande till påseende av grundfondsandelsbok och förteckning över grundfondsandelsägare, de bestämmelser i lagen om andelslag som gäller framläggande av andelsstämmans och fullmäktigesammanträdets protokoll, förande och framläggande av medlems- och ägarförteckning samt aktiebolagslagens bestämmelser om förande och framläggande av aktiebok och aktieägarförteckning, framläggande av bolagsstämmans protokoll samt 18 kap. 2 § 1 mom. i aktiebolagslagen om anmälan till bolaget om inlösenrätt och inlösenskyldighet.

Överträdelse av de i punkten nämnda bestämmelserna i sparbankslagen är för närvarande kriminaliserad som sparbanksförseelse. Det föreslås att straffbestämmelserna i fråga upphävs. Enligt förslaget ska på försummelse av skyldigheterna i fråga sålunda tillämpas bestämmelsen om påföljdsavgift. Vidare föreslås att till tillämpningsområdet för bestämmelsen om påföljdsavgift hänförs också gärningar och försummelser som utgör andelslagsförseelse enligt lagen om andelslag och aktiebolagsförseelse enligt aktiebolagslagen. På dessa smärre överträdelser kan i fråga om kreditinstitut i fortsättningen i första hand tillämpas bestämmelserna om administrativ påföljdsavgift. Liksom enligt momentets 4 punkt är en del av de bestämmelser som avses också i 9 punkten sålunda av ett sådant slag att på överträdelse av dem fortsättningsvis kunde tillämpas också bestämmelserna om aktiebolagsförseelse i 25 kap. 2 § i aktiebolagslagen och om andelslagsförseelse i 27 kap. 2 § i lagen om andelslag. I fråga om kreditinstitut ska på överträdelse eller försummelse av bestämmelserna i fråga dock i första hand tillämpas den föreslagna bestämmelsen om påföljdsavgift och inte straffbestämmelserna i aktiebolagslagen och lagen om andelslag. En administrativ påföljdsavgift kan i regel anses vara en tillräcklig och ändamålsenlig påföljd. I lagen föreslås dock inte någon uttrycklig bestämmelse om att bestämmelserna om aktiebolagsförseelse i 25 kap. 2 § i aktiebolagslagen och om andelslagsbrott i 27 kap. 2 § i lagen om andelslag inte ska tillämpas på kreditinstitut.

Enligt föreslagna *2 mom.* ska liksom enligt 1 mom. påföras påföljdsavgift för försummelse att iaktta och för överträdelse av bestämmelser och beslut som räknas upp i momentet. Med avvikelse från 1 mom. ska hänförandet av de bestämmelser som avses i föreslagna 2 mom. till tillämpningsområdet för påföljdsavgiften nästan i alla avseenden baseras på genomförandet av direktivet. På förfarande som strider mot bestämmelserna i fråga ska också tillämpas de högre påföljdsbelopp som nämns i direktivet.

Enligt föreslagna *2 mom. 1 punkten* ska påföljdsavgift påföras den som bryter mot kreditinstitutslagens 2 kap. 1 § om koncessionsplikt för kreditinstitutsverksamhet och 2 kap. 2 § om kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel samt Finansinspektionens beslut att enligt 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen återkalla eller begränsa koncessioner. Försummelse av dessa skyldigheter är för närvarande kriminaliserad som kreditinstitutsbrott enligt kreditinstitutslagens 168 §. Det föreslås emellertid att till momentets 1 punkt, liksom enligt rekvisitet för kreditinstitutsbrott, fogas agerande i strid med ett beslut att enligt 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen återkalla eller begränsa en koncession. Påföljderna för förfarande som strider mot de bestämmelser som nämns i momentets 1 punkt är baserade på kreditinstitutsdirektivets artikel 66 a och b. Enligt direktivets artikel 67.1 a ska artikeln tillämpas också under sådana omständigheter att ett kreditinstitut har fått auktorisation på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt. I fråga om sådant förfarande är det motiverat att, om förutsättningarna i 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen är uppfyllda, antingen återkalla tillsynsobjektets koncession eller för viss tid begränsa den koncessionsenliga verksamheten. Att ge Finansinspektionen osanna eller vilseledande uppgifter kan också uppfylla rekvisitet för ingivande av osant intyg till myndighet, enligt strafflagens 16 kap. 8 §. Av denna anledning föreslås att bestämmelsen om påföljdsavgift inte ska tillämpas på sådant förfarande som nämns ovan. Detta kan tillämpas också på överträdelse av 4 kap. 1 § 4 mom. dvs. på den situationen att den som fått koncession inte efter att den beviljats rapporterar om väsentliga förändringar i villkoren för beviljandet.

Enligt föreslagna *2 punkten* ska påföljdsavgift påföras den som bryter mot denna lags 3 kap. 1 § om skyldighet att anmäla förvärv och överlåtelse av aktier och andelar samt mot beslut om förbud mot förvärv av ägarandelar enligt 32 a § i lagen om Finansinspektionen och beslut enligt 32 c § i samma lag om begränsning av rättigheter som är baserade på aktier och andelar. De bestämmelser som nämns i punkten är med undantag för brott mot bestämmelsen i den sist nämnda bestämmelsen och överträdelse av beslut som fattats med stöd av 32 c § i lagen om Finansinspektionen numera kriminaliserade som överträdelse av bestämmelserna om förvärv av avyttring av andelar enligt kreditinstitutslagens 170 §. Sanktioneringen av brott mot rapporteringsskyldigheten när det gäller förvärv och avyttring av aktier och andelar är baserad på kreditinstitutsdirektivets *artikel 66.1 c och d* samt *artikel 67.1 b och c*. Sanktioneringen av förfarande som strider mot beslut som fattas med stöd av 32 a och 32 c § i lagen om Finansinspektionen är baserad på kreditinstitutsdirektivets *artikel 66.1 c*. Enligt förslaget ska påföljdsavgift sålunda påföras också då den som är rapporteringsskyldig förvärvar aktier eller andelar som avses i bestämmelsen innan ECB har fattat ett sådant beslut om förvärv av ägarandelen som avses i 32 a § i lagen om Finansinspektionen. På motsvarande sätt ska en påföljdsavgift påföras i situationer där den anmälningsskyldiga förvärvar en ägarandel i strid med ett uttryckligt förbud som utfärdats med stöd av 32 a § i lagen om Finansinspektionen. I praktiken har Finansinspektionen och ECB i sådana situationer som avses ovan också tillsyns- och andra befogenheter som kan tillämpas i stället för eller vid sidan av bestämmelserna om påföljdsavgift. I synnerhet i 32 c § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs uttryckligen om befogenheten att för viss tid förbjuda en ägare av aktier eller andelar att utöva rösträtt, om skyldigheten att göra anmälan om förvärv av en ägarandel eller ECB:s förbudsbeslut inte har iakttagits. Det föreslås att tillämpningsområdet för förbud mot utövande av rösträtt ska utsträckas också till påföljdsavgifter. Påföljdsavgift kan sålunda påföras i en situation är antingen ägaren själv eller någon annan, som mellanhand för ägaren, utövar rösträtt i kreditinstitutet i strid med ett förbud som utfärdats med stöd av 32 c § i lagen om Finansinspektionen. Enligt 25 kap. 1 § 1 mom. 3 punkten i aktiebolagslagen och 27 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten i lagen om andelslag är det också straffbart att verka som mellanhand i syfte att kringgå vissa bestämmelser om begränsning av rösträtten. Dessa kriminaliseringar inbegriper emellertid inte förfarande som strider

mot beslut som utfärdats med stöd av 32 c § i lagen om Finansinspektionen. Finansinspektionen har sålunda, eventuellt i samarbete med ECB, prövningsrätt när det gäller bedömningen av vilken påföljd eller åtgärd som är mest ändamålsenlig och proportionerlig i ett enskilt fall.

Enligt momentets *3 punkt* ska påföljdsavgift påföras den som bryter mot lagens 7 kap. 1—5 § och 6 § 1 mom. om administrations- och styrningssystem, mot 8 kap. 3—14 § om ersättningar och mot 9 kap. 2—21 § om riskhantering. Denna nya bestämmelse är huvudsakligen baserad på kreditinstitutsdirektivets *artikel 67.1 d och p*. I punkt d hänvisas till nationella bestämmelser varmed ett sådant principbeslut om institutets administrations- och styrningssystem som avses i direktivets artikel 74 har satts i kraft nationellt. Enligt direktivets artikel 74.2 ska de tekniska kriterier som fastställs i artiklarna 76—95 beaktas då bestämmelserna sätts i kraft nationellt. De ifrågavarande artiklarna i direktivet har satts i kraft i de kapitel i lagen som avses i 3 punkten. Endast möjligheten att enligt 7 kap. 6 § 1 mom., som gäller rapportering om överträdelser, utsträcka tillämpningsområdet till påföljdsavgiften är baserad på nationell prövning. Bestämmelsen i fråga måste i likhet med de övriga bestämmelser som avses i 3 punkten betraktas som så viktig, med tanke på förebyggande av missbruk och för en tillförlitligt fungerande finansmarknad, att det är ändamålsenligt att utsträcka tillämpningsområdet för bestämmelsen om påföljdsavgift till förfarande som strider mot bestämmelsen.

Enligt momentets *4 punkt* ska påföljdsavgift påföras den som bryter mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts tillgångar i 11 kap. 8 § i denna lag och mot motsvarande bestämmelser i aktiebolagslagen, lagen om andelslag, lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, lagen om andelslag och andra kreditinstitut i andelslagsform, sparbankslagen och i lagen om hypoteksföreningar. Bestämmelserna är baserade på direktivets *artikel 67.1 n*. Förfarande som strider mot bestämmelserna i fråga ska enligt lagens 21 kap. 3 § fortfarande vara kriminaliserade som överträdelse av bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts tillgångar.

Enligt momentets *5 punkt* ska påföljdsavgift påföras den som bryter mot lagens 15 kap. 17 § om kundkontroll.

Enligt momentets *6 punkt* ska påföljdsavgift påföras den som bryter mot bestämmelserna om kundkontroll i 6—9 och 17—21 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och om finansiering av terrorism, om bevarande av uppgifter om kundkontroll i 10 § i samma lag samt om rapporteringsskyldighet i 23 och 24 § i samma lag.

Förslaget att utsträcka tillämpningsområdet för bestämmelserna om påföljdsavgift till förfarande som strider mot de bestämmelser som avses i momentets 5 och 6 punkt är baserat på direktivets *artikel 67.1 o*.

Till följd av begränsningsbestämmelsen i 40 § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen kan påföljdsavgift i regel inte så som föreskrivs i 4 punkten påföras en fysisk person, inte heller när det gäller överträdelse av bestämmelser som avses i 6 punkten, såvida överträdelse av förpliktelserna i fråga har kriminaliserats som brott mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts tillgångar enligt kreditinstitutslagens 21 kap. 3 § eller överträdelse av bestämmelserna om kundkontroll enligt 40 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och finansiering av terrorism eller överträdelse av bestämmelserna om rapportering av penningtvätt enligt 42 §. I fråga om fysiska personer förblir ansvaret sålunda i princip straffrättsligt.

Enligt föreslagna *3 mom*. får påföljdsavgift enligt 1 mom. 4, 5 och 9 punkten samt 2 mom. 4 och 6 punkten inte påföras andra än kreditinstitut och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut samt personer som hör till ledningen för respektive juridiska person och mot vars förpliktelser gärningen eller försummelsen strider. Bestämmelsen om begränsning av tillämpning av bestämmelserna om påföljdsavgift behövs av den anledningen att de bestämmelser som avses i punkterna i fråga avser också andra aktörer än kreditinstitut och personer som hör till ledningen för dem. Med personer som hör till ledningen för en juridisk person avses ledningen och den verkställande ledningen, enligt definitionen i 1 kap. 20 §.

Paragrafens *4 mom*. innehåller en förteckning över de artiklar i EU:s tillsynsförordning som hänförs till tillämpningsområdet för bestämmelserna om påföljdsavgift. Förslaget är baserat på kreditinstitutets *direktiv 67.1 e—m*. Enligt bestämmelsen kan påföljdsavgift påföras den som bryter mot följande bestämmelser i EU:s tillsynsförordning: artikel 99.1 om rapportering av kapitalbaskrav, artikel 101 om rapportering av uppgifter om nationella fastighetsmarknader, artikel 394.1 om rapportering av stora exponeringar mot kunder, artikel 395.1.3—8 om begränsning av stora exponeringar mot kunder, artikel 405 om överföring av kreditrisken i en värdepapperiseringsposition, artikel 412 om likviditetstäckningskrav, artikel 415.1 och 2 om rapportering av likviditetsuppgifter, artikel 430.1 om rapportering om bruttosoliditetsgraden och artiklarna 431.1—3 och 451.1 om krav på offentliggörande. Med överträdelse eller försummelse att iaktta de nämnda bestämmelserna kan också likställas meddelande av bristfälliga eller vilseledande uppgifter. För ovan nämnda överträdelser och försummelser ska i princip påföras påföljdsavgift trots att förfarandet också kan anses höra till tillämpningsområdet för bestämmelserna om ordningsavgift enligt 38 § 1 mom. 1 punkten i lagen om Finansinspektionen.

I den föreslagna paragrafens *5 mom*. hänvisas, utöver till de bestämmelser som nämns i 1, 2 och 4 mom., dessutom till närmare bestämmelser och föreskrifter samt förordningar och beslut som kommissionen utfärdat med stöd av kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning och som avses i det nämnda momentet.

Enligt den föreslagna paragrafens *6 mom*. kan påföljdsavgift påföras en juridisk person eller, i stället för denne, den person i den juridiska personens ledning vars förpliktelser åsidosätts genom en sådan gärning eller försummelse som avses i paragrafen. Utgångspunkten är den att påföljdsavgift ska påföras den som åläggs en skyldighet enligt kreditinstitutslagen eller EU:s tillsynsförordning. Skyldigheterna i fråga gäller nästan utan undantag kreditinstitut och andra juridiska personer. Administrativt påföljdsansvar riktas sålunda i regel mot juridiska personer. Enligt kreditinstitutsdirektivets artikel 65.2 ska medlemsstaterna emellertid se till att juridiska personers skyldigheter enligt direktivet och EU:s tillsynsförordning även kan tillämpas på ledamöter i ledningsorganet och på andra fysiska personer som enligt nationell lagstiftning är ansvariga för överträdelsen, om inte något annat följer av de villkor som föreskrivs i nationell rätt. Frågan om personligt ansvar är sålunda beroende av nationell prövning. På basis av den nämnda punkten i artikeln föreslås att i momentet föreskrivs om möjligheten att påföra också en sådan fysisk person påföljdsavgift som hör till ledningen för en juridisk person, trots att det är fråga om försummelse av en skyldighet som enligt lag eller förordning i princip har ålagts en juridisk person. Med personer som hör till ledningen för en juridisk person avses ledningen och den verkställande ledningen enligt definitionen i lagens 1 kap. 20 §.

För att påföljdssystemet ska ha en tillräcklig förebyggande effekt måste det också baseras på individuellt ansvar. Som motivering för det individuella ansvaret kan också anföras att Finansinspektionen redan nu, enligt vad som föreskrivs i 28 § i lagen om Finansinspektionen, har rätt att för viss tid förbjuda en person att vara medlem i ledningen för ett auktoriserat tillsynsobjekt, om personen i fråga vid skötseln av sina uppgifter har visat uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet. Det är sålunda motiverat att Finansinspektionen kan påföra personer som är verksamma i ledningen också andra påföljder, exempelvis påföljdsavgift som kan anses vara en betydligt lindrigare påföljd än begränsning av en till ledningen hörande persons verksamhet för viss tid. Finansinspektionen har för det andra rätt att påföra vem som helst påföljdsavgift t.ex. för missbruk av insiderinformation eller snedvridning av marknaden. Det är därför befogat att påföljdsavgift kan påföras också personer som hör till ledningen för ett kreditinstitut, om de i samband med kreditinstitutets verksamhet bryter mot förpliktande bestämmelser.

En förutsättning för att det individuella ansvaret ska falla ut är att påföljdsavgift kan påföras också fysiska personer för gärningar och försummelser som inte är kriminaliserade. På det sätt som förutsätts i direktivet fö-

reskrivs i lagförslagets 20 kap. 1 § 6 mom. att trots att en lagstadgad skyldighet i princip gäller en juridisk person, kan påföljdsavgift också påföras en sådan till ledningen för den juridiska personen hörande fysisk person vars förpliktelser har åsidosatts genom en sådan gärning eller försummelse som avses i paragrafen. I bestämmelsen begränsas sålunda inte möjligheten att i likhet med den tidigare motiveringen till 40 § i lagen om Finansinspektionen (RP 32/2012 rd, s. 277 och 278) påföra en fysisk person påföljdsavgift endast till situationer där personen i fråga har handlat i strid med bestämmelser som är förpliktande för honom eller henne i egenskap av fysisk person. Däremot kan påföljdsavgift påföras också i situationer där en person har handlat i strid med bestämmelser som är förpliktenade för honom eller henne i en organisations verksamhet. Liksom enligt de allmänna bestämmelserna om det straffrättsliga ansvarets inriktning kan också det administrativa påföljdsansvaret för gärningar och försummelser i organisationers verksamhet inriktas på de personer vilkas förpliktelser har åsidosatts genom en sådan gärning eller försummelse som avses i paragrafen och vilka de facto gjort sig skyldiga till överträdelsen i fråga. Vid prövningen av frågan om ansvarets inriktning är det skäl att beakta vederbörandes ställning, arten och omfattningen av dennes uppgifter och befogenheter samt över huvud taget vederbörandes andel i att den lagstridiga situationen har uppkommit och fortfarande pågår. I fråga om ansvarets inriktning är det skäl att beakta också de bestämmelser och anvisningar om fördelning av uppgifter och ansvar som finns i lagstiftningen, Finansinspektionens föreskrifter samt i respektive organisations interna arbetsordningar och direktiv.

Enligt den föreslagna bestämmelsen kan en person som hör till en juridisk persons ledning påföras påföljdsavgift antingen utöver eller i stället för den juridiska personen. Det kan anses motiverat att det individuella ansvaret realiseras i stället för organisationsansvaret i sådana fall då överträdelsen eller försummelsen snarare kan skyllas på en person i ledningen än på själva organisationen. Det är då fråga om en situation där uppkomsten av ett lagstridigt förfarande tydligare kan skyllas endast på en viss person eller på vissa personer i bolagets ledning. I bolagets interna arbetsfördelning har ansvaret för en viss lagstadgad skyldighet t.ex. tilldelats en viss person i ledningen. Om ett lagstridigt förfarande eller en försummelse då är resultatet av den personens handlande, utan att den övriga ledningen kan anses ha försummat sin tillsyns- eller omsorgsplikt, kan det snarare anses vara motiverat att lägga ansvaret på personen i fråga än på organisationen. Det individuella ansvaret kan prioriteras framför organisationsansvaret också i en situation där en enskild person de facto inte har handlat på bolagets vägnar eller i bolagets intresse utan motivet snarare har varit personlig vinning. Det kan också vara fråga om att personen i fråga har överskridit sina befogenheter.

Enligt den föreslagna bestämmelsen är ett alternativ också att det individuella ansvaret realiseras utöver organisationsansvaret. Enligt bestämmelsen kan en påföljdsavgift, utöver eller i stället för en påföljdsavgift som påförs en juridisk person, dessutom för samma gärning påföras också en person som hör till ledningen för den juridiska personen. Det är då fråga om en situation där enbart organisationsansvaret inte kan anses vara en tillräcklig och ändamålsenlig påföljd.

Enligt bestämmelsen är en förutsättning för att en påföljdsavgift ska kunna påföras en person som hör till ledningen för en juridisk person dock alltid att personen i fråga på ett avgörande sätt har bidragit till gärningen eller försummelsen. Det individuella ansvaret kan i varje enskilt fall inriktas på de personer i ledningen som de facto på ett avgörande sätt har deltagit i eller medverkat till det beslut eller förfarande som har lett till överträdelsen. I fråga om försummelser kan ansvaret däremot inriktas på de personer i ledningen som ansvarat för att skyldigheten i fråga uppfylls.

2 §. *Påförande, offentliggörande och verkställighet av administrativa påföljder*. I denna paragraf hänvisas till 4 kap. i lagen om Finansinspektionen där det föreskrivs om påförande, offentliggörande, verkställighet och behandling av administrativa påföljder i marknadsdomstolen. Paragrafen är delvis baserad på direktivets *artikel 68*.

21 kap. **Skadestånds- och straffbestämmelser**

1 §. *Skadeståndsskyldighet.* I bestämmelsen om tillämpningsområdet föreslås den ändringen att ansvar som avses i 2 mom. kan uppkomma också genom överträdelse av EU:s tillsynsförordning samt förordningar och beslut som kommissionen utfärdat med stöd av tillsynsförordningen eller kreditinstitutsdirektivet. I övrigt motsvarar bestämmelsen 167 § i den gällande lagen. Skadeståndsskyldigheten när det gäller utländska kreditinstituts filialchefer regleras enligt den föreslagna lagen, liksom enligt den gällande lagen, i en specialbestämmelse om utländska kreditinstitut i lagförslagets 18 kap. 12 §.

2 §. *Kreditinstitutsbrott.* Denna paragraf motsvarar huvudsakligen den gällande lagens 168 § om kreditinstitutsbrott. Enligt den gällande straffbestämmelsen förutsätts det att gärningsmannen kan tillräknas uppsåt. Till denna del förutsätts det en sådan ändring att kreditinstitutsbrott kan begås också av grov vårdslöshet. Detta kan motiveras med att gärningar som är kriminaliserade som kreditinstitutsbrott kan orsaka omfattande ekonomisk skada för flera personer och avsevärt försvaga förtroendet för finansmarknadens funktion i dess helhet. Dessutom förutsätter motsvarande bestämmelse i 16 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster antingen uppsåt eller grov oaktsamhet för att en gärning ska vara straffbar som investeringstjänstbrott. Vidare föreslås att maximistraffet för kreditinstitutsbrott höjs från nuvarande fängelse i sex månader till fängelse i ett år. Ändringen innebär att straffskalan för kreditinstitutsbrott kommer att motsvara straffskalorna för bl.a. investeringstjänstbrott, andelslagsbrott och aktiebolagsbrott. Gärningar och försummelser som är straffbara som kreditinstitutsbrott kan inte anses vara mindre klandervärda än de övriga nämnda brotten.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. 1 punkten är det straffbart att i samband med marknadsföring använda ordet ”inlåning” i strid med 1 kap. 1 § 2 mom. eller att i sin firma eller annars i sin verksamhet använda ordet ”bank” i strid med 2 kap. 4 §, enligt 2 punkten att bedriva kreditinstitutsverksamhet utan koncession enligt 2 kap. 1 § eller i strid med ett sådant beslut om återkallande av koncessionen som avses i 26 § i lagen om Finansinspektionen eller att i strid med ett sådant beslut om begränsning av den koncessionsenliga verksamheten som avses i 27 § i samma lag, enligt 3 punkten i strid med 2 kap. 2 § från allmänheten ta emot medel som ska återbetalas på anfordran och enligt 4 punkten att bryta mot vad som i 5 kap. 1 § föreskrivs om affärsverksamhet som är tillåten för inlåningsbanker eller i 2 § om affärsverksamhet som är tillåten för kreditinstitut. Av dessa kriminaliseringar är endast den ny som gäller vad som i 5 kap. 1 § föreskrivs om affärsverksamhet som är tillåten för inlåningsbanker. Dessutom har rekvisitet i 2 punkten ändrats så att det stämmer överens med vad som i 16 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster föreskrivs om investeringstjänstbrott. Det föreslås att kriminaliseringen ”brott mot bestämmelserna om erbjudande av skuldinstrument till allmänheten” i den gällande kreditinstitutslagens 168 § 2 mom. dekriminaliseras och överförs till paragrafen om påföljdsavgift.

3 §. *Brott mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts medel.* Denna paragraf motsvarar huvudsakligen straffbestämmelsen i den gällande kreditinstitutslagen 173 §. Den föreslagna nya straffbestämmelsen innehåller dock inte någon hänvisning till brott mot bestämmelserna om kapitallån, eftersom det inte längre föreskrivs om sådana lån i kreditinstitutslagen.

4 §. *Brott mot tystnadsplikten.* Denna paragraf motsvarar till innehållet huvudsakligen straffbestämmelsen i den gällande kreditinstitutslagens 169 §. Det föreslås dock att till bestämmelsen fogas brott mot tystnadsplikten enligt 7 kap. 6 § 1 mom., som gäller sekretessbeläggning av personuppgifter i anslutning till rapportering av överträdelser. Dessutom hänvisas i paragrafen för tydlighetens skull också till brott mot tystnadsplikten enligt 18 kap. 7 §.

22 kap. **Tillsynsbefogenheter**

1 §. *Förbuds- och rättelsebeslut.* I denna paragraf föreslås en bestämmelse om förbuds- och rättelsebeslut som innebär att Finansinspektionen kan förbjuda den som

handlar i strid med denna lag att fortsätta eller upprepa det lagstridiga förfarandet. Enligt förslaget kan Finansinspektionen samtidigt kräva att förfarandet ska upphöra eller att det ska ändras eller rättas, om detta måste anses vara nödvändigt för uppnående av målen för tillsynen över finansmarknaden. Bestämmelsen är baserad på direktivets *artikel 66.2 b*. I 33 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs redan nu om åtgärdförbud och rättelseuppmaning, men de bestämmelserna kan tillämpas endast på Finansinspektionens tillsynsobjekt och på övriga finansmarknadsaktörer. Den föreslagna nya bestämmelsen kan däremot tillämpas på alla personer som handlar i strid med kreditinstitutslagen. Det kan t.ex. vara fråga om bestämmelsen i 1 kap. 9 § 2 mom. om användning av ordet ”inlåning” vid marknadsföring, 2 kap. 4 § om användning av ordet ”bank” i firma, 2 kap. 1 § om koncession för kreditinstitutsverksamhet eller om 2 kap. 2 § om kreditinstituts ensamrätt att ta emot medel som ska återbetalas på anfordran.

2 §. *Vite*. Enligt denna paragraf kan Finansinspektionen förena förbud eller beslut som avses i 1 § med vite. På vitesärenden tillämpas viteslagen (1113/1990).

AVDELNING VII SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

23 kap. Ikraftträdande - och övergångsbestämmelser

1 §. *Ikraftträdande.* I denna paragraf föreskrivs om ikraftträdandedatum för lagen samt om upphävande av den nuvarande kreditinstitutslagen då den nya kreditinstitutslagen träder i kraft. EU:s tillsynsförordning ska tillämpas från det att den trätt i kraft, oberoende av denna lags ikraftträdande, också till den del som bestämmelserna i denna lag avviker från förordningen.

2 §. *Övergångsbestämmelser gällande kapitalkonserveringsbuffertar och kontracykliska kapitalbuffertar samt buffertkrav för systemviktiga institut.* I *1 och 2 mom*. föreskrivs med avvikelse från direktivets *artikel 160* att övergångsbestämmelserna som ska tillämpas på de krav som gäller kapitalkonserveringsbuffertar och kontracykliska kapitalbuffertar, enligt 10 kap. 3 § ska tillämpas fullt ut från och med den 1 januari 2015.

Ett undantag från huvudregeln i 1 och 2 mom. utgör dock enligt *3 mom*. en speciell övergångsperiod för sådana avdrag av innehav i försäkringsbolag som avses i *artikel 49.1* i EU:s tillsynsförordning. Det i momentet avsedda avdraget ska beaktas stegvis från början av år 2016 så att avdraget beaktas till fullt belopp från början av år 2019.

Det buffertkrav som enligt 10 kap. 8 § ska tillämpas på globalt systemviktiga institut ska i överensstämmelse med direktivets *artikel 162* uppfyllas stegvis på det sätt som närmare framgår av paragrafen, så att kraven fullt ut tillämpas från början av år 2019. Enligt den nämnda artikeln ska övriga buffertkrav för systemviktiga institut tillämpas från och med år 2016.

3 §. *Övriga övergångsbestämmelser*. Enligt paragrafens *1 mom*. ska bestämmelsen om offentliggörande av information om finansiell ställning tillämpas från den 1 januari 2015.

Den föreslagna paragrafens *2 mom*. där det föreskrivs om ersättningssystem är baserat på direktivets *artikel 162.3*. I artikeln hänvisas till artikel 94 g som enligt förslaget ska sättas i kraft genom 8 kap. 7 § 3 mom. och 8 §. Detta innebär i praktiken att en rörlig ersättning som är baserad på ett ersättningssystem som tagits i bruk innan lagen trädde i kraft antingen måste sänkas eller godkännas av bolagsstämman. Detta är fallet t.ex. i en situation där den rörliga ersättningens faktiska belopp fastställs eller förfaller till betalning först efter att lagen trätt i kraft och intjänandeperioden fortgår efter att lagen trätt i kraft. Om arbetsgivaren i undantagsfall har förbundit sig att betala ut en rörlig ersättning i förskott kan ersättningen på motsvarande sätt, i enlighet med ersättningsförordningens 6 § 2 mom. 3 punkten innan lagen trätt i kraft betalas högst enligt den nya maximigränsen, till den del som den utlovade förskottsersättningens intjänandeperiod infaller efter lagens ikraftträdande.

Enligt paragrafens *3 mom*. ska lagens 15 kap. 11 § tillämpas från och med den 1 juli 2016.

Enligt paragrafens *4 mom.* ska föreskrifter som Finansinspektionen har utfärdat med stöd av den kreditinstitutslag som upphävs, i tillämpliga delar tillämpas efter att denna lag trätt i kraft om inte något annat följer av denna lag, av författningar som utfärdats med stöd av den eller av EU:s tillsynsförordning. Avsikten är att övergångsbestämmelsen ska tillämpas till dess att Finansinspektionen hinner ersätta föreskrifterna med föreskrifter som utfärdas med stöd av den nya lagen.

1.2 Lag om Finansinspektionen

3 §. *Uppgifter.* Det föreslås att paragrafens 3 mom. justeras i överensstämmelse med SSM-förordningen. Till momentet fogas en ny *12 punkt* enligt vilken till Finansinspektionens uppgifter hör att förbereda åtgärder för att säkerställa hela det finansiella systemets stabilitet samt besluta om dessa åtgärder så som särskilt föreskrivs i lag. Den föreslagna punkten är informativ till sin karaktär och av den följer inte i sig någon befogenhet för Finansinspektionen. I lag föreskrivs särskilt om Finansinspektionens rätt att fatta sådana rättsligt bindande beslut som avses i punkten. Finansinspektionen får beslutanderätt enligt den föreslagna kreditinstitutslagens 10 kap. där det föreskrivs att Finansinspektionens direktion ska besluta om kontracykliska buffertkrav som avses i 4 § i det nämnda kapitlet.

Finansinspektionen ska bereda sådana åtgärder som avses i punkten i samråd med finansministeriet och Finlands Bank. Den samarbetsförpliktelse som avses i punkten är enligt det föreslagna momentet mera omfattande än skyldigheten att i enlighet med den föreslagna kreditinstitutslagens 10 kap. 4 § och 15 kap. 11 § be andra myndigheter om yttrande före beslut som avses i det nämnda lagrummet. Samarbetsförpliktelsen avser sålunda beredning av beslut tillsammans med de nämnda myndigheterna redan innan det egentliga beslutsförslaget sänds på remiss. Dessutom inbegriper samarbetsförpliktelsen också andra åtgärder i anslutning till makrotillsynen, exempelvis behandling av Europeiska systemrisknämndens rekommendationer oberoende av om de gäller fastställande av buffertkrav eller andra lagstiftnings eller övriga åtgärder som rekommendationerna avser. En förutsättning för tillämpning av bestämmelsen är i praktiken att de nämnda myndigheterna regelbundet sammankommer för att bedöma den makroekonomiska utvecklingen och de tillsynsåtgärder som utvecklingen eventuellt förutsätter. Punkten kan enligt förslaget tillämpas när det gäller stabilitetssamarbetet mellan myndigheterna, inom ramen för vedertagna förfaranden. Förfarandena bör emellertid utvecklas så att de omfattar all effektiv gemensam beredning av makrotillsynsinstrument, inklusive sådana direkt på EU:s tillsynsförordning baserade åtgärder som exempelvis tillämpning av högre koefficienter på utlåning med säkerhet i bostäder och fastigheter och framställningar till kommissionen om tillämpning av artikel 458 i den nämnda förordningen.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *4 mom.* enligt vilket Finansinspektionen ska sköta de uppgifter som ålagts den i denna och i annan lag, om inte något annat följer av SSM-förordningen när det gäller tilldelning av särskilda uppgifter till ECB. I den föreslagna kreditinstitutslagens 1 kap. 3 § 4 mom. och i det nya 3 mom. som föreslås bli fogat till 2 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat föreslås dessutom bestämmelser om förordningens inverkan på tillsynen över kreditinstitut. I samband med de nämnda bestämmelserna redogörs närmare för förordningens inverkan på den tillsyn som avses i de nämnda lagrummen.

Enligt SSM-förordningen svarar ECB för tillsynen över sådana kreditinstituts samt finans- och försäkringskonglomerats finansiella ställning vilkas balansomslutning uppgår till minst 30 miljarder euro eller till över 20 procent av hemstatens bruttonationalprodukt, om denna uppgår till minst fem miljarder euro. I Finland blir det aktuellt att tillämpa endast den först nämnda grunden. ECB kan emellertid separat, under de förutsättningar som närmare anges i förordningen, besluta ställa också andra kreditinstitut samt finans- och försäkringskonglomerat under ECB:s direkta tillsyn.

Bestämmelsen begränsar inte Finansinspektionens tillsynsbefogenheter enligt 3 kap. Av momentet följer emellertid att den

rätt att förbjuda förvärv av aktier eller andelar i kreditinstitut som föreskrivs i 3 kap. och den rätt att återkalla tillsynsobjekts koncession eller begränsa koncessionsenlig verksamhet som föreskrivs i 4 kap. inte ska tillämpas på kreditinstitut. Finansinspektionen kan endast föreslå för ECB att förvärv ska förbjudas, att kreditinstituts koncession ska återkallas eller att verksamheten ska begränsas.

Av momentet följer vidare att vad som i lagen föreskrivs om Finansinspektionens uppgifter i egenskap av nationell myndighet ska tillämpas på ECB då ett kreditinstitut står under ECB:s direkta tillsyn. På motsvarande sätt ska på ECB tillämpas vad som föreskrivs om Finansinspektionens uppgifter i egenskap av värdstatsmyndighet då ett utländskt EES-kreditinstitut som har filial i Finland står direkt under ECB:s tillsyn. Med anledning av den nya punkten görs en teknisk justering i *11 punkten*.

3 a §. *Den gemensamma tillsynsmekanismen och det europeiska systemet för finansiell tillsyn.* Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att till den fogas ett omnämnande om den gemensamma tillsynsmekanismen. Dessutom föreslås att paragrafen ändras så att till den fogas ett nytt 1 mom., varvid 1—3 mom. efter vissa justeringar blir 2—4 mom. Enligt föreslagna 1 mom. hör Finansinspektionen till den gemensamma tillsynsmekanism som består av ECB och de nationella behöriga myndigheter som avses i *artikel 6* i SSM-förordningen, dvs. rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut.

Paragrafens 2 mom. motsvarar 1 mom. i den gällande lagen. Enligt paragrafens 3 mom. ska Finansinspektionen utöver vad som föreskrivs i den gällande lagen dessutom beakta sådana beslut, anvisningar, rekommendationer och författningar som ECB har utfärdat med stöd av SSM-förordningen.

Enligt föreslagna *4 mom*. gäller de skyldigheter som avses i momentet, med avvikelse från den gällande lagen, också skyldigheter som avses i andra EU-rättsaker än direktiv, i synnerhet i EU-förordningar samt i tekniska standarder som utfärdas med stöd av direktiv och förordningar. Dessutom utsträcks direktivet till att gälla samarbete med ECB och Europeiska systemrisknämnden. Momentet är baserat på SSM-förordningen samt på direktivets artikel 6. Det har inte ansetts vara skäl att i lagen uttryckligen ta in det i artikeln nämnda kravet att samarbetet ska ske i en anda av förtroende och med fullständig ömsesidig respekt, eftersom detta krav också utan en särskild bestämmelse om saken måste anses gälla enligt de allmänna principerna om god förvaltning.

3 b §. *Samarbete kring beredningen av rättsakter, förskrifter och anvisningar.* Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att i den utöver rättsakter nämns också föreskrifter och anvisningar.

Det föreslås att paragrafens *2 mom*. med anledning av SSM-förordningen ändras så att Finansinspektionen i överensstämmelse med *den första strecksatsen* ska informera finansministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet om beredningen av en rättsakt hos ECB, om rättsakten kan inverka på Finlands lagstiftning. Vidare föreslås att momentet i överensstämmelse med *den andra strecksatsen* kompletteras med ett omnämnande om en europeisk tillsynsmyndighet. Denna precisering behövs eftersom Finansinspektionen enligt artikel 16 i de förordningar som avses i föreslagna 3 a § 2 mom. inom två månader från att en europeisk tillsynsmyndighet har utfärdat alla språkversioner av en anvisning eller rekommendation ska bekräfta om den följer eller har för avsikt att följa anvisningen eller rekommendationen i fråga. Om Finansinspektionen inte följer eller har för avsikt att följa en anvisning eller rekommendation ska den ange orsakerna till detta för den europeiska tillsynsmyndigheten. Det har i praktiken visat sig att också den europeiska tillsynsmyndighetens anvisningar kan förutsätta ändringar i lagstiftningen om anvisningarna står i strid med Finlands lagstiftning och om lagstiftningen av konkurrens- eller andra skäl måste anpassas till anvisningarna. Finansinspektionens skyldighet att rapportera till ministerierna gäller i synnerhet den situationen att det inte är möjligt att fullt ut följa en anvisning. I överensstämmelse med *den tredje strecksatsen* föreslås att information ska ges också om beredning av en rättsakt hos Euro-

peiska systemrisknämnden om ärendet enligt Finansinspektionens bedömning kan ha betydelse för den finländska finansmarknadens funktion och stabilitet. De föreslagna tilläggen skulle annars inte ha någon betydelse för det gällande innehållet.

4 §. *Tillsynsobjekt*. Det föreslås att laghänvisningen i paragrafens *1 mom. 1 punkten* justeras så att den gäller den föreslagna kreditinstitutslagen.

10 §. *Direktionens uppgifter*. Det föreslås att till paragrafens *2 mom*. fogas en ny *6 punkt* enligt vilken direktionen i fråga om tillsynen över finansmarknaden ska fatta beslut som gäller fastställande, ändring eller bibehållande av buffertkrav enligt 10 kap. 4, 8 och 9 § i kreditinstitutslagen eller fastställande av maximal belåningsgrad enligt 15 kap. 11 § 4 mom. i nämnda lag eller högre kapitalkrav än enligt EU:s tillsynsförordning när det gäller sådana krediter enligt *artiklarna 124 och 164* i förordningen som är förenade med panträtt i fast egendom. Också sådana beslut kan ha makroekonomiska konsekvenser och därför är det ändamålsenligt att de fattas i samma ordning som beslut om kontracykliska buffertkrav.

26 och 27 §. I dessa paragrafer föreslås med anledning av SSM-förordningen en sådan precisering att i situationer där ECB är behörig myndighet när det gäller beslut eller åtgärder som avses i lagrummen, ska Finansinspektionen i stället för att fatta beslut i ärendet lägga fram ett beslutsförslag för den myndighet som är behörig i ärendet.

32 a—32 c §. I paragrafen föreslås med anledning av SSM-förordningen en sådan precisering att i situationer där ECB är behörig myndighet när det gäller beslut eller åtgärder som avses i lagrummen, ska Finansinspektionen i stället för att fatta beslut i ärendet lägga fram ett beslutsförslag för den myndighet som är behörig i ärendet.

38 §. *Ordningsavgift.* I denna paragraf föreslås ett nytt *5 mom*. enligt vilket ordningsavgift kan påföras under förutsättning att ärendet betraktat som en helhet inte ger anledning till strängare åtgärder. Syftet med bestämmelsen är att visa att exempelvis i fråga om gärningar och försummelser som eventuellt hör till tillämpningsområdet för påföljdsavgift, som är en strängare påföljd än ordningsavgift, ska påföljdsavgiften vara primär i förhållande till ordningsavgift. Tillämpningsområdet för påföljdsavgiftsbestämmelsen i kreditinstitutslagen omfattar t.ex. sådana överträdelser och försummelser i fråga om de rapporteringsskyldigheter som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning, för vilka påföljdsavgiften skulle vara den primära påföljden trots att förfarandet i fråga också kan bedömas som överträdelse av de bestämmelser som avses i 1 mom. 1 punkten i paragrafen om ordningsavgift. Om påföljdsavgift enligt 40 § kunde påföras för en sådan gärning eller försummelse som avses i paragrafens 1 mom., skulle sålunda påföljdsavgift påföras i stället för ordningsavgift. Som en sådan annan strängare åtgärd som avses i bestämmelsen kan i undantagsfall komma i fråga också en undersökningsbegäran till en förundersökningsmyndighet, om gärningen eller försummelsen i fråga är straffbar också enligt strafflagen.

40 §. *Påföljdsavgift.* Det föreslås att till paragrafens *1 mom*. fogas en hänvisning till kreditinstitutslagens 20 kap. 1 § där de bestämmelser och beslut räknas upp som vid försummelse eller överträdelse kan leda till att påföljdsavgift påförs. I paragrafens *3 mom*. föreslås ändringar, men till innehållet motsvarar momentet huvudsakligen gällande 3 mom. Tillämpningsområdet förtydligas emellertid så att påföljdsavgift i allmänhet inte kan påföras en fysisk person för gärningar och försummelser som är straffbara enligt lag. Enligt gällande 3 mom. kan påföljdsavgift påföras under förutsättning att ärendet betraktat som en helhet inte föranleder strängare åtgärder. Med strängare åtgärder avses i praktiken framför allt undersökningsbegäran till en förundersökningsmyndighet. Dessutom har de grova gärningsformer som avses i strafflagens 51 kap. avgränsats utanför påföljdsprövningen enligt gällande 3 mom.

Enligt det nya 3 mom. som föreslås kan påföljdsavgift inte påföras en fysisk person för en gärning eller försummelse som enligt lag är straffbar. En fysisk person kan sålunda inte t.ex. med stöd av den föreslagna kreditinstitutslagens 20 kap. 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten samt 2 mom. 1 punkten påföras påföljdsavgift, eftersom brott mot bestäm-

melserna i fråga fortfarande i kreditinstitutslagens 21 kap. 2 § är kriminaliserat som kreditinstitutsbrott. En juridisk person som handlar i strid med bestämmelserna i fråga kan påföras påföljdsavgift och dessutom kan t.ex. personer som hör till den juridiska personens ledning dömas till straffrättsligt straff. På motsvarande sätt kan påföljdsavgift inte heller påföras en fysisk person för förfarande som strider mot lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism, eftersom brott mot bestämmelserna i fråga uttryckligen är kriminaliserat i den nämnda lagen. Påföljdsavgift kan inte heller påföras en fysisk person för brott mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts medel, eftersom brott mot skyldigheterna i fråga kriminaliseras i kreditinstitutslagens 21 kap. 3 §.

Finansinspektionen kan dock, liksom enligt gällande 40 § 3 mom., i undantagsfall påföra påföljdsavgift och inte göra någon anmälan om saken till förundersökningsmyndigheten, om gärningen eller försummelsen med hänsyn till dess menlighet, gärningsmannens skuld sådan den framgår av gärningen, den vinning som erhållits och övriga omständigheter i anslutning till gärningen eller försummelsen anses vara ringa bedömd som en helhet. Syftet med bestämmelsen är att, liksom enligt gällande 40 § 3 mom., ge Finansinspektionen rätt att påföra påföljdsavgift för mindre gärningar och försummelser i stället för att göra anmälan till förundersökningsmyndigheten. Påföljdsavgift kan i en sådan situation anses vara en tillräcklig påföljds. Exempelvis den föreslagna kreditinstitutslagens 21 kap. 2 och 3 §, där det föreskrivs om straff för kreditinstitutsbrott och brott mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts medel, innehåller motsvarande bestämmelse enligt vilken gärningen kan lämnas obestraffad om den är ringa. Påföljdsavgift kan liksom enligt det gällande momentet fortfarande i praktiken inte påföras för en gärning som eventuellt bedöms uppfylla rekvisitet för ett grovt brott enligt strafflagens 51 kap. En sådan gärning kan inte ens i princip bedömas vara ringa. De allmänna undantagsmöjligheter som föreslås i momentet motsvarar i stort sett också skattelagstiftningens motsvarande bestämmelser om skattebrott. Bestämmelsen och dess tillämpningsområde avser emellertid relativt sällsynta enskilda fall. Syftet med bestämmelsen är att domstolsförfarande inte ska behöva inledas i ärenden som på ett mera kostnadseffektivt sätt kan behandlas i en administrativ process, dock utan att kränka den persons rättssäkerhet som är föremål för påföljden.

Finansinspektionen kan emellertid trots en undersökningsbegäran påföra en juridisk person en påföljd för samma gärning eller försummelse, om de förutsättningar för påföljdsavgift är uppfyllda som avses i lagen om Finansinspektionen. Förfarandet strider inte mot principen *ne bis in i dem* eftersom påföljden i så fall inte avser en och samma person. Finansinspektionen kan trots att en undersökningsbegäran gjorts vidta också andra tillsynsåtgärder enligt lagen om Finansinspektionen.

41 §. *Påförande av påföljdsavgift*. Det föreslås att bestämmelsen om påförande av påföljdsavgift ändras på det sätt som avses i *artiklarna 66—67* i kreditinstitutsdirektivet. Paragrafens 1 mom. motsvarar gällande *1 mom.*

Det föreslås att i paragrafens *2 mom.* nämns de omständigheter som räknas upp i kreditinstitutsdirektivets *artikel 70* och som den behöriga myndigheten ska beakta när påföljdsavgiftens belopp bestäms. Beloppet ska fortfarande beräknas på basis av en helhetsbedömning. Vid bedömningen ska enligt den nuvarande bestämmelsen tas hänsyn till gärningens art, omfattning och varaktighet samt den avgiftsskyldiges ekonomiska ställning. Det föreslås att till bestämmelsen i överensstämmelse med kreditinstitutsdirektivets artikel 70.1 d—h som uttryckliga kriterier fogas omnämnanden om den vinning som erhållits eller den skada som orsakats genom förfarandet, om vinningen eller skadan kan uppskattas, den berörda personens samarbete med Finansinspektionen för att utreda ärendet, den berörda personens tidigare överträdelser och försummelser i fråga om bestämmelserna om finansmarknaden samt förfarandets eventuella konsekvenser för det finansiella systemets stabilitet. Dessa nya omständigheter ska vid bedömningen av påföljdsavgiftens storlek beaktas också i fråga om andra påföljdsavgifter än sådana som föreskrivs i kreditinstitutslagens 20 kap. 1 §.

Finansinspektionen ska utforma och offentliggöra principerna som den i enlighet med lagens 38 § 2 mom. och 41 § 2 mom. beaktar i helhetsbedömningen när det gäller att fastställa både ordningsavgiften och påföljdsavgiften. Däremot är det inte längre motiverat att Finansinspektionen i enlighet med motiveringen till den tidigare lagen (RP 137/2004 rd) offentliggör en riktgivande avgiftstabell. Detta kan motiveras med att de omständigheter som ska beaktas också när det gäller helhetsbedömningen av ordningsavgiftens belopp nuförtiden anges i lagen. Till tillämpningsområdet för bestämmelsen om ordningsavgift hör dessutom numera ett betydande antal bestämmelser som är av olika typ och baserade på olika lagar, vilket innebär att en avgiftstabell skulle bli synnerligen omfattande och detaljerad. Av motsvarande käl kan det inte anses vara ändamålsenligt att publicera en detaljerad tabell för påföljdsavgifter. I stället för en på en sådan tabell baserad schematisk påföljdsprövning är det skäl att vid fastställandet av påföljder snarare betona en helhetsprövning i enlighet med lagen. Finansinspektionen bör emellertid ha egna interna anvisningar eller principer för säkerställande av en opartisk tillämpningspraxis när det gäller påföljder, samt för att i tillräcklig utsträckning beakta klandervärdheten av olika typer av gärningar och försummelser.

I föreslagna *3 mom*. föreskrivs liksom enligt 2 mom. om den högsta påföljdsavgift som får påföras en juridisk person. I paragrafens *4 mom*. föreskrivs liksom i gällande 3 mom. om den högsta påföljdsavgift som får påföras en fysisk person. På motsvarande sätt föreskrivs i föreslagna *5 mom*. liksom i gällande 4 mom. om påföljdsavgiftens maximibelopp i en situation där den påföljdsavgift som påförs en fysisk person som tillhandahåller tjänster på finansmarknaden hänför sig till dennes näringsverksamhet som övervakas med stöd av 5 § 17 punkten.

Det föreslås att till paragrafen om påförande av påföljdsavgift fogas ett till innehållet helt nytt *6 mom*. I momentet föreskrivs om påföljdsavgiftens maximibelopp huvudsakligen när det gäller överträdelse av sådana bestämmelser i kreditinstitutslagen och EU:s tillsynsförordning som är baserade på genomförande av direktivet. De maximibelopp som förutsätts i direktivet ska i vissa avseenden tillämpas också när det gäller påföljdsavgift enligt lagen om investeringstjänster. Vid överträdelse av de bestämmelser som det hänvisas till i momentet ska sålunda inte tillämpas de allmänna maximibelopp för påföljdsavgiften som i fråga om juridiska och fysiska personer föreskrivs i paragrafens 3 och 4 mom. Momentets bestämmelser är baserade på kreditinstitutsdirektivets artikel 66.2 c—e och artikel 67.2 e—g. När påföljdsavgiften hänför sig till en bestämmelse som avses i kreditinstitutslagens 20 kap. 1 § 2 och 4 mom. eller 15 kap. 2 § 2 och 5 mom. i lagen om investeringstjänster, får en juridisk person trots vad som föreskrivs i 3 mom., påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det föregående året. Om den juridiska personen hör till en koncern avses med omsättning den omsättning som framgår av koncernens yttersta moderföretags koncernbokslut. Oberoende av om den juridiska personen är ett moderföretag eller dotterföretag ska omsättningen sålunda beräknas utifrån koncernbokslutet. Påföljdsavgiften för en fysisk person får däremot trots vad som föreskrivs i 4 mom. uppgå till högst fem miljoner euro.

Om den vinning som erhållits genom försummelsen eller den förlust som undvikits genom den dock överskrider de ovan angivna gränserna för en maximal påföljd, kan detta beaktas när påföljdsavgiften bestäms. Av denna anledning får påföljdsavgiften enligt den sista meningen i föreslagna 6 mom., trots det som föreskrivs ovan i momentet, vara högst två gånger större än den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om vinningen kan fastställas. Om den vinning som en fysisk person har erhållit är t.ex. tre miljoner euro, kan påföljdsavgiften fastställas upp till ett belopp av sex miljoner euro. Med den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen ska jämställas en eventuellt undviken förlust.

Det föreslås att till paragrafen om bestämmande om påföljdsavgiftens storlek ska fogas också ett helt nytt *7 mom*. där det föreskrivs närmare vad som avses med omsättning i fråga om olika typer av juridiska personer. Enligt momentet avses med omsätt-

ning summan av ett kreditinstituts, ett värdepappersföretags och ett annat till deras finansiella företagsgrupp hörande företags intäkter enligt artikel 316 i EU:s tillsynsförordning eller, om det avgiftsskyldiga företaget hör till ett kreditinstituts eller värdepappersföretags finansiella företagsgrupp, summan av de konsoliderade intäkterna. I fråga om försäkrings- och pensionsanstalter avses med omsättning de sammanlagda premieintäkterna eller, i fråga om pensionsstiftelser, avgiftsintäkterna. I fråga om andra företag och koncerner avses omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning. När det gäller utländska företag kan omsättningen sålunda definieras på motsvarande sätt som enligt bokföringslagen. Enligt paragrafens nya *8 mom.* ska påföljdsavgifter betalas till staten, liksom enligt gällande 5 mom.

42 §. *Avstående från administrativ påföljd.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 5 mom. enligt vilket Finansinspektionen kan avstå från att påföra en juridisk person påföljdsavgift eller skjuta upp den, om Finansinspektionen gör en myndighetsanmälan om saken enligt 3 c § eller vidtar någon annan sådan tillsynsåtgärd som föreskrivs i lagen. Enligt bestämmelsen får Finansinspektionen sålunda prövningsrätt när det gäller att bestämma en påföljdsavgift t.ex. i sådana fall då den i samma ärende har gjort en undersökningsbegäran till förundersökningsmyndigheten. För det andra kan Finansinspektionen med stöd av bestämmelsen t.ex. avstå från att påföra påföljdsavgift t.ex. i situationer där det vore mera ändamålsenligt och tillräckligt effektivt med någon annan lagstadgad tillsynsåtgärd, exempelvis verkställighetsförbud eller vite. På grund av att de gärningar som hör till tillämpningsområdet för bestämmelserna om påföljdsavgift i princip är klandervärda, bör Finansinspektionen enligt den föreslagna bestämmelsen endast i undantagsfall avstå från att påföra påföljdsavgift.

42 a §. *Preskription av ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift.* Det föreslås att till kapitlet fogas en ny paragraf om preskription av administrativa påföljder. Enligt *1 mom.* i den föreslagna paragrafen får ordningsavgift inte påföras eller offentlig varning ges om beslutet om avgiften eller varningen inte har fattats inom fem år från den dag då överträdelsen skedde eller, i fråga om fortsatt överträdelse, inom fem år från den dag då överträdelsen upphörde.

Enligt den föreslagna paragrafens *2 mom.* får Finansinspektionen inte påföra påföljdsavgift eller till marknadsdomstolen göra en framställning om att en sådan avgift ska påföras, om inte Finansinspektionens beslut eller framställning om saken till marknadsdomstolen har fattats inom tio år från den dag då överträdelsen skedde eller, i fråga om en fortsatt överträdelse, inom fem år från den dag då överträdelsen upphörde.

De ovan nämnda tidsfristerna ska räknas från den dag då överträdelsen skedde. I fråga om försummelser börjar preskriptionstiden löpa då den åtgärd som försummats senast borde ha vidtagits. I fråga om en fortsatt överträdelse eller försummelse börjar preskriptionstiden löpa då överträdelsen eller försummelsen upphör.

43 §. *Offentliggörande av ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift.* Det föreslås att paragrafens 1 och 2 mom. ändras med anledning av direktivets *artikel 68*.

Till paragrafens *1 mom.* fogas kravet att information om påföljder ska läggas ut på Finansinspektionens webbsidor för en tid av fem år. Med information om påföljder avses både uppgifter om själva överträdelsen och namnet på den fysiska eller juridiska person som är föremål för påföljden, om inte något annat följer av paragrafens 2 mom. Tidsfristen på fem år börjar löpa då informationen om en påföljd läggs ut på webbsidorna.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *2 mom.* enligt vilket en påföljd kan offentliggöras utan att den persons namn nämns som är föremål för åtgärden, om offentliggörande enligt 1 mom. skulle äventyra finansmarknadens stabilitet eller en pågående myndighetsundersökning eller orsaka parterna oproportionerlig skada eller vara orimlig för en fysisk person. Bestämmelsen är baserad på kreditinstitutsdirektivets *artikel 68*.

Det föreslås att till paragrafen också fogas ett nytt *3 mom.* enligt vilket offentliggörandet av en påföljd kan skjutas upp under förutsättning att de förutsättningar som avses i 2 mom. kan antas upphöra inom en rimlig

tid. Syftet med bestämmelsen är att det ska vara möjligt att skjuta upp offentliggörandet av en påföljd i sådana i praktiken sällsynta situationer där offentliggörandet också utan att namn nämns t.ex. kunde äventyra finansmarknadens stabilitet eller en pågående myndighetsundersökning.

44 a §. *Information till de europeiska tillsynsmyndigheterna om påföljder.* Det föreslås att paragrafens *1 mom. 1 punkt* ändras så att i den nämns också information om eventuellt överklagande och dess slutresultat. Bestämmelsen är baserad på kreditinstitutsdirektivets *artikel 69*. Enligt paragrafens gällande 2 mom. gäller rapporteringsskyldigheten utöver påföljder också permanenta förbudsbeslut som utfärdas av Finansinspektionen.

52 §. *Utbyte av information*. Det föreslås att denna paragraf preciseras så att i den för tydlighetens skull hänvisas också till andra EU-rättsakter än direktiv, i synnerhet till skyldigheter som följer av EU-förordningar samt tekniska standarder som utfärdas med stöd av direktiv och förordningar. Med utländska EES-tillsynsmyndigheter avses också ECB i dess egenskap av behörig tillsynsmyndighet.

60 §. *Inspektion av utländska* EES-filialer samt erhållande av information från utländska EES-filialer och andra utländska tillsynsobjekt. Det föreslås att paragrafen justeras i överensstämmelse med direktivets *artikel 52.3* så att Finansinspektionen också på eget initiativ kan inspektera utländska EES-filialer. En förutsättning är dock enligt den nämnda artikeln att inspektionen har relevans för det finansiella systemets stabilitet i Finland. Bestämmelsen ska tillämpas närmast i situationer där ett utländskt kreditinstitut på grund av arten, omfattningen eller komplexiteten hos sin i Finland etablerade filials verksamhet, via filialen kan ta risker som kan äventyra tilltron till eller stabiliteten på den finländska finansmarknaden eller i något annat avseende orsaka störningar på den finländska finansmarknaden.

I det syfte som avses i momentet kan Finansinspektionen också ålägga en filial regelbunden rapporteringsskyldighet i enlighet med 18 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

Det föreslås också att till paragrafen i överensstämmelse med direktivets *artikel 52.3* fogas ett nytt *6 mom*. enligt vilket Finansinspektionen ska rapportera information som den fått med stöd av denna paragraf till hemstatens tillsynsmyndighet, till den del som informationen är relevant för tillsynen över hela kreditinstitutets finansiella ställning eller för stabiliteten på den finländska finansmarknaden.

61 §. *Anmälan om åtgärder som avser utländska EES-filialer, andra utländska EES-tillsynsobjekt och reglerade marknader som står under tillsyn av andra EES-stater samt begränsning av och förbud mot utländska EES-filialers och andra EES-tillsynsobjekts verksamhet.* Det föreslås att ordalydelsen i denna paragraf justeras så att den bättre stämmer överens med direktivets *artikel 41*, i synnerhet med underpunkt 1 b.

62 §. *Informationsutbyte i samband med beviljande och återkallande av verksamhetstillstånd samt i samband med ägartillsyn*. Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att den bättre motsvarar paragrafens innehåll.

Det föreslås att till paragrafen i överensstämmelse med direktivets *artikel 20.3* fogas ett nytt *2 mom*. där det föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att på det sätt som nämns i direktivet informera andra EES-staters tillsynsmyndigheter i situationer där Finansinspektionen ansvarar för den gruppbaserade tillsynen och en myndighet i en annan EES-stat ska bevilja verksamhetstillstånd för ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller fondbolag som kommer att stå under gruppbaserad tillsyn.

Det är ändamålsenligt att utsträcka bestämmelsen till att gälla också grupptillsyn över andra tillsynsobjekt. Med grupptillsyn avses i paragrafen gruppbaserad tillsyn över kreditinstitut, värdepappersföretag, betalningsinstitut och försäkringsbolag.

65 §. *Finansinspektionens informationsskyldighet i samband med tillsyn över grupper*. Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att den bättre motsvarar paragrafens innehåll.

Paragrafens *4 mom*. föreslås, i syfte att förtydliga lagens struktur, utan ändringar bli överförd till 65 a § som dess nya 5 mom.

65 a §. *Övrigt samarbete vid tillsyn över grupper.* Rubriken till paragrafen ska ändras så att den motsvarar paragrafens nya innehåll. Det föreslås att till denna paragraf fogas nya *1—3 mom.* varvid paragrafens nuvarande moment utan ändringar blir *4 mom.* Paragrafens *5 mom.* motsvarar gällande 65 § 4 mom.

I paragrafens *1 mom.* föreslås en huvudsakligen mot den gällande kreditinstitutslagens 90 § 1 mom. svarande generalklausul om samarbete vid tillsynen över kreditinstituts gruppbaserade finansiella ställning. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 117.1 men det föreslås att den utsträcks till att gälla också grupptillsyn över försäkringsbolag. I 65 § föreskrivs fortfarande om skyldigheten att i enlighet med den nämnda artikeln rapportera till andra EES-tillsynsmyndigheter. Med grupp avses i momentet både kreditinstituts eller värdepappersföretags finansiella företagsgrupper och försäkringsgrupper enligt försäkringsbolagslagen.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *2 mom.* som delvis stämmer överens med direktivets *artikel 117.4* men, liksom 1 mom., utsträcks till att gälla också grupptillsyn över försäkringsbolag. Momentet gäller situationer där Finansinspektionen fattar beslut som avses i momentet i fråga om ett tillsynsobjekt som hör till samma finansiella företagsgrupp eller försäkringsgrupp som till ett utländskt tillsynsobjekt. Finansinspektionen ska i sådana situationer som avses i momentet alltid samråda med den EES-myndighet som ansvarar för tillsynen över gruppen. Däremot har Finansinspektionen prövningsrätt när det gäller frågan om huruvida det är skäl att höra också andra EES-tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över företag som hör till gruppen.

Momentets *1 punkt* gäller betydande förändringar av tillsynsobjektets ägarstruktur eller administrativa struktur. Det är här fråga om åtminstone sådana situationer där den faktiska bestämmanderätten i tillsynsobjektet förändras samt om betydande omorganiseringar.

Momentets *2 punkt* gäller beslut varmed Finansinspektionen förbjuder förvärv av betydande ägarandelar som avses i 32 a § i lagen om Finansinspektionen.

Momentets *3 punkt* gäller beslut om påförande av administrativ påföljd enligt 4 kap. i lagen om Finansinspektionen.

Momentets *4 punkt* gäller fastställande av högre buffertkrav enligt prövning.

Som en sådan tillsynsåtgärd som avses i momentets *5 punkt* ska åtminstone anses återkallande av ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd och begränsning av tillsynsobjektets tillståndsenliga verksamhet samt begränsning av rösträtten enligt 32 c § i lagen om Finansinspektionen. Som en sådan tillsynsåtgärd som avses i den ovan nämnda artikeln ska dessutom anses åtminstone beslut om att förbjuda användning av en sådan internmätningsmetod som avses i artikel 312.2 i EU:s tillsynsförordning vid beräkning av kapitalkravet för kreditinstituts funktionella risker. I fråga om andra beslut måste Finansinspektionen överväga om det är fråga om ett beslut som på ett väsentligt sätt, antingen direkt eller indirekt, kan inverka på en sådan finansiell företagsgrupps eller försäkringsgrupps eller ett till gruppen hörande enskilt tillsynsobjekts finansiella ställning, som står under tillsyn av en annan EES-tillsynsmyndighet.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om skyldigheten att före beslut som avses i 3—5 punkten samråda med en annan EES-tillsynsmyndighet som ansvarar för grupptillsynen över tillsynsobjektet. I fråga om kreditinstitut stämmer momentet överens med kreditinstitutsdirektivets artikel 117.4. I 32 a § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om samråd med en annan EES-tillsynsmyndighet i samband med beslut som avses i momentets 2 punkt.

65 c §. *Tillsynskollegiets uppgifter och verksamhet.* Det föreslås att hänvisningen till kreditinstitutslagen i paragrafens 2 mom. ändras så att den avser den nya kreditinstitutslag som föreslås.

66 §. *Tillsynsprotokoll.* Det föreslås att denna paragraf justeras så att principerna och förfarandet när det gäller tillsynssamarbete ska fastställas i alla situationer där en annan stats tillsynsmyndighet deltar i tillsynen över ett tillsynsobjekt eller ett företag som hör till dess finansiella företagsgrupp.

71 §. *Rätt och skyldighet att lämna ut information.* Till paragrafens *1 mom. 11 punk-*

ten ska fogas en hänvisning till Europeiska centralbanken på grund av SSM-förordningen och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, vilken möjliggörs förr Finansinspektionen att utan hinder av sekretessbestämmelser utlämna sådana uppgifter till ECB som är nödvändiga för att den kan sköta de uppgifter som avses i den ovannämnda förordningen och annanstans i lagen. Med anledning av att en ny 13 punkt fogas till paragrafens 1 mom. föreslås en lagteknisk justering i *12 punkten*. Enligt den nya *13 punkten* har Finansinspektionen trots sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till den insättningsgarantifond som avses i kreditinstitutslagen och till den ersättningsfond för investerarskydd som avses i lagen om investeringstjänster. Bestämmelsen behövs eftersom de nämnda fonderna, exempelvis när finansmarknaden hotas av en kris eller i samband med andra marknadsstörningar eller i samband med en kris som hotar ett enskilt tillsynsobjekt, för skötseln av sina lagstadgade uppgifter samt för att trygga insättarnas och investerarnas rättigheter kan behöva sådan information från Finansinspektionen som annars vore sekretessbelagd. När åtgärder vidtas för att trygga insättarnas och investerarnas rättigheter kan det uppkomma situationer där det är motiverat att lämna ut sekretessbelagd information redan innan ersättningsfonden blir betalningsskyldig. Informationen kan i dessa situationer lämnas ut trots sekretessbestämmelserna, men för mottagaren av informationen gäller då tystnadsplikt.

Det föreslås att paragrafens *6 mom.*, i syfte att effektivisera informationsutbytet mellan finansmarknadsmyndigheterna, ändras så att skyldigheten att lämna ut information till de myndigheter som nämns i momentet inte längre ska baseras uteslutande på Finansinspektionens subjektiva bedömning. I stället ska frågan om skyldigheten att lämna ut information bedömas på objektiva grunder. Den föreslagna bestämmelsen innebär att information ska lämnas ut trots sekretessbestämmelserna, men för mottagaren av informationen gäller tystnadsplikt i enlighet med lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

71 a §. *Rapportering om överträdelser.* I denna paragraf föreskrivs, i överensstämmelse med direktivet, om tillsynsmyndighetens system för mottagande av rapportering om överträdelser. Enligt direktivets artikel 71.1 ska medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna etablerar effektiva och tillförlitliga mekanismer för att uppmuntra rapportering av potentiella eller faktiska överträdelser av nationella bestämmelser om införlivande av detta direktiv till de behöriga myndigheterna. Enligt artikel 71.2 ska bland de mekanismer som avses i punkt 1 minst följande ingå: a) särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om överträdelser och uppföljning av dem, b) lämplig skydd för anställda i institut som rapporterar om överträdelser begångna inom institutet mot åtminstone repressalier, diskriminering och andra former av missgynnande behandling, c) skydd av personuppgifter både för den person som rapporterar överträdelser och den fysiska person som påstås vara ansvarig för en överträdelse, i enlighet med direktiv 95/46/EG, d) tydliga regler som under alla omständigheter ser till att konfidentialiteten för den person som rapporterar om överträdelser begångna inom institutet garanteras, såvida inte offentliggörande i enlighet med nationell lagstiftning krävs i samband med ytterligare utredningar eller efterföljande rättsliga förfaranden.

I överensstämmelse med direktivets krav ska Finansinspektionen enligt paragrafens *1 mom.* upprätthålla ett system genom vilket den kan ta emot rapporter om misstänkta missbruk som har samband med bestämmelserna om finansmarknaden. Det ställs inga särskilda innehållsmässiga eller formella krav på systemet eller förfarandet för mottagande av rapportering. Finansinspektionen kan sålunda själv besluta om mekanismen för mottagandet. I bestämmelsen föreskrivs inte om rapportören, utan vem som helst kan rapportera misstänkta missbruk till Finansinspektionen. Sålunda kan också t.ex. personer som är anställda hos ett kreditinstitut rapportera om misstänkta missbruk antingen internt inom kreditinstitutet eller till Finansinspektionen, eller till båda.

I paragrafen föreslås ingen uttrycklig bestämmelse om tystnadsplikt. Rapportörens

och den rapporterades personuppgifter är dock sekretessbelagda i enlighet med lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Den föreslagna bestämmelsen förutsätter inte att rapporteringen till Finansinspektionen ska vara anonym. Finansinspektionen ska dock se till att endast personer som oundgängligen för sina tjänsteuppgifter behöver rapportörens personuppgifter får tillgång till dem. För att säkerställa ett heltäckande skydd för rapportörer är det också viktigt att dessas personuppgifter inte röjs för utomstående, om inte något annat uttryckligen föreskrivs i lagen. Det kan bli nödvändigt att lämna ut information i ett senare skede, t.ex. i samband med förundersökning och domstolsbehandling. Finansinspektionen har trots sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information under de förutsättningar som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och i lagen om Finansinspektionen.

Finansinspektionen är för att upprätthålla systemet skyldig att vid hantering av personuppgifter iaktta också personuppgiftslagen (523/1999). Finansinspektionen är en sådan registeransvarig som avses i personuppgiftslagen. Till Finansinspektionen rapporterade misstankar om överträdelser av bestämmelser och föreskrifter som gäller finansmarknaden registerförs. Finansinspektionen använder informationen för utredning av misstankar om missbruk. I enlighet med personuppgiftslagen registerförs endast information som behövs för utredning av misstankar. Uppgifterna ska om möjligt kontrolleras i samband med behandlingen.

Enligt paragrafens *2 mom.* ska Finansinspektionen i fem år bevara information som avses i 1 mom. informationen ska avföras fem år efter rapporteringen, om den inte fortfarande behövs för en brottsutredning, en pågående rättegång eller myndighetsundersökning eller för att trygga rapportörens eller den rapporterade personens rättigheter. Senast tre år efter att behovet att bevara informationen konstaterades ska behovet av fortsatt bevarande omprövas. En anteckning ska göras om omprövningen. Uppgifter som visat sig vara felaktiga eller obehövliga ska dock avföras från registret så snart som möjligt.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om begränsning av rätten till insyn. En registrerad person som en rapport avser har inte rätt till insyn i information som avses i 1 och 2 mom., om utlämnande av informationen skulle försvåra utredningen av brott eller missbruk. Dataombudsmannen får på begäran av den registrerade kontrollera att de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. är lagenliga. Det är motiverat att begränsa rätten till insyn, av den anledningen att den på det sätt som avses i personuppgiftslagens 27 § kan försvåra förebyggande eller utredning av brott. Den registrerades rätt till insyn kan dessutom försvåra förebyggandet eller utredningen av finansmarknadsmissbruk som kan leda till straff enligt strafflagen. Av den anledningen kan det inte anses tillräckligt att begränsa enbart den allmänna rätten till insyn enligt personuppgiftslagens 27 §. Dataombudsmannen ska dock ha rätt att på den registrerades begäran kontrollera att sådana uppgifter om den registrerade som avses i 1 och 2 mom. är lagenliga.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Enligt den förslagna bestämmelsen för ikraftträdande ska till en överträdelse eller underlåtelse som begått före lagens ikraftträdande tillämpas bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft.

1.3 Lag om betalningsinstitut

2, 21, 28, 30 och 31 §. Det föreslås att hänvisningarna till kreditinstitutslagen i dessa paragrafer ska ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen. Paragrafernas sakinnehåll ändras inte i andra avseenden än vad som följer av hänvisningarna till den nya kreditinstitutslagen.

39 §. *Kundkontroll.* I paragrafens *1 mom.* föreslås en teknisk justering i överensstämmelse med 8 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008).

41 a och 41 b §. Det föreslås att till lagen fogas nya *41 a och 41 b §* om beredskapspla-

nering. Dessa ersätter bestämmelserna om finansiella institut i den gällande kreditinstitutslagens 123 och 124 §. Bestämmelserna i den föreslagna kreditinstitutslagens 10 kap. 32 och 33 § ändras på motsvarande sätt genom att i lagrummen stryks hänvisningarna till finansiella institut. Lagens sakinnehåll ändras inte.

1.4 Lag om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

1 §. Det föreslås att paragrafens hänvisning till kreditinstitutslagen ändras så att den avser den nya kreditinstitutslagen.

2 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 2 a § där det föreskrivs om minimiantalet styrelsemedlemmar och om skyldigheten att utse en verkställande direktör. Det är skäl att i lagen ta in denna bestämmelse eftersom aktiebolagslagen sedermera har ändrats så att dessa krav inte längre gäller direkt med stöd av aktiebolagslagen.

4 §. Det föreslås att denna paragraf upphävs med anledning av EU:s tillsynsförordning eftersom de åtaganden som avses i paragrafen definieras mera utförligt i den nämnda förordningen och inte längre i alla avseenden kan jämföras med sådana kapitallån som avses i aktiebolagslagen.

6, 9, 10, 23 och 25 §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.5 Sparbankslag

1, 40 i, 41, 62, 63, 69, 78, 82, 83, 87 i och 87 j §. Det föreslås att dessa paragrafers hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen. *Mom. 1 och 2* i 43 h § ska justeras i överensstämmelse med 29 artikel i EU:s tillsynsförordning genom att stryka sparbankernas plikt att utlösa grundfondsandelar. Hänvisningen till sparbanksinspektionen i 41 § stryks på grund av upphävande av kap. 7. I överensstämmelse med artikel 29 i den nämnda förordningen ska 41 a § justeras så att vinstutdelningen inte ska leda till minskning av kapitalbasen under det lagstadgade beloppet. Dessutom stryks hänvisningen till förbindelser som jämställs med kapitallån i 63 § *2 mom. 11 punkten* och i 83 § *2 mom. 12 punkten*, eftersom sådana förbindelser definieras bredare i EU:s tillsynsordning och är inte helt jämförbara med kapitallån.

93—100 §. Det föreslås att dessa paragrafen upphävs. Detta innebär att sparbanksinspektionen inte längre kommer att ha någon lagstadgad ställning.

106 och 107 §. Det föreslås att dessa paragrafers hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

108 §. Hänvisningen till sparbanksinspektionen stryks på grund av upphävande av kap. 7.

120, 122, 124 och 125 §. Det föreslås att dessa paragrafers hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen. I 125 § stryks dessutom hänvisningen till sparbanksinspektionen.

127 §. I denna paragraf föreslås en strykning av bestämmelsen om sparbanksförseelse. På överträdelse av de gällande bestämmelserna om sparbanksförseelse ska enligt förslaget i fortsättningen tillämpas bestämmelserna om administrativ påföljdavgift i lagen om Finansinspektionen och i 20 kap. i kreditinstitutslagen.

Det föreslås att till lagen fogas en ny *127 §* där det i överensstämmelse med 25 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten i aktiebolagslagen och 22 kap. 1 § 1 mom. 1 punkten i lagen om andelslag föreskrivs om överträdelse av bestämmelserna om revisorsyttrande. Straffbestämmelsen gäller revisorsyttrande i samband med fusion och delning.

1.6 Lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

1, 4, 9, 11, 12, 13, 22, 32 och 50 §. Dessa paragrafers hänvisningar till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrade så att de avser den nya kreditinstitutslagen. Dessutom föreslås att 22 § ändras på motsvarande sätt som sparbankslagens 63 § 2 mom. 11 punkten och 83 § 2 mom. 12 punkten genom att paragrafens *2 mom*. upphävs

1.7 Lag om en sammanslutning av inlåningsbanker

1, 9 och 13 §. Dessa paragrafers hänvisningar till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrade så att de avser den nya kreditinstitutslagen. Paragrafernas sakinnehåll ändras inte i andra avseenden än vad som följer av hänvisningen till kreditinstitutslagen.

17 §. *Styrning av sammanslutningen*. Det föreslås att den gällande paragrafens *1 mom.* ändras så att för centralinstitutets anvisningar ska utverkas Finansinspektionens godkännande till den del som anvisningarna ska tillämpas på medlemsföretag för vilka gäller sådana undantag i fråga om de kvantitativa kraven som avses i 21 §. Finansinspektionen kan emellertid inte som villkor för godkännande ställa att på dessa medlemsföretag ska tillämpas strängare krav än enligt 21 §.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *3 mom.* där det föreskrivs om Finansinspektionens rätt att vid behov utfärda närmare föreskrifter om innehållet i sådana anvisningar som avses i 1 mom. Avsikten är inte att de föreskrifter som avses i momentet i något avseende ska ersätta de ovan nämnda anvisningarnas detaljerade innehåll om t.ex. kvantitativa krav eller begränsningar, utan närmast att noggrannare än i paragrafen ange de verksamhetssektorer som anvisningarna ska omfatta samt att ställa upp mål och riktlinjer för anvisningarna rörande varje sektor.

18, 19 och 21—23 §. I dessa paragrafer föreslås motsvarande ändringar som i den nya kreditinstitutslagen. I 21 § föreslås dessutom med avvikelse från den gällande lagen att förutsättning för tillämpning av paragrafen är att medlemskreditinstitutet tillämpar centralinstitutets anvisningar som avses i 17 §.

32 §. *Tillsyn över företag som hör till sammanslutningen*. Det föreslås att till paragrafen med anledning av SSM-förordningen fogas ett nytt *6 mom*. Enligt momentet ska hänvisningarna i lagen inte tillämpas på Finansinspektionen till den del som ECB enligt nämnda förordning ansvarar för tillsynen över företag som hör till sammanslutningen. Av förordningen följer i praktiken att ECB har befogenhet att övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i 3 kap. Däremot ska Finansinspektionen fortfarande vara behörig myndighet när det gäller beviljande och återkallande av centralinstitutets verksamhetstillstånd, eftersom tillståndsplikten inte är baserad på EU-lagstiftningen.

38 och 39 §. Dessa paragrafers hänvisningar till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrade så att de avser den nya kreditinstitutslagen. Paragrafernas sakinnehåll ändras inte i andra avseenden än vad som följer av hänvisningen till den nya kreditinstitutslagen.

1.8 Lag om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet

1 §. *Tillämpningsområde.* Paragrafhänvisningen i 1 mom. ändras så att den avser den nya kreditinstitutslagen.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *2 mom*. där det i överensstämmelse med direktivets artikel 43 föreskrivs om möjligheten att på utländska EES-filialers verksamhet i krissituationer tillämpa längre gående befogenheter än vad som annars vore möjligt enligt 61 § i lagen om Finansinspektionen. Enligt det föreslagna momentet kan Finansinspektionen avbryta en sådan filials verksamhet under samma förutsättningar som en inlåningsbanks verksamhet. Också rättsverkningarna av ett avbrott är i princip desamma som i fråga om en inlåningsbank. Vid tillämpningen av bestämmelserna är det emellertid skäl att beakta att en filial inte är en fristående juridisk person. De föreslagna bestämmelserna innebär i praktiken att en filialrepresentant under ett avbrott i princip inte får ingå skuldförbindelser för kreditinstitutets räkning och inte heller betala kreditinstitutets skulder som förfallit till betalning eller i andra avseenden avyttra kreditinstitutets tillgångar. För begränsningarna i fråga gäller, på samma sätt som i inlåningsbanker, de principer som framgår av företagssaneringslagen. En filial kan emellertid till åtskillnad från en inlåningsbank inte undergå företagssanering, utan företagssaneringslagen tillämpas endast till den del som där föreskrivs om företags rätt att vidta förmögenhetsrättsliga rättshandlingar efter att företagssanering inletts.

16 §. *Avbrottets upphörande.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *3 mom*. där det i överensstämmelse med direktivets artikel 43 föreskrivs att ett avbrott av en filials

verksamhet upphör så snart som myndigheten i filialens hemstat beslutar att saneringsåtgärder eller likvidationsförfarande ska inledas i det kreditinstitut som filialen tillhör. Med avvikelse från den gällande lagen hänvisas i 12 a § inte särskilt till krav som följer av EU-lagstiftningen, eftersom dessa kommer att tillämpas också på den stödtagande banken direkt med stöd av kreditinstitutslagen.

1.9 Lag om statens säkerhetsfond

11 a, 12 a, 14 och 19 a §. Det föreslås att dessa paragrafers hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen. Med avvikelse från den gällande lagen ska paragrafen ska i 12 a § inte uttryckligen hänvisas till EU-lagstiftningens krav, eftersom dessa direkt med stöd av kreditinstitutslagen ska tillämpas också på stödtagande banker.

1.10 Lag om Finlands bank

26 §. *Rätt att få och skyldighet att lämna upplysningar.* Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar paragrafens innehåll.

Det föreslås att hänvisningarna i paragrafens *4 mom*. till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen. Dessutom föreslås att momentet ändras så att Finlands Bank trots sekretessbestämmelserna ska vara skyldig att i krissituationer till Finansinspektionen, finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Statens säkerhetsfond, övriga EES-tillsynsmyndigheter, centralbankerna i övriga EES-stater, till de myndigheter i EES-staterna som i respektive stat ansvarar för finansmarknadens funktion och likaså till de europeiska tillsynsmyndigheterna samt till Europeiska systemrisknämnden lämna den information som de behöver för skötseln av sina uppgifter. Dessutom utsträcks informationsskyldigheten till myndigheter som motsvarar de myndigheter som avses i ovan nämnda lagrum. Med krissituationer avses situationer enligt artikel 18 i EBA-förordningen. Informationsskyldigheten begränsas i varje situation så att information ska lämnas till de myndigheter som i den aktuella situationen behöver informationen för skötsel av sina egna uppgifter.

I fråga om information som ska lämnas till övriga myndigheter tillämpas vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

1.11 Lag om hypoteksbanksverksamhet

2, 5 och 7 §. Paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

10 §. *Tillstånd för hypoteksbanksverksamhet*. Det föreslås att till denna paragraf på motsvarande sätt som enligt den föreslagna kreditinstitutslagens 9 kap. 17 § 5 mom. fogas en bestämmelse om att en förutsättning för tillstånd som avses i paragrafen är att kreditinstitutet uppfyller de krav som ställs i det nämnda momentet.

19 §. *Bokslut om delårsrapporter*. Det föreslås att denna paragrafs hänvisning till kreditinstitutslagen ska ändras så att den avser den föreslagna nya lagen.

1.12 Lag om hypoteksföreningar

1 och 26 §. Det föreslås att dessa paragrafers hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den föreslagna kreditinstitutslagen.

1.13 Lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

2 §. *Definitioner.* Det föreslås att hänvisningen till kreditinstitutslagen i paragrafens *1 mom*. 1 punkten ändras så att den avser den nya kreditinstitutslagen.

3 §. *Finans- och försäkringskonglomerat.* Det föreslås att hänvisningen till kreditinstitutslagen i paragrafens *3 mom. 1 punkten* ändras så att den avser den nya lagen.

4 §. *Tröskelvärden som ska tillämpas på konglomerat.* Det föreslås att paragrafens *4 mom*. ändras i överensstämmelse med EU:s tillsynsförordning så att hänvisningen till na-

tionell lag avser den nämnda förordningen. Det exponeringsvärde som avses i momentet ska bestämmas i enlighet med artikel 111 och bilaga I i den nämnda förordningen.

17 §. *Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen*. Till åtskillnad från den gällande lagen ska till tillämpningsområdet för tillsynen över finans- och försäkringskonglomerats ekonomiska ställning inte hänföras dotterföretag som avses i den gällande kreditinstitutslagens 76 § 3 mom. (andra dotterföretag än kreditinstitut, andra dotterföretag än kreditinstitut, värdepappersföretag, betalningsinstitut och tjänsteföretag), eftersom sådana dotterföretag i enlighet med EU:s tillsynsförordning inte heller ska hänföras till tillämpningsområdet för tillsyn över kreditinstituts ekonomiska ställning och de sålunda inte heller enligt finanskonglomeratdirektivet beaktas i konglomeratets solvensberäkning.

18 §. *Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat*. Det föreslås att paragrafens *1 mom. a och h* punkten i fråga om hänvisningen ändras så att den motsvarar den föreslagna nya lagen.

21 §. *Exponeringar mot kunder*. Det föreslås att paragrafens svenskspråkiga rubrik ändras i överensstämmelse med den föreslagna kreditinstitutslagen. Med avvikelse från den gällande lagen hänvisas i den föreslagna paragrafen endast till vad som någon annanstans i lag föreskrivs om konsoliderade exponeringar mot kunder. På ett konglomerats exponeringar ska sålunda tillämpas EU:s tillsynsförordning och kreditinstitutslagens 10 kap. 11 §.

22 §. *Begränsningar av kundriskerna*. Det föreslås att denna paragraf upphävs eftersom det i föreslagna 21 § föreskrivs också om begränsning av exponeringar mot kunder.

28 §. *Koncernbokslut.* Det föreslås att paragrafens *2 mom*. ändras i överensstämmelse med den föreslagna kreditinstitutslagen så att hänvisningen till 9 kap. ändras till 12 kap.

31 §. *Finansinspektionens uppgifter.* Hänvisningen i paragrafens *1 mom. 2 punkten* till kreditinstitutslagen föreslås bli så ändrad att den avser den föreslagna nya lagen. Dessutom föreslås att paragrafens nuvarande 2 mom. med oförändrat sakinnehåll blir 2 punkten i 1 mom.

Det föreslås att paragrafens *2 mom*. ändras med anledning av SSM-förordningen. Enligt momentet ska lagens hänvisningar till Finansinspektionen tillämpas på ECB till den del som ECB enligt den nämnda förordningen ansvarar för tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat. Av förordningen följer att på ECB i alla avseenden ska tillämpas vad som i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat där de finansiella företagens andel på det sätt som avses i 4 § är större än försäkringsföretagens andel.

35 §. *Tillhörighet till finans- och försäkringskonglomerat i tredjeland.* Det föreslås att paragrafhänvisningen i *1 mom*. ändras så att den avser den föreslagna kreditinstitutslagen.

1.14 Lag om investeringstjänster

1 kap. **Allmänna bestämmelser**

4 §. *Tillämpning av lagen på kreditinstitut, fondbolag och AIF-förvaltare.* Det föreslås att paragrafens hänvisning ändras så att den avser den föreslagna kreditinstitutslagen.

8 §. *Europeiska unionens lagstiftning, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten samt Europeiska bankmyndigheten.* Med det nya kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning ersätts direktivet 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och det kompletterande direktivet 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut. Det föreslås att hänvisningarna i paragrafens *3 och 4 punkt* justeras på motsvarande sätt.

12 §. *Kreditinstitut och finansiella institut.* Paragrafens hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den föreslagna kreditinstitutslagen.

12 a §. *Ledning och verkställande ledning.* Det föreslås att till lagen, i överensstämmelse med den föreslagna kreditinstitutslagens 1 kap. 20 §, fogas definitioner av begreppen ledning och verkställande ledning.

16 §. *Finansiell företagsgrupp.* Det föreslås att paragrafens *2 mom*. ändras så att till

det fogas en hänvisning till EU:s tillsynsförordning.

6 kap. **Ekonomiska verksamhetsförutsättningar för tillhandahållande av investeringstjänster samt tillsyn över den ekonomiska stabiliteten**

2 §. *Ekonomisk stabilitet och tillsyn.* Den föreslagna paragrafen motsvarar i sak huvudsakligen den gällande lagen. Av EU:s tillsynsförordning följer emellertid att för värdepappersföretag som avses i 1 § 4 och 5 punkten till åtskillnad från den gällande lagen ska beräknas ett kapitalkrav enligt förordningens artikel 92. Av förordningen följer likaså att också på värdepappersföretag ska tillämpas sådana begränsningar enligt förordningen som gäller betydande innehav i företag som bedriver näringsverksamhet.

Det föreslås att hänvisningarna till kreditinstitutslagen i paragrafens *1 mom.* ändras så att de avser den föreslagna kreditinstitutslagen. På värdepappersföretag ska tillämpas bestämmelserna om administrations- och styrningssystem i kreditinstitutslagens 7 kap., bestämmelserna om ersättning i 8 kap., bestämmelserna om riskhanteringssystem i 9 kap., bestämmelserna om kapitalkrav i 10 kap. och bestämmelserna om tillsyn över finansiell ställning i kreditinstitutslagens 11 kap. De nämnda bestämmelserna ska dock tillämpas endast på värdepappersföretag som avses i EU:s tillsynsförordnings artikel 4, dvs. i praktiken på värdepappersföretag som bedriver värdepappersverksamhet för egen räkning. Buffertkrav som avses i kreditinstitutslagens 10 kap. 3 § ska dock tillämpas på värdepappersföretag som avses ovan endast till den del som de överskrider gränsvärdena enligt paragrafen.

Det föreslås att till paragrafens *2 mom.* i enlighet med kreditinstitutsdirektivets *artikel 130.2* fogas en bestämmelse om undantag från buffertkravet i kreditinstitutslagens 8 kap. 3—8 §, som ska tillämpas på sådana små och medelstora företag som närmare definieras i momentet.

Paragrafens föreslagna *3 mom.* motsvarar i sak gällande 3 mom. Det gällande momentets hänvisning till kreditinstitutslagen ändras så att den avser den föreslagna kreditinstitutslagen.

Föreslagna *4 mom.* motsvarar till sitt sakinnehåll paragrafens nuvarande 4 mom. Hänvisningen till kreditinstitutslagen i det gällande momentet föreslås bli ersatt med en hänvisning till EU:s tillsynsförordning. Momentets sakinnehåll förblir oförändrat.

3 §. *Befogenhet att utfärda förordningar.* Paragrafen ska förändras så att den motsvarar vad som bestäms i kreditinstitutslagen och i EU:s tillsynsförordning.

4 §. *Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter.* I paragrafens *1 mom.* föreslås en sådan ändring att direktivhänvisningen ersätts med en hänvisning till EU:s tillsynsförordning. Hänvisningen i paragrafens 2 mom. till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrad så att den avser den föreslagna kreditinstitutslagen.

7 kap. **Organisering av värdepappersföretags verksamhet**

2 §. *Värdepappersföretags bindningar.* Det föreslås att hänvisningen i paragrafens *2 mom.* till kreditinstitutslagen ändras så att den avser den föreslagna kreditinstitutslagen.

8 §. *Värdepappersföretags administration och styrning.* Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras i överensstämmelse med motsvarande bestämmelser i kreditinstitutslagen genom hänvisning till kreditinstitutslagens 7 och 8 kap. Enligt paragrafen ska kreditinstitutslagens 8 kap. dock inte tillämpas på sådana värdepappersföretag som avses i paragrafen. Det är i praktiken fråga om företag som varken bedriver handel med värdepapper eller portföljförvaltning för kunders räkning.

8 a §. *Rapportering om överträdelser.* Det föreslås att till lagen om investeringstjänster fogas en motsvarande bestämmelse som i den föreslagna kreditinstitutslagen om rapportering av överträdelser. Enligt paragrafens *1 mom.* ska ett värdepappersföretag ha rutiner för att dess anställda internt genom en oberoende kanal ska kunna rapportera om misstänkta överträdelser av bestämmelser och föreskrifter om finansmarknaden. Rapportörens och den rapporterade personens

personuppgifter ska sekretessbeläggas, om inte något annat föreskrivs i lag.

Enligt paragrafens *2 mom.* ska värdepappersföretag i fem år bevara information som avses i 1 mom. Informationen ska avföras fem år efter rapporteringen, om den inte fortfarande behövs för en brottsutredning, en pågående rättegång eller myndighetsundersökning eller för att trygga rapportörens eller den rapporterade personens rättigheter. Senast tre år efter att behovet att bevara informationen konstaterades ska behovet av fortsatt bevarande omprövas. En anteckning ska göras om omprövningen.

Enligt paragrafens *3 mom.* har en registrerad person som en rapport avser inte rätt till insyn i information som avses i 1 och 2 mom. Dataombudsmannen får på begäran av den registrerade kontrollera att de uppgifter om denne som avses i 1 och 2 mom. är lagenliga.

Enligt den föreslagna paragrafens *4 mom.* ska värdepappersföretaget vidta lämpliga och tillräckliga åtgärder för att skydda rapportörer.

16 §. *Värdepappersföretags och holdingföretags ledning.* Det föreslås att paragrafens ordalydelse ändras så att den stämmer överens med tillitlighets- och kompetenskrav för ledning i 4 § i. 7 kap. i kreditinstitutslagen. Bestämmelsen stämmer också överens med 1punkten i artikel 9.1 i direktivet om marknader för finansiella instrument (2004/39/EG).

23 §. *Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter.* Paragrafens *1 moment* ska förändras på grund av att 8 § förändras. Dessutom ska en bestämmelse om Finansinspektionen behörighet att utfärda föreskrifter fogas till paragrafens *2 mom.* Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om anmälningar som avses i 8 samt om hur de ska behandlas i värdepappersföretaget.

8 kap. Bokslut och revision

1 §. *Bokslut och verksamhetsberättelser.* Det föreslås att paragrafens hänvisning till kreditinstitutslagen ändras så att den avser den nya kreditinstitutslagen. Dessutom föreslås att den bestämmelse upphävs enligt vilken ett värdepappersföretag är skyldigt att publicera en delårsberättelse enligt kreditinstitutslagen.

2 §. *Revision samt särskild granskning och granskare.* Det föreslås att paragrafens hänvisning till kreditinstitutslagen ska ändras så att den avser den nya kreditinstitutslagen. I paragrafen hänvisas inte särskilt till revisionslagen eller till andra allmänna lagar eftersom de kommer att tillämpas i enlighet med respektive lags tillämpningsområde, om inte något annat följer av de nämnda bestämmelserna i kreditinstitutslagen.

11 kap. Ersättningsfonden för investerarskydd

8 §. *Ersättning ur andra fonder.* Hänvisningen i den föreslagna paragrafens *1 mom.* till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrad så att den avser den föreslagna kreditinstitutslagen.

15 §. *Ersättningsfondens investeringar och likviditet.* Det föreslås att hänvisningen till kreditinstitutslagen i paragrafens *2 mom.* ändras så att den avser den föreslagna kreditinstitutslagen.

24 §. *Begäran om omprövning och överklagande.* Det föreslås att bestämmelsen i 2 mom. om förfarandet vid sökande av ändring ändras så att den innehåller relevanta hänvisningar till högsta förvaltningsdomstolen.

12 kap. Sekretess och kundkontroll

3 §. *Kundkontroll.* I paragrafens *1 mom.* föreslås en teknisk justering i överensstämmelse med 8 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008).

15 kap. Administrativa påföljder

2 §. *Påföljdsavgift.* Det föreslås att i den gällande lagens 15 kap. 2 § *1 mom.* stryks omnämnandet om att påföljdsavgift kan påföras värdepappersföretag och utländska värdepappersföretag. På grund av de ändringar som föreslås i 2 § kan påföljder som avses i paragrafen påföras också andra personer, exempelvis värdepappersföretags aktieägare.

Begränsningen behövs inte eftersom det av respektive materiella bestämmelse framgår vad normen avser. Dessutom föreslås att 1 mom. i överensstämmelse med kreditinstitutslagen ändras så att påföljdsavgift kan påföras också för överträdelse av vissa beslut som nämns i momentet.

I 15 kap. 12 § 1 mom. föreslås vidare att det föreskrivs om överträdelse av sådana bestämmelser som enligt nationell prövning kan hänföras till tillämpningsområdet för bestämmelserna om påföljdsavgift. Vissa gärningar och försummelser som avses i momentet hör redan nu till tillämpningsområdet för de bestämmelserna. Det föreslås att i paragrafens 1 mom. dock ska nämnas också gärningar och försummelser som ingår i de nuvarande straffbestämmelserna i lagen om investeringstjänster. Till denna del föreslås att vissa av de nuvarande bestämmelserna om överträdelser samtidigt upphävs. Dock föreslås det att den gällande lagens strängaste straffbestämmelser i överensstämmelse med den föreslagna kreditinstitutslagen fortfarande ska hållas i kraft. På överträdelse av bestämmelserna i fråga kan sålunda tillämpas antingen straffrättsliga bestämmelser eller administrativa påföljdsbestämmelser. Då överträdelser som avses i det nämnda momentet är baserade på nationell prövning blir det inte aktuellt att för överträdelse av bestämmelserna tillämpa påföljdsavgiftens maximibelopp som är högre enligt direktivet.

Det föreslås att 15 kap. 2 § 1 mom. 1 punkten i den gällande lagen upphävs eftersom det i påföljdsaparagrafens nya 5 mom. föreslås bestämmelser om överträdelse av de bestämmelser om finansiell stabilitet som ingår i EU:s tillsynsförordning. Enligt den nya bestämmelsen i momentets 1 punkt ska påföljdsavgift påföras för försummelse eller överträdelse av 2 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster som gäller användning av ordet ”bankir” eller ”bankirfirma” i firma eller annars i verksamheten. Enligt momentets nya 2 punkt ska påföljdsavgift påföras den som gör sig skyldig till överträdelse av 7 kap. 3 § i lagen om investeringstjänster som gäller finansiering av förvärv av finansiella instrument som ingår i värdepappersföretagets kapitalbas och mottagande av sådana instrument som pant samt Finansinspektionens beslut enligt 30 § i lagen om Finansinspektionen som gäller begränsning av utdelning. Gärningar som avses i 1 och 2 punkten ska enligt förslaget, i överensstämmelse med kreditinstitutslagen, fortfarande vara kriminaliserade som investeringstjänstbrott enligt 16 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster samt som brott mot bestämmelserna om finansiering av förvärv av värdepappersföretags egna aktier enligt 4 § i samma kapitel. Det föreslås att momentets nuvarande 2 punkt blir den nya 3 punkten. I 3 punkten stryks emellertid hänvisningen till bestämmelserna i lagens 7 kap. 8 § om riskhantering, intern kontroll och annan organisering av verksamheten, eftersom överträdelse av dessa skyldigheter i fortsättningen hänförs till tillämpningsområdet för påföljdsavgiftsparagrafens nya 2 mom. Momentets nuvarande 3 punkt blir den nya 4 punkten och nuvarande 4 punkten blir den nya 5 punkten. Det föreslås att den nuvarande 5 punkten upphävs eftersom också överträdelse av den skyldighet som avses där i fortsättningen kommer att höra till tillämpningsområde för paragrafens nya 2 mom. Enligt momentets nya 6 punkt ska påföljdsavgift påföras den som försummar att iaktta eller överträder 12 kap. i kreditinstitutslagen som gäller upprättande och offentliggörande av bokslut, verksamhetsberättelser och koncernbokslut. Bestämmelserna i den föreslagna 6 punkten ingår för närvarande i straffbestämmelsen om värdepappersföretags bokföringsförseelse, som föreslås bli upphävd.

Det föreslås att ett nytt *2 mom.* fogas till 2 § i lagen om investeringstjänster. I det föreslagna momentet föreskrivs huvudsakligen om gärningar och försummelser som hänförs till tillämpningsområdet för bestämmelserna om påföljdsavgift, på grund av genomförandet av direktivet. På dessa gärningar och försummelser ska enligt direktivet också tillämpas högre avgiftsbelopp. Av bestämmelserna i paragrafens 2 mom. är en del dock sådana som enligt direktivet inte behöver tillämpas på värdepappersföretag. I dessa avseenden baseras utvidgningen av tillämpningsområdet för påföljdsavgiften på nationell prövning och avsikten är i synnerhet att säkerställa att kreditinstitut och värdepappersföretag jäm-

ställs så att för dem gäller motsvarande påföljdsbestämmelser.

Enligt paragrafens 2 mom. påförs påföljdsavgift för förfarande som strider mot vissa bestämmelser i lagen om investeringstjänster samt mot sådana bestämmelser i kreditinstitutslagen som tillämpas också på värdepappersföretag. Till denna kategori av bestämmelser hör 2 kap. 1 och 2 § i lagen om investeringstjänster som gäller tillståndsplikt för investeringstjänster, Finansinspektionens beslut om återkallade eller begränsning av koncession enligt 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen, 7 kap. 12 och 14 § som gäller skyldighet att anmäla förvärv och avyttring av aktier samt beslut om förbud mot förvärv av ägarandelar enligt 32 a § i lagen om Finansinspektionen och beslut om begränsning av aktiebaserade rättigheter enligt 32 c § i den sist nämnda lagen, 7 kap. 8 § 1 mom. och bestämmelserna i 7 kap. 1—5 § och 6 § 1 mom. i kreditinstitutslagen som gäller administrations- och styrningssystem, 8 kap. 3—14 § i den sist nämnda lagen som gäller ersättningar och 9 kap. 2—21 § som gäller riskhantering, 11 kap. 8 § i kreditinstitutslagen och de bestämmelser i aktiebolagslagen som gäller begränsning av utdelning, 12 kap. 3 § i lagen om investeringstjänster som gäller kundkontroll, de bestämmelser i 6—9 och 17—21 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism som gäller kundkontroll, bestämmelserna i 10 § i samma lag om bevarande av uppgifter om kundkontroll samt de bestämmelser i 23 och 24 § i samma lag som gäller rapporteringsskyldighet.

Det föreslås att till 2 § fogas ett nytt *3 mom.* enligt vilket påföljdsavgift inte kan påföras värdepappersföretag som avses i 6 kap. 1 § 4 och 5 mom. i lagen om investeringstjänster med stöd av de bestämmelser i kreditinstitutslagen som nämns i 2 mom. 3 punkten i denna lag, med undantag för 7 kap. 4 § i kreditinstitutslagen. Syftet med denna begränsningsbestämmelse är att för tydlighetens skull utesluta nämnda värdepappersföretag från tillämpningsområdet för bestämmelserna om påföljdsavgift, eftersom de nämnda bestämmelserna i kreditinstitutslagen inte tillämpas på dem. I överensstämmelse med kreditinstitutslagens 20 kap. 1 § 3 mom. föreslås att till 2 § fogas också ett nytt *4 mom.* enligt vilket påföljdsavgift enligt 2 mom. 4 och 6 punkten inte kan påföras andra än värdepappersföretag och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett värdepappersföretag samt personer som hör till ledningen för respektive juridiska person och mot vars förpliktelser gärningen eller försummelsen strider. Denna begränsning av tillämpningsområdet behövs av den anledningen att de bestämmelser som avses i de nämnda punkterna gäller också andra aktörer än värdepappersföretag och fysiska personer som hör till ledningen för sådana företag. Med personer som hör till ledningen för en juridisk person avses ledningen och den verkställande ledningen enligt definitionen i 1 kap. 12 a § i lagen om investeringstjänster.

Det föreslås att till 2 § fogas också ett nytt *5 mom.* I detta moment föreslås bestämmelser om gärningar och försummelser som omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelserna om påföljdsavgift på grund av genomförandet av direktivet. I momentet räknas upp sådana bestämmelser i EU:s tillsynsförordning som ska tillämpas i fråga om påförande av påföljdsavgift, utöver de som nämns i 1 och 2 mom. Förordningens bestämmelser ska tillämpas också på värdepappersföretag, vilket innebär att de påföljdsbestämmelser som motsvarar 20 kap. 1 § 5 mom. i kreditinstitutslagen ska utsträckas till att gälla också värdepappersföretag. Till denna kategori hör förordningens 1) artikel 99.1 om rapportering av kapitalbaskrav, 2) artikel 101 om rapportering av uppgifter om nationella fastighetsmarknader, 3) artikel 394.1 om rapportering av stora exponeringar mot kunder, 4) artikel 395.1.3 - 8 om begränsning av stora exponeringar mot kunder, 5) artikel 405 om överföring av kreditrisken i en värdepapperiseringsposition, 6) artikel 412 om likviditetstäckningskrav, 7) artikel 415.1 och 2 om rapportering av likviditetsuppgifter, 8) artikel 430.1 om rapportering om bruttosoliditetsgraden och 9) artiklarna 431.1—3 och 451.1 om krav på offentliggörande.

Vidare föreslås att till 2 § fogas ett nytt *6 mom.* enligt vilket bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1, 2 och 5 mom.,

dessutom de närmare bestämmelser och föreskrifter samt med stöd av kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning av kommissionen utfärdade förordningar och beslut som avses i momenten i fråga. I överensstämmelse med motsvarande bestämmelse i kreditinstitutslagen kan enligt föreslagna 7 *mom*. påföljdsavgift påföras en juridisk person eller, i stället för denna, en till den juridiska personens ledning hörande person vars förpliktelser har åsidosatts genom en sådan gärning eller försummelse som avses i denna paragraf. Med ledning avses ledningen och den verkställande ledningen enligt definitionen i 1 kap. 12 a § i lagen om investeringstjänster. Ett villkor för att personen i fråga ska påföras påföljdsavgift är dock att denne på ett avgörande sätt har bidragit till gärningen eller försummelsen.

Till övriga delar föreslås i detta sammanhang inga ändringar i de bestämmelser i 15 kap. i lagen om investeringstjänster som gäller administrativa påföljder. Dessa bestämmelser i lagen om investeringstjänster återupptas till behandling i samband med det nationella genomförandet av kommissionens förslag (KOM(2011) 656) till Europaparlamentets och rådets direktiv om marknader för finansiella instrument (MiFID-förslaget).

16 kap. Skadeånds- och straffbestämmelser

1 §. *Skadeståndsskyldighet.* Det föreslås att i kapitlets 1 mom. nämns att skadeståndsskyldigheten omfattar också beslut och förordningar som strider mot EU:s tillsynsförordning samt mot förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av EU:s tillsynsförordning. Ett värdepappersföretag som bryter mot bestämmelserna i fråga blir ersättningsskyldigt till den del som bestämmelserna tillämpas på värdepappersföretaget. För tydlighetens skull kan det konstateras att det anses vara fråga om ett brott mot lagen om investeringstjänster också då ett agerande strider mot någon annan bestämmelse som ska iakttas i enlighet med lagen om investeringstjänster. I kapitlets 1 § 2 mom. föreskrivs vidare att ett värdepappersföretags styrelsemedlemmar och verkställande direktör är skyldiga att ersätta skada som de har orsakat genom överträdelse av EU:s tillsynsförordning eller av förordningar och beslut som kommissionen har antagit med stöd av EU:s tillsynsförordning eller kreditinstitutsdirektivet. På motsvarande sätt som i 1 § 2 mom. föreskrivs också i 3 mom. om ett värdepappersföretags aktieägares ersättningsskyldighet vid överträdelse av de nämnda EU-rättsakterna.

3 §. *Brott mot tystnadsplikten.* Det föreslås att i denna paragraf också nämns brott mot tystnadsplikten enligt 7 kap. 8 a § 1 mom. där det föreskrivs om rapportering av överträdelser. Vidare föreslås att till paragrafen i överensstämmelse med kreditinstitutslagens bestämmelse om tystnadsplikt fogas också en bestämmelse om brott mot tystnadsplikten enligt 12 kap. 2 och 4 §.

4 §. *Brott mot bestämmelserna om utdelning av värdepappersföretags medel.* Det föreslås att den gällande bestämmelsen i lagens 4 § om brott mot bestämmelserna om finansiering av förvärv av värdepappersföretags egna aktier ändras i överensstämmelse med kreditinstitutslagens gällande 173 § och den föreslagna kreditinstitutslagens 21 kap. 3 § där det föreskrivs *om brott mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts medel.* I paragrafens 1 mom. 1 punkten föreslås därför att den föreslagna kreditinstitutslagens 11 kap. 8 § nämns, eftersom den bestämmelsen ska tillämpas också på värdepappersföretag. Bestämmelsen är baserad på kreditinstitutsdirektivets artikel 61.7 n om begränsning av betalningar av tillgångar som ingår i kapitalbasen. Artikeln ska tillämpas också på värdepappersföretag. Vidare föreslås i överensstämmelse med straffbestämmelsen i kreditinstitutslagen att sådant förfarande ska kriminaliseras som strider mot beslut som Finansinspektionen utfärdat med stöd av lag. Paragrafens nuvarande straffbestämmelse om brott mot 7 kap. 3 § i lagen om investeringstjänster är nationell och föreslås förbli ikraft i lagförslagets 4 § 1 mom. 2 punkten. Det föreslås att paragrafrubriken ändras i överensstämmelse med den föreslagna kreditinstitutslagens 21 kap. 3 §.

5 §. *Brott mot bestämmelserna om förvärv och överlåtelse av värdepappersföretags aktier.* Det föreslås att denna paragraf upphävs, liksom motsvarande bestämmelse i kreditin-

stitutslagen. Det föreslås att motsvarande bestämmelse tas in i 15 kap. 2 § 2 mom. 2 punkten i lagen om investeringstjänster, där det föreskrivs om tillämpningsområdet för bestämmelserna om påföljdsavgift.

6 §. *Värdepappersföretags bokföringsförseelse.* Det föreslås att denna paragraf upphävs, liksom motsvarande bestämmelse i kreditinstitutslagen. Bestämmelsen föreslås bli överförd till 15 kap. 2 § 1 mom. 6 punkten i lagen om investeringstjänster, där det föreskrivs om tillämpningsområdet för bestämmelserna om påföljdsavgift.

16 a kap. **Tillsynsbefogenheter**

Det föreslås att till lagen fogas ett nytt 16 a kap. om tillsynsbefogenheter.

1 §. *Förbuds- och rättelsebeslut.* Det föreslås att i denna paragraf i överensstämmelse med den föreslagna kreditinstitutslagen tas in en bestämmelse om förbuds- och rättelsebeslut. Enligt bestämmelsen kan Finansinspektionen förbjuda den som handlar i strid med denna lag att fortsätta eller upprepa det lagstridiga förfarandet. Samtidigt kan Finansinspektionen kräva att förfarandet ska upphöra eller att det ska ändras eller rättas, om detta måste anses vara nödvändigt för uppnående av målen för tillsynen över finansmarknaden. Bestämmelsen är baserad på kreditinstitutsdirektivets *artikel 66.2 b*. I 33 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs redan om åtgärdsförbud och rättelseuppmaning, men dessa bestämmelser kan tillämpas endast på Finansinspektionens tillsynsobjekt och övriga finansmarknadsaktörer. Den föreslagna nya bestämmelsen kan däremot tillämpas på alla som handlar i strid med lagen om investeringstjänster.

2 §. *Vite.* Enligt denna paragraf kan Finansinspektionen förena förbud eller beslut som avses i 1 § med vite. På vitesärenden ska tillämpas viteslagen (1113/1990).

1.15 Lag om handel med finansiella instrument

1 kap. **Tillämpningsområde och definitioner**

2 §. *Definitioner.* Det föreslås att paragrafens hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

2 kap. **Börsverksamhet**

12 §. *En börs bindningar*. Det föreslås att paragrafens hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.16 Lag om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet

2 kap. **En värdepapperscentrals verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet**

18 §. Det föreslås att paragrafens hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

8 kap. **Särskilda bestämmelser**

4 §. *Kundkontroll.* Det föreslås att i paragrafens *1 mom*. görs en teknisk justering i överensstämmelse med 8 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008).

1.17 Lag om placeringsfonder

2, 11, 30 c och 39 §. Det föreslås att paragrafens hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.18 Lag om förvaltare av alternativa investeringsfonder

2 kap. **Definitioner**

5 §. *Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning.* Det föreslås att paragrafens 2 mom. 7 punkten justeras i överensstämmelse med kreditinstitutsdirektivet. Dessutom föreslås att momentets 9 punkt justeras så att hänvisningen till det upphävda direktivet EU/2006/49 ersätts med en hänvisning till EU:s tillsynsförordning.

6 §. *Definitioner med anknytning till finansmarknadslagstiftningen.* Det föreslås att hänvisningen i paragrafens *4 mom*. 2 punkten

till kreditinstitutslagen ersätts med en hänvisning till definitionen av begreppet värdepapperisering i artikel 4.1.61 i EU:s tillsynsförordning.

8 kap. **Riskhantering**

5 §. *Värdepapperiserade tillgångsposter.* Det föreslås att paragrafens 2 mom. 2 punkten justeras i överensstämmelse med EU:s tillsynsförordning så att hänvisningen avser sådana arrangemang som avses i paragrafen.

14 kap. **Auktorisation att verka som förvaringsinstitut**

1 §. *Förvaringsinstitut.* Det föreslås att hänvisningarna i paragrafens *1 mom. 1 punkten* till kreditinstitutslagen ändras så att de motsvarar den föreslagna kreditinstitutslagen. Vidare föreslås att hänvisningarna i momentets 2 punkt justeras i överensstämmelse med kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning.

22 kap. **Påföljder och överklagande**

2 §. *Påföljdsavgift.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. där det föreskrivs om påföljdsavgift för brytande eller underlåtenhet av skyldighet att göra anmälan enligt 7 kap. 9 §. Nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom. Bestämmelsen motsvarar den lagstiftning som föreslås i 15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster.

6 a §. *Brott mot bestämmelserna om förvärv och avyttring av förvaltare av alternativa investeringsfonder, förvaringsinstituts och särskilda förvaringsinstituts aktier.* Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 6 a §, där det föreskrivs om straff för brott mot bestämmelserna om förvärv och avyttring av aktier i en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut. Motsvarande straffbestämmelse finns i bl.a. lagen om placeringsfonder och lagen om investeringstjänster. I de lagarna finns det också sådana bestämmelser om anmälningsskyldighet när det gäller förvärv och avyttring av ägarandelar som motsvarar 7 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Det föreskrivs närmare om anmälningsskyldigheten i fråga genom statsrådets förordning om anmälan som gäller förvärv och avyttring av ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag och i förvaltare av alternativa investeringsfonder. Sanktioneringen av försummelse att iaktta eller brott mot bestämmelser om förvärv och avyttring av aktier ska på samma sätt gälla alla aktörer som är föremål för motsvarande reglering, för att trygga opartiska verksamhetsförutsättningar och ett opartiskt bemötande.

23 kap. **Övergångsbestämmelser**

3 §. *Förvaringsinstitut.* Hänvisningarna i paragrafens *1 mom.* till kreditinstitutslagen föreslås bli ändrade så att de avser den föreslagna kreditinstitutslagen.

1.19 Försäkringsbolagslag

26 kap. **Extra tillsyn över försäkringsgrupper samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat**

6 §. Det föreslås att paragrafens hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.20 Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag

5 och 12 §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.21 Lag om borgen och tredjemanspant

10 §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.22 Betaltjänstlag

37 §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.23 Lag om finansiella säkerheter

3 §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.24 Handelsregisterlag

14 §. Det föreslås att till paragrafens *3 mom.* görs ett tillägg i överensstämmelse med lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) och dessutom tekniska ändringar som inte påverkar den svenska texten.

Vidare föreslås att hänvisningarna i paragrafens *4 mom.* till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den föreslagna kreditinstitutslagen.

1.25 Lag om pantlåneinrättningar

33 §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.26 Konkurrenslag

22 §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.27 Lag om dataskydd vid elektronisk kommunikation

33 §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.28 Lag om bolaget Finlands Exportkredit Ab

6 §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.29 Lag om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

2 §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

43 §. *Påföljdsavgift.* Det föreslås att till lagen fogas en ny *paragraf* där det i fråga om kreditinstitut och värdepappersföretag hänvisas till administrativt påföljdsansvar enligt 4 kap. i lagen om Finansinspektionen. I den föreslagna paragrafen konstateras det att i 20 kap. i kreditinstitutslagen och i 15 kap. i lagen om investeringstjänster föreskrivs om förutsättningarna för att påföra kreditinstitut och värdepappersföretag administrativ påföljdsavgift enligt 4 kap. i lagen om Finansinspektionen. I överensstämmelse med *artikel 67.1 punkten o* i kreditinstitutsdirektivet ska tillämpningsområdet av bestämmelser i 1 § 2 mom. 6 punkten i 20 kap. i kreditinstitutslagen och i 2 § 2 mom. 6 punkten i 15 kap. i lagen om investeringstjänster utvidgas till 6—9 och 17—21 § om kundkontroll, till 10 § om bevarande av kundinformation och 23 och 24 § om rapportering. Finansinspektionen kan påföra påföljdsavgift enligt kap. 4 i lagen om Finansinspektionen endast företag som avses i 1 § 3 mom. i kap. 20 i kreditinstitutslagen eller i 2 § 4 mom. i 15 kap. i lagen om investeringstjänster och på personer som hör till sådana företags ledning. På grund av det föreslagna 40 § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen kan påföljdsavgift dock inte påföras en fysisk personför för ett begående eller underlåtelse som enligt lagen är straffbart, om begåendet eller underlåtelsen är ringa. I huvudregeln kan påföljdsavgift således inte påföras en fysisk person för överträdelse av de ovannämnda bestämmelserna i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism, eftersom överträdelse av dessa bestämmelser har kriminaliserats i den ovannämnda lagen. I fråga om fysiska personer ska således straffrättslig ansvarighet bibehållas som utgångspunkt.

1.30 Lag om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem

2 och 6 §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

9 §. *Underrättelse om inledande av insolvensförfarande mot deltagare i avvecklings-*

system. I paragrafens gällande 1 mom. om ett nationellt förfarande för inledande av insolvensförfarande i fråga om deltagare i avvecklingssystem i situationer som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG (*avvecklingsdirektivet*) föreslås justeringar i syfte att försnabba och effektivisera underrättelseförfarandet. Enligt den gällande lagen ska den domstol som beslutat om inledande av insolvensförfarande i fråga om en finländsk deltagare underrätta endast finansministeriet om sitt beslut varefter ministeriet har ombesörjt den fortsatta behandlingen av underrättelserna på det sätt som förutsätts i avvecklingsdirektivet. Enligt den gällande lagen ska ministeriet utan dröjsmål sända meddelande om beslutet till den som upprätthåller avvecklingssystemet i fråga, till Europeiska systemrisknämnden, till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten samt till de behöriga myndigheter som de andra staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har uppgett för Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Det föreslås att paragrafens *1 mom.* ändras så att den domstol som beslutat om inledande av insolvensförfarandet utan dröjsmål ska underrätta finansministeriet och dessutom Finansinspektionen samt Finlands Bank. Att de myndigheter som lagts till i momentet utan dröjsmål ska underrättas är nödvändigt för att de ska kunna sköta sina lagstadgade uppgifter samt för att effektivisera informationen. Detta är viktigt för att insolventa deltagare i avvecklingssystemet ska kunna identifieras och eventuellt avstängas från systemet. Dessutom föreslås en sådan justering i momentet att det är Finansinspektionen som ska sända meddelande om beslutet till den som upprätthåller avvecklingssystemet i fråga, till Europeiska systemrisknämnden, till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten samt till de behöriga myndigheter som de andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har uppgett för Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, på det sätt som förutsätts i avvecklingsdirektivet. De föreslagna ändringar är relevanta endast för skyldigheterna i fråga om de underrättelseförfaranden som avses i avvecklingsdirektivet och avsikten med de föreslagna ändringarna är inte att i andra avseenden påverka rättsläget.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *2 mom.* enligt vilket Finansinspektionen utan dröjsmål ska underrätta de finansmarknadsaktörer enligt 4 och 5 § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) för vilkas intresse eller rättigheter det kan vara relevant att få information om att insolvensförfarande har inletts mot deltagare i ett avvecklingssystem som finns i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Vid behov ska också finansministeriet och Finlands Bank underrättas. Utöver Finansinspektion underrättas finansministeriet och Finlans Bank om insolvensförfarande bara på grund av att dessa myndigheter har notificerat till den Europeiska värdepappersmyndigheten i överensstämmelse med 14 §.

Denna underrättelseskyldighet är ny för Finansinspektionen. För finansmarknadsaktörerna kan det vara viktigt att snabbt få information om en utländsk deltagares insolvens. Därför är det motiverat att med beaktande av Finansinspektionens övriga lagstadgade uppgifter ålägga denna att sköta informationen. Uppgiften förutsätter inga extra resurser utan den kan skötas med samma elektroniska förfaranden som informationen till de nämnda myndigheterna i övrigt.

1.31 Lag om penninginsamlingar

28 §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.32 Lag om strukturstöd till jordbruket

52 §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.33 Lag om sjömanspensioner

205 §. Det föreslås att hänvisningar i paragrafens 3mom. till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.34 Lag om pension för lantbruksföretagare

124 §. *Placeringsverksamhet.* Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.35 Lag om Finansinspektionens tillsynsavgift

1 §. *Avgiftsskyldiga.* Det föreslås att den felaktiga hänvisningen i paragrafens 1 mom. 19 punkten, verksamhetsenhet som avses i 5 § 24 punkten i lagen om Finansinspektionen, ska korrigeras till en hänvisning till punkten 26.

6 §. *Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga.* Det föreslås att den felaktiga hänvisningen i paragrafens 1 mom. punkten verksamhetsenhet som avses i 5 § 24 punkten i lagen om Finansinspektionen ska korrigeras till en hänvisning till punkten 26.

1.36 Lag om beskattning av inkomst av näringsverksamhet.

5, 8 och 51 §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.37 Mervärdesskattelag

2 kap. **Skattskyldighet**

13 a §. Det föreslås att paragrafernas hänvisningar till kreditinstitutslagen ändras så att de avser den nya kreditinstitutslagen.

1.38 Lag om bundet långsiktigt sparande

6 §. *Placering av sparmedel.* Det föreslås att paragrafens 6 mom. justeras i överensstämmelse med 9 kap. 6 § i lagen om investeringstjänster (747/2012), som ändrades i samband med totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen, så att den skyldighet som avses i det föreslagna momentet gäller själva tjänsteleverantören, inte revisorn som enligt den gällande lagen.

1.39 Lag om fastighetsfonder

18 e §. Att begära omprövning och söka ändring i fastighetsvärderingsnämndens beslut. Det föreslås att bestämmelsen i 2 mom. om förfarandet vid sökande av ändring ändras så att den innehåller relevanta hänvisningar till högsta förvaltningsdomstolen.

2 Författningar på lägre nivå

Den föreslagna kreditinstitutslagen måste i nuläget huvudsakligen kompletteras med finansministeriets förordningar med närmare föreskrifter om innehållet i koncessionsansökningar, om krav som ska ställas på ersättningssystem, om beräkning av buffertkrav, om undantag gällande begränsning av stora kundexponeringar samt om uppställningsformer för resultaträkning och balansräkning samt om bokslutsnoter.

3 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna ska träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och stadfästs. Den föreslagna kreditinstitutslagens bestämmelser om kapitalkonserveringsbuffertar och kontracykliska kapitalbuffertar föreslås emellertid träda i kraft den 1 januari 2015, medan buffertkrav för globalt systemviktiga institut enligt det nämnda lagförslaget och det avdrag som närmare anges i lagen och ska tillämpas på beräkning av kapitalkrav i kreditinstitut som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat, stegvis ska träda i kraft före utgången av 2018.

Kravet på rapportering land för land enligt den föreslagna kreditinstitutslagens 10 kap. 12 § ska tillämpas från och med den 1 januari 2015, vilket i praktiken innebär att den information som avses i lagrummet första

gången ska rapporteras i verksamhetsberättelsen för år 2015.

Den maximala andelen av en rörlig ersättning som avses i 7 § 3 mom. i 8 kap. och beslutsförfarande som avses i 8 § i kap. 8 i den föreslagna kreditinstitutslagen ska tillämpas till rörliga ersättningar som förefaller eller förtjänas efter lagens ikraftträdande.

Det krav gällande maximal belåningsgrad som avses i den föreslagna kreditinstitutslagens 15 kap. 11 § ska enligt förslaget träda i kraft den 1 juli 2016.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

De föreslagna bestämmelserna motsvarar till sin karaktär och omfattning gällande lagstiftning som har tillkommit i vanlig lagstiftningsordning. Lagförslaget kan därför behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av det som anförs ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Kreditinstitutslag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

AVDELNING I

RÄTT ATT BEDRIVA KREDITINSTITUTSVERKSAMHET

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs om rätten att bedriva kreditinstitutsverksamhet, om de krav som ställs på verksamheten och om tillsynen över att kraven efterlevs. Dessutom föreskrivs om rätten att bedriva annan affärsverksamhet som består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel.

Bestämmelser om ett utländskt kreditinstituts rätt att bedriva kreditinstitutsverksamhet i Finland och om de krav som ställs på denna verksamhet finns i 12 §, 2 kap. 2 § 2 mom. och 16—19 kap.

I 6 och 8 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012) föreskrivs om tillämpning av denna lag på värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster.

2 §

Annan lagstiftning om kreditinstitutsverksamhet

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *EU:s tillsynsförordning*, samt i de tekniska standarder som avses i tillsynsförordningen och som har antagits genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut finns bestämmelser om de krav som ska ställas på kreditinstituts finansiella ställning. Bestämmelser om kreditinstitut finns dessutom i de tekniska standarder som har antagits genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut och som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, nedan *kreditinstitutsdirektivet*.

På kreditinstitut i aktiebolagsform tillämpas utöver denna lag lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), på sparbanker sparbankslagen (1502/2001), på kreditinstitut i andelslagsform lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013) och på hypoteksföreningar lagen om hypoteksföreningar (936/1978).

I lagen om hypoteksbanksverksamhet (688/2010) föreskrivs om kreditinstituts rätt att bedriva hypoteksbanksverksamhet.

Bestämmelser om kreditinstituts skyldighet att höra till Ersättningsfonden för investerarskydd finns i lagen om investeringstjänster .

I lagen om statens säkerhetsfond (379/1992) och i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) föreskrivs om tryggande av inlåningsbankers verksamhet då dessa har råkat i ekonomiska svårigheter.

I 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster föreskrivs om tillämpning av lagen om inve-

steringstjänster på kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster.

3 §

Tillsyn

Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av denna lag samt av bestämmelser och föreskrifter som utfärdas med stöd av den.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. och 4 § ska Europeiska centralbanken, nedan ECB, övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i 3 och 6—11 kap. och med stöd av dem utfärdade författningar, då tillsynen över kreditinstituten har överförts till ECB med stöd av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, nedan *SSM-förordningen*. I SSM-förordningen föreskrivs om fördelningen av befogenheter mellan Finansinspektionen och ECB vid bedömning av aktie- och andelsägares lämplighet enligt 3 kap., om beviljande av koncession enligt 4 kap. och om kontracykliska kapitalbuffertar enligt 10 kap. 4 § samt om ECB:s rätt att för överträdelse av EU:s tillsynsförordning påföra sådana administrativa påföljder som avses i 20 kap.

Vad som i denna lag föreskrivs om Finansinspektionens uppgifter vid tillsynen över andra EES-kreditinstituts filialer i Finland och om Finansinspektionens uppgifter i anslutning till kreditinstituts filialer i andra stater inom Europeiskt ekonomiskt samarbetsområdet (*EES-stat*), ska tillämpas på ECB om tillsynen över ett utländskt EES-kreditinstitut eller kreditinstitut i enlighet med 2 mom. har överförts till ECB.

Bestämmelser om tillsynsuppgifterna för en sammanslutnings centralinstitut vid tillsynen över sammanslutningens medlemskreditinstitut finns i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010).

Bestämmelser om Finansinspektionens samarbete med Europeiska bankmyndigheten utfärdas skärskilt.

Av Finansinspektionens webbsidor ska tydligt framgå över vilka kreditinstitut och moderföretag ECB och på motsvarande sätt Finansinspektionen utövar tillsyn eller gruppbaserad tillsyn i enlighet med SSM-förordningen. Av webbsidorna ska dessutom tydligt framgå vilka samarbetsarrangemang ECB och Finansinspektionen har avtalat om när det gäller tillsynen och den gruppbaserade tillsynen över kreditinstitut.

4 §

Gruppbaserad tillsyn

Finansinspektionen övervakar på basis av moderföretagets konsoliderade finansiella ställning kreditinstitut som är moderföretag i en finansiell företagsgrupp, enligt vad som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning och nedan i denna lag. I lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker föreskrivs om tillsynen över sammanslutningen av inlåningsbanker på basis av dess konsoliderade finansiella ställning.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska dessutom tillämpas på kreditinstitut vars moderholdingföretag har säte i

1) Finland och som i fråga om balansomslutningen är det största av moderholdingföretagets dotterkreditinstitut,

2) en annan EES-stat och

a) det i moderholdingföretagets hemstat inte finns något utländskt kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen, och

b) kreditinstitutets balansomslutning är större än något annat av de dotterkreditinstituts eller utländska dotterkreditinstituts balansomslutning som har sitt säte i en EES-stat,

3) som är dotterföretag till ett kreditinstitut som avses i 1 eller 2 punkten och som har ett dotterföretag eller intresseföretag i ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller fondbolag som är auktoriserat i en stat utanför EES,

4) för vars del Finansinspektionen enligt 11 kap. 13 § med de myndigheter i andra EES-stater som svarar för tillsynen över utländska kreditinstitut som hör till en finansiell företagsgrupp har avtalat att Finansinspektionen är den myndighet som svarar för den gruppbaserade tillsynen över utländska kreditinstitut och att finsk lag ska tillämpas på den gruppbaserade tillsynen.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut som avses i 1 mom. eller ett

holdingföretag som avses i 15 § 1 mom. besluta att vid tillämpningen av denna lag och EU:s tillsynsförordning som ett sådant moderföretag som avses i 2 mom., inte ska betraktas ett holdingföretag som samtidigt är ett konglomerats holdingföretag enligt 2 § 1 mom. 12 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004), till den del som de krav som ställs på konglomeratets finansiella ställning motsvarar kraven enligt denna lag och EU:s tillsynsförordning. Finansinspektionen ska före beslut som avses i detta moment inhämta yttranden från de övriga centrala tillsynsmyndigheter som avses i 2 § 1 mom. 14 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Denna paragraf ska inte heller tillämpas om Finansinspektionen enligt 11 kap. 13 § med de myndigheter som svarar för tillsynen över andra utländska kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen har avtalat att en behörig myndighet i en annan EES-stat ska svara för den gruppbaserade tillsynen över kreditinstitutet.

Definitioner

5 §

Kreditinstitutsverksamhet

Med *kreditinstitutsverksamhet* avses i denna lag affärsverksamhet som består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel samt i att erbjuda krediter eller annan finansiering för egen räkning.

Som finansiering enligt 1 mom. betraktas inte betalningstid som den som säljer varor eller tjänster beviljar köparen och inte heller finansiering uteslutande till sådana företag inom samma koncern som inom ramen för sin affärsverksamhet inte erbjuder finansiering enligt 1 mom.

6 §

Återbetalbara medel

Med *återbetalbara medel* avses i denna lag medel som inlånats i affärsverksamhet.

Med *medel som ska återbetalas på anfordran* avses i denna lag andra återbetalbara medel än sådana som inlånats för en viss tid och som borgenären enligt avtalsvillkoren kan säga upp till betalning genast eller efter en uppsägningstid på högst 30 dagar samt återbetalbara medel som inlånats för viss tid men högst 30 dagar eller vilka borgenären kan säga upp före förfallodagen även i andra fall än i exceptionella situationer som särskilt nämns i avtalsvillkoren.

7 §

Kreditinstitut

Ett *kreditinstitut* är ett företag som har koncession för kreditinstitutsverksamhet enligt 4 kap. Ett kreditinstitut kan vara en inlåningsbank eller ett kreditföretag.

Med *utländskt kreditinstitut* avses i denna lag ett utländskt företag som i huvudsak bedriver kreditinstitutsverksamhet och som är underställt motsvarande tillsyn som ett kreditinstitut enligt denna lag.

Med *utländskt EES-kreditinstitut* avses i denna lag ett utländskt kreditinstitut som enligt stadgarna har sitt säte i en annan EES-stat än Finland och som av den behöriga myndigheten i den staten har beviljats auktorisation för kreditinstitutsverksamhet.

Med *kreditinstitut från tredjeland* avses i denna lag ett utländskt kreditinstitut som enligt stadgarna har sitt säte i en stat utanför EES och som av den behöriga myndigheten i den staten har beviljats auktorisation för kreditinstitutsverksamhet.

8 §

Inlåningsbank

En *inlåningsbank* är ett kreditinstitut som enligt sin koncession får ta emot inlåning från allmänheten.

Inlåningsbanken kan vara ett aktiebolag, ett andelslag eller en sparbank.

Inlåningsbanker ska höra till insättningsgarantifonden enligt 14 kap.

9 §

Inlåning

Med *inlåning* avses i denna lag återbetalbara medel som helt eller delvis ska ersättas ur insättningsgarantifonden i enlighet med 14 kap. 8 §.

Vid marknadsföring får ordet "inlåning" användas, antingen som sådant eller som ett sammansättningsled, endast i fråga om penningmedel som avses i 1 mom. Vid marknadsföring som gäller mottagande av andra återbetalbara medel från allmänheten får förfarandet inte heller i övrigt försvåra särskiljandet av inlåning från andra återbetalbara medel.

10 §

Kreditföretag

Ett *kreditföretag* är ett kreditinstitut som från allmänheten får ta emot andra återbetalbara medel än inlåning.

Kreditföretaget kan vara ett aktiebolag, ett andelslag eller en hypoteksförening.

11 §

Finansiellt institut

Med *finansiellt institut* avses i denna lag ett företag som definieras i artikel 4.1.26 i EU:s tillsynsförordning.

12 §

Hemstat

Med *hemstat* avses i denna lag den stat där ett utländskt kreditinstitut enligt stadgarna har sitt säte och vars behöriga myndighet har beviljat kreditinstitutet auktorisation för kreditinstitutsverksamhet.

13 §

Filial

Med *filial* avses i denna lag ett kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts driftställe i någon annan stat än hemstaten, när driftstället i rättsligt avseende är en del av kreditinstitutet eller det utländska kreditinstitutet och bedriver kreditinstitutsverksamhet eller annan affärsverksamhet som är tillåten för kreditinstitut.

14 §

Tjänsteföretag

Med *tjänsteföretag* avses i denna lag ett sådant anknutet företag som avses i artikel 4.1.18 i EU:s tillsynsförordning.

15 §

Holdingföretag

Med *holdingföretag* avses i denna lag ett företag enligt definitionen i artikel 4.1.20—21 i EU:s tillsynsförordning.

Finansinspektionen ska, efter att ha fått kännedom om att ett företag som inte är ett kreditinstitut eller värdepappersföretag har blivit moderföretag till ett kreditinstitut, utan dröjsmål besluta om huruvida företaget ska betraktas som ett holdingföretag.

Finansinspektionen ska föra en förteckning över holdingföretag som är moderföretag i en sådan finansiell företagsgrupp som enligt denna lag står under Finansinspektionens tillsyn. Finansinspektionen ska sända förteckningen och ändringar i den för kännedom till övriga behöriga EES-tillsynsmyndigheter, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten.

16 §

Finansiell företagsgrupp

Med *finansiell företagsgrupp* avses i denna lag en koncern som består av koncernens moderkreditinstitut eller utländska moderkreditinstitut, ett sådant kreditinstituts moderholdingföretag som inte är ett värdepappersföretag (*den finansiella företagsgruppens moderföretag*) samt sådana dotterföretag till moderföretaget som är kreditinstitut, utländska kreditinstitut, värdepappersföretag eller med sådana jämförbara utländska företag, finansiella institut eller tjänsteföretag (*den finansiella företagsgruppens dotterföretag*). Med koncern, moderföretag och dotter-

företag avses i denna lag detsamma som i bokföringslagen (1336/1997) samt med sådana jämförbara utländska koncerner, moderföretag och dotterföretag.

17 §

Kärnprimärkapital

Med *kärnprimärkapital* avses i denna lag kärnprimärkapital enligt artikel 26 i EU:s tillsynsförordning.

18 §

Utläggande på entreprenad

Med *utläggande på entreprenad* avses i denna lag åtgärder som vidtas i samband med ett kreditinstituts verksamhet och som innebär att någon annan tjänsteleverantör tillhandahåller sådana funktioner eller tjänster för kreditinstitutet som kreditinstitutet annars skulle sköta själv.

19 §

Europeiska bankmyndigheten, Europeiska bankkommittén och Europeiska systemrisknämnden

Med *Europeiska bankmyndigheten* avses i denna lag den myndighet som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, nedan *Europeiska banktillsynsförordningen*.

Med *Europeiska bankkommittén* avses i denna lag den kommitté som avses i kommissionens beslut 2004/10/EG om inrättande av Europeiska bankkommittén.

Med *Europeiska systemrisknämnden* avses i denna lag den nämnd som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd.

20 §

Ledning och verkställande ledning

Med *ledning* avses i denna lag ett kreditinstituts styrelse och, om institutet har ett förvaltningsråd, förvaltningsrådet och verkställande direktören samt alla de direkt under verkställande direktören verksamma som sköter kreditinstitutets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder kreditinstitutets verksamhet.

Med *verkställande ledning* avses i denna lag ett kreditinstituts verkställande direktör samt alla direkt under verkställande direktören verksamma som sköter kreditinstitutets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder kreditinstitutets verksamhet.

2 kap.

Rätt till kreditinstitutsverksamhet och annan upplåning hos allmänheten

1 §

Koncessionsplikt för kreditinstitutsverksamhet

Kreditinstitutsverksamhet får inte bedrivas utan koncession enligt denna lag.

2 §

Kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Någon annan än ett kreditinstitut får inte bedriva affärsverksamhet som består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel på annat sätt än genom emission av värdepapper som avses i 2 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012), om inte något annat föreskrivs i 3 § i denna lag.

Det som i 1 mom. föreskrivs om kreditinstitut gäller också utländska EES-kreditinstitut och finländska filialer till tredjeländers kreditinstitut som har koncession för kreditinstitutsverksamhet i Finland enligt denna lag.

3 §

Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Bestämmelserna i 2 § begränsar inte

1) Finlands Banks rätt att från allmänheten ta emot återbetalbara medel,

2) fondbolags rätt att bedriva fondverksamhet enligt lagen om placeringsfonder (48/1999),

3) värdepappersföretags och fondbolags rätt att tillhandahålla sparavtal enligt lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009),

4) försäkringsföretags rätt att bedriva försäkringsrörelse enligt försäkringsbolagslagen (521/2008),

5) rätten att tillhandahålla betaltjänster enligt lagen om betalningsinstitut (297/2010),

6) rätten för en AIF-förvaltare att förvalta en investeringsfond enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014).

Aktiebolag och andelslag får dessutom trots 2 § från allmänheten ta emot återbetalbara medel genom att erbjuda andra skuldinstrument än sådana som ska återbetalas på anfordran. Om dessa skuldinstrument erbjuds till allmänheten på andra sätt än genom att värdepapper emitteras till allmänheten enligt värdepappersmarknadslagen, ska aktiebolaget eller andelslaget upprätta och offentliggöra delårsrapporter, bokslut och bokslutskommunikéer, med iakttagande av 7 kap. 5—13 § i värdepappersmarknadslagen. På undantag från informationsskyldigheten enligt denna paragraf tillämpas 7 kap. 18 § i värdepappersmarknadslagen.

Bestämmelser om utländska värdepappersföretags, fondbolags, försäkringsbolags och betalningsinstituts rätt att tillhandahålla tjänster i Finland inom ramen för sin koncession utfärdas skärskilt.

4 §

Firma

Andra än inlåningsbanker, Finlands Bank och Nordiska Investeringsbanken får i sin firma eller annars i sin verksamhet använda ordet "bank" endast om det är uppenbart att användningen av ordet inte på ett missvisande sätt hänvisar till inlåningsbanksverksamhet.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. får ett företag i sin firma använda en hänvisning till firman för en inlåningsbank som hör till samma koncern som företaget eller till sammanslutningen av inlåningsbanker.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. gäller även bifirma och sekundära kännetecken.

Bestämmelser om användningen av utländska kreditinstituts firma i Finland finns dessutom i 18 kap. 9 §.

3 kap.

Rätt att äga aktier eller andelar i kreditinstitut

1 §

Anmälningsskyldighet vid förvärv och avyttring av aktier och andelar

Den som har för avsikt att direkt eller indirekt förvärva aktier, andelar, placeringsandelar eller grundfondsandelar i ett kreditinstitut ska underrätta Finansinspektionen om detta på förhand, om

1) förvärvet leder till ett innehav på minst 10 procent av kreditinstitutets aktiekapital, andelskapital eller grundfond,

2) innehavet blir så stort att det motsvarar minst 10 procent av röstetalet för samtliga aktier eller andelar, eller om

3) innehavet annars berättigar till att utöva inflytande som är jämförbart med ett innehav som avses i 2 punkten eller annars till betydande inflytande i kreditinstitutets förvaltning.

Om avsikten är att öka innehavet enligt 1 mom. så att det till följd av förvärvet utgör minst 20, 30 eller 50 procent av kreditinstitutets aktie- eller andelskapital eller grundfond eller så att innehavet kommer att medföra en så stor andel av det röstetal som samtliga aktier eller andelar medför eller så att kreditinstitutet blir ett dotterföretag, ska också detta förvärv förhandsanmälas till Finansinspektionen.

Vid beräkning av den ägarandel och röstandel som avses i 1 och 2 mom. tillämpas

2 kap. 4 § och 9 kap. 4—7 § i värdepappersmarknadslagen. Vid tillämpningen av detta moment beaktas inte aktier och andelar som den anmälningsskyldige för högst ett år har förvärvat i samband med en värdepappersemission eller med stöd av sin verksamhet som marknadsgarant och utifrån vilka den anmälningsskyldige inte har rätt att utöva rösträtt i ett företag eller i övrigt påverka verksamheten i företagets ledning.

En anmälan enligt 1 eller 2 mom. ska göras också när det i innehavet ingående antalet aktier eller andelar sjunker under någon av de gränser för innehav som anges i 1 eller 2 mom. eller om kreditinstitutet upphör att vara dotterföretag till det anmälningsskyldiga företaget.

Kreditinstitutet och dess holdingföretag ska minst en gång per år underrätta Finansinspektionen om ägare till andelar enligt 1 och 2 mom. och om innehavens storlek samt utan dröjsmål anmäla sådana förändringar i ägarandelarna som har kommit till dess kännedom. Ett företag vars värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad som avses i 1 kap. 2 § 6 punkten i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012) ska dessutom ge den Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten som avses i 2 kap. 13 § i värdepappersmarknadslag information enligt detta moment.

En anmälan enligt 1 och 2 mom. ska innehålla uppgifter och utredningar om

1) den anmälningsskyldige och dess tillförlitlighet och finansiella situation,

2) den anmälningsskyldiges innehav och övriga bindningar i kreditinstitutet,

3) avtal om och finansiering av förvärv och, i sådana fall som avses i 2 mom., om syftet med innehavet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till anmälningar enligt 1 och 2 mom.

2 §

Begränsning vid förvärv av aktier och andelar

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att till ECB göra framställning om förbud mot förvärv av ägarandelar enligt 1 § i detta kapitel finns i 32 a § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) och bestämmelser om beslutsförfarandet i 32 b § i den lag.

En anmälningsskyldig får inte förvärva aktier eller andelar som avses i 1 § förrän ECB har fattat beslut enligt 1 mom. eller förrän den tidsfrist för beslutsfattande som anges i 32 b § i lagen om Finansinspektionen har löpt ut, om inte något annat bestäms vid behandlingen av ärendet.

4 kap.

Beviljande och återkallande av koncession samt begränsning av affärsverksamhet

1 §

Koncessionsansökan

ECB beviljar koncession för kreditinstitut, på ansökan som ska riktas till Finansinspektionen, så som föreskrivs i SSM-förordningen, förordningar och beslut som ECB utfärdat med stöd av den samt i detta kapitel. Koncession kan beviljas för verksamhet som inlåningsbank eller kreditföretag. Genom förordning av finansministeriet utfärdas bestämmelser om vilka utredningar som ska fogas till ansökan.

Insättningsgarantifondens yttrande ska begäras om en inlåningsbanks koncessionsansökan. Dessutom ska yttrande begäras från den i lagen om investeringstjänster avsedda Ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet enligt sin bolagsordning eller sina stadgar får tillhandahålla investeringstjänster.

Om koncession söks av ett dotterföretag till ett utländskt kreditinstitut eller till ett utländskt företag som är jämförbart med ett värdepappersföretag eller ett försäkringsbolag och kreditinstitutet eller företaget har auktorisation i en annan EES-stat eller av ett dotterföretag till ett utländskt kreditinstituts eller annat ovan avsett utländskt företags moderföretag, ska yttrande begäras från den statens behöriga tillsynsmyndighet. Ett ytt-

rande ska begäras också i det fall att samma fysiska eller juridiska personer har bestämmande inflytande såväl i det sökande företaget som i det utländska kreditinstitutet eller i något annat av de utländska företag som avses ovan. I en begäran som avses i detta moment ska den som ger yttrande ombes att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt de chefers goda anseende och erfarenhet, som ingår i ledningen för ett annat företag i samma grupp samt att överlämna de uppgifter om ovannämnda omständigheter som är relevanta när det gäller att bevilja koncession för eller utöva tillsyn över kreditinstitutet.

Om de uppgifter som enligt 1 mom. är en förutsättning för koncession förändras i något väsentligt avseende efter att koncessionen beviljats, ska kreditinstitutet lämna en anmälan om förändringarna till Finansinspektionen. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur anmälan ska lämnas och om innehållet i den.

2 §

Förslag till koncessionsbeslut

Finansinspektionen ska ge ECB ett beslutsförslag om ett kreditinstituts koncession inom fyra månader efter att ha tagit emot ansökan eller, om ansökan är bristfällig, efter det att sökanden har lämnat in den dokumentation och information som behövs för att avgöra ärendet. Koncessionsbeslutet ska dock alltid ges inom 12 månader efter mottagandet av ansökan.

Finansinspektionen kan, efter att ha hört sökanden, förena koncessionsförslaget med sådana begränsningar och villkor gällande kreditinstitutets affärsverksamhet som är nödvändiga för tillsynen. Efter att koncessionen beviljats kan Finansinspektionen på ansökan föreslå att ECB ändrar koncessionsvillkoren.

Om något förslag till koncessionsbeslut inte har getts inom den tid som föreskrivs i 1 mom. kan sökanden överklaga genom besvär. Överklagandet och behandlingen av detta ska ske på samma sätt som vid överklagande av ett avslag. Ett sådant överklagande kan göras till dess att ett beslutsförslag eller negativt beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutsförslaget eller det negativa beslutet om det har meddelats efter överklagandet. Bestämmelser om anförande av besvär enligt detta moment och om behandlingen av besvären finns till övriga delar i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

3 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Koncession ska beviljas om det på basis av den information som kommit in kan säkerställas att kreditinstitutets ägare och grundare uppfyller de krav som föreskrivs i 4 § och att kreditinstitutet uppfyller kraven enligt 5 och 10 kap. i fråga om verksamhet och finansiell ställning. Koncession kan beviljas också för ett nytt kreditinstitut innan det registreras.

4 §

Betydande ägares och grundares tillförlitlighet

De som direkt eller indirekt äger minst tio procent av ett kreditinstituts aktiekapital eller en andel som medför minst tio procent av den rösträtt som dess samtliga aktier medför ska, liksom kreditinstitutets grundare, vara tillförlitliga.

Den anses inte vara tillförlitlig som på de grunder som föreskrivs i 32 a § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) kan förbjudas att förvärda aktier eller andelar i kreditinstitut.

5 §

Koncession för europabolag och europeiska kooperativa föreningar

Koncession kan beviljas också för europabolag som avses i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag, nedan *europabolagsförordningen*, och som har beviljats motsvarande koncession i en EES-stat

och har för avsikt att flytta sitt säte till Finland enligt artikel 8 i förordningen. Yttrande om koncessionsansökan ska begäras från den tillsynsmyndighet som övervakar finansmarknaden i den staten. Detsamma gäller bildande av ett europabolag genom fusion så att det övertagande bolaget med säte i en annan stat registreras som europabolag i Finland. Bestämmelserna om europabolag i denna paragraf tillämpas också på europeiska kooperativa föreningar enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar), nedan *SCE-förordningen*.

6 §

Registeranmälan om koncession

Finansinspektionen ska anmäla koncessioner för registrering. Dessutom ska Europeiska bankmyndigheten underrättas om beviljade koncessioner. En koncession som har beviljats för ett nytt företag eller för ett europabolag som flyttar sitt säte till Finland ska registreras samtidigt som företaget.

En inlåningsbanks koncession ska dessutom för kännedom anmälas till den insättningsgarantifond som avses i 14 kap. och koncessionen för ett kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster ska anmälas till Ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster.

7 §

Inledande av verksamhet

Ett kreditinstitut kan, om inte annat följer av koncessionsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter det att koncession har beviljats och kreditinstitutet till Finansinspektionen har lämnat de uppgifter som avses i 2 mom. samt, om koncessionen avser ett nytt företag, efter det att företaget har registrerats.

Kreditinstitutet får inte inleda sin verksamhet förrän det till Finansinspektionen har gett in

1) ett fullständigt handelsregisterutdrag inklusive kreditinstitutets bolagsordning eller stadgar,

2) namnen på medlemmarna och suppleanterna i förvaltningsrådet och styrelsen, på verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt på revisorerna och revisorssuppleanterna samt övriga nödvändiga uppgifter om dem.

Om det sker förändringar i de uppgifter som nämns i 2 mom. ska Finansinspektionen omedelbart underrättas om dem.

8 §

Begränsning av verksamheten och återkallande av koncession

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om återkallande av koncession och begränsning av verksamheten. Finansinspektionen ska anmäla återkallande av koncession för registrering. Anmälan ska dessutom göras till Europeiska kommissionen, Europeiska bankmyndigheten, Insättningsgarantifonden samt till den i 13 kap. i denna lag avsedda säkerhetsfonden och till Ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet är medlem i fonden.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 26 § i lagen om Finmansinspektionen ska beslut om återkallande av koncession fattas av ECB så som föreskrivs i SSM-förordningen. På återkallande av koncession tillämpas dessutom 26 § i lagen om Finansinspektionen.

9 §

Meddelande om koncessionskrav

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om de krav som ställs för beviljande av koncession enligt detta kapitel och enligt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av detta kapitel. I SSM-förordningen och de förordningar och beslut

som meddelats med stöd av den föreskrivs om skyldigheten att underrätta ECB.

5 kap.

Allmänna förutsättningar för affärsverksamhet

Tillåten affärsverksamhet

1 §

Affärsverksamhet som är tillåten för inlåningsbanker

För inlåningsbanker tillåten affärsverksamhet är

1) inlåning samt mottagande av andra återbetalbara medel från allmänheten,
2) annan upplåning,
3) utlåning och finansieringsverksamhet samt andra finansieringsarrangemang,
4) finansiell leasing,
5) betaltjänster och annan betalningsrörelse,
6) utgivning av elektroniska pengar och relaterad databehandling samt lagring av data på elektroniska medier åt andra företag,
7) inkassoverksamhet,
8) valutaväxling,
9) notariatverksamhet,
10) handel med värdepapper och annan värdepappersverksamhet,
11) garantiverksamhet,
12) kreditupplysningsverksamhet,
13) förmedling av bostadsaktier, bostadsandelar och bostadsfastigheter i anslutning till bostadssparande,
14) annan verksamhet som kan jämföras eller har nära samband med verksamhet som anges i 1—13 punkten.

En inlåningsbank får dessutom tillhandahålla posttjänster enligt avtal med innehavare av koncession för postverksamhet och erbjuda administrativa tjänster till företag inom samma koncern som inlåningsbanken eller inom sammanslutningen av inlåningsbanker.

I en inlåningsbanks bolagsordning eller stadgar ska anges huruvida banken tillhandahåller investeringstjänster enligt 1 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster.

2 §

Affärsverksamhet som är tillåten för kreditföretag

Kreditföretag får bedriva affärsverksamhet enligt 1 § 1 mom. i detta kapitel men inte inlåning från allmänheten. Vidare får kreditföretag från allmänheten ta emot andra medel som ska återbetalas på anfordran än insättningar endast i samband med tillhandahållande av betaltjänster och utgivning av elektroniska pengar. Kreditföretag får bedriva hypoteksbanksverksamhet. Bestämmelser om hypoteksbanksverksamhet finns i lagen om hypoteksbanksverksamhet.

Ett kreditföretags bolagsordning eller stadgar ska ange om företaget tillhandahåller investeringstjänster enligt 1 kap 11 § i lagen om investeringstjänster.

På medel som ett kreditföretag har tagit emot på ett konto för tillhandahållande av betaltjänster och som ska återbetalas på anfordran tillämpas vad som i 15 kap. 6—10 § föreskrivs om inlåning.

3 §

Begränsning av fastighetsinnehav

Ett kreditinstitut får i fastigheter samt i aktier och andelar i fastighetsföretag investera högst ett belopp som motsvarar 13 procent av institutets balansomslutning. Med aktier och andelar som kreditinstitutet äger i fastighetsföretag jämställs, när den ovan angivna andelen beräknas, krediter som kreditinstitutet har beviljat fastighetsföretaget och garantier som institutet har ställt för företaget, i samma förhållande som kreditinstitutets aktie- eller andelsinnehav i fastighetsföretaget utgör av företagets aktie- eller andelskapital.

Vid beräkning av det i 1 mom. angivna relationstalet beaktas inte de fastigheter och aktier eller andelar i ett fastighetsföretag som

1) kreditinstitutet har övertagit som säkerhet för en obetald fordran, eller som

2) leasats i samband med finansieringsverksamhet och för vilka värdeminskningsrisken huvudsakligen har avtalats bli överförd på leasingtagaren.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid tillåta undantag från det krav som anges i 1 mom.

Kreditinstitutet ska till Finansinspektionen lämna de upplysningar som behövs för att övervaka begränsningar enligt denna paragraf. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om rapporteringsskyldigheten och om rapporteringsfrekvensen, om det behövs för tillsynen.

4 §

Begränsning som gäller konsoliderade fastighetsinnehav

Det sammanlagda fastighetsinnehavet enligt 3 § för en finansiell företagsgrupps moder- och dotterföretag får inte överstiga 13 procent av moderföretagets konsoliderade balansomslutning.

Vid beräkningen av det i 1 mom. angivna konsoliderade relationstalet ska inte beaktas krediter till ett fastighetsföretag inom kreditinstitutets finansiella företagsgrupp och inte heller garantiförbindelser som har ställts för ett sådant fastighetsföretag, om fastighetsföretaget konsolideras i den konsoliderade balansräkningen.

Den konsoliderade balansräkningen för kreditinstitutet enligt 1 mom. upprättas som en sammanställning av balansräkningarna för den finansiella företagsgruppens moderföretag och dotterföretag, enligt bestämmelserna om koncernbokslut i bokföringslagen och i 12 kap. 10 §.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från de krav som anges i 1 mom.

Den finansiella företagsgruppens moderföretag eller ett i 1 kap. 4 § 2 mom. avsett kreditinstitut ska till Finansinspektionen rapportera de uppgifter som behövs för tillsynen över begränsningen enligt denna paragraf. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om rapporteringsskyldigheten enligt denna paragraf och om rapporteringsfrekvensen, om det behövs för tillsynen.

5 §

Tillämpning av lånebestämmelserna i lagen om andelslag

På kreditinstitut och på finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa tillämpas inte 16 kap. 11 § i lagen om andelslag (421/2013).

6 §

Finansiering av förvärv och mottagande som pant av egna och koncernföretags aktier, andelar, kapitallån och debenturer

Kreditinstitut får med de begränsningar som anges i 2—4 mom. bevilja lån för förvärv av egna och moderföretagets aktier och andelar samt ta emot aktierna och andelarna som pant. Med lån jämställs sådan säkerhet för återbetalning av lån enligt ovan som ställs av ett kreditinstitut.

Kreditinstitut och finansiella institut inom samma finansiella företagsgrupp som detta får, om inte annat följer av 3 mom., trots vad som föreskrivs i 13 kap. 10 § 1 mom. i aktiebolagslagen (624/2006), 16 kap. 11 § 1 mom. i lagen om andelslag och 34 § 3 mom. i lagen om skuldebrev (622/1947), bevilja lån för förvärv av egna och moderföretagets aktier och andelar och ta emot aktierna och andelarna som pant, om de är föremål för handel på en sådan reglerad marknad som avses i 1 kap. 2 § 6 punkten i lagen om handel med finansiella instrument, om beviljandet av lånet eller mottagandet av panten ingår i kreditinstitutets eller i det till dess finansiella företagsgrupp hörande finansiella institutets normala affärsverksamhet och om lånet har beviljats eller panten tagits emot på de sedvanliga villkor som kreditinstitutet eller det finansiella institutet tillämpar i sin verksamhet.

Kreditinstitut får ta emot egna och moderföretagets aktier och andelar som säkerhet för lån som beviljats för finansiering av teckning av dem högst till ett belopp som nominellt motsvarar 10 procent av det långivande företagets eller, om aktier eller andelar i det långivande företagets moderföretag har tagits emot som pant, av moderföretagets bundna kapital.

Kreditinstitut får inte bevilja koncernföretag som inte hör till samma finansiella företagsgrupp kredit för förvärv av aktier eller andelar i företag som hör till den finansiella företagsgruppen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kreditinstitut också tillämpas på övriga företag som hör till kreditinstitutets finansiella företagsgrupp.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om aktier och andelar också tillämpas på grundfondsandelar, placeringsandelar, kapitalbevis, kapitallån, debenturer och övriga åtaganden som är efterställda emittentens övriga skulder.

I artiklarna 28, 52 och 63 i EU:s tillsynsförordning finns bestämmelser om vilka finansiella instrument som finansierats eller tagits emot som säkerhet av ett kreditinstitut eller som tillhör samma finansiella företagsgrupp och ingår i kreditinstitutets kapitalbas.

7 §

Begränsning av förvärv av värdepapperiserade tillgångsposter

Kreditinstitut får endast förvärva värdepapperiserade tillgångsposter med de begränsningar som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning.

Allmänna förutsättningar för tillsyn över verksamheten

8 §

Registrering av transaktioner

Ett kreditinstitut ska ha en sådan beskrivning av sitt bokföringssystem och sina övriga datasystem samt registrera sina transaktioner på ett sådant sätt att Finansinspektionen i tillräcklig utsträckning kan kontrollera att de uppgifter är korrekta som kreditinstitutet ska rapportera till Finansinspektionen enligt lagen och enligt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

9 §

Driftställen

Ett kreditinstitut ska ha sitt huvudkontor och minst ett fast driftställe i Finland

10 §

Anlitande av ombud samt utläggande av viktiga funktioner på entreprenad

Ett kreditinstitut kan bedriva affärsverksamhet genom ombud eller på annat sätt lägga ut för sin verksamhet viktiga funktioner på entreprenad, om detta inte försvårar kreditinstitutets riskhantering och interna kontroll eller i övrigt innebär betydande olägenhet för kreditinstitutets affärsverksamhet.

En funktion är viktig för affärsverksamheten, om ett fel eller en brist i den väsentligt kan försvåra kreditinstitutets finansiella ställning eller kontinuiteten i dess affärsverksamhet eller efterlevnaden av lagarna om kreditinstitutets verksamhet, med stöd av dem utfärdade bestämmelser eller föreskrifter eller villkoren i kreditinstitutets koncession.

Ett skriftligt avtal som anger uppdragets innehåll och avtalets giltighetstid ska ingås om utläggande av en viktig funktion på entreprenad.

Ett kreditinstitut som efter att ha fått koncession har för avsikt att bedriva affärsverksamhet genom ombud eller annars lägga ut en för dess verksamhet viktig funktion på entreprenad till någon som inte hör till samma finansiella företagsgrupp eller till sammanslutningen av inlåningsbanker, ska på förhand underrätta Finansinspektionen om utläggandet. Finansinspektionen ska underrättas om betydande förändringar i avtalsför-

hållandet mellan kreditinstitutet och uppdragstagaren. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om anmälans innehåll.

En anmälan enligt 4 mom. behöver emellertid inte göras, om ombudet eller en annan uppdragstagare hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet eller till den sammanslutning som avses i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

Bestämmelser om utläggande av sådana investeringstjänster på entreprenad som tillhandahålls av kreditinstitut finns i lagen om investeringstjänster.

11 §

Förutsättningar för utläggande på entreprenad

Ett kreditinstitut ska se till att det av uppdragstagaren fortlöpande får uppgifter som behövs för myndighetstillsynen över kreditinstitutet, för riskhanteringen och för den interna kontrollen samt att det har rätt att vidarebefordra uppgifterna till Finansinspektionen och till centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker, om kreditinstitutet står under dess tillsyn.

12 §

Kreditinstitutets bundenhet

Ett kreditinstitut får inte ha betydande bindningar till fysiska eller juridiska personer på vilka tillämpas sådana lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som hindrar en effektiv tillsyn över kreditinstitutet och inte heller till andra aktörer, om bindningarna i något annat avseende är ägnade att hindra en effektiv tillsyn över kreditinstitutet.

Med betydande bindningar avses sådana nära förbindelser som anges i artikel 4.1.38 i EU:s tillsynsförordning.

13 §

Förvärv av bestämmande inflytande i utländska företag

Ett kreditinstitut eller ett företag inom samma finansiella företagsgrupp som detta får inte förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i ett annat utländskt företag än ett utländskt EES-kreditinstitut, ett utländskt EES-värdepappersföretag, ett utländskt EES-betalningsinstitut, ett utländskt EES-fondbolag, en utländsk AIF-förvaltare eller ett utländskt EES-försäkringsbolag, om inte företaget har anmält detta till Finansinspektionen eller om Finansinspektionen efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

Finansinspektionen kan inom tre månader efter att ha mottagit anmälan enligt 1 mom. förbjuda förvärv som avses i 1 mom., om de lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter som ska tillämpas på det företag som är föremål för förvärvet väsentligt försvårar en effektiv tillsyn över kreditinstitut eller dess finansiella företagsgrupp.

14 §

Tillhörighet till en utländsk finansiell företagsgrupp eller till ett utländskt finans- och försäkringskonglomerat

Om ett kreditinstitut hör till en finansiell företagsgrupp vars yttersta moderföretag inte har sitt säte inom EES, är en förutsättning för att institutet ska beviljas koncession att

1) en utländsk tillsynsmyndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela den finansiella företagsgruppen på ett sätt som motsvarar vad som föreskrivs i denna lag, eller att

2) det kan visas att den konsoliderade kapitaltäckningen, de konsoliderade stora exponeringarna, den finansiella företagsgruppens interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om holdingföretag, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag.

Finansinspektionen ska besluta om huruvida ett kreditinstitut uppfyller kraven enligt 1 mom. i de fall då kreditinstitutets moderföretag inte har säte i någon annan EES-stat, kreditinstitutets balansomslutning är större än balansomslutningen i moderföretagets samtliga utländska dotterkreditinstitut eller i samtliga utländska dotterföretag som kan jämställas med finländska värdepappersföretag och dessa dotterkreditinstitut och dotterföretag har sitt säte i någon annan EES-stat.

Finansinspektionen ska innan den fattar beslut enligt 2 mom. begära yttrande från Europeiska bankmyndigheten och från de utländska myndigheter som svarar för tillsynen över utländska kreditinstitut samt utländska företag som kan jämställas med finländska värdepappersföretag vilka hör till en finansiell företagsgrupp enligt 1 mom. och regleras i en annan EES-stat. Finansinspektionen ska dessutom, efter att ha fattat beslutet, underrätta dessa myndigheter, Europeiska kommissionen samt, om den finansiella företagsgruppen omfattar ett utländskt företag som kan jämställas med ett finländskt värdepappersföretag och har sitt säte i en annan EES-stat, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas på kreditinstitut som står under gruppbaserad tillsyn av en annan EES-stats tillsynsmyndighet, om denna myndighet har ansett att den finansiella företagsgruppen uppfyller de villkor som anges i 1 mom.

Vad som i 1 och 3 mom. föreskrivs om finansiella företagsgrupper och gruppbaserad tillsyn ska på motsvarande sätt tillämpas på finans- och försäkringskonglomerat samt på tillsynen över dem.

15 §

Interna transaktioner

Ett kreditinstitut ska till Finansinspektionen anmäla transaktioner där den ena parten är kreditinstitutet och den andra parten är

1) ett företag som hör till samma koncern som kreditinstitutet eller är ett i bokföringslagen avsett ägarintresseföretag till kreditinstitutet eller till ett företag som hör till samma koncern som kreditinstitutet,

2) en i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) avsedd pensionsstiftelse som har grundats av kreditinstitutet eller av ett annat arbetsgivarföretag som hör till samma koncern som kreditinstitutet och där de personer som hör till verksamhetskretsen är anställda hos arbetsgivarföretaget,

3) en i lagen om försäkringskassor (1164/1992) avsedd pensionskassa vars verksamhetskrets kan omfatta personer som är anställda hos kreditinstitutet eller hos ett annat arbetsgivarföretag som hör till samma koncern som kreditinstitutet.

Anmälan enligt 1 mom. ska åtminstone en gång per kvartal göras om transaktioner vilkas värde eller, om flera transaktioner av samma typ har gjorts under den tidsperiod som avses i detta moment, vilkas sammanlagda värde överstiger en miljon euro eller fem procent av kapitalbasen i ett kreditinstitut som är part i transaktionen, om inte Finansinspektionen godkänner en högre gräns.

Transaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från dem som allmänt gäller i liknande transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment ska inte tillämpas på administrativa tjänster som ett koncernföretag skaffar hos företag inom koncernen och inte heller på sådana kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka företagets kapitalstruktur samt inte heller på annan finansiering av ett dotterföretag, om dotterföretaget är ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp eller ett företag inom finans- eller försäkringsbranschen som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat och moderföretaget allmänt sköter den finansiella företagsgruppens eller konglomeratets finansförvaltning.

Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om anmälan av transaktioner som avses i denna paragraf, om sådana behövs för tillsynen.

Beredskap för undantagsförhållanden

16 §

Skyldighet att vidta förberedelser

Kreditinstitut ska genom deltagande i beredskapsplanering på finansmarknaden och genom förberedelser för undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden.

17 §

Ersättning för beredskapsrelaterade kostnader

Om de uppgifter som följer av 16 § förutsätter åtgärder som klart avviker från verksamhet som ska anses vara sedvanlig för kreditinstitut och om dessa åtgärder medför väsentliga merkostnader, kan kostnaderna ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggande av försörjningsberedskapen (1390/1992).

6 kap.

Filialetablering, tillhandahållande av tjänster i Finland samt flyttning av säte till utlandet

1 §

Filialetablering i en EES-stat

Ett kreditinstitut som ämnar etablera en filial i en annan EES-stat ska på förhand anmäla detta till Finansinspektionen. Till anmälan ska fogas uppgifter om den planerade verksamheten och om filialens förvaltning. Ett kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster ska meddela på vilket sätt de investerares tillgodohavanden är tryggade som är kunder hos institutets utländska filialer.

Finansinspektionen ska inom tre månader efter att ha mottagit de uppgifter som avses i 1 mom. vidarebefordra dem till motsvarande tillsynsmyndighet i etableringsstaten och samtidigt lämna uppgifter om kreditinstitutets kapitalbas och kapitaltäckningsrelation, om säkerhetssystemet för insättarna, om investerarskyddssystemet eller avsaknaden av ett sådant samt övriga uppgifter som behövs för inledande av filialens verksamhet. Kreditinstitutet ska underrättas om att uppgifterna lämnats.

Finansinspektionen ska vägra göra anmälan enligt 2 mom. om den observerar att kreditinstitutets finansiella ställning och administration inte uppfyller de krav som denna lag ställer på kreditinstitut. En filial får inte etableras om Finansinspektionen har vägrat göra anmälan. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om sin vägran.

Kreditinstitutet ska skriftligen underrätta Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den EES-stat som avses i 1 mom. om ändringar i de uppgifter som avses i det moment minst en månad innan ändringarna genomförs.

2 §

Filialetablering i en stat utanför EES

Ett kreditinstitut som har för avsikt att etablera en filial i en stat utanför EES ska hos Finansinspektionen ansöka om etableringstillstånd. Tillståndet ska beviljas om tillräcklig tillsyn över filialen kan ordnas och om filialetableringen, med beaktande av kreditinstitutets interna styrning och finansiella ställning, inte är ägnad att äventyra kreditinstitutets verksamhet. Finlands Banks yttrande ska inhämtas om tillståndsansökan. Finansinspektionen har, efter att ha hört sökanden, rätt att förena tillståndet med sådana begränsningar och villkor i fråga om filialens verksamhet som behövs för tillsynen.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de utredningar som ska fogas till tillståndsansökan.

3 §

Begränsning och förbjudande av filialers verksamhet

I 27 och 57 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning och förbjudande av filialers verksamhet.

4 §

Tillhandahållande av tjänster

Ett kreditinstitut som planerar att tillhandahålla tjänster enligt 5 kap. 1 § 1 mom. i en annan EES-stat utan att etablera en filial där, ska på förhand anmäla till Finansinspektionen vilka tjänster det kommer att tillhandahålla.

Finansinspektionen ska inom en månad från mottagandet av en anmälan enligt 1 mom. underrätta tillsynsmyndigheten i den stat som avses i 1 mom. om saken samt bifoga sin egen anmälan om huruvida kreditinstitutets koncession i Finland omfattar tjänsterna i fråga.

5 §

Ett till en finansiell företagsgrupp hörande finansiellt instituts etableringsrätt och rätt att tillhandahålla tjänster

Ett finländskt finansiellt institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut kan, när det har uppfyllt villkoren för filialetablering eller tillhandahållande av tjänster i en EES-stat, etablera en filial eller annars tillhandahålla tjänster i den EES-staten. Vid filialetableringen och tillhandahållandet av tjänsterna iakttas 1 och 4 §.

Finansinspektionen ska kontrollera att de i 1 mom. angivna förutsättningarna är uppfyllda och utfärda ett intyg om att det finansiella institutet uppfyller förutsättningarna.

Ett finansiellt institut ska underrätta Finansinspektionen om det i institutets förhållanden sker förändringar som påverkar de i 1 mom. angivna förutsättningarna. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten i den berörda staten, om att ett finansiellt institut inte längre uppfyller de i 1 mom. angivna förutsättningarna.

6 §

Flyttning av säte till en annan EES-stat

Om ett kreditinstitut har för avsikt att flytta sitt säte till en annan EES-stat i enlighet med artikel 8 i europabolagsförordningen eller artikel 7 i SCE-förordningen, ska kreditinstitutet utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering sända Finansinspektionen en kopia av det förslag om flyttning och den redogörelse som avses i artiklarna 8.2 och 8.3 i europabolagsförordningen eller artiklarna 7.2 och 7.3 i SCE-förordningen.

Om kreditinstitutet har för avsikt att efter flyttningen fortsätta bedriva kreditinstitutsverksamhet i Finland, ska på kreditinstitutet tillämpas vad som föreskrivs om utländska kreditinstituts verksamhet i Finland.

Registermyndigheten får inte ge ett sådant intyg som avses i 9 § 5 mom. i lagen om europabolag (742/2004) eller 9 § 5 mom. i lagen om europaandelslag (906/2006), om Finansinspektionen innan ett sådant tillstånd som avses i 9 § 2 mom. i lagen om europabolag eller 9 § 3 mom. i lagen om europaandelslag beviljats har meddelat registermyndigheten att kreditinstitutet inte har följt bestämmelserna om flyttning av säte, om fortsättande av verksamheten i Finland eller om avslutande av verksamheten. Tillstånd får beviljas före den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen eller 20 kap. 6 § 2 mom. i lagen om andelslag endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig en flyttning av sätet.

AVDELNING II

FÖRVALTNING OCH STYRNING

7 kap.

Förvaltnings- och styrningssystem

1 §

Allmänna krav på förvaltnings- och styrningssystem

Ett kreditinstitut ska ha förvaltnings- och styrningssystem som är heltäckande och rätt dimensionerade i förhållande till verksamhetens art, omfattning och komplexitet och som säkerställer att institutet leds effektivt och en-

ligt försiktiga affärsprinciper samt att kreditinstitutets styrelse effektivt kan övervaka ledningen av kreditinstitutet. Styrelsen ska godkänna kreditinstitutets riskstrategi och övriga strategiska mål samt se till att efterlevnaden av målen och strategin övervakas på ett tillförlitligt sätt.

Styrelsen ska se till att kreditinstitutets interna övervakningssystem är tillförlitliga. Dessa omfattar åtminstone efterlevnaden av förfarande gällandefinansiell rapportering, inbegripet finansiella och operativa kontroller samt övervakning av kreditinstitutets processer för uppfyllande av informationsskyldigheten. Kreditinstitutets risktagning och riskhanteringssystem ska uppfylla kraven i 9 kap.

Vid ledningen av kreditinstitutet och i dess verksamhet ska arbetsuppgifterna preciseras så att sådana intressekonflikter förebyggs som kan äventyra styrningen av institutet på ett effektivt sätt och enligt försiktiga affärsprinciper. Kreditinstitutets styrelseordförande får inte utan Finansinspektionens tillstånd samtidigt vara verkställande direktör för samma kreditinstitut, om inte kreditinstitutet i enlighet med 4 mom. har ett förvaltningsråd som i enlighet med bolagsordningen eller stadgarna har ålagts de uppgifter som annars hör till styrelsen.

Styrelsen ska regelbundet utvärdera förvaltnings- och styrningssystemens effektivitet samt vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister.

Om kreditinstitutet har ett förvaltningsråd gäller detta kapitels bestämmelser om styrelsen förvaltningsrådet, i den utsträckning som det enligt bolagsordningen eller stadgarna har anvisats uppgifter som annars hör till styrelsen.

Vad som i detta kapitel föreskrivs om kreditinstitut samt om dess förvaltnings- och styrningssystem ska tillämpas på kreditinstitutets finansiella företagsgrupps moderföretag, på andra företag som hör till dess finansiella företagsgrupp samt på kreditinstitutets finansiella företagsgrupps förvaltnings- och styrningssystem.

2 §

Krav som gäller styrelsens sammansättning och arbete

Ett kreditinstituts styrelse ska ha med tanke på dess uppgifter tillräckliga och mångsidiga kunskaper och erfarenheter när det gäller den affärsverksamhet som kreditinstitutet bedriver samt de risker som är förenade med dess verksamhet. Kreditinstitutet ska använda tillräckliga resurser för att introducera styrelselmedlemmarna i uppdraget.

Styrelsen ska för kreditinstitutet godkänna verksamhetsprinciper i syfte att främja mångfald i styrelsens sammansättning. Styrelsen ska som ett mål för kreditinstitutet godkänna att könen är jämlikt representerade i styrelsen samt utarbeta en policy för uppnående och upprätthållande av detta mål.

Styrelsens arbete ska organiseras på ett sådant sätt att en enskild styrelseledamot eller en minoritet av ledamöterna inte på ett sätt som är osakligt eller strider mot kreditinstitutets intressen dominerar styrelsens beslutsprocess. Varje styrelseledamot ska agera så att styrelsen kan fullgöra sitt uppdrag och på ett objektivt sätt övervaka den verkställande ledningen.

3 §

Nomineringskommitté

Ett kreditinstitut som är systemviktigt på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § ska ha en nomineringskommitté som består av styrelsemedlemmar eller personer som utses av aktieägarna. Om kreditinstitutet hör till en finansiell företagsgrupp eller sammanslutning av inlåningsbanker som är systemviktig på det sätt som avses ovan, är endast den finansiella företagsgruppens moderföretag eller centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker tvunget att ha en nomineringskommitté.

Nomineringskommittén har till uppgift att biträda styrelsen eller något annat organ som väljer styrelsemedlemmar i ärenden som gäller nominering och val av styrelsemedlemmar och verkställande ledning. Kommittémedlemmar får inte i anställnings- eller tjänsteförhållande delta i den dagliga led-

ningen av kreditinstitutet eller företag vars ärenden hör till kommitténs uppgifter.

Nomineringskommittén ska biträda styrelsen eller ett annat organ som väljer styrelsemedlemmar åtminstone när det är fråga om att

1) bedöma den samlade kompetens, kunskap, mångfald och erfarenhet som finns i styrelsen och utarbeta en beskrivning av de uppgifter som åläggs nya medlemmar och den kompetens som krävs samt att bedöma den förväntade tidsinsatsen och söka kandidater för lediga platser i styrelsen,

2) bedöma styrelsens sammansättning och arbete samt de enskilda styrelsemedlemmarnas arbete,

3) bedöma grunderna för val av den verkställande ledningen och urvalsförfarandet,

4) främja det mål som avses i 2 § 2 mom.

Bedömningar som avses i 2 mom. 1—3 punkten ska göras regelbundet, dock så att en bedömning enligt 2 punkten ska göras minst en gång per år. Om kreditinstitutet inte har någon nomineringskommitté eller om kommittén inte åläggs uppgifter som avses i denna paragraf, ska styrelsen eller förvaltningsrådet svara för uppgifterna i den omfattning som dessa uppgifter enligt bolagsordningen eller stadgarna hör till förvaltningsrådet.

4 §

Krav på ledningens tillförlitlighet och kompetens

Kreditinstituts styrelseledamöter och de som hör till den verkställande ledningen ska vara tillförlitliga personer som har ett gott anseende. De får inte vara försatta i konkurs eller ha meddelats näringsförbud och deras handlingsbehörighet får inte heller annars ha begränsats.

Tillförlitlig anses inte den vara som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen till bötesstraff för brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig för uppdrag som avses i 1 mom., eller som

2) annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdrag som avses i 1 mom.

Tidsfristen som avses i 2 mom. 1 punkten ska räknas från det att domen har vunnit laga kraft till tidpunkten då uppdraget tas emot. Om domen inte har vunnit laga kraft får den dömde dock fortsätta utöva beslutanderätt som medlem av kreditinstitutets ledning, om detta kan anses vara uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av den dömdes tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och andra relevanta omständigheter.

Kreditinstitutets styrelsemedlemmar och de som hör till den verkställande ledningen ska ha sådana kunskaper om och erfarenheter av kreditinstituts affärsverksamhet och de risker som är förenade med den samt kunskaper om och erfarenheter av ledning som behövs med hänsyn till uppdraget samt med beaktande av verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Kreditinstitutet ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om det sker förändringar som gäller ledningen och som avses i 1 mom.

5 §

Ledningens tidsdisposition

Ett kreditinstituts styrelsemedlemmar, verkställande direktör och övriga verkställande ledning ska avsätta tillräcklig tid för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag och andra skyldigheter som hör till uppdraget. Vid bedömningen av styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens maximiantal styrelseuppdrag och deras övriga uppdrag är det skäl att beakta åtminstone medlemmarnas och verkställande direktörens personliga förhållanden samt arten, omfattningen och komplexiteten hos kreditinstitutets verksamhet.

Den som i ett kreditinstitut som är systemviktigt för det finansiella systemet på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § är styrelsemedlem som är anställd i huvudsyssla eller verkställande direktör får inneha högst två andra styrelseuppdrag, och som är styrelsemedlem som är anställd i något annat än hu-

vudsyssla får inneha högst fyra styrelseuppdrag.

Följande styrelseuppdrag och uppdrag som verkställande direktör ska räknas som ett enda ledningsuppdrag:

1) uppdrag i företag som hör till samma finansiella företagsgrupp eller till samma sammanslutning av inlåningsbanker,

2) uppdrag i företag i vilka kreditinstitutet har ett sådant kvalificerat innehav som avses i artikel 4.1.36 i EU:s tillsynsförordning.

Vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. ska inte tillämpas på en styrelsemedlem som har valts in i styrelsen som statens representant och inte heller på den som är styrelsemedlem eller verkställande direktör i ett bostadsaktiebolag, i ett ömsesidigt fastighetsaktiebolag som avses i 28 kap. 2 § i lagen om bostadsaktiebolag (1599/2009), i en ideell eller ekonomisk förening eller i ett annat företag vars huvudsakliga syfte inte är att generera vinst åt aktie- eller andelsägarna, om uppdraget inte äventyrar de principer som anges i 1 mom.

Vad som föreskrivs i 1—3 mom. ska inte tillämpas på styrelsemedlemmar som är personalrepresentanter enligt lagen om personalrepresentation i företagens förvaltning (725/1990).

Finansinspektionen kan ge en styrelsemedlem och verkställande direktören tillåtelse att utöver vad som föreskrivs i 2 mom. ta emot ytterligare ett uppdrag, om det inte äventyrar de principer som nämns i 1 mom. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om undantaget.

6 §

Rapportering om överträdelser

Ett kreditinstitut ska ha rutiner för att dess anställda internt genom en oberoende kanal ska kunna rapportera om en misstanke om överträdelser av bestämmelser och föreskrifter om finansmarknaden. Personuppgifterna för rapportören och för den som är föremål för rapporten ska sekretessbeläggas, om inte något annat föreskrivs i lag.

Kreditinstitutet ska bevara behövlig information som gäller den rapport som avses i 1 mom. Informationen ska avföras fem år efter rapporteringen, om den inte fortfarande behövs för en brottsutredning, en pågående rättegång eller myndighetsundersökning eller för att trygga de rättigheter som rapportören och den som är föremål för rapporten har. Senast tre år efter den föregående omprövningen ska behovet av fortsatt bevarande omprövas. En anteckning ska göras om omprövningen.

En registrerad person som en rapport avser har inte rätt till insyn i information som avses i 1 och 2 mom. Dataombudsmannen får på begäran av den registrerade kontrollera att sådana uppgifter om den registrerade som avses i 1 och 2 mom. är lagenliga.

Kreditinstitutet ska vidta lämpliga och tillräckliga åtgärder för att skydda rapportörer. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur rapporter som avses i 1 mom. ska göras och behandlas hos kreditinstitutet.

7 §

Utläggning på internet

Kreditinstituten ska på sina webbsidor informera om hur de efterlever 1—5 § i detta kapitel.

8 kap.

Ersättningar

1 §

Tillämpning av bestämmelserna

Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel ska kreditinstitutets och dess finansiella företagsgrupps storlek, juridiska och administrativa struktur, verksamhetens art, omfattning och komplexitet och varje ersättningstagares uppgifter och ansvar beaktas.

Detta kapitels 11 och 12 § ska tillämpas endast på ersättningssystem för personer vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil.

Till denna personkategori hör

1) verkställande direktören och den övriga verkställande ledningen,

2) övriga personer vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil,

3) personer som i kreditinstitutet sköter interna kontrollfunktioner som avses i 6 §,

4) andra personer vars totala ersättning inte avsevärt avviker från den totalersättning som bestäms för personer som avses i 1 eller 2 punkten.

Kreditinstitutet ska föra en förteckning över personer som avses i 2 mom.

Vad som föreskrivs i 14 § i detta kapitel ska tillämpas endast på ersättningar i samband med kreditinstitut som får statligt stöd enligt lagen om statens säkerhetsfond (379/1992).

Vad som i detta kapitel föreskrivs om kreditinstitut ska tillämpas också på moderföretaget till ett kreditinstituts finansiella företagsgrupp och på övriga företag som hör till dess finansiella företagsgrupp samt på sammanslutningen av inlåningsbanker och dess centralinstitut.

Vad som föreskrivs i 7 och 8 § i detta kapitel om aktiebolags bolagsstämma ska också tillämpas på högsta förvaltningsorgan i övriga kreditinstitut samt dess medlemmar.

Om kreditinstitutet har ett förvaltningsråd ska detta svara för styrelsens uppgifter enligt detta kapitel, i den omfattning som förvaltningsrådet enligt bolagsordningen eller stadgarna har tilldelats uppgifter som hör till styrelsen.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *ersättningssystem* de beslut, avtal, verksamhetsprinciper och förfaranden som ett kreditinstitut tillämpar på ersättningar till verkställande direktören och personalen,

2) *anställningsförhållande* ett arbetsavtalsförhållande och ett anställningsförhållande för verkställande direktören eller en person i motsvarande ställning som har ingåtts mellan institutet och ersättningstagaren,

3) *ersättning* lön eller annan ekonomisk förmån som baserar sig på en anställning, inklusive ersättning som enligt 10 § 3 mom. betalas då anställningen upphör samt pensionsförmåner som institutet enligt lag inte är skyldigt att betala,

4) *rörlig ersättning* en ersättning som inte är ett fast belopp men i stället bunden till ersättningstagarens prestationer eller till ekonomiska eller andra faktorer,

5) *fast ersättning* lön och annan ersättning som är bunden till en viss tid eller till någon annan faktor som inte är prestations- eller resultatbunden,

6) *ersättningstagare* personer till vilka ersättning betalas på basis av anställning,

7) *förtjänstperiod* en tidsperiod för vilken den rörliga ersättning bestäms som företaget ska betala till ersättningstagaren på basis av en arbetsprestation eller någon annan faktor med anknytning till perioden,

8) *uppskovsperiod* den period efter förtjänstperioden varefter ersättningstagaren har rätt till rörlig ersättning eller, om ersättningen betalas i delar, till en del av ersättningen på de villkor som anges i detta kapitel samt då företagets eventuella övriga villkor har uppfylls,

9) *väntetid* den efter ett eventuellt uppskov inom ersättningssystemet angivna period under vilken ersättningstagaren ännu inte kan disponera över ersättning som ska betalas till honom eller henne i annan form än pengar.

3 §

Allmänna krav på ersättningssystem

Kreditinstitutets ersättningssystem ska vara förenliga med institutets och dess finansiella företagsgrupps affärsstrategi, mål och värderingar samt motsvara institutets och dess finansiella företagsgrupps intressen på lång sikt. Systemen ska också vara förenliga med och främja en god och effektiv riskhantering inom institutet och dess finansiella företagsgrupp.

Ersättningssystemen får inte utgöra incitament till risktagande som överskrider den risknivå som fastställts på basis av institutets och den finansiella företagsgruppens risk-

täckningskapacitet eller en i övrigt hållbar risknivå.

4 §

Övervakning av ersättningssystem

Kreditinstitutets styrelse ska besluta om de allmänna principerna för de ersättningssystem som inom institutet ska tillämpas i fråga om den verkställande ledningen och hela personalen samt regelbundet övervaka och utvärdera ersättningssystemens funktion samt efterlevnaden av de fastställda verksamhetsprinciperna och förfarandena. Styrelsen för moderföretaget i kreditinstitutets finansiella företagsgrupp ska övervaka att detta kapitels bestämmelser om ersättningssystem efterlevs i hela den finansiella företagsgruppen.

Ersättningssystemen ska förvaltas på ett sätt som gör det möjligt att undvika intressekonflikter som kan äventyra förutsättningarna att sköta institutets eller dess finansiella företagsgrupps verksamhet effektivt och enligt försiktiga affärsprinciper.

Institutets eller dess finansiella företagsgrupps interna, av affärsområdena oberoende kontrollfunktion ska minst en gång om året kontrollera att de ersättningssystem som styrelsen beslutat om har följts.

5 §

Ersättningskommitté

Ett kreditinstitut som enligt 10 kap. 7 eller 8 § är systemviktigt ska ha en ersättningskommitté som består av styrelsemedlemmar och har till uppgift att biträda styrelsen vid beslut om förvaltning och styrning av ersättningssystemen. Om kreditinstitutet hör till en finansiell företagsgrupp eller till sammanslutningen av inlåningsbanker, som på det sätt som nämns ovan är systemviktig, ska endast den finansiella företagsgruppens moderföretag och centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker ha en ersättningskommitté.

Kommitténs sammansättning och arbete ska organiseras så att kommittén objektivt kan bedöma ersättningssystemens incitament och övriga effekter när det gäller risk-, kapital- och likviditetshantering. När kommittén utför sina uppgifter ska det beakta aktieägarnas, investerarnas och kreditinstitutets övriga referensgruppers intressen på lång sikt samt det allmänna bästa. Ersättningskommitténs ordförande och medlemmar får inte i anställningsförhållande delta i den dagliga ledningen av kreditinstitutet eller företag vars ärenden utskottet befattar sig med. Om personalrepresentanter som avses i lagen om personalrepresentation i företagens förvaltning är styrelsemedlemmar, ska minst en av dem utses till medlem i ersättningskommittén.

Om kreditinstitutet inte har någon ersättningskommitté eller om kommittén inte anvisas uppgifter som avses i denna paragraf ska styrelsen svara för de uppgifter som nämns i denna paragraf, eller förvaltningsrådet i den utsträckning som uppgifterna enligt bolagsordningen eller stadgarna hör till förvaltningsrådet.

6 §

Ersättning till personer som arbetar inom kontrollfunktioner

Ersättningar till personer som i ansvarig ställning arbetar inom kreditinstituts interna kontrollfunktioner övervakas av kreditinstitutet eller, om detta hör till en finansiell företagsgrupp, av moderföretagets styrelse eller ersättningskommitté.

Ersättningarna till personer som arbetar inom kontrollfunktioner får inte vara beroende av den affärsenhets resultat som de övervakar.

7 §

Förhållandet mellan fasta och rörliga ersättningar

En tydlig åtskillnad ska göras mellan kriterierna för fastställande av fasta och rörliga ersättningar. Fasta ersättningar ska i första hand återspegla yrkeserfarenhet, sysslobeskrivning och ansvar. Rörliga ersättningar bör återspegla kreditinstitutets hållbara och riskjusterade resultat samt ersättningstagarens personliga prestation då denna överskri-

der den uppgiftsrelaterade normala prestationsnivån.

Kreditinstitutet ska bestämma lämpliga kvoter mellan fasta och rörliga delar samt ett tak för de rörliga ersättningarna. Ersättningssystemets villkor bör vara sådana att kreditinstitutet kan besluta att en rörlig ersättning helt eller delvis ska lämnas obetald under de övriga förutsättningar som anges i detta kapitel eller i ersättningssystemet samt besluta att ersättning ska betalas med finansiella instrument enligt 12 § och skjuta upp utbetalningen på det sätt som avses i 11 §. Den fasta ersättningen ska vara tillräckligt stor för att det inte från ersättningstagarens synpunkt ska vara orimligt att rörlig ersättning eventuellt inte betalas.

Den rörliga ersättningens andel får inte överstiga 100 procent av totalersättningens fasta del för varje enskild ersättningstagare, om inte kreditinstitutets bolagsstämma beslutar något annat. Bolagsstämman får dock inte godkänna en rörlig andel som överstiger 200 procent av totalersättningens fasta andel.

8 §

Bolagsstämmans beslut om stora maximikvoter för rörliga ersättningar

Det förslag till beslut som enligt 7 § 3 mom. som läggs fram för bolagsstämman ska vara tillräckligt individualiserat och i det ska motiveras varför en högre maximikvot för rörliga ersättningar ska godkännas. Av förslaget ska åtminstone framgå antalet personer som omfattas av beslutet samt beslutets återverkningar på kreditinstitutets kapitaltäckning. Förslag som avses i denna paragraf ska nämnas i kallelsen till bolagsstämman.

Kreditinstitutet ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om det förslag som ska läggas fram på bolagsstämman efter det att beslut har fattats om förslaget eller förslaget har kommit till kreditinstitutets kännedom. Kreditinstitutets styrelse ska senast tre veckor före bolagsstämman eller utan dröjsmål efter att förslaget har kommit till kreditinstitutets kännedom ge Finansinspektionen ett yttrande om huruvida ett godkännande av förslaget enligt kreditinstitutets åsikt står i konflikt med EU:s tillsynsförordning och i synnerhet med kraven på en tillräcklig kapitalbas.

Om minst hälften av bolagets samtliga aktier är representerade på kreditinstitutets bolagsstämma blir den åsikt bolagsstämmans beslut som har biträtts med minst två tredjedelar av de avgivna rösterna. Om mindre än hälften av bolagets samtliga aktier är representerade på bolagsstämman blir den åsikt bolagsstämmans beslut som har biträtts med minst tre fjärdedelar av de avgivna rösterna.

Den aktieägare som beslutet enligt denna paragraf gäller, eller aktieägarens ombud, får inte rösta i ärendet utom i det fall att beslutet gäller kreditinstitutets samtliga aktieägare.

Kreditinstitutet ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om bolagsstämmans beslut enligt denna paragraf. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om beslutet.

9 §

Krav som gäller rörliga ersättningar

Kreditinstitut ska iaktta kraven enligt denna paragraf när det gäller bestämmande och utbetalning av rörliga ersättningar.

En rörlig ersättning ska grunda sig på en helhetsbedömning av ersättningstagarens och affärsenhetens prestation samt kreditinstitutets och, om institutet hör till en finansiell företagsgrupp, den finansiella företagsgruppens totala resultat och dess utveckling. Vid bedömningen av prestationen ska man beakta ekonomiska och andra faktorer samt hur prestationen eller resultatet har förverkligats under en längre tid.

Utbetalning av ersättningar som är baserade på prestationsbedömning ska periodiseras så att utbetalningen avvägs mot kreditinstitutets affärsverksamhetscykel och affärsrisker. I de ersättningsbelopp som betalas ut ska beaktas åtminstone risker som är kända vid bedömningstidpunkten samt framtida risker, kapitalkostnader och nödvändig likviditet.

Det totala ersättningsbelopp som kreditinstitutet ska betala ut får inte vara så stort att det begränsar möjligheterna att förstärka institutets kapitalbas.

En ersättningstagare kan få rätt till rörlig ersättning och den rörliga ersättningen kan

betalas till ersättningstagaren endast i det fall att utbetalningen inte äventyrar kreditinstitutets och dess finansiella företagsgrupps möjligheter att i enlighet med EU:s tillsynsförordning upprätthålla en tillräcklig kapitalbas, och förutsatt att utbetalningen bedömd som en helhet är motiverad i förhållande till kreditinstitutets, dess finansiella företagsgrupps och ersättningstagarens affärsenhets resultat samt i förhållande till ersättningstagarens personliga prestation.

En ersättningstagare kan få rätt till rörlig ersättning och denna kan betalas ut till ersättningstagaren endast om ersättningstagaren inte har handlat i strid med bestämmelser och föreskrifter som är förpliktande för kreditinstitutet eller i strid med anvisningar eller principer och förfaranden som kreditinstitutet bestämt eller genom sitt handlande eller sina försummelser har bidragit till ett sådant handlande. En rörlig ersättning ska också kunna lämnas obetald eller återkrävas, om kreditinstitutet får kännedom om förfarandet först efter att ersättningen har bestämts eller betalats ut. När kreditinstitutet och i sina ersättningssystem bestämmer och tillämpar begränsningar enligt detta moment ska kreditinstitutet i synnerhet beakta om ersättningstagaren genom sitt handlande har bidragit till att det uppkommit betydande ekonomiska förluster och om ersättningstagarens handlande strider mot de tillförlitlighets- och kompetenskrav som gäller för kreditinstitutets ledning.

10 §

Ersättning i övergångssituationer

Ett kreditinstitut kan förbinda sig till ovillkorlig utbetalning av rörliga ersättningar endast av särskilt vägande skäl och under förutsättning att den utlovade ersättningen endast hänför sig till det första året av ersättningstagarens anställningsförhållande. Förbindelsen och utbetalningen ska dock baseras på att kreditinstitutet har en sund och stark kapitalbas samt på prestationskrav som ställs på ersättningstagaren personligen. Den ersättningen som avses i förbindelsen ska tydligt hållas i sär från ersättningssystem som är beroende av prövning.

Ett kreditinstitut får förbinda sig att tillämpa ett ersättningssystem som baseras på ersättningstagarens tidigare anställningsförhållande eller ett liknande system endast om detta är förenligt med kreditinstitutets långsiktiga intressen. Vid bedömningen av om denna förutsättning uppfylls ska kreditinstitutet i fråga om det nya anställningsförhållandet beakta åtminstone det gamla systemets kvarhållande verkan samt de krav gällande betalningsuppskov och återbetalning som avses i detta kapitel.

När det gäller betalning av avgångsvederlag och annan motsvarande ersättning som betalas då ett anställningsförhållande upphör i förtid, ska de förutsättningar beaktas som föreskrivs i detta kapitel och betalningsgrunderna ska också i övrigt utformas på ett sådant sätt att ersättningar inte betalas för misslyckade prestationer eller klandervärda förfaranden.

11 §

Uppskjuten betalning av rörliga ersättningar

En betydande del, som uppgår dvs. minst 40 procent av den beslutade totala rörliga ersättningen ska skjutas upp och betalas tidigast 3—5 år efter att förtjänstperioden upphört. Då den uppskovsperiod som avses ovan bestäms ska kreditinstitutet beakta sin affärsverksamhetscykel, affärsverksamhetens natur, riskerna samt ersättningstagarens arbetsuppgifter och ansvar. Om den rörliga ersättningen utgör en särskilt stor andel av det totala beloppet av den fasta och den rörliga ersättningen, ska minst 60 procent av den rörliga ersättningen skjutas upp på motsvarande sätt. Om uppskjuten ersättning betalas i flera poster med olika uppskovsperioder, kan ersättningstagaren få rätt till det totala beloppet av uppskjuten ersättning tidigast pro rata inom ramen för den övergripande uppskovsperioden.

12 §

Betalning av rörliga ersättningar i annan form än pengar och fastställande av väntetiden

Minst hälften av en bestämd rörlig ersättning ska betalas på annat sätt än kontant. För ändamålet ska på ett balanserat sätt användas aktier eller, om kreditinstitutets aktier inte är föremål för handel på en reglerad marknad enligt 1 kap. 2 § 6 punkten i lagen om handel med finansiella instrument, andra därmed jämförbara finansiella instrument som emitterats av kreditinstitutet och avses i artiklarna 52 och 63 i EU:s tillsynsförordning eller finansiellt instrument som kan konverteras till primärkapital eller vilkas kapital kan skrivas ner. De använda finansiella instrumentens värde ska återspegla förändringar i kreditinstitutets eller i ett till dess finansiella företagsgrupp hörande företags egna kapital eller kreditvärdighet.

När rörliga ersättningar betalas med finansiella instrument enligt denna paragraf ska en väntetid som är förenlig med de uppskovsperioder som bestäms enligt 11 § kopplas till instrumenten och.

13 §

Förbjudna förfaranden

Ett kreditinstitut får inte betala rörliga ersättningar på ett sätt som får konsekvenser som kan jämställas med ett förfarande som står i strid med bestämmelserna i detta kapitel.

Kreditinstitutet ska kräva att ersättningstagaren förbinder sig att inte använda finansiella instrument eller försäkring eller andra jämförbara sätt att skydda sig mot personliga risker som följer av detta kapitels bestämmelser om ersättningssystemet.

Finansinspektionen kan begränsa eller förbjuda användningen av ett visst finansiellt instrument eller arrangemang för betalning av rörliga ersättningar, oberoende av om det ingår i den uppskjutna andelen eller inte, om förfarandet kan anses stå i strid med bestämmelserna i detta kapitel.

14 §

Ersättningar i kreditinstitut som får statligt stöd

Om rörliga ersättningar är oförenliga med upprätthållandet av en sund och stark kapitalbas och med snabb återbetalning av statligt stöd, får kreditinstitutet i rörliga ersättningar sammanlagt betala högst ett belopp som motsvarar en viss andel av institutets nettointäkter. Beslut om maximiandelen fattas av finansministeriet på förslag av kreditinstitutets styrelse för en räkenskapsperiod i sänder, på basis av kreditinstitutets fastställda bokslut.

Finansministeriet kan som en förutsättning för statligt stöd kräva att kreditinstitut ändrar sina ersättningssystem så att de är förenliga med de krav som nämns i 1 mom. och dessutom med god riskhantering och hållbar ekonomi. Finansministeriet kan på motsvarande sätt också förutsätta att kreditinstitutet begränsar de ersättningar som betalas till kreditinstitutets ledning och helt förbjuda utbetalning av rörliga ersättningar till ledningen, om betalningen inte uppfyller förutsättningarna enligt denna paragraf eller om det med beaktande av kreditinstitutets och allmänt intresse som helhet inte är motiverat att betala ersättningar.

15 §

Utläggning på internet

Kreditinstituten ska på sina webbsidor informera om hur de efterlever bestämmelserna i detta kapitel.

16 §

Finansinspektionens uppgifter vid övervakningen av ersättningssystem

Finansinspektionen ska följa utvecklingen av kreditinstitutens ersättningssystem och praxis samt överlämna information om ersättningarna till Europeiska bankmyndigheten i den form som denna bestämmer. Finansinspektionen ska avkräva tillsynsobjekten förutom information enligt artikel 450 i EU:s tillsynsförordning om:

1) antalet personer till vilka kreditinstitutet i löner och ersättning har betalat ut minst 1 miljon euro per räkenskapsperiod,

2) personernas sysslobeskrivning samt inom vilket affärsområde de arbetar,

3) villkoren för uppdelning av en ersättning i en fast och rörlig del och uppskov med ersättningen samt de övriga centrala uppgifterna om de ersättningssystem som personerna hör till.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om information som avses i denna paragraf.

AVDELNING III

FINANSIELL STÄLLNING

9 kap.

Riskhantering

1 §

Utvärdering av det interna kapitalets tillräcklighet

Ett kreditinstitut ska se till att det ständigt har en tillräcklig kapitalbas med hänsyn till riskexponeringen i kreditinstitutet och dess externa verksamhetsmiljö, enligt vad som föreskrivs i denna lag och i EU:s tillsynsförordning. Kreditinstitutet får i sin verksamhet inte ta så stora risker att de väsentligen äventyrar dess kapitaltäckning eller likviditet. För att säkerställa detta ska kreditinstitutet införa sunda, heltäckande och effektiva strategier och processer för att värdera, följa och upprätthålla det interna kapitalets belopp, kvalitet och fördelning.

Kreditinstitutet ska regelbundet se över de strategier och processer som avses i 1 mom. för att säkerställa att de fortsättningsvis är heltäckande och rätt dimensionerade till affärsverksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Vad som i detta kapitel föreskrivs om kreditinstitut och dess riskhantering ska på motsvarande sätt tillämpas på moderföretaget för en finansiell företagsgrupp och de övriga företag med konsoliderad riskhantering som hör till samma företagsgrupp

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut som avses i 1 och 2 mom. bevilja tillstånd att avvika från tillämpning av 1 och 2 mom. på kreditinstitut som hör till en finansiell företagsgrupp. Tillstång ska beviljas om för varje företag som hör till företagsgruppen har ställts tillräckliga mål för kapitalbasen i fråga om varje delområde inom affärsverksamheten i företaget, med undantag för sådana med hänsyn till målen för den gruppbaserade tillsynen obetydliga företag och affärsverksamhetsområden. En förutsättning för beviljande av tillstånd är dessutom att tillståndet inte äventyrar kreditinstitutets kapitaltäckning och tillsynen över den.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om kreditinstitut tillämpas inte på kreditinstitut som i enlighet med artikel 10 i EU:s tillsynsförordning har befriats från åtaganden som avses i den artikeln. Vad som i 3 mom. föreskrivs om konsoliderad riskhantering tillämpas inte på konsolideringsgrupper som i enlighet med artikel 15 i EU:s tillsynsförordning har befriats från tillämpning av kapitalbaskraven.

2 §

Allmänna krav som ska ställas på riskhanteringssystem

Ett kreditinstitut ska ha effektiva, tillförlitliga och dokumenterade förvaltnings- och styrningssystem för identifiering, hantering, begränsning, övervakning och rapportering av nuvarande och framtida risker som kreditinstitutet och dess verksamhet exponeras för. Systemen ska omfatta

1) en tydlig organisationsstruktur med väldefinierade och konsekventa befogenhets- och ansvarsförhållanden,

2) effektiva rapporteringsprocesser för riskhanteringen,

3) sunda processer för intern kontroll, inklusive förvaltnings- och redovisningsrutiner,

4) en ersättningspolicy och -praxis som är förenlig med och främjar sund och effektiv riskhantering.

De system som avses i 1 mom. ska vara heltäckande och stå i rätt proportion till arten,

omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet.

3 §

Styrelsens uppgifter i samband med riskhanteringen

Kreditinstitutets styrelse ska godkänna och regelbundet se över strategierna och riktlinjerna för hantering av de risker som kreditinstitutet och dess verksamhet exponeras för. Alla väsentliga risker, alla anvisningar om riskhantering och alla förändringar i dessa avseenden ska rapporteras till styrelsen.

Kreditinstitutets styrelse ska ägna tillräcklig tid till beaktande av riskfrågor samt se till att tillräckliga resurser avsätts för hantering av de risker som avses i denna lag och i EU:s tillsynsförordning.

Om kreditinstitutet har ett förvaltningsråd ska detta svara för styrelsens uppgifter enligt detta kapitel i den utsträckning som förvaltningsrådet i enlighet med bolagsordningen och stadgarna har anvisats uppgifter som hör till styrelsen.

4 §

Riskkommitté

Om ett kreditinstitut är systemviktigt på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § ska dess styrelse tillsätta en riskkommitté som består av styrelsemedlemmar och rapporterar till hela styrelsen. Om kreditinstitutet hör till en finansiell företagsgrupp eller till sammanslutningen av inlåningsbanker, som är systemviktig på det sätt som avses ovan, ska endast den finansiella företagsgruppens moderföretag och centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker tillsätta en riskkommitté. Riskkommitténs medlemmar i anställnings- eller tjänsteförhållande får inte delta i den dagliga ledningen av kreditinstitut eller företag vars ärenden hör till kommitténs uppgifter. Riskkommitténs medlemmar ska ha nödvändig sakkunskap om kreditinstitutets risktagningsförmåga och riskstrategi.

Riskkommittén ska biträda styrelsen i ärenden som gäller kreditinstitutets riskstrategi och risktagning samt vid övervakningen av att kreditinstitutets verkställande ledning följer den riskstrategi som styrelsen beslutat om. Riskkommittén ska bedöma om priserna på institutets kapitalbindande tjänster motsvarar institutets affärsmodell och riskstrategi samt, om så inte är fallet, förelägga styrelsen en åtgärdsplan.

Riskkommittén ska också biträda styrelsens ersättningskommitté med att upprätta sunda ersättningssystem och undersöka huruvida incitamenten i ersättningssystemen tar hänsyn till risk, kapitaltäcknings- och likviditetskraven samt sannolikhet för och tidpunkt när intäkterna inflyter.

Om riskkommittén inte har eller inte anvisats uppgifter som avses i denna paragraf ska styrelsen eller förvaltningsrådet svara för uppgifterna i den omfattning som de enligt bolagsordningen eller stadgarna hör till styrelsen eller förvaltningsrådet.

5 §

Revisionskommitté

Ett kreditinstitut som är systemviktigt för det finansiella systemet på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § ska ha en revisionskommitté som består av styrelseledamöter och rapporterar till hela styrelsen. Om kreditinstitutet hör till en finansiell företagsgrupp eller till sammanslutningen av inlåningsbanker, som är systemviktig på det sätt som nämns ovan, ska endast den finansiella företagsgruppens moderföretag och centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker ha en revisionskommitté. Det som föreskrivs ovan gäller inte kreditinstitut vars aktier inte är föremål för handel på en reglerad marknad och som har emitterat endast skuldebrev vars sammanlagda nominella värde understiger 100 000 000 euro, utan att offentliggöra ett prospekt enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG.

Revisionskommittén ska ha tillräcklig sakkunskap om redovisning, bokföring, finansiell rapportering och redovisningspraxis samt om intern revision. Revisionskommitténs

medlemmar i anställnings- eller tjänsteförhållande får inte delta i den dagliga ledningen av kreditinstitut eller företag vars ärenden hör till kommitténs uppgifter. Av kommitténs medlemmar ska minst en vara oberoende av kreditinstitutet och dess betydande aktieägare samt ha tillräcklig sakkunskap om redovisning eller revision.

Revisionskommittén ska biträda styrelsen vid uppföljningen, övervakningen och beredningen av åtminstone följande ärenden:

1) det finansiella rapporteringssystemet,
2) intern kontroll och revision samt riskhanteringssystemens effektivitet,
3) revision,
4) revisorernas oberoende och beredningen av revisorsval.

Om kreditinstitutet inte har någon revisionskommitté eller om kommittén inte anvisas uppgifter enligt denna paragraf ska styrelsen eller förvaltningsrådet svara för uppgifterna, i den omfattning som de enligt bolagsordningen eller stadgarna hör till förvaltningsrådet.

6 §

Kombinerad risk- och revisionskommitté

Om ett kreditinstitut inte är systemviktigt på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § men har en revisionskommitté, kan det ha en kombinerad risk- och revisionskommitté som består av styrelseledamöter. Medlemmarna i den kombinerade kommittén ska ha den sakkunskap som krävs för båda kommittéerna.

7 §

Riskkommitténs medlemmars tillgång till information

Medlemmarna i styrelsens riskkommitté ska ha tillgång till tillräcklig information om kreditinstitutets risker. Riskkommittén ska bestämma innehållet och formatet när det gäller den information som ska rapporteras till den. Riskkommittén ska hålla regelbunden kontakt med den riskhanteringsfunktion som avses i 8 §. Kommittén har rätt att i behövlig utsträckning anlita också utomstående experter.

8 §

Riskkontrollfunktion som är oberoende av operativa funktioner samt övriga kontrollfunktioner

Ett kreditinstitut ska ha en riskkontrollfunktion som är oberoende av kreditinstitutets operativa funktioner, en funktion som övervakar efterlevnaden av reglering och interna verksamhetsprinciper, en intern kontrollfunktion samt övriga behövliga kontrollfunktioner

Riskkontrollfunktionen ska identifiera, mäta och rapportera alla betydande risker till styrelsen. Riskkontrollfunktionen ska aktivt delta i utarbetandet av institutets riskstrategi och i alla betydande riskhanteringsbeslut samt se till att styrelsen får en helhetsbild av de risker som gäller för kreditinstitutet.

För att kontrollfunktionerna som avses i denna paragraf ska kunna sköta sina uppgifter måste de ges en tillräcklig administrativ ställning samt tillräckliga befogenheter och resurser. Om styrelsen inte via de normala rapporteringsprocesserna får tillräcklig information om de väsentliga risker som gäller för institutet, ska chefen för riskkontrollfunktionen och de övriga kontrollfunktionerna ha möjlighet att rapportera direkt till styrelsen. De som arbetar inom kontrollfunktionerna ska vara oberoende av de affärsområden som de övervakar. Den som leder funktionen ska sköta uppdraget som huvudsyssla. Kreditinstitutets styrelse kan besluta att entlediga chefen från uppdraget.

Kreditinstitutet kan avvika från de krav som enligt denna paragraf gäller inrättande av kontrollfunktioner som är oberoende av de operativa funktionerna och från kravet att den som leder riskkontrollfunktionen ska sköta uppdraget som huvudsyssla, om det är motiverat med beaktande av verksamhetens art, omfattning och komplexitet. De övriga uppdrag som den som leder riskkontrollfunktionen eventuellt har ska dock alltid vara oberoende av de operativa funktionerna och de får inte heller annars orsaka intressekonflikter med riskkontrollfunktionens uppgifter.

9 §

Interna metoder för bedömning av kreditrisker och motpartsrisker

Ett kreditinstitut ska, med beaktande av verksamhetens art, omfattning och komplexitet ha tillräckliga interna metoder som inte uteslutande eller schablonmässigt förlitar sig på externa kreditbetyg för bedömningen av en motparts eller ett finansiellt instruments kreditvärdighet.

Ett kreditinstitut som enligt 10 kap. 7 eller 8 § är systemviktigt ska använda interna metoder för beräkning av kapitalbaskraven, åtminstone för beräkning av väsentliga kreditrisker som samtidigt har samband med ett stort antal betydande motparter samt väsentliga motpartsrisker för skuldinstrument i handelslagret, om dessa motpartsrisker hänför sig till ett stort antal olika motparter.

10 §

Kreditrisk och motpartsrisk

Kreditgivningen ska vara baserad på sunda och väldefinierade kriterier. Processen för att godkänna, ändra, förnya och återfinansiera krediter ska vara klart fastställd och baserad på dokumenterade riktlinjer och förfaranden.

Kreditinstitutet ska ha interna metoder som gör att det kan bedöma kreditrisken för exponeringar för enskilda gäldenärer. Institutets interna metoder får inte uteslutande eller schablonmässigt utgå från externa kreditbetyg. Om kapitalbaskalkylerna baserar sig på kreditvärdering eller på det faktum att en exponering inte har en kreditvärdering, ska kreditinstitutet dessutom själv bedöma kapitalbaskravet för risken i fråga.

Kreditinstitutet ska genom effektiva system sköta den löpande förvaltningen och övervakningen av de olika kreditriskbärande portföljerna och exponeringarna. Institutet ska ha processer för identifiering och hantering av problemkrediter och för genomförande av behövliga värderegleringar och avsättningar. Kreditinstitutet ska se till att kreditportföljerna har en lämplig diversifiering med hänsyn till dess målmarknader och kreditstrategi som styrelsen godkänt.

11 §

Kvarstående risk

Kreditinstitutet ska ha beredskap för risken för att dess riskreducerande tekniker visar sig vara mindre effektiva än förväntat. Institutet ska med tanke på kvarstående risk ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden.

12 §

Koncentrationsrisk

Ett kreditinstitut ska ha beredskap för utfall av koncentrationsrisker. Det ska för ändamålet ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden. Vid hanteringen av koncentrationsrisker ska som motparter beaktas åtminstone centrala motparter som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, grupper av motparter som hör till kreditinstitutets närmaste krets enligt 15 kap. 13 § och motparter inom samma ekonomiska sektor eller inom samma geografiska region samt motparter som producerar samma råvaror. Dessutom ska kreditinstitutet beakta risker i samband med tekniker för kreditriskreducering inklusive risker i samband med stora indirekta kreditexponeringar såsom en enda emittent av säkerheter.

13 §

Värdepapperiseringsrisk

Ett kreditinstitut ska ha beredskap för risker som uppkommer till följd av värdepapperiseringstransaktioner. Vid hanteringen av riskerna ska institutet i tillräcklig utsträckning förvissa sig om att bedömningen av och besluten om riskerna baserar sig på riskernas faktiska värde och art. Institutet ska ha do-

kumenterade riktlinjer och förfaranden för hantering av värdepapperiseringsrisker.

Ett kreditinstitut, som genomför rullande värdepapperisering, ska ha likviditetsplaner för att åtgärda effekterna av både avtalad och förtida amortering.

14 §

Marknadsrisk

Ett kreditinstitut ska införa processer för identifiering, mätning och hantering av väsentliga marknadsrisker. Det ska ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden för hantering av marknadsrisker.

Kreditinstitutet ska ha tillräcklig beredskap för likviditetsbrist i sådana fall då en kort position förfaller före en lång position. Dess interna kapital ska vara tillräckligt också för betydande marknadsrisker som inte är föremål för kapitalbaskrav.

Om kreditinstitutet vid beräkning av kapitalbaskraven för positionsrisk enligt del tre avdelning IV kapitel 2 i EU:s tillsynsförordning har nettat sina positioner i ett eller flera av de aktieslag som utgör en aktieindextermin mot en eller flera positioner i aktieindexterminen eller andra aktieindexprodukter, ska det ha tillräckligt internt kapital för att täcka basrisken för förluster orsakade av att terminernas eller andra produkters värde inte varierar på precis samma sätt som de ingående aktierna. Institutet ska också ha sådant tillräckligt internt kapital när de har motstående positioner i aktieindexterminer som inte är identiska med avseende på förfallotidpunkt eller sammansättning eller bådadera.

Om kreditinstitutet vid behandlingen tillämpar artikel 345 i EU:s tillsynsförordning ska institutet se till att det har tillräckligt internt kapital mot den risk för förluster som finns mellan tidpunkten för det ursprungliga åtagandet och följande arbetsdag.

15 §

Ränterisken i den finansiella balansräkningen

Ett kreditinstitut ska införa system för identifiering, värdering och hantering av sådana risker från potentiella ändringar av räntesatser som påverkar institutets finansiella balansräkning. Kreditinstitutet ska ha dokumenterade riktlinjer och processer för hantering av ränterisken i den finansiella balansräkningen.

16 §

Operativ risk

Ett kreditinstitut ska införa metoder för att identifiera, utvärdera och hantera exponeringen för operativa risker. Institutet ska ha beredskap åtminstone för modellrisk och för extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Institutet ska tydligt ange vad det betraktar som operativa risker. Det ska ha skriftliga riktlinjer och processer för hantering av operativa risker.

Kreditinstitutet ska ha adekvata, trygga och funktionssäkra betalningsdatasystem, värdepappersdatasystem och andra datasystem.

Kreditinstitutet ska ha beredskaps- och kontinuitetsplaner för att bereda sig för allvarliga störningar i affärsverksamheten samt säkerställa sin förmåga att fortlöpande bedriva verksamhet och begränsa förlusterna i störningssituationer.

17 §

Likviditetsrisk

Ett kreditinstitut ska ha effektiva och tillförlitliga strategier och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av likviditetsrisker risker på intradagsbasis och riskprofilen med lämpliga tidsintervall, för att säkerställa att det kan hålla likviditetsbuffertar på adekvat nivå. Hanteringen av likviditetsrisker ska anpassas efter kreditinstitutets olika affärsområden, valutor, filialer och juridiska personer som hör till institutets fi-

nansiella företagsgrupp. Strategierna ska omfatta adekvata mekanismer för allokering av likviditetskostnader, vinster och risker.

De strategier och system som avses i 1 mom. ska vara effektiva och rätt dimensionerade i förhållande till institutets komplexitet, riskprofil och verksamhet samt den risktolerans som fastställts av institutets styrelse. De ska också återspegla institutets betydelse i varje EES-stat där det verkar. Riktlinjerna och processerna för strategierna och systemen ska dokumenteras. Institutet ska se till att varje affärsområdes ledning och personal underrättas om risktoleransen.

Kreditinstitutet ska ha metoder för identifiering, mätning, hantering och övervakning av finansieringspositioner. Dessa metoder ska omfatta nuvarande och förväntade väsentliga kassaflöden i och från tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen, inklusive ansvarsförbindelser och den eventuella effekten på anseenderisken.

Kreditinstitutet ska skilja mellan tillgångar som är pantsatta och icke-pantsatta tillgångar som är ständigt tillgängliga som täckning för kreditinstitutets ansvarsförbindelser. Kreditinstitutet ska också ta hänsyn till den juridiska person där tillgångarna ligger, det land där tillgångarna enligt lag är registrerade antingen i ett register eller på ett konto samt övervaka hur snabbt tillgångarna kan användas som täckning för kreditinstitutets ansvarsförbindelser.

Ett kreditinstitut som i enlighet med 10 § i lagen om hypoteksbanksverksamhet har fått eller ansöker om tillstånd för hypoteksbanksverksamhet ska för hela kreditinstitutets affärsverksamhet uppställa ett kvantitativt mål för hypoteksbanksverksamhetens proportionella andel. Målet ska uppställas så att det inte äventyrar kreditinstitutets affärsverksamhet i andra avseenden än när det gäller refinansiering av hypoteksbanksverksamheten.

18 §

Överföring av tillgångar och skulder mellan olika enheter

Ett kreditinstitut ska beakta de juridiska och operativa begränsningarna för potentiella överföringar av likviditet och icke-pantsatta tillgångar mellan sina olika enheter, såväl inom som utanför EES-området.

19 §

Metoder för likviditetsriskreducering

Ett kreditinstitut ska sträva efter att använda tillräckliga system med gränsvärden, likviditetsbuffertar och andra tekniker för likviditetsriskreducering för att kunna motstå ett brett urval olika stresshändelser, och för att upprätthålla en tillräckligt diversifierad finansieringsstruktur samt tillgång till finansieringskällor. Dessa arrangemang ska ses över regelbundet.

20 §

Regelbunden granskning av alternativa scenarier för likviditetspositioner

Ett kreditinstitut ska regelbundet, dock minst en gång om året, granska alternativa scenarier för likviditetspositioner och riskreducering samt se över de antaganden som ligger bakom beslut gällande finansieringspositionen.

Kreditinstitutet ska vid granskningen av alternativa scenarier utöver balanstillgångar och kassaflöden åtminstone beakta poster utanför balansräkningen samt andra ansvarsförbindelser, inklusive sådana som avser specialföretag för värdepapperisering och andra specialföretag. Kreditinstitutet ska beakta den potentiella effekten av institutsspecifika, marknadsomfattande och kombinerade alternativa scenarier. Olika tidsperioder och olika grader av stressförhållanden ska beaktas.

Kreditinstitutet ska justera sina strategier, interna riktlinjer och gränsvärden för likviditetsrisker samt utarbeta effektiva krisplaner med beaktande av resultatet av scenarierna.

21 §

Likviditetsåterställningsplan

Ett kreditinstitut ska ha en likviditetsåterställningsplan varmed det har beredskap för eventuella likviditetsbortfall för filialer som är etablerade i en annan medlemsstat. Likviditetsplanen ska omfatta tillbörliga strategier och verksamhetsplaner som godkänns av den verkställande ledningen och som gör det möjligt att genomföra planen omedelbart. De ska inbegripa åtminstone innehav av säkerheter som är omedelbart tillgängliga för centralbanksfinansiering och vid behov utgör säkerhet i en värdmedlemsstats valuta eller tredjeländers valuta eller är belägen i ett tredjeland.

Kreditinstitutet ska testa återställningsplanen och vid behov åtminstone en gång om året uppdatera den på grundval av resultatet av de scenarier som avses i 20 § samt förändringar i dem.

22 §

Risk för överskuldsättning

Ett kreditinstitut ska ha metoder för identifiering, hantering och övervakning av risken för överskuldsättning. Som mått för att bedöma om det föreligger en alltför låg bruttosoliditet ska det använda bruttosoliditet som fastställts i enlighet med artikel 429 i EU:s tillsynsförordning samt även annars följa obalansen mellan tillgångar och skulder.

Kreditinstitutet ska tillämpa dokumenterade riktlinjer och processer för hantering av risken för överskuldsättning.

Kreditinstitutet ska undvika överskuldsättning och beakta en eventuell ökning av skuldsättningsrisken i det fall att institutets kapitalbas minskar på grund av förväntade eller inträffade förluster.

23 §

Rapportering av beräkningar och beräkningsmetoder till Finansinspektionen

Ett kreditinstitut som i enlighet med EU:s tillsynsförordning har fått tillstånd att använda interna klassificeringsmetoder för beräkning av riskvägda exponeringar eller kapitalbaskrav ska regelbundet, dock minst en gång om året, meddela Finansinspektionen resultaten av beräkningar i fråga om de exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljen, med undantag för den operativa risken, samt vilka interna metoder som använts.

24 §

Finansinspektionens befogenhet att meddela föreskrifter

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om sådana förfaranden för bedömning av kreditrisker som avses i 9 § 1 och 2 mom., om kredit- och motpartsrisker som avses i 10 §, om marknadsrisker som avses i 14 § i detta kapitel, om operativa risker som avses i 16 §, om likviditetsrisker som avses i 17 § och om planer som avses i 21 § i detta kapitel.

10 kap.

Finansiella förutsättningar

Allmänna kapitalbaskrav

1 §

Kapitalbaskrav

Ett kreditinstitut ska fortlöpande ha en kapitalbas och en konsoliderad kapitalbas som uppgår till minst det belopp som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning och i detta kapitel. I enlighet med 11 kap. 6 § kan Finansinspektionen dessutom enligt prövning fastställa ett buffertkrav för kreditinstitutet.

Med kapitalbas avses i detta kapitel den kapitalbas som avses i artikel 4.1.118 i EU:s tillsynsförordning. Den konsoliderade kapitalbasen ska beräknas i enlighet med förordningen.

Med totalt exponeringsbelopp avses i detta kapitel exponering enligt artikel 92.3 i EU:s tillsynsförordning.

2 §

Minimikapital

Ett kreditinstituts aktiekapital, andelskapital eller grundkapital ska uppgå till minst fem miljoner euro. Kapitalet ska vara tecknat i sin helhet när koncessionen beviljas.

Kreditinstitutets kapitalbas ska fortlöpande uppgå till minst det belopp som föreskrivs i 1 mom. om inte något annat följer av 3 mom.

Om kreditinstitutets kapitalbas minskar till följd av ändringar i lag, förordning eller myndighetsföreskrifter ska kreditinstitutet med avvikelse från 2 mom. ha minst det kapitalbasbelopp som det hade omedelbart innan lagen, förordningen eller myndighetsföreskriften trädde i kraft, dock minst en miljon euro. Kreditinstitut som detta moment får tillämpas på får inte dela ut tillgångar till aktie- eller andelsägarna så länge som kapitalbasen underskrider det belopp som anges i 1 mom.

Buffertkrav

3 §

Buffertbelopp

Ett kreditinstitut ska utöver det kärnprimärkapital och konsoliderade kärnprimärkapital som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning ha en kapitalbas som täcker de buffertkrav och konsoliderade buffertkrav som föreskrivs i detta kapitel.

Det sammanlagda buffertkravet utgörs av en kapitalkonserveringsbuffert, en kontracykliskt buffert samt buffertkraven för systemviktiga institut.

En kapitalkonserveringsbuffert utgör 2,5 procent av summan av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Ett kontracykliskt buffertkrav bestäms med iakttagande av 4—6 §. Buffertkravet får utgöra högst 2,5 procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Buffertkravet för ett systemviktigt institut ska fastställas med beaktande av 7—9 §. Buffertkravet för ett globalt systemviktigt institut får utgöra högst 3,5 procent och buffertkravet för andra systemviktiga institut högst 2,0 procent av kreditinstitutets totala exponeringsbelopp.

Vad som föreskrivs i 2—4 mom. gäller också konsoliderade buffertkrav. Vad som i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade kapitalkrav, gäller på motsvarande sätt kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade, fasta kapitalkrav och konsoliderade, rörliga kapitalkrav samt sådana buffertkrav för andra systemviktiga institut som avses i 8 §. I nämnda paragraf föreskrivs om i 7 § avsedda kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade buffertkrav för globalt systemviktiga institut.

4 §

Fastställande av kontracykliska buffertkrav

Finansinspektionen ställer kontracykliska buffertkrav. Finansinspektionen ska i samråd med finansministeriet och Finlands Bank kvartalsvis bedöma om det finns anledning att ställa sådana krav eller att ändra eller hålla i kraft gällande krav. Beslut om saken ska fattas inom tre kalendermånader efter utgången av varje kvartal.

Finansinspektionen ska utöver vad som föreskrivs i 1 mom. utan dröjsmål ta upp ärenden som gäller ställande eller ändring av kontracykliska buffertkrav, om finansministeriet eller Finlands Bank kräver det eller om Europeiska systemrisknämnden har gett en rekommendation eller varning som är relevant för Finlands finansmarknad.

Finansinspektionen ska före beslut som avses i 1 mom. samråda med finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet samt Finlands Bank.

Ett kontracykliskt buffertkrav träder i kraft tolv månader efter beslutet, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl bestämmer en tidigare tidpunkt för ikraftträdandet.

Av ett beslut som avses i denna paragraf ska framgå hur länge det är i kraft, buffertkravets sammanlagda belopp och om beloppet eventuellt ändrats sedan det föregående beslutet, beslutsmotiveringen, eventuella särskilda skäl att ikraftträdandet av ändringen tidigarelagts samt övriga uppgifter.

Finansinspektionen ska på sina webbsidor offentliggöra beslut som avses i denna paragraf.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om uppgifter som ska ingå i ett beslut som avses i denna paragraf och om offentliggörande av beslutet.

I SSM-förordningen föreskrivs om ECB:s rätt att fastställa buffertkrav som överstiger det kontracykliska buffertkrav som avses i denna paragraf.

5 §

Grunderna för fastställande av kontracykliska buffertkrav

Kontracykliska bufferkrav ska i första hand fastställas på grund av hur förhållandet mellan kreditstocken och bruttonationalprodukten utvecklas på lång sikt.

Utöver eller i stället för den grund som avses i 1 mom. kan man av särskilda skäl som grund för kontracykliska buffertkrav använda en eller flera andra variabler som är baserade på utvecklingen inom kreditinstitutsbranschen i förhållande till samhällsekonomin eller någon sektor av den.

Utöver vad som föreskrivs ovan i denna paragraf ska vid ställandet av buffertkrav beaktas Europeiska systemrisknämndens rekommendationer och varningar, till den del som de berör Finlands finansmarknad.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för kontracykliska buffertkrav.

6 §

Beaktande av utländska poster vid fastställande av kontracykliska buffertkrav

Om ett kreditinstitut i flera stater har poster som utgör bidrag till totalexponeringen ska det totala exponeringsbeloppet beräknas separat i fråga om varje stat, och varje stats buffertkrav för en på detta sätt beräknad andel ska fastställas i enlighet med respektive stats lagstiftning.

Vid tillämpning av denna paragraf utgör det kontracykliska buffertkravet för kreditinstitut summan av de kapitalkrav per land som beräknats i enlighet med 1 mom.

Om kreditinstitutet har poster som utgör bidrag till totalexponeringen i en sådan stat utanför EES där det inte föreskrivs om buffertkrav enligt denna paragraf, ska buffertkravet ställas i enlighet med denna lag.

7 §

Buffertkrav för globalt systemviktiga institut

Med globalt systemviktiga institut avses i denna paragraf kreditinstitut vars fallissemang kan äventyra det globala finansiella systemets stabilitet.

Ett globalt systemviktigt institut ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag ha kapital som föreskrivs i denna paragraf, om kreditinstitutet inte omfattas av sådan gruppbaserad tillsyn som Finansinspektionen eller tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat ansvarar för.

Andra än globalt systemviktiga institut som avses i 2 mom. ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag ha konsoliderat kärnprimärkapital enligt denna paragraf, om Finansinspektionen svarar för den gruppbaserade tillsynen över kreditinstitutet och detta inte är dotterföretag till ett kreditinstitut eller holdingföretag som på nivån yttersta moderföretag står under gruppbaserad tillsyn av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat.

Finansinspektionen ska dela in de kreditinstitut som avses i 1 mom. i sex klasser, för vilka buffertkravet i enlighet med följande tabell ska beräknas som en procentandel av totala riskvägda exponeringsbelopp:

Klass	Buffertkrav
1	1,0 %
2	1,5 %
3	2,0 %
4	2,5 %
5	3,0 %
6	3,5 %

Finansinspektionen ska på sina webbsidor offentliggöra principerna för tillämpning av denna paragraf, de kreditinstitut som paragra-

fen ska tillämpas på samt, i fråga om varje sådant kreditinstitut i form av en sådan procentandel som nämns i 4 mom., det buffertkrav som med stöd av denna paragraf ska tillämpas på varje sådant kreditinstitut. Genom en förordning av Europeiska kommissionen bestäms närmare om tillämpningen av denna paragraf.

8 §

Buffertkrav för andra systemviktiga institut

Med andra systemviktiga institut avses i denna paragraf andra än sådana institut enligt 7 § vars balansomslutning uppgår till minst en miljard euro och vars fallissemang skulle äventyra stabiliteten på Finlands eller någon annan EU-stats finansmarknad.

Andra systemviktiga institut ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag ha kärnprimärkapital enligt denna paragraf om kreditinstitutet inte omfattas av ett sådant kreditinstituts gruppbaserade tillsyn som Finansinspektionen ansvarar för.

Andra systemviktiga institut än sådana som avses i 1 mom. ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag ha konsoliderat kärnprimärkapital enligt denna paragraf om Finansinspektionen svarar för den gruppbaserade tillsynen över kreditinstitutet.

Finansinspektionen ska dela in de kreditinstitut som avses i 1 mom. i fem klasser, för vilka buffertkravet i enlighet med följande tabell ska beräknas som en procentandel av totala riskvägda exponeringsbelopp:

Klass	Buffertkrav
1	0 %
2	0,5 %
3	1,0 %
4	1,5 %
5	2,0 %

Finansinspektionen ska i enlighet med 4 mom. dela in de kreditinstitut som avses i 1 mom. i en eller flera klasser på följande grunder:

1) kreditinstitutets storlek mätt med totalbeloppet av dess exponeringar, balansomslutningen eller den konsoliderade balansomslutningen,

2) kreditinstitutets och de företags exponeringar mot andra kreditinstitut och fordringar på andra kreditinstitut, vilka omfattas av samma gruppbaserade tillsyn, samt deras övriga direkta förbindelser med det finansiella systemet,

3) huruvida de kritiska funktioner kan ersättas som hänför sig till kreditinstitutet och företag, vilka omfattas av samma gruppbaserade tillsyn, efter att företaget inte längre har förutsättningar att fortsätta med sin verksamhet.

4) omfattningen av kreditinstitutets och de företags gränsöverskridande verksamhet, vilka omfattas av samma gruppbaserade tillsyn samt verksamhetens betydelse i Finland och EES.

Finansinspektionen ska på sina webbsidor offentliggöra principerna för tillämpning av denna paragraf, de kreditinstitut som paragrafen ska tillämpas på samt, i fråga om varje sådant kreditinstitut, det buffertkrav som ska tillämpas med stöd av denna paragraf, som en procentandel enligt 3 mom.

Finansinspektionen ska årligen justera det buffertkrav som i enlighet med denna paragraf har beräknats för varje kreditinstitut. Om kreditinstitutet överskrider eller underskrider den gräns som föreskrivs i 1 mom. eller om kapitalkravet som avses i denna paragraf förändras, ska Finansinspektionen fatta ett beslut om saken. Om de krav som tillämpas på institutet skärps med anledning av beslutet ska Finansinspektionen i beslutet ange en tid på minst sex månader inom vilken institutet ska uppfylla de krav som följer av beslutet.

9 §

Samordning av buffertkrav för systemviktiga institut

Om det är möjligt att tillämpa buffertkrav enligt såväl 7 som 8 § på ett kreditinstitut är institutet tvungen att uppfylla endast det högre av kraven.

10 §

Underskridande av buffertkrav

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 11 kap. 8 § är ett kreditinstitut som lämnar endast det kapitalkrav ouppfyllt som avses i detta kapitel, skyldigt att stärka sin kapitalbas genom att begränsa vinstutdelningen enligt 2 mom.

Det minimibelopp som enligt 1 mom. krävs för att stärka kapitalbasen ska beräknas så att beloppet av de utdelningsbara tillgångarna multipliceras med någon av koefficienterna i följande tabell. Då buffertkravet underskrids ska underskridningens relativa andel av kravet ange koefficienten varmed de utdelningsbara tillgångarna ska multipliceras för att ange det minimibelopp varmed kapitalbasen ska stärkas. Koefficienten bestäms enligt följande:

Underskridningens relativa andel	Koefficient
0 - under 25 procent	0
25 - under 50 procent	0,2
50 - under 75 procent	0,4
75 - under 100 procent	0,6

Ett kreditinstitut som avses i 1 mom. ska inom fem vardagar eller, med tillstånd av Finansinspektionen, inom 10 vardagar efter att det konstaterat att det inte uppfyller buffertkravet, i enlighet med 11 kap. 7 § upprätta och tillställa Finansinspektionen en plan varav framgår vilka åtgärder kreditinstitutet ämnar vidta för att uppfylla kravet.

Om kreditinstitutet inte inom utsatt tid har tillställt Finansinspektionen en plan som uppfyller de i momentet angivna förutsättningarna, kan Finansinspektionen ålägga kreditinstitutet ett buffertkrav enligt 11 kap. 6 §. Ett buffertkrav enligt detta moment får inte överskrida det belopp varmed kreditinstitutets kapitalbas enligt 1 § underskrider summan av minimikapitalbaskravet enligt EU:s tillsynsförordning och buffertkravet enligt 3 § samt ett eventuellt tidigare med stöd av 11 kap. 6 § ställt buffertkrav.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om skyldigheten att i enlighet med 2 mom. stärka kapitalbasen och om sådana rapporter till Finansinspektionen som behövs för tillsynen samt om de krav som ställs på innehållet i en plan som avses i 3 mom.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kapitalbas och kapitalkrav gäller också konsoliderade buffertkrav och konsoliderad kapitalbas.

Övriga krav på finansiell ställning

11 §

Exponering mot kunder

I EU:s tillsynsförordning föreskrivs om rapportering av kreditinstituts exponeringar och konsoliderade exponeringar, om begränsningar som gäller exponeringar och konsoliderade exponeringar samt om de kvalitativa krav som ska ställas på exponeringar och konsoliderade exponeringar.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om sådana exponeringar mot kunder som enligt artikel 493 i EU:s tillsynsförordning inte behöver beaktas.

Undantag som avses i artikel 400.3 c i EU:s tillsynsförordning kan endast med Finansinspektionens tillstånd tillämpas på exponeringar mot kreditinstitutets moderföretag eller mot övriga dotterföretag till moderinstitutet.

12 §

Offentliggörande av information om finansiell ställning

Kreditinstitut ska offentliggöra information om sin finansiella ställning så som föreskrivs i del åtta i EU:s tillsynsförordning.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska kreditinstitutet, om det inte någon annanstans i lag föreskrivs om motsvarande skyldighet, i samband med sitt bokslut lämna följande information om varje annat land där kreditinstitutet eller dess holdingföretag har en filial eller ett dotterföretag:

1) filialens och dotterföretagets etableringsstat, dotterföretagens namn och arten av den affärsverksamhet som bedrivs i etableringsstaten,

2) den sammanlagda avkastningen av verksamhet som avses i 1 punkten,
3) det sammanlagda antalet anställda inom verksamhet som avses i 1 punkten, räknat i årsverken,
4) den sammanlagda vinsten eller förlusten före skatt,
5) den sammanlagda inkomstskatten under räkenskapsperioden,
6) mottaget offentligt kapitalstöd samt det sammanlagda beloppet lån och garantier som beviljats av offentliga organisationer,

Om ett kreditinstitut eller dess holdingföretag i en etableringsstat som avses i 2 mom. har minst en filial och ett dotterföretag eller minst två dotterföretag, ska från det sammanlagda antal som avses i 2 mom. 2 och 4 punkten dras av sådana betydande avkastningar och kostnader som orsakats av affärstransaktioner mellan koncernföretag som är verksamma i etableringsstaten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska kreditinstitutet, om det inte någon annanstans i lag föreskrivs om motsvarande skyldighet, i sin verksamhetsberättelse årligen uppge redovisad avkastning.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål till Europeiska kommissionen rapportera information enligt 2 mom. om varje kreditinstitut som avses i 8 §.

Närmare bestämmelser

13 §

Finansinspektionens befogenhet att meddela föreskrifter

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om verkställigheten av 4—10 och 12 § i detta kapitel.

11 kap.

Tillsyn över finansiell ställning

Uppföljning av finansiella verksamhetsförutsättningar

1 §

Rapporteringsskyldighet

Kreditinstitutet ska kvartalsvis till Finansinspektionen rapportera sådan information om sin finansiella ställning som föreskrivs det buffertkrav som anges i 10 kap. 3 §, om inte något annat följer av effektiviserad tillsyn enligt 3 § 3 mom. i detta kapitel eller av den utvidgade skyldigheten att rapportera information enligt 10 § 2 punkten i detta kapitel. Till övriga delar finns bestämmelser om att rapportera information i EU:s tillsynsförordning.

2 §

Kapitaltächnings- och likviditetsbedömning

Finansinspektionen ska regelbundet bedöma om ett kreditinstitut uppfyller de krav som anges i 9 och 10 kap. samt i EU:s tillsynsförordning. I fråga om bedömningens omfattning och frekvens ska beaktas verksamhetens art, omfattning och komplexitet samt den betydelse som kreditinstitutet har för stabiliteten på finansmarknaden. Bedömningen ska göras minst en gång per år i fråga om kreditinstitut som avses i 3 § 2 mom.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska bedömningen åtminstone omfatta
1) kreditinstitutets stresstest, om kreditinstitutet använder interna modeller för beräkning av kapitalbaskrav för kreditrisk eller marknadsrisk,
2) kreditinstitutets koncentrationsrisker och hanteringen av dem, motpartsriskernas geografiska spridning samt hanteringen av eventuella spridningseffekter i samband med riskhanteringen också i andra avseenden än vad som i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om begränsning av stora exponeringar mot kunder,
3) principerna för hantering av restrisker som orsakas av användning av metoder för kreditriskreducering,
4) kapitalbaskravet för exponeringar som orsakas av värdepapperiserade poster samt inverkan av transaktioner som innebär att för kreditinstitutet eventuellt återstår en direkt eller indirekt exponering mot sådana poster,
5) likviditetsrisker samt principer för analys och hantering av sådana samt den plane-

rade finansieringens tillräcklighet och eventuella inverkan på finansieringssystemets stabilitet i de EES-stater där kreditinstitutet bedriver verksamhet,

6) frågan om huruvida handelslagret har värderats tillräckligt försiktigt, så att kreditinstitutet inte drabbas av väsentliga förluster om det inom en kort tid måste avyttra eller säkra sina positioner i handelslagret,

7) en beräkning av de sammanlagda riskvägda tillgångarna i balansräkningen på basis av bruttosoliditetsgraden, risken för alltför låg bruttosoliditet, systemrisken och andra indikatorer på balansrisker,

8) kreditinstitutets affärsmodell,

9) principerna för kreditinstitutets förvaltning samt styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens förutsättningar att utföra sitt uppdrag.

Om utfallet av en ränterisk som avses i 2 mom. 1 punkten kan leda till att kreditinstitutets kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas minskar med mer än 20 procent i en situation där räntorna plötslig stiger eller faller med minst två procentenheter, ska Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet redogör för vilka åtgärder det ämnar vidta med anledning av ränterisken. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur ett riskutfall som avses i detta moment ska anges.

Finansinspektionen ska, med beaktande av verksamhetens art, omfattning och komplexitet, i sin tillsynsverksamhet främja den interna kontrollen av kundernas kreditvärdighet och användningen av interna kreditbetyg vid kapitalutvärderingen, i synnerhet i fråga om motpartsrisker och specifika risker i anslutning till värdepapper som är föremål för handel samt användningen av interna metoder för kreditinstitutets likviditetshantering.

3 §

Tillsynsprogram

Finansinspektionen ska varje år genom ett beslut för de kreditinstitut som står under dess tillsyn fastställa ett tillsynsprogram varav framgår hur och i vilken omfattning tillsynen över varje kreditinstitut kommer att ske under året. Av programmet ska dessutom framgå vilka kreditinstitut som kommer att bli föremål för effektiviserad tillsyn enligt 3 mom. samt vilka inspektioner som kommer att utföras i kreditinstituten samt i deras utländska filialer och dotterbolag.

I den plan som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen ange

1) alla kreditinstitut i vilka det enligt stresstester eller bedömning enligt 2 § finns allvarliga hot mot institutets fortsatta verksamhet eller i vilka man har brutit mot lag,

2) alla globalt systemviktiga institut,

3) andra kreditinstitut som det enligt Finansinspektionens åsikt är skäl att ta med i planen.

Med *effektiviserad tillsyn* enligt 1 mom. avses

1) att ett kreditinstitut inspekteras oftare än brukligt,

2) att det för kreditinstitutet tillsätts ett ombud enligt 29 § i lagen om Finansinspektionen eller att en annan representant för Finansinspektionen fortlöpande är närvarande i kreditinstitutet,

3) frekventare och mera detaljerad rapportering än brukligt om kreditinstitutets finansiella ställning,

4) bedömning av kreditinstitutets strategier och verksamhetsplaner oftare än brukligt,

5) granskning av enskilda risker eller riskområden.

4 §

Stresstester

Finansinspektionen ska vid behov genomföra stresstester på kreditinstitut för att underlätta bedömning enligt 2 § i detta kapitel.

5 §

Löpande tillsyn över interna metoder

Finansinspektionen ska med jämna mellanrum och minst vart tredje år granska att kreditinstitut som i enlighet med EU:s tillsynsförordning fått tillstånd att använda interna metoder för beräkning av riskvägda exponeringar eller kapitalbaskraven, uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och att metoderna också i övrigt är tillräckliga

och lämpliga, i synnerhet med beaktande av eventuella förändringar i institutets verksamhet samt avvikelsen mellan resultaten från tillämpningen av de interna metoderna på den referensportfölj som avses i 3 mom. och motsvarande resultat från andra kreditinstitut.

Om de interna metoder som avses i denna paragraf inte uppfyller kraven i EU:s tillsynsförordning eller inte i tillräcklig utsträckning täcker kreditinstitutets exponeringar eller om kapitalbaskravet som beräknats i enlighet med 3 mom. omotiverat och mycket avviker från övriga kreditinstituts på motsvarande sätt beräknade kapitalbaskrav, kan Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet gör ändringar i metoderna eller återkalla sitt tillstånd, om kreditinstitutet inte inom den tidsfrist som Finansinspektionen satt ut har ändrat metoderna. Finansinspektionen ska vid tillämpning av denna paragraf beakta Europeiska bankmyndighetens utredningar om harmonisering av interna metoder samt de mål som ställts för användningen av interna metoder.

Ett kreditinstitut som avses i 1 mom. ska minst en gång per år i enlighet med den internmetod som kreditinstitutet använder beräkna kapitalbaskravet för en referensportfölj som Europeiska bankmyndigheten definierat. Resultaten av beräkningarna enligt denna paragraf och de beräkningsmetoder som använts ska meddelas till Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten på det sätt som dessa bestämmer.

Vad som föreskrivs i denna paragraf ska inte tillämpas på beräkning av kapitalkravet för täckning av operativa risker.

6 §

Buffertkrav enligt prövning

Finansinspektionen ska, om ett kreditinstituts kapitalbas i förhållande till totalexponeringen inte kan säkerställas på ett ändamålsenligt sätt, bestämma en högre kärnprimärkapitalnivå för institutet än vad som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning. Ett buffertkrav enligt denna paragraf kan fastställas för högst tre år åt gången.

Finansinspektionen kan ställa buffertkrav enligt denna paragraf om

1) Finansinspektionen på basis av en bedömning enligt 2 § eller en bedömning på grunder som ställts på förhand anser att

a) kreditinstitutets kapitalbas inte räcker för att uppfylla det kapitalbehov som kreditinstitutet enligt 9 kap. har beräknat för sin totalexponering, eller om

b) kreditinstitutet har bedömt sitt ovan nämnda kapitalbehov och sitt därpå baserade kapitalmål eller det kapitalbas som krävs för täckningen av de stora exponeringar mot kunder som avses i EU:s tillsynsförordning på ett väsentligen bristfälligt eller felaktigt sätt exponering eller täckning av stora exponeringar mot kunder förutsätter, eller om

2) Finansinspektionen efter ett stresstest enligt 4 § gör bedömningen att kreditinstitutets kapitalbas under de följande tolv månaderna sannolikt underskrider det belopp som krävs enligt denna lag eller EU:s tillsynsförordning, eller om Finansinspektionen annars har vägande skäl att anta att beloppet underskrids.

Finansinspektionen kan dessutom fastställa buffertkrav enligt denna paragraf till den del som kreditinstitutet har sådana tillgångar eller åtaganden utanför balansräkningen som är förenade med risker för vilka något kapitalkrav inte har ställts i 10 kap. eller i EU:s tillsynsförordning eller exponeringar för vilka har fastställts uppenbart otillräckliga kapitalkrav.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen under de förutsättningar som föreskrivs i 1 mom., på basis av ett sådant kreditinstituts gruppbaserade finansiella ställning som är föremål för tillsyn, ålägga detta ett konsoliderat buffertkrav.

Finansinspektionen ska vid tillämpningen av denna paragraf beakta

1) att kvaliteten är tillräckligt hög på de förfaranden genom vilka det säkerställs att kreditinstitutets interna kapital enligt 9 kap. 1 § är tillräckligt samt kreditinstitutets målsättning för kapitalbasens storlek enligt den nämnda paragrafen,

2) att kreditinstitutets administrations-, styrnings- och riskhanteringssystem över huvud taget är tillräckligt effektiva,

3) de risker som kreditinstitutets verksamhet eventuellt utgör för hela det finansiella systemets stabilitet.

7 §

Skyldighet att öka kapitalbasen

Om ett kreditinstituts kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas sjunker under det belopp som avses i EU:s tillsynsförordning eller i denna lag, ska kreditinstitutet eller holdingföretaget utan dröjsmål rapportera detta till Finansinspektionen, lägga fram en plan för hur kapitalbaskravet och kravet på konsoliderad kapitalbas ska uppfyllas samt vidta åtgärder för att genomföra planen. Finansinspektionen ska, efter att ha fått den rapport som avses ovan eller annars ha fått kännedom om att kapitalbasen eller den konsoliderade kapitalbasen har sjunkit under den angivna gränsen, sätta ut en tid inom vilken kravet på kreditinstitutets kapitalbas och konsoliderade kapitalbas ska vara uppfyllt, vid äventyr att koncessionen återkallas. Om kravet inte heller efter den utsatta tiden har uppfyllts kan Finansinspektionen besluta återkalla koncessionen.

Om kreditinstitutet är ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat, eller dotterföretag till ett sådant konglomerats moderföretag och konglomeratets kapitalbas sjunker under den nivå som avses i den nämnda lagens 19 §, ska på kreditinstitutet på motsvarande sätt tillämpas 1 mom. Finansinspektionen ska innan den fattar beslut enligt 1 mom. begära yttranden från de övriga centrala tillsynsmyndigheter som avses i den lagen.

8 §

Utdelningsrestriktioner som föranleds av kapitalbasen

Om ett kreditinstituts kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas underskrider det kapitalkrav som avses i EU:s tillsynsförordning eller i 6 §, får kreditinstitutet inte dela ut vinst eller annan avkastning på det egna kapitalet och inte heller använda vinstmedel för inlösen eller för annat förvärv av egna aktier, om inte Finansinspektionen av något särskilt skäl beviljar undantag för en viss tid.

I fråga om den rätt till utdelning som tillkommer aktieägarna i ett sådant finansiellt institut i aktiebolagsform som hör till kreditinstitutets finansiella företagsgrupp ska, trots vad som föreskrivs i 1 mom., tillämpas 13 kap. 7 § i aktiebolagslagen.

Om kreditinstitutet är ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat eller om institutet är dotterföretag till ett sådant konglomerats moderföretag och konglomeratets kapitalbas sjunker under det minimibelopp som avses i den lagens 19 §, ska 1 och 2 mom. i denna paragraf tillämpas på kreditinstitutet och på företag inom dess finansiella företagsgrupp. Finansinspektionen ska innan den fattar beslut enligt 1 mom. begära yttranden från de övriga centrala tillsynsmyndigheter som avses i den lagen.

I 10 kap. 3 § föreskrivs om begränsningar i användningen av vinstmedel då kapitalbasen sjunker under det belopp som krävs enligt 10 § i nämnda kapitel.

9 §

Tillägskrav på likviditeten

Utöver vad som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning ska Finansinspektionen, om det inte annars är möjligt att säkerställa ett kreditinstituts likviditet, ställa kvalitativa och kvantitativa krav på likviditeten, om Finansinspektionen på basis av en bedömning enligt 2 § anser att hanteringen av kreditinstitutets likviditet är förenad med brister som äventyrar kreditinstitutets förmåga att svara för sina förpliktelser.

Kraven kan ställas för högst tre år i sänder.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen under de förutsättningar som nämns i 1 mom. på basis av den konsoliderade finansiella ställningen hos ett kreditinstitut som är föremål för gruppbaserad tillsyn ålägga kreditinstitutet konsoliderade krav på likviditet.

Finansinspektionen ska vid tillämpningen av denna paragraf beakta

1) att kvaliteten på kreditinstitutets interna process för hantering av likviditeten är tillräcklig,

2) att kreditinstitutets administrations-, styrnings- och riskhanteringssystem är tillräckligt effektiva från allmän synpunkt,

3) de risker som kreditinstitutets verksamhet eventuellt utgör för hela det finansiella systemets stabilitet.

10 §

Finansinspektionens övriga särskilda befogenheter vid tillsynen över soliditet och likviditet

Om det inte på något annat ändamålsenligt sätt är möjligt att säkerställa att ett kreditinstituts kapitalbas eller likviditet är tillräcklig i förhållande till den totala exponeringen, kan Finansinspektionen utöver vad som föreskrivs i detta kapitels 6—9 § och i lagen om Finansinspektionen, på de grunder som föreskrivs i 6 § 5 mom.

1) begränsa summan av kreditinstitutets och till dess finansiella företagsgrupp hörande företags till räkenskapsperioden hänförliga, resultatrelaterade löner och ersättningar samt avtalsbaserade pensioner i förhållande till företagets avkastning under räkenskapsperioden; vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas på löner, ersättningar och pensioner som betalas enligt bindande avtal som gäller när denna lag träder i kraft,

2) kräva att kreditinstitutet regelbundet rapporterar sådan information om kreditinstitutets finansiella ställning som avses i EU:s tillsynsförordning och i denna lag, i större utsträckning och mer frekvent än vad som krävs i den nämnda förordningen eller i denna lag eller i bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem,

3) kräva att kreditinstitutet regelbundet offentliggör annan information om sin finansiella ställning än sådan som avses i EU:s tillsynsförordning eller offentliggör sådan information mer frekvent än vad som krävs i nämnda förordning.

11 §

Samtidig tillämpning av befogenheter på flera kreditinstitut

Om Finansinspektionen tillämpar 6 eller 9 § på ett eller flera kreditinstitut, kan Finansinspektionen också utan en bedömning enligt 2 § vidta samma åtgärder enligt 6, 9 och 10 § i fråga om andra kreditinstitut vilkas affärsverksamhet och risker motsvarar de först förstnämnda kreditinstitutens affärsverksamhet och risker.

Tillsynens offentlighet och tillsynssamarbete

12 §

Offentliggörande av tillsynsprinciper och tillämpliga bestämmelser

Finansinspektionen ska

1) offentliggöra de allmänna principerna för bedömning enligt 2 §,

2) hålla sådan information tillgänglig för allmänheten som avser bestämmelserna i 10 kap. och detta kapitel, de författningar och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem samt vilka reglerings- och tillämpningsalternativ enligt Europeiska unionens lagstiftning som tillämpas i Finland,

3) hålla sådan statistik tillgänglig för allmänheten som avser tillämpning av 10 kap. och detta kapitel samt författningar och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem.

13 §

Gemensamt beslutsfattande om tillsyn över finansiell ställning

Om Finansinspektionen svarar för den gruppbaserade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen med tillsynsmyndigheten i ett sådant EES-kreditinstituts hemstat försöka nå samförstånd i fråga om tillämpningen av 2 och 3 § på kreditinstitutets gruppbaserade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska begära ett utlåtande om saken från Europeiska bankmyndigheten, om någon av de myndigheter som avses i detta moment begär det.

Om samförstånd angående tillämpningen av 2 eller 3 § inte har nåtts inom fyra måna-

der efter att Finansinspektionen har gjort en sådan utvärdering som avses i 2 § 1 mom. och delgett denna till de myndigheter som avses i 4 mom. i denna paragraf, får Finansinspektionen ensam fatta beslut om tillämpning av 2 och 3 § på kreditinstitutets gruppbaserade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska utan dröjsmål delge den utvärdering som avses i 2 § och det beslut om fastställande av ett tillsynsprogram som avses i 3 § till de myndigheter som avses i 3 mom. Om Finansinspektionen eller någon annan av de behöriga myndigheter som avses i det momentet inom den fyra månaders tidsfrist som föreskrivs i detta moment har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten så som föreskrivs i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen, ska Finansinspektionen invänta Europeiska bankmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Om en utländsk EES-tillsynsmyndighet svarar för den gruppbaserade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett finländskt kreditinstitut, ska Finansinspektionen höra den utländska EES-tillsynsmyndigheten innan den gör en sådan utvärdering som avses i 2 § eller fattar ett sådant beslut som avses i 3 §. Om Finansinspektionen eller en annan behörig myndighet som svarar för tillsynen över ett företag som hör till den finansiella företagsgruppen har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten så som föreskrivs i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen, ska Finansinspektionen invänta Europeiska bankmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Utvärderingar och beslut som avses i 1 och 3 mom. ska årligen omprövas med iakttagande av vad som föreskrivs i denna paragraf eller av särskilda skäl oftare än så, om en sådan utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf begär det.

Om Europeiska bankmyndigheten har ombetts ge ett yttrande i ett sådant fall som avses i 1 mom. eller vid tillämpning av 3 mom., ska Finansinspektionen beakta yttrandet i sitt beslut och, om beslutet avsevärt avviker från yttrandet, motiverat avvikelsen.

14 §

Informationsutbyte i krissituationer

Om Finansinspektionen svarar för den gruppbaserade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett eller flera företag som regleras i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta en sådan annan EES-stats myndigheter som avses i 71 § 1 mom. 3 och 11 punkten om krissituationer som avses i artikel 18 i förordningen om inrättande av Europeiska bankmyndigheten och om därmed jämförbara krissituationer samt ge myndigheterna den information som de behöver för att sköta sina uppgifter.

Med företag som regleras ovan i 1 mom. avses sådana i andra EES-stater auktoriserade företag som motsvarar kreditinstitut enligt denna lag, värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, fondbolag enligt lagen om placeringsfonder (48/1999), AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008) och betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut (279/2010).

15 §

Överföring av grupptillsynsuppgifter till andra tillsynsmyndigheter

Finansinspektionen kan med tillsynsmyndigheterna i en eller flera andra EES-stater avtala att som ansvarig myndighet för den gruppbaserade tillsynen ska verka en annan EES-tillsynsmyndighet och att på den gruppbaserade tillsynen ska tillämpas den andra statens lagstiftning. En förutsättning för avtal som avses i detta moment är att den finansiella företagsgruppens moderföretag inte är ett finländskt kreditinstitut.

Finansinspektionen kan med en eller flera EES-staters tillsynsmyndigheter avtala att Finansinspektionen ska vara den myndighet som ansvarar för den gruppbaserade tillsynen över en sådan finansiell företagsgrupp som

avses i 1 kap. 16 § och att finsk lag ska tillämpas på den gruppbaserade tillsynen. En förutsättning för avtal som avses i detta moment är att till den finansiella företagsgruppen hör minst ett finländskt kreditinstitut.

En förutsättning för avtal enligt 1 och 2 mom. är att det föreligger vägande skäl att ordna effektiv gruppbaserad tillsyn. Finansinspektionen ska med anledning av avtalet upprätta ett skriftligt tillsynsprotokoll som undertecknas av samtliga myndigheter som svarar för tillsynen över de kreditinstitut och värdepappersföretag som hör till den finansiella företagsgrupp som avses i 1 och 2 mom. Finansinspektionen ska delge tillsynsprotokollet till den finansiella företagsgruppens moderföretag, till Europeiska kommissionen och till Europeiska bankmyndigheten.

Närmare bestämmelser

16 §

Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter

Finansinspektionen meddelar sådana närmare föreskrifter om de finansiella förutsättningarna för kreditinstitutsverksamhet enligt 9 och 10 kap. och om skyldigheten att regelbundet informera om dem, som förutsätts för genomförande av kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning.

12 kap.

Bokslut, delårsrapport och revision

1 §

Bestämmelser som tillämpas på upprättande av bokslut

Ett kreditinstituts bokslut ska upprättas och offentliggöras enligt detta kapitel samt enligt finansministeriets förordning och Finansinspektionens föreskrifter som utfärdats med stöd av kapitlet. På kreditinstitut tillämpas dessutom bokföringslagen och bestämmelser som utfärdats med stöd av den när något annat inte föreskrivs i denna lag eller i finansministeriets förordningar som utfärdats med stöd av den eller någon annanstans i lag. På affärsbanker och kreditinstitut i aktiebolagsform tillämpas dessutom bokslutsbestämmelserna i aktiebolagslagen och på andelsbanker samt övriga kreditinstitut i andelslagsform bokslutsbestämmelserna i lagen om andelslag när något annat inte föreskrivs nedan. På kreditinstitut tillämpas inte 8 kap. 11 § i aktiebolagslagen eller 8 kap. 11 § i lagen om andelslag. Vad som i detta kapitel föreskrivs om bokslut ska tillämpas på den helhet som omfattar handlingar som ingår i och har bifogats bokslutet, om inte annat föreskrivs nedan.

Vid upprättande av bokslut för kreditinstitut tillämpas inte bokföringslagens 1 kap. 4 § 1 mom. om räkenskapsperiod, 3 kap. 1 § 3 mom. om begränsning av skyldigheten att upprätta finansieringsanalys och 4 mom. om verksamhetsberättelse, 2 § 2 mom. om tillstånd att avvika från bestämmelserna om upprättande av bokslut och 6 § om tiden för upprättande av bokslut, 4 kap. 1 § om definitionen på omsättning, 3 § om definitionen på bestående och rörliga aktiva och 4 § om definitionen på omsättnings- och finansieringstillgångar samt 5 kap. 2 § om hur fordringar, finansiella tillgångar och skulder tas upp i balansräkningen, 2 a § om värdering av finansiella instrument och hur de ska tas upp i bokslutet, 4 § om redovisning av inkomst som intäkt enligt tillverkningsgrad och 6 § om periodisering av anskaffningsutgiften för omsättningstillgångar. Därvid ska inte heller tillämpas vad som i 8 kap. 1 § 1 mom., 3 och 4 §, 5 § 3 mom. 2 punkten och 6 § i aktiebolagslagen föreskrivs om eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern eller i 8 kap. 1 § 1 mom., 3 och 4 § samt vad som i 5 § 3 mom. 3 punkten och 6 § i lagen om andelslag föreskrivs om eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern.

Vid upprättande av koncernbokslut för kreditinstitut tillämpas inte bokföringslagens 6 kap. 1 § 3 mom. om skyldighet för små bokföringsskyldiga att upprätta koncernbokslut, 2 § 2 mom. om finansieringsanalys och 2 § 3 mom. om verksamhetsberättelse för

koncerner, 7 § 6 mom. om hur små koncerner ska dela upp avskrivningsdifferensen och reserver samt 9 § om tillämpning av poolningsmetoden och inte heller 8 kap. 9 § 1 mom. i aktiebolagslagen samt 8 kap. 9 § 1 mom. i lagen om andelslag. Vid upprättande av koncernbokslut tillämpas 6 kap. 4 § 2 och 3 mom. i bokföringslagen, i den omfattning som de däri angivna beräkningsprinciperna och lagrummen med stöd av 2 mom. ska tillämpas på kreditinstitut.

Vad som föreskrivs i 3 kap. 9 och 11 § i bokföringslagen, 8 kap. 10 § i aktiebolagslagen och 8 kap. 10 § i lagen om andelslag ska inte tillämpas på registrering eller annat offentliggörande av kreditinstituts eller holdingföretags bokslut.

2 §

Närmare bestämmelser, föreskrifter, anvisningar, yttranden och undantag

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om hur finansiella instrument och förvaltningsfastigheter samt förändringar i deras värden ska upptas i bokslutet, om balans- och resultaträkningens uppställningsformer och om finansieringsanalys, om upplysningar som ska ges i noterna till balans- och resultaträkningen och finansieringsanalysen samt i verksamhetsberättelsen, om koncernbalans- och koncernresultaträkningens uppställningsformer och koncernens finansieringsanalys, om upplysningar som ska ges i noterna till koncernbalans- och koncernresultaträkningen samt till koncernens finansieringsanalys samt om specifikationer till balansräkningen och noterna.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur bokslut för kreditinstitut ska upprättas. Finansinspektionen kan genom sina föreskrifter begränsa rätten att som räkenskapsperiodens intäkter bokföra ränte- och hyresinkomster som grundar sig på sådana fordringar eller finansiella leasingavtal, vilkas till betalning förfallna räntor, amorteringar eller hyror vid bokslutstidpunkten har varit obetalda en längre tid än den som nämns i Finansinspektionens föreskrifter eller som till följd av gäldenärens konstaterade fallissemang sannolikt inte kommer att betalas. Finansinspektionen ska innan den meddelar dessa föreskrifter begära yttrande från finansministeriet och bokföringsnämnden.

Om Finansinspektionens anvisningar eller yttranden om hur de i detta kapitel, i aktiebolagslagen, i lagen om andelslag och i bokföringslagen ingående bokslutsbestämmelserna samt om hur de förordningar som utfärdats med stöd av dem ska tillämpas på kreditinstitut är viktiga för den allmänna tillämpningen av bokföringslagen, bokföringsförordningen, aktiebolagslagen eller lagen om andelslag, ska Finansinspektionen begära yttrande från bokföringsnämnden enligt 8 kap. 2 § i bokföringslagen innan den ger anvisning eller yttrar sig.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från tiden för upprättande av bokslut, förvaring av bokföringsmaterial utomlands samt från räkenskapsperioden för ett inhemskt dotterföretag som ingår i ett sammanställt koncernbokslut. En förutsättning för sådana undantag är att de inte står i strid med Europeiska gemenskapernas rättsakter om kreditinstitut.

3 §

Räkenskapsperiod

Räkenskapsperioden är ett kalenderår. När affärsverksamheten inleds eller avslutas får räkenskapsperioden vara kortare eller längre än ett kalenderår, dock högst 18 månader.

4 §

Upprättandetid

Bokslutet och verksamhetsberättelsen ska upprättas inom två månader från räkenskapsperiodens utgång.

5 §

Verksamhetsberättelse

Till bokslutet ska bifogas en verksamhetsberättelse med information om viktiga omständigheter som gäller verksamhetens utveckling. Verksamhetsberättelsen ska innehålla en kapitaltäckningsanalys med uppgifter om beloppet på den bokföringsskyldiges kapital enligt 10 kap. 1—3 § och kapitalkrav.

6 §

Värdering av finansiella instrument

Fordringar och derivatinstrument samt den bokföringsskyldiges aktier, andelar och andra finansiella instrument som tagits upp i balansräkningen under aktiva (*finansiella tillgångar*) ska tas upp i bokslutet till sitt verkliga värde per bokslutsdagen, om annat inte följer av 2—5 mom. Därtill ska de skulder som ingår i en handelsportfölj eller som är derivatinstrument värderas till sitt verkliga värde per bokslutsdagen, om inte annat följer av 4 mom.

Följande poster som hör till de finansiella tillgångarna ska med avvikelse från 1 mom. tas upp i bokslutet till anskaffningsvärdet eller, om postens värde per bokslutsdagen konstateras ha sjunkit under anskaffningsvärdet, till det nedskrivna anskaffningsvärdet:

1) krediter och med dem jämförbara finansieringsavtal som inte innehas för handel,

2) fordringsbevis som innehas till förfallodagen,

3) aktier och andelar i dotterföretag och ägarintresseföretag samt egetkapitalinstrument som den bokföringsskyldige har satt i omlopp,

4) övriga finansiella tillgångar som Finansinspektionen bestämmer och som enligt de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen inte ska värderas till sitt verkliga värde.

Andra skulder än de som nämns i 1 mom. ska i bokslutet tas upp till sitt nominella värde.

Med avvikelse från 1—3 mom. får ett kreditinstitut i bokslutet till sitt verkliga värde på bokslutsdagen ta upp också finansiella tillgångar som avses i 2 mom. 1 och 2 punkten samt andra poster än de som hör till skulder som avses i 1 mom., om beslutet om att permanent ta upp dessa poster till sitt verkliga värde fattas när posten tas upp i redovisningen första gången. En förutsättning för att en post ska tas upp till sitt verkliga värde är att

1) till denna ansluter sig ett eller flera sådana inbäddade derivat som i bokföringen annars skulle värderas separat till sitt verkliga värde,

2) detta eliminerar inkonsekvenser i värderingen eller bokföringen eller

3) den är baserad på sådana beräkningar utifrån det verkliga värdet som har gjorts i samband med riskhanteringen av de finansiella tillgångarna och skulderna eller den helhet som de utgör.

Om annat inte följer av 8 § ska som räkenskapsperiodens intäkt eller kostnad bokföras differensen mellan det verkliga värdet vid tidpunkten för bokslutet och bokslutsvärdet i föregående bokslut för de finansiella instrument som avses i 1 mom., eller om ett finansiellt instrument som ska värderas till sitt verkliga värde har anskaffats under räkenskapsperioden, differensen till anskaffningsvärdet.

Om en fordran eller skuld har betalats eller mottagits till ett högre eller lägre kapitalbelopp än dess nominella värde, ska fordran eller skulden vid tillämpningen av 3 och 4 mom. inte upptas till det nominella värdet utan i stället till det kapitalbelopp som betalades eller mottogs när fordran eller skulden uppkom. Den del av differensen mellan en sådan fordrans nominella värde och anskaffningsvärde som resultatförts ska periodiseras och upptas som en ökning eller minskning av anskaffningsutgiften för fordran. På motsvarande sätt ska den kostnadsförda differensen mellan en skulds nominella värde och det vid skuldens uppkomst mottagna kapitalbeloppet i bokslutet periodiseras och upptas som en ökning eller en minskning av skuldens bokförda värde.

7 §

Fonden för verkligt värde

Förändringar i det verkliga värdet ska tas upp i fonden för verkligt värde i det egna kapitalet, om

1) det är fråga om bokföring av ett finansiellt instrument som använts vid säkringsredovisning, varmed möjliggörs att hela värdeförändringen eller en del av den inte tas upp i resultaträkningen,

2) denna värdeförändring beror på nettoinvesteringar som kreditinstitutet gjort i utländska företag och kursändringar i däri ingående poster i utländsk valuta, eller

3) det är fråga om finansiella instrument som ska värderas enligt verkligt värde och som inte innehas för handel, med undantag för finansiella derivat.

En uppskjuten skatteskuld eller skattefordran som ingår i det förändrade verkliga värdet ska tas upp i balansräkningen med iakttagande av särskild försiktighet.

Fonden för verkligt värde ska korrigeras när ett finansiellt instrument förfaller till betalning eller överlåts.

8 §

Värdering av förvaltningsfastigheter

Förvaltningsfastigheter som tagits upp bland materiella tillgångar i balansräkningen får tas upp i bokslutet enligt sitt verkliga värde per bokslutsdagen.

Ett kreditinstitut som tillämpar 1 mom. ska värdera all den egendom som avses i det momentet så som framgår av momentet.

Som räkenskapsperiodens intäkt eller kostnad bokförs differensen mellan det verkliga värdet vid bokslutstidpunkten och bokslutsvärdet i föregående bokslut för i 1 mom. avsedd egendom eller, om denna egendom har anskaffats under räkenskapsperioden, differensen till anskaffningsvärdet.

Uppskrivning enligt 5 kap. 17 § i bokföringslagen får göras endast för sådan i 1 mom. avsedd egendom som har värderats enligt anskaffningsvärdet i enlighet med 5 kap. 5 § i bokföringslagen.

9 §

Bundet och fritt eget kapital

Det bundna egna kapitalet består av aktie-, andels- eller grundkapital, tilläggskapital, tilläggsandelskapital, grundfond, reservfond, överkursfond, uppskrivningsfond, omvärderingsfond och fond för verkligt värde. Övriga fonder samt räkenskapsperiodens och de föregående räkenskapsperiodernas vinst hänförs till fritt eget kapital.

10 §

Koncernbokslut

En tillgång som enligt ett finansiellt leasingavtal har överförts till leasingtagaren ska i koncernbokslutet upptas som om den vore såld ifall koncernföretaget är leasinggivare, och som om den vore köpt, ifall koncernföretaget är leasingtagare.

Koncernens finansieringsanalys ska ingå i koncernbokslutet, och i den ska utredas anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden. Dessutom ska i moderbolagets verksamhetsberättelse tas in information om koncernens verksamhet och kapitaltäckning.

Koncernens dotter- eller ägarintresseföretag vars balansomslutning utgör mindre än en procent av moderföretagets senast fastställda balansomslutning och understiger 10 miljoner euro, får lämnas utanför det sammanställda koncernbokslutet. Om dotter- eller intresseföretagets balansomslutning sammanräknad med balansomslutningen för koncernens övriga dotter- och ägarintresseföretag utgör minst fem procent av koncernens balansomslutning, ska den ändå sammanställas med koncernbokslutet.

Om ett försäkringsbolag eller ett därmed jämförbar utländskt försäkringsföretag hör till ett kreditinstituts eller holdingföretags koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas i enlighet med 3 kap. i

lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande bild av resultatet av koncernens verksamhet och finansiella ställning.

11 §

Offentliggörande av bokslut och verksamhetsberättelse

Kreditinstitut och holdingföretag ska anmäla bokslutet och verksamhetsberättelsen för registrering inom två månader efter det att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Till anmälan ska fogas en kopia av revisionsberättelsen samt en styrelsemedlems eller verkställande direktörens skriftliga intyg om datum för fastställandet av bokslutet och om bolagsstämmans, andelsstämmans, fullmäktiges, principalmötets eller hypoteksföreningens stämmas beslut om kreditinstitutets vinst eller förlust.

Ett kreditinstitut ska, när två veckor har förflutit från det att resultaträkningen och balansräkningen fastställdes, hålla kopior av de i 1 mom. nämnda, senast fastställda handlingarna för kreditinstitutet och det holdingföretag eller kreditinstitut som är dess moderföretag framlagda för allmänheten på sitt kontor. Holdingföretaget ska dessutom hålla kopior av de handlingar som gäller företaget framlagda på sitt huvudkontor. Var och en som ber om en kopia av de framlagda handlingarna ska ges en sådan inom två veckor.

Moderföretaget ska på begäran ge kopior av bokslut och verksamhetsberättelse för dotterföretag som inte redovisats i koncernen, om de inte har anmälts för registrering enligt finsk lag.

Kreditinstitut och holdingföretag har rätt att av andra än myndigheter ta betalt för kopior enligt samma grunder som registermyndigheten när den tar betalt för motsvarande kopior.

Registermyndighet enligt 1 mom. är Patent- och registerstyrelsen. Registermyndigheten övervakar att anmälningsskyldigheten enligt 1 mom. uppfylls. Om anmälningsskyldigheten försummas kan registermyndigheten ålägga den som ska underteckna bokslutet att vid vite inkomma med anmälan inom föreskriven tid. Beslutet om föreläggande av vite får inte överklagas genom besvär.

I 9 § lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker föreskrivs om de till sammanslutningens centralinstitut hörande medlemskreditinstitutens skyldighet att hålla sammanslutningens konsoliderade bokslut till påseende.

12 §

Delårsrapport

En inlåningsbank ska för varje räkenskapsperiod som är längre än sex månader upprätta en delårsrapport för de sex första eller för de tre, sex och nio första månaderna, om inte annat följer av 7 kap. 10 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen. På delårsrapporter tillämpas i övrigt 2 och 3 mom. samt 7 kap. 10 § 2 och 3 mom. i värdepappersmarknadslagen. Om inte annat följer av denna paragraf tillämpas en sådan inlåningsbanks delårsrapport på vilken 7 kap. 10 § i värdepappersmarknadslagen tillämpas dessutom vad som i den lagen i övrigt föreskrivs om delårsrapport.

En inlåningsbanks delårsrapport ska innehålla en för den aktuella perioden upprättad resultaträkning och balansräkning eller, om inlåningsbanken är moderföretag i en koncern, en koncernresultaträkning och koncernbalansräkning samt en redogörelse för bankens eller koncernens resultatutveckling och för sådana betydande förändringar i tillgångarna och skulderna samt posterna utanför balansräkningen och i verksamhetsmiljön som inträffat under rapportperioden, för exceptionella omständigheter som påverkat resultatutvecklingen, för väsentliga händelser som inträffat efter rapportperioden samt för bankens eller koncernens sannolika utveckling under räkenskapsperioden. Delårsrapportens uppgifter ska vara jämförbara med uppgifterna för motsvarande rapportperiod under den föregående räkenskapsperioden.

Delårsrapporten ska offentliggöras inom två månader efter rapportperiodens utgång. Bestämmelserna om offentliggörande av bokslut och verksamhetsberättelse i 11 § 2

och 4 mom. tillämpas också på offentliggörande av delårsrapporter utöver vad som någon annanstans i lag föreskrivs om offentliggörande av delårsrapporter.

Bestämmelser om den skyldighet som centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker har att upprätta och offentliggöra delårsrapporter och årsrapporter för sammanslutningen finns i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

Om ett holdingföretag är en inlåningsbanks moderföretag ska på dess delårsrapporter tillämpas 1—3 mom. På en inlåningsbank vars moderföretag i enlighet med denna paragraf offentliggör en delårsrapport ska inte tillämpas vad som föreskrivs ovan i denna paragraf, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter samt ge anvisningar och yttranden om upprättande av delårsrapporter som avses i denna paragraf samt av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från bestämmelserna i denna paragraf, om detta inte äventyrar investerarnas eller insättarnas ställning. I fråga om föreskrifter, anvisningar, yttranden samt beviljande av undantag ska 2 § 2—4 mom. följas. I delårsrapporten ska nämnas om undantag har beviljats.

13 §

Tillämpning av bestämmelser om revision och revisorer

På kreditinstituts revision och revisorer tillämpas revisionslagen (459/2007), och när det gäller kreditinstitut i aktiebolagsform dessutom aktiebolagslagen samt när det gäller kreditinstitut i andelslagsform dessutom lagen om andelslag, om inte något annat föreskrivs nedan.

På kreditinstituts revision och revisorer tillämpas vad som i 25 § 1 mom. 8 punkten, 5 kap. och 40 § 2 mom. 1 punkten i revisionslagen föreskrivs om revision och revisorer i en sammanslutning som är föremål för offentlig handel.

På kreditinstituts revisorer tillämpas inte 25 § 1 mom. 5 punkten i revisionslagen. En revisor ska emellertid underrätta Finansinspektionen om kredit som revisorn fått av kreditinstitutet eller ett företag inom samma koncern samt om borgensförbindelser, ansvarsförbindelser, säkerheter eller motsvarande förmåner som kreditinstitutet eller företaget har ställt eller beviljat till förmån för revisorn.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om revision av kreditinstitut och dess revisorer tillämpas på revision av holdingföretag och deras revisorer.

14 §

Revisorers behörighet

Av ett kreditinstituts och ett holdingföretags revisorer ska minst en vara en CGR-revisor eller CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen.

15 §

Finansinspektionens skyldighet att förordna revisor samt särskild granskning och granskare

Finansinspektionen ska för kreditinstitut och deras holdingföretag förordna en revisor enligt 9 § i revisionslagen, 7 kap. 5 § i aktiebolagslagen och 7 kap. 5 § i lagen om andelslag samt förordna om särskild granskning och granskare enligt 7 kap. 7 § i aktiebolagslagen och 7 kap. 15 § i lagen om andelslag. När det gäller förordnande av revisor och särskild granskare i de ovan angivna fallen ska i övrigt tillämpas revisionslagen, aktiebolagslagen och lagen om andelslag. Finansinspektionen ska dessutom förordna en behörig revisor för ett kreditinstitut och dess holdingföretag, om institutet eller företaget inte har en revisor som uppfyller de i 14 § angivna kraven.

Ett kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster ska för varje kalenderår lämna Finansinspektionen ett revisorsyttrande om huruvida kreditinstitutets åtgärder vid

förvaringen och hanteringen av kundmedel uppfyller de krav som föreskrivs i 9 kap. 1—4 § i lagen om investeringstjänster och i föreskrifter som meddelats med stöd av 9 kap. 5 § i den lagen.

13 kap.

Säkerhetsfond

1 §

Medlemskap i en säkerhetsfond

För att trygga stabiliteten i inlåningsbankernas verksamhet kan bankerna höra till en säkerhetsfond.

2 §

Utträde ur en säkerhetsfond

En inlåningsbank som hör till en säkerhetsfond kan utträda ur fonden genom att skriftligen meddela fondens styrelse detta. Utträdet träder i kraft vid utgången av kalenderåret efter det kalenderår då anmälan gjordes.

Om en bank som utträtt ur en säkerhetsfond har fått understöd ur fonden under det år då utträdet skedde eller under de fem omedelbart föregående kalenderåren ska banken enligt vad som föreskrivs i fondens stadgar på anfordran av fonden återbetala understödet till fonden.

3 §

Säkerhetsfonders stadgar

I en säkerhetsfonds stadgar ska anges

1) fondens namn och hemort,

2) hur en inlåningsbank antas som medlem i fonden och utträder ur den,

3) grunderna för bestämmande av anslutningsavgiften och garantiavgiften samt tidpunkten då avgifterna tas ut,

4) antalet medlemmar i delegationen, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt delegationens beslutförhet och uppgifter,

5) antalet styrelsemedlemmar, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt styrelsens beslutförhet och uppgifter,

6) grunderna för användning av fondens årliga överskott,

7) fondens räkenskapsperiod,

8) antalet revisorer och deras mandatperiod,

9) hur stadgarna ändras,

10) hur fonden upplöses.

En säkerhetsfonds stadgar och ändringar i dem ska sändas till Finansinspektionen för kännedom så som Finansinspektionen närmare föreskriver.

4 §

Förvaltning av säkerhetsfonder

En säkerhetsfond förvaltas av en delegation som utses av de inlåningsbanker som hör till fonden och av en styrelse som delegationen utser.

5 §

Säkerhetsfonders garantiavgifter

En säkerhetsfonds delegation kan bestämma att de inlåningsbanker som hör till fonden varje år ska betala en garantiavgift som räcker för att uppfylla fondens förpliktelser.

Garantiavgiften ska baseras på de risker som inlåningsbanken tar i sin verksamhet. Grunden för beräkning av garantiavgiften ska vara densamma för alla banker som hör till säkerhetsfonden. I fråga om inlåningsbanker som har olika företagsform kan grunderna för beräkning av avgiften dock skilja sig från

varandra. Inlåningsbanker som har olika företagsform får dock inte grundlöst särbehandlas när beräkningsgrunden bestäms. De årliga garantiavgifterna till fonden kan utgöra högst 0,5 procent av de senast fastställda, sammanräknade balansomslutningarna för de banker som hör till fonden.

Säkerhetsfondens styrelse kan för viss tid befria en inlåningsbank från skyldigheten att betala garantiavgift.

6 §

Säkerhetsfonders självständighet

En inlåningsbank som hör till en säkerhetsfond har inte rätt att kräva att bankens andel i fonden ska avskiljas för den själv eller att överlåta andelen till någon annan. Andelen får inte räknas som bankens medel.

7 §

Beviljande av stöd

Understödslån eller understöd av en säkerhetsfonds medel kan på de villkor som säkerhetsfonden bestämmer beviljas en inlåningsbank som hör till fonden, om den har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att det för tryggande av dess verksamhet är behövligt att den beviljas understödslån eller understöd. En säkerhetsfond kan också på de villkor som den bestämmer ställa garantier för lån som tas av en inlåningsbank som hör till fonden eller teckna aktier eller andelar i banken, kapitallån som banken emitterat eller andra åtaganden som räknas in i bankens kapitalbas.

När en säkerhetsfond fattar stödbeslut enligt 1 mom. får den inte utan grundad anledning särbehandla inlåningsbanker som hör till fonden. Varje stödbeslut ska grunda sig på noggrann utredning av den stödtagande bankens finansiella situation.

En säkerhetsfond kan besluta att fondmedel ska överlåtas till Statens säkerhetsfond och i enlighet med 1 § i lagen om statens säkerhetsfond användas till stödåtgärder för en finländsk inlåningsbank.

Om en bank som avses i 1 mom. fusioneras med en annan bank, kan också den mottagande banken ges understödslån, kapitallån eller understöd.

8 §

Avstående från återkrav av understödslån

Delegationen för en säkerhetsfond kan på förslag av styrelsen helt eller delvis avstå från att återkräva understödslån eller kapitallån, om ett återkrav är oskäligt mot den inlåningsbank som fått lånet. Säkerhetsfondens delegation och styrelse ska iaktta 7 § 2 mom. när de beslutar att ett understödslån eller kapitallån inte ska återkrävas.

Om en inlåningsbank som fått lån av en säkerhetsfond försätts i likvidation eller konkurs, får för återbetalning av understödslån eller kapitallån endast användas medel som återstår när bankens övriga åtaganden har fullgjorts.

9 §

Säkerhetsfonders upplåning

En säkerhetsfond får inte uppta lån för sin verksamhet, om inte finansministeriet av särskilda skäl beviljar tillstånd för detta.

10 §

Placering av säkerhetsfonders medel

En säkerhetsfonds medel ska placeras på ett säkert sätt och så att fondens likviditet tryggas.

AVDELNING IV

KUNDSKYDD OCH FÖRFARANDET VID KUNDTRANSAKTIONER

14 kap.

Insättningsgaranti

1 §

Medlemskap i insättningsgarantifonden

För tryggande av insättarnas tillgodohavanden hos inlåningsbankerna ska dessa höra till Insättningsgarantifonden.

En inlåningsbank ska meddela Insättningsgarantifonden och Finansinspektionen på vilket sätt insättarnas tillgodohavanden hos bankens utländska filialer är tryggade.

2 §

Insättningsgarantifondens stadgar

Finansministeriet fastställer insättningsgarantifondens stadgar och ändringar i dem.

I stadgarna ska anges

1) fondens namn och hemort,

2) när garantiavgiften tas ut,

3) antalet medlemmar i delegationen, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt när delegationen är beslutför och dess uppgifter,

4) antalet medlemmar i styrelsen, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt när styrelsen är beslutför och dess uppgifter,

5) fondens räkenskapsperiod,

6) antalet revisorer och deras mandatperiod,

7) hur stadgarna ändras.

Dessutom ska det i stadgarna nämnas hur ett utländskt kreditinstituts filial i Finland antas som medlem samt utesluts och utträder ur insättningsgarantifonden samt föreskrivas om grunderna för anslutningsavgiften till fonden och för fondens ersättningsskyldighet.

3 §

Insättningsgarantifondens förvaltning

Insättningsgarantifonden förvaltas av en delegation som utses av de inlåningsbanker som hör till fonden och av de utländska kreditinstitut som är medlemmar av en styrelse som delegationen utser. Av styrelsemedlemmarna ska åtminstone en företräda de utländska kreditinstituts filialer som är medlemmar i fonden.

4 §

Garantiavgift till insättningsgarantifonden

Inlåningsbankerna och de finländska filialerna till de utländska kreditinstitut som är medlemmar i Insättningsgarantifonden ska varje år betala fonden en garantiavgift för tryggande av insättarnas fordringar.

5 §

Storleken av en inlåningsbanks garantiavgift

En inlåningsbanks garantiavgift grundar sig på bankens kapitaltäckning. Garantiavgiften är 0,175 procent av det tal som fås då förhållandet mellan kapitalbaskravet för de risker som beräknats enligt EU:s tillsynsförordning samt kapitalbasen multipliceras med det sammanlagda beloppet av den inlåning i banken som ersätts enligt 8 § 1 och 2 mom. Om banken i enlighet med den nämnda förordningen övervakas på basis av dess gruppbaserade finansiella ställning, ska den på kapitaltäckningen baserade avgiften beräknas på basis av minimibeloppet av den gruppbaserade kapitalbas som krävs för att täcka riskerna och den gruppbaserade kapitalbasen, multiplicerat med beloppet av inlåning som ersätts i kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen.

För inlåningsbanker som hör till sammanslutningen av inlåningsbanker beräknas en gemensam garantiavgift på basis av de till sammanslutningen hörande företagens konsoliderade kapitaltäckning som beräknats i enlighet med 19 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker, som om sammanslutningen var ett enda kreditinstitut. För de bankers del som hör till sammanslut-

ningen ska garantiavgiften till Insättningsgarantifonden betalas av sammanslutningens centralinstitut. Betalningen av centralinstitutets garantiavgift fördelas mellan medlemskreditinstituten i förhållande till dessas kapitalkrav beräknade enligt 1 mom. Med Finansinspektionens tillstånd kan garantiavgiften också fördelas på annat sätt.

Det sammanlagda inlåningsbeloppet, kapitalbasen och kapitalkravet enligt 1 mom. beräknas på basis av det fastställda bokslutet för den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften.

6 §

Insättningsgarantifondens självständighet

En inlåningsbank som hör till Insättningsgarantifonden har inte rätt att kräva att dess andel i fonden ska avskiljas för banken själv eller att överlåta den till någon annan. Andelen får inte räknas som bankens tillgångar.

7 §

När uppkommer betalningsskyldighet för insättningsgarantifonden

Om en inlåningsbank inte i enlighet med inlåningsavtalet och denna lag har betalat en insättares förfallna och ostridiga tillgodohavanden som registrerats på ett konto i inlåningsbanken, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska inom fem arbetsdagar efter att ha fått en anmälan enligt 1 mom. eller efter att på annat sätt ha fått kännedom om saken besluta huruvida insättningsgarantifonden är skyldig att betala insättarnas fordringar som avses i 8 § 1—3 mom. En förutsättning för att betalningsskyldighet ska föreläggas är att den erhållna utredningen visar att orsaken till att en fordran som avses i 1 mom. lämnats obetald varit bankens betalningssvårigheter eller andra ekonomiska svårigheter som enligt Finansinspektionens bedömning inte är tillfälliga.

Finansinspektionen ska vid bedömningen av huruvida de svårigheter som avses i 2 mom. är tillfälliga eller inte beakta det solidariska ansvaret enligt 8 §.

Finansinspektionen ska underrätta insättningsgarantifonden, inlåningsbankens säkerhetsfond, inlåningsbanken och finansministeriet om ett beslut som avses i 2 mom. Om banken har filialer utomlands ska dessutom tillsynsmyndigheten och skyddssystemet i filialens etableringsstat underrättas om beslutet.

För verkställande av Finansinspektionens beslut som avses i 2 mom. ska inlåningsbanken lämna insättningsgarantifonden upplysningar om insättarna och deras fordringar enligt 8 § 1—3 mom. Dessa upplysningar får Insättningsgarantifonden lämna ut endast till myndigheter som enligt 15 kap. 14 § har rätt att få sekretessbelagd information.

8 §

Fordringar som ska ersättas

Av insättningsgarantifondens medel ersätts en insättares på konto registrerade tillgodohavanden i en inlåningsbank och andra än på konto registrerade tillgodohavanden i samma bank som är föremål för betalningsförmedling, dock högst upp till 100 000 euro. Bestämmelser om betalning av ersättning ur den ersättningsfond som avses i lagen om investeringstjänster finns i 11 kap. i den lagen.

En insättares fordringar på en inlåningsbanks filial i en EES-stat ersätts av den finländska insättningsgarantifondens medel till det belopp som skulle ersättas enligt skyddssystemet i filialens etableringsstat, dock högst upp till 100 000 euro.

Trots vad som i 1 mom. föreskrivs om ersättningens maximibelopp, ska en insättares fordran till fullt belopp betalas av insättningsgarantifondens medel, om insättaren på ett tillförlitligt sätt visar att fordran grundar sig på medel som insättaren har fått vid försäljning av en bostad som varit i dennes eget bruk och att dessa medel används för anskaffning av en ny bostad för eget bruk. Detta moment tillämpas endast på medel som har satts in på konto i en inlåningsbank högst sex månader före den dag då banken på det sätt som avses i 7 § 1 mom. har underlåtit att

betala insättarens tillgodohavande enligt denna paragraf. Om inte något annat kan visas anses inlåningsbanken ha underlåtit att betala insättarens tillgodohavande på det sätt som avses i detta moment den dag då denne gjort en anmälan enligt 7 § 1 mom. eller en dag som infaller före det och då Finansinspektionen av en annan insättare fått en anmälan enligt det momentet utifrån vilken den fattat ett beslut enligt 2 mom. i den paragrafen.

Insättningsgarantifonden ersätter dock inte andra kreditinstituts, värdepappersföretags eller med sådana jämförbara utländska företags och inte heller finansiella instituts fordringar eller poster som ska räknas till inlåningsbankens kapitalbas enligt EU:s tillsynsförordning. Fonden ersätter inte heller fordringar baserade på medel som åtkommits genom brott som avses i 32 kap. i strafflagen (39/1889). Om en förundersökning eller rättegång som gäller ovannämnda brott pågår, kan Insättningsgarantifonden skjuta fram betalningen av ersättningen tills domstolens beslut har vunnit laga kraft. Fonden ersätter inte heller fordringar på ett kundmedelskonto som avses i 9 kap. 3 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster och som står i den personens namn som tillhandahåller investeringstjänster.

Om insättningsgarantifonden redan tidigare har ersatt en insättares fordringar i enlighet med 1—3 mom., ersätter fonden insättarens fordringar på samma inlåningsbank endast till den del som fordringarna grundar sig på medel som har satts in på banken efter det att ersättning enligt detta moment har betalats ut.

Vid tillämpning av denna paragraf ska inlåningsbanker som enligt lag, avtal eller något annat arrangemang helt eller delvis ansvarar för varandras skulder eller åtaganden betraktas som en enda bank. Trots vad som föreskrivs ovan tillämpas detta moment inte på inlåningsbanker som enligt 13 kap. 2 § 1 mom. har meddelat att de utträder ur säkerhetsfonden. Detta moment tillämpas dock på en bank som efter anmälan om utträde får sådant stöd som avses i 13 kap. 7 §. Finansinspektionen ska underrättas om avtal eller andra arrangemang som avses ovan.

För ersättningar enligt 1—3 mom. får insättningsgarantifonden en fordran på inlåningsbanken. I insättningsgarantifondens stadgar föreskrivs om ränta på sådana fordringar.

9 §

Betalning av insättares fordringar

Insättningsgarantifonden ska betala insättarna fordringar som avses i 8 § 1—3 mom. inom 20 arbetsdagar efter det att Finansinspektionen fattat ett sådant beslut som avses i 7 §. Om inlåningsbanken har försatts i likvidation innan ett beslut som avses i 7 § har fattats ska den tidsfrist som föreskrivs i detta moment räknas från likvidationsbeslutet.

Finansinspektionen kan bevilja insättningsgarantifonden förlängd betalningstid för insättarnas fordringar, dock högst 10 arbetsdagar. En förutsättning för att förlängd betalningstid ska beviljas är att insättningsgarantifondens behov av förlängd betalningstid grundar sig på exceptionella omständigheter och särskilda skäl.

Om insättningsgarantifonden inom den tid som föreskrivs i denna paragraf inte har ersatt en insättare för en fordran som avses i 8 § 1—3 mom., får insättaren en vid domstol indrivningsbar fordran på insättningsgarantifonden.

10 §

Meddelande om att betalningsskyldighet har uppkommit

Insättningsgarantifonden ska underrätta inlåningsbankens insättare om beslut enligt 7 §. Insättningsgarantifonden ska också genom en offentlig kungörelse meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina fordringar. Kungörelsen ska publiceras på landets officiella språk i de största dagstidningarna inom inlåningsbankens verksamhetsområde.

11 §

Inlåningsbankers informationsskyldighet

En inlåningsbank ska informera sina insättare om hur insättningsgarantifonden skyddar deras tillgodohavanden eller om motsvarande annat skydd samt om ändringar i tidigare uppgifter.

Inlåningsbanken ska ge den information som avses i 1 mom. också på de officiella språken i sina filialers etableringsländer.

12 §

Insättningsgarantifondens upplåning

Insättningsgarantifonden kan enligt vad som föreskrivs i stadgarna ta upp lån för sin verksamhet. I insättningsgarantifondens stadgar ska tas in en bestämmelse om fondmedlemmarnas skyldighet att bevilja insättningsgarantifonden lån för att den ska kunna uppfylla sina förpliktelser.

Den skyldighet att bevilja insättningsgarantifonden lån som i 1 mom. anges för inlåningsbanker som hör till insättningsgarantifonden fördelas på inlåningsbankerna i samma proportion som den inlåning som ersätts utgör av det sammanlagda beloppet av den inlåning som ersätts i alla de inlåningsbanker som hör till insättningsgarantifonden. Inlåningsbelopp som avses i detta moment beräknas enligt situationen vid utgången av det kalenderår som närmast föregår det då skyldigheten att bevilja lån uppkom.

13 §

Placering av insättningsgarantifondens medel

Insättningsgarantifondens medel ska placeras på ett säkert och effektivt sätt som tryggar fondens likviditet och med beaktande av principen om riskspridning. Avkastningen på investeringarna läggs till insättningsgarantifondens kapital.

Fondens medel får inte placeras i aktier eller andelar i en inlåningsbank som hör till fonden eller i ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som en sådan bank, och inte heller i andra värdepapper som har emitterats av en bank som hör till fonden eller av ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som en sådan bank eller av bankens säkerhetsfond. Fondens medel får inte heller på annat sätt placeras i en inlåningsbank som hör till fonden eller i ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som en sådan bank eller i bankens säkerhetsfond. Vad som i detta moment föreskrivs om inlåningsbanker gäller också utländska kreditinstitut som är medlemmar av insättningsgarantifonden och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett sådant kreditinstitut. Vad som föreskrivs i detta moment utgör inte hinder för att placera insättningsgarantifondens medel i placeringsfonder som avses i 11 kap. i lagen om placeringsfonder.

Insättningsgarantifondens likviditet ska vara tillräckligt tryggad med hänsyn till fondens verksamhet.

14 §

Återkallande av koncession samt insättares och placerares fordringar

Efter att ECB har beslutat återkalla en inlåningsbanks koncession kan Finansinspektionen bestämma att insättarnas fordringar ska betalas ur insättningsgarantifonden samt under de förutsättningar som nämns i 11 kap. i lagen om investeringstjänster bestämma att placerarnas fordringar ska betalas ur ersättningsfonden för investerarskydd.

15 §

Insättningsgaranti vid överföring av inlåningsstocken

Trots vad som i 8 § 1 mom. föreskrivs om maximiersättning ska inlåning som enligt det momentet berättigar till ersättning och som har överförts till en annan inlåningsbank i samband med fusion, delning eller överlåtelse av affärsverksamheten ersättas till samma belopp som före överföringen, om inte något annat följer av 2 mom.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska i tre månader efter att verkställigheten av en fusion, delning eller överlåtelse av affärsverksamheten har registrerats tillämpas på inlåning som ska betalas på anfordran.

16 §

Medlemskap i insättningsgarantifonden för utländska kreditinstituts filialer

Ett utländskt kreditinstituts filial kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 1 §.

Ett utländskt kreditinstituts filial kan utträda ur insättningsgarantifonden. Fonden ska på ansökan bevilja kreditinstitutet utträde. I fråga om en filial till ett tredjeländers kreditinstitut beviljas utträdet dock av Finansinspektionen. Innan utträde beviljas ska Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat höras. När det är fråga om en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut ska även Finansinspektionen höras och när det är fråga om en filial till ett tredjeländers kreditinstitut ska även insättningsgarantifonden höras. I beslutet kan närmare bestämmelser om utträdet ges.

Ett utländskt kreditinstituts filial ska på finska och svenska informera sina insättare om det skydd som insättningsgarantifonden ger insättarnas fordringar och om andra motsvarande skyddssystem eller om avsaknaden av skydd samt om ändringar i den information som getts tidigare.

17 §

Garantiavgift för utländska kreditinstituts filialer

Garantiavgiften för ett utländskt EES-kreditinstituts filial i Finland bestäms enligt 5 §, när kreditinstitutet är medlem i insättningsgarantifonden. Till grund för filialens garantiavgift läggs dock det sammanlagda beloppet av den inlåning i filialen som ska ersättas med stöd av 18 §. Vid beräknandet av den avgift som grundar sig på kapitaltäckningen ska till ett utländskt EES-kreditinstituts sammanlagda kapitalbas räknas de poster som enligt bestämmelserna i det utländska kreditinstitutets hemstat får hänföras till posterna i fråga.

Garantiavgiften för en finländsk filial till ett tredjeländers kreditinstitut som är medlem i insättningsgarantifonden utgör 0,05 procent av det sammanlagda beloppet av inlåningen i filialen.

Det sammanlagda inlåningsbeloppet enligt 1 och 2 mom. samt den kapitalbas som avses i 1 mom. beräknas utifrån det fastställda bokslutet för den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften.

18 §

Kompletterande skydd för utländska EES-kreditinstituts filialer

Ett utländskt EES-kreditinstituts finländska filial kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 1 § för att komplettera sin hemstats skydd för insättarnas tillgodohavanden, om filialen tar emot inlåning från allmänheten och skyddet i dess hemstat inte kan anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt denna lag. Det sammanlagda beloppet av skyddet i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat och insättningsgarantifondens skydd kan dock vara högst 100 000 euro, dock så att medel som avses i 8 § 3 mom. ersätts till sitt fulla belopp.

Ett utländskt EES-kreditinstitut ska hos insättningsgarantifonden ansöka om medlemskap i fonden för sin finländska filial. Ansökan ska innehålla tillräckliga uppgifter om kreditinstitutet och om skyddssystemet i dess hemstat. Insättningsgarantifonden ska begära utlåtanden om ansökan av Finlands Bank och Finansinspektionen. Fonden kan avslå ansökan, om skyddet i kreditinstitutets hemstat ska anses vara tillräckligt.

I det beslut som insättningsgarantifonden meddelar med anledning av en ansökan som avses i 2 mom. ska det bestämmas vilka av insättarnas fordringar den finländska insättningsgarantifonden ersätter och till vilka belopp samt vilken anslutningsavgift kreditinstitutet ska betala.

Insättningsgarantifondens skyldighet att betala insättarnas fordringar enligt 3 mom. uppkommer när tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat har underrättat insättningsgarantifonden om att hemstatens skyddssystem har ålagts att ersätta insättarnas fordringar på det utländska EES-kreditinstitutet.

Insättningsgarantifonden ska informera filialens insättare om att betalningsskyldighet har uppkommit. Insättningsgarantifonden ska genom en offentlig kungörelse, som också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde, meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina rättigheter.

För att den skyldighet som föreskrivs för insättningsgarantifonden i 5 mom. ska kunna fullgöras ska det utländska EES-kreditinstitutet tillställa fonden upplysningar om insättarna och deras tillgodohavanden enligt 1 mom. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden inte lämna till andra än till de myndigheter som enligt lag har rätt att få upplysningarna.

19 §

Uteslutning av ett utländskt EES-kreditinstituts filial ur insättningsgarantifonden

Om ett utländskt EES-kreditinstituts filial inte har iakttagit bestämmelserna i denna lag eller de föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller insättningsgarantifondens stadgar, kan insättningsgarantifonden utesluta filialen ur fonden tidigast tolv månader efter det att fonden har gett filialen en varning. Insättningsgarantifonden ska höra kreditinstitutet, Finansinspektionen, Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat innan beslutet om uteslutning fattas.

De fordringar som filialens insättare har på filialen innan ett sådant beslut om uteslutning som avses i 1 mom. fattats är skyddade tills de förfaller till betalning.

Insättningsgarantifonden ska underrätta Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat om beslutet om uteslutning samt tillkännage beslutet genom en offentlig kungörelse som också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde.

20 §

Insättningsgarantifondens ersättningsskyldighet då ett tredjeländers kreditinstitut har försatts i likvidation eller konkurs

Tillgångarna i insättningsgarantifonden kan, när det är fråga om ett kreditinstitut från ett sådant tredjeland som försatts i likvidation eller konkurs samt dess finländska filial, användas endast för betalning av insättarnas i 8 och 9 § avsedda tillgodohavanden på konton som bjuds ut till allmänheten av en sådan filial som är medlem i insättningsgarantifonden, förutsatt att de inte kan betalas med tillgångarna i det kreditinstitut som befinner sig i likvidation eller med konkursboets medel, dock högst den andel av fordringarna som inte överstiger 100 000 euro per insättare. De medel som avses i 8 § 3 mom. ersätts dock till fullt belopp. Fordringarna kan betalas redan under konkursen eller likvidationen och de ska betalas till insättarna i euro.

Insättningsgarantifondens ersättningsskyldighet uppkommer när tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat har underrättat fonden om att kreditinstitutet har försatts i konkurs eller likvidation eller Finansinspektionen har underrättat fonden om att kreditinstitutets filial har försatts i konkurs i Finland.

Insättningsgarantifonden ska informera filialens insättare om saken när den har underrättats om beslut som avses i 2 mom. Insättningsgarantifonden ska också genom en offentlig kungörelse meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina fordringar. Kungörelsen ska också publiceras på finska och svenska i de största dagstidningarna.

För att den skyldighet som föreskrivs för insättningsgarantifonden i 2 mom. ska kunna fullgöras ska kreditinstitutets filial tillställa fonden upplysningar om insättarna och deras fordringar enligt 1 mom. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden inte ge till andra än till de myndigheter som enligt lag har rätt att få upplysningarna.

21 §

Uteslutning av en filial till ett kreditinstitut tredjeländers ur insättningsgarantifonden

Om en filial till ett tredjeländers kreditinstitut inte har iakttagit bestämmelserna i denna lag, föreskrifter som meddelats med stöd av den eller insättningsgarantifondens stadgar kan Finansinspektionen utesluta filialen ur fonden. Finansinspektionen ska höra Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat innan den fattar beslut om uteslutning.

En filial som avses i 1 mom. ska informera sina insättare om uteslutningen ur insättningsgarantifonden. Filialens inlåning före uteslutningen är skyddad tills den förfaller till betalning.

En filial som avses i 1 mom. ska genom en offentlig kungörelse, som också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde, meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina rättigheter.

22 §

Tystnadsplikt

Den som vid fullgörande av uppdrag som avses i detta kapitel eller som medlem, ersättare eller anställd hos eller på uppdrag av något av insättningsgarantifondens organ har fått kännedom om uppgifter om en inlåningsbanks eller ett till dess finansiella företagsgrupp eller till ett konglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företags eller någon annan persons ekonomiska ställning eller enskilda förhållanden eller om en affärs- eller yrkeshemlighet, får inte röja eller utnyttja informationen om det inte har bestämts eller på behörigt sätt föreskrivits att den ska röjas eller om inte den i vars intresse tystnadsplikten gäller ger sitt samtycke. Tystnadsplikten fortsätter att gälla även efter det att personen i fråga inte längre sköter uppgifterna.

I lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens rätt att lämna ut information.

15 kap.

Förfaranden vid kundtransaktioner

1 §

God banksed

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska kreditinstitut iaktta god banksed.

Marknadsföring och avtalsvillkor

2 §

Marknadsföring

Ett kreditinstitut ska i sin marknadsföring ge kunden all den information om de marknadsförda produkterna som kan ha betydelse för kundens beslut om dessa.

Ett kreditinstitut får inte i sin marknadsföring lämna osanna eller vilseledande upplysningar eller annars använda något förfarande som är otillbörligt från kundens synpunkt eller som strider mot god sed. Bestämmelser om förfaranden som från konsumentsynpunkt är otillbörliga eller strider mot god sed finns även i 2 kap. i konsumentskyddslagen (38/1978).

Marknadsföring som inte innehåller den information som är relevant för kundens finansiella säkerhet ska alltid anses vara otillbörlig.

3 §

Avtalsvillkor

Ett kreditinstitut får inte i sin verksamhet använda avtalsvillkor som inte har samband med kreditinstitutets verksamhet eller som med hänsyn till innehållet, parternas ställning eller förhållandena ska anses vara oskäliga från kundens synpunkt. Ett avtalsvillkor ska alltid anses vara oskäligt, om förvärv eller bruk av produkter som faller utanför kreditinstitutets verksamhetsområde, enligt en helhetsbedömning ur kundens synvinkel på ett osakligt sätt påverkar kundens kreditmöjligheter, ett avtals giltighetstid eller övriga avtalsvillkor eller om kundens rätt att ingå avtal med någon annan näringsidkare begränsas.

Kreditinstitutet ska till Finansinspektionen lämna in avtalsvillkoren för de standardavtal som det använder i sin verksamhet.

Mottagande av inlåning

4 §

Inlåningsbanks firma

I en inlåningsbanks firma ska ingå ordet "bank" eller en sammansättning där ordet "bank" ingår och bankens företagsform ska framgå av firman.

5 §

Marknadsföringsbegränsning

En inlåningsbank får inte i sin marknadsföring använda uppgifter om det skydd som insättningsgarantifonden garanterar för inlåning eller om annat motsvarande skydd eller om säkerhetsfondsskyddet på ett sätt som äventyrar stabiliteten på finansmarknaden eller insättarnas förtroende.

En inlåningsbank får i sin marknadsföring endast använda uppgifter om det skydd som Insättningsgarantifonden garanterar för inlåning, om annat motsvarande skydd eller om det egna säkerhetsfondsskyddet.

En inlåningsbank får inte råda en kund att göra en insättning i en annan inlåningsbank. Sådan förmedling av inlåning får inte heller ordnas i samråd med en annan inlåningsbank eller genom eller med hjälp av bankens centralorganisation eller någon annan motsvarande sammanslutning eller på något annat sätt.

6 §

Kunders rätt till grundläggande banktjänster

En inlåningsbank får endast av vägande skäl vägra att öppna ett vanligt inlåningskonto och att bevilja instrument för användning av ett sådant konto eller vägra att sköta betaltjänstuppdrag för en fysisk person som lagligen vistas i en EES-stat. Skälet till vägran ska ha samband med kunden eller med kundens tidigare beteende eller med en uppenbar avsaknad av något verkligt behov av ett kundförhållande. Kunden ska underrättas om orsaken till vägran.

Denna paragraf tillämpas inte om något annat följer av 18 § eller av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (503/2008).

7 §

Inlåningsavtal

Vid insättning av medel i en bank ska banken och den som öppnar kontot ingå ett avtal om insättningen. Identiteten hos den som öppnar kontot ska alltid kontrolleras och i avtalet ska antecknas tillräckliga uppgifter om den som öppnar kontot, om kontoinnehavaren och om vilka som har rätt att använda kontot.

Om ett särskilt bevis utfärdas över insättningen, ska detta ställas till viss man och kan endast transporteras på en namngiven person.

Om särskilda villkor tas in i det avtal som nämns i 1 mom. ska de även antecknas på beviset. Villkoren, med undantag för kontoinnehavarens förbehåll om rätten att förfoga över kontot, kan ändras eller återkallas endast med bankens samtycke.

8 §

Omyndig kontoinnehavare

En omyndig person som har fyllt 15 år kan själv med en inlåningsbank ingå inlåningsavtal om de medel som han eller hon enligt 25 § 1 mom. i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) eller på någon annan grund har rätt att förfoga över samt göra insättningar och uttag och även annars förfoga över insättningen. En intressebevakare kan emellertid med förmyndarmyndighetens samtycke

överta förvaltningen av de insatta medlen, om den omyndiges intresse kräver det.

Om en insättning i en inlåningsbank har gjorts i en minst 15 år gammal omyndig persons namn på villkor att endast denne själv har rätt att lyfta medlen, förfogar den omyndige över de insatta medlen tillsammans med sin intressebevakare. Undantag från villkoret får dock göras med tillstånd av domstol.

9 §

När skyldigheten att betala ränta upphör

När tio år har förflutit från utgången av det kalenderår då ett inlåningskonto i en inlåningsbank senast använts upphör inlåningsbankens skyldighet att betala ränta på de insatta medlen, om inte annat följer av kontovillkoren.

10 §

Kvittning

En inlåningsbank får inte med sin motfordran kvitta medel som finns på en privatpersons konto eller som anvisats bli betalda till privatpersonen och som enligt lag inte får utmätas. Före kvittningen ska banken reda ut om medlen kan utmätas. Kontoinnehavaren ska underrättas om ett kvittningsyrkande. En kvittning i strid med detta moment är ogiltig.

Om det inte är möjligt att utan oskäligt besvär reda ut om medlen är utmätningsbara får banken ändå kräva kvittning om den i samband med kvittningsyrkandet skriftligen meddelar kontoinnehavaren att kvittningsrätten begränsats enligt 1 mom. och att kvittningen återgår enligt detta moment. Kvittningen återgår om kontoinnehavaren inom 14 dagar efter att ha fått kännedom om kvittningsyrkandet lägger fram utredning om att medlen inte är utmätningsbara. Om inte någon annan utredning kan läggas fram om tidpunkten för delfåendet av kvittningsyrkandet ska kontoinnehavaren anses ha fått del av detta den sjunde dagen efter att meddelandet om yrkandet avsändes. Kvittningen är ogiltig om kontoinnehavaren inte informeras enligt detta moment.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte när kontoinnehavarens konto debiteras med stöd av dennes uttryckliga fullmakt. En sådan fullmakt kan kontoinnehavaren återkalla när som helst. Andra avtal som minskar kontoinnehavarens rättigheter enligt denna paragraf är ogiltiga.

Utlåning

11 §

Maximal belåningsgrad

Ett kreditinstitut får, mot säkerhet i de aktier i ett bostadsaktiebolag eller den bostadsfastighet som låntagaren ska förvärva, sammanlagt bevilja en fysisk person och ett företag som är jämförbart med en fysisk person lån upp till den maximala belåningsgraden enligt denna paragraf. Med *belåningsgrad* avses i denna paragraf kreditens belopp i förhållande till det verkliga värdet av säkerheterna för krediten vid den tidpunkt då krediten beviljades.

Som säkerhet enligt 1 mom. beaktas inte säkerheter personsäkerhet.

Lånebelopp enligt i 1 mom. får, då lånet beviljas, uppgå till högst 90 procent av det verkliga värdet av säkerheter.

Med avvikelse från 3 mom. får lån för köp av en första bostad, då lånet beviljas, uppgå till högst 95 procent av det verkliga värdet av säkerheterna.

Finansinspektionen kan i syfte att begränsa en exceptionell ökning av risker som hotar den finansiella stabiliteten besluta sänka belåningsgraderna enligt 3 och 4 mom. med högst 10 procentenheter. Finansinspektionen kan också begränsa användningen av andra säkerheter än realsäkerheter för beräkning av belåningsgraden, om det är nödvändigt för hantering av riskerna enligt detta moment. Finansinspektionen ska kvartalsvis besluta om beslut som har fattats med stöd av detta moment ska ändras eller om giltighetstiden ska förändras. Finansinspektionen ska på sina webbsidor informera om principerna för tillämpning av detta moment. På beredningen

av beslut som avses i detta moment ska tillämpas 10 kap. 4 §.

Beslut om sänkning av belåningsgraden enligt denna paragraf träder i kraft tre månader efter att det fattats eller vid en senare tidpunkt som Finansinspektionen bestämmer.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om verkställighet av denna paragraf samt om sådana särskilda situationer där ett kreditinstitut får avvika från begränsningarna i 3 och 4 mom.

12 §

Vidarepantsättning av säkerhet

Ett kreditinstitut får inte utan samtycke av säkerhetens ägare vidarepantsätta en säkerhet som har överlåtits till kreditinstitutet.

13 §

Utlåning och placering i vissa fall

Beslut som gäller utlåning och därmed jämförbar annan finansiering till en fysisk person, ett företag eller en stiftelse som hör till ett kreditinstituts närmaste krets och beslut om placering i företag som hör till den närmaste kretsen samt de allmänna villkoren för sådan utlåning och sådana placeringar ska godkännas i kreditinstitutets styrelse. På villkoren för i denna paragraf avsedda andra affärstransaktioner än sedvanliga personalkrediter tillämpas 5 kap. 16 § 3 mom.

Till ett kreditinstituts närmaste krets hör

1) den som på grundval av ägande, optionsrätt eller lån mot konvertibla skuldebrev innehar eller kan inneha minst 20 procent av kreditinstitutets aktier eller andelar eller av det röstetal som dessa medför eller motsvarande innehav eller rösträtt i ett företag som hör till kreditinstitutets koncern eller i ett företag som utövar bestämmande inflytande i kreditinstitutet, om inte det bolag som innehavet avser är av liten betydelse när det gäller hela koncernen,

2) medlemmarna i kreditinstitutets förvaltningsråd, medlemmarna och suppleanterna i styrelsen, verkställande direktören och dennes ställföreträdare, revisorerna, revisorssuppleanterna och den person i revisionssammanslutningens anställning som har huvudansvaret för revisionen samt personer som har motsvarande ställning i företag som avses i 1 punkten,

3) minderåriga barn samt maken till en person som avses i 2 punkten eller den med vilken personen i fråga lever i ett äktenskapsliknande förhållande,

4) ett företag och en stiftelse där en person som avses ovan i detta moment ensam eller tillsammans med någon annan har sådant bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen.

Kreditinstitutet ska föra en förteckning över de fysiska personer, företag och stiftelser som avses i 2 mom. Uppgifterna i förteckningen och förändringar i dem samt de beslut eller villkor som gäller krediter som beviljats fysiska personer, företag och stiftelser som räknas upp i förteckningen samt placeringar i företag och som avses i 1 mom. ska anmälas till Finansinspektionen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om utlåning ska på motsvarande sätt tillämpas på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.

Finansinspektionen får meddela sådana närmare föreskrifter som med tanke på tillsynen behövs i fråga om registreringen av beslut som avses i 1 mom. och i fråga om den förteckning som avses i 3 mom. och rapporteringen till Finansinspektionen av uppgifter som avses i nämnda moment. Finansinspektionen får dessutom med tanke på tillsynen meddela närmare föreskrifter om när ett i 2 mom. 1 punkten avsett bolag anses vara av liten betydelse med avseende på hela koncernen.

Bankhemlighet och kundkontroll

14 §

Tystnadsplikt

Den som i egenskap av medlem eller suppleant i ett organ inom ett kreditinstitut eller företag inom samma finansiella företagsgrupp, inom en sammanslutning av kreditinstitut eller inom företag som kreditinstitutet anlitar som ombud eller inom något annat företag som agerar för kreditinstitutets räkning eller i egenskap av anställd hos dessa eller vid utförande av någon uppgift på uppdrag av dem har fått kännedom om den ekonomiska situationen hos någon av kreditinstitutets kunder eller hos kunder till företag som tillhör samma finansiella företagsgrupp eller samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet eller hos någon annan person med anknytning till kreditinstitutets eller företagets verksamhet eller om någons personliga förhållanden eller om en affärs- eller yrkeshemlighet, är skyldig att hemlighålla saken, om inte den till vars förmån tystnadsplikten har bestämts ger sitt samtycke till att saken röjs. Sekretessbelagda uppgifter får inte heller lämnas till bolagsstämma, principalmöte, andelsstämma eller fullmäktige eller till en hypoteksförenings stämma eller till aktieinnehavare eller medlemmar som deltar i stämman eller mötet.

Kreditinstitut och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp är skyldiga att lämna upplysningar som avses i 1 mom. till åklagar- eller förundersökningsmyndigheterna för utredning av brott samt till andra myndigheter som enligt lag har rätt att få sådana upplysningar.

Ett kreditinstitut har rätt att lämna information som avses i 1 mom. till en sådan börs som avses i lagen om handel med finansiella instrument, om informationen är nödvändig för att trygga den tillsynsuppgift som ålagts börsen. Ett kreditinstitut har samma rätt att lämna information till en i 3 kap. 1 § i lagen om handel med finansiella instrument avsedd marknadsplatsoperatör som motsvarar en börs och är verksam i en annan EES-stat.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. har ett kreditinstitut rätt att bedriva sådan kreditupplysningsverksamhet som normalt hör till dess affärsverksamhet.

Vad som föreskrivs i 7 kap. 14 § i lagen om andelslag gäller inte kreditinstitut eller företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet.

15 §

Utlämnande av information till företag inom samma finansiella företagsgrupp, finans- och försäkringskonglomerat eller sammanslutning

Ett kreditinstitut och ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som detta har rätt att lämna ut information som avses i 14 § till ett företag som hör till samma koncern, samma finansiella företagsgrupp eller samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedda finans- och försäkringskonglomerat för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden, för marknadsföring samt för koncernens, gruppens eller finans- och försäkringskonglomeratets riskhantering, om mottagaren omfattas av tystnadsplikten enligt denna lag eller av motsvarande tystnadsplikt. Vad som ovan i detta moment föreskrivs om lämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen (523/1999) och inte heller uppgifter som baserar sig på registrering av betalningsuppgifter mellan en kund och ett företag som inte hör till konglomeratet.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan ett kreditinstitut och ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp lämna ut sådana uppgifter ur sitt kundregister som är nödvändiga för marknadsföring samt för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden till ett företag som hör till samma ekonomiska sammanslutning som kreditinstitutet, om den som tar emot uppgifterna omfattas av tystnadsplikten enligt denna lag eller av motsvarande tystnadsplikt. Vad som ovan i detta moment föreskrivs om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.

Ett kreditinstitut har trots vad som föreskrivs ovan i denna paragraf rätt att till en i 14 § 1 mom. avsedd sammanslutning, vars medlem kreditinstitutet är, lämna ut informa-

tion som behövs för sammanslutningens verksamhet. Vad som i 2 mom. och i detta moment föreskrivs om sammanslutningar av kreditinstitut tillämpas också på andelsbankernas och sparbankernas centrala finansiella institut.

16 §

Utlämnande av information till registerförare som bedriver kreditupplysningsverksamhet

Ett kreditinstitut och ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som detta har trots vad som föreskrivs i14 § rätt att till en registerförare som bedriver kreditupplysningsverksamhet, för införande i kreditupplysningsregistret lämna ut information som behövs för specificering av en kunds gällande kreditavtal och garantiförbindelser samt upplysningar om obetalda kreditbelopp.

17 §

Utlämnande av information för forskningsändamål

En handling som innehåller information av det slag som avses i 14 § får lämnas ut för vetenskaplig forskning om minst 60 år har förflutit från dess tillkomst och om mottagaren skriftligen förbinder sig att inte utnyttja handlingen för att skada eller förringa vederbörande eller dennes närstående eller för att kränka de övriga intressen som sekretessen ska skydda.

18 §

Kundkontroll

Ett kreditinstitut och ett företag som hör till kreditinstitutets finansiella företagsgrupp ska ha kännedom om sina kunder. Ett kreditinstitut och ett företag som hör till dess finansiella företagsgrupp ska dessutom känna till kundens verkliga förmånstagare och den person som handlar för kundens räkning, samt vid behov kontrollera dennes identitet. När skyldigheterna enligt detta moment fullgörs kan de system som avses i 2 mom. nyttiggöras.

Ett kreditinstitut och ett företag som hör till dess finansiella företagsgrupp ska ha tillräckliga riskhanteringssystem för att bedöma de risker som kunderna medför för dess verksamhet.

I fråga om kundkontroll gäller dessutom vad som föreskrivs i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de tillvägagångssätt som ska iakttas vid kundkontroll enligt 1 mom. och om den riskhantering som avses i 2 mom.

19 §

Tillämpning av procedurbestämmelser på företag som hör till en finansiell företagsgrupp

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kreditinstitut tillämpas också på företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut.

AVDELNING V

UTLÄNDSKA KREDITINSTITUTS VERKSAMHET I FINLAND

16 kap.

Utländska EES-kreditinstituts filialetablering och tillhandahållande av tjänster i Finland

1 §

Utländska EES-kreditinstituts rätt att etablera filialer och tillhandahålla tjänster

Utländska EES-kreditinstitut får etablera filialer i Finland eller i övrigt i Finland tillhandahålla koncessionsenliga tjänster enligt 5 kap. 1 §.

2 §

Anmälan om filialetablering

Ett utländskt EES-kreditinstitut får etablera filial i Finland efter att tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat har gjort en anmälan om detta till Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om den planerade filialens driftställe, affärsverksamhet och interna styrning samt om dess ansvariga personer varav en ska utses till direktör för filialen.

I anmälan ska också nämnas de koncessionsenliga tjänster som avses i 1 § som kreditinstitutet tillhandahåller, kapitalbas och kapitaltäckning och om det garantisystem som skyddar filialens insättares fordringar och hur täckande systemet är.

Ett utländskt EES-kreditinstitut ska skriftligen underrätta Finansinspektionen om ändringar u de uppgifter som avses i 2 mom. minst en månad innan ändringarna genomförs. Finansinspektionen kan till följd av planerade ändringar ändra föreskrifterna och villkoren i den anmälan som avses i 59 § i lagen om Finansinspektionen.

3 §

Inledande av en filials verksamhet

En filial får inleda sin verksamhet när det utländska EES-kreditinstitutet har fått en anmälan som avses i 59 § i lagen om Finansinspektionen eller, om Finansinspektionen inte har gjort anmälan inom den tid som föreskrivs i den paragrafen, då tidsfristen för behandling av anmälan har gått ut.

4 §

Begränsning och förbjudande av en filials verksamhet

I 61 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det om Finansinspektionens rätt att helt eller delvis förbjuda en filial att fortsätta med sin verksamhet.

17 kap.

Tredjeländers kreditinstituts rätt att etablera filialer och öppna representationer i Finland

1 §

Filialetablering

Tredjeländers kreditinstitut får via sina filialer i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 5 kap. 1 § och omfattas av den koncession som de beviljats enligt 2 §.

Tredjeländers kreditinstitut får dessutom öppna representationer i Finland.

2 §

Koncessionsansökan för en filial

Tredjeländers kreditinstitut som planerar kreditinstitutsverksamhet i Finland ska hos Finansinspektionen ansöka om koncession för filialetablering i Finland. Yttranden om ansökan ska inhämtas från Finlands Bank samt från insättningsgarantifonden, om kreditinstitutet tar emot inlåning, och från ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet tillhandahåller investeringstjänster.

Till ansökan ska fogas följande utredningar om kreditinstitutet:

1) ägande,
2) ledningens kompetens och tillförlitlighet,
3) styrning och intern kontroll,
4) riskhantering,
5) kapitaltäckning och likviditet samt hantering av kapitaltäckning och likviditetshantering,
6) lagstiftningen och finanstillsynen i hemstaten.

Till ansökan ska dessutom fogas nödvändiga utredningar om hur filialens interna styrning och verksamhet har organiserats, förfarandena för identifiering av kunder och för-

hindrande av penningtvätt och terrorism, om filialledningens kompetens och tillförlitlighet och om de tillgångar som står till filialens förfogande i Finland.

Genom förordning av finansministeriet får utfärdas bestämmelser om de kontaktuppgifter som ska uppges i ansökan och närmare föreskrifter om de utredningar som ska fogas till ansökan.

3 §

Beviljande av koncession för en filial

Finansinspektionen ska bevilja koncession om

1) kreditinstitutets verksamhet inte väsentligen avviker från verksamhet som är tillåten för finländska kreditinstitut,

2) den lagstiftning som tillämpas på ett tredjelands kreditinstitut i dess hemstat stämmer överens med internationellt accepterade rekommendationer om finanstillsyn och förhindrande av att det finansiella systemet utnyttjas i kriminellt syfte,

3) det inte förekommer väsentliga avvikelser från denna lags krav när det gäller kreditinstitutets kapitaltäckning, stora exponeringar, likviditet, interna kontroll, riskhanteringssystem eller ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet,

4) kreditinstitutet också i övrigt står under tillräckligt effektiv tillsyn i hemstaten,

5) kreditinstitutet i Finland har tillgångar som åtminstone uppgår till det belopp som föreskrivs i 18 kap. 4 § 2 mom. för verksamhet av det slag som filialen bedriver,

6) filialens interna styrning har organiserats i enlighet med sunda och försiktiga affärsprinciper,

7) filialens direktör uppfyller de krav som föreskrivs i 7 kap. 4 §,

8) filialen har tillräckliga förfaranden för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terrorism.

Finansinspektionen ska besluta om koncessionen inom sex månader efter att ha mottagit ansökan eller, om ansökan är bristfällig, efter att sökanden har lämnat in de för avgörandet nödvändiga handlingarna och utredningarna. Koncessionsbeslutet ska dock alltid fattas inom 12 månader efter mottagandet av ansökan.

Finansinspektionen får, efter att ha hört sökanden, förena koncessionen med sådana begränsningar och villkor för filialens verksamhet som är nödvändiga för tillsynen. Efter att koncessionen har beviljats kan Finansinspektionen på ansökan ändra koncessionsvillkoren.

Om koncessionsbeslutet inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 1 mom. kan sökanden överklaga. Överklagandet och behandlingen av det sker på samma sätt som vid överklagande av avslag. Sådant överklagande kan göras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet i fall det har meddelats efter överklagandet. Bestämmelser om anförande och behandling av besvär finns till övriga delar i förvaltningsprocesslagen.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen, Europeiska bankmyndigheten, Europeiska bankkommittén, Insättningsgarantifonden och, om filialen tillhandahåller investeringstjänster, Ersättningsfonden för investerarskydd om att koncession för en filial har beviljats.

4 §

Återkallande av koncessionen för en filial och begränsning av filialens verksamhet

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om återkallande av koncessionen för en filial och om begränsning av filialens verksamhet. Dessutom ska Finansinspektionen utan dröjsmål återkalla koncessionen för en filial till ett tredjeländers kreditinstitut då motsvarande myndighet i hemstaten har återkallat kreditinstitutets koncession.

En anmälan om återkallandet av koncessionen ska göras till Europeiska kommissionen, Europeiska bankmyndigheten, Europeiska bankkommittén och Insättningsgarantifonden samt till Ersättningsfonden för inve-

sterarskydd, om kreditinstitutet från tredjeland är medlem i fonden.

5 §

Avslutande av en filials verksamhet

Då Finansinspektionen återkallar koncessionen för en filial till etttredjeländers kreditinstitut, ska filialens verksamhet omedelbart avslutas. Det som föreskrivs om tillsynen över filialer någon annanstans i lag ska tillämpas på tillsynen över filialen efter att den avslutat sin verksamhet, tills en anmälan som avses i 2 mom. har gjorts och filialens inlåning har betalats till insättarna.

Ett utländskt kreditinstitut ska utan dröjsmål efter det att verksamheten vid dess filial har avslutats underrätta de av sina borgenärer och gäldenärer vars fordringar eller skulder grundar sig på avtal som ingåtts genom förmedling av filialen, om hur gäldenärerna kan fullfölja sina avtalsenliga förpliktelser och hur borgenärerna kan få betalning för sina förfallna fordringar efter det att verksamheten har avslutats. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet enligt detta moment.

Det som föreskrivs i denna paragraf tillämpas också på begränsning av verksamheten vid en filial med stöd av 4 § i denna lag eller 27 § i lagen om Finansinspektionen.

6 §

Öppnande av en representation samt dess verksamhet

Om ett tredjeländers kreditinstitut planerar att öppna en representation i Finland ska den anmäla detta till Finansinspektionen. Av anmälan ska framgå representationens adress, vem som ansvarar för representationens verksamhet samt verksamhetens art och omfattning. Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om den information som avses i detta moment och om anmälningsförfarandet.

Representationen får inte bedriva verksamhet som avses i 5 kap. 1 §.

Representationen kan inleda sin verksamhet när en anmälan enligt 1 mom. har gjorts.

7 §

Återkallande av en representations rätt att bedriva verksamhet

Finansinspektionen kan förbjuda en representation att fortsätta sin verksamhet i Finland, om en anmälan enligt 6 § inte har gjorts eller om anmälan är felaktig eller bristfällig eller om det i representationens verksamhet har förekommit väsentliga överträdelser av bestämmelser eller föreskrifter om finansmarknaden.

18 kap.

Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut

1 §

Utländska EES-kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster

Bestämmelser om tillämpningen av lagen om investeringstjänster på utländska EES-kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster finns i 1 kap. 5 § 1 och 2 mom. i lagen om investeringstjänster.

2 §

Tredjeländers kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster

Bestämmelser om tillämpning av lagen om investeringstjänster på tredjeländers kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster finns i 1 kap. 5 § 3 mom. i lagen om investeringstjänster.

3 §

Utländska kreditinstituts medlemskap i Ersättningsfonden för investerarskydd

Bestämmelser om utländska kreditinstituts filialers medlemskap i Ersättningsfonden för investerarskydd finns i 11 kap. 18—25 § i lagen om investeringstjänster.

4 §

Riskhantering, likviditet och kundinformationssystem

Ett utländskt kreditinstitut får inte i sin verksamhet i Finland ta så stora risker att de äventyrar filialens insättares intressen. En filial ska ha tillräckliga riskkontrollsystem i förhållande till sin verksamhet.

Filialens likviditet ska vara tillräckligt väl tryggad med hänsyn till dess verksamhet. Ett tredjeländers kreditinstitut ska dessutom i Finland kontinuerligt ha tillgångar på minst fem miljoner euro för filialens verksamhet. Kreditinstitutet ska se till att filialen klarar av att fullfölja alla sina betalningsförpliktelser vid rätt tidpunkt. Kreditinstitutet ska på begäran av Finansinspektionen presentera de allmänna principer för hantering av likviditeten som godkänts av kreditinstitutets styrelse eller motsvarande organ. Av principerna ska det även framgå hur tillsynen över filialens likviditet och över de risker som hänför sig till likviditeten har ordnats med hänsyn till arten och omfattningen av filialens affärsverksamhet.

Finansinspektionen utövar tillsyn över likviditeten och marknadsriskerna hos filialer till utländska EES-kreditinstitut, i samarbete med tillsynsmyndigheterna i kreditinstitutets hemstat.

Filialen ska ha sådana kundinformationssystem som är tillräckliga med avseende på dess verksamhet, så att filialen kontinuerligt kan ge sina kunder sådan information om kundrelationen som krävs enligt lag eller avtal.

På filialer till tredjeländers kreditinstitut ska tillämpas vad som i 5 kap. 10 och 11 § föreskrivs om förutsättningar för utläggande av kreditinstitutsverksamhet på entreprenad.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om beräkning om de krav som föreskrivs i 2 mom.

5 §

Beredskap för undantagsförhållanden

Vad som i 5 kap. 16 och 17 § föreskrivs om beredskap för undantagsförhållanden och ersättning för beredskapsrelaterade kostnader gäller också filialer till utländska kreditinstitut.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller inte filialer till utländska EES-kreditinstitut till den del filialen med stöd av lagstiftningen i kreditinstitutets hemstat har säkerställt att dess uppgifter under undantagsförhållanden sköts i överensstämmelse med 1 mom. och presenterat en tillräcklig utredning om detta för Finansinspektionen.

6 §

Marknadsföring och avtalsvillkor samt andra förfaranden

På utländska kreditinstituts filialer och på utländska kreditinstitut som annars i Finland tillhandahåller tjänster som avses i 5 kap. 1 § ska, om inte något annat följer av lag, tillämpas 1 kap. 9 § samt 15 kap. 1—3 och 5—12 §.

Då denna lag tillämpas på utländska kreditinstitut, betraktas som inlåning också sådana på konto registrerade återbetalbara medel som tagits emot från allmänheten och som ska ersättas inom ramen för ett utländskt insättningsgarantisystem.

Ett utländskt kreditinstitut ska i sin marknadsföring uppge sitt namn och sin hemstat.

7 §

Tystnadsplikt och kundkontroll

På tystnadsplikten, rätten att lämna upplysningar och brott mot tystnadsplikten när det gäller anställda vid utländska kreditinstituts filialer och representationer samt på kundkontroll och utövande av representationers kreditupplysningsverksamhet tillämpas 15 kap. 14-18 § och 22 kap. 4 §.

Filialer och representationer har trots 1 mom. rätt att ge myndigheter eller andra tillsynsansvariga i det kreditinstituts hemstat som de företräder och kreditinstitutets revisorer den information som ska lämnas i enlighet med vad som föreskrivs eller på behörigt sätt bestäms.

8 §

Bokslut och kompletterande information

En filial till ett utländskt kreditinstitut ska offentliggöra kreditinstitutets bokslut och koncernbokslut, verksamhetsberättelse och koncernens verksamhetsberättelse samt revisorernas utlåtanden om dem. De ska publiceras på finska eller svenska, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar tillstånd att de offentliggörs på något annat språk.

Utöver bokslutsuppgifterna har Finlands Bank rätt att för sin verksamhet få motsvarande uppgifter av utländska kreditinstituts filialer som de har rätt att få av kreditinstitut som har fått koncession i Finland. Finansinspektionens rätt att få information regleras i lagen om Finansinspektionen.

9 §

Handelsregisteranteckningar

Anmälningar om utländska kreditinstituts filialer ska lämnas till handelsregistret. Bestämmelser om hur anmälan ska göras finns i handelsregisterlagen (129/1979).

Trots vad som föreskrivs om firma någon annanstans i lag, kan ett utländskt EES-kreditinstitut i Finland bedriva verksamhet under samma firma som i sin hemstat.

Patent- och registerstyrelsen kan kräva att firman förses med ett förtydligande tillägg, om den inte klart skiljer sig från firmor med bättre företrädesrätt eller om det finns risk för att firman förväxlas med en firma eller ett varumärke som någon annan redan har ensamrätt till i Finland.

10 §

Ledningen för ett utländskt kreditinstituts filial

För verksamheten vid ett utländskt kreditinstituts filial svarar filialens direktör, som också företräder kreditinstitutet i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet.

En juridisk person eller en minderårig eller en person för vilken en intressebevakare har förordnats, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs får inte vara direktör för en filial. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om näringsförbuds inverkan på behörigheten.

På direktörer för filialer till tredjeländers kreditinstitut ska tillämpas vad som i 7 kap. föreskrivs om kreditinstituts verkställande direktör och verkställande ledning.

Direktörer för filialer till tredjeländers kreditinstitut och andra som har rätt att teckna filialens firma ska vara bosatta i Finland, om inte Finansinspektionen beviljar undantag från denna skyldighet.

11 §

Delgivning

Stämningar och andra delgivningar anses ha tillställts ett utländskt kreditinstitut när de har delgetts en person som ensam eller tillsammans med någon annan har rätt att företräda kreditinstitutet.

Om ingen av det utländska kreditinstitutets företrädare som avses i 1 mom. är antecknad i handelsregistret, kan delgivningen ske genom att handlingarna överlämnas till någon av kreditinstitutets anställda eller, om en sådan person inte påträffas, till polismyndigheten på den ort där kreditinstitutets filial är belägen, med iakttagande av vad som dessutom

föreskrivs i 11 kap. 7 § 2—4 mom. i rättegångsbalken.

12 §

Utländska kreditinstituts filialdirektörers skadeståndsskyldighet

Direktören för ett utländskt kreditinstituts filial är skyldig att ersätta skada som han eller hon i sin verksamhet uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat filialens kunder eller andra, genom att bryta mot denna lag eller andra föreskrifter om filialens verksamhet.

I fråga om jämkning av skadestånd och skadeståndsansvarets fördelning mellan två eller flera ersättningsskyldiga iakttas 2 och 6 kap. i skadeståndslagen (412/1974).

13 §

Finansinspektionens rätt att företräda insättare mot utländska insättningsgarantifonder

Om ett utländskt kreditinstitut inte i enlighet med inlåningsavtalet har betalat en insättares förfallna och ostridiga tillgodohavanden som registrerats på ett konto i det utländska kreditinstitutets finländska filial, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

Efter att ha fått en anmälan som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen utan dröjsmål framställa krav på ersättning för inlåningen hos den behöriga utländska insättningsgarantifonden eller någon annan myndighet som ansvarar för insättningsgarantin. Finansinspektionen har rätt att föra talan på de i 1 mom. avsedda insättarnas vägnar mot den insättningsgarantifond eller någon annan utländska myndighet som avses i detta moment.

19 kap.

Omstrukturering och avveckling av utländska kreditinstitut

1 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *omstruktureringsåtgärder* åtgärder som baserar sig på en myndighets beslut och som syftar till att trygga eller återställa ett utländskt kreditinstituts finansiella situation och som kan påverka tredje mans rättigheter gentemot kreditinstitutet,

2) *likvidationsförfarande* ett förfarande som gäller alla borgenärer, som grundar sig på en myndighetsbeslut och vars syfte är att kreditinstitutets tillgångar under myndighetens tillsyn omvandlas i pengar; med likvidationsförfarande avses även ett förfarande som avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd,

3) *rekonstruktör* en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att administrera rekonstruktionsåtgärder,

4) *förvaltare* en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att administrera ett likvidationsförfarande.

2 §

Erkännande av återhämtningsåtgärder och likvidationsförfaranden

Ett beslut som fattats enligt lagstiftningen i ett utländskt EES-kreditinstituts hemstat om att inleda återhämtningsåtgärder eller likvidationsförfarande som gäller kreditinstitutet ska tillämpas också på kreditinstitutets filial i Finland.

Om finansministeriet, Finlands Bank eller Finansinspektionen anser att en återhämtningsåtgärd som gäller ett utländskt EES-kreditinstituts filial bör inledas, ska de underrätta tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat om detta. Underrättelsen ska delges av Finansinspektionen.

3 §

Rekonstruktörer och förvaltare

Utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare för ett utländskt EES-kreditinstitut

ska visas genom en bestyrkt kopia av det ursprungliga utnämningsbeslutet eller något annat intyg som utfärdats av en myndighet i kreditinstitutets hemstat. Det kan krävas en laggill översättning av beslutet eller intyget till finska eller svenska.

Rekonstruktören och förvaltaren har rätt att i Finland utöva alla de befogenheter som de har rätt att utöva i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat. Rekonstruktören och förvaltaren har rätt att i Finland anlita ett biträde som utsetts enligt lagstiftningen i kreditinstitutets hemstat.

Rekonstruktören och förvaltaren ska i samband med sin verksamhet i Finland följa finsk lag, i synnerhet när det gäller omvandling av tillgångar till pengar och information om förfarandet till de anställda.

4 §

Antecknande i register

Om inledandet av en återhämtningsåtgärd eller ett likvidationsförfarande med stöd av finsk lag ska antecknas i ett register, ska den registeransvarige på begäran av rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan berörd myndighet eller person i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat i registret anteckna att en återhämtningsåtgärd eller ett likvidationsförfarande som gäller kreditinstitutet har inletts enligt 2 §.

5 §

Ansökan om försättande i konkurs

Egendom som tillhör ett tredjeländers kreditinstitut kan i Finland avträdas till konkurs genom beslut av direktören för kreditinstitutets filial. Innan konkursansökan lämnas in ska kreditinstitutet underrätta Finansinspektionen om saken.

När en borgenär ansöker om att ett tredjeländers kreditinstitut ska försättas i konkurs ska domstolen utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om ansökan. Domstolen ska skjuta upp behandlingen av ärendet med högst en månad, om Finansinspektionen framställer en begäran om detta inom en vecka efter mottagandet av den underrättelse som avses i detta moment.

6 §

Underrättelse om konkurs och om återkallande av koncession inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheterna i de EES-stater där ett tredjeländers kreditinstitut har etablerat filial eller tillhandahåller tjänster om beslut som gäller inledande av konkurs enligt 5 § och om konkursens följder samt om beslut som gäller återkallande av koncession.

Finansinspektionen och konkursförvaltaren ska i tillräcklig utsträckning samarbeta med de behöriga myndigheterna och förvaltarna i de andra EES-stater där kreditinstitutet från tredjeland har etablerat en filial som finns upptagen på den lista som årligen offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

7 §

Bestämmelser om tillämplig lag i fråga om konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

På val av tillämplig lag i fråga om en sådan konkurs som avses i 5 § inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tillämpas 24 a—24 k § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.

8 §

Temporärt avbrytande av verksamheten vid en filial till ett tredjeländers kreditinstitut

Finansinspektionen kan för högst en månad avbryta verksamheten vid en filial till ett tredjeländers kreditinstitut som är berättigat att ta emot inlåning, om det är uppenbart att en fortsättning av verksamheten allvarligt skulle skada finansmarknadens stabilitet, betalningssystemens störningsfria funktion eller borgenärernas intressen. Finansinspektionen kan av särskilda skäl fatta beslut om att avbrottet ska fortgå högst en månad i sänder, dock högst tills sex månader har förflutit från det beslut som avses i detta moment.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheterna i de övriga EES-stater där ett kreditinstitut som avses i 1 mom. har en filial om ett avbrott i verksamheten och om förfarandets eventuella följder. En motsvarande underrättelse ska göras när avbrottet har upphört.

Det ombud som avses i 5 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet ska utan dröjsmål informera om avbrytandet av verksamheten i Europeiska unionens officiella tidning. En motsvarande underrättelse ska göras när avbrottet har upphört av en annan orsak än till följd av att den tidsfrist som anges i avbrottsbeslutet har löpt ut. Underrättelsen om att detta förfarande har inletts ska också innehålla information om förfarandets syfte, den tillämpliga lagstiftningen, tidsfristerna för att överklaga och den myndighet som är behörig att pröva ett överklagande. Avbrytandet av verksamheten är dock gällande oberoende av om informationen har offentliggjorts eller inte.

I fråga om avbrytandet av verksamheten iakttas i övrigt det som i 1—3 kap., 11 § 1 mom. och 5 kap. i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet, med undantag för dess 1 och 1 a §, föreskrivs om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet. Den lagens bestämmelser om finansministeriet gäller på motsvarande sätt Finansinspektionen. Innan ett beslut om avbrytande av verksamheten fattas eller återkallas ska Finansinspektionen dessutom, utöver det som föreskrivs i den lagen, höra finansministeriet.

9 §

Överklagande av beslut om att temporärt avbryta verksamheten vid en filial till ett tredjeländers kreditinstitut

Finansinspektionens avbrottsbeslut enligt 8 § får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol inom 30 dagar efter det att beslutet har publicerats i Europeiska unionens officiella tidning. Bestämmelser om överklagande finns till övriga delar i 73 § 1 och 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

AVDELNING VI

PÅFÖLJDER

20 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras för försummelse att iaktta och för överträdelse av följande bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

1) bestämmelsen i 1 kap. 9 § 2 mom. i denna lag som gäller användning av ordet ”inlåning” vid marknadsföring och 2 kap. 4 § som gäller användning av ordet ”bank” i firma eller annars i verksamheten,

2) bestämmelsen i 5 kap. 1 § i denna lag som gäller affärsverksamhet som är tillåten för inlåningsbanker och 2 § om affärsverksamhet som är tillåten för kreditföretag,

3) bestämmelsen i 5 kap. 13 § i denna lag som gäller förvärv av bestämmande inflytande i ett utländskt företag,

4) bestämmelser om upprättande och offentliggörande av bokslut, verksamhetsberättelse, koncernbokslut och delårsrapport i 2 kap. 3 § 2 mom. och 12 kap. i denna lag, i 8 kap. i aktiebolagslagen och i 8 kap. i lagen om andelslag,

5) de bestämmelser om slutredovisning i samband med kreditinstituts fusion, delning och likvidation som ingår i aktiebolagslagen, lagen om andelslag och sparbankslagen, de

bestämmelser om kreditinstituts likvidation och konkurs som ingår i 20 kap. i aktiebolagslagen, i 6 kap. i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, i 8 kap. i sparbankslagen, i 23 kap. i lagen om andelslag, i 7 kap. i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform samt i 5 kap. i lagen om hypoteksföreningar,

6) bestämmelsen i 5 kap. 6 § om finansiering och mottagande som pant av finansiella instrument som hör till kapitalbasen samt Finansinspektionens beslut om begränsning av utdelning enligt 30 § i lagen om Finansinspektionen,

7) bestämmelsen i 15 kap. 11 § i denna lag som gäller maximal belåningsgrad,

8) bestämmelsen i 18 kap. 4 § 2 mom. i denna lag som gäller tredjeländers filialers skyldighet att i Finland förvara belopp som föreskrivs i momentet,

9) sparbankslagens bestämmelser om utfärdande av grundfondsbevis, optionsbevis, interimsbevis och grundfondsemissionsbevis samt om förande och framläggande till påseende av grundfondsandelsbok och förteckning över grundfondsandelsägare, de bestämmelser i lagen om andelslag som gäller framläggande av andelsstämmans och fullmäktigesammanträdets protokoll samt förande och framläggande av medlems- och ägarförteckning samt aktiebolagslagens bestämmelser om förande och framläggande av aktiebok och aktieägarförteckning, framläggande av bolagsstämmans protokoll samt 18 kap. 2 § 1 mom. i aktiebolagslagen om anmälan till bolaget om inlösenrätt och inlösensskyldighet.

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., dessutom

1) bestämmelsen i 2 kap. 1 § i denna lag som gäller koncessionsplikt för kreditinstitutsverksamhet och 2 kap. 2 § om kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel samt Finansinspektionens beslut att enligt 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen återkalla eller begränsa en koncession.

2) bestämmelsen i 3 kap. 1 § i denna lag som gäller skyldighet att anmäla förvärv och överlåtelse av aktier och andelar samt beslut om förbud mot förvärv av ägarandelar enligt 32 a § i lagen om Finansinspektionen och beslut enligt 32 c § i samma lag om begränsning av rättigheter som är baserade på aktier och andelar,

3) bestämmelsen i 7 kap. 15 § och 6 § 1 mom. i denna lag som gäller administrations- och styrningssystem, 8 kap. 3—14 § som gäller ersättningar och 9 kap. 2—21 § som gäller riskhantering,

4) bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts tillgångar i 11 kap. 8 § i denna lag, i aktiebolagslagen, i lagen om andelslag, i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, i lagen om andelslag och andra kreditinstitut i andelslagsform, i sparbankslagen och i lagen om hypoteksföreningar.

5) bestämmelsen i 15 kap. 18 § i denna lag som gäller kundkontroll,

6) bestämmelserna om kundkontroll i 6—9 och 17 – 21 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och om finansiering av terrorism, om bevarande av uppgifter om kundkontroll i 10 § i samma lag samt om rapporteringsskyldighet i 23 och 24 § i samma lag.

Påföljdsavgift enligt 1 mom. 4, 5 och 9 punkten samt 2 mom. 4 och 6 punkten får inte påföras andra än kreditinstitut och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut samt personer som hör till ledningen för respektive juridiska person och mot vars förpliktelser gärningen eller försummelsen strider.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1 och 2 mom., följande bestämmelser i EU:s tillsynsförordning:

1) bestämmelsen i artikel 99.1 om rapportering av kapitalbaskrav,

2) bestämmelsen i artikel 101 om rapportering av uppgifter om nationella fastighetsmarknader,

3) bestämmelsen i artikel 394.1 om rapportering av stora exponeringar mot kunder,

4) bestämmelsen i artikel 395.1 och 395.3—8 om begränsning av stora exponeringar mot kunder,

5) bestämmelsen i artikel 405 om överföring av kreditrisken i en värdepapperiseringsposition,

6) bestämmelsen i artikel 412 om likviditetstäckningskrav,

7) bestämmelsen i artikel 415.1 och 415.2 om rapportering av likviditetsuppgifter,

8) bestämmelsen i artikel 430.1 om rapportering om bruttosoliditetsgraden, och

9) bestämmelsen i artiklarna 431.1—3 och 451.1 om kraven på offentliggörande.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1, 2 och 4 mom. i denna paragraf, dessutom de närmare bestämmelser och föreskrifter samt förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning och som avses i nämnda moment.

Påföljdsavgift kan, utöver eller i stället för en påföljdsavgift som påförs en juridisk person, påföras en sådan person i den juridiska personens ledning vars förpliktelser har åsidosatts genom en gärning eller försummelse som avses i denna paragraf. Ett villkor för att personen i fråga ska påföras påföljdsavgift är att denne på ett betydande sätt har bidragit till gärningen eller försummelsen.

2 §

Påförande, offentliggörande och verkställighet av administrativa påföljder

I 4 kap. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om påförande, offentliggörande och verkställighet av administrativa påföljder samt om behandling av ärenden i marknadsdomstolen.

21 kap.

Skadestånds- och straffbestämmelser

1 §

Skadeståndsskyldighet

Ett kreditinstituts stiftare, medlemmarna av dess förvaltningsråd eller styrelse samt verkställande direktören är skyldiga att ersätta skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat kreditinstitutet.

Ett kreditinstituts stiftare, medlemmarna av dess förvaltningsråd eller styrelse samt verkställande direktören är skyldiga att ersätta också skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat aktieägare, medlemmar, andelsägare, innehavare av grundfondsbevis eller andra personer genom överträdelse av EU:s tillsynsförordning, förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av EU:s tillsynsförordning eller kreditinstitutsdirektivet, denna lag, eller en förordning eller en föreskrift av Finansinspektionen som meddelats med stöd av den, lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, sparbankslagen, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, lagen om hypoteksbanksverksamhet, lagen om hypoteksföreningar, lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet eller kreditinstitutets bolagsordning eller stadgar. I revisionslagen föreskrivs om revisorers ersättningsansvar.

Om skadan har orsakats genom överträdelse av författningar som avses i 2 mom. eller bestämmelser i bolagsordningen eller stadgarna anses den ha orsakats av vårdslöshet, om inte den som är ansvarig för förfarandet visar att han eller hon har iakttagit omsorgsfullhet. Detsamma gäller skada som har orsakats genom en åtgärd till förmån för en person som enligt 15 kap. 13 § hör till kreditinstitutets närmaste krets.

Ett kreditinstituts aktieägare, en sparbanks principaler och en andelsbanks medlemmar eller fullmäktige är skyldiga att ersätta skada som de genom att medverka till överträdelse av de författningar, den bolagsordning eller de stadgar som avses i 2 mom. uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat kreditinstitutet, aktieägare, medlemmar, andelsägare, innehavare av grundfondsbevis eller andra personer. Skada som har orsakats genom en åtgärd till förmån för en person som enligt 15 kap. 13 § hör till kreditinstitutets närmaste krets anses ha orsakats av vårdslöshet om inte aktieägaren, principalen eller andelsbankens medlem eller fullmäktige visar att de har iakttagit omsorgsfullhet.

Vid jämkning av skadestånd samt fördelning av skadeståndsansvar mellan två eller

flera ersättningsskyldiga iakttas 2 och 6 kap. i skadeståndslagen.

I lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, i sparbankslagen och i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs om väckande av skadeståndstalan för kreditinstitut i aktiebolagsform, för sparbanker och för kreditinstitut i andelslagsform.

Vad som föreskrivs i denna paragraf ska tillämpas också på företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut, om skadan har orsakats genom överträdelse av denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller en föreskrift som Finansinspektionen har meddelat med stöd av denna lag.

2 §

Kreditinstitutsbrott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) i samband med marknadsföring använder ordet ”inlåning” i strid med 1 kap. 9 § 2 mom. eller i sin firma eller annars i sin verksamhet använder ordet ”bank” i strid med 2 kap. 4 §,

2) bedriver kreditinstitutsverksamhet utan koncession enligt 2 kap. 1 § eller i strid med ett sådant beslut om återkallande av koncessionen som avses i 26 § i lagen om Finansinspektionen eller i strid med ett sådant beslut om begränsning av den koncessionsenliga verksamheten som avses i 27 § i den lagen,

3) i strid med 2 kap. 2 § från allmänheten tar emot medel som ska återbetalas på anfordran, eller

4) bryter mot vad som i 5 kap. 1 § föreskrivs om affärsverksamhet som är tillåten för inlåningsbanker eller i 2 § om affärsverksamhet som är tillåten för kreditinstitut,

ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs på något annat ställe i lag, för *kreditinstitutsbrott* dömas till böter eller till fängelse i högst ett år.

3 §

Brott mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts medel

Den som uppsåtligen

1) delar ut ett kreditinstituts eller ett till dess finansiella företagsgrupp hörande företags medel i strid med denna lag, aktiebolagslagen, lagen om andelslag, lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, sparbankslagen, lagen om hypoteksföreningar eller lagen om Finansinspektionen eller

2) i strid med 5 kap. 6 § beviljar lån, ställer säkerhet eller som pant tar emot egna eller moderföretagets aktier, andelar, kapitallån, debenturer eller därmed jämförbara åtaganden,

ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs på något annat ställe i lag, för *brott mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts medel* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

4 §

Brott mot tystnadsplikt

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 7 kap. 6 § 1 mom., 15 kap. 14—17 § och 18 kap. 7 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag.

22 kap.

Tillsynsbefogenheter

1 §

Förbuds- och rättelsebeslut

Finansinspektionen kan förbjuda den som handlar i strid med denna lag att fortsätta eller upprepa det lagstridiga förfarandet samt samtidigt ålägga denne att återkalla, ändra eller rätta förfarandet, om detta ska anses vara nödvändigt för uppnående av målen för tillsynen över finansmarknaden.

2 §

Vite

Finansinspektionen kan förena förbud eller beslut som avses i 1 § med vite. Vitet döms ut av Finansinspektionen. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

AVDELNING VII

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

23 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 . Genom denna lag upphävs kreditinstitutslagen (121/2007) jämte ändringar.

En hänvisning till den upphävda kreditinstitutslagen någon annanstans i lag avser efter lagens ikraftträdande en hänvisning till denna lag.

2 §

Övergångsbestämmelser gällande kapitalkonserveringsbuffertar och kontracykliska kapitalbuffertar samt buffertkrav för systemviktiga institut

Kreditinstituten ska från och med den 1 januari 2015 uppfylla de krav som gäller kapitalkonserveringsbuffertar enligt 10 kap. 3 § 2 mom.

Finansinspektionen kan från och med den 1 januari 2015 ställa kontracykliska kapitalbuffertar enligt 10 kap. 3 § 3 mom.

På avdrag från kapitalbasen av de poster som avses i artikel 36.1 i i EU:s tillsynsförordning tillämpas före den 1 januari 2016 de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Därefter ska av skillnaden mellan det avdrag som beräknas i enlighet med EU:s tillsynsförordning och det mindre avdrag som beräknas enligt den upphävda lagen 25 procent beaktas från och med den 1 januari 2016, 50 procent från och med den 1 januari 2017, 75 procent från och med den 1 januari 2018 samt 100 procent från och med den 1 januari 2019.

Buffertkravet för globalt systemviktiga institut enligt 10 kap. 7 § tillämpas från och med den 1 januari 2016 så att 25 procent av kravet ska vara uppfyllt från och med den nämnda tidpunkten, 50 procent från och med den 1 januari 2017, 75 procent från och med den 1 januari 2018 samt 100 procent från och med den 1 januari 2019. Det buffertkrav för övriga systemviktiga institut som anges i lagens 10 kap. 8 § tillämpas från och med den 1 januari 2016.

3 §

Övriga övergångsbestämmelser

Lagens 10 kap. 12 § och 12 kap. tillämpas från och med den 1 januari 2015. På institutets bokslut och på uppgifter som offentliggörs i samband med bokslutet tillämpas före nämnda tidpunkt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelsen i 8 kap. 7 § 3 mom. om maximiandel för rörliga ersättningar och bestämmelsen i 8 kap. 8 § om bolagsstämmans beslutsförfarande ska tillämpas på rörliga ersättningar som förfaller till betalning eller tjänas in efter att denna lag trätt i kraft.

Lagens 15 kap. 11 § tillämpas från och med den 1 juli 2016.

De föreskrifter som Finansinspektionen meddelat med stöd av upphävda kreditinstitutslagen lagen förblir i kraft.

2.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 65 § 4 mom.,

ändras 3 § 3 mom. 11 punkten, 3 a §, rubriken för 3 b § och 3 b § 2 mom., 4 § 2 mom. 1 punkten 10 § 1 mom. 5 punkten, det inledande stycket i 26 § 1 mom. samt 26 § 3 och 5 mom., det inledande stycket i 27 § 1 mom. och 27 § 2 mom., 32 b § 2—4 mom., 40 § 1 och 3 mom., 41 och 43 §, 44 a § 1 mom. 1 punkten, 52 och 60 §, rubriken för 61 § och 61 § 1 mom., 62 §, rubriken för 65 §, 65 a §, 65 c 2 mom., 66 § och 71 § 1 mom. 11 och 12 punkten och 6 mom.,

av dem 3 § 3 mom. 11 punkten, det inledande stycket till 26 § 1 mom. samt 26 § 3 och 5 mom., 40 § 1 mom. och 62 § sådana de lyder i lag 170/2014, 3 a § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 194/2011 och 1242/2011, rubriken för 3 b § och 3 b § 2 mom. sådana de lyder i lag 194/2011, 4 § 2 mom. 1 punkten 32 b § 4 mom., 41 § samt rubriken för 61 § och 61 § 1 mom. sådana de lyder i lag 752/2012, 32 b § 2 mom. och 40 § 3 mom. sådana de lyder i lag 902/2011, 32 b § 3 mom. sådant det lyder i lag 207/2009, 43 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 752/2012 och 254/2013, 44 a § 1 mom. 1 punkten sådan den lyder i lag 1242/2011, 52 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1242/2011, 60 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 170/2014 samt 65 a § och 65 c § 2 mom. sådana de lyder i lag 1360/2010, samt

fogas till 3 § 3 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1360/2010, 194/2011 och 170/2014, en ny 12 punkt, till 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1360/2010, 194/2011 och 170/2014, ett nytt 4 mom., till 10 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 752/2012, en ny 6 punkt, till 32 a sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 752/2012 och 170/2012, ett nytt 5 mom. till 32 c sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 207/2009 och 170/2014, ett nytt 4 mom., till 38 §, sådan den lyder i lagarna 752/2012, 254/2013 och 170/2014, ett nytt 5 mom., till 42 §, sådan den lyder i lag 752/2012, ett nytt 4 mom., till lagen en ny 42 a §, till 71 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 194/2011, 752/2012, 254/2013 och 593/2013, en ny 13 punkt och till lagen en ny 71 a § som följer:

3 §

Uppgifter

— — — — — — — — — — — — — — —

Dessutom ska Finansinspektionen

— — — — — — — — — — — — — — —

11) sköta myndighetsuppgifterna i samband med det internationella systemet med identifieringskoder för juridiska personer och delta i annat myndighetssamarbete gällande det,

12) i samråd med finansministeriet och Finlands Bank förbereda åtgärder för att säkerställa stabiliteten inom det finansiella systemet i dess helhet samt besluta om dessa åtgärder så som särskilt föreskrivs i lag.

Finansinspektionen ska sköta de uppgifter som ålagts inspektionen i denna lag och någon annanstans i lag, om inte något annat följer av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, nedan *SSM-förordningen.*

3 a §

Den gemensamma tillsynsmekanismen och det europeiska systemet för finansiell tillsyn

Finansinspektionen hör till den gemensamma tillsynsmekanism som avses i SSM-förordningen och består av Europeiska centralbanken, nedan ECB och de nationella behöriga myndigheterna.

Finansinspektionen är en del av det europeiska system för finansiell tillsyn som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG, *nedan de europeiska finanstillsynsförordningarna*, samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd, nedan *förordningen om Europeiska systemrisknämnden*. Syftet med systemet för finansiell tillsyn är att säkerställa tillsynen över Europeiska unionens finansiella system.

När Finansinspektionen utför sina uppgifter ska den utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag, beakta sådana beslut, anvisningar och rekommendationer från ECB som avses i den förordning som nämns i 3 § 4 mom. och de rättsaker som ECB har antagit med stöd av den förordningen samt sådana beslut, anvisningar och rekommendationer av Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, nedan de *europeiska tillsynsmyndigheterna*, som avses i de förordningar som nämns i 2 mom., samt Europeiska systemrisknämndens rekommendationer och de av Europeiska kommissionens rättsakter som innehåller tekniska standarder och som kommissionen utfärdar med stöd av den behörighet som kommissionen har enligt de europeiska finanstillsynsförordningarna.

Om det inte är möjligt att följa en anvisning eller rekommendation enligt 3 mom. ska Finansinspektionen ange orsakerna till avvikelsen från anvisningen eller rekommendationen samt lämna dem till den europeiska tillsynsmyndighet som saken gäller eller till Europeiska systemrisknämnden.

Finansinspektionen ska i sådana fall som avses i Europeiska unionens rättsakter, i enlighet med SSM-förordningen, de europeiska finanstillsynsförordningarna och förordningen om Europeiska systemrisknämnden

1) samarbeta med ECB, Europeiska tillsynsmyndigheterna och med den gemensamma kommitté för Europeiska tillsynsmyndigheterna som avses i vardera av de europeiska finanstillsynsförordningarna samt med den Europeiska systemrisknämnden.

2) förse ECB, de europeiska tillsynsmyndigheterna, Europeiska systemrisknämnden och den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna med den information som de behöver för att utföra sina uppgifter.

3 b §

Samarbete kring beredningen av rättsakter, föreskrifter och anvisningar

— — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska utan dröjsmål informera finansministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet om

1) beredning av rättsakter som inletts vid ECB, när det är fråga om en rättsakt som kan påverka finsk lagstiftning,

2) beredning av tekniska standarder eller anvisningar som inletts vid en europeisk tillsynsmyndighet, när det är fråga om en teknisk standard eller anvisning som enligt Finansinspektionens bedömning kan påverka finsk lagstiftning,

3) något annat ärende som inletts vid ECB, vid en europeisk tillsynsmyndighet eller vid Europeiska systemrisknämnden, när det är fråga om ett ärende som enligt Finansinspektionens bedömning kan påverka den fin-

ländska finansmarknadens funktion eller stabilitet.

4 §

Tillsynsobjekt

— — — — — — — — — — — — — — —

Med auktoriserade tillsynsobjekt avses i denna lag

1) kreditinstitut och filialer till tredjeländers kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (/),

— — — — — — — — — — — — — — —

10 §

Direktionens uppgifter

Direktionen ska i fråga om tillsynen över finansmarknaden

— — — — — — — — — — — — — — —

5) döma ut vite som Finansinspektionen har förelagt och besluta om andra administrativa påföljder enligt 4 kap.;

6) fatta beslut som gäller ställande, ändring eller bibehållande av buffertkrav enligt 10 kap. 4, 7 och 8 § i kreditinstitutslagen eller den maximala belåningsgraden enligt 15 kap. 11 § 5 mom. i den lagen eller ställande av högre kapitalkrav än minimikravet enligt Europarlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan EU:s tillsynsförordning, när det gäller sådana krediter enligt artiklarna 124 och 164 i förordningen som är säkrade genom panträtt i fast egendom eller ändring av ett tidigare beslut som gäller detta eller tillämpning av artikel 458 i den nämnda förordningen.

— — — — — — — — — — — — — — —

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, då ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om uppnående av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § ställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller andra åtgärder enligt vad som föreskrivs i denna lag eller någon annanstans i lag och om

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska före ett beslut eller beslutsförslag enligt 1 mom. och 2 mom. 1 punkten bereda tillsynsobjektet en skälig tid för att avhjälpa bristen, om det inte för att trygga uppnåendet av de mål för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 § är nödvändigt att återkalla verksamhetstillståndet omedelbart.

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska återkalla ett verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt eller föreslå att verksamhetstillståndet återkallas, om tillsynsobjektet har försatts i konkurs, försatts i likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen.

— — — — — — — — — — — — — — —

27 §

Begränsning av verksamheten

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa ett tillsynsobjekts tillståndsenliga verksamhet eller, om ECB eller en annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, göra ett beslutsförslag i ärendet.

— — — — — — — — — — — — — — —

Om saken inte har kunnat rättas till inom utsatt tid kan Finansinspektionen ändra tillståndsvillkoren eller föreslå att dessa ändras så att verksamheten varaktigt begränsas.

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

— — — — — — — — — — — — — — —

Om ECB är behörig tillståndsmyndighet för beslut som avses i denna paragraf, Finansinspektionen ska göra ett beslutsförslag till ECB i ärendet.

32 b §

Förfarande som tillämpas vid förbud mot förvärv av ägarandel

— — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska fatta beslut enligt 32 a § eller, om ECB är behörig myndighet i ärendet, lägga fram ett förslag till beslut inom 60 vardagar från och med att inspektionen i enlighet med 1 mom. har bekräftat mottagandet av alla nödvändiga uppgifter (*behandlingstid*). Finansinspektionen kan under behandlingstiden, dock inte senare än den femtionde vardagen från och med att behandlingstiden inletts, skriftligt begära behövliga specificerade ytterligare uppgifter. Om ytterligare uppgifter begärs, avbryts behandlingstiden till dess att uppgifterna har lämnats in, dock för högst 20 vardagar eller, om den anmälningsskyldige har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller den anmälningsskyldige är något annat kreditinstitut, värdepappersföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag eller fondbolag än ett sådant som har auktoriserats inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, för högst 50 vardagar. Beslutet om förlängd behandlingstid ska utan dröjsmål delges den anmälningsskyldige.

Beslutet om att Finansinspektionen motsätter sig förvärvet ska delges den anmälningsskyldige senast den andra vardagen efter att behandlingstiden har gått ut. Om Finansinspektionen inte inom den behandlingstid som avses i denna paragraf har fattat ett beslut eller lagt fram ett förslag till beslut enligt 32 a §, anses inspektionen ha godkänt förvärvet.

Om den anmälningsskyldige är ett utländskt EES-tillsynsobjekt eller dettas moderföretag eller en fysisk eller juridisk person som i ett utländskt EES-tillsynsobjekt eller i ett moderföretag till ett sådant har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen, ska Finansinspektionen när den fattar beslutet eller lägger fram förslaget till beslut samarbeta med den EES-tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över det utländska EES-tillsynsobjektet och, om förvärvet gäller ett finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, med de andra centrala tillsynsmyndigheter som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Av beslutet ska framgå de i detta moment avsedda utländska tillsynsmyndigheternas ståndpunkt i fråga om förvärvet.

— — — — — — — — — — — — — —

32 c §

Begränsning av rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

— — — — — — — — — — — — — —

Om ECB är behörig tillståndsmyndighet för beslut som avses i denna paragraf, Finansinspektionen ska göra ett beslutsförslag till ECB i ärendet.

38 §

Ordningsavgift

— — — — — — — — — — — — — —

Ordningsavgift kan påföras under förutsättning att ärendet betraktat som en helhet inte ger anledning till strängare åtgärder.

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster, 10 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument, 15 § i lagen om värdepapperskonton, 8 kap. 9 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, 48 a § i lagen om betalningsinstitut, 22 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 144 b § i lagen om placeringsfonder eller 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — —

Påföljdsavgift kan inte påföras en fysisk person för en gärning eller försummelse som enligt lag är straffbar. Finansinspektionen kan dock påföra påföljdsavgift och avstå från att anmäla ärendet till förundersökningsmyndigheten, om gärningen eller försummelsen med hänsyn till dess menlighet, gärningsmannens skuld sådan den framgår av gärningen, den vinning som erhållits och övriga omständigheter i anslutning till gärningen eller försummelsen anses vara ringa bedömd som en helhet.

41 §

Påförande av påföljdsavgift

En påföljdsavgift som uppgår till högst en miljon euro påförs av Finansinspektionen. I annat fall påförs påföljdsavgiften av marknadsdomstolen, på framställning av Finansinspektionen.

Påföljdsavgiftens belopp ska baseras på en samlad bedömning. Vid en bedömning av beloppet ska hänsyn tas till gärningens art, omfattning och varaktighet samt gärningsmannens ekonomiska ställning. Dessutom ska vid bedömningen beaktas den vinning som erhållits eller den skada som orsakats genom förfarandet, om vinningen eller skadan kan bestämmas, gärningsmannens samarbete med Finansinspektionen för att utreda ärendet, gärningsmannens tidigare överträdelser och försummelser i fråga om bestämmelserna om finansmarknaden samt förfarandets eventuella konsekvenser för det finansiella systemets stabilitet.

Påföljdsavgiften får utgöra högst tio procent av en juridisk persons omsättning under året före gärningen eller försummelsen, dock högst tio miljoner euro. Om bokslutet inte ännu är klart då påföljdsavgiften bestäms ska avgiften bestämmas utifrån omsättningen enligt bokslutet för föregående år. Om den juridiska personen nyligen har inlett sin verksamhet och något bokslut inte finns att tillgå, kan omsättningen uppskattas utifrån annan tillgänglig utredning.

En fysisk person får påföras en påföljdsavgift som utgör högst tio procent av dennes inkomster enligt den senast verkställda beskattningen, dock högst 100 000 euro. Om inkomsterna inte tillförlitligt kan utredas utifrån beskattningsuppgifterna eller om de väsentligen har förändrats sedan den senast verkställda beskattningen, kan de uppskattas utifrån annan tillgänglig utredning.

Om en påföljdsavgift som påförs en fysisk person som tillhandahåller tjänster på finansmarknaden hänför sig till dennes näringsverksamhet som övervakas med stöd av 5 § 17 punkten, får avgiften utgöra högst tio procent av dennes inkomster av sådan näringsverksamhet enligt den senast verkställda beskattningen, dock högst 2,5 miljoner euro.

Om en påföljdsavgift påförs för en överträdelse eller försummelse av en bestämmelse som avses i 20 kap. 1 § 2 och 4 mom. i kreditinstitutslagen eller 15 kap. 2 § 2 och 5 mom. i lagen om investeringstjänster får en juridisk person, trots vad som föreskrivs i 3 mom., påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst tio procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen. Om den juridiska personen hör till en koncern avses med omsättning den omsättning som framgår av koncernens yttersta moderföretags koncernbokslut. Trots vad som föreskrivs i 4 mom. får en fysisk person för överträdelse eller försummelse av de bestämmelser som avses ovan i detta moment påföras högst fem miljoner euro i påföljdsavgift. Trots det som föreskrivs ovan i detta moment får påföljdsavgiften emellertid vara högst två gånger större än den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om vinningen kan bestämmas.

Med *omsättning* avses ovan i denna paragraf

1) summan av ett kreditinstituts, ett värdepappersföretags och ett annat till dessas finansiella företagsgrupp hörande företags intäkter enligt artikel 316 i EU:s tillsynsförordning eller, om det avgiftsskyldiga företaget hör till ett kreditinstituts eller värdepappersföretags finansiella företagsgrupp, summan av de konsoliderade intäkterna,

2) för försäkrings- och pensionsanstalter de sammanlagda premieintäkterna eller, i fråga om pensionsstiftelser, avgiftsintäkterna,

3) i fråga om andra företag och koncerner än de som avses i 1 och 2 punkten omsätt-

ningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning.

Påföljdsavgifter ska betalas till staten.

42 §

Avstående från administrativ påföljd

— — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen kan avstå från att påföra en juridisk person påföljdsavgift eller skjuta upp den, om Finansinspektionen i samma ärende gör en myndighetsanmälan om saken enligt 3 c § eller vidtar någon annan sådan tillsynsåtgärd som föreskrivs i lagen.

42 a §

Preskription av rätten att påföra administrativa påföljder

Ordningsavgift får inte påföras eller offentlig varning ges om beslutet om den inte har fattats inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen skedde eller, i fråga om en fortsatt överträdelse eller försummelse, inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen upphörde.

Finansinspektionen får inte påföra påföljdsavgift eller till marknadsdomstolen göra en framställning om att en sådan avgift ska påföras, om den har fattats inom tio år från den dag då överträdelsen eller försummelsen skedde eller, ifråga om en fortsatt överträdelse eller försummelse, inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen upphörde.

43 §

Offentliggörande av ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift

Finansinspektionen ska offentliggöra ordningsavgifter, offentliga varningar och påföljdsavgifter samt påföljdsavgifter som påförts av marknadsdomstolen. Av offentligörandet ska det framgå om beslutet att påföra eller meddela påföljden har vunnit laga kraft. Om besvärsmyndigheten upphäver beslutet ska Finansinspektionen offentliggöra besvärsmyndighetens beslut på samma sätt som påförandet eller meddelandet av påföljden har offentliggjorts. Information om en påföljd ska läggas ut på Finansinspektionens webbsidor för en tid av fem år.

En påföljd kan offentliggöras utan att namnet på den som är föremål för åtgärden nämns, om offentliggörande enligt 1 mom. skulle äventyra finansmarknadens stabilitet eller en pågående myndighetsundersökning eller orsaka parterna oproportionerlig skada eller vara orimligt för en fysisk person.

Offentliggörandet av en påföljd kan skjutas upp, om de förutsättningar som avses i 2 mom. kan antas upphöra inom en rimlig tid.

44 a §

Information till de europeiska tillsynsmyndigheterna om påföljder

Finansinspektionen ska i sådana fall som avses i de rättsakter från Europeiska unionen som gäller finansmarknaden förse den berörda europeiska tillsynsmyndigheten med

1) information om en offentliggjord påföljd enligt detta kapitel, samtidigt som påföljden offentliggörs samt med information om eventuellt överklagande och dess slutresultat,

— — — — — — — — — — — — — —

52 §

Utbyte av information

Finansinspektionen ska förse utländska EES-tillsynsmyndigheter med all den för tillsynen väsentlig information som den har i sin besittning och som kan underlätta dessa myndigheters tillsynsarbete. Informationen ska ges minst i den omfattning som förutsätts i de EU-rättsakter som gäller tillsynsobjektet i fråga. Information som är väsentlig för försäkringsbolags tillståndsvillkor ska ges i motsvarande omfattning. I 65 § finns dessutom särskilda bestämmelser om informationsutbyte i samband med grupptillsyn.

Om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att en aktör som inte står under dess tillsyn bedriver eller har bedrivit sådan verksamhet i en annan EES-stat som strider mot de EU-rättsakter som gäller finansmarknaden, ska den underrätta den behöriga myndigheten i den andra EES-staten om saken i sådana fall som avses i de EU-rättsakter som gäller finansmarknaden.

60 §

Inspektion av utländska EES-filialer samt erhållande av information från utländska EES-filialer och andra utländska tillsynsobjekt

Hemstatens tillsynsmyndighet kan inom ramen för sin behörighet själv eller genom en representant inspektera utländska EES-filialers verksamhet i den omfattning som behövs för tillsynen över utländska EES-tillsynsobjekt, om den före inspektionen har informerat Finansinspektionen om saken. Finansinspektionen har rätt att delta i inspektionen.

Finansinspektionen kan på begäran av hemstatens tillsynsmyndighet inspektera en utländsk EES-filials verksamhet. På Finansinspektionens rätt att få information och inspektera tillämpas då vad som i 3 kap. föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få information om och inspektera tillsynsobjekt samt vad som i 34 § föreskrivs om rätten att anlita utomstående sakkunniga och i 33 a § om att förena rätten att få information och inspektera med vite.

Finansinspektionen kan på begäran av hemstatens tillsynsmyndighet eller, om det är motiverat med tanke på den finländska finansmarknadens stabilitet eller med tanke på skötseln av Finansinspektionens uppgifter enligt vad som föreskrivs på andra ställen i lag, efter att på eget initiativ på förhand ha underrättat hemstatens tillsynsmyndighet om saken, av en utländsk EES-filial få för tillsynen behövlig information och inspektera den utländska EES-filialens verksamhet. På Finansinspektionens rätt att få information och inspektera tillämpas då vad som i 3 kap. föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få information om och inspektera tillsynsobjekt samt vad som i 34 § föreskrivs om rätten att anlita utomstående sakkunniga och i 33 a § om att förena rätten att få information och inspektera med vite. Vad som ovan i detta moment föreskrivs om EES-filialer gäller på motsvarande sätt utländska EES-tilläggspensionsanstalters fasta verksamhetsställen i Finland.

Finansinspektionen har rätt att få för skötseln av sina uppgifter enligt denna lag och annan lag behövlig information från utländska EES-tilläggspensionsanstalter och från utländska tillsynsobjekt som tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera filial.

Finansinspektionen kan för utländska EES-filialer och för utländska EES-tilläggspensionsanstalter som avses i 3 mom. utfärda föreskrifter om regelbunden inrapportering till Finansinspektionen av information som den behöver för skötseln av de uppgifter som avses i 3 § 3 mom. 3 och 5 punkten. Dessutom kan Finansinspektionen utfärda föreskrifter om regelbunden inrapportering av annan information som avses i 18 § 2 mom., om detta är nödvändigt för skötseln av Finansinspektionens uppgifter enligt avtal som avses i 67 §.

Finansinspektionen ska rapportera information som den fått med stöd av denna paragraf till hemstatens tillsynsmyndighet, till den del som informationen är relevant för tillsynen över hela kreditinstitutets finansiella ställning eller för stabiliteten på den finländska finansmarknaden.

61 §

Anmälan om åtgärder som avser utländska EES-filialer, andra utländska EES-tillsynsobjekt och reglerade marknader som står under tillsyn av andra EES-stater samt begränsning av och förbud mot utländska EES-filialers och andra EES-tillsynsobjekts verksamhet

Om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att en utländsk EES-filial underlåter att iaktta villkor som enligt 59 § har uppställts i allmänt intresse eller sina skyldigheter enligt vad som i finsk lag föreskrivs om finansmarknaden eller enligt föreskrifter och bestämmelser som har utfärdats med stöd av den eller enligt stadgar som

gäller filialens verksamhet, kan Finansinspektionen uppmana filialen att fullgöra sina skyldigheter inom utsatt tid.

— — — — — — — — — — — — — — —

62 §

Informationsutbyte i samband med beviljande och återkallande av verksamhetstillstånd samt i samband med ägartillsyn

Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att informera de utländska EES-tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över ett tillsynsobjekts moderföretag och dess dotterföretag om att tillsynsobjektet har ansökt om och beviljats verksamhetstillstånd och bestämmelser om inspektionens samarbete med utländska EES-tillsynsmyndigheter vid tillsynen över tillsynsobjekts ägare finns i kreditinstitutslagen, lagen om investeringstjänster, lagen om placeringsfonder, lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och försäkringsbolagslagen.

Då Finansinspektionen svarar för grupptillsynen över tillsynsobjektet ska inspektionen, efter att av en utländsk myndighet ha informerats om att verksamhetstillstånd beviljats ett utländskt tillsynsobjekt som omfattas av grupptillsyn eller om en ansökan som avser sådant verksamhetstillstånd, utan dröjsmål informera den myndighet som svarar för beviljandet av verksamhetstillstånd samt den behöriga EU-tillsynsmyndigheten om

1) gruppens struktur,

2) de ägare i moderföretaget som äger minst en sådan betydande andel i tillsynsobjektet som avses i 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 16 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap, 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringstjänster eller i 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen samt om

3) gruppens administration, interna kontroll och riskhantering.

65 §

Finansinspektionens informationsskyldighet i samband med grupptillsyn

— — — — — — — — — — — — — — —

65 a §

Annat samarbete vid grupptillsyn

Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av bestämmelserna om grupptillsyn i samarbete med de tillsynsmyndigheter som svarar för övervakningen av utländska tillsynsobjekt som hör till samma grupp som tillsynsobjektet.

Finansinspektionen ska, om inte annat följer av ärendets brådskande natur, innan den fattar beslut som påtagligt kan påverka ett utländskt EES-tillsynsobjekt, samråda med den tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över objektet, om beslutet gäller

1) betydande förändringar av tillsynsobjektets ägarstruktur eller administrativa struktur,

2) ett sådant beslut om förbud mot förvärv av betydande ägarandelar som avses i 32 a §,

3) påförande av en betydande administrativ påföljd,

4) ställande av ett högre buffertkrav för ett tillsynsobjekt, eller

5) tillämpning av tillsynsåtgärder som avsevärt begränsar tillsynsobjektets verksamhet.

I sådana fall som avses i 2 mom. 3 punkten ska Finansinspektionen alltid samråda med den tillsynsmyndighet som ansvarar för grupptillsynen över tillsynsobjektet.

Om Finansinspektionen svarar för grupptillsynen över ett tillsynsobjekt ska den utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag svara för

1) samordningen och förmedlingen av information som behövs vid tillsynen,

2) planeringen och samordningen av tillsynsverksamheten i samarbete med de övriga EES-tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen och, om det är fråga om krissituationer eller beredskap för sådana, vid behov i samarbete med de berörda EES-staternas centralbanker.

Om Finansinspektionen för sitt uppdrag behöver information om ett utländskt företag

som motsvarar Finansinspektionens tillsynsobjekt och hör till en grupp som står under Finansinspektionens tillsyn, ska Finansinspektionen i första hand be den myndighet om informationen som svarar för tillsynen över ett sådant företag. Om Finansinspektionen behöver sådan information om ett företag inom en grupp som står under en annan tillsynsmyndighets tillsyn, ska Finansinspektionen i första hand be den myndighet om informationen som svarar för grupptillsynen.

65 c §

Tillsynskollegiets uppgifter och verksamhet

— — — — — — — — — — — — — — —

De verksamhetsprinciper som avses i 1 mom. ska täcka åtminstone följande:

1) informationsutbytet,

2) eventuella överenskommelser om frivillig fördelning av uppgifter och ansvarsområden,

3) tillsynsplaner och andra förfaranden för att utföra en sådan utvärdering som avses i 11 kap. 2 § i kreditinstitutslagen och i 31 § 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,

4) effektivisering av tillsynen genom avlägsnande av onödiga dubbleringar av krav,

5) beredskap för krissituationer och förfarandet i krissituationer,

6) de principer enligt vilka Finansinspektionen kan begränsa en utländsk tillsynsmyndighets rätt att delta i behandlingen av ett enskilt ärende i kollegiet,

7) konsekvent tillämpning av kapitalkraven på de kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen vid tillämpning av 65 b § 1 mom. 1 punkten.

66 §

Tillsynsprotokoll

Finansinspektionen ska för sin del medverka till att principerna och förfarandena för tillsynssamarbetet enligt detta kapitel fastställs i ett skriftligt tillsynsprotokoll som undertecknas av samtliga tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen eller grupptillsynen.

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen trots sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

11) ECB, Finlands Bank och andra EES-staters centralbanker och andra organ med motsvarande uppgifter som penningpolitisk myndighet och till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen,,

— — — — — — — — — — — — — — —

12) de myndigheter eller organ som avses i detta moment i andra än EES-stater,

13) den insättningsgarantifond som avses i kreditinstitutslagen och till den ersättningsfond för investerarskydd som avses i lagen om investeringstjänster.

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska, trots vad som någon annanstans i lag föreskrivs om sekretessbelagd information, utan dröjsmål informera finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank om inspektionen fått veta något som kan ha betydande inverkan på finansmarknadens stabilitet eller i övrigt på finansmarknadens utveckling eller orsaka betydande störningar i det finansiella systemet.

— — — — — — — — — — — — — — —

71 a §

Rapportering om överträdelser

Finansinspektionen ska upprätthålla ett system genom vilket den kan ta emot rapporter om misstänkta missbruk som har samband med bestämmelserna om finansmarknaden.

Finansinspektionen ska i fem år bevara den behövliga information som avses i 1 mom. Informationen ska avföras fem år efter rapporteringen, om den inte fortfarande behövs för en brottsutredning, en pågående rättegång eller myndighetsundersökning eller för att trygga de rättigheter som rapportören eller den person som är föremål för rapporten har.

Senast tre år efter att behovet att bevara informationen konstaterades ska behovet av fortsatt bevarande omprövas. En anteckning ska göras om omprövningen.

En registrerad person som en rapport avser har inte rätt till insyn i information som avses i 1 och 2 mom., om utlämnande av informationen skulle försvåra utredningen av brott eller missbruk. Dataombudsmannen får på begäran av den registrerade personen kontrollera att de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. är lagenliga.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På gärningar och försummelser som skett innan denna lag trädde i kraft ska de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet.

3.

Lag

om ändring av lagen om betalningsinstitut

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om betalningsinstitut (297/2010) 2 § 1 mom. 1 punkten, 21 §, 28 § 1 mom., 30 § 2 mom., 31 § 1 mom. och 39 § 1 mom., av dem 31 § 1 mom. sådant det lyder i lag 899/2011, samt

fogas till lagen nya 41 a och 41 b § som följer:

2 §

Tjänster utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på tjänster som tillhandahålls av

1) kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (/),

— — — — — — — — — — — — — — —

21 §

Betalningsinstituts bindningar

Ett betalningsinstitut får inte ha betydande bindningar till fysiska eller juridiska personer på vilka tillämpas sådana lagar, förordningar eller administrativa bestämmelser i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som hindrar en effektiv tillsyn över betalningsinstitutet och inte heller till andra aktörer, om bindningarna i något annat avseende är ägnade att hindra en effektiv tillsyn över betalningsinstitutet.

Med *betydande bindning* avses nära förbindelser enligt artikel 4.1.38 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *EU:s tillsynsförordning*.

28 §

Kapitalbas

På betalningsinstituts kapitalbas tillämpas vad som i EU:s tillsynsförordning föreskrivsom kreditinstituts kapitalbas. Vad som i den förordningen föreskrivs om aktie- och andelskapital tillämpas också på bolagsinsatser i pengar.

— — — — — — — — — — — — — — —

30 §

Kapitalkrav

— — — — — — — — — — — — — — —

Betalningsinstitutet ska ha en i förhållande till de sammanlagda beviljade krediterna tillräcklig kapitalbas. Om Finansinspektionen anser att betalningsinstitutets kapitalbas i enlighet med 1 mom. inte är tillräckligt stor i förhållande till de risker som är förenade med de beviljade lånen och att betalningsinstitutets kapitalbas i förhållande till den totala exponeringen inte kan säkerställas på annat sätt, kan Finansinspektionen för en tid av högst tre år ställa ett högre kapitalkrav för betalningsinstitutet. Finansinspektionen kan emellertid inte ställ ett högre kapitalkrav för betalningsinstitutet än vad som i artikel 92.3 a i EU:s tillsynsförordning förutsätts för kreditinstitut.

— — — — — — — — — — — — — — —

31 §

Undantag från kapitalkravet

Bestämmelserna i 30 och 30 a § ska inte tillämpas på betalningsinstitut som uppfyller de förutsättningarna för undantag i fråga om kapitalkravet vilka anges i artikel 7 i EU:s tillsynsdirektiv.

— — — — — — — — — — — — — —

39 §

Kundkontroll

Ett betalningsinstitut ska ha kännedom om sina kunder. Betalningsinstitutet ska identifiera kundens verkliga förmånstagare och de personer som handlar för kundens räkning, samt dessutom vid behov verifiera deras identitet. När skyldigheterna enligt detta moment fullgörs kan de system som avses i 2 mom. nyttiggöras.

— — — — — — — — — — — — — —

6 kap.

Förfaranden

41 a §

Beredskapsskyldighet

Betalningsinstitut ska genom deltagande i beredskapsplanering på finansmarknaden och genom förberedelser för undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska på motsvarande sätt tillämpas på utländska betalningsinstituts filialer i Finland.

41 b §

Ersättning för beredskapsrelaterade kostnader

Om de uppgifter som följer av 41 a § förutsätter åtgärder som klart avviker från verksamhet som ska anses vara sedvanlig för kreditinstitut och om dessa åtgärder medför väsentliga merkostnader, kan kostnaderna ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggande av försörjningsberedskapen (1390/1992).

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 1 § 2 mom., 6 § 2 och 4 mom., 9 § 4 mom., 10 och 23 § samt 25 § 2 mom., sådana de lyder, 1 § 2 mom., 6 § 2 och 4 mom., 10 § och 23 § samt 25 § 2 mom. i lag 122/2007, 4 § i lag 1421/2007 och 9 § 4 mom. i lag (760/2012), samt

fogas till lagen en ny 2 a § som följer:

1 §

— — — — — — — — — — — — — — —

På kreditinstitut ska tillämpas aktiebolagslagen (624/2006) om inte något annat föreskrivs nedan i denna lag eller i kreditinstitutslagen (/). På kapitallån som emitterats av ett kreditinstitut ska inte tillämpas 12 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten eller 2 § 2 mom. i aktiebolagslagen. På sparbanksaktiebolag som avses i sparbankslagen (423/2013) tillämpas dessutom sparbankslagen samt på andelsbanksaktiebolag som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) den lagen. På kreditinstitut som bedriver hypoteksbanksverksamhet enligt lagen om hypoteksbanksverksamhet (688/2010) tillämpas dessutom vad som föreskrivs i den nämnda lagen.

2 a §

Ett kreditinstituts styrelse ska ha minst tre medlemmar.

Kreditinstitutet ska ha en verkställande direktör och en ställföreträdare för denne.

6 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Av ett meddelande som avses i 1 mom. ska framgå att i det fall att en insättares sammanlagda inlåning i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 14 kap 8 § i kreditinstitutslagen, ska på insättningsgarantin tillämpas 14 kap 15 § i den lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, trots de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp inlåning som enligt 14 kap. 8 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 14 kap. 8 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om insättare och insättares uppsägningsrätt i samband med fusion gäller på motsvarande sätt vid flyttning av kreditinstitutets säte till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt en fusion vid vilken det övertagande kreditinstitutet registreras i någon annan stat. En insättare har uppsägningsrätt, om inlåning som omfattas av en i kreditinstitutslagen föreskriven insättningsgaranti efter åtgärden inte alls eller bara delvis kommer att omfattas av insättningsgarantin. I sitt meddelande till insättaren ska kreditinstitutet redogöra för de ändringar som kommer att ske i uppgifter som har lämnats med stöd av 14 kap. 11 § i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

9 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som i 17 kap. 16 § 6 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om det ursprungliga bo-

lagets skulder tillämpas inte på sådana skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den i 14 kap. i kreditinstitutslagen avsedda Insättningsgarantifonden eller den i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012) avsedda ersättningsfonden.

10 §

Vad som i 14 kap. 2—5 § samt 17 kap. 6, 7 och 15 § i aktiebolagslagen föreskrivs om borgenärer ska vid tillämpningen av detta kapitel tillämpas i fråga om den för vilken kreditinstitutet har ställt borgen eller ingått någon annan jämförbar förbindelse eller den som på grund av ett derivatavtal med kreditinstitutet kan få en penningfordran, om förbindelsen övergår på någon annan än ett annat kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

23 §

Om en affärsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 24 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare ska inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av 14 kap. 8 § 7 mom. i kreditinstitutslagen.

25 §

— — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen har, om den anser att insättarnas intresse kräver det, rätt att utan hinder av 22 kap. 6 och 7 § i aktiebolagslagen väcka skadeståndstalan för kreditinstitutets räkning mot en person eller ett företag som avses i 21 kap. 1 § i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av sparbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i sparbankslagen (1502/2001) 7 kap.,

ändras 1 § 2 mom., 40 h § 1—2 mom., 40 i §, 41 §, 41 a § och 62 §, 69 § 2 mom., 78 § 3 mom., 82 §, 87 i § 6 mom., 87 j § 2 mom., 106 §, 107 § 1 mom., 108 §, 120 § 1 mom. och 122 § 2 mom., det inledande stycket i 124 §, samt, 125 och 127 §,

av dem 1 § 2 mom., 106 §, 107 § 1 mom., och det inledande stycket i 124 §, sådana de lyder i lag 123/2007, 40 h § 1—2 mom. och 40 i § sådana de lyder i lag 1066/2006, 41 § sådan den lyder i lagarna 123/2007 och 1423/2007, 41 a och 62 §, 69 § 2 mom., 78 § 3 mom., 82 §, 87 j § 2 mom., 120 § 1 mom., 122 § 2 mom. och 125 § sådana de lyder i lag 1423/2007, 87 i § 6 mom. sådant det lyder i lag 762/2012 samt 108 § sådan den lyder i lag 590/2003, som följer:

1 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Sparbanker och sparbanksaktiebolag är i kreditinstitutslagen (/) avsedda inlåningsbanker, vilkas särskilda ändamål är att främja sparandet.

40 h §

I sparbankens stadgar kan bestämmas att sparbanken har rätt att förvärva eller lösa in egna grundfondsandelar.

I stadgarna ska då anges

1) huruvida det är fråga om förvärv eller inlösen,

2) huruvida sparbanken har rätt att förvärva eller lösa in andelar,

3) vilka andelar föreskriften gäller och, vid behov, i vilken ordning andelarna ska förvärvas eller lösas in,

4) vilket förfarande som ska iakttas,

5) vilket vederlag som ska betalas för andelarna eller på vilka grunder vederlaget ska räknas ut,

6) vilka medel som kan användas för betalning av vederlaget.

— — — — — — — — — — — — — — —

40 i §

Beslut om förvärv eller inlösen av egna grundfondsandelar får inte leda till att det sammanlagda antalet egna grundfondsandelar som innehas av banken eller som utgör pant i enlighet med 5 kap. 6 § i kreditinstitutslagen, och de grundfondsandelar i moderbanken som innehas av sparbankens dottersammanslutning kommer att överstiga en tiondel av samtliga andelar.

41 §

Som sparbankens vinst får, om inte något annat följer av 40 § 2 mom. eller 41 a § i denna lag eller av 11 kap. 8 § i kreditinstitutslagen, på grundfondsandelar och kapitallån delas ut högst ett av styrelsen föreslaget belopp som inte överstiger det sammanlagda beloppet av den vinst som framgår av den för den senaste räkenskapsperioden fastställda balansräkningen och sparbankens övriga fria egna kapital, med avdrag för förlust som balansräkningen utvisar, andra poster som enligt 2 mom. inte får delas ut, det belopp varmed de i sparbankens bokslut enligt 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997) gjorda avsättningarna och reserverna samt skillnaden mellan de gjorda och planenliga avskrivningarna i bokslutet har tagits upp i det fria egna kapitalet, samt med det belopp som enligt lagen eller stadgarna ska avsättas till reservfonden eller annars lämnas outdelat. På grundfondsandelarna kan som vinstandel delas ut endast vinst och annat fritt eget kapital som har uppkommit efter inrättandet av grundfonden. På kapitallån som avses i detta moment ska tillämpas vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Av den del av sparbankens vinst som inte används för ökning av reservfonden eller för utdelning av vinst på grundfondsandelarna eller kapitallån eller inte läggs till sparbankens fria egna kapital kan medel genom principalernas beslut, om det belopp som styrelsen föreslår inte överskrids, användas för sparfrämjande eller andra allmännyttiga ändamål. Vinstmedel får dock inte utan Finansinspektionens samtycke användas för sådana sparfrämjande eller allmännyttiga ändamål som avses i detta moment förrän understödslån som sparbanken erhållit ur den säkerhetsfond som avses i 13 kap. 1 § i kreditinstitutslagen har återbetalats jämte ränta.

41 a §

Medel i sparbanken får inte betalas ut om det då beslut fattades var känt eller borde ha varit känt att sparbanken var insolvent eller att utbetalningen skulle leda till insolvens eller om utdelningen leder till att kapitalbasen sjunker under minimibeloppet enligt i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen.

62 §

För en sparbank som bildas genom kombinationsfusion ska koncession sökas enligt 4 kap. 1 § i kreditinstitutslagen. En kombinationsfusion får inte registreras, om inte koncessionen registreras samtidigt.

Om de i fusionen deltagande sparbankernas grundkapital och reservfonder sammanlagt uppgår till ett mindre belopp än vad som föreskrivs i 10 kap. 2 § i kreditinstitutslagen, ska den sparbank som bildas ha ett startkapital som uppgår till minst det sammanlagda beloppet av de i fusionen deltagande sparbankernas grundkapital och reservfonder.

— — — — — — — — — — — — — — —

69 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Av det meddelande som avses i 1 mom. ska dessutom framgå att bestämmelserna i 14 kap. 15 § i kreditinstitutslagen tillämpas på insättningsgarantin, om en insättares sammanlagda inlåning i de sparbanker som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 14 kap. 8 § i nämnda lag. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp inlåning som enligt 14 kap. 8 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas om de överlåtande sparbankerna på det sätt som avses i 14 kap. 8 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns på insättningsgarantin som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

— — — — — — — — — — — — — — —

78 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Slutredovisningen ska anmälas för registrering i enlighet med 12 kap. 11 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

82 §

För en sparbank som bildas vid delning ska ansökas om koncession enligt 2 kap. 1 § i kreditinstitutslagen. En delning som avses i denna paragraf får inte registreras om inte koncessionen registreras samtidigt.

87 i §

De i delningen deltagande sparbankerna är solidariskt ansvariga för de av den ursprungliga sparbankens skulder som har uppkommit innan verkställandet av delningen registrerats. Om den ursprungliga sparbanken har skulder som en annan sparbank svarar för enligt delningsplanen, uppgår sparbankens sammanlagda ansvar dock högst till värdet av de nettotillgångar som återstår för den eller övergår till den. En borgenär kan med åberopande av det solidariska ansvaret kräva betalning för en skuld som nämns i delningsplanen först när det har konstaterats att borgenären inte får betalning av gäldenären eller ur en säkerhet. I 87 f § 5 mom. föreskrivs om ansvaret för betalning av lösenbeloppet. Vad som föreskrivs ovan i detta moment om skulder tillämpas inte på sådana skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den insättningsgarantifond som avses i 14 kap. i kreditinstitutslagen eller ur den ersättningsfond som avses i 11 kap. i lagen om investeringstjänster.

87 j §

— — — — — — — — — — — — — —

Slutredovisningen ska anmälas för registrering i enlighet med 12 kap. 11 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

106 §

Revisorernas uppdrag upphör inte då sparbanken träder i likvidation. Vad som i 12 kap. i kreditinstitutslagen föreskrivs om revision ska också iakttas under likvidationen. Revisionsberättelsen ska dessutom innehålla ett uttalande om huruvida likvidationen enligt revisorernas mening onödigt har förlängts.

107 §

När sparbanken har försatts i likvidation ska styrelsen och verkställande direktören utan dröjsmål upprätta bokslut och koncernbokslut för den tid före likvidationens början för vilken något bokslut ännu inte har lagts fram på principalmötet. Detta bokslut ska så snart som möjligt läggas fram på principalmötet. På bokslutet och revisionen tillämpas 12 kap. i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

108 §

När principalmötet eller Finansinspektionen har beslutat att sparbanken skall träda i likvidation, ska likvidatorerna utan dröjsmål göra registreringsanmälan om likvidationsbeslutet och om valet av likvidatorer. Anmälan ska dessutom göras till insättningsgarantifonden och, om likvidationsbeslutet har fattats av principalerna, till Finansinspektionen. Anmälan ska göras också till säkerhetsfonden och till ersättningsfonden för investerarskydd, om sparbanken är medlem i fonden.

120 §

Om en sparbanks egendom har avträtts till konkurs, behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 121 § 2 mom. Bestämmelserna om insättare i detta moment tillämpas inte på Insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av 14 kap. 8 § 7 mom. i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

122 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Principalmötet beslutar med stöd av 21 kap. 1 § i kreditinstitutslagen om väckande av skadeståndstalan för sparbankens räkning. Styrelsen har dessutom rätt att besluta om väckande av skadeståndstalan som baserar sig på en straffbar gärning

— — — — — — — — — — — — — — —

124 §

För en sparbanks räkning får talan som avses i 21 kap. 1 § i kreditinstitutslagen och som inte grundar sig på en straffbar gärning inte väckas mot

— — — — — — — — — — — — — — —

125 §

Finansinspektionen har, om de anser att insättarnas eller grundfondsandelsägarnas intresse kräver det, rätt att för en sparbanks räkning väcka skadeståndstalan mot en person eller sammanslutning som avses i 21 kap. 1 § i kreditinstitutslagen.

127 §

Den som uppsåtligen bryter mot bestämmelserna i 64 eller 84 § om revisorsyttrande ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för *sparbanksbrott*, dömas till böter eller till fängelse i högst ett år.

Denna lag träder i kraft den 20 .

93—100 § som upphävs genom denna lag ska dock tillämpas till den 30 juni 2015.

6.

Lag

om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013) 5 §, samt

ändras 1 § 3 mom., 4 § 1 och 3 mom., 9 § 2 och 4 mom., 11 § 2 mom., 12 § 3 mom., 13 och 32 § samt 50 § 2 mom. som följer:

1 §

— — — — — — — — — — — — — — —

På kreditinstitut tillämpas lagen om andelslag (421/2013), om det inte föreskrivs något annat nedan i denna lag eller i kreditinstitutslagen (/).

4 §

Bestämmelser om begränsning av kreditinstituts utdelningsbara överskott finns i 12 kap. 1 § och 16 kap. 2 och 6 § i lagen om andelslag. Dessutom tillämpas på överskottet vad som i 11 kap 8 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om begränsningar till följd av kapitalkrav. De poster som avses ovan ska inte heller hänföras till det utdelningsbara belopp i moderandelslaget som beräknas utifrån koncernbalansräkningen.

— — — — — — — — — — — — — — —

Det belopp som betalats för andelar eller aktier till ett kreditinstitut får inte återbetalas om detta skulle leda till att kapitalbasen sjunker under det minimibelopp som avses i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen. Finansinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från återbetalningsförbudet.

— — — — — — — — — — — — — — —

9 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Av ett meddelande som avses i 1 mom. ska framgå att i det fall att det sammanlagda beloppet av en insättares inlåning i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 14 kap. 8 § i kreditinstitutslagen, ska på insättningsgarantin tillämpas 14 kap. 15 § i den nämnda lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, trots de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp inlåning som enligt 14 kap. 8 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 14 kap. 8 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare och insättares uppsägningsrätt i samband med fusion gäller på motsvarande sätt vid flyttning av kreditinstitutets säte till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt vid en fusion där det övertagande kreditinstitutet registreras i någon annan stat. En insättare har uppsägningsrätt, om inlåning som omfattas av en insättningsgaranti enligt kreditinstitutslagen efter åtgärden inte alls eller bara delvis kommer att omfattas av insättningsgaranti. I sitt meddelande till insättaren ska kreditinstitutet redogöra för de ändringar som kommer att ske i uppgifter som har lämnats med stöd av 14 kap. 11 § i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

11 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Om de kreditinstitut som deltar i fusionen har ett sammanlagt andelskapital som understiger det belopp som föreskrivs i 10 kap. 2 § i kreditinstitutslagen, ska det kreditinstitut som bildas ha ett startkapital som uppgår till minst det sammanlagda beloppet av det an-

delskapital som innehas av de i fusionen deltagande kreditinstituten.

12 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som i 21 kap. 17 § 6 mom. i lagen om andelslag föreskrivs om det ursprungliga andelslagets skulder tillämpas inte på skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den i 14 kap. i kreditinstitutslagen avsedda insättningsgarantifonden eller ur den i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012) avsedda ersättningsfonden.

13 §

Vad som i 18 kap. 2—5 § och 21 kap. 6, 7 och 16 § i lagen om andelslag föreskrivs om borgenärer ska tillämpas på den för vilken ett kreditinstitut har ställt borgen eller ingått något annat därmed jämförbart åtagande eller som på grund av ett med kreditinstitutet ingånget derivatavtal kan få en penningfordran, om åtagandet övergår på någon annan än ett annat kreditinstitut enligt vad som avses i 1 kap. 7 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

32 §

Om en andelsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 38 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare ska inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till denna med stöd av 14 kap 8 § 6 mom. i kreditinstitutslagen.

50 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen har, trots vad som föreskrivs i 25 kap. 6 och 7 § i lagen om andelslag, rätt att väcka skadeståndstalan för kreditinstitutets räkning mot en person eller ett företag som avses i 21 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, om den anser att insättarnas eller placeringsandelsägarnas intresse kräver det.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010) 1 §, 9 § 1 och 4 mom., 13 § 1 mom., 17 § 1 mom., samt 18, 19, 21—23 § samt 38 och 39 §, av dem 1 § sådan den lyder i lag 425/2013 och 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1359/2010, samt

fogas till 17 § ett nytt 3 mom. och till 32 § ett nytt 6 mom. som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om de krav som ställs på det andelslag (*centralinstitutet*) som är centralinstitut för en sammanslutning av inlåningsbanker (*sammanslutningen*), på de inlåningsbanker och övriga kreditinstitut (*medlemskreditinstitut*) som är medlemmar av centralinstitutet och på övriga företag som hör till sammanslutningen. På centralinstitutet tillämpas lagen om andelslag (421/2013) och på medelskreditinstituten kreditinstitutslagen (/), om inte något annat följer av denna lag.

9 §

Bokslut och revision

Vid upprättande av centralinstitutets bokslut och koncernbokslut samt vid revision ska kreditinstitutslagen iakttas. På medlemskreditinstitut ska inte tillämpas vad som i 12 kap. 12 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om delårsrapport och årsrapport.

— — — — — — — — — — — — — — —

Centralinstitutets medlemskreditinstitut ska hålla en kopia av det bokslut som avses i 2 mom. framlagd för allmänheten och ge kopior av bokslutet med iakttagande av 12 kap. 11 § 2 och 4 mom. i kreditinstitutslagen. Över centralinstitutet och medlemskreditinstituten samt deras dotterföretag ska en konsoliderad delårsrapport och årsrapport upprättas med iakttagande av 2 mom. samt 12 kap. 12 § § i kreditinstitutslagen. Centralinstitutets medlemskreditinstitut ska i enlighet med 12 kap. 11 § i kreditinstitutslagen på begäran ge kopior av den konsoliderade delårsrapporten.

— — — — — — — — — — — — — — —

13 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Finansinspektionen ska bevilja koncession om den på basis av informationen i ärendet kan försäkra sig om att centralinstitutet och de övriga företag som hör till sammanslutningen uppfyller de verksamhetsförutsättningar som anges i denna lag, att hela sammanslutningen uppfyller de ekonomiska krav som anges i lagen och att centralinstitutet leds med yrkesskicklighet och enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

— — — — — — — — — — — — — — —

17 §

Styrning av sammanslutningen

Centralinstitutet styr sammanslutningens verksamhet. Centralinstitutet ska för tryggande av medlemsföretagens likviditet och kapitaltäckning ge medlemsföretagen anvisningar om kvalitativa krav och riskhantering, tillförlitlig förvaltning och intern kontroll samt om enhetliga redovisningsprinciper för upprättandet av sammanslutningens konsoliderade bokslut. I de anvisningar som avses i denna paragraf ska 7—9 och 12 kap. i kreditinstitutslagen beaktas. Till den del som de anvisningar som avses i detta moment till-

lämpas på ett medlemskreditinstitut, på vilket tillämpas undantag som avses i 21 §, ska Finansinspektionen på förhand godkänna anvisningarna. Centralinstitutet kan dessutom i enlighet med sina stadgar för medlemskreditinstituten fastställa allmänna principer för verksamhet som är av betydelse för sammanslutningen.

— — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter som det närmare innehållet i de anvisningar som avses i 1 mom.

18 §

Allmän bestämmelse om medlemsföretagens förvaltning och styrning

Ett företag som hör till sammanslutningen får inte i sin verksamhet ta så stora risker att medlemsföretagens konsoliderade kapitaltäckning eller likviditet väsentligt äventyras. Centralinstitutet ska ha en tillförlitlig förvaltning som gör det möjligt att effektivt hantera sammanslutningens risker samt med hänsyn till sammanslutningens verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Centralinstitutet ska uppfylla de krav som i 7—9 kap. i kreditinstitutslagen ställs på en finansiell företagsgrupps moderföretag.

19 §

Finansiella krav på sammanslutningen

De företag som hör till sammanslutningen ska ha en sammanlagd kapitalbas som åtminstone uppgår till det belopp som avses i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen. Det belopp som avses i detta moment ska beräknas i tillämpliga delar enligt vad som i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *EU:s tillsynsförordning* föreskrivs om beräkning av den konsoliderade kapitalbasen, om inte något annat följer av 2 och 3 mom.

Vid beräkning av de krav som avses i 1 mom. ska från sammanslutningens kapitalbas dras av kapitalbevis som har emitterats av ett medlemskreditinstitut eller av ett företag som hör till dess finansiella företagsgrupp samt sådana andra poster i eget kapital som har tecknats av en sådan i 13 kap. i kreditinstitutslagen avsedd säkerhetsfond som medlemskreditinstitutet hör till.

Vid beräkning av sammanslutningens kapitalbas ska denna paragraf tillämpas på försäkringsbolag som inte i betydande utsträckning bedriver annan affärsverksamhet än beviljande av kreditförsäkringar till sammanslutningens medlemskreditinstitut. Ett sådant försäkringsbolags utjämningsbelopp jämställs med poster som avses i 62 artikel i EU:s tillsynsförordning. Till övriga delar ska kreditinstitutslagen tillämpas på beräkning av kapitalbasen och kapitalkravet för ett sådant försäkringsbolag.

På sammanslutningen ska i övrigt tillämpas vad som i EU:s tillsynsförordning och 10 och 11 kap. i kreditinstitutslagen föreskrivs om de krav som ska ställas på kreditinstituts konsoliderade finansiella ställning, rapportering av konsoliderad finansiell information och om konsoliderad tillsyn.

Vad som i EU:s tillsynsförordning och kreditinstitutslagen föreskrivs om moderföretag ska tillämpas på centralinstitutet, och vad som föreskrivs om dotterföretag ska i tillämpliga delar tillämpas på andra företag som hör till sammanslutningen, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om verkställighet av denna paragraf.

21 §

Finansiella krav på medlemskreditinstitut

Med centralinstitutets samtycke behöver på ett medlemskreditinstitut inte tillämpas vad som i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om kvantitativa krav på kreditinstituts finansiella ställning. Ett medlemskreditinstitut ska emellertid för de exponeringar som avses i den förordning som nämns i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen ha åtminstone så stor kapitalbas som föreskrivs i 2—4 mom. i

denna paragraf. Centralinstitutet får inte enligt detta moment ge samtycke till ett medlemskreditinstitut som har tidigare försummat att iaktta dess anvisningar enligt 17 §, om inte försummelsen är obetydlig.

Centralinstitutet får ge samtycke enligt detta moment för högst tre år i sänder. Centralinstitutet ska på eget initiativ eller på yrkande av Finansinspektionen återta eller begränsa sitt samtycke om medlemskreditinstitutet avsevärt eller upprepade gånger försummar att följa anvisningar som centralinstitutet gett med stöd av 17 §.

Ett medlemskreditinstitut som 1 mom. tillämpas på ska för att trygga sin solvens ha minst en kapitalbas som motsvarar 80 procent av det belopp som föreskrivs i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen.

Om 1 mom. tillämpas på ett medlemskreditinstitut får exponeringen mot kunder enligt EU:s tillsynsförordning inte överstiga 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Om kundföretaget är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, får exponeringen inte överstiga 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas eller, om denna är mindre än 240 miljoner euro, ett belopp som kreditinstitutet fastställt internt och som inte får överstiga 240 miljoner euro eller 100 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Finansinspektionen kan av särskilda skäl bevilja ett kreditinstitut tillstånd att avvika från den sistnämnda gränsen. Med exponering mot kreditinstitut eller värdepappersföretag avses vid tillämpningen av detta moment också exponering mot en sådan grupp av kunder som omfattar minst ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. Vid tillämpningen av detta moment får emellertid den sammanlagda exponeringen mot andra kunder som hör till denna grupp än kreditinstitut eller värdepappersföretag inte överskrida det belopp som föreskrivs i 1 mom. På beräkning av den begränsning som avses i detta moment tillämpas 10 kap. 11 § 3 mom. i kreditinstitutslagen. Bestämmelserna i det momentet om exponering mot kreditinstitut och finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet tillämpas också på exponering mot företag som hör till samma sammanslutning som medlemskreditinstitutet.

Ett medlemskreditinstitut på vilket 1 mom. tillämpas får inte placera mer än 25 procent av kreditinstitutets kapitalbas i investeringar som avses i artikel 89 i EU:s tillsynsförordning. Medlemskreditinstitutet får ha högst 75 procent av sin kapitalbas i investeringar som avses i 1 mom.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om krav på kreditinstituts finansiella ställning tillämpas också på konsoliderade krav.

22 §

Tillämpning av vissa bestämmelser i kreditinstitutslagen

Ett medlemskreditinstitut ska inte lämna den information som avses i 11 kap. 1 § i kreditinstitutslagen till Finansinspektionen utan i stället till centralinstitutet så som föreskrivs i den paragrafen.

Centralinstitutet ska i enlighet med 11 kap. 2 § i kreditinstitutslagen utvärdera om medlemskreditinstitutens ekonomiska ställning uppfyller de krav som nämns i detta kapitel.

23 §

Medlemsföretags förvaltning och styrning

Med centralinstitutets samtycke behöver på ett medlemskreditinstitut och på ett företag som hör till dess finansiella företagsgrupp inte tillämpas vad som i 7 och 9 kap. i kreditinstitutslagen och i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om kreditinstituts och till dess finansiella företagsgrupp hörande företags förvaltning och kvalitativa riskhantering.

På medlemskreditinstitut ska inte tillämpas vad som föreskrivs i del sju och åtta i EU:s tillsynsförordning. I enlighet med de nämnda bestämmelserna ska ett medlemskreditinstitut dock offentliggöra åtminstone information om

1) att medlemskreditinstitutet hör till sammanslutningen av inlåningsbanker,

2) vilket centralinstituts bokslut som innehåller uppgifter om sammanslutningens solvens,

3) tillämpning av undantag som avses i 21 § i denna lag på medlemskreditinstitutet, inklusive det belopp varmed kapitalkravet underskrider respektive i 21 § nämnda kapitalkrav enligt kreditinstitutslagen.

Centralinstitutet får inte ge samtycke enligt 1 mom. till ett medlemskreditinstitut som har försummat att iaktta centralinstitutets anvisningar enligt 17 §, om inte försummelsen är obetydlig. Centralinstitutet kan ge samtycke enligt denna paragraf för högst tre år i sänder.

32 §

Tillsyn över företag som hör till sammanslutningen

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska sköta de uppdrag som den har enligt denna lag och andra lagar, om inte något annat följer av rådets förordning (EU) nr 1024/013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut.

38 §

Tystnadsplikt

Vad som i 15 kap. 14 och 15 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om tystnadsplikt och rättighet att utlämna information om kreditinstitut ska tillämpas på motsvarande personer i centralinstitutet och på centralinstitutet. De företag som hör till sammanslutningen, den säkerhetsfond som centralinstitutets medlemskreditinstitut hör till samt medlemskreditinstitutens ömsesidiga försäkringsbolag får dessutom utbyta information oberoende av de nämnda paragraferna. Information som avses i detta moment får dock lämnas endast till den som har tystnadsplikt enligt de ovan nämnda paragraferna eller motsvarande tystnadsplikt.

39 §

Väckande av talan på en inlåningsbanks vägnar

Centralinstitutet har, om det anser att insättarnas intresse kräver det, rätt att på en till centralinstitutet hörande inlåningsbanks vägnar väcka skadeståndstalan mot personer och företag som avses i 21 kap. 1 § i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av 1 och 16 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) 1 §, sådan den lyder i lag 125/2007,samt

fogas till 16 § ett nytt 3 mom. som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på sådana inlåningsbanker (bank) som avses i 1 kap. 8 § i kreditinstitutslagen (/).

Dessutom tillämpas 1, 2—10 och 15 § samt 16 § 1 och 3 mom. i denna lag på utländska EES-filialer som avses i 6 § 16 punkten i lagen om Finansinspektionen (878/2008). Med avvikelse från 3 § är Finansinspektionen behörig myndighet att besluta om temporärt avbrytande av en filials verksamhet.

16 §

Avbrottets upphörande

— — — — — — — — — — — — — — —

Trots vad som föreskrivs ovan i denna paragraf upphör ett avbrott i en utländsk EES-filials verksamhet då myndigheten i filialens hemstat beslutar att saneringsåtgärder enligt 19 kap. 1 § 1 punkten i kreditinstitutslagen eller likvidationsförfarande enligt 19 kap. 1 § 2 punkten i den lagen ska inledas i det kreditinstitut som filialen hör till.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av lagen om statens säkerhetsfond

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om statens säkerhetsfond (379/1992) 11 a § 1 mom. 2 punkten, 12 a § 4 mom., 14 § 1 mom. och 19 a § 1 mom., sådana de lyder, 11 a § 1 mom. 2 punkten i lag 603/2010, 12 a § 4 mom. i lag 1371/2010 samt 14 § 1 mom. och 19 a § 1 mom. i lag 126/2007, som följer:

11 a §

Åläggande att ansöka om stöd

Statsrådet kan ålägga en bank med koncession i Finland eller dess holdingföretag att till fonden lämna in en ansökan för att få finansiellt stöd som statsrådet anser behövligt, om

— — — — — — — — — — — — — — —

2) banken inte kan föreslå tillräckliga åtgärder för att dess kapitaltäckning och konsoliderade kapitaltäckning ska nå upp till eller hållas på en nivå som förutsätts i kreditinstitutslagen (/)och det inte utan statligt finansiellt stöd är möjligt att trygga bankens kapitaltäckning och konsoliderade kapitaltäckning, och

— — — — — — — — — — — — — — —

12 a §

Täckande av en stödtagande banks förluster samt andra särskilda stödvillkor

— — — — — — — — — — — — — — —

I stödvillkoren ska dessutom anges de högsta ersättningar som betalas till den stödtagande bankens ledning, om detta behövs för att målen för kreditinstitutens ersättningssystem enligt 8 kap. 3 § i kreditinstitutslagen ska kunna uppnås.

14 §

Beslut om stödåtgärder

Finansministeriet beslutar om frågor som gäller stödåtgärder, om det inte har uppdragits åt statsrådets allmänna sammanträde att besluta om dessa.

— — — — — — — — — — — — — — —

19 a §

Särskilda bestämmelser om bolag

På aktier i egendomsförvaltningsbolag och andra bolag som avses i 1 § 4 mom. samt på aktier i bolag som dessa äger tillämpas inte 24 § 1 mom. i lagen om statsbudgeten (423/1988) och inte heller lagen om statens bolagsinnehav och ägarstyrning (1368/2007). På egendomsförvaltningsbolag tillämpas utöver den gällande lagstiftningen om aktiebolag vad som i 15 kap. 1—3 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om kundskydd, i 15 kap. 14 och 15 § i samma lag om tystnadsplikt och i 21 kap. 4 § i samma lag om brott mot tystnadsplikten samt vad som i 33 a § i lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om vite.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag

om ändring av 26 § i lagen om Finlands Bank

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finlands Bank (214/1998) 26 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1243/2011, som följer:

26 §

Rätt att få och lämna upplysningar

— — — — — — — — — — — — — — —

Finlands Bank ska, trots vad som föreskrivs någon annanstans i lag, omedelbart underrätta de myndigheter som avses i 71 § 1 mom. 1 och 3 punkten i lagen om Finansinspektionen (878/2008), om Finlands Bank får vetskap om att det i Finland uppkommit en sådan krissituation som avses i artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, eller en därmed jämförbar krissituation.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag

om ändring av lagen om hypoteksbanksverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om hypoteksbanksverksamhet (688/2010) 2 § 1 mom. 3 och 6—8 punkten, 5 §, 7 § 2 mom., 10 § 2 mom. 6 och 7 punkten och 19 §, samt
fogas till 10 § 2 mom. en ny 8 punkt och till 10 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

3) *offentlig kredit* kredit som har beviljats finska staten, en finländsk kommun eller något annat sådant offentligt samfund som vid beräkning av kapitalkravet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *EU:s tillsynsförordning*, får jämställas med finska staten och en finländsk kommun och kredit vars fulla säkerhet utgörs av borgen som ett offentligt samfund som avses i denna punkt har ställt eller av en fordran på ett sådant samfund,

— — — — — — — — — — — — — — —

6) *hypoteksbank* ett kreditinstitut i aktiebolagsform enligt 1 kap. 7 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/), vars enda syfte är att bedriva hypoteksbanksverksamhet,

7) *inlåningsbank* ett kreditinstitut enligt 1 kap. 8 § i kreditinstitutslagen,

8) *kreditföretag* ett kreditinstitut enligt 1 kap. 10 § i kreditinstitutslagen,

— — — — — — — — — — — — — — —

5 §

Koncession för en hypoteksbank

Koncession för en hypoteksbank kan beviljas ett kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § i kreditinstitutslagen och som uppfyller förutsättningarna i denna lag.

7 §

Tillåten affärsverksamhet

— — — — — — — — — — — — — — —

En hypoteksbanks tillgångar får utöver vad som föreskrivs i 1 mom. placeras endast i fordringar på vilka vid beräkning av tillsynskrav enligt EU:s tillsynsförordning enligt artikel 113 i den nämnda förordningen får tillämpas 0 eller 20 procents riskvikt. Tillgångar får också placeras i andra värdepapper som avses i 2 kap. 1 § 2 punkten i värdepappersmarknadslagen (746/2012) och som är föremål för handel på en reglerad marknad eller som på ansökan är föremål för handel på en multilateral handelsplattform i ett tredjeland.

— — — — — — — — — — — — — — —

10 §

Tillstånd för hypoteksbanksverksamhet

— — — — — — — — — — — — — — —

Sökanden ska utöver sin bolagsordning eller reglerna för verksamheten lämna Finansinspektionen utredning om

— — — — — — — — — — — — — — —

6) principerna och förfarandena för värdering av säkerheter,

7) att sökandens obligationsregister uppfyller föreskrivna krav,

8) målsättningar som avses i 9 kap. 17 § 5 mom. i kreditinstitutslagen.

En förutsättning för tillstånd som avses i denna paragraf är, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., att målsättningar enligt 2 mom. 8 punkten inte äventyrar affärsverksamhet som kreditinstitutet bedriver utöver återfinansiering av hypoteksbanksverksamhet.

— — — — — — — — — — — — — — —

19 §

Bokslut och delårsrapporter

Av emittentens bokslut ska, utöver vad som föreskrivs i 12 kap. i kreditinstitutslagen, framgå beloppet av beviljade hypotekskrediter, mellankrediter och offentliga krediter, beloppet av emitterade säkerställda obligationslån samt värderingsgrunderna för hypotekskrediternas säkerheter och mellankrediter. Om emittenten är skyldig att använda fastighetsvärderare enligt 14 §, ska i bokslutet dessutom nämnas de fastighetsvärderare som anlitats.

På hypoteksbanker ska tillämpas vad som i 12 kap. 12 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om inlåningsbankers skyldighet att offentliggöra delårsrapporter och årsrapporter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av 1 och 26 § i lagen om hypoteksföreningar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om hypoteksföreningar (936/1978) 1 § och 26 § 2 mom., sådana de lyder i lag 129/2007, som följer:

1 §

En hypoteksförening är ett kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (/). Dess särskilda ändamål är att av medel som främst anskaffas genom långfristiga lån bevilja långfristiga lån huvudsakligen mot inteckningssäkerhet eller annan betryggande säkerhet.

26 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Tillskottskapitalet kan återbetalas endast så att hypoteksföreningens grundkapital inte minskas och så att återbetalningen inte under något år utgör mer än hälften av det föregående årets vinst. På återbetalning av tillskottskapital tillämpas dessutom vad som i 11 kap. 8 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om restriktioner som föranleds av kapitalbasen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag

om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 22 §, sådan den lyder i lag 1362/2010, samt

ändras 2 § 1 mom. 1 punkten, 3 § 3 mom. 1 punkten, 4 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 § 1 mom. a och h punkten, 21 §, 28 § 2 mom. och 31 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom. samt 35 § 1 mom., sådana de lyder, 2 § 1 mom. 1 punkten, 4 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 § 1 mom. a och h punkten och 28 § 2 mom. i lag 132/2007, 3 § 3 mom. 1 punkten och 35 § 1 mom. i lag 763/2012, 21 § i lag 1362/2010, 31 § 1 mom. 2 punkten i lag 886/2008 samt 31 § 2 mom. i lag 984/2013, som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *kreditinstitut* ett kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) samt sådana utländska kreditinstitut som avses i 2 mom. den nämnda paragrafen,

— — — — — — — — — — — — — — —

3 §

Finans- och försäkringskonglomerat

— — — — — — — — — — — — — — —

Utöver vad som bestäms i denna paragraf bildas ett konglomerat av

1) reglerade företag mellan vilka det finns en i 5 kap. 12 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster eller 1 kap. 10 § i försäkringsbolagslagen avsedd annan betydande bindning än en sådan som avses ovan i denna paragraf samt av dylika företags dotterföretag och ägarintresseföretag, förutsatt att minst ett av de reglerade företagen är ett företag i finansbranschen, att minst ett är ett företag i försäkringsbranschen och att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig innehar är betydande vid beräkning enligt 4 § i denna lag,

— — — — — — — — — — — — — — —

4 §

Tröskelvärden som ska tillämpas på konglomerat

— — — — — — — — — — — — — — —

Om två eller flera av företagen i samma bransch i konglomeratet eller, vid tillämpning av 1 mom., två eller flera företag i finans- och försäkringsbranschen bildar en koncern som inte i väsentlig utsträckning omfattar företag i andra branscher och som upprättar ett koncernbokslut, beaktas vid tillämpning av bestämmelserna i 1—3 mom. i stället för balansräkningen koncernens balansräkning för dessa företags del. Till balansomslutningen och koncernens balansomslutning läggs vid tillämpningen av denna paragraf det exponeringsvärde för åtaganden utanför balansräkningen som beräknats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *EU:s tillsynsförordning*. Av balansomslutningen för ägarintresseföretag, åtagandena utanför balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna beaktas vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som företag som hör till konglomeratet sammanlagt äger i ägarintresseföretaget. Om ägarintresset helt eller delvis grundar sig på rätten att utse eller avsätta styrel-

semedlemmar, beaktas av balansomslutningen, åtagandena utanför balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som de styrelsemedlemmar som berörs av denna rätt utgör av det totala antalet styrelsemedlemmar, om det belopp som beräknats på detta sätt är större än det belopp som beräknats på basis av ägarandelen.

— — — — — — — — — — — — — — —

17 §

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

Med avvikelse från 3 § räknas vid tillämpningen av 18—23 § endast företagen i finans- och försäkringsbranschen samt ett konglomerats holdingföretag till ett konglomerat. Av de företag som avses i detta moment räknas vid tillämpningen av 21—23 § endast konglomeratets moderföretag och dess dotterföretag samt deras i bokföringslagen avsedda samföretag till ett konglomerat.

— — — — — — — — — — — — — — —

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

a) den kapitalbas som avses i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen och det kapitalkrav som avses i nämnda paragraf, när det är fråga om ett finländskt eller ett annat än i d-punkten i denna lag avsett utländskt kreditinstitut, ett kreditinstituts eller ett värdepappersföretags holdingföretag, ett konglomerats holdingföretag där finansbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten i denna lag är större än försäkringsbranschens andel, eller ett annat företag i finansbranschen som är dotterföretag eller ägarintresseföretag till ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, deras holdingföretag eller ett konglomerats holdingföretag,

— — — — — — — — — — — — — — —

h) det verksamhetskapital som avses i 11 kap. i försäkringsbolagslagen och det kapitalkrav som avses i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, när det är fråga om en försäkringsholdingföretag eller ett tjänsteföretag som avses i 2 § 1 mom. 7 punkten i denna lag eller om ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut som betraktas som företag i försäkringsbranschen enligt 2 § 3 mom. eller om ett sådant konglomerats holdingföretag där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel,

— — — — — — — — — — — — — — —

21 §

Exponeringar mot kunder

På ett konglomerats exponeringar ska tillämpas vad som i 10 kap. 11 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om konsoliderade exponeringar mot kunder och om rapportering till Finansinspektionen. På konglomerat som avses i 3 § 3 mom. 2 punkten i denna lag ska dessutom tillämpas 19 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

— — — — — — — — — — — — — — —

28 §

Koncernbokslut

— — — — — — — — — — — — — — —

Boksluten i koncernföretag på vilka tillämpas 12 kap. i kreditinstitutslagen eller 8 kap. i försäkringsbolagslagen får sammanställas med koncernbokslutet utan att de bokslutsprinciper som dessa bestämmelser förutsätter ändras.

— — — — — — — — — — — — — — —

31 §

Finansinspektionens uppgifter

Finansinspektionen har till uppgift att

— — — — — — — — — — — — — — —

2) tillsammans med de andra centrala tillsynsmyndigheterna minst en gång per år göra en bedömning av hur klar konglomeratets struktur är med tanke på tillsynen, av organisationens funktion, den interna kontrollens tillräcklighet, de verkningar som konglomeratets interna affärstransaktioner har på konglomeratets reglerade företag, konglomeratets riskkoncentrationer samt kapitalbasens och risktäckningskapacitetens tillräcklighet. Finansinspektionen ska samordna den bedömning som avses i denna paragraf med den bedömning som avses i 11 kap. 2 § i kreditinstitutslagen,

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som i denna lag föreskrivs om Finansinspektionens befogenheter vid tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat i vilka företag inom finansbranschen enligt 4 § har en större andel än företag inom försäkringsbranschen, ska tillämpas på Europeiska centralbanken så som föreskrivs i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut.

35 §

Tillhörighet till finans- och försäkringskonglomerat i tredjeland

Finansinspektionen ska fatta beslut enligt 5 kap. 14 §. i kreditinstitutslagen eller 7 kap. 13 § 2 mom. i lagen om investeringstjänster, om ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag hör till ett finans- och försäkringskonglomerat vars yttersta moderföretag har sitt säte i någon annan stat än en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och det reglerade företagets yttersta moderföretag som har sitt säte i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet uppfyller förutsättningarna i 6 § 1 eller 2 mom. i denna lag

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om investeringstjänster (747/2012) 16 kap. 5 och 6 §,

ändras 1 kap. 4 § 1 mom., 8 § 3 och 4 punkten, 12 § samt 16 § 2 mom., 6 kap. 2—4 §, 7 kap. 2 § 1 och 2 mom., rubriken för 8 § och 8 § 2 mom. samt 16 och 23 §, 8 kap. 1 och 2 §, 11 kap. 8 § 1 mom. och 15 § 2 mom. och 24 § 2 mom., 12 kap. 3 § 1 mom., 15 kap. 2 §, 16 kap. 1 § 1—3 mom. samt 3 och 4 §,

av dem 1 kap. 8 § 3 och 4 punkten och 11 kap. 15 § 2 mom. och 24 § 2 mom. sådana de lyder i lag 166/2014 samt 7 kap. 16 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 166/2014, samt

fogas till 1 kap. en ny 12 a §, till 7 kap. en ny 8 a § och till lagen ett nytt 16 a kap. som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4 §

Tillämpning av lagen på kreditinstitut, fondbolag och AIF-förvaltare

På kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster enligt kreditinstitutslagen (/) ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 7 kap. 4—6 §, 7 § 1—3, 5 och 6 mom., 8—11 och 17—19 §, 9—11 kap., 13 kap. 6 § 3 och 4 mom. och 15 kap. i denna lag föreskrivs om värdepappersföretag.

— — — — — — — — — — — — — — —

8 §

Europeiska unionens lagstiftning, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten samt Europeiska bankmyndigheten

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

3) *kreditinstitutsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (nedan *kreditinstitutsdirektivet*).

4) *EU:s tillsynsförordning* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

— — — — — — — — — — — — — — —

12 §

Kreditinstitut och finansiella institut

Med *kreditinstitut* avses i denna lag kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § i kreditinstitutslagen.

Med *finansiella institut* avses i denna lag finansiella institut enligt 1 kap. 11 § i kreditinstitutslagen.

12 a §

Ledning och verkställande ledning

Med *ledning* avses i denna lag ett värdepappersföretags styrelse och, om företaget har ett förvaltningsråd, förvaltningsrådet, verkställande direktören samt alla som är direkt underställda verkställande direktören

och sköter företagets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder företagets verksamhet.

Med *verkställande ledning* avses i denna lag företagets verkställande direktör samt alla som är direkt underställda verkställande direktören och sköter företagets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder företagets verksamhet.

16 §

Finansiell företagsgrupp

— — — — — — — — — — — — — — —

I artiklarna 11—24 i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om tillämpningsområdet för gruppbaserad tillsyn över värdepappersföretag som är moderföretag i en finansiell företagsgrupp och över därmed jämförbara värdepappersföretag som är dotterföretag till holdingföretag.

6 kap.

Ekonomiska verksamhetsförutsättningar för tillhandahållande av investeringstjänster samt tillsyn över den ekonomiska stabiliteten

2 §

Ekonomisk stabilitet och tillsyn

På ett värdepappersföretags ekonomiska verksamhetsförutsättningar och tillsynen över dess ekonomiska ställning tillämpas 9—11 kap. i kreditinstitutslagen. Med avvikelse från vad som föreskrivs i den nämnda lagens 10 kap. 2 § i den lagen ska värdepappersföretaget alltid ha en kapitalbas som uppgår till minst det belopp som föreskrivs i 1 §, om inte nedan föreskrivs något annat.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas på värdepappersföretag som avses i 1 § 4 och 5 mom. Vad som föreskrivs i 10 kap. 3—8 § i kreditinstitutslagen ska inte tillämpas på värdepappersföretag som har färre än 250 anställda och vars balansomslutning uppgår till högst 43 miljoner euro.

På värdepappersföretag ska tillämpas vad som i 1 kap. 4 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om kreditinstitut. Vad som i den nämnda paragrafen föreskrivs om kreditinstitut ska dock inte tillämpas på värdepappersföretag vars moderföretag är ett kreditinstitut som auktoriserats i en EES-stat eller på ett holdingföretag som är etablerat i en sådan stat och som samtidigt är moderföretag till ett kreditinstitut som auktoriserats i en EES-stat, under förutsättning att kreditinstitutet är föremål för gruppbaserad tillsyn.

Vad som i del fyra i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om stora exponeringar ska inte tillämpas på värdepappersföretag som endast bedriver verksamhet enligt 1 kap. 11 §, 1, 2, 4, 5, 7 eller 9 punkten i denna lag.

3 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs närmare om

1) uppgifter som ska ingå i ett beslut som avses i 10 kap. 4 § 7 mom. i kreditinstitutslagen och om offentliggörandet av beslutet,

2) grunderna för det kontracykliska buffertkrav som avses i 10 kap. 5 § i kreditinstitutslagen,

3) om sådana exponeringar mot kunder som enligt artikel 493 i EU:s tillsynsförordning inte behöver beaktas.

4 §

Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter om värdepappersföretags ekonomiska verksamhetsförutsättningar enligt 2 § som förutsätts i kreditinstitutsdirektivet och i EU:s tillsynsförordning.

7 kap.

Organisering av värdepappersföretags verksamhet

2 §

Värdepappersföretags bindningar

En betydande bindning mellan ett värdepappersföretag och en annan juridisk person eller en fysisk person får inte hindra en effektiv tillsyn över värdepappersföretaget. En effektiv tillsyn får heller inte hindras av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter som utfärdats eller meddelats i ett tredjeland och som tillämpas på fysiska eller juridiska personer med sådana bindningar.

Med betydande bindning avses i denna lag nära bindningar enligt artikel 4.1.38 i EU:s tillsynsförordning.

— — — — — — — — — — — — — —

8 §

Värdepappersföretags administration och styrning

— — — — — — — — — — — — — —

På värdepappersföretag tillämpas bestämmelserna i 7och 8 kap. i kreditinstitutslagen. Bestämmelserna i 8 kap. i den lagen tillämpas dock inte på företag som avses i artikel 4.1.2 c i EU:s tillsynsförordning.

8 a §

Rapportering om överträdelser

Ett värdepappersföretag ska ha rutiner för att dess anställda internt genom en oberoende kanal ska kunna rapportera en misstanke om överträdelser av bestämmelser och föreskrifter om finansmarknaden. Personuppgifterna för den som rapporterar och den som är föremål för rapporten ska sekretessbeläggas, om inte något annat föreskrivs i lag.

Värdepappersföretaget ska bevara behövlig information om rapporter enligt 1 mom. Informationen ska avföras inom fem år efter rapporteringen, om den inte fortfarande behövs för en brottsutredning, en pågående rättegång eller myndighetsundersökning eller för att trygga de rättigheter som rapportören eller den person som är föremål för rapporten har. Senast tre år efter den senaste omprövningen ska behovet av fortsatt bevarande omprövas. En anteckning ska göras om omprövningen.

En registrerad person som en rapport avser har inte rätt till insyn i information som avses i 1 och 2 mom. Dataombudsmannen kan på begäran av den registrerade kontrollera att de uppgifter om denne som avses i 1 och 2 mom. är lagenliga.

Värdepappersföretaget ska vidta lämpliga och tillräckliga åtgärder för att skydda rapportörer.

16 §

Värdepappersföretags och holdingföretags ledning

Ett värdepappersföretags styrelsemedlemmar och de som hör till den verkställande ledningen ska leda värdepappersföretaget med yrkesskicklighet och enligt sunda och omsorgsfulla affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och de som hör till den verkställande ledningen ska vara tillförlitliga personer som har ett gott anseende. De får inte vara försatta i konkurs eller ha meddelats näringsförbud och deras handlingsbehörighet får inte heller ha begränsats.

Tillförlitlig anses inte den vara som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen till bötesstraff för brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart för uppdrag som avses i 1 mom., eller som

2) annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdrag som avses i 1 mom.

Tidsfristen som avses i 2 mom. 1 punkten ska räknas från det att domen har vunnit laga kraft till tidpunkten då uppdraget tas emot. Om domen inte har vunnit laga kraft får den dömde dock fortsätta utöva beslutanderätt som medlem av värdepappersföretags ledning, om detta kan anses vara uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av den dömdes tidigare verksamhet, de om-

ständigheter som lett till domen och andra relevanta omständigheter.

Värdepappersföretagets styrelsemedlemmar och de som hör till den verkställande ledningen ska ha sådana kunskaper om och erfarenheter av värdepappersföretagets affärsverksamhet och de viktigaste risker som är förenade med den samt sådana kunskaper om och erfarenheter av ledning som behövs med hänsyn till uppdraget samt med beaktande av företagsverksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Värdepappersföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om sådana förändringar inom den i 1 mom. avsedda ledningen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om värdepappersföretag tillämpas också på holdingföretag.

23 §

Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som direktivet om genomförande av direktivet om marknader för finansiella instrument förutsätter om

1) innehållet i en anmälan om betydande förändringar i ett avtalsförhållande som gäller utläggning på entreprenad enligt 4 §,

2) de förutsättningarna för utläggning på entreprenad som anges i 5 §,

3) den organisering av verksamheten som anges 8 § 1 mom.,

4) förfaranden vid hantering av intressekonflikter enligt 10 §,

5) privata transaktioner enligt 11 §.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om rapporter som avses i 8 a § 1 mom. och om behandlingen av dem i värdepappersföretaget, om rapportering till Finansinspektionen enligt 11 § 2 mom., om innehållet i insideranmälningar som avses i 18 § och om hur anmälningarna ska göras, om innehållet i insiderregister som avses i 19 § och hur uppgifterna ska registreras samt om rapporter som avses i 19 § 4 mom. och om rapporteringen till Finansinspektionen.

8 kap.

Bokslut och revision

1 §

Bokslut och verksamhetsberättelser

På värdepappersföretags bokslut och verksamhetsberättelser samt på anvisningar, yttranden och dispens som gäller dem tillämpas 12 kap. 1—11 § i kreditinstitutslagen.

2 §

Revision samt särskild granskning och granskare

På värdepappersföretag ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag tillämpas vad som i 12 kap. 13—15 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om revision och revisorer samt om särskild granskning och granskare.

11 kap.

Ersättningsfonden för investerarskydd

8 §

Ersättning ur andra fonder

Medel som avses i 14 kap. 8 § i kreditinstitutslagen och är insatta på en investerares konto eller är föremål för betalningsförmedling och ännu inte har registrerats på kontot ska ersättas ur insättningsgarantifonden med iakttagande av bestämmelserna i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — —

15 §

Ersättningsfondens investeringar och likviditet

— — — — — — — — — — — — — —

Ersättningsfondens medel får inte investeras i aktier eller andelar i värdepappersföre-

tag eller kreditinstitut som hör till ersättningsfonden eller i företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa eller i aktier eller andelar i fondbolag som hör till ersättningsfonden eller i aktier eller andelar i förvaltare av alternativa investeringsfonder och inte heller i andra värdepapper som har emitterats av värdepappersföretag eller kreditinstitut som hör till ersättningsfonden eller av företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa eller i värdepapper som har emitterats av en säkerhetsfond som avses i 13 kap. 1 § i kreditinstitutslagen eller av ett fondbolag eller en förvaltare av alternativa investeringsfonder.

— — — — — — — — — — — — — —

24 §

Begäran om omprövning och överklagande

— — — — — — — — — — — — — —

I ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning får ändring sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

12 kap.

Sekretess och kundkontroll

3 §

Kundkontroll

Värdepappersföretag och finansiella institut som hör till ett värdepappersföretags finansiella företagsgrupp ska ha kännedom om sina kunder. Ett värdepappersföretag och ett finansiellt institut som hör till dess finansiella företagsgrupp ska identifiera kundernas verkliga förmånstagare och dem som handlar för kundernas räkning samt dessutom vid behov kontrollera deras identitet. När skyldigheterna enligt detta moment fullgörs kan system som avses i 2 mom. nyttiggöras.

— — — — — — — — — — — — — —

15 kap.

Administrativa påföljder

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse att iaktta eller för överträdelse av följande bestämmelser och beslut som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen:

1) den bestämmelse i 2 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster som gäller användning av ordet ”bankir” eller ”bankirfirma” i sin firma eller annars i sin verksamhet,

2) den bestämmelse i 7 kap. 3 § i lagen om investeringstjänster som gäller finansiering av förvärv av finansiella instrument som ingår i värdepappersföretagets kapitalbas och mottagande av sådana instrument som pant samt Finansinspektionens beslut enligt 30 § i lagen om Finansinspektionen som gäller begränsning av utdelning,

3) den bestämmelse i 7 kap. 10 § i denna lag som gäller hantering av intressekonflikter och 7 kap. 11 § i samma lag som gäller privata transaktioner,

4) den bestämmelse i 9 kap. 1 § i denna lag som gäller förvaring av kundmedel, 2 § om förvaring av kunders finansiella instrument hos utomstående förvarare, 3 § om placering av kunders penningmedel och 4 § som gäller pantsättning eller avyttring av kunders finansiella instrument,

5) den bestämmelse i 10 kap. 2 § 4 mom. i denna lag som gäller förbud mot marknadsföring av investeringstjänster med osann eller vilseledande information, 6 § 2 mom. om upprättande av verksamhetsprinciper vid utförande av order, 9 § om bevarande av uppgifter om transaktioner och tjänster och 10 § om inspelning av telefonsamtal,

6) den bestämmelse i 12 kap. i kreditinstitutslagen som gäller upprättande och offentliggörande av bokslut, verksamhetsberättelser och koncernbokslut.

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som anges i 1 mom., dessutom

1) den bestämmelse i 2 kap. 1 och 2 § i denna lag som gäller tillståndsplikt för investeringstjänster samt Finansinspektionens beslut om återkallande eller begränsning av verksamhetstillstånd enligt 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen,

2) den bestämmelse i 7 kap. 12 och 14 § i denna lag som gäller skyldighet att anmäla förvärv och avyttring av aktier samt beslut om förbud mot förvärv av ägarandelar enligt 32 a § i lagen om Finansinspektionen och beslut om begränsning av aktiebaserade rättigheter enligt 32 c § i den sist nämnda lagen,

3) den bestämmelse i 7 kap. 8 § 1 mom. och 7 kap. 1—5 § i denna lag samt 6 § 1 mom. i kreditinstitutslagen som gäller administrations- och styrningssystem, 8 kap. 3—14 § i den lagen som gäller ersättningar och i 9 kap. 2—21 § som gäller riskhantering,

4) den bestämmelse i 11 kap. 8 § i kreditinstitutslagen och de bestämmelser i aktiebolagslagen som gäller begränsning av utdelning,

5) den bestämmelse i 12 kap. 3 § i denna lag som gäller kundkontroll,

6) den bestämmelse i 6—9 och 17—21 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism som gäller kundkontroll, i 10 § i samma lag som gäller bevarande av uppgifter om kundkontroll samt i 23 och 24 § som gäller rapporteringsskyldighet.

Påföljdsavgift kan inte påföras värdepappersföretag som avses i 6 kap. 1 § 4 och 5 mom. med stöd av de bestämmelser i kreditinstitutslagen som nämns i 2 mom. 3 punkten i denna lag, med undantag för 7 kap. 4 § i den lagen.

Påföljdsavgift kan inte med stöd av 2 mom. 4 och 6 punkten påföras andra än värdepappersföretag och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett värdepappersföretaget samt personer som hör till ledningen för den juridiska personen i fråga och mot vars förpliktelser gärningen eller försummelsen strider.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som anges i 1 och 2 mom., följande bestämmelser i EU:s tillsynsförordning:

1) bestämmelsen i artikel 99.1 om rapportering av kapitalbaskrav,

2) bestämmelsen i artikel 101 om rapportering av uppgifter om nationella fastighetsmarknader,

3) bestämmelsen i artikel 394.1 om rapportering av stora exponeringar mot kunder,

4) bestämmelsen i artikel 395.1. och 395.3—8 om begränsning av stora exponeringar mot kunder,

5) bestämmelsen i artikel 405 om överföring av kreditrisken i en värdepapperiseringsposition,

6) bestämmelsen i artikel 412 om likviditetstäckningskrav,

7) bestämmelsen i artikel 415.1 och 415,2 om rapportering av likviditetsuppgifter,

8) bestämmelsen i artikel 430.1 om rapportering om bruttosoliditetsgraden, och

9) bestämmelsen i artiklarna 431.1—3 och 451.1 om krav på offentliggörande.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som anges i 1, 2 och 5 mom. i denna paragraf, de närmare bestämmelser och föreskrifter som avses i momenten i fråga samt de av kommissionen med stöd av kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning antagna förordningar och beslut som avses i de nämnda momenten.

Påföljdsavgift kan, utöver eller i stället för en påföljdsavgift som påförs en juridisk person, påföras en sådan person i den juridiska personens ledning som har åsidosatt sina förpliktelser genom en gärning eller försummelse som avses i denna paragraf. En förutsättning för att personen i fråga ska påföras påföljdsavgift är att denne på ett betydande sätt har bidragit till gärningen eller försummelsen.

16 kap.

Skadestånds- och straffbestämmelser

1 §

Skadeståndsskyldighet

Värdepappersföretag och ersättningsfonden är skyldiga att ersätta skada som de uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat företagets kunder eller andra personer genom förfarande som strider mot denna lag, mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, mot förordningar eller beslut som Europeiska kommissionen antagit med stöd av direktivet om marknader för finansiella instrument, mot EU:s tillsynsförordning, mot förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av EU:s tillsynsförordning eller kreditinstitutsdirektivet eller mot ersättningsfondens stadgar.

Ett värdepappersföretags styrelsemedlemmar och verkställande direktör är skyldiga att ersätta skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat värdepappersföretaget, aktieägare eller andra personer genom överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, av EU:s tillsynsförordning eller av förordningar eller beslut som kommissionen antagit med stöd av EU:s tillsynsförordning eller kreditinstitutsdirektivet. En skada anses ha orsakats av vårdslöshet om inte den som är ansvarig för förfarandet visar att han eller hon har handlat omsorgsfullt. Vad som föreskrivs ovan i detta moment gäller inte skador till den del som de orsakats genom överträdelse av 7 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 9 kap. 2—4 §, 10 kap. 1 § 1—6 mom., 2—5 §, 6 § 1, 3 eller 4 mom. eller 7—12 § eller 12 kap. 1 eller 2 § eller 3 § 1 eller 3 mom.

Ett värdepappersföretags aktieägare är skyldiga att ersätta skada som de genom att medverka till överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, av EU:s tillsynsförordning eller av förordningar eller beslut som kommissionen antagit med stöd av EU:s tillsynsförordning eller kreditinstitutsdirektivet, uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat värdepappersföretaget, aktieägare eller andra personer. Vad som föreskrivs ovan i detta moment gäller inte skador till den del som de orsakats genom överträdelse av 7 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 9 kap. 2—4 §, 10 kap. 1 § 1—6 mom., 2—5 §, 6 § 1, 3 eller 4 mom. eller 7—12 § eller 12 kap. 1 eller 2 § eller 3 § 1 eller 3 mom.

— — — — — — — — — — — — — —

3 §

Brott mot tystnadsplikten

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 7 kap. 8 a § 1 mom. eller 12 kap. 1, 2 och 4 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag.

4 §

Brott mot bestämmelserna om utdelning av värdepappersföretags medel

Den som uppsåtligen

1) delar ut ett värdepappersföretags medel i strid med 11 kap. 8 § i kreditinstitutslagen, i strid med aktiebolagslagen eller beslut som Finansinspektionen meddelat med stöd av lag, eller

2) bryter mot bestämmelserna i 7 kap. 3 § om beviljande av lån eller ställande av säkerhet eller som pant tar emot egna eller moderföretagets aktier, andelar, kapitallån, debenturer eller därmed jämförbara åtaganden,

ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs på något annat ställe i lag, för *brott mot bestämmelserna om utdelning av värdepappersföretags medel* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

16 a kap.

Tillsynsbefogenheter

1 §

Förbuds- och rättelsebeslut

Finansinspektionen kan förbjuda den som handlar i strid med denna lag att fortsätta eller upprepa det lagstridiga förfarandet samt samtidigt ålägga denne att återkalla, ändra eller rätta förfarandet, om detta ska anses vara nödvändigt för uppnående av målen för tillsynen över finansmarknaden.

2 §

Vite

Finansinspektionen kan förena förbud eller beslut som avses i 1 § med vite. Vitet döms ut av Finansinspektionen. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av 1 kap. 2 § och 2 kap. 12 § i lagen om handel med finansiella instrument

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012) 1 kap. 2 § 8 punkten och 2 kap. 12 § 1 och 3 mom. som följer:

1 kap.

Tillämpningsområde och definitioner

2 §

Definitioner

I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — —
8) *marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel* börser, i lagen om investeringstjänster avsedda värdepappersföretag och filialer till tredjeländers värdepappersföretag och i kreditinstitutslagen (/) avsedda kreditinstitut och filialer till tredjeländers kreditinstitut som i Finland driver en multilateral handelsplattform,
— — — — — — — — — — — — — —

2 kap.

Börsverksamhet

12 §

En börs bindningar

En betydande bindning mellan en börs och en annan juridisk person eller en fysisk person får inte hindra en effektiv tillsyn över börsen. En effektiv tillsyn får heller inte hindras av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter som i ett tredjeland ska tillämpas på fysiska eller juridiska personer med sådana bindningar.
— — — — — — — — — — — — — —
Med betydande bindningar avses i denna paragraf nära förbindelser enligt artikel 4.1.38 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Denna lag träder i kraft den 20 .

16.

Lag

om ändring av 2 kap. 18 § och 8 kap. 4 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (749/2012) 2 kap. 18 § 1 och 3 mom. samt 8 kap. 4 § 1 mom. som följer:

2 kap.

En värdepapperscentrals verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet

18 §

En värdepapperscentrals bindningar

En betydande bindning mellan en värdepapperscentral och någon annan juridisk person eller en fysisk person får inte hindra en effektiv tillsyn över värdepapperscentralen. En effektiv tillsyn får heller inte hindras av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter som i ett tredjeland ska tillämpas på fysiska eller juridiska personer med sådana bindningar.

— — — — — — — — — — — — — — —

Med betydande bindningar avses i denna paragraf nära förbindelser enligt artikel 4.1.38 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

— — — — — — — — — — — — — — —

8 kap.

Särskilda bestämmelser

4 §

Kundkontroll

Värdepapperscentraler och kontoförvaltare samt finansiella institut som hör till deras finansiella företagsgrupp ska ha kännedom om sina kunder. Kontoförvaltare och värdepapperscentraler samt finansiella institut som hör till deras finansiella företagsgrupp ska dessutom vid behov identifiera kundernas verkliga förmånstagare och dem som handlar för kundernas räkning samt vid behov verifiera deras identitet. När skyldigheterna enligt detta moment fullgörs kan system som avses i 2 mom. nyttiggöras.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag

om ändring av lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om placeringsfonder (48/1999) 2 § 1 mom. 15 punkten, 11 §., 30 c § 4 mom. och 39 § 2 mom., sådana de lyder, 2 § 1 mom. 15 punkten i lag 1490/2011, 11 § i lag 765/2012 samt 30 c § 4 mom. och 39 § 2 mom. i lag 134/2007 som följer:

2 §

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

15) *betydande bindning* nära förbindelser enligt artikel 4.1.38 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

— — — — — — — — — — — — — — —

11 §

Trots 9 § kan ett värdepappersföretag som avses i 1 kap. 9 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster eller ett kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) vara verksamt som förvaringsinstitut.

Som förvaringsinstitut kan dessutom verka ett sådant utländskt EES-värdepappersföretag enligt 1 kap. 9 § 1 mom. 7 punkten i lagen om investeringstjänster eller ett sådant utländskt EES-kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § 3 mom. i kreditinstitutslagen som

1) har en filial i Finland,

2) uppfyller de finansiella verksamhetsförutsättningar som avses i 10 §,

3) i sin hemstat har auktorisation att bedriva förvaringsinstitutsverksamhet enligt fondföretagsdirektivet.

30 c §

— — — — — — — — — — — — — — —

Vid beräkning av fondbolagets kapitalbas tillämpas Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

39 §

— — — — — — — — — — — — — — —

På ett fondbolags bokslut tillämpas 12 kap. 1 och 3—10 § i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag

om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) 2 kap. 5 § 2 mom. 7 och 9 punkten, 6 § 4 mom. 2 och 4 punkten, 8 kap. 5 § 2 mom. 2 punkten, 14 kap. 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten och 23 kap. 3 § 1 mom., samt

fogas till 22 kap. 2 § ett nytt 3 mom., varvid nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., och en ny 6 a § som följer:

2 kap.

Definitioner

5 §

Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning

— — — — — — — — — — — — — — —

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

7) *kreditinstitutsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG,

— — — — — — — — — — — — — — —

9) *EU:s tillsynsförordning* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

— — — — — — — — — — — — — — —

6 §

Definitioner med anknytning till finansmarknadslagstiftningen

— — — — — — — — — — — — — — —

I denna lag avses med:

— — — — — — — — — — — — — — —

2) *värdepapperisering* den värdepapperisering som avses i artikel 4.1.61 i EU:s tillsynsförordning,

— — — — — — — — — — — — — — —

4) *utländskt EES-kreditinstitut* ett sådant utländskt EES-kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § 3 mom. i kreditinstitutslagen (/).

8 kap.

Riskhantering

5 §

Värdepapperiserade tillgångsposter

— — — — — — — — — — — — — — —

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på

— — — — — — — — — — — — — — —

2) indexbaserade arrangemang som uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 405.4 i EU:s tillsynsförordning.

14 kap.

Auktorisation att verka som förvaringsinstitut

1 §

Förvaringsinstitut

Följande företag får vara förvaringsinstitut för en AIF-fond

1) ett kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) eller en filial till ett sådant EES-kreditinstitut som avses i 3 mom. i den paragrafen

2) ett värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster och vars kapitalbas alltid ska uppgå till minst det startkapital som anges i artikel 28.2 i kreditinstitutsdirektivet eller en filial till ett sådant utländskt EES-värdepappersföretag som omfattas av kapitalkraven enligt artikel 20.1 i kapitalbasdirektivet, inklusive kapitalkrav för operativa risker, och som har auktoriserats på motsvarande sätt som enligt 3 kap. 1 § i lagen om investeringstjänster i någon annan stat än Finland och som även tillhandahåller förvaring av finansiella instrument enligt 1 kap. 11 § 9 punkten i lagen om investeringstjänster och alltid har en kapitalbas motsvarande minst det startkapital som anges i artikel 28.2 i kreditinstitutsdirektivet,

— — — — — — — — — — — — — —

22 kap.

Påföljder och överklagande

2 §

Påföljdsavgift

— — — — — — — — — — — — — —

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1 och 2 mom., dessutom 7 kap. 9 § som gäller skyldighet att anmäla förvärv och avyttring av aktier samt beslut om förbud mot förvärv av ägarandelar enligt 32 a § i lagen om Finansinspektionen och beslut om begränsning av aktiebaserade rättigheter enligt 32 c § i den sist nämnda lagen.

— — — — — — — — — — — — — —

6 a §

Brott mot bestämmelserna om förvärv och avyttring av AIF-förvaltares, förvaringsinstituts och särskilda förvaringsinstituts aktier

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet förvärvar aktier i en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut utan att göra sådan anmälan som avses i 7 kap. 9 § eller förvärvar aktier i strid med ett förbud som Finansinspektionen har utfärdat med stöd av 32 a § i lagen om Finansinspektionen ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot bestämmelserna om förvärv och avyttring av aktier i en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut* dömas till böter.

23 kap.

Övergångsbestämmelser

3 §

Förvaringsinstitut

Trots bestämmelserna i 14 kap. 1 § kan ett utländskt EES-kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § 3 mom. i kreditinstitutslagen med Finansinspektionens tillstånd utses till förvaringsinstitut till och med den 22 juli 2017. Ett utländskt EES-kreditinstitut ska i så fall iaktta de bestämmelser om genomförande av artikel 21 i AIFM-direktivet som utfärdats i den EES-stat där institutet har sitt säte.

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

19.

Lag

om ändring av 26 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i försäkringsbolagslagen (521/2008) 26 kap. 6 § 1 mom. 5 punkten som följer:

26 kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

6 §

Verksamhetskapital som ska användas vid beräkning av den jämkade solvensen och verksamhetskapitalets minimibelopp

Vid beräkning av den jämkade solvensen

— — — — — — — — — — — — — —

5) avses med *kredit- och finansinstituts samt värdepappersföretags verksamhetskapital* dess kapitalbas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 samt med *verksamhetskapitalets minimibelopp* det kapitalkrav för kreditrisker som avses i artikel 92.3 a i den förordningen.

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

20.

Lag

om ändring av 5 och 12 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 5 § 2 mom. och 12 § 3 mom., sådana de lyder i lag 185/2014, som följer:

5 §

Innehav inom ett främmande verksamhetsområde

— — — — — — — — — — — — — —

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte ensamt eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Finansinspektionen äga mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte en så stor andel av aktierna, medlemsandelarna eller dotterbolagsandelarna att de medför ett röstetal som är större än tio procent av röstetalet i ett kreditinstitut eller finansiellt institut som står under offentlig tillsyn eller i sådana holdingföretag enligt 1 kap. 15 § i kreditinstitutslagen (/) som har bestämmande inflytande i dessa. Det som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag fondföretag, eller utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999), eller i sådana AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

(162/2014) eller innehav av andelar i sådana placeringsfonder, fondföretag eller i AIF-fonder som förvaltas av dem

— — — — — — — — — — — — — —

12 §

Särskilda behörighetsvillkor för ledningen

— — — — — — — — — — — — — —

Ordföranden för förvaltningsrådet och styrelseordföranden samt två tredjedelar av de övriga ledamöterna i dessa organ ska vara personer som inte är anställda hos, verkställande direktör för eller ledamot i förvaltningsrådet eller styrelsen i samma försäkringsbolag, något annat försäkringsbolag, en försäkringsholdingsammanslutning, ett kreditinstitut, ett finansinstitut och inte heller i ett sådant holdingföretag enligt 1 kap. 15 § i kreditinstitutslagen som har bestämmande inflytande i ett kreditinstitut eller finansinstitut eller ett värdepappersföretag, och inte heller i ett holdingföretag, ett fondbolag, fondföretag, utländskt EES-fondbolag, en AIF-förvaltare, en EES-AIF-förvaltare eller en tredjeländers AIF-förvaltare eller en sammanslutning som hör till samma koncern eller till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) som dessa.

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

21.

Lag

om ändring av 10 § i lagen om borgen och tredjemanspant

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om borgen och tredjemanspant (361/1999) 10 § 2 mom., sådant det lyder i lag 138/2007, som följer:

10 §

Ändringar av bolagsform och bolagsstruktur

— — — — — — — — — — — — — —

Om ett annat kreditinstitut eller en annan sammanslutning fusioneras med ett kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/), svarar en borgensman som har ställt generell borgen för kreditinstitutet också för förpliktelser som har uppkommit efter fusionen, även om en underrättelse enligt 1 mom. inte har gjorts.

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

22.

Lag

om ändring av 37 § i betaltjänstlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i betaltjänstlagen (290/2010) 37 § 2 mom. som följer:

37 §

Hävning av ramavtal

— — — — — — — — — — — — — — —

Tjänsteleverantören har rätt att häva ett ramavtal, om betaltjänstanvändaren väsentligt har brutit mot sina förpliktelser enligt avtalet. I fråga om hävning av ramavtal om grundläggande banktjänster ska dock bestämmelserna om kunders rätt till grundläggande banktjänster i 15 kap. 6 § i kreditinstitutslagen (/) beaktas.

— — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

23.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om finansiella säkerheter (11/2004) 3 § 1 mom. 2 a-punkten och 2 mom. 3 punkten, sådana de lyder, 3 § 1 mom. 2 a-punkten i lag 888/2010 och 2 mom. 3 punkten i lag (176/2014), som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

2 a) lånefordringar fordringar som grundar sig på penninglån som beviljats av kreditinstitut eller utländska kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § i kreditinstitutslagen (/) eller av något annat institut enligt artikel 2.1 o i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG om ställande av finansiell säkerhet,

— — — — — — — — — — — — — — —

Med institut avses i denna lag

— — — — — — — — — — — — — — —

3) kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § och finansiella institut enligt 1 kap. 11 § i kreditinstitutslagen, värdepappersföretag enligt 1 kap. 9 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster (747/2012), fondbolag enligt 2 § 1 mom. 3 punkten och förvaringsinstitut enligt 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om placeringsfonder (48/1999), AIF-förvaltare enligt 2 kap. 2 §, förvaringsinstitut enligt 14 kap. 1 § och särskilda förvaringsinstitut enligt 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), försäkringsbolag enligt 1 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 1 § i lagen om arbetspensionsförsäk-

ringsbolag (354/1997) och försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),
— — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

24.

Lag

om ändring av 14 § i handelsregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelsregisterlagen (129/1979) 14 § 3 och 4 mom., sådana de lyder, 3 mom. i lag 172/2014 och 4 mom. i lag 141/2007, som följer:

14 §
— — — — — — — — — — — — — — —

Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om placeringsfonder (48/1999) avsett fondbolags och ett i 9 § i den lagen avsett förvaringsinstituts eller en i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) avsedd AIF-förvaltares eller ett i den lagen avsett förvaringsinstituts eller särskilt förvaringsinstituts bolagsordning och ändring av denna ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen eller ändringen. Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) avsett, för en fastighetsfond bildat aktiebolags bolagsordning, ett kommanditbolags bolagsavtal eller en ändring av dessa ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen, bolagsavtalet eller ändringen. Om en ändring av bolagsavtalet för ett kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet gäller endast utbyte av en tyst bolagsman eller ändring av ett namn eller en insats och om kommanditbolaget endast har sådana tysta bolagsmän på vilkas andelar enligt bolagsavtalet ska tillämpas värdepappersmarknadslagen (746/2012), ska registermyndigheten inte ge Finansinspektionen tillfälle att ge ett utlåtande.

Registermyndigheten ska innan den godkänner en sådan ändring i bolagsordningen eller stadgarna som avses i 5 kap. 1 och 2 § i kreditinstitutslagen (/) ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om ändringen.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

25.

Lag

om ändring av 33 § i lagen om pantlåneinrättningar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pantlåneinrättningar (1353/1992) 33 § 3 mom., sådant det lyder i lag 142/2007, som följer:

33 §

— — — — — — — — — — — — — — —

En pantlåneinrättning har rätt att lämna upplysningar som avses i 1 mom. till ett i 1 kap. 7 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) avsett kreditinstitut inom samma koncern, om det med tanke på det mottagande kreditinstitutets riskhantering är nödvändigt att upplysningarna lämnas.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

26.

Lag

om ändring av 22 § i konkurrenslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i konkurrenslagen (948/2011) 22 § 2 mom. 1 punkten som följer:

22 §

Tillämpningsområde

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som i denna lag föreskrivs om omsättning gäller

1) i fråga om sådana kreditinstitut, värdepappersföretag och andra finansiella institut på vilka bestämmelserna i 12 kap. i kreditinstitutslagen (/) tillämpas, den sammanräknade summan av intäktsposter, exklusive extraordinära intäkter, enligt resultaträkningen som gjorts upp i enlighet med bestämmelserna i den lagen,

— — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

27.

Lag

om ändring av 33 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004) 33 § 6 mom., sådant det lyder i lag 144/2007, som följer:

33 §

Styrnings- och övervakningsmyndigheternas rätt att få uppgifter

— — — — — — — — — — — — — — —

Den rätt att få uppgifter som avses i denna paragraf gäller inte uppgifter som avses i 15 kap. 14 § i kreditinstitutslagen (/) eller i 17 kap. 24 § 2 och 3 mom. i rättegångsbalken.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

28.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om bolaget Finlands Exportkredit Ab

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bolaget Finlands Exportkredit Ab (1136/1996) 6 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1544/2011, som följer:

6 §

Tystnadsplikt

På de personer som är i bolagets tjänst samt på medlemmarna och suppleanterna i bolagets organ tillämpas vad som i 15 kap. 14 § i kreditinstitutslagen (/) föreskrivs om tystnadsplikt.

— — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

29.

Lag

om ändring av i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) 2 § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 1368/2010, samt

fogas till lagen en ny 43 §, i stället för den 43 § som upphävts genom lag 303/2010, som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

1) kreditinstitut, filialer till utländska kreditinstitut och på finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (/) samt på andra som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller tjänster enligt 5 kap. 1 § 1 mom. 3—11 punkten i kreditinstitutslagen,

— — — — — — — — — — — — — — —

43 §

Påföljdsavgift

I 20 kap. i kreditinstitutslagen och i 15 kap. i lagen om investeringstjänster finns bestämmelser om förutsättningarna för att påföra kreditinstitut och värdepappersföretag administrativa påföljder enligt 4 kap. i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

30.

Lag

om ändring av lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999) 2 § 1 mom. 1 punkten, 6 § 4 mom. och 9 §, sådana de lyder, 2 § 1 mom. 1 punkten i lag 768/2012, 6 § 4 mom. i lag 1369/2010 och 9 § i lag 1248/2011, som följer:

2 §

Definitioner

Med avvecklingssystem avses i denna lag ett på regler grundat system

1) som en centralbank, ett kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/), en clearingorganisation som avses i 1 kap. 3 § 8 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (749/2012) eller en motsvarande utländsk sammanslutning förvaltar på egen hand eller

tillsammans med andra i denna punkt avsedda sammanslutningar, eller

— — — — — — — — — — — — — —

6 §

Nettning vid insolvensförfarande i fråga om kreditinstitut

— — — — — — — — — — — — — —

Det som i 1 mom. föreskrivs om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet tillämpas på sådant temporärt avbrytande av verksamheten vid en filial till ett tredjeländers kreditinstitut som avses i 19 kap. 8 § i kreditinstitutslagen.

9 §

Underrättelse om inledande av insolvensförfarande mot deltagare i avvecklingssystem

Den domstol eller myndighet av annat slag som har fattat ett beslut om inledande av insolvensförfarande i fråga om en deltagare i ett avvecklingssystem ska utan dröjsmål underrätta finansministeriet, Finansinspektionen och Finlands Bank om sitt beslut. Finansinspektionen ska utan dröjsmål sända meddelande om beslutet till den som upprätthåller avvecklingssystemet i fråga, till Europeiska systemrisknämnden, till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten samt till de behöriga myndigheter som de andra staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har uppgett för Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Finansinspektionen ska efter inspektionen fått kännedom om att insolvensförfarande har inletts mot deltagare i ett avvecklingssystem som finns i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet utan dröjsmål underrätta de finansmarknadsaktörer som avses i 4 och 5 § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) och för vilkas intressen eller rättigheter det kan vara relevant att få information samt vid behov finansministeriet och Finlands Bank om det.

Denna lag träder i kraft den 20 .

31.

Lag

om ändring av 28 § i lagen om penninginsamlingar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om penninginsamlingar (255/2006) 28 § 1 mom. 2 punkten, sådan den lyder i lag 505/2009, som följer:

28 §

Rätt att få uppgifter

Polisstyrelsen och polisinrättningen har rätt att få sådana uppgifter som direkt hänför sig till anordnandet av penninginsamlingar och sådana uppgifter som behövs för tillsynen över anordnandet av penninginsamlingar enligt följande:

— — — — — — — — — — — — — —

2) trots bestämmelserna om tystnadsplikt i 15 kap 14 § i kreditinstitutslagen (/) av den depositionsbank där insamlingskontot eller något annat av tillståndshavarens konton finns,

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

32.

Lag

om ändring av 52 § i lagen om strukturstöd till jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om strukturstöd till jordbruket (1476/2007) 52 § 1 mom. som följer:

52 §

Godkännande av kreditinstitut

Som kreditgivare kan godkännas kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § i kreditinstitutslagen (/) och som har de administrativa och tekniska förutsättningar som en kreditgivare ska ha enligt denna lag.

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

33.

Lag

om ändring av 205 § i lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 205 § 3 mom., sådant det lyder i lag 186/2014, som följer:

205 §

Begränsningar som gäller placeringarna

— — — — — — — — — — — — — — —

Pensionskassan får inte ensam eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Finansinspektionen inneha mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte mer än tio procent av det röstetal som samtliga aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar medför i ett kreditinstitut, finansiellt institut som står under offentlig övervakning eller i ett sådant i 1 kap. 15 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) avsett holdingföretag som utövar bestämmande inflytande i dem. Det som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag, fondföretag eller utländska EES-fondbolag enligt lagen om placeringsfonder (48/1999), eller i AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) och inte heller innehav av andelar av sådana placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder som de förvaltar.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

34.

Lag

om ändring av 124 § i lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 124 § 4 mom., sådant det lyder i lag 187/2014, som följer:

124 §

Placeringsverksamhet

— — — — — — — — — — — — — — —

Pensionsanstalten får inte ensam eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Finansinspektionen inneha mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte mer än tio procent av det röstetal som samtliga aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar medför i ett kreditinstitut eller finansiellt institut som står under offentlig övervakning och inte heller i ett sådant i 1 kap. 15 § i kreditinstitutslagen (/) avsett holdingföretag som utövar bestämmanderätt i dem. Det som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av

aktier eller andelar i fondbolag, fondföretag eller utländska EES-fondbolag enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) eller i AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) och inte heller innehav av andelar av sådana placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder som de förvaltar.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

35.

Lag

om ändring av 1 och 6 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 1 § 1 mom. 19 punkten och 6 § 1 mom., sådan de lyder i lagen 171/2014, som följer:

1 §

Avgiftsskyldiga

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen
är:

— — — — — — — — — — — — — — —

19) verksamhetsenheter som avses i 5 § 26 punkten i lagen om Finansinspektionen.

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentraler enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	260 000
insättningsgarantifonden enligt kreditinstitutslagen	12 000
säkerhetsfonden enligt kreditinstitutslagen	2 000
juridiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	1 000
fysiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	200
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster	3 000
enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder registreringsskyldiga AIF-förvaltare som inte är auktoriserade som fondbolag	1 000
den som bedriver verksamhet med stöd av ett undantag enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om	2 000

förvaltare av alternativa investeringsfonder	
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 000
förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	3 000
företag som är förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	5 000
särskilda förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 000
centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010)	6 000
kreditinstituts och försäkringsbolags holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 000
börsers, värdepapperscentralers och clearingorganisationers holdingföretag	10 000
värdepappersföretags och försäkringsföreningars holdingföretag	1 000
försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsförmedling	1 000 Grundavgiften höjs med 180 euro för varje registrerad försäkringsmäklare som är anställd hos ett försäkringsmäklarföretag eller hos en enskild näringsidkare vid utgången av året före det då tillsynsavgiften bestäms.
kontoförvaltare enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	6 000
centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	150 000
clearingmedlemmar enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	12 000
clearingfonder enligt 3 kap. 3 § 4 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt registreringsfonder enligt 6 kap. 9 § i samma lag	2 000
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	15 500 Grundavgiften höjs med 16 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	12 500
emittenter av aktier som i Finland är föremål för	10 500 Grundavgiften höjs med 11 000

handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
emittenter av andra värdepapper än aktier, när värdepapperen i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	3 000
finländska bolag vars emitterade värdepapper av annat slag än aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 000
emittenter av aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	4 000
emittenter av värdepapper av annat slag än aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	1 000
Pensionsskyddscentralen	10 000
trafikförsäkringsnämnden och patientskadenämnden	1 000
verksamhetsenheter som avses i 5 § 26 punkten i lagen om Finansinspektionen	18 000
filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)	1 000
sådana utländska EES-tilläggspensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor som har filial i Finland	1 000
tredjeländers kreditinstituts representationer	1 000
sådana försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsförmedling som är registrerade i någon annan EES-stat än Finland och har filial i Finland	300
finansiella motparter enligt artikel 2.8 i EMIR-förordningen, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland	10 000

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

36.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 5 § 9 punkten, 8 § 1 mom. 2 b-punkten och 51 § 1 mom. 4 punkten, sådana de lyder, 5 § 9 punkten och 8 § 1 mom. 2 b-punkten i lag 1077/2008 samt 51 § 1 mom. 4 punkten i lag 147/2007, som följer:

5 §

Ovan i 4 § avsedda skattepliktiga näringsinkomster är bland andra

— — — — — — — — — — — — — — —

9) värdestegring på sådana finansiella instrument och på sådana säkringar av verkligt värde som bokförs till verkligt värde på ett resultatpåverkande sätt och som innehas av i kreditinstitutslagen (/) avsedda kreditinstitut eller värdepappersföretag eller av i den lagen avsedda finansiella institut som är skyldiga att tillämpa bokslutsbestämmelserna för kreditinstitut, när värdestegringen tas upp som intäkt i resultaträkningen med stöd av 12 kap. 6 § i kreditinstitutslagen eller de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen,

— — — — — — — — — — — — — — —

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

— — — — — — — — — — — — — — —

2 b) värdeminskning på sådana finansiella instrument och på sådana säkringar av verkligt värde som bokförs till verkligt värde på ett resultatpåverkande sätt och som innehas av i kreditinstitutslagen avsedda kreditinstitut eller värdepappersföretag eller av i den lagen avsedda finansiella institut som är skyldiga att tillämpa bokslutsbestämmelserna för kreditinstitut, när värdeminskningen tas upp som kostnad i resultaträkningen med stöd av 12 kap. 6 § i kreditinstitutslagen eller de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen,

— — — — — — — — — — — — — — —

51 §

En nyttighet överförs inom en näringsförvärvskälla från ett slag av tillgångar till ett annat på följande sätt:

— — — — — — — — — — — — — — —

4) finansiella instrument som avses i 12 kap. 6 § 1 mom. i kreditinstitutslagen och innehas för handel, till ett belopp som motsvarar det sannolika överlåtelsepriset.

— — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

37.

Lag

om ändring av 13 a § i mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 13 a § 2 mom. 2 punkten, sådan den lyder i lag 148/2007, som följer:

2 kap.

Skattskyldighet

13 a §

— — — — — — — — — — — — — — —

Till en skattskyldighetsgrupp kan endast höra

— — — — — — — — — — — — — — —

2) ett holdingföretag som avses i 1 kap. 15 § i kreditinstitutslagen (/) eller en försäkringskoncerns modersammanslutning som avses i 3 kap. 1 § 2 mom. i bokföringsförordningen (1339/1997),

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

38.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om bundet långsiktigt sparande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009) 6 § 6 mom. som följer:

6 §

Placering av sparmedel

— — — — — — — — — — — — — — —

Tjänsteleverantören ska för varje kalenderår till Finansinspektionen lämna ett revisorsutlåtande om huruvida tjänsteleverantören förvarar sparmedlen enligt kraven i 5 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

39.

Lag

om ändring av 18 e § i lagen om fastighetsfonder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) 18 e § 2 mom., sådan den lyder i lagen 164/2014, som följer:

18 e §

Att begära omprövning och söka ändring i fastighetsvärderingsnämndens beslut

— — — — — — — — — — — — — — —

I ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

Helsingfors den 17 april 2014

Vid förhinder för statsministern, utrikesminister

ERKKI TUOMIOJA

Näringsminister *Jan Vapaavuori*

Bilaga
Parallelltext

2.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 65 § 4 mom.,

ändras 3 § 3 mom. 11 punkten, 3 a §, rubriken för 3 b § och 3 b § 2 mom., 4 § 2 mom. 1 punkten 10 § 1 mom. 5 punkten, det inledande stycket i 26 § 1 mom. samt 26 § 3 och 5 mom., det inledande stycket i 27 § 1 mom. och 27 § 2 mom., 32 b § 2—4 mom., 40 § 1 och 3 mom., 41 och 43 §, 44 a § 1 mom. 1 punkten, 52 och 60 §, rubriken för 61 § och 61 § 1 mom., 62 §, rubriken för 65 §, 65 a §, 65 c 2 mom., 66 § och 71 § 1 mom. 11 och 12 punkten och 6 mom.,

av dem 3 § 3 mom. 11 punkten, det inledande stycket till 26 § 1 mom. samt 26 § 3 och 5 mom., 40 § 1 mom. och 62 § sådana de lyder i lag 170/2014, 3 a § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 194/2011 och 1242/2011, rubriken för 3 b § och 3 b § 2 mom. sådana de lyder i lag 194/2011, 4 § 2 mom. 1 punkten 32 b § 4 mom., 41 § samt rubriken för 61 § och 61 § 1 mom. sådana de lyder i lag 752/2012, 32 b § 2 mom. och 40 § 3 mom. sådana de lyder i lag 902/2011, 32 b § 3 mom. sådant det lyder i lag 207/2009, 43 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 752/2012 och 254/2013, 44 a § 1 mom. 1 punkten sådan den lyder i lag 1242/2011, 52 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1242/2011, 60 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 170/2014 samt 65 a § och 65 c § 2 mom. sådana de lyder i lag 1360/2010, samt

fogas till 3 § 3 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1360/2010, 194/2011 och 170/2014, en ny 12 punkt, till 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1360/2010, 194/2011 och 170/2014, ett nytt 4 mom., till 10 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 752/2012, en ny 6 punkt, till 32 a sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 752/2012 och 170/2012, ett nytt 5 mom. till 32 c sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 207/2009 och 170/2014, ett nytt 4 mom., till 38 §, sådan den lyder i lagarna 752/2012, 254/2013 och 170/2014, ett nytt 5 mom., till 42 §, sådan den lyder i lag 752/2012, ett nytt 4 mom., till lagen en ny 42 a §, till 71 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 194/2011, 752/2012, 254/2013 och 593/2013, en ny 13 punkt och till lagen en ny 71 a § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §	3 §
Uppgifter	*Uppgifter*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Dessutom ska Finansinspektionen	Dessutom ska Finansinspektionen
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
11) sköta myndighetsuppgifterna i samband med det internationella systemet med identifieringskoder för juridiska personer och delta	11) sköta myndighetsuppgifterna i samband med det internationella systemet med identifieringskoder för juridiska personer och

Gällande lydelse

i övrigt myndighetssamarbete gällande det.

Föreslagen lydelse

delta i *annat* myndighetssamarbete gällande det,

12) i samråd med finansministeriet och Finlands Bank förbereda åtgärder för att säkerställa stabiliteten inom det finansiella systemet i dess helhet samt besluta om dessa åtgärder så som särskilt föreskrivs i lag.

Finansinspektionen ska sköta de uppgifter som ålagts inspektionen i denna lag och någon annanstans i lag, om inte något annat följer av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, nedan SSM-förordningen.

3 a §

Det europeiska systemet för finansiell tillsyn

Finansinspektionen är en del av det europeiska system för finansiell tillsyn som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG, nedan de europeiska finanstillsynsförordningarna, samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet

3 a §

Den gemensamma tillsynsmekanismen och *det europeiska systemet för finansiell tillsyn*

Finansinspektionen hör till den gemensamma tillsynsmekanism som avses i SSM-förordningen och består av Europeiska centralbanken, nedan ***ECB*** *och de nationella behöriga myndigheterna.*

Finansinspektionen är en del av det europeiska system för finansiell tillsyn som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG, nedan *de europeiska finanstillsynsförordningarna*, samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet

Gällande lydelse

på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd, nedan *förordningen om Europeiska systemrisknämnden.* Syftet med systemet för finansiell tillsyn är att säkerställa tillsynen över Europeiska unionens finansiella system.

Finansinspektionen ska vid utförande av sina uppgifter, utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag, beakta beslut, anvisningar och rekommendationer från Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, vilka avses i de förordningar som nämns i *1 mom.*, nedan *de europeiska tillsynsmyndigheterna,* rekommendationer *från* Europeiska systemrisknämnden samt de av Europeiska kommissionens rättsakter som innehåller tekniska standarder och som kommissionen utfärdar med stöd av den behörighet som kommissionen har enligt de europeiska finanstillsynsförordningarna.

Om det inte är möjligt att följa en anvisning eller en rekommendation enligt 2 mom. ska Finansinspektionen ange orsakerna till avvikelsen från anvisningen eller rekommendation samt lämna dem till den europeiska tillsynsmyndighet som saken gäller eller till Europeiska systemrisknämnden.

Finansinspektionen ska i sådana fall som avses i de Europeiska unionens direktiv som gäller finansmarknaden, nedan *de direktiv som gäller finansmarknaden*, i enlighet med de europeiska finanstillsynsförordningarna

1) samarbeta med de europeiska tillsynsmyndigheterna och med den gemensamma kommitté för *de* europeiska tillsynsmyndigheterna som avses i *artikel 54* i vardera av de europeiska finanstillsynsförordningarna,

2) förse de europeiska tillsynsmyndigheterna och den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna med den information som de behöver för att utföra sina uppgifter.

Föreslagen lydelse

på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd, nedan *förordningen om Europeiska systemrisknämnden*. Syftet med systemet för finansiell tillsyn är att säkerställa tillsynen över Europeiska unionens finansiella system.

När Finansinspektionen *utför* sina uppgifter *ska den* utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag, beakta sådana beslut, anvisningar och rekommendationer från *ECB som avses i den förordning som nämns i 3 § 4 mom. och de rättsaker som ECB har antagit med stöd av den förordningen samt sådana* beslut, anvisningar och rekommendationer *av* Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, nedan ***de europeiska tillsynsmyndigheterna****, som avses i de förordningar som nämns i 2 mom.*, samt *Europeiska systemrisknämndens* rekommendationer och de av Europeiska kommissionens rättsakter som innehåller tekniska standarder och som kommissionen utfärdar med stöd av den behörighet som kommissionen har enligt de europeiska finanstillsynsförordningarna.

Om det inte är möjligt att följa en anvisning eller rekommendation enligt *3* mom. ska Finansinspektionen ange orsakerna till avvikelsen från anvisningen eller rekommendationen samt lämna dem till den europeiska tillsynsmyndighet som saken gäller eller till Europeiska systemrisknämnden.

Finansinspektionen ska i sådana fall som avses i Europeiska unionens *rättsakter*, i enlighet med *SSM-förordningen*, de europeiska finanstillsynsförordningarna *och förordningen om Europeiska systemrisknämnden*

1) samarbeta med *ECB*, Europeiska tillsynsmyndigheterna och med den gemensamma kommitté för *Europeiska* tillsynsmyndigheterna som avses i vardera av de europeiska finanstillsynsförordningarna *samt med den Europeiska systemrisknämnden.*

2) förse ECB, de europeiska tillsynsmyndigheterna, Europeiska systemrisknämnden och den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna med den information som de behöver för att utföra sina uppgifter.

Gällande lydelse

3 b §

Samarbete kring beredningen av föreskrifter

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska utan dröjsmål lämna det ministerium som svarar för beredningen av lagstiftningen om finansmarknaden samt för marknadens funktion upplysningar om

1) beredningen av en teknisk standard som inletts vid en europeisk tillsynsmyndighet, om den tekniska standarden enligt Finansinspektionens bedömning kan påverka finsk lagstiftning, *och*

2) något annat ärende som inletts vid en europeisk tillsynsmyndighet, om ärendet enligt Finansinspektionens bedömning kan *ha inverkan på verksamheten på eller stabiliteten hos den finska finansmarknaden*.

4 §

Tillsynsobjekt

— — — — — — — — — — — — — — —

Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

1) kreditinstitut och filialer till kreditinstitut *från tredjeland* enligt kreditinstitutslagen (121/2007),

— — — — — — — — — — — — — — —

10 §

Direktionens uppgifter

Direktionen ska i fråga om tillsynen över

Föreslagen lydelse

3 b §

Samarbete kring beredningen av ***rättsakter,*** *föreskrifter* ***och anvisningar***

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska utan dröjsmål *informera finansministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet om*

1) beredning av *rättsakter som inletts vid ECB, när det är fråga om en rättsakt som* kan påverka finsk lagstiftning,

2) *beredning av tekniska standarder eller anvisningar* som inletts vid en europeisk tillsynsmyndighet, *när det är fråga om en teknisk standard eller anvisning som* enligt Finansinspektionens bedömning *kan påverka finsk lagstiftning,*

3) något annat ärende som inletts vid ECB, vid en europeisk tillsynsmyndighet eller vid Europeiska systemrisknämnden, när det är fråga om ett ärende som enligt Finansinspektionens bedömning kan påverka den finländska finansmarknadens funktion eller stabilitet.

4 §

Tillsynsobjekt

— — — — — — — — — — — — — — —

Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

1) kreditinstitut och filialer till *tredjeländers* kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (/),

— — — — — — — — — — — — — — —

10 §

Direktionens uppgifter

Direktionen ska i fråga om tillsynen över

Gällande lydelse

finansmarknaden

— — — — — — — — — — — — — — —

5) döma ut vite som Finansinspektionen har förelagt och besluta om andra administrativa påföljder enligt 4 kap.

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, om någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om uppnåendet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller andra åtgärder enligt denna lag och om

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska innan den fattar beslut enligt 1 mom. och 2 mom. 1 punkten bereda tillsynsobjektet en skälig tid för att avhjälpa bristen, om det inte med tanke på uppnåendet av de mål för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 § är nödvändigt att återkalla verksamhetstillståndet omedelbart.

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

finansmarknaden

— — — — — — — — — — — — — — —

5) döma ut vite som Finansinspektionen har förelagt och besluta om andra administrativa påföljder enligt 4 kap.*;*

6) fatta beslut som gäller ställande, ändring eller bibehållande av buffertkrav enligt 10 kap. 4, 7 och 8 § i kreditinstitutslagen eller den maximala belåningsgraden enligt 15 kap. 11 § 5 mom. i den lagen eller ställande av högre kapitalkrav än minimikravet enligt Europarlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan EU:s tillsynsförordning, när det gäller sådana krediter enligt artiklarna 124 och 164 i förordningen som är säkrade genom panträtt i fast egendom eller ändring av ett tidigare beslut som gäller detta eller tillämpning av artikel 458 i den nämnda förordningen.

— — — — — — — — — — — — — — —

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, *då ECB* eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om uppnående av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § ställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller andra åtgärder enligt *vad som föreskrivs* i denna lag *eller någon annanstans i lag* och om

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska *före ett* beslut *eller beslutsförslag* enligt 1 mom. och 2 mom. 1 punkten bereda tillsynsobjektet en skälig tid för att avhjälpa bristen, om det inte *för att trygga* uppnåendet av de mål för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 § är nödvändigt att återkalla verksamhetstillståndet omedelbart.

— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse

Finansinspektionen ska återkalla ett verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt, om objektet har försatts i konkurs, försatts i likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen.

27 §

Begränsning av verksamheten

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa ett tillsynsobjekts tillståndsenliga verksamhet eller, om en annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, göra en framställning till denna om begränsning av den tillståndsenliga verksamheten, om

— — — — — — — — — — — — — — —

Om saken inte har kunnat rättas till inom utsatt tid kan Finansinspektionen ändra tillståndsvillkoren så att verksamheten varaktigt begränsas.

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

— — — — — — — — — — — — — — —

32 b §

Förfarande som tillämpas vid förbud mot förvärv av ägarandel

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska fatta det beslut som avses i 32 a § inom 60 vardagar från och med att *den* i enlighet med 1 mom. har bekräftat mottagandet av alla nödvändiga uppgifter

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen ska återkalla ett verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt *eller föreslå att verksamhetstillståndet återkallas,* om tillsynsobjektet har försatts i konkurs*,* försatts i likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen.

— — — — — — — — — — — — — — —

27 §

Begränsning av verksamheten

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa ett tillsynsobjekts tillståndsenliga verksamhet eller, om *ECB eller* en annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, göra *ett beslutsförslag i ärendet.*

— — — — — — — — — — — — — — —

Om saken inte har kunnat rättas till inom utsatt tid kan Finansinspektionen ändra tillståndsvillkoren *eller föreslå att dessa ändras* så att verksamheten varaktigt begränsas.

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

— — — — — — — — — — — — — — —

Om ECB är behörig tillståndsmyndighet för beslut som avses i denna paragraf, Finansinspektionen ska göra ett beslutsförslag till ECB i ärendet.

32 b §

Förfarande som tillämpas vid förbud mot förvärv av ägarandel

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska fatta beslut *enligt* 32 a § *eller, om ECB är behörig myndighet i ärendet, lägga fram ett förslag till beslut* inom 60 vardagar från och med att *inspektio-*

Gällande lydelse

(behandlingstid). Finansinspektionen kan under behandlingstiden, dock inte senare än den femtionde vardagen från och med att behandlingstiden inletts, skriftligt begära behövliga specificerade ytterligare uppgifter. Om ytterligare uppgifter begärs, avbryts behandlingstiden till dess att uppgifterna har lämnats in, dock för högst 20 vardagar eller, om den anmälningsskyldige har sin hemort utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller den anmälningsskyldige är något annat kreditinstitut, värdepappersföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag eller fondbolag än ett sådant som har fått *koncession* inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, för högst 50 vardagar. Beslutet om en förlängd behandlingstid ska utan dröjsmål delges den anmälningsskyldige.

Beslutet om att Finansinspektionen motsätter sig förvärvet ska delges den anmälningsskyldige senast den andra vardagen efter att behandlingstiden har gått ut. Om Finansinspektionen inte inom den behandlingstid som avses i denna paragraf har fattat ett beslut enligt 32 a §, anses inspektionen ha godkänt förvärvet.

Om den anmälningsskyldige är ett utländskt EES-tillsynsobjekt eller moderföretag *till ett sådant* eller en fysisk eller juridisk person som i ett utländskt EES-tillsynsobjekt eller i ett moderföretag till ett sådant har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen, ska Finansinspektionen vid beslutsfattandet samarbeta med den EES-tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över det utländska EES-tillsynsobjektet och, om förvärvet gäller ett finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, med de andra centrala tillsynsmyndigheter som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Av beslutet ska framgå de i detta moment avsedda utländska tillsynsmyndigheternas ståndpunkt i fråga om förvärvet.

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

nen i enlighet med 1 mom. har bekräftat mottagandet av alla nödvändiga uppgifter (behandlingstid). Finansinspektionen kan under behandlingstiden, dock inte senare än den femtionde vardagen från och med att behandlingstiden inletts, skriftligt begära behövliga specificerade ytterligare uppgifter. Om ytterligare uppgifter begärs, avbryts behandlingstiden till dess att uppgifterna har lämnats in, dock för högst 20 vardagar eller, om den anmälningsskyldige har *sitt säte* utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller den anmälningsskyldige är något annat kreditinstitut, värdepappersföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag eller fondbolag än ett sådant som har *auktoriserats* inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, för högst 50 vardagar. Beslutet om förlängd behandlingstid ska utan dröjsmål delges den anmälningsskyldige.

Beslutet om att Finansinspektionen motsätter sig förvärvet ska delges den anmälningsskyldige senast den andra vardagen efter att behandlingstiden har gått ut. Om Finansinspektionen inte inom den behandlingstid som avses i denna paragraf har fattat ett beslut *eller lagt fram ett förslag till beslut* enligt 32 a §, anses inspektionen ha godkänt förvärvet.

Om den anmälningsskyldige är ett utländskt EES-tillsynsobjekt eller *dettas* moderföretag eller en fysisk eller juridisk person som i ett utländskt EES-tillsynsobjekt eller i ett moderföretag till ett sådant har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen, ska Finansinspektionen när den fattar beslutet eller lägger fram förslaget till beslut samarbeta med den EES-tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över det utländska EES-tillsynsobjektet och, om förvärvet gäller ett finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, med de andra centrala tillsynsmyndigheter som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Av beslutet ska framgå de i detta moment avsedda utländska tillsynsmyndigheternas ståndpunkt i fråga om förvärvet.

— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

32 c §

Begränsning av rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

— — — — — — — — — — — — — — —

Om ECB är behörig tillståndsmyndighet för beslut som avses i denna paragraf, Finansinspektionen ska göra ett beslutsförslag till ECB i ärendet.

38 §

Ordningsavgift

— — — — — — — — — — — — — — —

38 §

Ordningsavgift

— — — — — — — — — — — — — — —

Ordningsavgift kan påföras under förutsättning att ärendet betraktat som en helhet inte ger anledning till strängare åtgärder.

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster, 10 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument, 15 § i lagen om värdepapperskonton, 8 kap. 9 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, 48 a § i lagen om betalningsinstitut, 22 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder *eller* 144 b § i lagen om placeringsfonder.

— — — — — — — — — — — — — — —

Påföljdsavgift kan påföras under förutsättning att ärendet betraktat som en helhet inte ger anledning till strängare åtgärder. *Även om* en gärning eller en försummelse kan bedömas uppfylla rekvisiten för något annat än grovt brott enligt 51 kap. i strafflagen kan Finansinspektionen påföra *en* påföljdsavgift och avstå från att anmäla ärendet till förundersök-

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster, 10 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument, 15 § i lagen om värdepapperskonton, 8 kap. 9 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, 48 a § i lagen om betalningsinstitut, 22 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder*,* 144 b § i lagen om placeringsfonder *eller 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen*.

— — — — — — — — — — — — — — —

Påföljdsavgift kan inte påföras *en fysisk person för en gärning eller försummelse som enligt lag är straffbar. Finansinspektionen kan dock påföra* påföljdsavgift och avstå från att anmäla ärendet till förundersökningsmyndigheten, *om* gärningen eller försummelsen med hänsyn till dess menlighet, gärningsmannens skuld sådan den framgår av gär-

Gällande lydelse

ningsmyndigheten, *men då ska* gärningen eller försummelsen med hänsyn till dess menlighet, gärningsmannens skuld sådan den framgår av gärningen, den vinning som erhållits och övriga omständigheter i anslutning till gärningen eller försummelsen anses vara ringa bedömd som en helhet.

41 §

Påförande av påföljdsavgift

— — — — — — — — — — — — — — —

Beloppet på påföljdsavgiften baseras på en samlad bedömning. När beloppet bestäms ska hänsyn tas till gärningens art, omfattning och varaktighet samt den avgiftsskyldiges ekonomiska ställning. Avgiften får utgöra högst tio procent av en juridisk persons omsättning under året före gärningen eller försummelsen, dock högst tio miljoner euro. Om bokslutet inte är klart då påföljdsavgiften bestäms ska avgiften bestämmas utifrån omsättningen enligt bokslutet för föregående år. Om den juridiska personen nyligen har inlett sin verksamhet och något bokslut inte finns att tillgå, kan omsättningen uppskattas utifrån annan tillgänglig utredning.

En fysisk person får påföras en påföljdsavgift som utgör högst tio procent av dennes inkomster enligt senast verkställda beskattning, dock högst 100 000 euro. Om inkomsterna inte tillförlitligt kan utredas utifrån beskattningsuppgifterna eller om de väsentligen har förändrats sedan den senast verkställda be-

Föreslagen lydelse

ningen, den vinning som erhållits och övriga omständigheter i anslutning till gärningen eller försummelsen anses vara ringa bedömd som en helhet.

41 §

Påförande av påföljdsavgift

En påföljdsavgift som uppgår till högst en miljon euro påförs av Finansinspektionen. I annat fall påförs påföljdsavgiften av marknadsdomstolen, på framställning av Finansinspektionen.

Påföljdsavgiftens belopp ska baseras på en samlad bedömning. *Vid en bedömning* av beloppet ska hänsyn tas till gärningens art, omfattning och varaktighet samt gärningsmannens ekonomiska ställning. *Dessutom ska vid bedömningen beaktas den vinning som erhållits eller den skada som orsakats genom förfarandet, om vinningen eller skadan kan bestämmas, gärningsmannens samarbete med Finansinspektionen för att utreda ärendet, gärningsmannens tidigare överträdelser och försummelser i fråga om bestämmelserna om finansmarknaden samt förfarandets eventuella konsekvenser för det finansiella systemets stabilitet.*

Påföljdsavgiften får utgöra högst tio procent av en juridisk persons omsättning under året före gärningen eller försummelsen, dock högst tio miljoner euro. Om bokslutet inte ännu är klart då påföljdsavgiften bestäms ska avgiften bestämmas utifrån omsättningen enligt bokslutet för föregående år. Om den juridiska personen nyligen har inlett sin verksamhet och något bokslut inte finns att tillgå, kan omsättningen uppskattas utifrån annan tillgänglig utredning.

En fysisk person får påföras en påföljdsavgift som utgör högst tio procent av dennes inkomster enligt den senast verkställda beskattningen, dock högst 100 000 euro. Om inkomsterna inte tillförlitligt kan utredas utifrån beskattningsuppgifterna eller om de väsentligen har förändrats sedan den senast

Gällande lydelse

skattningen, kan de uppskattas utifrån annan tillgänglig utredning.

Föreslagen lydelse

verkställda beskattningen, kan de uppskattas utifrån annan tillgänglig utredning.

Om en påföljdsavgift som påförs en fysisk person som tillhandahåller tjänster på finansmarknaden hänför sig till dennes näringsverksamhet som övervakas med stöd av 5 § 17 punkten, får avgiften utgöra högst tio procent av dennes inkomster av sådan näringsverksamhet enligt den senast verkställda beskattningen, dock högst 2,5 miljoner euro.

Om en påföljdsavgift påförs för en överträdelse eller försummelse av en bestämmelse som avses i 20 kap. 1 § 2 och 4 mom. i kreditinstitutslagen eller 15 kap. 2 § 2 och 5 mom. i lagen om investeringstjänster får en juridisk person, trots vad som föreskrivs i 3 mom., påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst tio procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen. Om den juridiska personen hör till en koncern avses med omsättning den omsättning som framgår av koncernens yttersta moderföretags koncernbokslut. Trots vad som föreskrivs i 4 mom. får en fysisk person för överträdelse eller försummelse av de bestämmelser som avses ovan i detta moment påföras högst fem miljoner euro i påföljdsavgift. Trots det som föreskrivs ovan i detta moment får påföljdsavgiften emellertid vara högst två gånger större än den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om vinningen kan bestämmas.

Med omsättning avses ovan i denna paragraf

1) summan av ett kreditinstituts, ett värdepappersföretags och ett annat till dessas finansiella företagsgrupp hörande företags intäkter enligt artikel 316 i EU:s tillsynsförordning eller, om det avgiftsskyldiga företaget hör till ett kreditinstituts eller värdepappersföretags finansiella företagsgrupp, summan av de konsoliderade intäkterna,

2) för försäkrings- och pensionsanstalter de sammanlagda premieintäkterna eller, i fråga om pensionsstiftelser, avgiftsintäkterna,

3) i fråga om andra företag och koncerner än de som avses i 1 och 2 punkten omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning.

Påföljdsavgifter ska betalas till staten.

Gällande lydelse

42 §

Avstående från administrativ påföljd

— — — — — — — — — — — — — — —

43 §

Offentliggörande av ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift

Finansinspektionen ska offentliggöra ordningsavgifter, offentliga varningar och påföljdsavgifter som den påfört eller meddelat samt påföljdsavgifter som påförts av marknadsdomstolen. När en påföljd offentliggörs ska det framgå om beslutet att påföra eller meddela påföljden har vunnit laga kraft. Om besvärsmyndigheten upphäver beslutet ska

Föreslagen lydelse

42 §

Avstående från administrativ påföljd

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen kan avstå från att påföra en juridisk person påföljdsavgift eller skjuta upp den, om Finansinspektionen i samma ärende gör en myndighetsanmälan om saken enligt 3 c § eller vidtar någon annan sådan tillsynsåtgärd som föreskrivs i lagen.

42 a §

Preskription av rätten att påföra administrativa påföljder

Ordningsavgift får inte påföras eller offentlig varning ges om beslutet om den inte har fattats inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen skedde eller, i fråga om en fortsatt överträdelse eller försummelse, inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen upphörde.

Finansinspektionen får inte påföra påföljdsavgift eller till marknadsdomstolen göra en framställning om att en sådan avgift ska påföras, om den har fattats inom tio år från den dag då överträdelsen eller försummelsen skedde eller, ifråga om en fortsatt överträdelse eller försummelse, inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen upphörde.

43 §

Offentliggörande av ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift

Finansinspektionen ska offentliggöra ordningsavgifter, offentliga varningar och påföljdsavgifter samt påföljdsavgifter som påförts av marknadsdomstolen. Av offentliggörandet ska det framgå om beslutet att påföra eller meddela påföljden har vunnit laga kraft. Om besvärsmyndigheten upphäver beslutet ska Finansinspektionen offentliggöra be-

Gällande lydelse

Finansinspektionen offentliggöra besvärsmyndighetens beslut på samma sätt som påförandet eller meddelandet av påföljden har offentliggjorts.

Finansinspektionen offentliggör inte en påföljd som avses i 1 mom., om offentliggörandet allvarligt kan äventyra stabiliteten på finansmarknaden eller kan orsaka den som berörs av påföljden oskäliga skador.

44 a §

Information till de europeiska tillsynsmyndigheterna om påföljder

Finansinspektionen ska i sådana fall som avses i de rättsakter från Europeiska unionen som gäller finansmarknaden förse den berörda europeiska tillsynsmyndigheten med

1) information om en offentliggjord påföljd enligt detta kapitel, samtidigt som påföljden offentliggörs,

— — — — — — — — — — — — — — —

52 §

Utbyte av information

Finansinspektionen ska förse utländska EES-tillsynsmyndigheter med all den för tillsynen väsentliga information som den har i sin besittning och som kan underlätta dessa myndigheters tillsynsarbete. Informationen ska ges minst i den omfattning som förutsätts i de direktiv som gäller tillsynsobjektet i fråga. Information som är väsentlig för försäkringsbolags tillståndsvillkor ska ges i motsvarande omfattning. I 65 § finns dessutom särskilda bestämmelser om informationsutbyte i samband med grupptillsyn.

Om Finansinspektionen har grundad anled-

Föreslagen lydelse

svärsmyndighetens beslut på samma sätt som påförandet eller meddelandet av påföljden har offentliggjorts. *Information om en påföljd ska läggas ut på Finansinspektionens webbsidor för en tid av fem år.*

En påföljd kan offentliggöras utan att namnet på den som är föremål för åtgärden nämns, om offentliggörande enligt 1 mom. skulle äventyra finansmarknadens stabilitet eller en pågående myndighetsundersökning eller orsaka parterna oproportionerlig skada eller vara orimligt för en fysisk person.

Offentliggörandet av en påföljd kan skjutas upp, om de förutsättningar som avses i 2 mom. kan antas upphöra inom en rimlig tid.

44 a §

Information till de europeiska tillsynsmyndigheterna om påföljder

Finansinspektionen ska i sådana fall som avses i de rättsakter från Europeiska unionen som gäller finansmarknaden förse den berörda europeiska tillsynsmyndigheten med

1) information om en offentliggjord påföljd enligt detta kapitel, samtidigt som påföljden offentliggörs *samt med information om eventuellt överklagande och dess slutresultat,*

— — — — — — — — — — — — — — —

52 §

Utbyte av information

Finansinspektionen ska förse utländska EES-tillsynsmyndigheter med all den för tillsynen väsentlig information som den har i sin besittning och som kan underlätta dessa myndigheters tillsynsarbete. Informationen ska ges minst i den omfattning som förutsätts i de *EU-rättsakter* som gäller tillsynsobjektet i fråga. Information som är väsentlig för försäkringsbolags tillståndsvillkor ska ges i motsvarande omfattning. I 65 § finns dessutom särskilda bestämmelser om informationsutbyte i samband med grupptillsyn.

Om Finansinspektionen har grundad anled-

Gällande lydelse

ning att misstänka att en aktör som inte står under dess tillsyn bedriver eller har bedrivit sådan verksamhet i en annan EES-stat som strider mot de direktiv som gäller finansmarknaden, ska den underrätta den behöriga myndigheten i den andra EES-staten om saken i sådana fall som avses i de direktiv som gäller finansmarknaden

60 §

Inspektion av utländska EES-filialer samt erhållande av information från utländska EES-filialer och andra utländska tillsynsobjekt

Hemstatens tillsynsmyndighet kan inom ramen för sin behörighet själv eller genom en representant inspektera utländska EES-filialers verksamhet i den omfattning som behövs för tillsynen över utländska EES-tillsynsobjekt, om den före inspektionen har informerat Finansinspektionen om saken. Finansinspektionen har rätt att delta i inspektionen.

Finansinspektionen kan på begäran av hemstatens tillsynsmyndighet inspektera en utländsk EES-filials verksamhet. På Finansinspektionens rätt att få information och inspektera tillämpas då vad som i 3 kap. föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få information om och inspektera tillsynsobjekt samt vad som i 34 § föreskrivs om rätten att anlita utomstående sakkunniga och i 38 § om att förena rätten att få information och inspektera med vite.

Finansinspektionen har dessutom rätt att få den information som den behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt annan lag av utländska EES-filialer och att inspektera dem i enlighet med 3 kap., anlita utomstående sakkunniga för inspektionen i enlighet med 34 § och förena rätten att få information och inspektera med vite i enlighet med 33 a §. Vad som ovan i detta moment föreskrivs om EES-filialer gäller på motsvarande sätt utländska EES-tilläggspensionsanstalters fasta verksamhetsställen i Finland.

Föreslagen lydelse

ning att misstänka att en aktör som inte står under dess tillsyn bedriver eller har bedrivit sådan verksamhet i en annan EES-stat som strider mot de *EU-rättsakter* som gäller finansmarknaden, ska den underrätta den behöriga myndigheten i den andra EES-staten om saken i sådana fall som avses i de EU-rättsakter som gäller finansmarknaden.

60 §

Inspektion av utländska EES-filialer samt erhållande av information från utländska EES-filialer och andra utländska tillsynsobjekt

Hemstatens tillsynsmyndighet kan inom ramen för sin behörighet själv eller genom en representant inspektera utländska EES-filialers verksamhet i den omfattning som behövs för tillsynen över utländska EES-tillsynsobjekt, om den före inspektionen har informerat Finansinspektionen om saken. Finansinspektionen har rätt att delta i inspektionen.

Finansinspektionen kan på begäran av hemstatens tillsynsmyndighet inspektera en utländsk EES-filials verksamhet. På Finansinspektionens rätt att få information och inspektera tillämpas då vad som i 3 kap. föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få information om och inspektera tillsynsobjekt samt vad som i 34 § föreskrivs om rätten att anlita utomstående sakkunniga och i 33 a § om att förena rätten att få information och inspektera med vite.

Finansinspektionen kan på begäran av hemstatens tillsynsmyndighet eller, om det är motiverat med tanke på den finländska finansmarknadens stabilitet eller med tanke på skötseln av Finansinspektionens uppgifter enligt vad som föreskrivs på andra ställen i lag, efter att på eget initiativ på förhand ha underrättat hemstatens tillsynsmyndighet om saken, av en utländsk EES-filial få för tillsynen behövlig information och inspektera den utländska EES-filialens verksamhet. På Finansinspektionens rätt att få information och inspektera tillämpas då vad som i 3 kap. föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få information om och inspektera tillsynsobjekt

Gällande lydelse

Finansinspektionen har rätt att få för skötseln av sina uppgifter enligt denna lag och annan lag behövlig information av utländska EES-tilläggspensionsanstalter och av utländska tillsynsobjekt som tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera filial.

Finansinspektionen kan för utländska EES-filialer och för de utländska EES-tilläggspensionsanstalter som avses i 3 mom. utfärda föreskrifter om regelbunden inrapportering till Finansinspektionen av information som den behöver för skötseln av de uppgifter som avses i 3 § 3 mom. 3 och 5 punkten. Dessutom kan Finansinspektionen utfärda föreskrifter om regelbunden inrapportering av annan information som avses i 18 § 2 mom., om detta är nödvändigt för skötseln av Finansinspektionens uppgifter enligt avtal som avses i 67 §.

61 §

Anmälan om åtgärder som avser utländska EES-filialer ***och*** *andra utländska tillsynsobjekt samt begränsning av och förbud mot utländska EES- filialers och andra utländska tillsynsobjekts verksamhet*

Om en utländsk EES-filial underlåter att iaktta villkor som enligt 59 § uppställts i allmänt intresse eller sina skyldigheter enligt finsk lag om finansmarknaden, enligt föreskrifter och bestämmelser som har utfärdats

Föreslagen lydelse

samt vad som i 34 § föreskrivs om rätten att anlita utomstående sakkunniga och i 33 a § om att förena rätten att få information och inspektera med vite. Vad som ovan i detta moment föreskrivs om EES-filialer gäller på motsvarande sätt utländska EES-tilläggspensionsanstalters fasta verksamhetsställen i Finland.

Finansinspektionen har rätt att få för skötseln av sina uppgifter enligt denna lag och annan lag behövlig information från utländska EES-tilläggspensionsanstalter och från utländska tillsynsobjekt som tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera filial.

Finansinspektionen kan för utländska EES-filialer och för utländska EES-tilläggspensionsanstalter som avses i 3 mom. utfärda föreskrifter om regelbunden inrapportering till Finansinspektionen av information som den behöver för skötseln av de uppgifter som avses i 3 § 3 mom. 3 och 5 punkten. Dessutom kan Finansinspektionen utfärda föreskrifter om regelbunden inrapportering av annan information som avses i 18 § 2 mom., om detta är nödvändigt för skötseln av Finansinspektionens uppgifter enligt avtal som avses i 67 §.

Finansinspektionen ska rapportera information som den fått med stöd av denna paragraf till hemstatens tillsynsmyndighet, till den del som informationen är relevant för tillsynen över hela kreditinstitutets finansiella ställning eller för stabiliteten på den finländska finansmarknaden.

61 §

Anmälan om åtgärder som avser utländska EES-filialer, andra utländska ***EES-****tillsynsobjekt* ***och reglerade marknader som står under tillsyn av andra EES-stater samt*** *begränsning av och förbud mot utländska EES-filialers och andra EES-tillsynsobjekts verksamhet*

Om *Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att* en utländsk EES-filial underlåter att iaktta villkor som enligt 59 § har uppställts i allmänt intresse eller sina skyldigheter enligt vad som i finsk lag

Gällande lydelse

med stöd av den eller enligt stadgar som gäller filialens verksamhet, kan Finansinspektionen uppmana filialen att fullgöra sina skyldigheter inom utsatt tid.

— — — — — — — — — — — — — — —

62 §

Anmälningsskyldighet som gäller tillsynsobjekts verksamhetstillstånd och ägare

Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att informera de utländska EES-tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över ett tillsynsobjekts moderföretag och dess dotterföretag om att tillsynsobjektet har ansökt om och beviljats verksamhetstillstånd och bestämmelser om inspektionens samarbete med utländska EES-tillsynsmyndigheter vid tillsynen över tillsynsobjekts ägare finns i kreditinstitutslagen, lagen om investeringstjänster, lagen om placeringsfonder, lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och försäkringsbolagslagen.

Föreslagen lydelse

föreskrivs om finansmarknaden eller enligt föreskrifter och bestämmelser som har utfärdats med stöd av den eller enligt stadgar som gäller filialens verksamhet, kan Finansinspektionen uppmana filialen att fullgöra sina skyldigheter inom utsatt tid.

— — — — — — — — — — — — — — —

62 §

Informationsutbyte i samband med beviljande och återkallande av verksamhetstillstånd samt i samband med ägartillsyn

Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att informera de utländska EES-tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över ett tillsynsobjekts moderföretag och dess dotterföretag om att tillsynsobjektet har ansökt om och beviljats verksamhetstillstånd och bestämmelser om inspektionens samarbete med utländska EES-tillsynsmyndigheter vid tillsynen över tillsynsobjekts ägare finns i kreditinstitutslagen, lagen om investeringstjänster, lagen om placeringsfonder, lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och försäkringsbolagslagen.

Då Finansinspektionen svarar för grupptillsynen över tillsynsobjektet ska inspektionen, efter att av en utländsk myndighet ha informerats om att verksamhetstillstånd beviljats ett utländskt tillsynsobjekt som omfattas av grupptillsyn eller om en ansökan som avser sådant verksamhetstillstånd, utan dröjsmål informera den myndighet som svarar för beviljandet av verksamhetstillstånd samt den behöriga EU-tillsynsmyndigheten om

1) gruppens struktur,

2) de ägare i moderföretaget som äger minst en sådan betydande andel i tillsynsobjektet som avses i 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 16 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap, 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringstjänster eller i 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen samt om

3) gruppens administration, interna kon-

Gällande lydelse

65 §

Informationsutbyte om tillsyn över grupper

— — — — — — — — — — — — — — —

Om Finansinspektionen för sitt uppdrag behöver information om ett utländskt företag som motsvarar Finansinspektionens tillsynsobjekt och hör till en grupp som står under Finansinspektionens tillsyn, ska Finansinspektionen i första hand be den myndighet som svarar för tillsynen över ett sådant företag om informationen. Om Finansinspektionen behöver sådan information om ett företag inom en grupp som står under en annan tillsynsmyndighets tillsyn, ska Finansinspektionen i första hand be den myndighet om informationen som svarar *för grupptillsynen över gruppen.*

65 a §

Samarbete vid den gruppbaserade tillsynen över kreditinstitut

Föreslagen lydelse

troll och riskhantering.

65 §

Informationsutbyte om tillsyn över grupper

— — — — — — — — — — — — — — —

(*4 mom. upphävs*)

65 a §

Annat** samarbete vid **grupptillsyn

Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av bestämmelserna om grupptillsyn i samarbete med de tillsynsmyndigheter som svarar för övervakningen av utländska tillsynsobjekt som hör till samma grupp som tillsynsobjektet.

Finansinspektionen ska, om inte annat följer av ärendets brådskande natur, innan den fattar beslut som påtagligt kan påverka ett utländskt EES-tillsynsobjekt, samråda med den tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över objektet, om beslutet gäller

1) betydande förändringar av tillsynsobjektets ägarstruktur eller administrativa struktur,

2) ett sådant beslut om förbud mot förvärv av betydande ägarandelar som avses i 32 a §,

3) påförande av en betydande administrativ påföljd,

4) ställande av ett högre buffertkrav för ett tillsynsobjekt, eller

5) tillämpning av tillsynsåtgärder som av-

Gällande lydelse

Då Finansinspektionen svarar för den gruppbaserade tillsynen över ett kreditinstitut, ska den utöver det som föreskrivs någon annanstans i lag svara för

1) samordningen av insamlingen och förmedlingen av sådan information som behövs vid tillsynen,

2) planeringen och samordningen av tillsynsverksamheten i samarbete med de övriga EES-tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen och, då det är fråga om krissituationer eller beredskap för sådana, vid behov i samarbete med de berörda EES-staternas centralbanker.

65 c

Tillsynskollegiets uppgifter och verksamhet

— — — — — — — — — — — — — — —

De verksamhetsprinciper som avses i 1 mom. ska täcka åtminstone följande frågor:

1) informationsutbytet,

2) eventuella överenskommelser om frivillig fördelning av uppgifter och ansvarsområden,

3) tillsynsplaner och andra förfaranden för att utföra en sådan utvärdering som avses i 85 § i kreditinstitutslagen,

4) effektivisering av tillsynen genom av-

Föreslagen lydelse

sevärt begränsar tillsynsobjektets verksamhet.

I sådana fall som avses i 2 mom. 3 punkten ska Finansinspektionen alltid samråda med den tillsynsmyndighet som ansvarar för grupptillsynen över tillsynsobjektet.

Om Finansinspektionen svarar för *grupptillsynen* över ett *tillsynsobjekt* ska den utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag svara för

1) samordningen och förmedlingen av information som behövs vid tillsynen,

2) planeringen och samordningen av tillsynsverksamheten i samarbete med de övriga EES-tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen och, om det är fråga om krissituationer eller beredskap för sådana, vid behov i samarbete med de berörda EES-staternas centralbanker.

Om Finansinspektionen för sitt uppdrag behöver information om ett utländskt företag som motsvarar Finansinspektionens tillsynsobjekt och hör till en grupp som står under Finansinspektionens tillsyn, ska Finansinspektionen i första hand be den myndighet om informationen som svarar för tillsynen över ett sådant företag. Om Finansinspektionen behöver sådan information om ett företag inom en grupp som står under en annan tillsynsmyndighets tillsyn, ska Finansinspektionen i första hand be den myndighet om informationen som svarar för grupptillsynen.

65 c §

Tillsynskollegiets uppgifter och verksamhet

— — — — — — — — — — — — — — —

De verksamhetsprinciper som avses i 1 mom. ska täcka åtminstone följande:

1) informationsutbytet,

2) eventuella överenskommelser om frivillig fördelning av uppgifter och ansvarsområden,

3) tillsynsplaner och andra förfaranden för att utföra en sådan utvärdering som avses i *11 kap. 2 § i* kreditinstitutslagen *och i 31 § 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,*

4) effektivisering av tillsynen genom av-

Gällande lydelse

lägsnande av onödiga dubbleringar av krav,

5) beredskap för krissituationer och förfarandet i krissituationer,

6) de principer enligt vilka Finansinspektionen kan begränsa en utländsk tillsynsmyndighets rätt att delta i behandlingen av ett enskilt ärende i kollegiet,

7) vid tillämpning av 65 b § 1 mom. 1 punkten konsekvent tillämpning av kapitalkraven på de kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen.

66 §

Tillsynsprotokoll

Finansinspektionen ska för sin del medverka till att principerna och förfarandena för tillsynssamarbetet enligt detta kapitel *vid behov* fastställs i ett skriftligt tillsynsprotokoll som undertecknas av samtliga tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen eller grupptillsynen.

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

— — — — — — — — — — — — — —

11) Finlands och andra EES-staters centralbanker och andra organ med motsvarande uppgifter som penningpolitisk myndighet och till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen,

— — — — — — — — — — — — — —

12) de myndigheter eller organ som avses i detta moment i andra än EES-stater.

— — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska utan dröjsmål in-

Föreslagen lydelse

lägsnande av onödiga dubbleringar av krav,

5) beredskap för krissituationer och förfarandet i krissituationer,

6) de principer enligt vilka Finansinspektionen kan begränsa en utländsk tillsynsmyndighets rätt att delta i behandlingen av ett enskilt ärende i kollegiet,

7) *konsekvent tillämpning av kapitalkraven på de kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen vid tillämpning av 65 b § 1 mom. 1 punkten.*

66 §

Tillsynsprotokoll

Finansinspektionen ska för sin del medverka till att principerna och förfarandena för tillsynssamarbetet enligt detta kapitel fastställs i ett skriftligt tillsynsprotokoll som undertecknas av samtliga tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen eller grupptillsynen.

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen trots sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

— — — — — — — — — — — — — —

11) *ECB*, *Finlands Bank* och andra EES-staters centralbanker och andra organ med motsvarande uppgifter som penningpolitisk myndighet och till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen,,

— — — — — — — — — — — — — —

12) de myndigheter eller organ som avses i detta moment i andra än EES-stater,

13) den insättningsgarantifond som avses i kreditinstitutslagen och till den ersättningsfond för investerarskydd som avses i lagen om investeringstjänster.

— — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen *ska, trots vad som nå-*

Gällande lydelse

formera finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank om den fått veta något som *enligt Finansinspektionens bedömning* kan ha betydande inverkan på finansmarknadens stabilitet eller i övrigt på finansmarknadens utveckling eller orsaka betydande störningar i det finansiella systemet.

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

gon annanstans i lag föreskrivs om sekretessbelagd information, utan dröjsmål informera finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank om inspektionen fått veta något som kan ha betydande inverkan på finansmarknadens stabilitet eller i övrigt på finansmarknadens utveckling eller orsaka betydande störningar i det finansiella systemet.

— — — — — — — — — — — — — — —

71 a §

Rapportering om överträdelser

Finansinspektionen ska upprätthålla ett system genom vilket den kan ta emot rapporter om misstänkta missbruk som har samband med bestämmelserna om finansmarknaden.

Finansinspektionen ska i fem år bevara den behövliga information som avses i 1 mom. Informationen ska avföras fem år efter rapporteringen, om den inte fortfarande behövs för en brottsutredning, en pågående rättegång eller myndighetsundersökning eller för att trygga de rättigheter som rapportören eller den person som är föremål för rapporten har. Senast tre år efter att behovet att bevara informationen konstaterades ska behovet av fortsatt bevarande omprövas. En anteckning ska göras om omprövningen.

En registrerad person som en rapport avser har inte rätt till insyn i information som avses i 1 och 2 mom., om utlämnande av informationen skulle försvåra utredningen av brott eller missbruk. Dataombudsmannen får på begäran av den registrerade personen kontrollera att de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. är lagenliga.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

På gärningar och försummelser som skett innan denna lag trädde i kraft ska de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet.

3.

Lag

om ändring av lagen om betalningsinstitut

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om betalningsinstitut (297/2010) 2 § 1 mom. 1 punkten, 21 §, 28 § 1 mom., 30 § 2 mom., 31 § 1 mom. och 39 § 1 mom., av dem 31 § 1 mom. sådant det lyder i lag 899/2011, samt

fogas till lagen nya 41 a och 41 b § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
Tjänster utanför tillämpningsområdet	*Tjänster utanför tillämpningsområdet*
Denna lag ska inte tillämpas på tjänster som tillhandahålls av 1) kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen *(121/2007)*, — — — — — — — — — — — — — — —	Denna lag ska inte tillämpas på tjänster som tillhandahålls av 1) kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen *(/)*, — — — — — — — — — — — — — — —
21 §	21 §
Betalningsinstituts bindningar	*Betalningsinstituts bindningar*
Ett betalningsinstitut får inte ha betydande bindningar till fysiska eller juridiska personer på vilka tillämpas sådana lagar, förordningar eller administrativa bestämmelser i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som hindrar en effektiv tillsyn över betalningsinstitutet och inte heller till andra aktörer, om bindningarna i något annat avseende är ägnade att hindra en effektiv tillsyn över betalningsinstitutet. Med betydande bindningar avses i denna lag vad som föreskrivs i 37 § 2—4 mom. i kreditinstitutslagen.	Ett betalningsinstitut får inte ha betydande bindningar till fysiska eller juridiska personer på vilka tillämpas sådana lagar, förordningar eller administrativa bestämmelser i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som hindrar en effektiv tillsyn över betalningsinstitutet och inte heller till andra aktörer, om bindningarna i något annat avseende är ägnade att hindra en effektiv tillsyn över betalningsinstitutet. *Med **betydande bindning** avses nära förbindelser enligt artikel 4.1.38 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan **EU:s tillsynsförordning.***

Gällande lydelse

28 §

Kapitalbas

På betalningsinstituts kapitalbas tillämpas 45–48 § i kreditinstitutslagen. Vad som i de nämnda paragraferna föreskrivs om aktie- och andelskapital tillämpas också på bolagsinsatser i pengar.

— — — — — — — — — — — — — — —

30 §

Kapitalkrav

— — — — — — — — — — — — — — —

Betalningsinstitutet ska ha en i förhållande till de sammanlagda beviljade krediterna tillräcklig kapitalbas. Om Finansinspektionen anser att betalningsinstitutets kapitalbas i enlighet med 1 mom. inte är tillräckligt stor i förhållande till de risker som är förenade med de beviljade lånen och att betalningsinstitutets kapitalbas i förhållande till den totala exponeringen inte kan säkerställas på annat sätt, kan Finansinspektionen för en tid av högst tre år fastställa ett högre kapitalkrav för betalningsinstitutet. Finansinspektionen kan emellertid inte förutsätta ett högre kapitalkrav för betalningsinstitutet än vad som i 57, 58 och 60 § i kreditinstitutslagen förutsätts för kreditinstitut.

31 §

Undantag från kapitalkravet

Vad som föreskrivs i 30 och 30 a § ska inte tillämpas på de betalningsinstitut som uppfyller förutsättningarna för undantag i fråga om kapitalkravet, vilka anges *i 56 § i kreditinstitutslagen, om betalningsinstitutet omfattas av den gruppbaserade tillsynen över moderkreditinstitutet så som föreskrivs i kreditinstitutslagen.*

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

28 §

Kapitalbas

På betalningsinstituts kapitalbas tillämpas vad som i *EU:s tillsynsförordning* föreskrivsom *kreditinstituts kapitalbas*. Vad som i den förordningen föreskrivs om aktie- och andelskapital tillämpas också på bolagsinsatser i pengar.

— — — — — — — — — — — — — — —

30 §

Kapitalkrav

— — — — — — — — — — — — — — —

Betalningsinstitutet ska ha en i förhållande till de sammanlagda beviljade krediterna tillräcklig kapitalbas. Om Finansinspektionen anser att betalningsinstitutets kapitalbas i enlighet med 1 mom. inte är tillräckligt stor i förhållande till de risker som är förenade med de beviljade lånen och att betalningsinstitutets kapitalbas i förhållande till den totala exponeringen inte kan säkerställas på annat sätt, kan Finansinspektionen för en tid av högst tre år ställa ett högre kapitalkrav för betalningsinstitutet. Finansinspektionen kan emellertid inte *ställ* ett högre kapitalkrav för betalningsinstitutet än vad som i artikel *92.3 a i EU:s tillsynsförordning* förutsätts för kreditinstitut.

— — — — — — — — — — — — — — —

31 §

Undantag från kapitalkravet

Bestämmelserna i 30 och 30 a § ska inte tillämpas på betalningsinstitut som uppfyller de förutsättningarna för undantag i fråga om kapitalkravet vilka anges *i artikel 7 i EU:s tillsynsdirektiv.*

— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse

39 §

Kundkontroll

Ett betalningsinstitut ska ha kännedom om sina kunder. Dessutom ska det vid behov känna till en kunds verkliga förmånstagare och de personer som handlar för kundens räkning. När skyldigheterna enligt detta moment fullgörs kan de system som avses i 2 mom. nyttiggöras.

— — — — — — — — — — — — — — —

6 kap.

Förfaranden

Föreslagen lydelse

39 §

Kundkontroll

Ett betalningsinstitut ska ha kännedom om sina kunder. Betalningsinstitutet ska identifiera kundens verkliga förmånstagare och de personer som handlar för kundens räkning, *samt dessutom vid behov verifiera deras identitet*. När skyldigheterna enligt detta moment fullgörs kan de system som avses i 2 mom. nyttiggöras.

— — — — — — — — — — — — — — —

6 kap.

Förfaranden

41 a §

Beredskapsskyldighet

Betalningsinstitut ska genom deltagande i beredskapsplanering på finansmarknaden och genom förberedelser för undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska på motsvarande sätt tillämpas på utländska betalningsinstituts filialer i Finland.

41 b §

Ersättning för beredskapsrelaterade kostnader

Om de uppgifter som följer av 41 a § förutsätter åtgärder som klart avviker från verksamhet som ska anses vara sedvanlig för kreditinstitut och om dessa åtgärder medför väsentliga merkostnader, kan kostnaderna ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggande av försörjningsberedskapen (1390/1992).

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 1 § 2 mom., 6 § 2 och 4 mom., 9 § 4 mom., 10 och 23 § samt 25 § 2 mom., sådana de lyder, 1 § 2 mom., 6 § 2 och 4 mom., 10 § och 23 § samt 25 § 2 mom. i lag 122/2007, 4 § i lag 1421/2007 och 9 § 4 mom. i lag (760/2012), samt

fogas till lagen en ny 2 a § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
På kreditinstitut tillämpas aktiebolagslagen (624/2006) om inte något annat föreskrivs nedan i denna lag eller i kreditinstitutslagen *(121/2007)*. På sparbanksaktiebolag som avses i sparbankslagen (1502/2001) tillämpas dessutom sparbankslagen samt på andelsbanksaktiebolag som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) den lagen. På kreditinstitut som bedriver sådan hypoteksbanksverksamhet som avses i lagen om hypoteksbanker (1240/1999) tillämpas dessutom lagen om hypoteksbanker.	På kreditinstitut *ska* tillämpas aktiebolagslagen (624/2006) om inte något annat föreskrivs nedan i denna lag eller i kreditinstitutslagen *(/). På kapitallån som emitterats av ett kreditinstitut ska inte tillämpas 12 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten eller 2 § 2 mom. i aktiebolagslagen.* På sparbanksaktiebolag som avses i sparbankslagen *(423/2013)* tillämpas dessutom sparbankslagen samt på andelsbanksaktiebolag som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) den lagen. På kreditinstitut som bedriver hypoteksbanksverksamhet enligt lagen om hypoteksbanksverksamhet *(688/2010)* tillämpas dessutom vad som föreskrivs i den nämnda lagen.
	2 a §
	Ett kreditinstituts styrelse ska ha minst tre medlemmar.
	Kreditinstitutet ska ha en verkställande direktör och en ställföreträdare för denne.
6 §	6 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Av ett meddelande som avses i 1 mom.	Av ett meddelande som avses i 1 mom. ska

Gällande lydelse

skall framgå att i det fall att en insättares sammanlagda inlåning i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 105 § i kreditinstitutslagen, skall på insättningsgarantin tillämpas 112 § i den nämnda lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp inlåning som enligt 105 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment skall inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 105 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om insättare och insättares uppsägningsrätt i samband med fusion gäller på motsvarande sätt vid flyttning av kreditinstitutets säte till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt en fusion vid vilken det övertagande kreditinstitutet registreras i någon annan stat. En insättare har uppsägningsrätt, om inlåning som omfattas av en i kreditinstitutslagen föreskriven insättningsgaranti efter åtgärden inte alls eller bara delvis kommer att omfattas av insättningsgarantin. I sitt meddelande till insättaren skall kreditinstitutet redogöra för de ändringar som kommer att ske i uppgifter som har lämnats med stöd av 108 § i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

9 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som i 17 kap. 16 § 6 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om det ursprungliga bolagets skulder tillämpas inte på sådana skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den i 7 kap. i kreditinstitutslagen avsedda insättningsgarantifonden eller den i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012) avsedda ersättningsfonden.

Föreslagen lydelse

framgå att i det fall att en insättares sammanlagda inlåning i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i *14 kap 8 §* i kreditinstitutslagen, ska på insättningsgarantin tillämpas *14 kap 15 §* i den lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, trots de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp inlåning som enligt *14 kap. 8 §* i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i *14 kap. 8 §* 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om insättare och insättares uppsägningsrätt i samband med fusion gäller på motsvarande sätt vid flyttning av kreditinstitutets säte till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt en fusion vid vilken det övertagande kreditinstitutet registreras i någon annan stat. En insättare har uppsägningsrätt, om inlåning som omfattas av en i kreditinstitutslagen föreskriven insättningsgaranti efter åtgärden inte alls eller bara delvis kommer att omfattas av insättningsgarantin. I sitt meddelande till insättaren ska kreditinstitutet redogöra för de ändringar som kommer att ske i uppgifter som har lämnats med stöd av *14 kap. 11 §* i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

9 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som i 17 kap. 16 § 6 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om det ursprungliga bolagets skulder tillämpas inte på sådana skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den i *14* kap. i kreditinstitutslagen avsedda Insättningsgarantifonden eller den i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012) avsedda ersättningsfonden.

Gällande lydelse

10 §

Vad som i 14 kap. 2—5 § samt 17 kap. 6, 7 och 15 § i aktiebolagslagen föreskrivs om borgenärer skall vid tillämpningen av detta kapitel tillämpas i fråga om den för vilken kreditinstitutet har ställt borgen eller ingått någon annan jämförbar förbindelse eller den som på grund av ett derivatavtal med kreditinstitutet kan få en penningfordran, om förbindelsen övergår på någon annan än ett annat kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

23 §

Om en affärsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 24 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare skall inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av 105 § 7 mom. i kreditinstitutslagen.

25 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen har, om den anser att insättarnas intresse kräver det, rätt att utan hinder av 22 kap. 6 och 7 § i aktiebolagslagen väcka skadeståndstalan för kreditinstitutets räkning mot en person eller ett företag som avses i 167 § i kreditinstitutslagen.

Föreslagen lydelse

10 §

Vad som i 14 kap. 2—5 § samt 17 kap. 6, 7 och 15 § i aktiebolagslagen föreskrivs om borgenärer ska vid tillämpningen av detta kapitel tillämpas i fråga om den för vilken kreditinstitutet har ställt borgen eller ingått någon annan jämförbar förbindelse eller den som på grund av ett derivatavtal med kreditinstitutet kan få en penningfordran, om förbindelsen övergår på någon annan än ett annat kreditinstitut som avses i *1 kap. 7 §* 1 mom. i kreditinstitutslagen.

23 §

Om en affärsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 24 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare ska inte tillämpas på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av *14 kap. 8 §* 7 mom. i kreditinstitutslagen.

25 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen har, om den anser att insättarnas intresse kräver det, rätt att utan hinder av 22 kap. 6 och 7 § i aktiebolagslagen väcka skadeståndstalan för kreditinstitutets räkning mot en person eller ett företag som avses i *21 kap. 1 §* i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av sparbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i sparbankslagen (1502/2001) 7 kap.,

ändras 1 § 2 mom., 40 h § 1—2 mom., 40 i §, 41 §, 41 a § och 62 §, 69 § 2 mom., 78 § 3 mom., 82 §, 87 i § 6 mom., 87 j § 2 mom., 106 §, 107 § 1 mom., 108 §, 120 § 1 mom. och 122 § 2 mom., det inledande stycket i 124 §, samt, 125 och 127 §,

av dem 1 § 2 mom., 106 §, 107 § 1 mom., och det inledande stycket i 124 §, sådana de lyder i lag 123/2007, 40 h § 1—2 mom. och 40 i § sådana de lyder i lag 1066/2006, 41 § sådan den lyder i lagarna 123/2007 och 1423/2007, 41 a och 62 §, 69 § 2 mom., 78 § 3 mom., 82 §, 87 j § 2 mom., 120 § 1 mom., 122 § 2 mom. och 125 § sådana de lyder i lag 1423/2007, 87 i § 6 mom. sådant det lyder i lag 762/2012 samt 108 § sådan den lyder i lag 590/2003, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Sparbanker och sparbanksaktiebolag är i kreditinstitutslagen *(121/2007)* avsedda inlåningsbanker, vilkas särskilda ändamål är att främja sparandet.	Sparbanker och sparbanksaktiebolag är i kreditinstitutslagen *(/)* avsedda inlåningsbanker, vilkas särskilda ändamål är att främja sparandet.
40 h §	40 h §
I sparbankens stadgar kan bestämmas att sparbanken har rätt *eller skyldighet* att förvärva eller lösa in egna grundfondsandelar.	I sparbankens stadgar kan bestämmas att sparbanken har rätt att förvärva eller lösa in egna grundfondsandelar.
I stadgarna skall då anges	I stadgarna ska då anges
1) om det är fråga om förvärv eller inlösen,	1) huruvida det är fråga om förvärv eller inlösen,
2) om sparbanken har rätt *eller skyldighet* att förvärva eller lösa in andelar,	2) huruvida sparbanken har rätt att förvärva eller lösa in andelar,
3) vilka andelar bestämmelsen gäller och, vid behov, i vilken ordning andelarna skall förvärvas eller lösas in,	3) vilka andelar föreskriften gäller och, vid behov, i vilken ordning andelarna ska förvärvas eller lösas in,
4) vilket förfarande som skall iakttas,	4) vilket förfarande som ska iakttas,
5) vilket vederlag som skall betalas för andelarna eller på vilka grunder vederlaget skall räknas ut,	5) vilket vederlag som ska betalas för andelarna eller på vilka grunder vederlaget ska räknas ut,
6) vilka medel som kan användas för betalning av vederlaget.	6) vilka medel som kan användas för betalning av vederlaget.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
40 i §	40 i §
Ett sådant beslut om förvärv eller inlösen av	Beslut om förvärv eller inlösen av egna

Gällande lydelse

egna grundfondsandelar får inte fattas att det sammanlagda antalet egna grundfondsandelar som innehas av banken eller som utgör pant i enlighet med 35 § i kreditinstitutslagen, och de grundfondsandelar i moderbanken som innehas av sparbankens dottersammanslutning kommer att överstiga en tiondel av samtliga andelar.

41 §

Som sparbankens vinst får, om inte något annat följer av 40 § 2 mom. eller 41 a § i denna lag eller av 88 § i kreditinstitutslagen, på grundfondsandelar och kapitallån delas ut högst ett av styrelsen föreslaget belopp som inte överstiger det sammanlagda beloppet av den vinst som framgår av den för den senaste räkenskapsperioden fastställda balansräkningen och sparbankens övriga fria egna kapital, med avdrag för förlust som balansräkningen utvisar, andra poster som enligt 2 mom. inte får delas ut, det belopp varmed de i sparbankens bokslut enligt 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997) gjorda avsättningarna och reserverna samt skillnaden mellan de gjorda och planenliga avskrivningarna i bokslutet har tagits upp i det fria egna kapitalet, samt med det belopp som enligt lagen eller stadgarna ska avsättas till reservfonden eller annars lämnas outdelat. På grundfondsandelarna kan som vinstandel delas ut endast vinst och annat fritt eget kapital som har uppkommit efter inrättandet av grundfonden.

Av den del av sparbankens vinst som inte används för ökning av reservfonden eller för utdelning av vinst på grundfondsandelarna eller kapitallån eller inte läggs till sparbankens fria egna kapital kan medel genom principalernas beslut, om det belopp som styrelsen föreslår inte överskrids, användas för sparfrämjande eller andra allmännyttiga ändamål. Vinstmedel får dock inte utan Finansinspektionens samtycke användas för sådana sparfrämjande eller allmännyttiga ändamål som

Föreslagen lydelse

grundfondsandelar får inte leda till att det sammanlagda antalet egna grundfondsandelar som innehas av banken eller som utgör pant i enlighet med *5 kap. 6 §* i kreditinstitutslagen, och de grundfondsandelar i moderbanken som innehas av sparbankens dottersammanslutning kommer att överstiga en tiondel av samtliga andelar.

41 §

Som sparbankens vinst får, om inte något annat följer av 40 § 2 mom. eller 41 a § i denna lag eller av *11 kap. 8 §* i kreditinstitutslagen, på grundfondsandelar och kapitallån delas ut högst ett av styrelsen föreslaget belopp som inte överstiger det sammanlagda beloppet av den vinst som framgår av den för den senaste räkenskapsperioden fastställda balansräkningen och sparbankens övriga fria egna kapital, med avdrag för förlust som balansräkningen utvisar, andra poster som enligt 2 mom. inte får delas ut, det belopp varmed de i sparbankens bokslut enligt 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997) gjorda avsättningarna och reserverna samt skillnaden mellan de gjorda och planenliga avskrivningarna i bokslutet har tagits upp i det fria egna kapitalet, samt med det belopp som enligt lagen eller stadgarna ska avsättas till reservfonden eller annars lämnas outdelat. På grundfondsandelarna kan som vinstandel delas ut endast vinst och annat fritt eget kapital som har uppkommit efter inrättandet av grundfonden. *På kapitallån som avses i detta moment ska tillämpas vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.*

Av den del av sparbankens vinst som inte används för ökning av reservfonden eller för utdelning av vinst på grundfondsandelarna eller kapitallån eller inte läggs till sparbankens fria egna kapital kan medel genom principalernas beslut, om det belopp som styrelsen föreslår inte överskrids, användas för sparfrämjande eller andra allmännyttiga ändamål. Vinstmedel får dock inte utan Finansinspektionens samtycke användas för sådana sparfrämjande eller allmännyttiga ändamål

Gällande lydelse

avses i detta moment förrän understödslån som sparbanken erhållit ur den säkerhetsfond som avses i 113 § i kreditinstitutslagen har återbetalats jämte ränta

41 a §

Medel i sparbanken får inte betalas ut om det då beslut fattades var känt eller borde ha varit känt att sparbanken var insolvent eller att utbetalningen skulle leda till insolvens.

62 §

För en sparbank som bildas genom kombinationsfusion ska koncession sökas enligt 17 § i kreditinstitutslagen. En kombinationsfusion får inte registreras, om inte koncessionen registreras samtidigt.

Om de i fusionen deltagande sparbankernas grundkapital och reservfonder sammanlagt uppgår till ett mindre belopp än vad som föreskrivs i 44 § i kreditinstitutslagen, ska den sparbank som bildas ha ett startkapital som uppgår till minst det sammanlagda beloppet av de i fusionen deltagande sparbankernas grundkapital och reservfonder.

69 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Av det meddelande som avses i 1 mom. ska dessutom framgå att bestämmelserna i 112 § i kreditinstitutslagen tillämpas på insättningsgarantin, om en insättares sammanlagda inlåning i de sparbanker som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 105 § i nämnda lag. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp inlåning som enligt 105 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas om de överlåtande spar-

Föreslagen lydelse

som avses i detta moment förrän understödslån som sparbanken erhållit ur den säkerhetsfond som avses i 13 kap. 1 § i kreditinstitutslagen har återbetalats jämte ränta.

41 a §

Medel i sparbanken får inte betalas ut om det då beslut fattades var känt eller borde ha varit känt att sparbanken var insolvent eller att utbetalningen skulle leda till insolvens *eller om utdelningen leder till att kapitalbasen sjunker under minimibeloppet enligt i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen.*

62 §

För en sparbank som bildas genom kombinationsfusion ska koncession sökas enligt *4 kap. 1 §* i kreditinstitutslagen. En kombinationsfusion får inte registreras, om inte koncessionen registreras samtidigt.

Om de i fusionen deltagande sparbankernas grundkapital och reservfonder sammanlagt uppgår till ett mindre belopp än vad som föreskrivs i *10 kap. 2 §* i kreditinstitutslagen, ska den sparbank som bildas ha ett startkapital som uppgår till minst det sammanlagda beloppet av de i fusionen deltagande sparbankernas grundkapital och reservfonder.

— — — — — — — — — — — — — — —

69 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Av det meddelande som avses i 1 mom. ska dessutom framgå att bestämmelserna i *14 kap. 15 §* i kreditinstitutslagen tillämpas på insättningsgarantin, om en insättares sammanlagda inlåning i de sparbanker som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i *14 kap. 8 §* i nämnda lag. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, utan hinder av de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp inlåning som enligt *14 kap. 8 §* i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte till-

Gällande lydelse

bankerna på det sätt som avses i 105 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns på insättningsgarantin som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

— — — — — — — — — — — — — — —

78 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Slutredovisningen ska anmälas för registrering i enlighet med 156 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

82 §

För en sparbank som bildas vid delning ska ansökas om koncession enligt 17 § i kreditinstitutslagen. En delning som avses i denna paragraf får inte registreras om inte koncessionen registreras samtidigt.

87 i §

— — — — — — — — — — — — — — —

De i delningen deltagande sparbankerna är solidariskt ansvariga för de av den ursprungliga sparbankens skulder som har uppkommit innan verkställandet av delningen registrerats. Om den ursprungliga sparbanken har skulder som en annan sparbank svarar för enligt delningsplanen, uppgår sparbankens sammanlagda ansvar dock högst till värdet av de nettotillgångar som återstår för den eller övergår till den. En borgenär kan med åberopande av det solidariska ansvaret kräva betalning för en skuld som nämns i delningsplanen först när det har konstaterats att borgenären inte får betalning av gäldenären eller ur en säkerhet. I 87 f § 5 mom. föreskrivs om ansvaret för betalning av lösenbeloppet. Vad som föreskrivs ovan i detta moment om skulder tillämpas inte på sådana skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den insättningsgarantifond som avses i 7 kap. i kreditinstitutslagen eller den ersättningsfond som avses i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012).

Föreslagen lydelse

lämpas om de överlåtande sparbankerna på det sätt som avses i *14 kap. 8 §* 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns på insättningsgarantin som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

— — — — — — — — — — — — — — —

78 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Slutredovisningen ska anmälas för registrering i enlighet med *12 kap. 11 §* 1 mom. i kreditinstitutslagen.

82 §

För en sparbank som bildas vid delning ska ansökas om koncession enligt *2 kap. 1 §* i kreditinstitutslagen. En delning som avses i denna paragraf får inte registreras om inte koncessionen registreras samtidigt.

87 i §

— — — — — — — — — — — — — — —

De i delningen deltagande sparbankerna är solidariskt ansvariga för de av den ursprungliga sparbankens skulder som har uppkommit innan verkställandet av delningen registrerats. Om den ursprungliga sparbanken har skulder som en annan sparbank svarar för enligt delningsplanen, uppgår sparbankens sammanlagda ansvar dock högst till värdet av de nettotillgångar som återstår för den eller övergår till den. En borgenär kan med åberopande av det solidariska ansvaret kräva betalning för en skuld som nämns i delningsplanen först när det har konstaterats att borgenären inte får betalning av gäldenären eller ur en säkerhet. I 87 f § 5 mom. föreskrivs om ansvaret för betalning av lösenbeloppet. Vad som föreskrivs ovan i detta moment om skulder tillämpas inte på sådana skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den insättningsgarantifond som avses i *14 kap*. i kreditinstitutslagen eller ur den ersättningsfond som avses i 11 kap. i lagen om investeringstjänster.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
87 j §	87 j §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Slutredovisningen ska anmälas för registrering i enlighet med 156 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.	Slutredovisningen ska anmälas för registrering i enlighet med *12 kap. 11 §* 1 mom. i kreditinstitutslagen.
7 kap	(*7 kap. upphävs*)
Sparbanksinspektionen	
106 §	106 §
Revisorernas uppdrag upphör inte då sparbanken träder i likvidation. Vad som i 9 kap. i kreditinstitutslagen föreskrivs om revision skall i tillämpliga delar iakttas under likvidationen. Revisionsberättelsen skall dessutom innehålla ett uttalande om huruvida likvidationen enligt revisorernas mening onödigt har fördröjts.	Revisorernas uppdrag upphör inte då sparbanken träder i likvidation. Vad som i *12 kap.* i kreditinstitutslagen föreskrivs om revision ska också iakttas under likvidationen. Revisionsberättelsen ska dessutom innehålla ett uttalande om huruvida likvidationen enligt revisorernas mening onödigt har förlängts.
107 §	107 §
När sparbanken har försatts i likvidation skall styrelsen och verkställande direktören utan dröjsmål upprätta bokslut och koncernbokslut för den tid före likvidationens början för vilken något bokslut ännu inte har lagts fram på principalmötet. Detta bokslut skall så snart som möjligt läggas fram på principalmötet. På bokslutet och revisionen skall tillämpas 9 kap. i kreditinstitutslagen.	När sparbanken har försatts i likvidation ska styrelsen och verkställande direktören utan dröjsmål upprätta bokslut och koncernbokslut för den tid före likvidationens början för vilken något bokslut ännu inte har lagts fram på principalmötet. Detta bokslut ska så snart som möjligt läggas fram på principalmötet. På bokslutet och revisionen tillämpas *12 kap.* i kreditinstitutslagen.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
108 §	108 §
När principalmötet eller Finansinspektionen har beslutat att sparbanken skall träda i likvidation, skall likvidatorerna utan dröjsmål göra registreringsanmälan om likvidationsbeslutet och om valet av likvidatorer. Anmälan skall dessutom göras till insättningsgarantifonden och *sparbanksinspektionen samt*, om likvidationsbeslutet har fattats av principalerna, till Finansinspektionen. Anmälan skall göras också till säkerhetsfonden och till ersättningsfonden för investerarskydd, om sparbanken är medlem i fonden.	När principalmötet eller Finansinspektionen har beslutat att sparbanken skall träda i likvidation, ska likvidatorerna utan dröjsmål göra registreringsanmälan om likvidationsbeslutet och om valet av likvidatorer. Anmälan ska dessutom göras till insättningsgarantifonden och, om likvidationsbeslutet har fattats av principalerna, till Finansinspektionen. Anmälan ska göras också till säkerhetsfonden och till ersättningsfonden för investerarskydd, om sparbanken är medlem i fonden.

Gällande lydelse

120 §

Om en sparbanks egendom har avträtts till konkurs, behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 121 § 2 mom. Vad som i detta moment föreskrivs om insättare tillämpas inte på insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av 105 § 7 mom. i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

122 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Principalmötet beslutar med stöd av 167 § i kreditinstitutslagen om väckande av skadeståndstalan för sparbankens räkning. Styrelsen har dessutom rätt att besluta om väckande av skadeståndstalan som baserar sig på en straffbar gärning.

124 §

För en sparbanks räkning får i 167 § i kreditinstitutslagen avsedd talan som inte grundar sig på en straffbar gärning inte väckas mot

— — — — — — — — — — — — — — —

125 §

Finansinspektionen och sparbanksinspektionen har, om de anser att insättarnas eller grundfondsandelsägarnas intresse kräver det, rätt att för en sparbanks räkning väcka skadeståndstalan mot en person eller sammanslutning som avses i 167 § i kreditinstitutslagen.

127 §

Den som

1) i strid med 16 § ger ut grundfondsbevis eller optionsbevis eller vid utgivande av grundfondsbevis, interimsbevis, grundfondsemissionsbevis eller optionsbevis handlar i strid med denna lag,

2) försummar att föra grundfondsandelsbok eller förteckning över grundfondsandelsägar-

Föreslagen lydelse

120 §

Om en sparbanks egendom har avträtts till konkurs, behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 121 § 2 mom. Bestämmelserna om insättare i detta moment tillämpas inte på Insättningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till den med stöd av *14 kap. 8 §* 7 mom. i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

122 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Principalmötet beslutar med stöd av *21 kap. 1 §* i kreditinstitutslagen om väckande av skadeståndstalan för sparbankens räkning. Styrelsen har dessutom rätt att besluta om väckande av skadeståndstalan som baserar sig på en straffbar gärning

— — — — — — — — — — — — — — —

124 §

För en sparbanks räkning får talan som avses i *21 kap. 1 §* i kreditinstitutslagen och som inte grundar sig på en straffbar gärning inte väckas mot

— — — — — — — — — — — — — — —

125 §

Finansinspektionen har, om de anser att insättarnas eller grundfondsandelsägarnas intresse kräver det, rätt att för en sparbanks räkning väcka skadeståndstalan mot en person eller sammanslutning som avses i *21 kap. 1 §* i kreditinstitutslagen.

127 §

Den som *uppsåtligen bryter mot bestämmelserna i 64 eller 84 § om revisorsyttrande ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för sparbanksbrott, dömas till böter eller till fängelse i högst ett år.*

———

Gällande lydelse

na eller att hålla dem framlagda,

skall för *sparbanksförseelse* dömas till böter, om inte gärningen är ringa eller om inte strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

93—100 § som upphävs genom denna lag ska dock tillämpas till den 30 juni 2015.

6.

Lag

om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013) 5 §, samt

ändras 1 § 3 mom., 4 § 1 och 3 mom., 9 § 2 och 4 mom., 11 § 2 mom., 12 § 3 mom., 13 och 32 § samt 50 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

— — — — — — — — — — — — — — —

På kreditinstitut tillämpas lagen om andelslag (421/2013), om det inte föreskrivs något annat nedan i denna lag eller i kreditinstitutslagen *(121/2007)*.

4 §

Bestämmelser om begränsning av kreditinstituts utdelningsbara överskott finns i 12 kap. 1 § och 16 kap. 2 och 6 § i lagen om andelslag. Dessutom tillämpas på överskottet vad som i 88 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om begränsningar till följd av kapitalkrav. De poster som avses ovan ska inte heller hänföras till det utdelningsbara belopp i moderandelslaget som beräknas utifrån koncernbalansräkningen.

— — — — — — — — — — — — — — —

Det belopp som betalats för andelar eller aktier till ett kreditinstitut får inte återbetalas om detta skulle leda till att kapitalbasen sjunker under det minimibelopp som avses i 55 eller 86 § i kreditinstitutslagen. Finansinspek-

Föreslagen lydelse

1 §

— — — — — — — — — — — — — — —

På kreditinstitut tillämpas lagen om andelslag (421/2013), om det inte föreskrivs något annat nedan i denna lag eller i kreditinstitutslagen *(/)*.

4 §

Bestämmelser om begränsning av kreditinstituts utdelningsbara överskott finns i 12 kap. 1 § och 16 kap. 2 och 6 § i lagen om andelslag. Dessutom tillämpas på överskottet vad som i *11 kap 8 §* i kreditinstitutslagen föreskrivs om begränsningar till följd av kapitalkrav. De poster som avses ovan ska inte heller hänföras till det utdelningsbara belopp i moderandelslaget som beräknas utifrån koncernbalansräkningen.

— — — — — — — — — — — — — — —

Det belopp som betalats för andelar eller aktier till ett kreditinstitut får inte återbetalas om detta skulle leda till att kapitalbasen sjunker under det minimibelopp som avses i *10 kap. 1 §* i kreditinstitutslagen. Finansin-

Gällande lydelse

tionen kan av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från återbetalningsförbudet.

— — — — — — — — — — — — — — —

5 §

Kreditinstitutets fusionsplan ska, utöver vad som föreskrivs i 20 kap. 3 § i lagen om andelslag, innehålla en utredning om sådana i 45 § 1 mom. 9 punkten i kreditinstitutslagen avsedda åtaganden som kan jämställas med kapitallån och om sådana i 46 § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 47 § 1 mom. 1 punkten i den sistnämnda lagen avsedda åtaganden i fråga om vilka borgenärerna kan motsätta sig fusionen enligt 20 kap. 6 § 1 mom. i lagen om andelslag.

9 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Av ett meddelande som avses i 1 mom. ska framgå att i det fall att det sammanlagda beloppet av en insättares inlåning i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 105 § i kreditinstitutslagen, ska 112 § i den lagen tillämpas på insättningsgarantin. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, oberoende av de ursprungliga avtalsvillkoren, säga upp inlåning som enligt 105 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i denna paragraf ska inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 105 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den paragrafens 1 mom.

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare och insättares uppsägningsrätt i samband med fusion gäller på motsvarande sätt vid byte av kreditinstitutets hemort till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt vid en fusion där det övertagande kreditinstitutet registreras i någon annan stat. En insättare har uppsägningsrätt, om inlåning som omfattas av en insättningsgaranti enligt kreditinstitutslagen efter åtgärden inte alls eller bara delvis kommer att

Föreslagen lydelse

spektionen kan av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från återbetalningsförbudet.

— — — — — — — — — — — — — — —

(*5 § upphävs*)

9 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Av ett meddelande som avses i 1 mom. ska framgå att i det fall att det sammanlagda beloppet av en insättares inlåning i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 14 kap. 8 § i kreditinstitutslagen, ska på insättningsgarantin tillämpas 14 kap. 15 § i den nämnda lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, trots de ursprungliga avtalsvillkoren säga upp inlåning som enligt 14 kap. 8 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 14 kap. 8 § 6 mom. i kreditinstitutslagen betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare och insättares uppsägningsrätt i samband med fusion gäller på motsvarande sätt vid flyttning av kreditinstitutets säte till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt vid en fusion där det övertagande kreditinstitutet registreras i någon annan stat. En insättare har uppsägningsrätt, om inlåning som omfattas av en insättningsgaranti enligt kreditinstitutslagen efter åtgärden inte alls eller bara delvis kommer att

Gällande lydelse

omfattas av insättningsgaranti. I sitt meddelande till insättaren ska kreditinstitutet redogöra för de ändringar som kommer att ske i uppgifter som har lämnats med stöd av 108 § i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

11 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Om de kreditinstitut som deltar i fusionen har ett sammanlagt andelskapital som understiger det belopp som föreskrivs i 44 § i kreditinstitutslagen, ska det kreditinstitut som bildas ha ett startkapital som uppgår till minst samma belopp som det sammanlagda beloppet av det andelskapital som innehas av de i fusionen deltagande kreditinstituten.

12 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som i 21 kap. 17 § 6 mom. i lagen om andelslag föreskrivs om det ursprungliga andelslagets skulder tillämpas inte på skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den insättningsgarantifond som avses i 7 kap. i kreditinstitutslagen eller den ersättningsfond som avses i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012).

13 §

Vad som i 18 kap. 2—5 § och 21 kap. 6, 7 och 16 § i lagen om andelslag föreskrivs om borgenärer ska tillämpas på den för vilken ett kreditinstitut har ställt borgen eller ingått något annat därmed jämförbart åtagande eller som på grund av ett med kreditinstitutet ingånget derivatavtal kan få en penningfordran, om åtagandet övergår på någon annan än ett annat kreditinstitut enligt vad som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen

32 §

Om en andelsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 38 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare ska inte tillämpas på insättnings-

Föreslagen lydelse

omfattas av insättningsgaranti. I sitt meddelande till insättaren ska kreditinstitutet redogöra för de ändringar som kommer att ske i uppgifter som har lämnats med stöd av *14 kap. 11 §* i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

11 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Om de kreditinstitut som deltar i fusionen har ett sammanlagt andelskapital som understiger det belopp som föreskrivs i *10 kap. 2 §* i kreditinstitutslagen, ska det kreditinstitut som bildas ha ett startkapital som uppgår till minst det sammanlagda beloppet av det andelskapital som innehas av de i fusionen deltagande kreditinstituten.

12 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som i 21 kap. 17 § 6 mom. i lagen om andelslag föreskrivs om det ursprungliga andelslagets skulder tillämpas inte på skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den i *14 kap.* i kreditinstitutslagen avsedda insättningsgarantifonden eller ur den i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012) avsedda ersättningsfonden.

13 §

Vad som i 18 kap. 2—5 § och 21 kap. 6, 7 och 16 § i lagen om andelslag föreskrivs om borgenärer ska tillämpas på den för vilken ett kreditinstitut har ställt borgen eller ingått något annat därmed jämförbart åtagande eller som på grund av ett med kreditinstitutet ingånget derivatavtal kan få en penningfordran, om åtagandet övergår på någon annan än ett annat kreditinstitut enligt vad som avses i *1 kap. 7 §* 1 mom. i kreditinstitutslagen.

32 §

Om en andelsbanks egendom har avträtts till konkurs behöver insättarna inte anmäla eller bevaka sina tillgodohavanden på inlåningskonton, om inte annat följer av 38 § 2 mom. Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare ska inte tillämpas på insätt-

Gällande lydelse

garantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till denna med stöd av 105 § 7 mom. i kreditinstitutslagen.

50 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen har rätt att oberoende av bestämmelserna i 25 kap. 6 och 7 § i lagen om andelslag väcka skadeståndstalan för kreditinstitutets räkning mot en person eller ett företag som avses i 167 § i kreditinstitutslagen, om inspektionen anser att insättarnas eller placeringsandelsägarnas intresse kräver det.

Föreslagen lydelse

ningsgarantifonden då insättarnas rättigheter har övergått till denna med stöd av *14 kap 8 § 6 mom.* i kreditinstitutslagen.

50 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen har, trots vad som föreskrivs i 25 kap. 6 och 7 § i lagen om andelslag, rätt att väcka skadeståndstalan för kreditinstitutets räkning mot en person eller ett företag som avses i *21 kap. 1 §* i kreditinstitutslagen, om den anser att insättarnas eller placeringsandelsägarnas intresse kräver det.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010) 1 §, 9 § 1 och 4 mom., 13 § 1 mom., 17 § 1 mom., samt 18, 19, 21—23 § samt 38 och 39 §, av dem 1 § sådan den lyder i lag 425/2013 och 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1359/2010, samt

fogas till 17 § ett nytt 3 mom. och till 32 § ett nytt 6 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om de krav som ställs på det andelslag (*centralinstitutet*) som är centralinstitut för sammanslutningen av inlåningsbanker (*sammanslutningen*), på de inlåningsbanker och övriga kreditinstitut (*medlemskreditinstitut*) som är medlemmar av centralinstitutet och på övriga företag som hör till sammanslutningen. På centralinstitutet tillämpas lagen om andelslag (421/2013) och på medelskreditinstituten kreditinstitutslagen *(121/2007)*, om inte annat följer av denna lag.

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om de krav som ställs på det andelslag (*centralinstitutet*) som är centralinstitut för en sammanslutning av inlåningsbanker (*sammanslutningen*), på de inlåningsbanker och övriga kreditinstitut (*medlemskreditinstitut*) som är medlemmar av centralinstitutet och på övriga företag som hör till sammanslutningen. På centralinstitutet tillämpas lagen om andelslag (421/2013) och på medelskreditinstituten kreditinstitutslagen *(/)*, om inte något annat följer av denna lag.

Gällande lydelse

9 §

Bokslut och revision

Vid upprättande av centralinstitutets bokslut och koncernbokslut samt vid revision ska kreditinstitutslagen iakttas. På medlemskreditinstitut ska inte vad som i 157 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om delårsrapport och årsrapport tillämpas.

— — — — — — — — — — — — — — —

Centralinstitutets medlemskreditinstitut ska hålla en kopia av det bokslut som avses i 2 mom. framlagd för allmänheten och ge kopior av bokslutet med iakttagande av 156 § 2 och 4 mom. i kreditinstitutslagen. Över centralinstitutet och medlemskreditinstituten samt deras dotterföretag ska en konsoliderad delårsrapport och årsrapport upprättas med iakttagande i tillämpliga delar av 2 mom. samt 157 § i kreditinstitutslagen. Centralinstitutets medlemskreditinstitut ska i enlighet med 156 § i kreditinstitutslagen på begäran ge kopior av den konsoliderade delårsrapporten.

— — — — — — — — — — — — — — —

13 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Finansinspektionen ska bevilja koncession om den på basis av informationen i ärendet kan försäkra sig om att centralinstitutet och de övriga företag som hör till sammanslutningen uppfyller de verksamhetsförutsättningar som anges i denna lag, att hela sammanslutningen uppfyller de ekonomiska krav som anges i lagen och att centralinstitutet leds med yrkesskicklighet och enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. *På centralinstitutet tillämpas vad som i 40 § 1, 2 och 4 mom. i kreditinstitutslagen föreskrivs om kreditinstitut.*

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

9 §

Bokslut och revision

Vid upprättande av centralinstitutets bokslut och koncernbokslut samt vid revision ska kreditinstitutslagen iakttas. På medlemskreditinstitut ska inte tillämpas vad som i *12 kap. 12 §* i kreditinstitutslagen föreskrivs om delårsrapport och årsrapport.

— — — — — — — — — — — — — — —

Centralinstitutets medlemskreditinstitut ska hålla en kopia av det bokslut som avses i 2 mom. framlagd för allmänheten och ge kopior av bokslutet med iakttagande av *12 kap. 11 §* 2 och 4 mom. i kreditinstitutslagen. Över centralinstitutet och medlemskreditinstituten samt deras dotterföretag ska en konsoliderad delårsrapport och årsrapport upprättas med iakttagande av 2 mom. samt *12 kap. 12 §* i kreditinstitutslagen. Centralinstitutets medlemskreditinstitut ska i enlighet med *12 kap. 11 §* i kreditinstitutslagen på begäran ge kopior av den konsoliderade delårsrapporten.

— — — — — — — — — — — — — — —

13 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Finansinspektionen ska bevilja koncession om den på basis av informationen i ärendet kan försäkra sig om att centralinstitutet och de övriga företag som hör till sammanslutningen uppfyller de verksamhetsförutsättningar som anges i denna lag, att hela sammanslutningen uppfyller de ekonomiska krav som anges i lagen och att centralinstitutet leds med yrkesskicklighet och enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse

17 §

Styrning av sammanslutningen

Centralinstitutet styr sammanslutningens verksamhet och ger, för tryggande av medlemsföretagens likviditet och kapitaltäckning, medlemsföretagen anvisningar om riskhantering, tillförlitlig förvaltning och intern kontroll samt anvisningar om enhetliga redovisningsprinciper för upprättandet av sammanslutningens konsoliderade bokslut. I de anvisningar som avses i denna paragraf ska 54, 68 och 78 § i kreditinstitutslagen beaktas. Centralinstitutet kan dessutom i enlighet med sina stadgar för medlemskreditinstituten fastställa allmänna principer för verksamhet som är av betydelse för sammanslutningen.

— — — — — — — — — — — — — — —

18 §

Allmän bestämmelse om de till sammanslutningen hörande företagens riskhantering

Ett företag som hör till sammanslutningen får inte i sin verksamhet ta så stora risker att medlemsföretagens konsoliderade kapitaltäckning eller likviditet väsentligt äventyras. Centralinstitutet ska ha en tillförlitlig förvaltning som gör det möjligt att effektivt hantera sammanslutningens risker samt med hänsyn till sammanslutningens verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Förvaltningen, den interna kontrollen och riskhanteringen ska uppfylla de krav som ställs i 49 § i kreditinstitutslagen.

Föreslagen lydelse

17 §

Styrning av sammanslutningen

Centralinstitutet styr sammanslutningens verksamhet. Centralinstitutet ska för tryggande av medlemsföretagens likviditet och kapitaltäckning ge medlemsföretagen anvisningar om kvalitativa krav och riskhantering, tillförlitlig förvaltning och intern kontroll samt om enhetliga redovisningsprinciper för upprättandet av sammanslutningens konsoliderade bokslut. I de anvisningar som avses i denna paragraf ska *7—9 och 12 kap.* i kreditinstitutslagen beaktas. *Till den del som de anvisningar som avses i detta moment tillämpas på ett medlemskreditinstitut, på vilket tillämpas undantag som avses i 21 §, ska Finansinspektionen på förhand godkänna anvisningarna.* Centralinstitutet kan dessutom i enlighet med sina stadgar för medlemskreditinstituten fastställa allmänna principer för verksamhet som är av betydelse för sammanslutningen.

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter som det närmäre innehållet i de anvisningar som avses i 1 mom.

18 §

Allmän bestämmelse om medlemsföretagens förvaltning och styrning

Ett företag som hör till sammanslutningen får inte i sin verksamhet ta så stora risker att medlemsföretagens konsoliderade kapitaltäckning eller likviditet väsentligt äventyras. Centralinstitutet ska ha en tillförlitlig förvaltning som gör det möjligt att effektivt hantera sammanslutningens risker samt med hänsyn till sammanslutningens verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. *Centralinstitutet ska uppfylla de krav som i 7—9 kap.* i kreditinstitutslagen *ställs på en finansiell företagsgrupps moderföretag.*

Gällande lydelse

19 §

Kapitalkrav för företag som hör till sammanslutningen samt sammanslutningens interna kapitalutvärdering

De företag som hör till sammanslutningen ska ha en sammanlagd kapitalbas som åtminstone täcker medlemsföretagens sammanställda exponeringar enligt 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen så som föreskrivs i det momentet. Medlemsföretagen ska dessutom ha en tillräcklig konsoliderad kapitalbas i förhållande till medlemsföretagens konsoliderade exponeringar och konsoliderade kvalificerade innehav så som föreskrivs i den nämnda paragrafens 2 mom. På sammanslutningen tillämpas 73 § 4 och 5 mom. i den lagen.

För beräkning av de krav som avses i 1 mom. tillämpas vad som i 75 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om konsoliderad kapitalbas, i lagens 76 och 77 § om gruppbaserade kapitalkrav, i lagens 79 § om konsoliderade exponeringar mot kunder och i lagens 80 § om konsoliderade kvalificerade innehav. Vid beräkning av de kraven ska från sammanslutningens kapitalbas dras av kapitalbevis som har emitterats av ett medlemskreditinstitut eller av ett företag som hör till dess finansiella företagsgrupp samt sådana andra poster i eget kapital som har tecknats av en sådan i 113 § i kreditinstitutslagen avsedd säkerhetsfond som medlemskreditinstitutet hör till.

Vid beräkning av sammanslutningens kapitalbas ska denna paragraf tillämpas på försäkringsbolag som inte i betydande utsträckning bedriver annan affärsverksamhet än beviljande av kreditförsäkringar till sammanslutningens medlemskreditinstitut. Ett sådant försäkringsbolags utjämningsbelopp jämställs med poster som avses i 46 § 1 mom. 1—3 punkten i kreditinstitutslagen. Till övriga delar ska kreditinstitutslagen tillämpas på beräkning av kapitalbasen och kapitalkravet för ett sådant försäkringsbolag.

På sammanslutningen ska i tillämpliga delar tillämpas vad som i 74 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om finansiella företagsgruppers riskhantering, i lagens 78 § om gruppbaserad intern kapitalutvärdering samt i lagens 79 § 2 och 3 mom. om hantering av konsoliderade exponeringar mot kunder och om uppföljning

Föreslagen lydelse

19 §

***Finansiella krav** på sammanslutningen*

De företag som hör till sammanslutningen ska ha en sammanlagd kapitalbas som åtminstone *uppgår till det belopp som avses i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen. Det belopp som avses i detta moment ska beräknas i tillämpliga delar enligt vad som i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan EU:s tillsynsförordning föreskrivs om beräkning av den konsoliderade kapitalbasen, om inte något annat följer av 2 och 3 mom.*

Vid beräkning av de krav som avses i 1 mom. ska från sammanslutningens kapitalbas dras av kapitalbevis som har emitterats av ett medlemskreditinstitut eller av ett företag som hör till dess finansiella företagsgrupp samt sådana andra poster i eget kapital som har tecknats av en sådan i 13 kap. i kreditinstitutslagen avsedd säkerhetsfond som medlemskreditinstitutet hör till.

Vid beräkning av sammanslutningens kapitalbas ska denna paragraf tillämpas på försäkringsbolag som inte i betydande utsträckning bedriver annan affärsverksamhet än beviljande av kreditförsäkringar till sammanslutningens medlemskreditinstitut. Ett sådant försäkringsbolags utjämningsbelopp jämställs med poster som avses i *62 artikel i EU:s tillsynsförordning*. Till övriga delar ska kreditinstitutslagen tillämpas på beräkning av kapitalbasen och kapitalkravet för ett sådant försäkringsbolag.

På sammanslutningen ska i övrigt tillämpas vad som i *EU:s tillsynsförordning och 10 och 11 kap.* i kreditinstitutslagen föreskrivs om *de krav som ska ställas på kreditinstituts konsoliderade finansiella ställning, rapportering av konsoliderad finansiell information och om konsoliderad tillsyn.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
av konsoliderade riskkoncentrationer och interna transaktioner samt i lagens 86 § 2 mom. om krav på ökning av det konsoliderade kapitalet.	
Om sammanslutningens bokslut enligt 9 § 2 mom. omfattar dotter- eller intressebolag som inte hör till sammanslutningen, ska centralinstitutet dessutom för övervakningen av att de i denna paragraf nämnda kraven iakttas upprätta en separat beräkning såsom en sammanställning av balansräkningarna för de företag som hör till sammanslutningen (konsoliderad beräkning). Den konsoliderade beräkningen upprättas med iakttagande i tillämpliga delar av samma redovisningsprinciper som vid upprättande av ett sådant konsoliderat bokslut som avses ovan. Betydande dotter- och intressebolag som inte hör till sammanslutningen ska emellertid med avvikelse från de nämnda redovisningsprinciperna i den konsoliderade beräkningen tas upp som icke-konsoliderade aktieplaceringar till ursprungligt anskaffningsvärde. Den konsoliderade beräkningen ska bestyrkas av revisorerna.	
Vad som i de lagbestämmelser som nämns i denna paragraf föreskrivs om moderföretag ska tillämpas på centralinstitutet, och vad som föreskrivs om dotterföretag ska i tillämpliga delar tillämpas på andra företag som hör till sammanslutningen. På centralinstitutet tillämpas inte undantaget i 72 § 3 mom. i kreditinstitutslagen.	Vad som i *EU:s tillsynsförordning och kreditinstitutslagen* föreskrivs om moderföretag ska tillämpas på centralinstitutet, och vad som föreskrivs om dotterföretag ska i tillämpliga delar tillämpas på andra företag som hör till sammanslutningen, *om inte något annat föreskrivs i denna lag.*
På centralinstitutets skyldighet att offentliggöra upplysningar om sammanslutningens kapitaltäckning tillämpas vad som i 82 och 83 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om offentliggörande av information om kreditinstituts kapitaltäckningsgrad. På centralinstitutet ska dessutom tillämpas vad som i de nämnda paragraferna föreskrivs om en finansiell företagsgrupps moderföretag.	
Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om tillämpning av de bestämmelser i kreditinstitutslagen som nämns i denna paragraf på företag som hör till sammanslutningen.	Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om *verkställighet av denna paragraf.*

Gällande lydelse

21 §

Kapitalkrav och konsoliderade kapitalkrav för medlemskreditinstitut

Med centralinstitutets samtycke behöver på ett medlemskreditinstitut inte tillämpas vad som i 55 § 1 och 2 mom. i kreditinstitutslagen föreskrivs om kapitalkrav och i lagens 76 §, 79 § 1 mom. och 80 § om konsoliderade kapitalkrav. Ett medlemskreditinstitut ska emellertid för täckning av de exponeringar som avses i de bestämmelserna ha åtminstone så stor kapitalbas och konsoliderad kapitalbas som föreskrivs i 2—4 mom. i denna paragraf. Centralinstitutet får inte ge samtycke enligt detta moment till ett medlemskreditinstitut som har försummat att iaktta dess anvisningar enligt 17 §, om inte försummelsen är obetydlig. Centralinstitutet får ge samtycke enligt detta moment för högst tre år när samtycket gäller undantag som avses i 2 mom. och för högst tre år i sänder när samtycket gäller undantag enligt 3 eller 4 mom.

Ett medlemskreditinstitut som 1 mom. tillämpas på ska för sin kapitaltäckning ha minst en kapitalbas och konsoliderad kapitalbas som motsvarar 80 procent av det belopp som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

Ett medlemskreditinstitut på vilket 1 mom. tillämpas får inte ha så stora exponeringar mot kunder enligt 67 § i kreditinstitutslagen att de överstiger 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas eller, om ett kundföretag som avses i den paragrafens 1 mom. är medlemskreditinstitutets moderföretag eller dotterföretag eller moderföretagets dotterföretag, att de överstiger 35 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Stora exponeringar enligt 69 § i kreditinstitutslagen får sammanlagt inte överstiga 1 200 procent av medlemskreditinstitutets kapitalbas. Vad som i denna paragraf föreskrivs om exponeringar mot kunder och kapitalbas ska på motsvarande sätt tillämpas på konsoliderade exponeringar och konsoliderade kapitalkrav. Som medlemskreditinstitutets exponeringar mot kunder beaktas inte exponeringar mot andra kreditinstitut eller utländska

Föreslagen lydelse

21 §

***Finansiella krav på** medlemskreditinstitut*

Med centralinstitutets samtycke behöver på ett medlemskreditinstitut inte tillämpas vad som i *10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om kvantitativa krav på kreditinstituts finansiella ställning*. Ett medlemskreditinstitut ska emellertid för de exponeringar som avses i den förordning som nämns i *10 kap. 1 §* i kreditinstitutslagen ha åtminstone så stor kapitalbas som föreskrivs i 2—4 mom. i denna paragraf. Centralinstitutet får inte enligt detta moment ge samtycke till ett medlemskreditinstitut som har tidigare försummat att iaktta dess anvisningar enligt 17 §, om inte försummelsen är obetydlig.

Centralinstitutet får ge samtycke enligt detta moment för högst tre år *i sänder. Centralinstitutet ska på eget initiativ eller på yrkande av Finansinspektionen återta eller begränsa sitt samtycke om medlemskreditinstitutet avsevärt eller upprepade gånger försummar att följa anvisningar som centralinstitutet gett med stöd av 17 §.*

Ett medlemskreditinstitut som 1 mom. tillämpas på ska för att trygga sin solvens ha minst en kapitalbas som motsvarar 80 procent av det belopp som föreskrivs i *10 kap. 1 §* i kreditinstitutslagen.

Om 1 mom. tillämpas på ett medlemskreditinstitut får exponeringen mot kunder enligt *EU:s tillsynsförordning* inte överstiga 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Om kundföretaget är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, får exponeringen inte överstiga 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas eller, om denna är mindre än 240 miljoner euro, ett belopp som kreditinstitutet fastställt internt och som inte får överstiga 240 miljoner euro eller 100 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Finansinspektionen kan av särskilda skäl bevilja ett kreditinstitut tillstånd att avvika från den sistnämnda gränsen. Med exponering mot kreditinstitut eller värdepappersföretag avses vid tillämpningen av detta moment också exponering mot en sådan grupp av kunder som omfattar minst ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. Vid tillämpningen av detta moment får emellertid

Gällande lydelse

kreditinstitut som hör till sammanslutningen, mot värdepappersföretag eller därmed jämförbara utländska företag eller mot finansiella institut eller tjänsteföretag.

Ett medlemskreditinstitut på vilket 1 mom. tillämpas får inte placera mer än 25 procent av kreditinstitutets kapitalbas i investeringar som avses i 71 § i kreditinstitutslagen. Medlemskreditinstitutet får ha högst 75 procent av sin kapitalbas i investeringar som avses i 1 mom. Vad som i detta moment föreskrivs om investeringar och kapitalbas ska på motsvarande sätt tillämpas på konsoliderade investeringar och konsoliderat eget kapital.

22 §

Tillämpning av vissa bestämmelser i kreditinstitutslagen

Vad som i 45 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om företag som hör till samma koncern som ett kreditinstitut och i 48 § om företag som hör till samma finansiella företagsgrupp ska på motsvarande sätt tillämpas på företag som hör till samma sammanslutning som ett medlemskreditinstitut.

Om ett eller flera medlemskreditinstituts kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas underskrider det belopp som avses i 21 § i denna lag, ska 87 § i kreditinstitutslagen tillämpas på medlemskreditinstitutet.

Ett medlemskreditinstitut ska inte lämna den information som avses i 84 § i kreditinstitutslagen till Finansinspektionen utan i stället till centralinstitutet så som föreskrivs i den paragrafen.

Föreslagen lydelse

den sammanlagda exponeringen mot andra kunder som hör till denna grupp än kreditinstitut eller värdepappersföretag inte överskrida det belopp som föreskrivs i 1 mom. På beräkning av den begränsning som avses i detta moment tillämpas *10 kap. 11 § 3 mom.* i kreditinstitutslagen. Bestämmelserna i det momentet om exponering mot kreditinstitut och finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet tillämpas också på exponering mot företag som hör till samma sammanslutning som medlemskreditinstitutet.

Ett medlemskreditinstitut på vilket 1 mom. tillämpas får inte placera mer än 25 procent av kreditinstitutets kapitalbas i investeringar som avses i *artikel 89 i EU:s tillsynsförordning.* Medlemskreditinstitutet får ha högst 75 procent av sin kapitalbas i investeringar som avses i 1 mom.

Vad som i denna *paragraf* föreskrivs om krav på kreditinstituts finansiella ställning tillämpas *också* på konsoliderade *krav*.

22 §

Tillämpning av vissa bestämmelser i kreditinstitutslagen

Ett medlemskreditinstitut ska inte lämna den information som avses i *11 kap. 1 §* i kreditinstitutslagen till Finansinspektionen utan i stället till centralinstitutet så som föreskrivs i den paragrafen.

Gällande lydelse

Centralinstitutet ska i enlighet med 85 § i kreditinstitutslagen utvärdera om medlemskreditinstitutens ekonomiska ställning uppfyller de krav som nämns i 5 kap. i kreditinstitutslagen och i detta kapitel.

På medlemskreditinstitut tillämpas vad som i 94 § 1 mom. i kreditinstitutslagen föreskrivs om beviljande av undantag.

23 §

Intern kapitalutvärdering och information om kapitaltäckningsgraden

Med centralinstitutets samtycke behöver på ett medlemskreditinstitut inte tillämpas vad som i 54 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om intern kapitalutvärdering, i lagens 68 § om hantering av exponeringar mot kunder, i lagens 78 § om gruppbaserad intern kapitalutvärdering och i lagens 79 § 2 mom. om hantering av konsoliderade exponeringar mot kunder.

På medlemskreditinstituten tillämpas inte vad som i 82 och 83 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om kreditinstitut. I enlighet med de paragraferna ska ett medlemskreditinstitut dock offentliggöra åtminstone information om

1) att medlemskreditinstitutet hör till sammanslutningen av inlåningsbanker,

2) vilket centralinstituts bokslut som innehåller uppgifter om sammanslutningens kapitaltäckning,

3) tillämpning av undantag som avses i 21 § i denna lag på medlemskreditinstitutet, inklusive det belopp varmed kapitalkravet underskrider respektive i 21 § nämnda kapitalkrav enligt kreditinstitutslagen.

Centralinstitutet får inte ge samtycke enligt 1 mom. till ett medlemskreditinstitut som har försummat att iaktta centralinstitutets anvisningar enligt 17 §, om inte försummelsen är obetydlig. Centralinstitutet kan ge samtycke enligt denna paragraf för högst tre år i sänder.

Föreslagen lydelse

Centralinstitutet ska i enlighet med *11 kap. 2 §* i kreditinstitutslagen utvärdera om medlemskreditinstitutens ekonomiska ställning uppfyller de krav som nämns i detta kapitel.

23 §

Medlemsföretags förvaltning och styrning

Med centralinstitutets samtycke behöver på ett medlemskreditinstitut *och på ett företag som hör till dess finansiella företagsgrupp inte tillämpas vad som i 7 och 9 kap. i kreditinstitutslagen och i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om kreditinstituts och till dess finansiella företagsgrupp hörande företags förvaltning och kvalitativa riskhantering.*

På medlemskreditinstitut ska inte tillämpas vad som föreskrivs *i del sju och åtta i EU:s tillsynsförordning.* I enlighet med de nämnda bestämmelserna ska ett medlemskreditinstitut dock offentliggöra åtminstone information om

1) att medlemskreditinstitutet hör till sammanslutningen av inlåningsbanker,

2) vilket centralinstituts bokslut som innehåller uppgifter om sammanslutningens solvens,

3) tillämpning av undantag som avses i 21 § i denna lag på medlemskreditinstitutet, inklusive det belopp varmed kapitalkravet underskrider respektive i 21 § nämnda kapitalkrav enligt kreditinstitutslagen.

Centralinstitutet får inte ge samtycke enligt 1 mom. till ett medlemskreditinstitut som har försummat att iaktta centralinstitutets anvisningar enligt 17 §, om inte försummelsen är obetydlig. Centralinstitutet kan ge samtycke enligt denna paragraf för högst tre år i sänder.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
32 §	32 §
Tillsyn över företag som hör till sammanslutningen	*Tillsyn över företag som hör till sammanslutningen*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Finansinspektionen ska sköta de uppdrag som den har enligt denna lag och andra lagar, om inte något annat följer av rådets förordning (EU) nr 1024/013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut.
38 §	38 §
Tystnadsplikt	*Tystnadsplikt*
Vad som i 141 och 142 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om personer och kreditinstitut ska tillämpas på motsvarande personer i centralinstitutet och på centralinstitutet. De företag som hör till sammanslutningen, den säkerhetsfond som centralinstitutets medlemskreditinstitut hör till samt medlemskreditinstitutens ömsesidiga försäkringsbolag får dessutom utbyta information oberoende av de nämnda paragraferna. Information som avses i detta moment får dock lämnas endast till personer som har tystnadsplikt enligt de ovan nämnda paragraferna eller motsvarande tystnadsplikt	Vad som i *15 kap. 14 och 15 §* i kreditinstitutslagen föreskrivs om *tystnadsplikt och rättighet att utlämna information* om kreditinstitut ska tillämpas på motsvarande personer i centralinstitutet och på centralinstitutet. De företag som hör till sammanslutningen, den säkerhetsfond som centralinstitutets medlemskreditinstitut hör till samt medlemskreditinstitutens ömsesidiga försäkringsbolag får dessutom utbyta information oberoende av de nämnda paragraferna. Information som avses i detta moment får dock lämnas endast till *den* som har tystnadsplikt enligt de ovan nämnda paragraferna eller motsvarande tystnadsplikt.
39 §	39 §
Väckande av talan på en inlåningsbanks vägnar	*Väckande av talan på en inlåningsbanks vägnar*
Centralinstitutet har, om det anser att insättarnas intresse kräver det, rätt att på en till centralinstitutet hörande inlåningsbanks vägnar väcka skadeståndstalan mot personer och företag som avses i 167 § i kreditinstitutslagen.	Centralinstitutet har, om det anser att insättarnas intresse kräver det, rätt att på en till centralinstitutet hörande inlåningsbanks vägnar väcka skadeståndstalan mot personer och företag som avses i *21 kap. 1 §* i kreditinstitutslagen.
	Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) 1 §, sådan den lyder i lag 125/2007,samt

fogas till 16 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Tillämpningsområde	*Tillämpningsområde*
Denna lag tillämpas på sådana inlåningsbanker (bank) som avses i 9 § 2 mom. i kreditinstitutslagen *(121/2007).*	Denna lag tillämpas på sådana inlåningsbanker (bank) som avses i *1 kap. 8 §* i kreditinstitutslagen *(/).* *Dessutom tillämpas 1, 2—10 och 15 § samt 16 § 1 och 3 mom. i denna lag på utländska EES-filialer som avses i 6 § 16 punkten i lagen om Finansinspektionen (878/2008). Med avvikelse från 3 § är Finansinspektionen behörig myndighet att besluta om temporärt avbrytande av en filials verksamhet.*
16 §	16 §
Avbrottets upphörande	*Avbrottets upphörande*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	16 §
	Avbrottets upphörande
	— — — — — — — — — — — — — — —
	Trots vad som föreskrivs ovan i denna paragraf upphör ett avbrott i en utländsk EES-filials verksamhet då myndigheten i filialens hemstat beslutar att saneringsåtgärder enligt 19 kap. 1 § 1 punkten i kreditinstitutslagen eller likvidationsförfarande enligt 19 kap. 1 § 2 punkten i den lagen ska inledas i det kreditinstitut som filialen hör till.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av lagen om statens säkerhetsfond

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om statens säkerhetsfond (379/1992) 11 a § 1 mom. 2 punkten, 12 a § 4 mom., 14 § 1 mom. och 19 a § 1 mom., sådana de lyder, 11 a § 1 mom. 2 punkten i lag 603/2010, 12 a § 4 mom. i lag 1371/2010 samt 14 § 1 mom. och 19 a § 1 mom. i lag 126/2007, som följer:

Gällande lydelse

11 a §

Åläggande att ansöka om stöd

Statsrådet kan ålägga en bank med koncession i Finland eller dess holdingföretag att till fonden lämna in en ansökan för att få finansiellt stöd som statsrådet anser behövligt, om

— — — — — — — — — — — — — — —

2) banken inte kan föreslå tillräckliga åtgärder för att dess kapitaltäckning och konsoliderade kapitaltäckning ska nå upp till eller hållas på en nivå som förutsätts i kreditinstitutslagen *(121/2007)* och det inte utan statligt finansiellt stöd är möjligt att trygga bankens kapitaltäckning och konsoliderade kapitaltäckning, och

— — — — — — — — — — — — — — —

12 a §

Täckande av en stödtagande banks förluster samt andra särskilda stödvillkor

— — — — — — — — — — — — — — —

Stödvillkoren ska också ange det belopp som den stödtagande bankens ledning högst får betalas i arvoden, om detta behövs för att målen för kreditinstitutens belöningssystem enligt 49 § 2 mom. i kreditinstitutslagen ska kunna uppnås. *Även i övrigt ska stödvillkoren uppfylla kraven enligt punkt 23 k i bilaga V till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut.*

Föreslagen lydelse

11 a §

Åläggande att ansöka om stöd

Statsrådet kan ålägga en bank med koncession i Finland eller dess holdingföretag att till fonden lämna in en ansökan för att få finansiellt stöd som statsrådet anser behövligt, om

— — — — — — — — — — — — — — —

2) banken inte kan föreslå tillräckliga åtgärder för att dess kapitaltäckning och konsoliderade kapitaltäckning ska nå upp till eller hållas på en nivå som förutsätts i kreditinstitutslagen *(/)*och det inte utan statligt finansiellt stöd är möjligt att trygga bankens kapitaltäckning och konsoliderade kapitaltäckning, och

— — — — — — — — — — — — — — —

12 a §

Täckande av en stödtagande banks förluster samt andra särskilda stödvillkor

— — — — — — — — — — — — — — —

I stödvillkoren ska dessutom anges de högsta ersättningar som betalas till den stödtagande bankens ledning, om detta behövs för att målen för kreditinstitutens ersättningssystem enligt *8 kap. 3 §* i kreditinstitutslagen ska kunna uppnås.

Gällande lydelse

14 §

Beslut om stödåtgärder

Finansministeriet beslutar om samtycke som avses i 119 § 5 mom. och 120 § 1 mom. i kreditinstitutslagen och om andra frågor i samband med stödåtgärder, om det inte har uppdragits åt statsrådets allmänna sammanträde att besluta om dessa *frågor*.

— — — — — — — — — — — — — — —

19 a §

Särskilda bestämmelser om bolag

På aktier i egendomsförvaltningsbolag och andra bolag som avses i 1 § 4 mom. samt på aktier i bolag som dessa äger tillämpas inte 24 § 1 mom. i lagen om statsbudgeten (423/1988) och inte heller lagen om utövande av statens delägarrätt i vissa aktiebolag som bedriver ekonomisk verksamhet (740/1991). På egendomsförvaltningsbolag tillämpas utöver den gällande lagstiftningen om aktiebolag vad kreditinstitutslagen föreskriver om kundskydd i 125, 126 och 128—131 §, om tystnadsplikt i 141—144 § och om brott mot tystnadsplikten i 169 § samt vad 25 § i lagen om Finansinspektionen (587/2003) föreskriver om vite.

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

14 §

Beslut om stödåtgärder

Finansministeriet beslutar om *frågor som gäller* stödåtgärder, om det inte har uppdragits åt statsrådets allmänna sammanträde att besluta om dessa.

— — — — — — — — — — — — — — —

19 a §

Särskilda bestämmelser om bolag

På aktier i egendomsförvaltningsbolag och andra bolag som avses i 1 § 4 mom. samt på aktier i bolag som dessa äger tillämpas inte 24 § 1 mom. i lagen om statsbudgeten (423/1988) och inte heller lagen om *statens bolagsinnehav och ägarstyrning (1368/2007)*. På egendomsförvaltningsbolag tillämpas utöver den gällande lagstiftningen om aktiebolag vad som i *15 kap. 1—3 §* i kreditinstitutslagen föreskrivs om kundskydd, i *15 kap. 14 och 15 § i samma lag* om tystnadsplikt och i *21 kap. 4 §* i *samma lag* om brott mot tystnadsplikten samt vad som i *33 a §* i lagen om Finansinspektionen (878/2008) föreskrivs om vite.

— — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag

om ändring av 26 § i lagen om Finlands Bank

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finlands Bank (214/1998) 26 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1243/2011, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
26 §	26 §
Rätt att få och lämna upplysningar	*Rätt att få och lämna upplysningar*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Finlands Bank ska omedelbart underrätta Europeiska bankmyndigheten, Finansinspektionen och de utländska EES-tillsynsmyndigheter som avses i 90 § 2 mom. i kreditinstitutslagen om Finlands Bank får vetskap om att det i Finland uppkommit en sådan krissituation som avses i artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, eller en därmed jämförbar krissituation.	Finlands Bank ska, *trots vad som föreskrivs någon annanstans i lag*, omedelbart underrätta *de myndigheter som avses i 71 § 1 mom. 1 och 3 punkten i lagen om Finansinspektionen (878/2008)*, om Finlands Bank får vetskap om att det i Finland uppkommit en sådan krissituation som avses i artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, eller en därmed jämförbar krissituation.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag

om ändring av lagen om hypoteksbanksverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om hypoteksbanksverksamhet (688/2010) 2 § 1 mom. 3 och 6—8 punkten, 5 §, 7 § 2 mom., 10 § 2 mom. 6 och 7 punkten och 19 §, samt

fogas till 10 § 2 mom. en ny 8 punkt och till 10 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
Definitioner	*Definitioner*
I denna lag avses med	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
3) *offentlig kredit* kredit som har beviljats finska staten, en finländsk kommun eller något annat sådant offentligt samfund som vid tillämpning av den metod som föreskrivs i 58 § i kreditinstitutslagen (121/2007) får jämställas med finska staten och en finländsk kommun och kredit vars fulla säkerhet utgörs av borgen som ett offentligt samfund som avses i denna punkt har ställt eller av en fordran på ett sådant samfund,	3) *offentlig kredit* kredit som har beviljats finska staten, en finländsk kommun eller något annat sådant offentligt samfund som vid beräkning *av kapitalkravet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan EU:s tillsynsförordning,* får jämställas med finska staten och en finländsk kommun och kredit vars fulla säkerhet utgörs av borgen som ett offentligt samfund som avses i denna punkt har ställt eller av en fordran på ett sådant samfund,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
6) *hypoteksbank* ett kreditinstitut i aktiebolagsform enligt 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen vars enda syfte är att bedriva hypoteksbanksverksamhet,	6) *hypoteksbank* ett kreditinstitut i aktiebolagsform enligt *1 kap. 7 §* 1 mom. i kreditinstitutslagen (/), vars enda syfte är att bedriva hypoteksbanksverksamhet,
7) *inlåningsbank* ett kreditinstitut enligt 9 § i kreditinstitutslagen,	7) *inlåningsbank* ett kreditinstitut enligt *1 kap. 8 §* i kreditinstitutslagen,
8) *kreditföretag* ett kreditinstitut enligt 11 § i kreditinstitutslagen,	8) *kreditföretag* ett kreditinstitut enligt *1 kap. 10 §* i kreditinstitutslagen,
	— — — — — — — — — — — — — — —
5 §	5 §
Koncession för en hypoteksbank	*Koncession för en hypoteksbank*
Koncession för en hypoteksbank kan bevil-	Koncession för en hypoteksbank kan bevil-

Gällande lydelse

jas ett kreditinstitut som avses i 8 § i kreditinstitutslagen och som uppfyller förutsättningarna i denna lag.

7 §

Tillåten affärsverksamhet

— — — — — — — — — — — — — — —

En hypoteksbanks tillgångar får utöver vad som föreskrivs i 1 mom. placeras endast i fordringar på vilka det vid användning av den metod som avses i 58 § i kreditinstitutslagen får tillämpas 0 eller 20 procents riskvikt och i andra värdepapper som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten i värdepappersmarknadslagen (495/1989) och som är börs- eller marknadsvärdepapper enligt 1 kap. 3 § i den sistnämnda lagen samt i utländska värdepapper som kan jämställas med dem.

10 §

Tillstånd för hypoteksbanksverksamhet

— — — — — — — — — — — — — — —

Sökanden ska utöver sin bolagsordning eller reglerna för verksamheten lämna Finansinspektionen utredning om

— — — — — — — — — — — — — — —

6) principerna och förfarandena för värdering av säkerheter, *och*

7) att sökandens obligationsregister uppfyller föreskrivna krav.

Föreslagen lydelse

jas ett kreditinstitut som avses i *1 kap. 7 §* i kreditinstitutslagen och som uppfyller förutsättningarna i denna lag.

7 §

Tillåten affärsverksamhet

— — — — — — — — — — — — — — —

En hypoteksbanks tillgångar får utöver vad som föreskrivs i 1 mom. placeras endast i fordringar på vilka vid beräkning av tillsynskrav enligt *EU:s tillsynsförordning enligt artikel 113 i den nämnda förordningen får tillämpas 0 eller 20 procents riskvikt. Tillgångar får också placeras i andra värdepapper som avses i 2 kap. 1 § 2 punkten* i värdepappersmarknadslagen (746/2012) och som *är föremål för handel på en reglerad marknad eller som på ansökan är föremål för handel på en multilateral handelsplattform i ett tredjeland.*

— — — — — — — — — — — — — — —

10 §

Tillstånd för hypoteksbanksverksamhet

— — — — — — — — — — — — — — —

Sökanden ska utöver sin bolagsordning eller reglerna för verksamheten lämna Finansinspektionen utredning om

— — — — — — — — — — — — — — —

6) principerna och förfarandena för värdering av säkerheter,

7) att sökandens obligationsregister uppfyller föreskrivna krav*,*

8) målsättningar som avses i 9 kap. 17 § 5 mom. i kreditinstitutslagen.

En förutsättning för tillstånd som avses i denna paragraf är, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., att målsättningar enligt 2 mom. 8 punkten inte äventyrar affärsverksamhet som kreditinstitutet bedriver utöver återfinansiering av hypoteksbanksverksamhet.

— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse

19 §

Bokslut och delårsrapporter

Av emittentens bokslut ska, utöver vad som föreskrivs i 9 kap. i kreditinstitutslagen, framgå beloppet av beviljade hypotekskrediter, mellankrediter och offentliga krediter, beloppet av emitterade säkerställda obligationslån samt värderingsgrunderna för hypotekskrediternas säkerheter och mellankrediter. Om emittenten är skyldig att använda fastighetsvärderare enligt 14 §, ska i bokslutet dessutom nämnas de fastighetsvärderare som anlitats.

På hypoteksbanker tillämpas vad som i 157 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om inlåningsbankers skyldighet att offentliggöra delårsrapporter och årsrapporter.

Föreslagen lydelse

19 §

Bokslut och delårsrapporter

Av emittentens bokslut ska, utöver vad som föreskrivs i *12 kap.* i kreditinstitutslagen, framgå beloppet av beviljade hypotekskrediter, mellankrediter och offentliga krediter, beloppet av emitterade säkerställda obligationslån samt värderingsgrunderna för hypotekskrediternas säkerheter och mellankrediter. Om emittenten är skyldig att använda fastighetsvärderare enligt 14 §, ska i bokslutet dessutom nämnas de fastighetsvärderare som anlitats.

På hypoteksbanker ska tillämpas vad som i *12 kap. 12 §* i kreditinstitutslagen föreskrivs om inlåningsbankers skyldighet att offentliggöra delårsrapporter och årsrapporter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av 1 och 26 § i lagen om hypoteksföreningar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om hypoteksföreningar (936/1978) 1 § och 26 § 2 mom., sådana de lyder i lag 129/2007, som följer:

Gällande lydelse

1 §

En hypoteksförening är ett kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen *(121/2007)*. Dess särskilda ändamål är att av medel som främst anskaffas genom långfristiga lån bevilja långfristiga lån huvudsakligen mot inteckningssäkerhet eller annan betryggande säkerhet.

26 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Tillskottskapitalet kan endast återbetalas så att hypoteksföreningens grundkapital inte

Föreslagen lydelse

1 §

En hypoteksförening är ett kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen *(/)*. Dess särskilda ändamål är att av medel som främst anskaffas genom långfristiga lån bevilja långfristiga lån huvudsakligen mot inteckningssäkerhet eller annan betryggande säkerhet.

26 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Tillskottskapitalet kan *återbetalas endast* så att hypoteksföreningens grundkapital inte

Gällande lydelse

minskas, så att förhållandet mellan hypoteksföreningens egna medel inte underskrider vad som föreskrivs i 55 och 86 § i kreditinstitutslagen och så att återbetalningen inte under något år utgör mer än hälften av det föregående årets vinst.

Föreslagen lydelse

minskas och så att *återbetalningen inte under något år utgör mer än hälften av det föregående årets vinst. På återbetalning av tillskottskapital tillämpas dessutom vad som i 11 kap. 8 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om restriktioner som föranleds av kapitalbasen.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag

om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 22 §, sådan den lyder i lag 1362/2010, samt

ändras 2 § 1 mom. 1 punkten, 3 § 3 mom. 1 punkten, 4 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 § 1 mom. a och h punkten, 21 §, 28 § 2 mom. och 31 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom. samt 35 § 1 mom., sådana de lyder, 2 § 1 mom. 1 punkten, 4 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 § 1 mom. a och h punkten och 28 § 2 mom. i lag 132/2007, 3 § 3 mom. 1 punkten och 35 § 1 mom. i lag 763/2012, 21 § i lag 1362/2010, 31 § 1 mom. 2 punkten i lag 886/2008 samt 31 § 2 mom. i lag 984/2013, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) kreditinstitut sådana kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (*121/2007*) samt utländska kreditinstitut som avses i 2 mom. den nämnda paragrafen,

— — — — — — — — — — — — — — —

3 §

Finans- och försäkringskonglomerat

— — — — — — — — — — — — — — —

Utöver vad som bestäms i denna paragraf bildas ett konglomerat av

1) reglerade företag mellan vilka det finns en i 37 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 2 § i la-

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *kreditinstitut* ett kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § 1 mom. i kreditinstitutslagen *(/)* samt sådana utländska kreditinstitut som avses i 2 mom. den nämnda paragrafen,

— — — — — — — — — — — — — — —

3 §

Finans- och försäkringskonglomerat

— — — — — — — — — — — — — — —

Utöver vad som bestäms i denna paragraf bildas ett konglomerat av

1) reglerade företag mellan vilka det finns en i *5 kap. 12* § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 2

Gällande lydelse

gen om investeringstjänster eller 1 kap. 10 § i försäkringsbolagslagen avsedd annan betydande bindning än en sådan som avses ovan i denna paragraf samt av dylika företags dotterföretag och ägarintresseföretag, förutsatt att minst ett av de reglerade företagen är ett företag i finansbranschen, att minst ett är ett företag i försäkringsbranschen och att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig innehar är betydande vid beräkning enligt 4 §,

— — — — — — — — — — — — — — —

4 §

Tröskelvärden som skall tillämpas på konglomerat

— — — — — — — — — — — — — — —

Om två eller flera av företagen i samma bransch i konglomeratet eller, vid tillämpning av 1 mom., två eller flera företag i finans- och försäkringsbranschen bildar en koncern som inte i väsentlig utsträckning omfattar företag i andra branscher och som upprättar ett koncernbokslut, beaktas vid tillämpning av bestämmelserna i 1—3 mom. i stället för balansräkningen koncernens balansräkning för dessa företags del. Till balansomslutningen och koncernens balansomslutning läggs vid tillämpningen av denna paragraf det exponeringsvärde för åtaganden utanför balansräkningen som beräknats enligt 58 § i kreditinstitutslagen. Av balansomslutningen för ägarintresseföretag, åtagandena utanför balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna beaktas vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som företag som hör till konglomeratet sammanlagt äger i ägarintresseföretaget. Om ägarintresset helt eller delvis grundar sig på rätten att utse eller avsätta styrelsemedlemmar, beaktas av balansomslutningen, åtagandena utanför balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som de styrelsemedlemmar som berörs av denna rätt utgör av det totala antalet styrelsemedlemmar, om det belopp som beräknats på detta sätt är

Föreslagen lydelse

§ i lagen om investeringstjänster eller 1 kap. 10 § i försäkringsbolagslagen avsedd annan betydande bindning än en sådan som avses ovan i denna paragraf samt av dylika företags dotterföretag och ägarintresseföretag, förutsatt att minst ett av de reglerade företagen är ett företag i finansbranschen, att minst ett är ett företag i försäkringsbranschen och att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig innehar är betydande vid beräkning enligt 4 § i denna lag,

— — — — — — — — — — — — — — —

4 §

Tröskelvärden som ska tillämpas på konglomerat

— — — — — — — — — — — — — — —

Om två eller flera av företagen i samma bransch i konglomeratet eller, vid tillämpning av 1 mom., två eller flera företag i finans- och försäkringsbranschen bildar en koncern som inte i väsentlig utsträckning omfattar företag i andra branscher och som upprättar ett koncernbokslut, beaktas vid tillämpning av bestämmelserna i 1—3 mom. i stället för balansräkningen koncernens balansräkning för dessa företags del. Till balansomslutningen och koncernens balansomslutning läggs vid tillämpningen av denna paragraf det exponeringsvärde för åtaganden utanför balansräkningen som beräknats enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan* ***EU:s tillsynsförordning***. Av balansomslutningen för ägarintresseföretag, åtagandena utanför balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna beaktas vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som företag som hör till konglomeratet sammanlagt äger i ägarintresseföretaget. Om ägarintresset helt eller delvis grundar sig på rätten att utse eller avsätta styrelsemedlemmar, beaktas av balansomslutningen, åtagandena utanför balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna vid till-

Gällande lydelse

större än det belopp som beräknats på basis av ägarandelen.

— — — — — — — — — — — — — — —

17 §

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

Med avvikelse från 3 § räknas vid tillämpningen av 18–23 § endast företagen i finans- och försäkringsbranschen samt ett konglomerats holdingsammanslutningtill ett konglomerat samt, *vid tillämpning av 18–20 § dessutom andra dotterföretag till sådana kreditinstitut som avses i 76 § 3 mom. i kreditinstitutslagen eller till värdepappersföretag än företag inom finans- eller försäkringsbranschen*. Av de företag som avses i detta moment räknas vid tillämpningen av 21–23 § endast konglomeratets moderföretag och dess dotterföretag samt deras i bokföringslagen avsedda samföretag till ett konglomerat.

— — — — — — — — — — — — — — —

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

a) den kapitalbas som avses i 45—48 § i kreditinstitutslagen och det kapitalkrav som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, när det är fråga om ett finländskt eller ett annat än i d-punkten avsett utländskt kreditinstitut, ett kreditinstituts eller ett värdepappersföretags holdingföretag, ett konglomerats holdingsammanslutning där finansbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än försäkringsbranschens andel, eller ett

Föreslagen lydelse

lämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som de styrelsemedlemmar som berörs av denna rätt utgör av det totala antalet styrelsemedlemmar, om det belopp som beräknats på detta sätt är större än det belopp som beräknats på basis av ägarandelen.

— — — — — — — — — — — — — — —

17 §

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

Med avvikelse från 3 § räknas vid tillämpningen av 18—23 § endast företagen i finans- och försäkringsbranschen samt ett konglomerats holdingföretag till ett konglomerat. Av de företag som avses i detta moment räknas vid tillämpningen av 21—23 § endast konglomeratets moderföretag och dess dotterföretag samt deras i bokföringslagen avsedda samföretag till ett konglomerat.

— — — — — — — — — — — — — — —

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

a) den kapitalbas som avses i *10 kap. 1* § i kreditinstitutslagen och det kapitalkrav som avses *i nämnda paragraf*, när det är fråga om ett finländskt eller ett annat än i d-punkten i denna lag avsett utländskt kreditinstitut, ett kreditinstituts eller ett värdepappersföretags holdingföretag, ett konglomerats holdingföretag där finansbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten i denna lag är större än försäkringsbranschens andel, eller

Gällande lydelse

annat företag i finansbranschen som är dotterföretag eller ägarintresseföretag till ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, deras holdingföretag eller ett konglomerats holdingsammanslutning,

— — — — — — — — — — — — — — —

h) det verksamhetskapital som avses i 11 kap. i försäkringsbolagslagen och det kapitalkrav som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett tjänsteföretag som avses i 2 § 1 mom. 7 punkten i denna lag eller om ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut som betraktas som företag i försäkringsbranschen enligt 2 § 3 mom. eller om ett sådant konglomerats holdingsammanslutning där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel,

— — — — — — — — — — — — — — —

21 §

Kundrisker och rapportering av dem

Med exponering mot en kund (kundrisk) i företag inom ett konglomerat avses i denna lag summan av de tillgångar samt åtaganden utanför balansräkningen för vilka risken för fallissemang hos motparten hänför sig till en och samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person som tillsammans med denna utgör en väsentlig ekonomisk intressegemenskap. Vid beräkning av exponeringen ska tillgångarna och åtagandena utanför balansräkningen beaktas på motsvarande sätt som det föreskrivs om dem i fråga om kreditinstitut i 67 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

Ett konglomerats exponering mot kunder beräknas genom att de till konglomeratet hörande företagens exponeringar mot kunder sammanställs, varvid det som föreskrivs om upprättande av koncernbokslut i tillämpliga delar ska iakttas.

I exponeringarna ingår emellertid inte

1) poster som har dragits av från kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat,

Föreslagen lydelse

ett annat företag i finansbranschen som är dotterföretag eller ägarintresseföretag till ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, deras holdingföretag eller ett konglomerats holdingföretag,

— — — — — — — — — — — — — — —

h) det verksamhetskapital som avses i 11 kap. i försäkringsbolagslagen och det kapitalkrav som avses i *10 kap. 1* § i kreditinstitutslagen, när det är fråga om en försäkringsholdingföretag eller ett tjänsteföretag som avses i 2 § 1 mom. 7 punkten i denna lag eller om ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut som betraktas som företag i försäkringsbranschen enligt 2 § 3 mom. eller om ett sådant konglomerats holdingföretag där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel,

— — — — — — — — — — — — — — —

21 §

Exponeringar mot kunder

På ett konglomerats exponeringar ska tillämpas vad som i 10 kap. 11 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om konsoliderade exponeringar mot kunder och om rapportering till Finansinspektionen. På konglomerat som avses i 3 § 3 mom. 2 punkten i denna lag ska dessutom tillämpas 19 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

2) poster som vid köp eller försäljning av valuta uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom två bankdagar efter betalningen,

3) poster som vid köp eller försäljning av värdepapper uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem bankdagar efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller värdepapperen levererats, beroende på vilket som sker tidigare,

4) intradagsposter som grundar sig på förmedling av detaljistbetalningar,

5) poster som inte kan avvecklas under samma bankdag och som avvecklas senast under följande dag och som uppkommer i samband med kundverksamheten vid ett kreditinstitut som tillhandahåller betalningsförmedling eller clearing och avveckling eller förvaring av finansiella instrument,

6) de placeringsobjekt som bestämmer värdeutvecklingen av fondförsäkringar och som avses i 10 kap. 22 § i lagen om försäkringsbolag.

Om ett finansiellt företag som hör till ett konglomerat har ett handelslager som avses i 64 § i kreditinstitutslagen, ska exponeringarna i handelslagret beräknas enligt artiklarna 29–32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

Konglomeratets moderföretag ska kvartalsvis rapportera sina stora exponeringar mot kunder till Finansinspektionen. Finansinspektionen utfärdar sådana föreskrifter om rapporteringsskyldigheten som behövs med avseende på tillsynen. Med en stor exponering avses i denna lag en exponering vars belopp utgör minst 10 procent av konglomeratets kapitalbas.

22 § *(22 § upphävs)*

Begränsningar av kundriskerna

En exponering mot en kund inom ett konglomerat får inte överstiga 25 procent av konglomeratets kapitalbas.

Om kundföretaget är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, får exponeringen inte överstiga 25 procent av konglomeratets

Gällande lydelse

kapitalbas eller, om detta belopp är mindre än 150 miljoner euro, det belopp som konglomeratet fastställt internt, vilket inte får överstiga 150 miljoner euro eller 100 procent av konglomeratets kapitalbas. Finansinspektionen kan av särskilda skäl bevilja ett konglomerat tillstånd att avvika från den sistnämnda gränsen.

Med exponeringar mot kreditinstitut eller värdepappersföretag avses vid tillämpningen av 2 mom. också exponeringar mot en sådan grupp av kunder som omfattar minst ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. Vid tillämpningen av detta moment får emellertid inte de sammanlagda exponeringarna mot andra kunder som hör till denna grupp än kreditinstitut eller värdepappersföretag överskrida det belopp som föreskrivs i 1 mom.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om sådana andra än i 2 och 3 mom. avsedda exponeringar mot kunder som inte ska beaktas vid tillämpningen av 1 mom.

Ett konglomerat kan överskrida den gräns som anges i 1 mom. med beloppet av exponeringen i handelslagret, under de förutsättningar som föreskrivs i fråga om kreditinstitut i 69 § 6 mom. i kreditinstitutslagen. Konglomeratets moderföretag ska kvartalsvis rapportera överskridningsbeloppet och kundens namn.

På sådana konglomerat som avses i 3 § 3 mom. 2 punkten tillämpas, utöver denna paragraf, det som i 19 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker föreskrivs om en sammanslutnings exponeringar.

28 §

Koncernbokslut

— — — — — — — — — — — — — — —

Boksluten i koncernföretag på vilka tillämpas 9 kap. i kreditinstitutslagen eller 10 kap. i lagen om försäkringsbolag får sammanställas med koncernbokslutet utan att de bokslutsprinciper som dessa bestämmelser förutsätter ändras.

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

28 §

Koncernbokslut

— — — — — — — — — — — — — — —

Boksluten i koncernföretag på vilka tillämpas *12 kap.* i kreditinstitutslagen eller 8 kap. i försäkringsbolagslagen får sammanställas med koncernbokslutet utan att de bokslutsprinciper som dessa bestämmelser förutsätter ändras.

— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse

31 §

Finansinspektionens uppgifter

Finansinspektionen har till uppgift att

— — — — — — — — — — — — — — — —

2) tillsammans med de andra centrala tillsynsmyndigheterna minst en gång per år göra en bedömning av hur klar konglomeratets struktur är med tanke på tillsynen, av organisationens funktion, den interna kontrollens tillräcklighet, de verkningar som konglomeratets interna affärstransaktioner har på konglomeratets reglerade företag, konglomeratets riskkoncentrationer samt kapitalbasens och risktäckningskapacitetens tillräcklighet,

— — — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska samordna den bedömning som avses i 1 mom. 2 punkten med den utvärdering som avses i 85 § i kreditinstitutslagen.

35 §

Tillhörighet till finans- och försäkringskonglomerat i tredjeland

Finansinspektionen ska fatta beslut enligt 39 § 2 mom. i kreditinstitutslagen eller 7 kap. 13 § 2 mom. i lagen om investeringstjänster, om ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag hör till ett finans- och försäkringskonglomerat vars yttersta moderföretag har sitt säte i någon annan stat än en EES-stat och det reglerade företagets yttersta moderföretag som har sitt säte i en EES-stat uppfyller villkoren i 6 § 1 eller 2 mom. i denna lag.

Föreslagen lydelse

31 §

Finansinspektionens uppgifter

Finansinspektionen har till uppgift att

— — — — — — — — — — — — — — — —

2) tillsammans med de andra centrala tillsynsmyndigheterna minst en gång per år göra en bedömning av hur klar konglomeratets struktur är med tanke på tillsynen, av organisationens funktion, den interna kontrollens tillräcklighet, de verkningar som konglomeratets interna affärstransaktioner har på konglomeratets reglerade företag, konglomeratets riskkoncentrationer samt kapitalbasens och risktäckningskapacitetens tillräcklighet. *Finansinspektionen ska samordna den bedömning som avses i denna paragraf med den bedömning som avses i 11 kap. 2 § i kreditinstitutslagen*,

— — — — — — — — — — — — — — — —

Vad som i denna lag föreskrivs om Finansinspektionens befogenheter vid tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat i vilka företag inom finansbranschen enligt 4 § har en större andel än företag inom försäkringsbranschen, ska tillämpas på Europeiska centralbanken så som föreskrivs i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut.

35 §

Tillhörighet till finans- och försäkringskonglomerat i tredjeland

Finansinspektionen ska fatta beslut enligt 5 kap. 14 §. i kreditinstitutslagen eller 7 kap. 13 § 2 mom. i lagen om investeringstjänster, om ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag hör till ett finans- och försäkringskonglomerat vars yttersta moderföretag har sitt säte i någon annan stat än en *stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet* och det reglerade företagets yttersta moderföretag som har sitt säte i en stat som *hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	uppfyller förutsättningarna i 6 § 1 eller 2 mom. i denna lag
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om investeringstjänster (747/2012) 16 kap. 5 och 6 §,

ändras 1 kap. 4 § 1 mom., 8 § 3 och 4 punkten, 12 § samt 16 § 2 mom., 6 kap. 2—4 §, 7 kap. 2 § 1 och 2 mom., rubriken för 8 § och 8 § 2 mom. samt 16 och 23 §, 8 kap. 1 och 2 §, 11 kap. 8 § 1 mom. och 15 § 2 mom. och 24 § 2 mom., 12 kap. 3 § 1 mom., 15 kap. 2 §, 16 kap. 1 § 1—3 mom. samt 3 och 4 §,

av dem 1 kap. 8 § 3 och 4 punkten och 11 kap. 15 § 2 mom. och 24 § 2 mom. sådana de lyder i lag 166/2014 samt 7 kap. 16 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 166/2014, samt

fogas till 1 kap. en ny 12 a §, till 7 kap. en ny 8 a § och till lagen ett nytt 16 a kap. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap	1 kap.
Allmänna bestämmelser	**Allmänna bestämmelser**
4 §	4 §
Tillämpning av lagen på kreditinstitut, fondbolag och AIF-förvaltare	*Tillämpning av lagen på kreditinstitut, fondbolag och AIF-förvaltare*
På kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster enligt kreditinstitutslagen (*121/2007*) ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 7 kap. 4—6 §, 7 § 1—3, 5 och 6 mom., 8—11 och 17—19 §, 9—11 kap., 13 kap. 6 § 3 och 4 mom. och 15 kap. i denna lag föreskrivs om värdepappersföretag.	På kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster enligt kreditinstitutslagen (/) ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 7 kap. 4—6 §, 7 § 1—3, 5 och 6 mom., 8—11 och 17—19 §, 9—11 kap., 13 kap. 6 § 3 och 4 mom. och 15 kap. i denna lag föreskrivs om värdepappersföretag.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
8 §	8 §
Europeiska unionens lagstiftning, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten	*Europeiska unionens lagstiftning, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
samt Europeiska bankmyndigheten	*samt Europeiska bankmyndigheten*
I denna lag avses med	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
3) *kreditinstitutsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut,	3) *kreditinstitutsdirektivet Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (nedan* ***kreditinstitutsdirektivet****).*
4) *kapitalbasdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut,	4) ***EU:s tillsynsförordning*** *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
12 §	12 §
Kreditinstitut och finansiella institut	*Kreditinstitut och finansiella institut*
Med *kreditinstitut* avses i denna lag kreditinstitut enligt 8 § i kreditinstitutslagen.	Med *kreditinstitut* avses i denna lag kreditinstitut enligt *1 kap. 7* § i kreditinstitutslagen.
Med *finansiella institut* avses i denna lag företag enligt 13 § i kreditinstitutslagen.	Med *finansiella institut* avses i denna lag finansiella institut enligt *1 kap. 11* § i kreditinstitutslagen.
	12 a §
	Ledning och verkställande ledning
	Med ***ledning*** *avses i denna lag ett värdepappersföretags styrelse och, om företaget har ett förvaltningsråd, förvaltningsrådet, verkställande direktören samt alla som är direkt underställda verkställande direktören och sköter företagets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder företagets verksamhet.*
	Med ***verkställande ledning*** *avses i denna lag företagets verkställande direktör samt alla som är direkt underställda verkställande direktören och sköter företagets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder företagets verksamhet.*

Gällande lydelse

16 §

Finansiell företagsgrupp

— — — — — — — — — — — — — — —

I 6 kap. 2 § 3 mom. i denna lag och i 72 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om tillämpningsområdet för gruppbaserad tillsyn över värdepappersföretag som är moderföretag i en finansiell företagsgrupp och över därmed jämförbara värdepappersföretag som är dotterföretag till holdingföretag.

6 kap

Ekonomiska verksamhetsförutsättningar för tillhandahållande av investeringstjänster samt tillsyn över den ekonomiska stabiliteten

2 §

Ekonomisk stabilitet samt tillsyn

På ett värdepappersföretags ekonomiska verksamhetsförutsättningar, på tillsynen över dess ekonomiska ställning och på utfärdandet av dispens tillämpas på motsvarande sätt 5 och 6 kap. i kreditinstitutslagen, med undantag för 44, 53, 66, 71, 80 och 81 § i den lagen. Vid tilllämpning av 55 § i den lagen tillämpas 1 § i detta kapitel i stället för där nämnda 44 §.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på värdepappersföretag som avses i 1 § 4 och 5 mom.

Vad som i 72 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om gruppbaserad tillsyn tillämpas inte på ett värdepappersföretag vars moderföretag är ett kreditinstitut som auktoriserats i en EES-stat eller på ett holdingföretag som är etablerat i en sådan stat och som samtidigt är moderföretag till ett kreditinstitut som auktoriserats i en EES-stat, under förutsättning att kreditinstitutet är föremål för gruppbaserad tillsyn.

Föreslagen lydelse

16 §

Finansiell företagsgrupp

— — — — — — — — — — — — — — —

I artiklarna 11—24 i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om tillämpningsområdet för gruppbaserad tillsyn över värdepappersföretag som är moderföretag i en finansiell företagsgrupp och över därmed jämförbara värdepappersföretag som är dotterföretag till holdingföretag.

6 kap.

Ekonomiska verksamhetsförutsättningar för tillhandahållande av investeringstjänster samt tillsyn över den ekonomiska stabiliteten

2 §

Ekonomisk stabilitet och tillsyn

På ett värdepappersföretags ekonomiska verksamhetsförutsättningar och tillsynen över dess ekonomiska ställning *tillämpas 9—11 kap. i kreditinstitutslagen. Med avvikelse från vad som föreskrivs i den nämnda lagens 10 kap. 2 § i den lagen ska värdepappersföretaget alltid ha en kapitalbas som uppgår till minst det belopp som föreskrivs i 1 §, om inte nedan föreskrivs något annat.*

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas på värdepappersföretag som avses i 1 § 4 och 5 mom. *Vad som föreskrivs i 10 kap. 3—8 § i kreditinstitutslagen ska inte tillämpas på värdepappersföretag som har färre än 250 anställda och vars balansomslutning uppgår till högst 43 miljoner euro.*

På värdepappersföretag ska tillämpas vad som i 1 kap. 4 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om kreditinstitut. Vad som i den nämnda paragrafen föreskrivs om kreditinstitut ska dock inte tillämpas på värdepappers-

Gällande lydelse

Vad som föreskrivs i 67—69 § i kreditinstitutslagen tillämpas inte på värdepappersföretag som endast bedriver verksamhet enligt 1 kap. 11 § 1, 2, 4, 5, 7 eller 9 punkten i denna lag.

3 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet utfärdas i fråga om värdepappersföretag bestämmelser om

1) principerna och förfarandena för belönande av ledningen och personalen enligt 49 § 2 och 3 mom. i kreditinstitutslagen,

2) de riskvikter för tillgångar samt åtaganden utanför balansräkningen och om de konverteringsfaktorer för åtaganden utanför balansräkningen som tillämpas på beräkning av kapitalkrav för kreditrisken vid användning av schablonmetoden enligt 58 § i kreditinstitutslagen,

3) de poster som får lämnas obeaktade vid beräkning av sådana begränsningar av exponeringar mot kunder som avses i 69 § i kreditinstitutslagen,

4) hur del 2 punkterna 12 och 15 och del 4 punkterna 44, 48, 66, 71, 86 och 95 i bilaga VII till kreditinstitutsdirektivet ska beaktas vid tilllämpningen av 59 § i kreditinstitutslagen,

5) hur del 1 punkterna 15—17, 20 och 21 och del 3 punkterna 72, 73 och 89 i bilaga VIII till kreditinstitutsdirektivet ska beaktas vid tillämpningen av 59 § i kreditinstitutslagen,

6) hur artikel 19 i kapitalbasdirektivet ska beaktas vid tillämpningen av 64 § i kreditinstitutslagen.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs dessutom, om inte annat följer av 93 § i kreditinstitutslagen, när ett värdepappersföretags fordringar på en gäldenär i en

Föreslagen lydelse

företag vars moderföretag är ett kreditinstitut som auktoriserats i en EES-stat eller på ett holdingföretag som är etablerat i en sådan stat och som samtidigt är moderföretag till ett kreditinstitut som auktoriserats i en EES-stat, under förutsättning att kreditinstitutet är föremål för gruppbaserad tillsyn.

Vad som *i del fyra i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om stora exponeringar ska inte tillämpas* på värdepappersföretag som endast bedriver verksamhet enligt 1 kap. 11 §, 1, 2, 4, 5, 7 eller 9 punkten i denna lag.

3 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet *föreskrivs närmare om*

1) *uppgifter som ska ingå i ett beslut som avses i 10 kap. 4 § 7 mom. i kreditinstitutslagen och om offentliggörandet av beslutet,*

2) *grunderna för det kontracykliska buffertkrav som avses i 10 kap. 5 § i kreditinstitutslagen,*

3) *om sådana exponeringar mot kunder som enligt artikel 493 i EU:s tillsynsförordning inte behöver beaktas.*

Gällande lydelse

annan EES-stat samt åtaganden utanför balansräkningen eller värdepappersföretagets tillgångar eller säkerheter i en annan EES-stat får beaktas vid beräkning av kapitalkravet enligt 55 § 1 och 2 mom. i kreditinstitutslagen, i enlighet med de föreskrifter och bestämmelser som tillämpas i den andra staten.

4 §

Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter

Finansinspektionen meddelar sådana närmare föreskrifter om värdepappersföretags ekonomiska verksamhetsförutsättningar enligt 2 § som behövs för genomförande av kreditinstitutsdirektivet och kapitalbasdirektivet.

Finansinspektionen får bestämma att det, trots vad som föreskrivs i en förordning som utfärdats med stöd av 3 §, vid beräkning av det kapitalkrav som avses i 55 § 1 och 2 mom. i kreditinstitutslagen på ett värdepappersföretags fordringar på en gäldenär i en annan EES-stat samt på åtaganden utanför balansräkningen, på tillgångar i en sådan stat eller på fordringar och åtaganden vilkas säkerhet finns i en annan EES-stat, tillämpas en enligt de i den andra staten tilllämpliga bestämmelserna och föreskrifterna fastställd riskklassificering eller riskvikt som är strängare än den som föreskrivs i en förordning som utfärdats med stöd av 3 §. Föreskrifter enligt detta moment kan meddelas av vägande skäl som en effektiv tillsyn kräver och som baseras på de särskilda förhållandena i den andra staten.

7 kap

Organisering av värdepappersföretags verksamhet

2 §

Värdepappersföretags bindningar

En betydande bindning mellan ett värde-

Föreslagen lydelse

4 §

Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter

Finansinspektionen meddelar *de* närmare föreskrifter om värdepappersföretags ekonomiska verksamhetsförutsättningar enligt 2 § *som förutsätts i kreditinstitutsdirektivet och i EU:s tillsynsförordning*.

7 kap.

Organisering av värdepappersföretags verksamhet

2 §

Värdepappersföretags bindningar

En betydande bindning mellan ett värde-

Gällande lydelse

pappersföretag och en annan juridisk person eller en fysisk person får inte hindra en effektiv tillsyn över värdepappersföretaget. En effektiv tillsyn får heller inte hindras av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter som i ett tredjeland ska tillämpas på fysiska eller juridiska personer med sådana bindningar.

Med betydande bindning avses i denna lag detsamma som i 37 § 2—4 mom. i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

8 §

Riskhantering, internkontroll och annan organisering av verksamheten

— — — — — — — — — — — — — — —

Ett värdepappersföretags styrelsemedlemmar och verkställande direktör svarar för att värdepappersföretaget fullgör sina åtaganden enligt denna lag.

Föreslagen lydelse

pappersföretag och en annan juridisk person eller en fysisk person får inte hindra en effektiv tillsyn över värdepappersföretaget. En effektiv tillsyn får heller inte hindras av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter som utfärdats eller meddelats i ett tredjeland och som tillämpas på fysiska eller juridiska personer med sådana bindningar.

Med betydande bindning avses i denna lag *nära bindningar enligt artikel 4.1.38 i EU:s tillsynsförordning.*

— — — — — — — — — — — — — — —

8 §

Värdepappersföretags administration och styrning

— — — — — — — — — — — — — — —

På värdepappersföretag tillämpas bestämmelserna i 7—9 kap. i kreditinstitutslagen. Bestämmelserna i 8 kap. i den lagen tillämpas dock inte på företag som avses i artikel 4.1.2 c i EU:s tillsynsförordning.

8 a §

Rapportering om överträdelser

Ett värdepappersföretag ska ha rutiner för att dess anställda internt genom en oberoende kanal ska kunna rapportera en misstanke om överträdelser av bestämmelser och föreskrifter om finansmarknaden. Personuppgifterna för den som rapporterar och den som är föremål för rapporten ska sekretessbeläggas, om inte något annat föreskrivs i lag.

Värdepappersföretaget ska bevara behövlig information om rapporter enligt 1 mom. Informationen ska avföras inom fem år efter rapporteringen, om den inte fortfarande behövs för en brottsutredning, en pågående rättegång eller myndighetsundersökning eller för att trygga de rättigheter som rapportören eller den person som är föremål för rapporten har. Senast tre år efter den senaste omprövningen ska behovet av fortsatt bevarande omprövas. En anteckning ska göras om omprövningen.

En registrerad person som en rapport av-

Gällande lydelse

16 §

Värdepappersföretags och holdingföretags ledning

Ett värdepappersföretags styrelse, verkställande direktör och övriga högsta ledning ska leda värdepappersföretaget med yrkesskicklighet samt enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper. Styrelsemedlemmarna och deras ersättare, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt övriga som hör till den högsta ledningen ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om investeringstjänster som behövs med beaktande av arten och omfattningen av värdepappersföretagets verksamhet.

Tillförlitlig anses inte den vara som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen har dömts till bötesstraff för brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig som styrelsemedlem, ersättare för en styrelsemedlem, verkställande direktör, ställföreträdare för verkställande direktören eller medlem av den övriga högsta ledningen i ett värdepappersföretag, eller

2) annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för ett uppdrag enligt 1 punkten.

Om en dom som avses i 2 mom. 1 punkten inte har vunnit laga kraft kan den dömde dock fortsätta med sitt uppdrag enligt 1 mom., om detta ska anses uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av dennes tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och andra inverkande omständigheter.

Föreslagen lydelse

ser har inte rätt till insyn i information som avses i 1 och 2 mom. Dataombudsmannen kan på begäran av den registrerade kontrollera att de uppgifter om denne som avses i 1 och 2 mom. är lagenliga.

Värdepappersföretaget ska vidta lämpliga och tillräckliga åtgärder för att skydda rapportörer.

16 §

Värdepappersföretags och holdingföretags ledning

Ett värdepappersföretags styrelsemedlemmar och de *som hör till den verkställande ledningen* ska leda värdepappersföretaget med yrkesskicklighet och enligt sunda och omsorgsfulla affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna *och de som hör till den verkställande ledningen ska vara tillförlitliga personer som har ett gott anseende. De får inte vara försatta i konkurs eller ha meddelats näringsförbud och deras handlingsbehörighet får inte heller ha begränsats*.

Tillförlitlig anses inte den vara som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen till bötesstraff för brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig *för uppdrag som avses i 1 mom*., eller som

2) annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdrag *som avses i 1 mom*.

Tidsfristen som avses i 2 mom. 1 punkten ska räknas från det att domen har vunnit laga kraft till tidpunkten då uppdraget tas emot. Om domen inte har vunnit laga kraft får den dömde dock fortsätta utöva beslutanderätt som medlem av värdepappersföretags ledning, om detta kan anses vara uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av den dömdes tidigare verksamhet, de

Gällande lydelse

Ett värdepappersföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om förändringar i fråga om personer i ledande ställning enligt 1 mom.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om värdepappersföretag ska på motsvarande sätt tilllämpas på holdingföretag.

23 §

Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter

Finansinspektionen utfärdar de närmare föreskrifter som direktivet om genomförande av direktivet om marknader för finansiella instrument förutsätter om

1) innehållet i en anmälan om betydande förändringar i ett avtalsförhållande som gäller utläggning på entreprenad enligt 4 §,

2) förutsättningarna för utläggning på entreprenad enligt 5 §,

3) organisering av verksamheten enligt 8 §,

4) förfaranden vid hantering av intressekonflikter enligt 10 §,

5) privata transaktioner enligt 11 §.

Finansinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om rapporter som avses i 11 § 2 mom. och om rapporteringen till Finansinspektionen, om innehållet i insideranmälningar som avses i 18 § och om hur anmälningarna ska göras, om innehållet i insiderregister som avses i 19 § och hur uppgifterna ska registreras samt om rapporter som avses i 19 § 4 mom. och om rapporteringen till Finansinspektionen.

Föreslagen lydelse

omständigheter som lett till domen och andra relevanta omständigheter.

Värdepappersföretagets styrelsemedlemmar och de som hör till den verkställande ledningen ska ha sådana kunskaper om och erfarenheter av värdepappersföretagets affärsverksamhet och de viktigaste risker som är förenade med den samt sådana kunskaper om och erfarenheter av ledning som behövs med hänsyn till uppdraget samt med beaktande av företagsverksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Värdepappersföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen *om sådana förändringar inom den i 1 mom. avsedda ledningen.*

Vad som i denna paragraf föreskrivs om värdepappersföretag tillämpas också på holdingföretag.

23 §

Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter

Finansinspektionen meddelar de närmare föreskrifter som direktivet om genomförande av direktivet om marknader för finansiella instrument förutsätter om

1) innehållet i en anmälan om betydande förändringar i ett avtalsförhållande som gäller utläggning på entreprenad enligt 4 §,

2) de förutsättningarna för utläggning på entreprenad som anges i 5 §,

3) den organisering av verksamheten som anges 8 § 1 mom.,

4) förfaranden vid hantering av intressekonflikter enligt 10 §,

5) privata transaktioner enligt 11 §.

Finansinspektionen får *meddela* närmare föreskrifter om rapporter som avses i *8 a § 1 mom. och om behandlingen av dem i värdepappersföretaget,* om rapportering till Finansinspektionen enligt 11 § 2 mom., om innehållet i insideranmälningar som avses i 18 § och om hur anmälningarna ska göras, om innehållet i insiderregister som avses i 19 § och hur uppgifterna ska registreras samt om rapporter som avses i 19 § 4 mom. och om rapporteringen till Finansinspektionen.

Gällande lydelse

8 kap

Bokslut och revision

1 §

Bokslut, verksamhetsberättelser och delårsrapporter

På värdepappersföretags bokslut, verksamhetsberättelser och delårsrapporter samt på anvisningar, yttranden och dispens tillämpas 146—157 § i kreditinstitutslagen.

2 §

Revision samt särskild granskning och granskare

Bestämmelser om revision och revisorer samt förordnande av särskild granskning och granskare finns i revisionslagen (459/2007) och 158—160 § i kreditinstitutslagen

11 kap

Ersättningsfonden för investerarskydd

8 §

Ersättning ur andra fonder

Medel som avses i 105 § i kreditinstitutslagen och är insatta på en investerares konto eller är föremål för betalningsförmedling och ännu inte har registrerats på kontot ska ersättas ur insättningsgarantifonden enligt vad som föreskrivs i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

8 kap.

Bokslut och revision

1 §

Bokslut och verksamhetsberättelser

På värdepappersföretags bokslut och verksamhetsberättelser *samt på anvisningar, yttranden och dispens som gäller dem tillämpas 12 kap. 1—11 § i kreditinstitutslagen.*

2 §

Revision samt särskild granskning och granskare

På värdepappersföretag ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag tillämpas vad som i 12 kap. 13—15 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om revision och revisorer samt om särskild granskning och granskare.

11 kap.

Ersättningsfonden för investerarskydd

8 §

Ersättning ur andra fonder

Medel som avses i *14 kap. 8 §* i kreditinstitutslagen och är insatta på en investerares konto eller är föremål för betalningsförmedling och ännu inte har registrerats på kontot ska ersättas ur insättningsgarantifonden med iakttagande av bestämmelserna i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse

15 §

Ersättningsfondens investeringar och likviditet

— — — — — — — — — — — — — — —

Ersättningsfondens medel får inte investeras i aktier eller andelar i värdepappersföretag eller kreditinstitut som hör till ersättningsfonden eller i företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa eller i aktier eller andelar i fondbolag eller AIF-förvaltare som hör till ersättningsfonden och inte heller i andra värdepapper som har emitterats av värdepappersföretag eller kreditinstitut som hör till ersättningsfonden eller av företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa eller i värdepapper som har emitterats av en säkerhetsfond som avses i 113 § i kreditinstitutslagen eller av ett fondbolag eller en AIF-förvaltare.

— — — — — — — — — — — — — — —

24 §

Begäran om omprövning och överklagande

— — — — — — — — — — — — — — —

I ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning får ändring sökas hos Helsingfors förvaltningsdomstol, om domstolen beviljar besvärstillstånd, i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996).

12 kap

Sekretess och kundkontroll

3 §

Kundkontroll

Värdepappersföretag och finansiella institut som hör till ett värdepappersföretags finansi-

Föreslagen lydelse

15 §

Ersättningsfondens investeringar och likviditet

— — — — — — — — — — — — — — —

Ersättningsfondens medel får inte investeras i aktier eller andelar i värdepappersföretag eller kreditinstitut som hör till ersättningsfonden eller i företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa eller i aktier eller andelar i fondbolag som hör till ersättningsfonden eller i aktier eller andelar i förvaltare av alternativa investeringsfonder och inte heller i andra värdepapper som har emitterats av värdepappersföretag eller kreditinstitut som hör till ersättningsfonden eller av företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa eller i värdepapper som har emitterats av en säkerhetsfond som avses i *13 kap. 1* § i kreditinstitutslagen eller av ett fondbolag eller en förvaltare av *alternativa investeringsfonder.*

— — — — — — — — — — — — — — —

24 §

Begäran om omprövning och överklagande

— — — — — — — — — — — — — — —

I ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning får ändring sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). *Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.*

12 kap.

Sekretess och kundkontroll

3 §

Kundkontroll

Värdepappersföretag och finansiella institut som hör till ett värdepappersföretags finansi-

Gällande lydelse

ella företagsgrupp ska ha kännedom om sina kunder. Ett värdepappersföretag och ett finansiellt institut som hör till dess finansiella företagsgrupp ska känna till kundens verkliga förmånstagare och personer som handlar för kundens räkning samt dessutom vid behov kontrollera dessas identitet. När skyldigheterna enligt detta moment fullgörs kan system som avses i 2 mom. nyttiggöras.

— — — — — — — — — — — — — —

15 kap

Administrativa påföljder

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs värdepappersföretag och utländska värdepappersföretag som försummar att iaktta eller överträder följande bestämmelser som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen:

1) bestämmelserna om minimikapital i 6 kap. 1 § och om ekonomisk stabilitet i 2 §,

2) bestämmelserna om riskhantering, internkontroll och annan organisering av verksamheten i 7 kap. 8 §, om hantering av intressekonflikter i 10 § och om privata transaktioner i 11 §,

3) bestämmelserna om förvaring av kundmedel i 9 kap. 1 §, om förvaring av kunders finansiella instrument hos utomstående förvarare i 2 §, om placering av kundmedel i 3 § och om pantsättning eller avyttring av kunders finansiella instrument i 4 §,

4) bestämmelserna om förbud mot marknadsföring av investeringstjänster och sidotjänster med osann eller vilseledande information i 10 kap. 2 § 4 mom., om upprättande av verksamhetsprinciper vid utförande av order i 6 § 2 mom., om bevarande av uppgifter om transaktioner och tjänster i 9 § och om inspelning av telefonsamtal i 10 §,

5) bestämmelserna om riskhanteringssy-

Föreslagen lydelse

ella företagsgrupp ska ha kännedom om sina kunder. Ett värdepappersföretag och ett finansiellt institut som hör till dess finansiella företagsgrupp ska identifiera kundernas verkliga förmånstagare och *dem* som handlar för kundernas räkning samt dessutom vid behov kontrollera deras identitet. När skyldigheterna enligt detta moment fullgörs kan system som avses i 2 mom. nyttiggöras.

— — — — — — — — — — — — — —

15 kap.

Administrativa påföljder

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse att iaktta eller för överträdelse av följande bestämmelser och beslut som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen:

1) *den bestämmelse i 2 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster som gäller användning av ordet ”bankir” eller ”bankirfirma” i sin firma eller annars i sin verksamhet,*

2) *den bestämmelse i 7 kap. 3 § i lagen om investeringstjänster som gäller finansiering av förvärv av finansiella instrument som ingår i värdepappersföretagets kapitalbas och mottagande av sådana instrument som pant samt Finansinspektionens beslut enligt 30 § i lagen om Finansinspektionen som gäller begränsning av utdelning,*

3) *den bestämmelse i 7 kap. 10 § i denna lag som gäller hantering av intressekonflikter och 7 kap. 11 § i samma lag som gäller privata transaktioner,*

4) *den bestämmelse i 9 kap. 1 § i denna lag som gäller förvaring av kundmedel, 2 § om förvaring av kunders finansiella instrument hos utomstående förvarare, 3 § om placering av kunders penningmedel och 4 § som gäller pantsättning eller avyttring av kunders finansiella instrument,*

5) *den bestämmelse i 10 kap. 2 § 4 mom. i denna lag som gäller förbud mot marknads-*

Gällande lydelse

stem i 12 kap. 3 § 2 mom.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. är också närmare bestämmelser och föreskrifter samt bestämmelserna i sådana förordningar och beslut som Europeiska kommissionen antagit med stöd av direktivet om marknader för finansiella instrument sådana bestämmelser som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen, när de gäller de bestämmelser som avses i 1—5 punkten i det momentet.

Föreslagen lydelse

föring av investeringstjänster med osann eller vilseledande information, 6 § 2 mom. om upprättande av verksamhetsprinciper vid utförande av order, 9 § om bevarande av uppgifter om transaktioner och tjänster och 10 § om inspelning av telefonsamtal,

6) den bestämmelse i 12 kap. i kreditinstitutslagen som gäller upprättande och offentliggörande av bokslut, verksamhetsberättelser och koncernbokslut.

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som anges i 1 mom., dessutom

1) den bestämmelse i 2 kap. 1 och 2 § i denna lag som gäller tillståndsplikt för investeringstjänster samt Finansinspektionens beslut om återkallande eller begränsning av verksamhetstillstånd enligt 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen,

2) den bestämmelse i 7 kap. 12 och 14 § i denna lag som gäller skyldighet att anmäla förvärv och avyttring av aktier samt beslut om förbud mot förvärv av ägarandelar enligt 32 a § i lagen om Finansinspektionen och beslut om begränsning av aktiebaserade rättigheter enligt 32 c § i den sist nämnda lagen,

3) den bestämmelse i 7 kap. 8 § 1 mom. och 7 kap. 1—5 § i denna lag samt 6 § 1 mom. i kreditinstitutslagen som gäller administrations- och styrningssystem, 8 kap. 3—14 § i den lagen som gäller ersättningar och i 9 kap. 2—21 § som gäller riskhantering,

4) den bestämmelse i 11 kap. 8 § i kreditinstitutslagen och de bestämmelser i aktiebolagslagen som gäller begränsning av utdelning,

5) den bestämmelse i 12 kap. 3 § i denna lag som gäller kundkontroll,

6) den bestämmelse i 6—9 och 17—21 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism som gäller kundkontroll, i 10 § i samma lag som gäller bevarande av uppgifter om kundkontroll samt i 23 och 24 § som gäller rapporteringsskyldighet.

Påföljdsavgift kan inte påföras värdepappersföretag som avses i 6 kap. 1 § 4 och 5 mom. med stöd av de bestämmelser i kreditinstitutslagen som nämns i 2 mom. 3 punkten i denna lag, med undantag för 7 kap. 4 § i den lagen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Påföljdsavgift kan inte med stöd av 2 mom. 4 och 6 punkten påföras andra än värdepappersföretag och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett värdepappersföretaget samt personer som hör till ledningen för den juridiska personen i fråga och mot vars förpliktelser gärningen eller försummelsen strider.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som anges i 1 och 2 mom., följande bestämmelser i EU:s tillsynsförordning:

1) bestämmelsen i artikel 99.1 om rapportering av kapitalbaskrav,

2) bestämmelsen i artikel 101 om rapportering av uppgifter om nationella fastighetsmarknader,

3) bestämmelsen i artikel 394.1 om rapportering av stora exponeringar mot kunder,

4) bestämmelsen i artikel 395.1. och 395.3—8 om begränsning av stora exponeringar mot kunder,

5) bestämmelsen i artikel 405 om överföring av kreditrisken i en värdepapperiseringsposition,

6) bestämmelsen i artikel 412 om likviditetstäckningskrav,

7) bestämmelsen i artikel 415.1 och 415,2 om rapportering av likviditetsuppgifter,

8) bestämmelsen i artikel 430.1 om rapportering om bruttosoliditetsgraden, och

9) bestämmelsen i artiklarna 431.1—3 och 451.1 om krav på offentliggörande.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som anges i 1, 2 och 5 mom. i denna paragraf, de närmare bestämmelser och föreskrifter som avses i momenten i fråga samt de av kommissionen med stöd av kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning antagna förordningar och beslut som avses i de nämnda momenten.

Påföljdsavgift kan, utöver eller i stället för en påföljdsavgift som påförs en juridisk person, påföras en sådan person i den juridiska personens ledning som har åsidosatt sina förpliktelser genom en gärning eller försummelse som avses i denna paragraf. En förutsättning för att personen i fråga ska påföras påföljdsavgift är att denne på ett betydande sätt har bidragit till gärningen eller försummelsen.

Gällande lydelse

16 kap

Skadestånds- och straffbestämmelser

1 §

Skadeståndsskyldighet

Värdepappersföretag och ersättningsfonden är skyldiga att ersätta skada som de uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat företagets kunder eller andra personer genom förfarande som strider mot denna lag, mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, mot förordningar eller beslut som Europeiska kommissionen antagit med stöd av direktivet om marknader för finansiella instrument eller mot ersättningsfondens stadgar.

Ett värdepappersföretags styrelsemedlemmar och verkställande direktör är skyldiga att ersätta skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat värdepappersföretaget, aktieägare eller andra personer genom överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den. En skada anses ha orsakats av oaktsamhet om inte den som är ansvarig för förfarandet visar att han eller hon har handlat omsorgsfullt. Vad som föreskrivs ovan i detta moment gäller inte skador till den del som de orsakats genom överträdelse av 7 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 9 kap. 2—4 §, 10 kap. 1 § 1—6 mom., 2—5 §, 6 § 1, 3 eller 4 mom. eller 7—12 § eller 12 kap. 1 eller 2 § eller 3 § 1 eller 3 mom.

Ett värdepappersföretags aktieägare är skyldiga att ersätta skada som de genom att medverka till överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat värdepappersföretaget, aktieägare eller andra personer. Vad som föreskrivs ovan i detta moment gäller inte skador till den del som de

Föreslagen lydelse

16 kap.

Skadestånds- och straffbestämmelser

1 §

Skadeståndsskyldighet

Värdepappersföretag och ersättningsfonden är skyldiga att ersätta skada som de uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat företagets kunder eller andra personer genom förfarande som strider mot denna lag, mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, mot förordningar eller beslut som Europeiska kommissionen antagit med stöd av direktivet om marknader för finansiella instrument, *mot EU:s tillsynsförordning, mot förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av EU:s tillsynsförordning eller kreditinstitutsdirektivet* eller mot ersättningsfondens stadgar.

Ett värdepappersföretags styrelsemedlemmar och verkställande direktör är skyldiga att ersätta skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat värdepappersföretaget, aktieägare eller andra personer genom överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, *av EU:s tillsynsförordning eller av förordningar eller beslut som kommissionen antagit med stöd av EU:s tillsynsförordning eller kreditinstitutsdirektivet. En skada anses ha orsakats av vårdslöshet om inte den som är ansvarig för förfarandet visar att han eller hon har handlat omsorgsfullt*. Vad som föreskrivs ovan i detta moment gäller inte skador till den del som de orsakats genom överträdelse av 7 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 9 kap. 2—4 §, 10 kap. 1 § 1—6 mom., 2—5 §, 6 § 1, 3 eller 4 mom. eller 7—12 § eller 12 kap. 1 eller 2 § eller 3 § 1 eller 3 mom.

Ett värdepappersföretags aktieägare är skyldiga att ersätta skada som de genom att medverka till överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, *av EU:s tillsynsförordning eller av förordningar eller beslut som kommissionen antagit med stöd av EU:s tillsynsförordning eller kreditinstitutsdirektivet*, uppsåtligen eller av

Gällande lydelse

orsakats genom överträdelse av 7 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 9 kap. 2—4 §, 10 kap. 1 § 1—6 mom., 2—5 §, 6 § 1, 3 eller 4 mom. eller 7—12 § eller 12 kap. 1 eller 2 § eller 3 § 1 eller 3 mom.

— — — — — — — — — — — — — — —

3 §

Brott mot tystnadsplikten

Den som bryter mot tystnadsplikten enligt 12 kap. 1 § ska dömas till straff enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

4 §

Brott mot bestämmelserna om finansiering av förvärv av värdepappersföretags egna aktier

Den som uppsåtligen bryter mot vad som i 7 kap. 3 § föreskrivs om lån och säkerheter eller om emottagande av egna eller moderföretagets aktier, andelar, kapitallån, debenturer eller därmed jämförbara åtaganden som pant ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för brott mot bestämmelserna om finansiering av förvärv av värdepappersföretags egna aktier dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Föreslagen lydelse

vårdslöshet har orsakat värdepappersföretaget, aktieägare eller andra personer. Vad som föreskrivs ovan i detta moment gäller inte skador till den del som de orsakats genom överträdelse av 7 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 9 kap. 2—4 §, 10 kap. 1 § 1—6 mom., 2—5 §, 6 § 1, 3 eller 4 mom. eller 7—12 § eller 12 kap. 1 eller 2 § eller 3 § 1 eller 3 mom.

— — — — — — — — — — — — — — —

3 §

Brott mot tystnadsplikten

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt *7 kap. 8 a § 1 mom. eller 12 kap. 1, 2 och 4 §* döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag.

4 §

Brott mot bestämmelserna om ***utdelning av värdepappersföretags medel***

Den som uppsåtligen

1*) delar ut ett värdepappersföretags medel i strid med 11 kap. 8 § i kreditinstitutslagen, i strid med aktiebolagslagen eller beslut som Finansinspektionen meddelat med stöd av lag, eller*

2) bryter mot bestämmelserna i 7 kap. 3 § om beviljande av lån eller ställande av säkerhet eller som pant tar emot egna eller moderföretagets aktier, andelar, kapitallån, debenturer eller därmed jämförbara åtaganden,

ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs på något annat ställe i lag, för *brott mot bestämmelserna om utdelning av värdepappersföretags medel* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Gällande lydelse | *Föreslagen lydelse*

5 §

Brott mot bestämmelserna om förvärv och överlåtelse av värdepappersföretags aktier

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet förvärvar aktier utan att göra anmälan enligt 7 kap. 12 § eller förvärvar eller överlåter aktier utan att göra anmälan enligt 7 kap. 14 § eller förvärvar aktier i strid med förbud som Finansinspektionen utfärdat med stöd av 32 a § i lagen om Finansinspektionen ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för brott mot bestämmelserna om förvärv och överlåtelse av värdepappersföretags aktier dömas till böter.

(5 § upphävs)

6 §

Värdepappersföretags bokföringsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet upprättar bokslut eller koncernbokslut i strid med 8 kap. 1 § i denna lag och 146—157 § i kreditinstitutslagen, en förordning som finansministeriet utfärdat med stöd av denna lags 8 kap. 3 § eller i strid med föreskrifter som Finansinspektionen meddelat med stöd av 8 kap. 4 § ska, om inte gärningen är straffbar som bokföringsbrott enligt 30 kap. 9 § i strafflagen eller bokföringsbrott av oaktsamhet enligt dess 10 § eller strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för värdepappersföretags bokföringsförseelse dömas till böter.

(6 § upphävs)

16 a kap.

Tillsynsbefogenheter

1 §

Förbuds- och rättelsebeslut

Finansinspektionen kan förbjuda den som handlar i strid med denna lag att fortsätta eller upprepa det lagstridiga förfarandet samt samtidigt ålägga denne att återkalla, ändra

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

eller rätta förfarandet, om detta ska anses vara nödvändigt för uppnående av målen för tillsynen över finansmarknaden.

2 §

Vite

Finansinspektionen kan förena förbud eller beslut som avses i 1 § med vite. Vitet döms ut av Finansinspektionen. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

Denna lag träder i kraft den 20 .16 a kap

15.

Lag

om ändring av 1 kap. 2 § och 2 kap. 12 § i lagen om handel med finansiella instrument

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012) 1 kap. 2 § 8 punkten och 2 kap. 12 § 1 och 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 kap

Tillämpningsområde och definitioner

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

8) *marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel* börser, i lagen om investeringstjänster avsedda värdepappersföretag och filialer till värdepappersföretag i tredjeländer och i kreditinstitutslagen (*121/2007*) avsedda kreditinstitut och filialer till kreditinstitut från tredjeland som i Finland driver en multilateral handelsplattform,

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

1 kap.

Tillämpningsområde och definitioner

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

8) *marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel* börser, i lagen om investeringstjänster avsedda värdepappersföretag och filialer till tredjeländers värdepappersföretag och i kreditinstitutslagen (/) avsedda kreditinstitut och filialer till tredjeländers kreditinstitut som i Finland driver en multilateral handelsplattform,

— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse

2 kap

Börsverksamhet

12 §

En börs bindningar

En betydande bindning mellan en börs och en annan juridisk person eller en fysisk person får inte hindra en effektiv tillsyn över börsen. En effektiv tillsyn får heller inte hindras av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter som i ett tredjeland ska tillämpas på fysiska eller juridiska personer med sådana bindningar.

— — — — — — — — — — — — — — —

Med betydande bindningar avses i denna paragraf detsamma som i 37 § 2—4 mom. i kreditinstitutslagen.

Föreslagen lydelse

2 kap.

Börsverksamhet

12 §

En börs bindningar

En betydande bindning mellan en börs och en annan juridisk person eller en fysisk person får inte hindra en effektiv tillsyn över börsen. En effektiv tillsyn får heller inte hindras av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter som i ett tredjeland ska tillämpas på fysiska eller juridiska personer med sådana bindningar.

— — — — — — — — — — — — — — —

Med betydande bindningar avses i denna paragraf *nära förbindelser enligt artikel 4.1.38 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

16.

Lag

om ändring av 2 kap. 18 § och 8 kap. 4 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (749/2012) 2 kap. 18 § 1 och 3 mom. samt 8 kap. 4 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 kap	2 kap.
En värdepapperscentrals verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet	**En värdepapperscentrals verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet**
18 §	18 §
En värdepapperscentrals bindningar	*En värdepapperscentrals bindningar*
En betydande bindning mellan en värdepapperscentral och någon annan juridisk person eller en fysisk person får inte hindra en effektiv tillsyn över värdepapperscentralen. En effektiv tillsyn får heller inte hindras av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter som i ett tredjeland ska tillämpas på fysiska eller juridiska personer med sådana bindningar.	En betydande bindning mellan en värdepapperscentral och någon annan juridisk person eller en fysisk person får inte hindra en effektiv tillsyn över värdepapperscentralen. En effektiv tillsyn får heller inte hindras av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter som i ett tredjeland ska tillämpas på fysiska eller juridiska personer med sådana bindningar.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Med betydande bindningar avses i denna paragraf detsamma som i 37 § 2—4 mom. i kreditinstitutslagen (121/2007).	Med betydande bindningar avses i denna paragraf *nära förbindelser enligt artikel 4.1.38 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.*
8 kap	8 kap.
Särskilda bestämmelser	**Särskilda bestämmelser**
4 §	4 §
Kundkontroll	*Kundkontroll*
Värdepapperscentraler och kontoförvaltare samt finansiella institut som hör till dessa ak-	Värdepapperscentraler och kontoförvaltare samt finansiella institut som hör till deras fi-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
törers finansiella företagsgrupp ska ha kännedom om sina kunder och dessutom vid behov känna till kundernas verkliga förmånstagare och de personer som handlar för kundernas räkning. De system som avses i 2 mom. kan användas för att fullgöra skyldigheterna enligt detta moment.	nansiella företagsgrupp ska ha kännedom om sina kunder. Kontoförvaltare och värdepapperscentraler samt finansiella institut som hör till deras finansiella företagsgrupp ska dessutom vid behov identifiera kundernas verkliga förmånstagare och dem som handlar för kundernas räkning *samt vid behov verifiera deras identitet. När skyldigheterna enligt detta moment fullgörs kan system som avses i 2 mom. nyttiggöras.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag

om ändring av lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om placeringsfonder (48/1999) 2 § 1 mom. 15 punkten, 11 §., 30 c § 4 mom. och 39 § 2 mom., sådana de lyder, 2 § 1 mom. 15 punkten i lag 1490/2011, 11 § i lag 765/2012 samt 30 c § 4 mom. och 39 § 2 mom. i lag 134/2007 som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
I denna lag avses med	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
15) *betydande bindning* bundenhet enligt 37 § 2—4 mom. i kreditinstitutslagen (121/2007),	15) *betydande bindning nära förbindelser enligt artikel 4.1.38 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
11 §	11 §
Trots 9 § kan ett värdepappersföretag som avses i 1 kap. 9 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster eller ett kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen vara verksamt som förvaringsinstitut.	Trots 9 § kan ett värdepappersföretag som avses i 1 kap. 9 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster eller ett kreditinstitut som avses i *1 kap. 7* § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) vara verksamt som förvaringsinstitut.

Gällande lydelse

Som förvaringsinstitut kan dessutom verka ett sådant utländskt EES-värdepappersföretag enligt 1 kap. 9 § 1 mom. 7 punkten i lagen om investeringstjänster eller ett sådant utländskt EES-kreditinstitut enligt 8 § 3 mom. i kreditinstitutslagen som

1) har en filial i Finland,

2) uppfyller de finansiella verksamhetsförutsättningar som avses i 10 §,

3) i sin hemstat har auktorisation att bedriva förvaringsinstitutsverksamhet enligt fondföretagsdirektivet.

30 c §

— — — — — — — — — — — — — — —

Vid beräkning av fondbolagets kapitalbas tillämpas 45—48 § i kreditinstitutslagen (121/2007).

39 §

— — — — — — — — — — — — — — —

På ett fondbolags bokslut tillämpas 146 och 148—155 § i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

Som förvaringsinstitut kan dessutom verka ett sådant utländskt EES-värdepappersföretag enligt 1 kap. 9 § 1 mom. 7 punkten i lagen om investeringstjänster eller ett sådant utländskt EES-kreditinstitut enligt *1 kap. 7* § 3 mom. i kreditinstitutslagen som

1) har en filial i Finland,

2) uppfyller de finansiella verksamhetsförutsättningar som avses i 10 §,

3) i sin hemstat har auktorisation att bedriva förvaringsinstitutsverksamhet enligt fondföretagsdirektivet.

30 c §

— — — — — — — — — — — — — — —

Vid beräkning av fondbolagets kapitalbas tillämpas *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.*

39 §

— — — — — — — — — — — — — — —

På ett fondbolags bokslut tillämpas *12 kap. 1 och 3—10* § i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag

om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) 2 kap. 5 § 2 mom. 7 och 9 punkten, 6 § 4 mom. 2 och 4 punkten, 8 kap. 5 § 2 mom. 2 punkten, 14 kap. 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten och 23 kap. 3 § 1 mom., samt

fogas till 22 kap. 2 § ett nytt 3 mom., varvid nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., och en ny 6 a § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 kap.	2 kap.
Definitioner	**Definitioner**
5 §	5 §
Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning	*Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
I denna lag avses med	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
7) *kreditinstitutsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut,	7) *kreditinstitutsdirektivet Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG,*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
9) kapitalbasdirektivet Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut,	9) ***EU:s tillsynsförordning*** *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
6 §	6 §
Definitioner med anknytning till finansmarknadslagstiftningen	*Definitioner med anknytning till finansmarknadslagstiftningen*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
I denna lag avses med	I denna lag avses med:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) *värdepapperisering* detsamma som i 16 b § i kreditinstitutslagen (121/2007),	2) *värdepapperisering den värdepapperisering som avses i artikel 4.1.61 i EU:s tillsynsförordning,*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
4) *utländskt EES-kreditinstitut* detsamma som i 8 § i kreditinstitutslagen.	4) *utländskt EES-kreditinstitut ett sådant utländskt EES-kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § 3 mom. i kreditinstitutslagen (/).*
8 kap.	8 kap.
Riskhantering	**Riskhantering**
5 §	5 §
Värdepapperiserade tillgångsposter	*Värdepapperiserade tillgångsposter*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på	Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) *indexbaserade arrangemang*, syndikerade krediter, förvärvade försäljningsfordringar eller kreditderivatavtal som uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 122 i kreditinstitutsdirektivet.	2) *indexbaserade arrangemang som uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 405.4 i EU:s tillsynsförordning.*
14 kap.	14 kap.
Auktorisation att verka som förvaringsinstitut	**Auktorisation att verka som förvaringsinstitut**
1 §	1 §
Förvaringsinstitut	*Förvaringsinstitut*
Följande företag får vara förvaringsinstitut för en AIF-fond:	Följande företag får vara förvaringsinstitut för en AIF-fond
1) ett kreditinstitut som avses i 8 § i kreditinstitutslagen eller en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut,	1) ett kreditinstitut som avses *i 1 kap. 7 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/)* eller en filial *till ett sådant EES-kreditinstitut som avses i 3 mom. i den paragrafen*
2) ett värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster och vars kapitalbas under alla förhållanden uppgår till minst det startkapital som anges i artikel 9 i kapitalbasdirektivet eller en filial till ett sådant utländskt EES-värdepappersföretag som omfat-	2) ett värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster och vars kapitalbas alltid ska uppgå till minst det startkapital som anges i *artikel 28.2 i kreditinstitutsdirektivet* eller en filial till ett sådant utländskt EES-värdepappersföretag som omfattas av

Gällande lydelse

tas av kapitalkraven enligt artikel 20.1 i kapitalbasdirektivet, inklusive kapitalkrav för operativa risker, och som har auktoriserats på motsvarande sätt som enligt 3 kap. 1 § i lagen om investeringstjänster i någon annan stat än Finland och som även tillhandahåller investeringstjänster för förvaring och förvaltning av finansiella instrument för kunders räkning i enlighet med 1 kap. 11 § 9 punkten i lagen om investeringstjänster och under alla förhållanden har en kapitalbas motsvarande minst det startkapital som anges i artikel 9 i kapitalbasdirektivet,

— — — — — — — — — — — — — —

22 kap.

Påföljder och överklagande

Föreslagen lydelse

kapitalkraven enligt artikel 20.1 i kapitalbasdirektivet, inklusive kapitalkrav för operativa risker, och som har auktoriserats på motsvarande sätt som enligt 3 kap. 1 § i lagen om investeringstjänster i någon annan stat än Finland och som även tillhandahåller förvaring av finansiella instrument enligt 1 kap. 11 § 9 punkten i lagen om investeringstjänster och alltid har en kapitalbas motsvarande minst det startkapital som anges i artikel *28.2 i kreditinstitutsdirektivet*,

— — — — — — — — — — — — — —

22 kap.

Påföljder och överklagande

2 §

Påföljdsavgift

— — — — — — — — — — — — — —

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1 och 2 mom., dessutom 7 kap. 9 § som gäller skyldighet att anmäla förvärv och avyttring av aktier samt beslut om förbud mot förvärv av ägarandelar enligt 32 a § i lagen om Finansinspektionen och beslut om begränsning av aktiebaserade rättigheter enligt 32 c § i den sist nämnda lagen.

— — — — — — — — — — — — — —

6 a §

Brott mot bestämmelserna om förvärv och avyttring av AIF-förvaltares, förvaringsinstituts och särskilda förvaringsinstituts aktier

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet förvärvar aktier i en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut utan att göra sådan anmälan som avses i 7 kap. 9 § eller förvärvar aktier i strid med

Gällande lydelse

23 kap.

Övergångsbestämmelser

3 §

Förvaringsinstitut

Trots bestämmelserna i 14 kap. 1 § kan ett sådant utländskt EES-kreditinstitut som avses i 8 § i kreditinstitutslagen med Finansinspektionens tillstånd utses till förvaringsinstitut ända till den 22 juli 2017. Ett utländskt EES-kreditinstitut ska i detta fall iaktta de bestämmelser i den EES-stat där den har sitt säte med vilka artikel 21 i AIFM-direktivet har genomförts.

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

ett förbud som Finansinspektionen har utfärdat med stöd av 32 a § i lagen om Finansinspektionen ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för ***brott mot bestämmelserna om förvärv och avyttring av aktier i en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut*** *dömas till böter.*

23 kap.

Övergångsbestämmelser

3 §

Förvaringsinstitut

Trots bestämmelserna i 14 kap. 1 § kan ett utländskt EES-kreditinstitut som avses i *1 kap. 7* § 3 mom. i kreditinstitutslagen med Finansinspektionens tillstånd utses till förvaringsinstitut till och med den 22 juli 2017. Ett utländskt EES-kreditinstitut ska i så fall iaktta de bestämmelser om genomförande av artikel 21 i AIFM-direktivet som utfärdats i den EES-stat där institutet har sitt säte.

— — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

19.

Lag

om ändring av 26 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i försäkringsbolagslagen (521/2008) 26 kap. 6 § 1 mom. 5 punkten som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
26 kap	26 kap.
Extra tillsyn över försäkringsgrupper samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	**Extra tillsyn över försäkringsgrupper samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat**
6 §	6 §
Verksamhetskapital som ska användas vid beräkning av den jämkade solvensen och verksamhetskapitalets minimibelopp	*Verksamhetskapital som ska användas vid beräkning av den jämkade solvensen och verksamhetskapitalets minimibelopp*
Vid beräkning av den jämkade solvensen	Vid beräkning av den jämkade solvensen
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
5) avses med kredit- och finansinstituts samt värdepappersföretags verksamhetskapital summan av ett kreditinstituts primära kapitalbas enligt 45 § i kreditinstitutslagen (121/2007) och supplementära kapitalbas enligt 46 § i samma lag samt med verksamhetskapitalets minimibelopp det kapitalkrav för kreditrisker som avses i 57 § i den nämnda lagen.	5) avses med *kredit- och finansinstituts samt värdepappersföretags verksamhetskapital dess kapitalbas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 samt med verksamhetskapitalets minimibelopp det kapitalkrav för kreditrisker som avses i artikel 92.3 a i den förordningen.*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

20.

Lag

om ändring av 5 och 12 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 5 § 2 mom. och 12 § 3 mom., sådana de lyder i lag 185/2014, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 §	5 §
Innehav inom ett främmande verksamhetsområde	*Innehav inom ett främmande verksamhetsområde*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte ensamt eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan Finansinspektionens tillstånd äga mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte en så stor andel av aktierna, medlemsandelarna eller dotterbolagsandelarna att de medför ett röstetal som är större än tio procent av röstetalet i ett kreditinstitut eller finansinstitut som står under offentlig tillsyn eller i sådana holdingföretag enligt 15 § i kreditinstitutslagen (*121/2007*) som har bestämmande inflytande i dessa. Vad som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag, fondföretag eller utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) eller i sådana AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) eller innehav av andelar i sådana placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder som förvaltas av dem.	Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte ensamt eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Finansinspektionen äga mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte en så stor andel av aktierna, medlemsandelarna eller dotterbolagsandelarna att de medför ett röstetal som är större än tio procent av röstetalet i ett kreditinstitut eller finansiellt institut som står under offentlig tillsyn eller i sådana holdingföretag enligt *1 kap*. 15 § i kreditinstitutslagen (/) som har bestämmande inflytande i dessa. *Det* som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag fondföretag, eller utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999), eller i sådana AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) eller innehav av andelar i sådana placeringsfonder, fondföretag eller i AIF-fonder som förvaltas av dem
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
12 §	12 §
Särskilda behörighetsvillkor för ledningen	*Särskilda behörighetsvillkor för ledningen*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Ordföranden för och två tredjedelar av de	Ordföranden för förvaltningsrådet och sty-

Gällande lydelse

övriga ledamöterna i förvaltningsrådet och styrelsen ska vara personer som inte är anställda hos, verkställande direktör för eller ledamot i förvaltningsrådet eller styrelsen för samma eller ett annat försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning eller ett kreditinstitut eller finansinstitut eller ett sådant holdingföretag eller ett sådant fondbolag enligt 15 § i kreditinstitutslagen som har bestämmande inflytande i ett kreditinstitut eller finansinstitut, eller ett fondföretag, ett utländskt EES-fondbolag, en AIF-förvaltare, en EES-baserad AIF-förvaltare eller en AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland eller en sammanslutning som hör till samma koncern eller till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) avsedda konglomerat som dessa.

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

relseordföranden samt två tredjedelar av de övriga ledamöterna i dessa organ ska vara personer som inte är anställda hos, verkställande direktör för eller ledamot i förvaltningsrådet eller styrelsen i samma försäkringsbolag, något annat försäkringsbolag, en försäkringsholdingsammanslutning, ett kreditinstitut, ett finansinstitut och inte heller i ett sådant holdingföretag enligt *1 kap*. 15 § i kreditinstitutslagen som har bestämmande inflytande i ett kreditinstitut eller finansinstitut eller ett värdepappersföretag, och inte heller i ett holdingföretag, ett fondbolag, fondföretag, utländskt EES-fondbolag, en AIF-förvaltare, en EES-AIF-förvaltare eller en tredjeländers AIF-förvaltare eller en sammanslutning som hör till samma koncern eller till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) som dessa.

— — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

21.

Lag

om ändring av 10 § i lagen om borgen och tredjemanspant

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om borgen och tredjemanspant (361/1999) 10 § 2 mom., sådant det lyder i lag 138/2007, som följer:

Gällande lydelse

10 §

Ändringar av bolagsform och bolagsstruktur

— — — — — — — — — — — — — — —

Om ett annat kreditinstitut eller en annan sammanslutning fusioneras med ett kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (*121/2007*), svarar en borgensman som har ställt generell borgen för kreditinstitutet också för förpliktelser som har upp-

Föreslagen lydelse

10 §

Ändringar av bolagsform och bolagsstruktur

— — — — — — — — — — — — — — —

Om ett annat kreditinstitut eller en annan sammanslutning fusioneras med ett kreditinstitut som avses i *1 kap. 7* § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/), svarar en borgensman som har ställt generell borgen för kreditinstitutet också för förpliktelser som har upp-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
kommit efter fusionen, även om en underrättelse enligt 1 mom. inte har gjorts.	kommit efter fusionen, även om en underrättelse enligt 1 mom. inte har gjorts.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

22.

Lag

om ändring av 37 § i betaltjänstlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i betaltjänstlagen (290/2010) 37 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
37 §	37 §
Hävning av ramavtal	*Hävning av ramavtal*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Tjänsteleverantören har rätt att häva ett ramavtal, om betaltjänstanvändaren väsentligt har brutit mot sina förpliktelser enligt avtalet. I fråga om hävning av ramavtal om grundläggande banktjänster ska dock 134 § i kreditinstitutslagen beaktas i tillämpliga delar.	Tjänsteleverantören har rätt att häva ett ramavtal, om betaltjänstanvändaren väsentligt har brutit mot sina förpliktelser enligt avtalet. I fråga om hävning av ramavtal om grundläggande banktjänster ska dock *bestämmelserna om kunders rätt till grundläggande banktjänster i 15 kap. 6 § i kreditinstitutslagen (/) beaktas.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

23.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om finansiella säkerheter (11/2004) 3 § 1 mom. 2 a-punkten och 2 mom. 3 punkten, sådana de lyder, 3 § 1 mom. 2 a-punkten i lag 888/2010 och 2 mom. 3 punkten i lag (176/2014), som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §	3 §
Definitioner	*Definitioner*
I denna lag avses med	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2 a) lånefordringar fordringar som grundar sig på penninglån som beviljats av kreditinstitut eller utländska kreditinstitut enligt 8 § i kreditinstitutslagen (*121/2007*) eller av något annat institut enligt artikel 2.1 o i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG om ställande av finansiell säkerhet,	2 a) lånefordringar fordringar som grundar sig på penninglån som beviljats av kreditinstitut eller utländska kreditinstitut enligt *1 kap. 7* § i kreditinstitutslagen (/) eller av något annat institut enligt artikel 2.1 o i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG om ställande av finansiell säkerhet,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Med institut avses i denna lag	Med institut avses i denna lag
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
3) kreditinstitut enligt 8 § och finansiella institut enligt 13 § i kreditinstitutslagen (121/2007), värdepappersföretag enligt 1 kap. 9 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster (747/2012), fondbolag enligt 2 § 1 mom. 3 punkten och förvaringsinstitut enligt 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om placeringsfonder (48/1999), AIF-förvaltare enligt 2 kap. 2 §, förvaringsinstitut enligt 14 kap. 1 § och särskilda förvaringsinstitut enligt 14 kap. 3 § i lagen om alternativa investeringsfonder (162/2014), försäkringsbolag enligt 1 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),	3) kreditinstitut enligt *1 kap. 7* § och finansiella institut enligt *1 kap. 11* § i kreditinstitutslagen, värdepappersföretag enligt 1 kap. 9 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster (747/2012), fondbolag enligt 2 § 1 mom. 3 punkten och förvaringsinstitut enligt 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om placeringsfonder (48/1999), AIF-förvaltare enligt 2 kap. 2 §, förvaringsinstitut enligt 14 kap. 1 § och särskilda förvaringsinstitut enligt 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), försäkringsbolag enligt 1 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

———

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

Denna lag träder i kraft den 20 .

24.

Lag

om ändring av 14 § i handelsregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i handelsregisterlagen (129/1979) 14 § 3 och 4 mom., sådana de lyder, 3 mom. i lag 172/2014 och 4 mom. i lag 141/2007, som följer:

Gällande lydelse

14 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om placeringsfonder (48/1999) avsett fondbolags och ett i 9 § i den lagen avsett förvaringsinstituts bolagsordning och ändring av denna ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen eller ändringen. *Registermyndigheten ska innan stadgarna, bolagsordningen eller stiftelsehandlingarna och ändringar i dem godkänns när det gäller en AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) och ett förvaringsinstitut som avses i 14 kap. 1 § i den lagen eller ett särskilt förvaringsinstitut som avses i 14 kap. 3 § i den lagen ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om stadgarna, bolagsordningen, stiftelsehandlingarna eller ändringar i dem*. Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) avsett, för en fastighetsfond bildat aktiebolags bolagsordning, ett kommanditbolags bolagsavtal eller en ändring av dessa ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen, bolagsavtalet eller ändringen. Om en ändring av bolagsavtalet för ett kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet gäller endast utbyte av en tyst bolagsman eller ändring av ett namn eller en insats och om kommanditbolaget endast har sådana tysta bolagsmän på vilkas andelar enligt bolagsavtalet ska tillämpas värdepappersmarknadsla-

Föreslagen lydelse

14 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om placeringsfonder (48/1999) avsett fondbolags och ett i 9 § i den lagen avsett förvaringsinstituts eller en i lagen *om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) avsedd AIF-förvaltares eller ett* i den lagen avsett förvaringsinstituts eller särskilt förvaringsinstituts bolagsordning och ändring av denna ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen eller ändringen. Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) avsett, för en fastighetsfond bildat aktiebolags bolagsordning, ett kommanditbolags bolagsavtal eller en ändring av dessa ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen, bolagsavtalet eller ändringen. Om en ändring av bolagsavtalet för ett kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet gäller endast utbyte av en tyst bolagsman eller ändring av ett namn eller en insats och om kommanditbolaget endast har sådana tysta bolagsmän på vilkas andelar enligt bolagsavtalet ska tillämpas värdepappersmarknadslagen (746/2012), ska registermyndigheten inte ge Finansinspektionen tillfälle att ge ett utlåtande.

Gällande lydelse

gen (746/2012), ska registermyndigheten inte ge Finansinspektionen tillfälle att ge ett utlåtande.

Registermyndigheten skall innan den godkänner en sådan ändring i bolagsordningen eller stadgarna som avses i 30 eller 31 § i kreditinstitutslagen (*121/2007*) ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om ändringen.

Föreslagen lydelse

Registermyndigheten ska innan den godkänner en sådan ändring i bolagsordningen eller stadgarna som avses i *5 kap. 1 och 2* § i kreditinstitutslagen (/) ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om ändringen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

25.

Lag

om ändring av 33 § i lagen om pantlåneinrättningar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pantlåneinrättningar (1353/1992) 33 § 3 mom., sådant det lyder i lag 142/2007, som följer:

Gällande lydelse

33 §

— — — — — — — — — — — — — — —

En pantlåneinrättning har rätt att lämna upplysningar som avses i 1 mom. till ett i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (*121/2007*) avsett kreditinstitut inom samma koncern, om det med tanke på det mottagande kreditinstitutets riskhantering är nödvändigt att upplysningarna lämnas.

Föreslagen lydelse

33 §

— — — — — — — — — — — — — — —

En pantlåneinrättning har rätt att lämna upplysningar som avses i 1 mom. till ett i *1 kap. 7* § 1 mom. i kreditinstitutslagen (/) avsett kreditinstitut inom samma koncern, om det med tanke på det mottagande kreditinstitutets riskhantering är nödvändigt att upplysningarna lämnas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

26.

Lag

om ändring av 22 § i konkurrenslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i konkurrenslagen (948/2011) 22 § 2 mom. 1 punkten som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
22 §	22 §
Tillämpningsområde	*Tillämpningsområde*
Vad som i denna lag bestäms om omsättning gäller 1) i fråga om sådana kreditinstitut, värdepappersföretag och andra finansiella institut på vilka bestämmelserna i 9 kap. i kreditinstitutslagen (*121/2007*) tillämpas, den sammanräknade summan av intäktsposter, exklusive extraordinära intäkter, enligt resultaträkningen som gjorts upp i enlighet med bestämmelserna i den lagen, — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — Vad som i denna lag föreskrivs om omsättning gäller 1) i fråga om sådana kreditinstitut, värdepappersföretag och andra finansiella institut på vilka bestämmelserna i *12* kap. i kreditinstitutslagen (/) tillämpas, den sammanräknade summan av intäktsposter, exklusive extraordinära intäkter, enligt resultaträkningen som gjorts upp i enlighet med bestämmelserna i den lagen, — — — — — — — — — — — — — — ——— *Denna lag träder i kraft den 20 .*

27.

Lag

om ändring av 33 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004) 33 § 6 mom., sådant det lyder i lag 144/2007, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
33 §	33 §
Styrnings- och övervakningsmyndigheternas rätt att få uppgifter	*Styrnings- och övervakningsmyndigheternas rätt att få uppgifter*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Den rätt att få uppgifter som avses i denna paragraf gäller inte uppgifter som avses i 141 § i kreditinstitutslagen (*121/2007*) eller i 17 kap. 24 § 2 och 3 mom. i rättegångsbalken.	Den rätt att få uppgifter som avses i denna paragraf gäller inte uppgifter som avses i *15 kap. 14* § i kreditinstitutslagen (/) eller i 17 kap. 24 § 2 och 3 mom. i rättegångsbalken.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

28.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om bolaget Finlands Exportkredit Ab

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bolaget Finlands Exportkredit Ab (1136/1996) 6 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1544/2011, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 §	6 §
Tystnadsplikt	*Tystnadsplikt*
På de personer som är i bolagets tjänst samt på medlemmarna och suppleanterna i bola-	På de personer som är i bolagets tjänst samt på medlemmarna och suppleanterna i bola-

Gällande lydelse

gets organ tillämpas vad som i 141 § i kreditinstitutslagen *(121/2007)* föreskrivs om tystnadsplikt.

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

gets organ tillämpas vad som *i 15 kap. 14 §* i kreditinstitutslagen *(/)* föreskrivs om tystnadsplikt.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

29.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) 2 § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 1368/2010, samt

fogas till lagen en ny 43 §, i stället för den 43 § som upphävts genom lag 303/2010, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

1) kreditinstitut, filialer till utländska kreditinstitut och på finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen *(121/2007)* samt på andra som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller tjänster enligt 30 § 1 mom. 3—11 punkten i kreditinstitutslagen,

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

1) kreditinstitut, filialer till utländska kreditinstitut och på finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen *(/)* samt på andra som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller tjänster enligt *5 kap. 1 §* 1 mom. 3—11 punkten i kreditinstitutslagen,

— — — — — — — — — — — — — — —

43 §

Påföljdsavgift

I 20 kap. i kreditinstitutslagen och i 15 kap. i lagen om investeringstjänster finns bestämmelser om förutsättningarna för att påföra kreditinstitut och värdepappersföretag administrativa påföljder enligt 4 kap. i lagen

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

om Finansinspektionen (878/2008).

Denna lag träder i kraft den 20 .

30.

Lag

om ändring av lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999) 2 § 1 mom. 1 punkten, 6 § 4 mom. och 9 §, sådana de lyder, 2 § 1 mom. 1 punkten i lag 768/2012, 6 § 4 mom. i lag 1369/2010 och 9 § i lag 1248/2011, som följer:

Gällade lydelse

2 §

Definitioner

Med avvecklingssystem avses i denna lag ett på regler grundat system

1) som en centralbank, ett kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen *(121/2007)*, en clearingorganisation som avses i 1 kap. 3 § 9 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (749/2012) eller en motsvarande utländsk sammanslutning förvaltar på egen hand eller tillsammans med andra i denna punkt avsedda sammanslutningar, eller

— — — — — — — — — — — — — — —

6 §

Nettning vid insolvensförfarande i fråga om kreditinstitut

— — — — — — — — — — — — — — —

Det som i 1 mom. föreskrivs om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet tillämpas på motsvarande sätt på sådant

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

Med avvecklingssystem avses i denna lag ett på regler grundat system

1) som en centralbank, ett kreditinstitut som avses i *1 kap. 7 §* 1 mom. i kreditinstitutslagen *(/)*, en clearingorganisation som avses i 1 kap. 3 § 8 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (749/2012) eller en motsvarande utländsk sammanslutning förvaltar på egen hand eller tillsammans med andra i denna punkt avsedda sammanslutningar, eller

— — — — — — — — — — — — — — —

6 §

Nettning vid insolvensförfarande i fråga om kreditinstitut

— — — — — — — — — — — — — — —

Det som i 1 mom. föreskrivs om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet tillämpas på sådant temporärt avbrytande

Gällande lydelse

temporärt avbrytande av verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land som avses i 166 h § i kreditinstitutslagen

9 §

Underrättelse om inledande av insolvensförfarande mot deltagare i avvecklingssystem

Den domstol eller myndighet av annat slag som har fattat ett beslut om inledande av insolvensförfarande i fråga om en deltagare i ett avvecklingssystem ska utan dröjsmål underrätta finansministeriet om sitt beslut. Ministeriet ska utan dröjsmål sända meddelande om beslutet till den som upprätthåller avvecklingssystemet i fråga, till Europeiska systemrisknämnden, till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten samt till de behöriga myndigheter som de andra staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har uppgett för Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Föreslagen lydelse

av verksamheten vid en filial till ett tredjeländers kreditinstitut som avses i *19 kap. 8 §* i kreditinstitutslagen.

9 §

Underrättelse om inledande av insolvensförfarande mot deltagare i avvecklingssystem

Den domstol eller myndighet av annat slag som har fattat ett beslut om inledande av insolvensförfarande i fråga om en deltagare i ett avvecklingssystem ska utan dröjsmål underrätta finansministeriet*, Finansinspektionen och Finlands Bank* om sitt beslut. *Finansinspektionen* ska utan dröjsmål sända meddelande om beslutet till den som upprätthåller avvecklingssystemet i fråga, till Europeiska systemrisknämnden, till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten samt till de behöriga myndigheter som de andra staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har uppgett för Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Finansinspektionen ska efter inspektionen fått kännedom om att insolvensförfarande har inletts mot deltagare i ett avvecklingssystem som finns i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet utan dröjsmål underrätta de finansmarknadsaktörer som avses i 4 och 5 § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) och för vilkas intressen eller rättigheter det kan vara relevant att få information samt vid behov finansministeriet och Finlands Bank om det.

Denna lag träder i kraft den 20 .

31.

Lag

om ändring av 28 § i lagen om penninginsamlingar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om penninginsamlingar (255/2006) 28 § 1 mom. 2 punkten, sådan den lyder i lag 505/2009, som följer:

Gällade lydelse	*Föreslagen lydelse*
28 §	28 §
Rätt att få uppgifter	*Rätt att få uppgifter*
Polisstyrelsen och polisinrättningen har rätt att få sådana uppgifter som direkt hänför sig till anordnandet av penninginsamlingar och sådana uppgifter som behövs för tillsynen över anordnandet av penninginsamlingar enligt följande:	Polisstyrelsen och polisinrättningen har rätt att få sådana uppgifter som direkt hänför sig till anordnandet av penninginsamlingar och sådana uppgifter som behövs för tillsynen över anordnandet av penninginsamlingar enligt följande:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) utan hinder av bestämmelserna om tystnadsplikt i 141 § i kreditinstitutslagen *(121/2007)* av den depositionsbank där insamlingskontot eller något annat av tillståndshavarens konton finns,	2) trots bestämmelserna om tystnadsplikt i *15 kap 14 §* i kreditinstitutslagen *(/)* av den depositionsbank där insamlingskontot eller något annat av tillståndshavarens konton finns,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

32.

Lag

om ändring av 52 § i lagen om strukturstöd till jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om strukturstöd till jordbruket (1476/2007) 52 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
52 §	52 §
Godkännande av kreditinstitut	*Godkännande av kreditinstitut*
Som kreditgivare kan godkännas kreditinstitut som avses i 8 § i kreditinstitutslagen *(121/2007)* och som har de administrativa och tekniska förutsättningar som en kreditgivare ska ha enligt denna lag.	Som kreditgivare kan godkännas kreditinstitut som avses i *1 kap. 7 §* i kreditinstitutslagen *(/)* och som har de administrativa och tekniska förutsättningar som en kreditgivare ska ha enligt denna lag.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

33.

Lag

om ändring av 205 § i lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 205 § 3 mom., sådant det lyder i lag 186/2014, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
205 §	205 §
Begränsningar som gäller placeringarna	*Begränsningar som gäller placeringarna*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
Pensionskassan får inte ensam eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Finansinspektionen inneha mer än tio procent av aktierna, medlemsande-	Pensionskassan får inte ensam eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Finansinspektionen inneha mer än tio procent av aktierna, medlemsande-

Gällande lydelse

larna eller bolagsandelarna och inte heller mer än tio procent av det röstetal som samtliga aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar medför i ett kreditinstitut eller finansiellt institut som står under offentlig övervakning eller i ett sådant i 15 § i kreditinstitutslagen *(121/2007)* avsett holdingföretag som utövar bestämmande inflytande i dem. Det som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag, fondföretag eller utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) och inte heller i sådana AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) eller innehav av andelar i placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder som de förvaltar

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

larna eller bolagsandelarna och inte mer än tio procent av det röstetal som samtliga aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar medför i ett kreditinstitut, finansiellt institut som står under offentlig övervakning eller i ett sådant i *1 kap.* 15 § 1 mom. i kreditinstitutslagen *(/)* avsett holdingföretag som utövar bestämmande inflytande i dem. Det som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag, fondföretag eller utländska EES-fondbolag enligt lagen om placeringsfonder (48/1999), eller i AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) och inte heller innehav av andelar av sådana placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder som de förvaltar.

— — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

34.

Lag

om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 124 § 4 mom., sådant det lyder i lag 187/2014, som följer:

Gällande lydelse

124 §

Placeringsverksamhet

— — — — — — — — — — — — — — —

Pensionsanstalten får inte ensam eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Finansinspektionen inneha mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte mer än tio procent av det röstetal som samtliga aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar medför i ett kreditinstitut eller finansiellt institut som står under offentlig övervakning och inte heller i ett sådant i 15 § i kreditinstitutslagen

Föreslagen lydelse

124 §

Placeringsverksamhet

— — — — — — — — — — — — — — —

Pensionsanstalten får inte ensam eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Finansinspektionen inneha mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte mer än tio procent av det röstetal som samtliga aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar medför i ett kreditinstitut eller finansiellt institut som står under offentlig övervakning och inte heller i ett sådant i *1 kap.* 15 § i kreditinsti-

Gällande lydelse

(121/2007) avsett holdingföretag som utövar bestämmanderätt i dem. Det som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag, fondföretag eller utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) och inte heller i sådana AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) eller innehav av andelar i placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder som de förvaltar.

Föreslagen lydelse

tutslagen *(/)* avsett holdingföretag som utövar bestämmanderätt i dem. Det som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag, fondföretag eller utländska EES-fondbolag enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) eller i AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) och inte heller innehav av andelar av sådana placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder som de förvaltar.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

35.

Lag

om ändring av 1 och 6 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 1 § 1 mom. 19 punkten och 6 § 1 mom., sådana de lyder i lagen 171/2014, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Avgiftsskyldiga

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen
är:

— — — — — — — — — — — — — — —

19) verksamhetsenheter som avses i 5 § 24 punkten i lagen om Finansinspektionen.

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Föreslagen lydelse

1 §

Avgiftsskyldiga

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen
är:

— — — — — — — — — — — — — — —

19) verksamhetsenheter som avses i 5 § *26* punkten i lagen om Finansinspektionen.

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentraler enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	260 000
insättningsgarantifonden enligt kreditinstitutslagen	12 000
säkerhetsfonden enligt kreditinstitutslagen	2 000
juridiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	1 000
fysiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	200
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster	3 000
enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder registreringsskyldiga AIF-förvaltare som inte är auktoriserade som fondbolag	1 000
den som bedriver verksamhet med stöd av ett undantag enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 000
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 000
förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	3 000
företag som är förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	5 000
särskilda förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 000
centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010)	6 000
kreditinstituts och försäkringsbolags holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 000
börsers, värdepapperscentralers och clearingorganisationers holdingföretag	10 000
värdepappersföretags och försäkringsföreningars holdingföretag	1 000
försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsförmedling	1 000 Grundavgiften höjs med 180 euro för varje registrerad försäkringsmäklare som är anställd hos ett försäkringsmäklarföretag eller hos en enskild näringsidkare vid utgången av året före det då tillsynsavgiften bestäms.
kontoförvaltare enligt lagen om värdeandelssy-	6 000

stemet och om clearingverksamhet	
centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	150 000
clearingmedlemmar enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	12 000
clearingfonder enligt 3 kap. 3 § 4 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt registreringsfonder enligt 6 kap. 9 § i samma lag	2 000
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	15 500 Grundavgiften höjs med 16 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	12 500
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	10 500 Grundavgiften höjs med 11 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
emittenter av andra värdepapper än aktier, när värdepapperen i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	3 000
finländska bolag vars emitterade värdepapper av annat slag än aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 000
emittenter av aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	4 000
emittenter av värdepapper av annat slag än aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	1 000
Pensionsskyddscentralen	10 000
trafikförsäkringsnämnden och patientskadenämnden	1 000
verksamhetsenheter som avses i 5 § *26* punkten i lagen om Finansinspektionen	18 000
filialer till utländska EES-försäkringsbolag en-	1 000

ligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)	
sådana utländska EES-tilläggspensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor som har filial i Finland	1 000
tredjeländers kreditinstituts representationer	1 000
sådana försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsförmedling som är registrerade i någon annan EES-stat än Finland och har filial i Finland	300
finansiella motparter enligt artikel 2.8 i EMIR-förordningen, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland	10 000

— — — — — — — — — — — — — — — — Denna lag träder i kraft den 20 .

36.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 5 § 9 punkten, 8 § 1 mom. 2 b-punkten och 51 § 1 mom. 4 punkten, sådana de lyder, 5 § 9 punkten och 8 § 1 mom. 2 b-punkten i lag 1077/2008 samt 51 § 1 mom. 4 punkten i lag 147/2007, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 §	5 §
Ovan i 4 § avsedda skattepliktiga näringsinkomster är bland andra	Ovan i 4 § avsedda skattepliktiga näringsinkomster är bland andra
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
9) värdestegring på sådana finansiella instrument och på sådana säkringar av verkligt värde som bokförs till verkligt värde på ett resultatpåverkande sätt och som innehas av i kreditinstitutslagen *(121/2007)* avsedda kreditinstitut eller värdepappersföretag eller av i den lagen avsedda finansiella institut som är skyldiga att tillämpa bokslutsbestämmelserna för kreditinstitut, när värdestegringen tas upp som intäkt i resultaträkningen med stöd av	9) värdestegring på sådana finansiella instrument och på sådana säkringar av verkligt värde som bokförs till verkligt värde på ett resultatpåverkande sätt och som innehas av i kreditinstitutslagen *(/)* avsedda kreditinstitut eller värdepappersföretag eller av i den lagen avsedda finansiella institut som är skyldiga att tillämpa bokslutsbestämmelserna för kreditinstitut, när värdestegringen tas upp som intäkt i resultaträkningen med stöd av *12*

Gällande lydelse

151 § i kreditinstitutslagen eller de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen,

— — — — — — — — — — — — — — —

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

— — — — — — — — — — — — — — —

2 b) värdeminskning på sådana finansiella instrument och på sådana säkringar av verkligt värde som bokförs till verkligt värde på ett resultatpåverkande sätt och som innehas av i kreditinstitutslagen avsedda kreditinstitut eller värdepappersföretag eller av i den lagen avsedda finansiella institut som är skyldiga att tillämpa bokslutsbestämmelserna för kreditinstitut, när värdeminskningen tas upp som kostnad i resultaträkningen med stöd av 151 § i kreditinstitutslagen eller de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen, (30.12.2008/1077)

— — — — — — — — — — — — — — —

51 §

En nyttighet överförs inom en näringsförvärvskälla från ett slag av tillgångar till ett annat på följande sätt:

— — — — — — — — — — — — — — —

4) finansiella instrument som avses i 151 § 1 mom. i kreditinstitutslagen och innehas för handel, till ett belopp som motsvarar det sannolika överlåtelsepriset.

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

kap. 6 § i kreditinstitutslagen eller de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen,

— — — — — — — — — — — — — — —

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

— — — — — — — — — — — — — — —

2 b) värdeminskning på sådana finansiella instrument och på sådana säkringar av verkligt värde som bokförs till verkligt värde på ett resultatpåverkande sätt och som innehas av i kreditinstitutslagen avsedda kreditinstitut eller värdepappersföretag eller av i den lagen avsedda finansiella institut som är skyldiga att tillämpa bokslutsbestämmelserna för kreditinstitut, när värdeminskningen tas upp som kostnad i resultaträkningen med stöd av *12 kap. 6 §* i kreditinstitutslagen eller de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen,

— — — — — — — — — — — — — — —

51 §

En nyttighet överförs inom en näringsförvärvskälla från ett slag av tillgångar till ett annat på följande sätt:

— — — — — — — — — — — — — — —

4) finansiella instrument som avses i *12 kap. 6 §* 1 mom. i kreditinstitutslagen och innehas för handel, till ett belopp som motsvarar det sannolika överlåtelsepriset.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

37.

Lag

om ändring av 13 a § i mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 13 a § 2 mom. 2 punkten, sådan den lyder i lag 148/2007, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 kap.	2 kap.
Skattskyldighet	**Skattskyldighet**
13 a §	13 a §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Till en skattskyldighetsgrupp kan endast höra	Till en skattskyldighetsgrupp kan endast höra
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) ett holdingföretag som avses i 15 § i kreditinstitutslagen *(121/2007)* eller en försäkringskoncerns modersammanslutning som avses i 3 kap. 1 § 2 mom. i bokföringsförordningen (1339/1997),	2) ett holdingföretag som avses i *1 kap.* 15 § i kreditinstitutslagen *(/)* eller en försäkringskoncerns modersammanslutning som avses i 3 kap. 1 § 2 mom. i bokföringsförordningen (1339/1997),
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

38.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om bundet lång-siktigt sparande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009) 6 § 6 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 §	6 §
Placering av sparmedel	*Placering av sparmedel*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Minst en gång om året ska tjänsteleverantörens revisor lämna ett utlåtande till Finansinspektionen som visar om tjänsteleverantören förvarar sparmedlen enligt kraven i 5 mom.	*Tjänsteleverantören* ska *för varje kalenderår* till Finansinspektionen lämna *ett revisorsutlåtande om huruvida* tjänsteleverantören förvarar sparmedlen enligt kraven i 5 mom.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

39.

Lag

om ändring av 18 e § i lagen om fastighetsfonder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) 18 e § 2 mom., sådan den lyder i lagen 164/2014, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
18 e §	18 e §
Att begära omprövning och söka ändring i fastighetsvärderingsnämndens beslut	*Att begära omprövning och söka ändring i fastighetsvärderingsnämndens beslut*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
I ett beslut som fastighetsvärderingsnämnden har fattat i ett ärende som gäller begäran om omprövning får ändring sökas hos för-	I ett beslut som *meddelats med anledning av en* begäran om omprövning får ändring sökas *genom besvär* hos förvaltningsdomsto-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
valtningsdomstolen, om domstolen beviljar besvärstillstånd i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996).	len *så som föreskrivs i* förvaltningsprocesslagen (586/1996). *Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.*

Denna lag träder i kraft den 20 .